E. J. Senkler
Sep. 23. 1868.

PINDARI

CARMINA ET FRAGMENTA.

PINDARI
CARMINA
ET
FRAGMENTA;

CUM
LECTIONIS VARIETATE
ET
ANNOTATIONIBUS.

A
CHR. GOTTL. HEYNE.

ACCEDUNT
INDICES COPIOSISSIMI.

VOL. II.

OXONII:
Typis N. Bliss;
IMPENSIS R. BLISS, ET R. BLISS, JUN.

1807.

ISTHMIA.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος α΄.

ΗΡΟΔΟΤΩ ΘΗΒΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

ARGUMENTUM.

OMISSO eo, ac seposito, quod in manibus habebat, poeta ait, se velle carmen componere Herodoto victori, exemplo Castoris et Iolai—22. in quorum laudes excurrit poeta ;—44. esse victorem dignum carmine ; et esse æquum, ut id impertiatur ipsi.—76. Memorantur ejus victoriæ—96. et magna victoris felicitas—ad f.

Σ. α΄. Κ. ζ΄.

ΜΑΤΕΡ ἐμὰ, τὸ τεὸν, χρύσασπι Θήβα,
Πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
Θήσομαι. Μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι

VARIÆ LECTIONES.

Herodotus Thebanus, Asopodori f. (v. 50.) Orchomenium alii perperam tradiderunt ex v. 51. sed pater videtur Thebis per seditionem ejectus Orchomenum confugisse, unde postea Thebas rediit. 1. χρύσασπις Θ. Ald. adv. metrum. 3. θάσομαι Schmid.

NOTÆ.

2. *Etiam occupatione mea potius et gravius habebo.* Occupatus erat poeta hoc tempore, quo hymnum in victorem componere recipiebat, in pæane a Ceis in Delo per θεωροὺς cantando. Ὑπέρτερον τιθέναι, προτιθέναι, προκρίνειν.

Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι. Τί φίλτερον
Κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
Εἶξον, ὦ ᾿πολλωνιάς. Ἀμφοτέραν τοι χαρίτων
Σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,

A. α'. K. ζ.

Καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
Ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ σὺν ποντίοις
Ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
Δειράδ᾿· ἐπεὶ στεφάνους ἓξ ὤπασε
Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,

cum Ald. Morell. Steph. At hoc a θηέομαι, Dorice θάομαι, θάσασθαι, ductum esset, *spectare*, secundum observata virorum doctorum, Kœnii ad Gregor. Corinth. p. 101. et Valken. ad Theocrit. p. 351. 367. Unum exemplum supererat Moschi iii. 53. θάσει, quod nunc mutatum in θησεῖ, ut factum quoque erat apud Callimachum. At in iis, quæ a τίθημι, olim θέω, θήσω, θήσομαι, ducuntur, ubique η retinent Dores. Erat quoque θησομαι in ed. Rom. Crat. Brub. νεμεσᾶσαι Bened. ut infinitus pro imperante modo sit; sed μὴ νεμεσήσαι et νεμεσάσαι sc. Delus; etsi sic antiquior forma esset, νεμεσήσειε. Poterat quoque esse νεμέσησαι, aoristo imperativi medii. 4—5. Interrogationem primus appinxit Crat. In Romana etiam: ἐν ᾇ κέχυμαί τι, φ. et in Ald. ἐν abest: male. 5. τοκήων Ald. 6. ἀμφοτέροις τῶν Ald. ἀμφοτέραν τοι Rom. hoc mutavit Crat. in vulgarem rationem: ἀμφοτέρων τοι. Romanam lectionem revocarunt Oxonienses. Pauw. conj. ἀμφοτέραιν scriptum fuisse. 9. Κίῳ Ald. 11. Prava veterum critica in h. l. videnda est ap. Schol. erant etiam qui ἐξέπασε vellent legere. Similem grammaticorum errorem suspicatur Abresch. in Hesych. ἐξώπαζεν, ἐξέπεμψε: nec tamen absonum, veteres ἐξωπάζειν dixisse. In Pindaro manifesta est sententia: *sextum jam esse ex Thebanis Herodotum, qui ex Isthmicis agonibus victoriam reportaverit.* Quod ἐν ταῖς Ἰσθμιακαῖς ἀναγραφαῖς adscriptum illud non inveniebant, mirari non debebant viri docti, cum absolutos et accuratos victorum catalogos ipsa antiquitas desideraverit.

4. ᾇ ἐγκέχυμαι, ἔγκειμαι, *in qua* hymno ornanda *occupatus sum*, studio effuso.

7. ζεύξω ἀμφοτέρων χαρίτων τέλος, *utrumque hymnum ad finem deducam*, χορεύων, *celebrans*, καὶ τὸν Φοῖβον—καὶ τὸν Ἰσθμὸν, h. e. victoriam in Isthmiis. Hic ipse Ἰσθμὸς ὤπασε—victorias sex, h. e. in Isthmiis sexta vice victor fuit e Thebana gente renuntiatus.

Καλλίνικον πατρίδι κῦδος· ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδεί-
    μαντον Ἀλκμήνα τέκε

Ε. α΄. Κ. ια΄.

Παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα
Φρίξαν κύνες.
Ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων
Τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
Ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
Χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
Ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρ-
    μόξαι μιν ὕμνῳ.
Κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρη-
    λάται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
    βαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

Σ. β΄. Κ. ζ΄.

Ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων

17—18. Tertium et quartum colon epodorum aliter dispescuit vetus metricus: Ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύ- χων τὸ μὲν ἅ. τ. γ. ut utrumque dactylicum sit. Rotundius hoc videbatur Pauwio. 17. Ἡροδότω Schmid. qui adeo junxit: τεύχων τὸ γέρας ἅρματι Ἡροδότου. Mingarell. conj. τὸ ἐν ἅρμ. τ. γέρας. Impediti aliquid inesse loco, inprimis propter copulam, facile sentias. Sententia cum interpunctione constitui potest haud uno modo. Potest quoque νωμάσαντι esse et νωμάσαντα. 19. ἀνία δ' Pauw. malebat. 26. ἀγῶ-

15. Γηρυόνα κύνες. Non novavit poeta fabulam, sed κύνας pro κύνα dixit. Et Orthus tria capita habebat.

17. Omnibus tentatis sequor hoc: ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ μὲν τεύχων τὸ γέρας ἅρματι τεθρίππῳ, *hymnum victoriæ ejus curuli parans*, et quidem νωμάσαντί τε ἀνία χερσὶν οὐκ ἀλλοτρίαις, *regenti currum sua manu*, non misso curru cum auriga, ἐθέλω ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ. Est autem ὕμνος Καστόρειος (pro Κάστορος) ἢ Ἰολάου, non certum carminis genus; sed quale olim in similem victoriam curulem Castoris vel Iolai carmen adhibitum fuit: conf. sup. ad Pyth. ii. 127. xi. 92. Debuerunt autem plura in antiquis carminibus de Castoris et Iolai certaminibus et victoriis memorata esse: quod ex v. 23—44. manifestum fit. Fuit in his ἀγῶν ἐπὶ Πελίᾳ.

26. Et in solennibus ludis

Καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
Καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
Γευόμενοι ϛεφάνων νικαφόρων.
Λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
Ἔν τε γυμνοῖσι ϛαδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις.

Α. β'. Κ. ζ'.

Οἷά τε χερσὶν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
Καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν;

νες ἐν ἀέθλοις Pauwio accipiuntur, ut Ol. i. 140. ἵπποι ἐν πτεροῖς pro πτερωτοὶ, sic *certamina cum præmiis, in quibus præmia proponuntur.* Mihi simplicius videbatur ἄεθλα et ἀγῶνας distinguere ut *ludos* et *certamina* singula varii generis: quadrigarum, stadii, etc. ἀγωνίσματα, inf. v. 36. ἔργματα. 28. καὶ λεβήτεσσι, φιάλεσσί τε χ. et v. 29. σεδόμενοι ϛ. Ald. corrupte. 31—2. ἔν τ' ἀσπίδεσσι ὁπλίτας δρόμοις Ald. 33. οἷς τε Ald. ἀκοντίζειν αἰχμαῖς et ἰέναι δίσκοις insolens visa est structura, nec expedit rem, si cum Oxon. distinguas: οἷα χερσὶν ἵεν καὶ ὁπότε δίσκοις ἵεν. ὁπότε suspectum erat Schmidio, propter ultimam productam; sed est ea ultima in penthemimeri dactylica. Alioqui ὁπόταν in promptu erat. Eustath. ad Hom. p. 1591. l. 29. secundum Tryphonem laudat ex Pindaro, λιθίνοις ὁπόταν δίσκοισιν: unde δίσκους ἵεν divinare, obvium est. Ammonius in δίσκος habet: λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοισι, quæ haud dubie est depravatio lectionis, quam Tryphon habuit. Vir doctiss. ad Ammon. p. 61. ex illo conjiciebat: λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοις ἵεν. His vulgatum haud posthabebo. Aldus: δίσκοισιν ἵεν, metro invito. Pauw. emendabat: οἷά τε, χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμὰς, Καὶ λιθίνους ὁπότε δίσκους ἵεν. Nihil mutandum; eget vulgata tantum interprete.

non unum modo attigerunt certaminum genus. Disertius effert 30—34.

33—4. Uti dicitur ἀκοντίζειν αἰχμαῖς (sc. ἀκοντίζειν absolute, et pro σὺν αἰχμαῖς), ita ἰέναι (σὺν) δίσκοις. Nec tam insolens hoc quam videntur credidisse viri docti. Ipse Homerus Iliad. ξ'. 402, 3. Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ ἔγχει. At χερσὶν friget, dices. Immo vero: οἷά (τε ἐν) χερσὶ sc. λάμπει ἀρετά σφιν! *in lucta et in pugilatu:* Castor enim in hoc insignis fuit. Sicque Pindarus loquitur: Isthm. v. 11. χερσὶ νικάσαντα. Pyth. x. 36. ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσας, et al. *Quantum eminet*, clara est, *eorum virtus cursu, et cum hasta certarent, et disco!* ut continuetur oratio hunc in modum: οἷά τε λάμπει ἀρετά σφιν (ἐν) χερσὶν, ὁπότε (aut forte ὅτε τε) ἵεν ἀκοντίζοντες (σὺν) αἰχμαῖς καὶ (ὁπότε ἵεν) λιθίνοις δίσκοις.

Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ'· ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
Ἔργματι κεῖτο τέλος. Τῶν ἀθρόοις
Ἀνδησάμενοι θαμάκις
Ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν
Καὶ παρ' Εὐρώτα πέλας,

Ε. β'. Κ. ια'.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν
Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
Χαίρετ'. Ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περι-

35. ἧς Ald. ἔτ' primus Morell. adscivit ex Schol. puto: ἔπω γὰρ ἦν. —36. ἔγματι Ald. Ita olim alii quoque codd. nam occurrit eadem depravatio ap. Ammon. p. 61. nec proficias, si cum viro docto legas ἕρμα τι. Porro eod. v. Ald. ἀθρόοις αὐδησάμενοι, et mox ῥεέθρεσσί τε. 38. ἔφανεν præclare emendatum a Schmidio (pro ἐφάνησαν ἀνδησάμενοι, nam hæc jungenda.) Vulgo ἔφανε et grammatica, et sensu, metro etiam, violato; nam in ἔφανε media longa ex ἔφηνε. 39. Εὐρώτᾳ male Morell. et Steph. 46. ἀϊόνεσσι sine ν lectum ante

35—6. ἀλλὰ ἔκειτο (ἦν) τέλος, νίκη, ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι, ἀγῶνι. Erant singula quinque genera, quibus quis victor esset, nondum in πένταθλον collecta.

36. Iolaus et Castor sæpe victorias in singulis his certaminibus reportarunt. Pro hoc dicit: alter Thebas, alter Lacedæmonem, victores redierunt.

42. ἐν Ἀχαιοῖς. Nam hæc ante Doriensium et Heraclidarum profectionem in Peloponnesum evenerunt.

44. χαίρετε, recte Schol. ἱλήκοιτε, *sitis propitii.* Retrahit se a digressione et ad victorem redit. Sic jam vidimus finiri carmen Nem. iii. 132. Pyth. ii. 124. Est adeo inter formulas transitus faciendi.

46. Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν pro Onchesto dicta esse volunt. At quorsum hanc celebrat? propter Neptuni lucum, sacra, ludos? At hæc aliena. Littus Onchestium, pro lacu Copaïde aut pro regione vicina est dictum. Itaque malo ad Orchomenum revocare, unde oriundus victor fuit. Solenne autem poetæ in celebrando victore, tria hæc conjungere: *ludos, deum, cui illi sacri sunt,*

στέλλων ἀοιδὰν,
Γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν
Τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-
σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

Σ. γ'. Κ. ζ.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν·
Ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
Ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
Δέξατο συντυχίᾳ. Νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
Συγγενὴς εὐαμερίας. Ὁ πονήσαις δὲ, νόῳ
Καὶ προμάθειαν φέρει.

Α. γ'. Κ. ζ.

Εἰ δ' ἀρετὰ κατὰ κεῖται πᾶσαν ὀργὰν
Ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
Χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον

Schmid. metrum vitiabat. 52. ναυαγίοις leg. Schmidius, nam tabulæ seu reliquiæ navis fractæ, quibus quis ἐρειδόμενος, *suffultus*, *insidens*, enatat, τὰ ναυάγια vulgo appellantur. Sed recte monent Oxon. et Pauw. ναυαγίας exquisitiorem esse Pindari ejusdem sensus vocem. 56. πονήσαις δὲ omnes vett. usque ad Brubach. 58. Erat κατάκειται. Statuebat Pauwius κατακεῖσθαι h. l. esse *pro-*

et patriam. Apparet patrem victoris in discordiis civilibus ejectum Thebis exulasse apud Orchomenios; unde tamen aliquando Thebas rediit. Περιστέλλων ἀοιδὰν, a στέλλω, κοσμῶ, *concinnans*. 49. ἐν τιμαῖς, *inter* laudes Herodoti. 50. αἶσαν, felicitatem.

56. Volebat procedere: *et consequutus ille est fortunæ adversæ experimentis prudentiam*. Προμήθεια ut Nem. xi. 60. Mutavit hoc in sententiam.

58—62. Nondum locus tam feliciter expeditus est, quam equidem antea putabam: εἰ δὲ (κατὰ) πᾶσαν ὀργὰν κεῖται ἀρετὰ, ἀμφότερον (ἐν) δαπάναις τε καὶ πόνοις. At quomodo ἀρετὰ κεῖσθαι, h. προκεῖσθαι, proposita esse potest, quod de præmiis dici solet? *præmia* κεῖσθαι dicuntur τῇ ἀρετᾷ, et præmia sunt τὸ κῦδος ἀβρὸν v. 72. Huic quidem difficultati occurri possit, si memineris, poetæ ἀρετὴν esse *virtu-*

Μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. Ἐπεὶ
Κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
Ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ᾽ ἀγαθὸν
Ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.

Ε. γ΄. Κ. ια΄.

Μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ᾽ ἔργμασιν ἀν-

positum esse, prostare, προτίθεσθαι. At præstat κεῖσθαι eodem sensu; ut sensus sit: εἰ δὲ κατὰ πᾶσαν ὀργὰν, *in quovis studiorum genere, ut aliquis virtutem,* h. *laudem, consequatur, non nisi labore et sumptu effici potest:* adeoque virtus proposita est laboribus et sumptibus. Est ἀρετὰ, τὸ ἔξοχον εἶναι, *præcellere, superare alios.* Veteres hæsere in h. l. Alii ἀρεταὶ κατάκειται legere voluere, mira junctura, de qua v. ad Ol. xi. 5. Aristarchus autem ἀρετᾷ scripsit; alii aliter: v Schol. 60. Ordo: χρὴ μὴ φθονεραῖσι γνώμαις (h. μὴ φθονερῶς) φέρειν κόμπον ἀγάνορα εὑρόντεσσί νιν (h. τοῖς εὑροῦσι τὴν τοιαύτην ἀρετὴν), iis qui consequuti sunt hoc, ut excellant aliis. 62. δόσις non nisi a Steph. illatum fuit. 65. ἐφ᾽ ἅρμασιν vitium Ald.

tem, certamen, victoriam, honorem, ac *laudem;* 72. τὸ κῦδος, *quod si cui propositum est, in quocunque sit studio, cum in sumptibus, tum in ærumnis tolerandis.* Tum εὑρόντεσσίν νιν scil. τὴν ἀρετὴν, *laudem qui factis consequuti sunt.* Nec tamen Aristarchus omnino male scripsisse videri debet ἀρετᾷ: at, si Schol. vera apposuit, minus bene reliqua expediit. Vide an sic ea sibi constent: εἰ δὲ (ὁ ἀγάνωρ κόμπος ex v. 60.) ἀρετᾷ κεῖται, (κατὰ) πᾶσαν ὀργὰν, (*in omni studio,*) ἀμφότερον (ἐν) δαπάναις τε καὶ πόνοις· χρὴ, μὴ σὺν φθονεραῖσι γνώμαις, φέρειν (deb. sequi αὐτὸν) τὸν ἀγάνορα κόμπον (τοῖς) εὑρόντεσσί νιν. *Si laudes,* quas appetunt, *propositæ sunt virtuti,* h. e. omnibus qui virtutem suam exerunt, *fas est, illas liberaliter cumulare in eos, qui eas sibi compararunt.* Ita sententia par redditur locis aliis, ut Ol. v. 35—8. Isthm. vi. 14—17. et v. 28—31. ubi μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων. Contra ἀγῶν ἀφθόνων ἱμερταὶ ἀοιδαὶ sunt Ol. vi. 10. et ἀφθονίαν ἀοιδᾶς dixit Nem. iii. 14.

62. ἀνδρὶ σοφῷ. Frequentatur sane hæc vox Pindaro eo sensu, ut poeta sit ὁ σοφός. Erit itaque *exiguum munus quod a poeta dari potest.* Nec minus tamen σοφοὶ sunt intelligentes, periti, qui aliqua in re excellunt. Sic Pyth. ix. 134. ἀκοὰ σοφοῖς. iv. 526. Ol. xi. 10.

63. ἔπος εἰπόντα ἀγαθὸν, *laudando,* ξυνὸν ὀρθῶσαι καλὸν, *decus statuere publicum,* ductum a monumento.

65. μισθὸς sc. κεῖται ex 58.

θρώποις γλυκὺς,
Μαλοϐότα τ' ἀρότα τ' ὀρνι-
χολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
Γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
Λιμὸν αἰανῆ τέταται·
Ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρη-
ται κῦδος ἁϐρὸν,
Εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕ-
ψιστον δέχεται, πολιατᾶν
Καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

Σ. δ'. κ. ζ'.

Ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν
Γείτον' ἀμειϐομένοις εὐεργέταν
Ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
Καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσει-
πεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν,
Καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔ-

67. Plutarch. de Pyth. orac. p. 406. C. laudat interpolate: ἀρόται τὲ ὀρνιθολόγοι τε. Sed omnino mutilus est ille locus, et emendatius occurrunt verba, de Tranquill. p. 473. A. Erat antea μηλοϐότα, at v. Ol. vii. 116. Exciderat hoc animo Pyth. iii. 47. venerat in mentem Pyth. iv. 263. ix. 114. xii. 4. 73. εὖ ἀγορηθεὶς peccat in Iambicum; vidit quoque Schmid. sed non veniebat in mentem, quod Pauwium non fugit, junctim legere: εὐαγορηθεὶς, ab εὐηγορέω, εὐαγορέω. 77. ἀμειϐομένους et v. 81. τὸ Δάματρον Ald.

70. ἕκαστος σπεύδει, ὥστε ἀμύνειν γαστρὶ λιμὸν χαλεπόν. Scilicet τέταται, ἐντέταται, de studio, quod quis intendit, et quo ipse intenditur et intentus est ad aliquam rem, ut sup. Pyth. xi. 82. ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι.

76. sq. Lucem accipiunt seqq. si videas laudari nunc *victorias* ab Herodoto *jam ante Isthmiam* reportatas, *eas*que designari *per deos*, quibus sacra erant certamina. Itaque γείτων Neptunus est haud dubie Onchestius. Tum Iolaca Thebis; certamina Orchomeni, Eleusine et in Eubœa habita, tandemque 83. ludi funebres heroi Protesilao Phylacæ in Thessalia habiti; συμϐάλλομαι, annumero, iis adjungo.

βοιαν, ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Α. δ'. Κ. ζ'.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν
Ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
Πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
Ὕμνος. Ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
θυμίαν μείζω φέρει.

Ε. δ'. Κ. ια'.

Εἴη μιν, εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-
θέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθό-
θεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις

86. Ἡροδότω Rom. Crat. et hoc præfert Schmid. Ἡροδότῳ Ald. Brub. Morell. Steph. hoc Oxon. ἔπορεν Ἡροδότῳ ἐν ἵπποις exponunt; Pauw. ἵπποις, ut ἅρματι, esse pro instrumento: cf. ad v. 17. Porro: Ἡ. πόρεν ἵπποισιν ἀφαιρ. Ald. et Rom. Ἡ. ἔμπορεν ἵπποις ἀφαι- emendavit ἔπορεν Crat. 88. σεσωπαμένον pro σεσιωπαμένον edd. principes et sequentes omnes; etsi præstat synizesin σιω facere. Cf. Pauw. et sup. Ol. xiii. 130.— 91. ἀγλααῖσι vett. edd. emendatum ad metri legem a Morell. et Steph. 92. Ad mentem metrici (vid ad v. 17, 18.) scribit Pauw: Πιερίδων ἔτι καὶ Πυ- θῶθεν Ὀ. ἐ.

88. ἦ μὰν πολ. non vult poeta fastidium movere recitandis aliis victoriis pluribus. *Sæpe magis gratum est, aliqua sileri, quam copiose enarrari.* Brevitatis studium jam toties commendavit, ut mirum sit, grammaticos non id recordatos esse in h. l. ut Pyth. i. 157. sq. Nem. x. 35—38. Σεσωπαμένον pro σεσιωπημένον, unicum habet, quicum comparetur, βώσεσθε apud Apollon. i. 685. pro βιώσεσθε. Alias poterat σεσιγαμένον dicere, ut Ol. ix. 156. Πολλάκι φέρει μείζω εὐθυμίαν σιωπᾶσθαί τι, (h. e. brevitas, qua omittuntur nonnulla minus necessaria) ἢ λέγεσθαι αὐτό.

90. Musarum alis aliquis h. l. efferri, evolare, dicitur, propter gloriam. Non necesse est, ut alas ipsæ Musæ habeant, sed carminibus quasi alas addunt alicui, ut is evolet, inclarescat.

Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
Χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ᾽. Εἰ δέ τις ἔνδον νέμει
Πλοῦτον κρυφαῖον,
Ἄλλοισι δ᾽ ἐμπίπτων γελᾷ·
Ψυχὰν Ἀΐδα τελέων οὐ
Φράζεται δόξας ἄνευθεν.

98. ἀλαοῖσιν Chrysippus legebat in Schol. h. τυφλοῖς, satis illepide. Recte alter: τοῖς δὲ δι᾽ εὐδοξίαν ἀναλίσκουσιν ἐπεμβαίνων καταγελᾷ.

96. εἰ δέ τις. Iterum sententiam sæpe jam et mox Isthm. iii. pr. appositam recantat: *cui opes contigerunt cum successu in certaminibus, is bene novit se non inglorium mori.* Εἴ τις νέμει, *fovet, servat*, ταμιεύει, ἔνδον, in domo. Πλοῦτον κρυφαῖον accipio simpl. *reconditum.* Tum ἄλλοισι δ᾽ ἐμπίπτων γελᾷ, *superbit*, est *victor*, pro ἐμπίπτει, ἐνέπεσεν, *superior factus est aliis;* ductum ἐμπίπτων a lucta: ut Pyth. viii. 117. luctator irruit, adversarium prosternit—Ille φράζεται, pro φράζει, *novit*, οἶδε, τελέων (ἑαυτὸν τελεῖν, *reddere animam*) ψυχὰν Ἀΐδᾳ οὐκ ἄνευθε δόξας. Sic ἐφράσθη *observavit*, intellexit, Nem. v. 62.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος β΄.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,

ΥΙΩ ΑΡΚΕΣΙΛΑ.

ARGUMENTUM.

AD Thrasybulum, Xenocratis victoris filium, missus est hymnus; se id facere, profitetur Pindarus, more veterum poetarum, qui pueros pulchros amarent, et carmina non lucri causa scriberent, quod vulgo nunc fieri soleat.—19. Victoriam patris esse Isthmiacam, quam ille addidit aliis victoriis —42. omninoque Ænesidami stirpem victoriis et hymnis nobilitatam esse;—50. inprimis Xenocratis virtutes laudibus et carmine hoc esse dignas, quod per Nicasippum mittitur.

Σ. α΄. Κ. η΄.

ΟΙ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε,
Φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων

Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνῳ. Exciderat ἅρματι. Mira grammaticorum dissidia de eo, in quem carmen scriptum sit: v. Schol. pr. et Schmid. Si ad ipsa poetæ verba attenderis, hæc fere satis constare videbis: *Xenocratem*, Ænesidami f. Theronis fratrem, (v. ad Pyth. vi. pr.) vicisse curru Isthmiis, hymnum vero, ut alii hymni missi fuere, v. c. Pyth. ii. 125. missum esse (per Nicasippum aliquem v. 68.) ad ejus filium, *Thrasybulum*, pulchrum adolescentem, cui adeo veterum poetarum exemplo, qui formosis pueris carmina dicare solebant, se hymnum suum mittere dicit

Ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον
Κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
Ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
Ὅς τις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
Εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

Α. α΄. Κ. η΄.

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής
Πω τότ᾽ ἦν, οὐδ᾽ ἐργάτις·

Pindarus. Eidem Xenocrati patri Pythica inscripta est sexta; ad quam vide: et cf. Schol. ad hanc Isthm. ii. pr.— 2. φῶτες οἳ a Schmid. est interpolatum, quasi dactylicus trochaicum dedeceret. Vulgo ὅσοι. φύντες, ὅσοι Schol. φῶτες etiam Schol. Aristoph. Pac. 669. qui h. l. sed corruptum laudat. 3—4. Metricus cola hæc aliter distinxit: ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαι- νον, κλυτᾷ φ. Pauw. ad eundem modum stropharum et antistropharum reliquarum cola constituit. 5—6. Plutarch. Pyth. orac. p. 405. F. ῥίμφα παιδίοις τοξεύει μελιγηρίας ὕμνους habet: memoriter recitans ut solet. 10. πω τότε Rom. et cett. edd. Schmid. τότ᾽ ex Ald. v. ad v. 2.—

4. Musarum curru vehi poetas jam vidimus Ol. ix. 120. ubi cf. notam. Ἔβαινον συναντόμενοι, pro συνήντοντο, an, quatenus adeunt eum, cui hymnum ferunt? Conjectabam, an possit φόρμιγγι σὺν ἀντόμενοι scribi et accipi. Præstat (σὺν) κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι, pro simplici ἀντόμενοι, *assumpta lyra venientes*, quomodo O. ii. 173. οὗ (σὺν) δίκᾳ συναντόμενος scil. τῷ αἶνῳ, *occurrens*, *adortus*. At Schol. videtur accepisse ἄντεσθαι τῇ φόρμιγγι, *accedere ad eam tractandam*, *tractare lyram:* nam τῆς λύρας μετασχόντες reddit.

5. In ῥίμφα mihi facit difficultatem, qua notione hic dictum accipiam. Nam ταχέως, aut ut Hesych. et Suidas, εὐχερῶς, συνεχῶς, aut ut Schol. ῥαδίως, nullum est satis accommodatum; non, quasi ῥίμφα τοξεύειν non per se dici possit, *celeriter sagittas emittere;* sed quia alienum id nunc est a re, saltem nullam vim habet; nisi quod tela forte possent esse ῥιμφαλέα, *velocia tela:* an pro hoc dictum videri debet? παιδείους ὕμνους, εἰς παῖδας. Tum ὅς τις (αὐτῶν), alias εἴ τις.

8. Ephebos declarat per *pubertatem*. Ὀπώρα propr. *pubertas*, tum omnino *Juventus* cum notione *pulchritudinis:* v. sup. ad Nem. v. 11. viii. pr.

Οὐδ᾽ ἐπέρναντο γλυκεῖαι
Μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας,
Ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
Μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
Νῦν δ᾽ ἐφίητι, τὸ τ᾽ Ὠργείου φυλάξαι

11. ἐπέρναντο passiva vi pro ἐπιπράσκοντο insolens videtur. Forte refingendum: οὐδὲ πέρναντο pro πέρνηντο, ἐπεπέρνηντο. 15. νῦν δ᾽ ἐφίητι τ᾽Ὠργ. vulgo enecto metro Schmidius correxerat νῦν ἐφίητι δὲ, τ᾽Ὠ. dura collocatione τοῦ δέ. Pauw. offert alia: νῦν δ᾽ ἐφίητί γε τ. vel νῦν δ᾽ ἐφίητί τω Ἀργείου. Mingarell. νῦν δ᾽ ἐ. τὸ Ἀ. Debebat saltem τό γ᾽ Ἀ. Mihi visum est satis probabile esse, excidisse τὸ ante τ᾽ Ὠργείου, pro τοῦ Ἀργείου, aut, quod suspicor fuisse τὸ τ᾽ Ὠργείω pro τὸ τῶ Ἀργείω. Porro supplent: Musa ἐφίητι, h. ἐφίησι. Malo hoc absolute dictum, *nunc res ita ferunt*, *ita tempora se habent.* νῦν ἐφίησι sc. τὸ πρᾶγμα, ὁ καιρὸς, ὥστε φ. In seqq. interpunctionem mutavi vulgarem, qua interpungebatur post ἀνήρ. Erat enim jejunum: ἀνὴρ ὅς φᾶ. Monuerat quoque Pauw.

11. οὐδὲ πέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας, ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα, μαλθακόφωνοι ἀοιδαί. Habent ἀοιδαὶ tria epitheta; Terpsichore nullum; ergo legamus μελιφθόγγου. Video etiam Mingarellum ita emendare, vel γλυκείας. Vir doctiss. Gurlitt conj. ἀργυρωθείσας, scil. Τερψιχόρας.—13. ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀοιδαί. In vocis sensu laboramus. Videamus an sic expediri possit: ἀργυροῦν est proprie *argentare*; tum vero *ex argento facere*: unde ἀργυρώματα, *vasa argentea*. Supra, Nem. x. 80. erant victores, qui ἀργυρωθέντες σὺν φιάλαις ἐπέβαν: h. ἔχοντες, φέροντες φιάλας ἀργυρᾶς pro præmiis. Ergo ἀργυροῦσθαι est *argento instructum esse, habere.* Jam porro, merces venum expositæ habent πρόσωπον, frontem, partem exteriorem, in qua vel pretium adscriptum est, vel quæ ipsa fronte titulum fert, venalem eam esse nummis; dici ergo merces bene possunt ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα, *habentes quasi in fronte titulum hunc, venales eas prostare.* Habent hactenus *argenti notam*, ἔχουσιν ἄργυρον ἐν πρόσωπῳ, quo ipso *illæ in personas mutantur* lyrice. Nunc *pro mercibus* ἀοιδαὶ, *carmina a Musa venalia proponuntur.* Hæret autem *venalitatis notio* in ἄργυρος, ut Pyth. xi. 65. φωνὰ ὑπάργυρος. Apud Sophoclem, Antig. 1091. quem locum Schneider. Fragm. Pind. p. 111. excitavit, καταργυροῦσθαι est ἀργύρῳ πεισθῆναι, *corrumpi.*

15. *Nunc locum habet*, *memorem esse dicti*, *proxime ad veritatem accedentis*, quo usus fertur Aristodemus Spartiata, *una cum opibus*, *privatus quoque amicis; heus*, *heus*, *homo*, (vulgare esset ὦ ἄνδρες,) *nummi! nummi!* Videndus de hoc homine Schol. qui Alcæi verba apponit:—ὥς γάρ δή ποτέ φασιν

Ῥῆμα, τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα βαῖνον,

E. α'. K. ζ.

Χρήματα, χρήματ', ἀνὴρ,
Ὃς φᾶ, κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.
Ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω.
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
Τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμαν
Πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

16. ῥῆμ' ἀληθείας Ald. uno pede intercepto. Scribo ἀλαθείας, ut aliis locis. 18. λείφθε Oxon. edit. quasi Æolice ita dici posset pro ἐλείφθη, sic refinxerat Schmidius, metro male veritus. λειφθεὶς recte tuetur Pauw. colon enim esse asynartetum ex Anapæstico et monometro Iambico, quod promiscue et diiambum et epitritum tertium admittit. 19. ἀγνωτ', pro ἀγνωτα, ἀγνωστα, vett. edd. ad Stephanum, qui ἀγνῶτ' pro ἀγνῶτι, *non ignaro tibi*, ex Schol. repetiit. Unus e Scholiastis quoque distinguit οὐκ ἀγνῶτ'. ἀείδω Ἰ. Vulgo male oratio continuatur οὐκ ἀ. ἀ. Ἰσθμίαν. 20. Ad rem jam accedit, sed saltu facto. Nec expeditur oratio, si νίκαν τὰν pro ταύτην acceperis. Saltem pro τὰν legere prodesset νῦν, et interponere δ' hoc modo: Ἰσθμίαν δ' ἵπποισι νίκαν Νῦν Ξενοκράτει Π. Pauw. emendat: Ἰσθμία δ' ἵπποισι νίκα· Τὰν Ξ. *Isthmia est victoria curulis, quam ego celebro: quam X.* Aldus Ἰσθμίοις ἵπποισι. 22. κόμα Ald. et Rom. 23. ἀνδεῖσθαι ante Schmid. ἀναδεῖσθαι Oxon. cum Schmidio ad normam reliquorum colorum.

Ἀριστόδαμον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν· (χρήματα) χρήματ', ἀνήρ. Πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσθλὸς, Τίμιος οὐδέ. Transtulit in Fragmenta Ursinus. Leguntur quoque apud Diog. Laert. i. 30, 31. ubi secundum Andronem Aristodemus inter eos refertur, ad quos tripus aureus fuit missus. Laudantur illa: χρήματα, χρήματ', ἀνήρ! inter proverbia: etiam ap. Zenob. et Suidam, ut jam ante a Chrysippo ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν.

19. *Jam vero tu es poetarum lectione imbutus, cui notus versus sit* Alcæi ap. Scholiast. ut modo dictum. Comparant Horat. i. 1. 53. *O cives, cives, quærenda pecunia primum, Virtus post nummos.* Οὐκ ἀγνῶτι σοι ἀείδω, *tibi haud ignaro.* Vix assequi licet, quomodo viri docti in hoc inciderint, ut οὐκ ἀγνῶτι ἀείδω ad mercedis exactionem referrent. *Dictum* Argivi repetere se nolle ait, ex vetere isto carmine, Thrasybulo haud ignotum.

20. *Isthmia victoria hæc Neptuno debetur.* Sed verba corrupta: v. var. lect.

Σ. β'. Κ. η'.

Εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων,
Ἀκραγαντίνων φάος.
Ἐν Κρίσα δ' εὐρυσθενὴς εἶ-
δ' Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν
Καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
Ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
Ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτὸς,

Α. β'. Κ. η'.

Τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν
Νώμ' ἁπάσαις ἀνίαις.
Ὅν τε καὶ κάρυκες ὡρᾶν

Esset trochaicum. 26. κἂν Κρίσᾳ δ' Mingarell. 28. Interpungebatur Scholiis præeuntibus post ἀγλαΐαν, ita ut nullus sensus commodus esset seqq. Jungo: πόρε τ' ἀγλαΐαν καὶ τόθι: h. e. καὶ ἐκεῖ, ἐν Κρίσᾳ, in Pythiis. Nunc manifestum fit, excidisse δ' post κλειναῖς. 33. νῶμε Schmidii commentum est, quod vulgo lectum, ut metro succurreret pro νένωμε. νωμᾶ Ald. Rom. et seqq. quod Stephanus in νώμα mutavit. Proclive erat emendare νεῖμε, cum Pauwio et Dawesio. Modo νέμειν χεῖρα ἀνίαις facile dici posset. Nisi dicas esse pro ἐπένειμε, *adhibuit*, *admovit habenis*. Esset adeo, *manum admovit omnibus habenis*: immittendo eas equis concitato cursu ruentibus. Usu sermonis νωμᾷν ἀνίας χερὶ aliquis dicitur, ut i. 20. Forte retineas vulgatam, vocibus tantum aliter divisis: νώμ' ἁπάσαις, si longa elidi potest. Porro plene post ἀνίαις distinxi: non ad Nicomachum, sed ad Xenocratem spectant sequentia. Malim tamen etiam sic τὸν δὲ καὶ κ.

26—8. *Præter Isthmicam etiam Pythicam victoriam consequutus est.* Κλειναῖς δ' Ἐρ. *consequutus victoriam adeoque laudes Erechthidarum claris* (λιπαραῖς) *Athenis* (h. Atheniensium), οὐκ ἐμέμφθη, *celebratus est per dexteritatem aurigæ Nicomachi:* (διὰ) τὴν χεῖρα ῥυσ. φωτὸς πλαξίππου (aurigæ) τὰν, pro δι' ἣν, ᾗ. Forte τᾷ—ἁπάσας ἀνίας.

32—33. *Regebat ille* (currum) *omnibus habenis* (h. effusis) *opportuno tempore* (eo temporis articulo, quo concitatiore cursu opus erat, ut alios præverteret ad metam properantes.)

34—42. Etiam Olympicam victoriam est adeptus. Ἀνέγνων *Xenocratem Elei*, qui agonothetæ sunt, recte videntur accepisse grammatici, ἐγνώρισαν, *re-*

Ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες
Πού τι φιλόξενον ἔργον·
Ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
Χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνῶντα Νίκας

Ε. β'. Κ. ζ.

Γαῖαν ἀνὰ σφετέραν,
Τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
Ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
Παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
Καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
Οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
Οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

35. σπονδιφόροι Ald. 36. Ἀλεῖοι Ald. Ἀλεῖοι Rom. retinuerunt quoque Brub. et Morell. Ἀλείω dedit Crat. et hinc Steph. qui utique Scholiasten pro se laudare poterant. Sed Ἀλεῖοι cur ejectum sit, non video; præferendum adeo alteri, si comparentur singula inter se. Elei, οἱ θέντες τὸν ἀγῶνα Ὀλύμπιον, omnino sunt κάρυκες ὡρᾶν et σπονδοφόροι Διὸς Κρονίδα, hospitio iidem juncti cum Xenocrate publice. 39. χρυσέας Schmid. ad Scholiorum ductum, in quibus legitur : τῆς τιμίας νίκης τοῖς γούνασιν. Vulgo legitur χρυσέοις, et Ald. χρυσέοις τ' ἐν γ. πιτνῶντο ν. 42. Potest et Ἀθανάτοις scribi, ut sit Horatianum : *diis misceri superis;* nec displicet Pauwio.

cognoverunt, quia additur, φιλοξενίαν ejus jam ante eos esse expertos. Παθόντες πὸ τι φιλόξενον ἔργον, h. e. ξένοι αὐτῷ ὄντες, ξενισθέντες ὑπ' αὐτῷ. Quod v. 39. *irruit in gremium victoriæ*, ductum est a cursu, cum victor metam attigit, adeoque si deam ibi sedentem finxeris, in gremium ejus prolabitur. Sic Alcibiades sedens in gremio Nemeæ pictus erat : Athen. xii. p. 534. D. Supra, Nem. v. 76. in amplexus Victoriæ ruebat victor : Νίκας ἐν ἀγκάνεσσι πιτνῶν. Fuit autem victoria hæc Olympica serior altera Theronis; quam poeta Ol. ii. 87. sine fratre Xenocrate obtinuisse Theronem ait. Etiam, quæ ibidem v. 90. memoratur Isthmiaca victoria diversa fuit ab hac, quæ in hoc carmine celebratur; nam illam communi nomine obtinuerant Thero et Xenocrates. Sunt hi Αἰνησιδάμου παῖδες, 42.

44. *Domus vestra frequentes habet victorias :* pro his memorat κώμους et ἀοιδὰς, *pompam victoris* et *cantum.*

Σ. γ'. Κ. η'.

Ου γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης
Ἁ κέλευθος γίνεται,
Εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν
Ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
Μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί-
σαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
Ἔσχεν. Αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Α. γ'. Κ. η'.

Ἱπποτροφίας τε νομίζων

51. ἀκοντίσ- Ald. 53. Ξεινοκράτης Schmid. cum Aldo. Vulgo Ξενοκράτης. Eos, qui eum jam tum mortuum esse voluere, vetus grammaticus refellit. Mingarellus jungebat ὅσον ὑπέρεσχεν ἀνθρώπων (κατ') ὀργὰν γλυκεῖαν. 54. Mingarell. conj. ὁμιλῶν. Verum doctius ponitur infinitivus. 55. ἱπποτροφίαις τε Ald. et Rom. sed emendatum ἱπποτροφίας τε statim in Crat. ex Scholiis. νομίζων—νόμῳ Lyricum decere, et Pindaricum esse, nondum mihi persuadeo, (verba singula per se recte dici posse, nemo neget,) et amplector Schmidii emendationem κομίζων, Pindaricum voc. de studio, cui quis deditus est, ut sup. Nem. vi. 51, 52. ut κομίζειν, κομιδὴ, de cu-

47. *Est enim carminum argumentum in promptu, si quis laudet viros claros.* Πάγος, τραχεῖα ὁδὸς, *montana*,—ἐς ἀνδρῶν εὐδόξων sc. οἶκον. Videtur in generalem sententiam mutasse, quod proprie erat: in domum vestram.

51. *Longe mihi* (laudibus) *jaculandum esset, si attingere vellem fastigium illud virtutis, quo Xenocratis indoles pervenit.* Virtutem per partes declarat. Ἐπὶ τοσοῦτο, ἐφ' ὅσον Ξ. ἔσχεν ὀργὰν γλυκεῖαν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄλλων, h. moderationem animi et humanitatem.

54. Dubitat Schol. sitne αἰδοῖος active an passive dictum: pro *modestus*, an *venerandus*. Præstat ex solenni Homerico usu accipere: αἰδέσιμος ἦν τοῖς πολίταις ἀναστρεφόμενος: reverentia dignus habitus. Laborat, puto, interpunctio in seqq. et cum hac sensus. Instituenda illa est sic: αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν, ἱπποτροφίας τε κομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ, καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας: *et rei equestris studiosus, more Hellenico, omnia certamina sacra adiit.* Certamina conjuncta sunt cum festis et sacris, sacra autem declarantur per *epulas deorum*.

Ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
Καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυ-
κτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
Οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-

ra omnino dicitur. 57. διαίτας omnes vett. usque ad Morell. qui emendavit δαῖτας vel metro monente. 58. ξενίοις (a τὰ ξένια) Ald. Rom. et cett. Primus Steph. ξενίαν dedit, ex Scholiis haud dubie, quæ τὴν φιλόξενον αὐτοῦ τράπεζαν interpretantur, et jam in Rom. ed. ξενίαν præfixum habent. Porro οὐδέ ποτε divisim scripsi; nisi cum Pauwio velis κ' οὐδέποτε.

58. Quæ sequuntur tumida sunt et inflata; habent tamen quo se defendant. *Vela dare liberalitati* virum munificum et hospitalem facile dixeris. Sic Pyth. i. 175. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις· ἐξίει δ', ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ, ἱστίον ἀνεμόεν. Jam Xenocratis *hospitalitas latissime fuit effusa, patuit quasi per omnes terras.* Hoc ita effert: nihil ejus φιλοξενίαν circumscribit; *nunquam ventus compressit vela*, h. nunquam ille remittit *in hospitalitate* (pro qua ἀμφὶ τράπεζαν ξενίαν). Οὖρος h. l. omnino *ventus;* sive ut accipias de vento cessante, ut sup. Pyth. iv. 520. sive de adverso vento, qui cogit nautas vela contrahere ac demittere. Pergit nunc in similitudine: *sed latissime ejus* φιλοξενία *patet; navigat ille usque ad extremos terminos;* nil ejus cursum sistit. Jam *extremos* navigandi fines memorat, *Phasin et Nilum.* Ita terrarum fines aliquando fuisse declaratos, constat quoque ex Herodoto, iv. 45. cf. Strab. xi. p. 761. B. Hinc Eurip. Androm. 651. ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' (ὁδὸν) ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ὑπέρ τε Φᾶσιν. Simili modo et inf. vi. 33, 4. qua terrarum orbis patet, dictum est: καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους. Jam reliqua, quæ addita sunt, non Xenocratis hospitalitatem temporibus et usibus hospitum accommodatam declarant, sed spectant tantum *ad ornatum verborum:* ad *Phasin* θερείαις, ad *Nilum* ἐν χειμῶνι. Accipiunt grammatici de *partibus anni*, et substituunt θερείαις ὥραις. Ita nihil esse potest quod magis frigeat: *æstate versus boream, hieme versus meridiem navigari:* quid? quod hieme omnino non navigabant veteres. Substituimus potius θερείαις αὔραις vel πνοαῖς, *æstivis, calidis*, adeoque *australibus ventis:* quibus utitur, qui versus Pontum Euxinum navigat; ita ἐν (σὺν) χειμῶνι erit pro σὺν χειμερίαις πνοαῖς pro *borealibus* accipiendum ventis, qui versus Ægyptum ferunt. Ornatus quidem sic est forte otiosus, nec tamen absurdus. Illud adhuc monendum: ἀλλ' ἐπέρα v. 61. potest subjectum esse ὁ οὖρος, *ventus* περᾷ τὴν νῆα: vel ipse Xenocrates περᾷ, *trajicit, navigat:* hoc melius, ut jungatur ἐπέρα πλέων.

λ' ἱςίον ἀμφὶ τράπεζαν·
Ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
Ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ε. γ'. Κ. ζ'.

Μή νυν, ὅτι φθονεραὶ
Θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
Μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
Μηδὲ τούςδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
Οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην.
Ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν

60. -λεν ἱςίοις Ald. Rom. et cett. Emendavit primus Morell. hinc Steph. 61. ἀλλ' ἐπέρα πλέων l. ὁ οὖρος l. *Xenocrates:* v. Not. 62. Νείλου πρὸς αὐγὰς ἢ ἀκτὰς Schol. πλέων exciderat Oxon. ed. operarum incuria. 63. μή νυν Schmid. cum Aldo. μὴ νῦν Rom. cum cett. 64. De ἀμφικρέμαιται non erat laborandum: est vitium operarum ed. pr. Steph. et earum quæ eam exscripsere, emendatum in ed. sec. Steph. 65. σίγασον emendavit Schmid. Sed σιγάτω *Thrasybulus*, quandoquidem a v. inde 51. de Xenocrate egerat, et mox Nicasippi nomen excitat poeta. 66. Malim μή τε: nam jungenda: μή νυν—μήτε—μήτε. 67. οὐκ ἐλινύοντας Schmid. Pauw. ἐλιννύσοντας. Recte Bened. ἐλινύσοντας. Cf. ad Nem. v. 2.

63. Ne ὅτι nos teneat, neve ὅτε scribere malis, est illud declarandum sic, ut *causam* contineat, cur Thrasybulus patriam virtutem liberrimo animo celebret, *quia aliorum invidia commoveri solet magnæ virtutis laudibus*, adeoque eas premit et obscurat.—Φθ. ἐλπίδες. Ἐλπὶς ut ὀργὴ, *propensio animi.* Οὐκ ἐλινύσοντας, *non inertes, stantes uno loco;* vel, uti statuas: v. ad Nem. v. 2. *sed qui per totum terrarum orbem vagentur.*

68. ταῦτα, Νικάσιππ,' ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς. Scriptum ergo est carmen, non, ut alia, ut τῷ κώμῳ, pompæ a victore ducendæ inserviat, aut inservire fingatur; sed est ἐπιςολιμαῖον, ut Pyth. ii. Tricas hic nectunt grammatici in ἀπόνειμον. Cum carmen pro epistola mittatur per Nicasippum, quis dubitet, ἀπόνειμον esse, *redde*, ut est ἀπονέμειν, παρέχειν, διδόναι. At Schol. ἀπόνειμον, ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι: quam contorte! carmen non mittitur *ut prælegatur.* Etsi grammaticus hunc significatum docte declaret, afferendo exempla non modo τοῦ ἀπονέμειν, sed et τοῦ ἀνανέμειν simili sensu. Itaque in hoc Scholion involavit virorum doctorum studium exquisitæ dictionis; Hemsterh. ad Hesy-

Ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

62. ξ. ἠ. Αἰτναῖον Crat. perperam, cum de Agrigentino agatur. Ceteræ ἠθαῖον pro ἠθεῖον, Dorice, docente Etymol. M. in ἑταῖρος.

chium; Toup. et Valk. ad Theocr. xviii. 48. 69. Quandoquidem carmen ad Thrasybulum scriptum est, necesse est et hunc verso ultimo declarari per ξεῖνον.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος γ΄.

ΜΕΛΙΣΣΩ ΘΗΒΑΙΩ,

ΙΠΠΟΙΣ.

ARGUMENTUM.

PRÆCLARA facta laudibus sunt ornanda,—14. uti et nunc Isthmiaca Melissi victoria post aliam Nemeam curulem,—21. quibus ille æmulatur laudes majorum.

Σ. α΄. Κ. ι΄.

ΕΙ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
Ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,

ἵπποις. Grammaticis deberi carminum inscriptiones, passim monuimus. Scholion eorum acumen redolet. πρόσκειται δὲ τῇ ᾠδῇ ἵπποις, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν Πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος, πότερον κέλητι ἢ τεθρίππῳ. μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι. (v. 21.) Si vero κέλητι victor erat, ἵππῳ, non ἵπποις, erat scribendum, quod Schmidius quoque monuit. Similiter ἵπποις victor inscriptus Psaumis, h. τεθρίππῳ, Ol. iv. De quadrigis ἱπποδρομία etiam Pyth. iv. 119. dicta poetæ. Adde quod σθένος πλούτου v. 3. proprie ad quadrigarum alendarum studium spectat. Saltem Nemeæ victoriam curulem consequutum esse Melissum, vss. 18. sqq. manifeste produnt. Debuit ea victoria annum saltem præcedere hanc Isthmiacam: v. not. Melissus autem Telesiadæ f. (iv. 77.) ab aliquo Cleonymo genus paternum, maternum vero a Labdacidis (v. 24. seqq.) du-

Suspicatus eram, esse *Carmina* ii. *et* iii. *male divulsa*, et ea spectare ad unam eandemque victoriam Isthmiacam, eamque pancratio. Memoratur tamen in iii. etiam altera

Ἢ σθένει πλούτου, κατέχει
Φρεσὶν αἰανῆ κόρον,
Ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
Ἐκ σέθεν. Ζώει δὲ μάσσων
Ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις

cebat. Attriverat majorum opes calamitas bello accepta: ceciderant enim uno prælio quatuor ex ea domo, iv. 251. sqq. Revixit pristinus gentis splendor in Melisso. Idem in Heracleis, qui ἀγὼν ἐπιτάφιος Thebanorum erat, pancratio semel puer, bis virili ætate victor fuerat: v. inf. iv. 104. 107. sq. 1. εὐτυχάσαις Oxonienses novarunt. Vulgo εὐτυχήσαις. Erasmus in Chiliad. laudarat εὐτυχάσας. 4. φασὶν Erasmus ibid. φρασὶν vulgo legitur. Vix tamen dubito, quin φρεσὶν legi necesse sit; α enim ex η Doribus longum esset, et requiritur h. l. brevis. ἰανῆ vitium Rom. et Brub.

Nemea quadrigis, v. 15. quam putes illustriorem fuisse. Isthmiaca vero iv. 4. et 36. tanquam prima celebratur, nec alterius Nemeæ mentio fit. Unde puto, *melius* me *nunc* ita statuere: *esse carmina diversa, sed male hoc ordine collocata.* Quartum fuit tempore prius: nam in hoc una Isthmiaca victoria celebratur, et tanquam prima periodica, quæ majorum famam sepultam iterum in lucem revocarit: v. 29. sqq. eaque pancratio: v. 75. Quæ aliæ memorantur v. 42. sqq. Athenis, Sicyone, e periodicis certaminibus, ad majores Melissi spectant; et quæ sub finem 117. seqq. trinæ Melissi victoriæ, non erant periodicæ: cujus generis prima ei obtigit victoria Isthmiaca. Jam huic successit intra breve tempus altera Nemea quadrigis: utramque breviore carmine complectitur, quod est in hac collectione tertio loco positum: εἴ τις ἀνδρῶν. Ita consentire videntur inter se omnia. Breve autem intervallum intercedere potuit inter Isthmiacam et Nemeam, nam v. c. anno tertio Olympiadis habebantur Isthmia verna, anno quarto, æstatis initio, Nemea æstiva. Et altera Isthmia æstiva anno primo, et tum anno secundo Olympiadis Nemea verna. Proximo igitur loco se isti duo agones subsequebantur.

4. αἰανὴς κόρος, tetra ὕβρις, jam Pyth. i. 161. ubi vide.

6. ἀρεταὶ (*quacunque re aliquis excellit*, seu certaminibus seu victoriis) *obtingunt beneficio tuo.* Felicitas autem ζώει (mox θάλλει) *durat magis*, diutius, *si quis te metuit*, veretur, τῶν ὀπιζομένων sc. σου, adeoque moderate vivit, ὕβριν non sequitur.

8—9. ταῖς πλαγίαις φρεσὶν (opp. τοῖς ὀπιζομένοις τοῦ Διὸς)

Δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Α. α΄. Κ. ι΄.

Εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα.
Χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν·
Χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
Χαρίτεσσι βαστάσαι.
Ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
Μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
Ἦτορ· ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
Δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοί-
λᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρ-
νου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

11. εὐκλεῶν ante Schmid. sed Pindaro est εὐκλής, έος. Versu 11, 12. continuant sententiam veteres grammatici, sicque editum inde a Rom. ut ἄποινα sit per appositionem adjectum: χρὴ ὑμνῆσαι τὸν ἐσλὸν, (ἅ ἐστιν l. ἵνα εἴη) ἄποινα εὐκλέων ἔργων. Immutavit Schmidius et interpunxit cum Aldo. 12. ὑμνᾶσαι edebatur, cum alibi η servetur in hac voce a Pindaro. 14. χαρίτεσι vitiose Rom. et Brub. χαρίτεσσι Ald. Crat. et al. recte, quippe in Ionico anaclomeno. Schmidius, a Pauwio objurgatus, χαρίτεσσιν. 15. ἀέθλων dissyllabum. 17. Interpunximus, ut vides:—ἦτορ· ἐν β.—στεφάνους· τὰ δὲ, etc. pro more suo Pindarus immutavit communem orationis structuram, quæ erat: τὰ μὲν ἐν βήσσαις Ἰσθμοῦ ἐδέξατο στεφάνους· τὰ δὲ ἐν Νεμέᾳ ἐκήρυξε Θήβην, ἱπποδρομίᾳ κρατέων, h. ἅρματι νικῶν. Pauw. et ipsum se irretiri passus emendat:—ἦτορ· ἐν βάσσαισιν Ἰσθμῷ Δεξάμενος στεφάνους τάδε, (*nunc*, τόνδε τὸν χρόνον) κοίλᾳ λέοντος, etc. Mingarell. στεφάνους· ἔτι δὲ 19. καὶ λέοντος: vel ἐν βάσσαις γὰρ Ἰ. 18. δεξ. στεφ. ἔτι δὲ 19. τᾷ δὲ λ. Non videbant viri docti, esse usum Pindaricum omitti τὰ μὲν ante τὰ δέ. Contra alibi τὰ μὲν et altero loco simpliciter δὲ poni, ut Pyth. vi. 70.

οὐχ ὁμῶς (ὁ ὄλβος) ὁμιλεῖ (πάρεστι, παραμένει) ἅπαντα χρόνον.

11. *Præclaris facinoribus sunt*, debentur, *sua præmia.*

12.—τὸν ἐσλόν. Sententiam vidimus Nem. iii. 50.—13. *Fas est, etiam victorem extollere blandis*, dulcibus, *hymnis.*

15. Contigit ei duplex victoria, Isthmiaca et Nemea: (τὰ μὲν) ἐν βάσσαισιν sq.

E. α΄. K. ια΄.

Ἱπποδρομίᾳ κρατέων.
Ἀνδρῶν δ᾽ ἀρετὰν
Σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
Ἴϛε μὰν Κλεωνύμου
Δόξαν παλαιὰν ἅρμασι.
Καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι
Σύννομοι πλούτου, διέϛι-
χον τετραοριᾶν πόνοις.
Αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
Ἁμέραις ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽ ἐξ-
άλλαξεν. Ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

26. ματρόθε metrum postulat: et sic Schmid. recte edidit. μακρόθεν ed. Brub. non correctio, sed error. 27. πλούτου διέϛιχον pro ἔϛιχον διὰ πλούτου, Schol. explicat: διὰ πλούτου ἤρχοντο, τουτέϛι, πλοῦτον ἐκτῶντο. At præstare nunc video id, quod alter grammaticus habet, qui jungit σύννομοι πλούτου ταῖς Λ. pro συγγενεῖς Λαβδακίδαις qui insignes erant opibus, πλούτῳ. Jam sententia requirit: *divitias eos impendisse in quadrigas alendas*: hoc est ϛείχειν, *versari*, ἐν πόνοις τετραοριῶν, *in certaminibus curulibus*. Sed Pauw. totum locum solicitat: πλούτῳ διέϛι- χον τετραοριᾶν πόνους, *divitiis suis perambularunt quadrigarum labores*.

22—3. *Majorum gloriam gentilem* paterni generis *haud dedecorat*.

24. ἴϛε μὰν, *nostis vero*, pro vulgari: *Quis nescit?* (ἐν) ἅρμασιν studiis et victoriis curulibus paratam: διὰ, ἐξ.

26. καὶ ματρόθε (ejus majores ex v. 22.) cum essent, σύννομοι πλούτου Λαβδακίδαις, *e gente Labdacidarum, qui opibus valebant*, διέϛιχον (ἐν) τετραοριᾶν πόνοις, *certaminibus quadrigarum addicti fuere*. Στείχειν, *incedere*, pro *vivere*, *vitam transigere*, aliquoties vidimus, ut Nem. i. 38. 98. ἔρχεσθαι Pyth. v. 17. nunc etiam de genere vitæ et studio. Pro vulgari: *maternum genus ducebant a Labdacidis, qui divitiis clari erant*, συγγενεῖς Λαβδακιδῶν πλουσίων, dixit: *communes sibi habebant opes Labdacidarum*: σύννομοι πλούτου Λαβδακίδαις. Inde v. 29. innuit: ab aliquo inde tempore neminem fuisse ex ea gente, qui equos aleret: v. iv. 23. sq. Αἰὼν δὲ (σὺν) κ.— ἐξάλλαξεν pro ἐξαλλάττει. *Nam mortales casibus fortunæ obnoxii sunt*. Reddit hoc per contrarium: *soli dii a fortunæ casibus intacti sunt*.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος δ'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΕΛΙΣΣΩ.

ARGUMENTUM.

LAUDES majorum Melissi;—24. fatum gentis adversum ex clade in prælio accepta.—28. Sed obscurata hinc fama nunc in Melisso iterum elucescit victoriam Isthmiacam adepto.—41. Clari etiam majores certaminibus; verum nulla iis obtigit victoria e periodicis.—57. Etiam fortes viri possunt vinci a deterioribus; quod Ajacis exemplum docet, qui Ulysse inferior fuit;—62. Idem tamen famam immortalem Homeri carmine consequutus est.—72. Gloria carminis etiam Melisso debetur victori pancratio, etsi statura non adeo procera; similis in hoc Herculi, qui tamen Antæum vicit.—93. Inde digressio de Hercule et de inferiis a Thebanis quotannis ei ferri solitis.

Σ. α'. Κ. ι'.

ΕΣΤΙ μοι θεῶν ἕκατι
Μυρία παντᾶ κέλευθος,

Supple in titulo carminis: παγκρατίῳ. Inf. 75. Mallem sequi Aldinum exemplar, quo continuatur hoc carmen eodem tenore cum antecedenti, scriptum eidem victori, Melisso, et eodem prorsus metro: nam quod colo nono nonnullarum, stropharum et an-

1. θεῶν ἕκατι *deorum beneficio et favore* in tuam gentem, ἔχω ἀφορμὰς πολλὰς εἰς ἐπαίνους σου, ut sæpe; v. c. Nem. vi. 75. inf. Isthm. vi. 31.

Ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν
Γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
Ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
Αἶσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
Σὺν θεῷ θνατὸν διέρχον-
ται τὸ βίου τέλος. Ἄλλοτε δ' ἀλ-
λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

A. α'. K. ι'.

Τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά-
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται
Πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων

tistropharum. nec omnium, duo epitriti secundi occurrunt pro duobus ditrochæis, metrum non variat. Sed istam rationem evertit, non modo, quod prima strophe sic videtur paulo importunius repetere sententiam ex sup. Odæ epodo, sed multo magis hoc, quod inf. v. 75. manifeste de victoria ex pancratio, tanquam de summa argumenti, agitur: nec illud sive in præterita rejici, sive pro prædictione rei futuræ accipi potest. Diversa itaque est victoria hæc Isthmiaca ab illa altera, de qua superius carmen agit. Sane an curulis victoria superiore carmine celebrata sit, ad liquidum perduci nequit. Etenim si quis inficietur, et vss. 19—21. quidem de victoria curuli Nemeæa agi dicat, vss. autem 17—18. Isthmiacam laudari indefinite, nihil est, quod opponi possit. Sed jam sup. ad Carmen iii. pr. suspicatus sum, hanc quartam Odam priore loco collocandam esse ante tertiam. 1. τῶν θεῶν ἕκατι Schmidius, versus antitheticos respiciens, non genus metri trochaicum. 3. εὐμαχανίαν recte Ald. ceteri εὐμηχανίαν. 4. Vulgg. ἔφανες. ἔφανας ἐν 1. Schmid. saltem ἔφανας 1. haud dubie requiritur, monente quoque Pauwio, cui Ionicus est anaclomenus, varians cum pæone tertio. Aldus diversam habet lectionem v. 4, 5. γὰρ ἔφανες ἀρετάς. εὐφροσύναισι κλυταῖς ὕμνων διώκειν. Hic alter recte, prior versus male se habet. Pauw. in libris fuisse conj. γὰρ ἔφανες ἄρ' ἀρετάς. 9. Primus pes modo epitritus secundus, modo ditrochæus. 11. Θήβησιν Ald. 13. ἀμφικτυόνων legebatur ante

6. θάλλοντες ἀεὶ διέρχονται τὸ βίου τέλος θνατὸν pro τὸν βίον: pro simplici, *florent.*

8. A loco communi orditur memorationem fortunæ adversæ, quæ aliquando ingruerat. Ἀλλοῖος οὖρος nunc est adversus; ἐπαΐσσων, ἐμπνεύσας ii. 59.

Κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
Ὕβριος. Ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
Μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
Ἀπλέτȣ δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις
Δ᾽, ἐσχάταισιν οἴκοθεν ϛά-
λαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις,

Ε. α΄. Κ. ια΄.

Καὶ μηκέτι μακροτέραν
Σπεύδειν ἀρετάν.

Schmid. Meliora docere poterat Schol. προξενίαν παρέχειν τοῖς περιοίκοις. 14. κελαδεινᾶς solus Bened. edidit. 16. ζωῶν in Oxon. exciderat ante τε φωτῶν. 17. ἀπέψαυ- σαν Ald. 18. ἀνορέαις δ᾽ ἐσχάταισιν malit jungere Pauw. Ita fere Ald. et Rom. ἀνορέας δ᾽ ἐσχάταισιν, οἴκοθεν. Bene Schol. locum explicat: nisi quod male ϛήλαις pro ϛηλῶν dictum ait. ἅπτεσθαι est h. l. *necti*, *jungi*, non *tangere*; alias ἐνάπτεσθαι, ut ap. Homer. Sententiam illustrant loca Ol. iii. 77. sq. Nem. iii. 35. sq. 20. Ἡρακλείαις Schmid. cum Aldo. Ceteri—έαις, inciso metro. 21. Dura oratio. Schmidius σπεύδειν pro σπεῦδε dictum accipit. Pauw. ἐϛὶν intelligit, mox conjicit: καὶ μή κ᾽ ἔνι μ. Hoc est consuere verba, non, contexere. Schol. καὶ προσήκει ταύταις ταῖς ἀρεταῖς μὴ ζητεῖν μείζονα: in quem fere sensum Schmidius acceperat. Nuper doctiss. Jacobs ingeniose conjecit Exercitation. p. 105. μαίνῃ δ᾽ ἔτι μακροτέραν σπεύδων ἀρετάν.

15—22. *Quotquot sunt* (ἄηται, φέρεται) *laudum præconia, ea fecerunt sua ab omni parte:* (τόσων) ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος, h. e. τελέως. *Et virtute* (*quod ad fortitudinem attinet*, ἀνορέαις δὲ, ἀνορέᾳ) *gentilibus* (οἴκοθεν) *decoribus summum fastigium attigerunt, ita ut ultra virtute aut gloria procedi nequeat.* Hæc lyrice extulit: ἅπτοντο, ἐνήπτοντο, ϛήλαις Ἡρακλείαις: *pervenerunt ad.* Καὶ μηκέτι (ἦν, ἐξῆν) μακροτέραν (ἔτι) ἀρετὰν σπεύδειν (τινὰ, vel αὐτοὺς), *ut ii nequirent appetere majus decus, majorem gloriam.* Incideram in eam opinionem, ut interpungerem aliter et jungerem: ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος, ἀνορέαις δ᾽,—ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις, καὶ, (ὡς) μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετὰν, ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον: *attigerunt Herculeas columnas*, h. e. summum fastigium, *et*, *ne longiores laudes persequar* (h. e. longiore enarratione), *certamina equestria et studia militaria sunt sectati.* Non minus durum ta-

Ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
Χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον.
Ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
Τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
Τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἑστίαν.
Νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
Ποικίλων μηνῶν ζόφον
Χθὼν ἅτε φοινικίοισιν ἄνθησαν ῥόδοις

Σ. β'. Κ. ί.

Δαιμόνων βουλαῖς. Ὁ κινη-
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων
Καὶ γέφυραν ποντιάδα
Πρὸ Κορίνθου τειχέων,
Τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
Ἐκ λεχέων ἀνάγει Φάμαν παλαιὰν
Εὐκλέων ἔργων. Ἐν ὕπνῳ

24. ἅδον emendavit Steph. Eodem Scholion spectat ἤρκεσαν, leg. ἤρεσαν. Antea ubique legebatur ᾅδον. 25. γάρ τ' ἐν Schmid. propter antitheticos. 31. ὥτε a Romana illatum iambum jugulat. Schmidius edidit ἅστε, Aldus ᾧτε, voluit ᾇτε, quod teneri poterat: cf. ad Nem. vi. 47. vii. 90. Pauw. emendat ᾇτε. Porro φοινικίοισιν ἄνθησαν ῥόδοις post Morell. a Schmid. restitutum est; ante edebatur ab Aldo φοινικίοισιν ἄνθος ῥόδοις, a Calliergo φοινικίοις ἄνθος ῥόδοις, et in Crat. (e Schol. puto) in marg. Brubach. et Steph. φοινικίοις ἄνθησαν ῥόδοις. Pauw. emendat ἄνθησεν, quia ἑστία præcessit. 38. εὐκλεῶν ante Schmid. cf. modo ad iii. 11.

men et hoc: itaque antiqua præfero, quæ etiam leniri possunt, si pro καὶ legas: ὡς μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν.

32. Victoria hac Isthmiaca vetus gentis gloria reviviscit. 36. ὕμνον, νίκην. Φήμη, ut Κλέος, in *personam* mutata, *obdormit*, *evigilat*, *hilari vultu ridet;* cum hoc conjunxit *juventæ nitorem* ac pulchritudinem: χρῶτα λάμπει, fulget *juvenili decore*, quæ obdormierat *vetula*, παλαιά. Audacius hæc extulit, quam Isthm. vii. 23, 24. ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις, et P. ix. 181. αὖτις ἐγεῖραι παλαιὰν δόξαν προγόνων. Cf. Schneid. in Vita Pind. p. 133. Præclare conjuncta notio Luciferi mane quasi denuo effulgentis.

Γὰρ πέσεν. Ἀλλ' ἀνεγειρομένα
Χρῶτα λάμπει, Ἀωσφόρος θα-
νητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

Α. β'. Κ. ι'.

Ἅτε κ' εἰν γουνοῖς Ἀθανᾶν
Ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
Ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις
Σικυῶνος, ὤπασε
Τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
Οὐδὲ πανηγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
Καμπύλον δίφρον· Πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ
Χαῖρον ἵππων. Τῶν ἀπειρά-

39. ἐνεγειρομένα Ald. 40. ἑωσφόρος Morell. et Steph. novarunt: præfert quoque Pauw. ut λάμπει ἑ dactylus sit. In ἀωσφ. contrahendæ ἀω. 42. κῆν γενοῖς Ald. et 43. καρύξασα. Hoc recte; nam ubique κάρυξ, et κάρυξε, etc. 45. Post ὤπασε distinguunt Schol. et vett. edd. Emendate Crat. Morell. Steph. Schmid. 50. τῶν ἀπειράτων. τὰ ἀπείρητα, *quæ quis non est expertus:* h. e. si quis omnino non accessit certamina. At Schol. active οἱ ἀπείρητοι: ut sit τῶν μὴ πειρωμένων ἀγῶνος. τῶν μὴ κα-

42. Est eadem illa Φάμα παλαιά. Ea ὤπασε v. 46. φύλλα ἀοιδᾶν τῶν τότε ἐόντων τοιάδε, *paria carmina.* Φύλλα ἀοιδᾶν pro hymnis: ut ὕμνων ἄνθος Ol. vi. 180. etsi hoc pro ἄωτον esse potest. Verum φύλλα etiam accipi possunt pro στέφανος, ut φύλλα ἀοιδᾶν Nem. i. 25. jam autem *hymni* στέφουσι. Et στεφανῶσαι carmine dixit Ol. i. 163. Interea manet durum aliquid, inprimis in τοιάδε. Si cum τῶν τόδε ἐόντων jungas, erit, *pariter* ac nunc tibi hymnus canitur. In vss. 43, 44. Gloria illa antiqua, Φήμη, ἅτε καὶ καρύξαισα νικᾶν sc. αὐτοὺς (καθ') ἅρμα, ut νικᾶν δρόμον Ol. iv. 34, 35. xiii. 42. αὐτοὺς vero elicies ex sequenti τῶν τότε ἐόντων.

47—55. *Frequentarunt quoque* agones periodicos; *etsi nullas victorias reportarunt.* Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι aut sic accipitur, ut illi sint *qui in idem certamen se demittunt,* ut Pyth. xi. 75. ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. Et Ἕλλανα στρατὸν sic dixit Nem. x. 46. aut est ἐν Πανελλάνεσσι.—50—51. Et ii inde gloriam consequuti sunt; pro hoc dixit generaliter: *ex iis enim, quæ quis non experitur, per se omnino nulla esse potest memoratio.*

των γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

Ε. β'. Κ. ια'.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
Τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος.
Καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλλε τέχνα καταμάρψαι-
σ'. Ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν

θιέντων ἑαυτοὺς εἰς ἀγῶνας περιοδικούς. 55. Ut nunc legitur accipiendum esset: τῶνδε γὰρ (τῶν μαρναμένων, *certaminibus publicis*, non, *prœliis*) τέλος διδοῖ sc. ἡ τύχη, *exitum enim certantium*, seu certaminis, *dat fortuna*. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν Ald. quod etiam in Schol. occurrit. τῶν τε etiam Rom. Brub. Morell. Steph. τῶνδε ex Crat. repetiit Schmidius. Pauw. emendat: τῶνδε γὰρ διχοῖ τέλος, nova voce διχόω, a δίχα, *anceps est*. Non video quid inde lucretur. Si versus vitium habet, latet in τέλος perperam iterato: v. notam. 57. καταμάρψαι corrupte legerat Schol. et accipere necesse habuit pro καταμαρφθῆναι, et τέχνα pro τέχνα.

52. *Est tamen etiam obscura fama victoriæ eorum, qui in certamina quidem descendunt, necdum tamen victorias consequuti sunt periodicis certaminibus.* Τύχη est victoria: v. ad Nem. x. 47.

55. τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. Schol. videri potest legisse τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ sc. ἡ τύχη τὸ τέλος. Nam habet: πολλάκις γὰρ τούτων τε κἀκείνων ἡ τύχη δίδωσι τὴν νίκην καὶ ἧτταν. Et alter: ἄλλα γὰρ ἄλλως ἡ τύχη δίδωσι. At enim poetæ sententia hæc esse debuit: *celebritas eorum, qui in certamina, etiam periodica, se demittunt, nulla obtingere potest, nisi victoriam consequuti fuerint.* Haud dubie τέλος corruptum; repetitum ex v. antecced. Lego κλέος. Διδοῖ γὰρ (sc. τοῦτο, τὸ ἱκέσθαι ἐπὶ τέλος ἄκρον) τὸ κλέος τῶνδε. *Unum hoc, victoriam si adipiscuntur, certantium laudem et gloriam continet*; alioqui nulla memoratio ad posteritatem fit certantium. Esset clarior oratio, si dictum esset, τοῦτο γὰρ (sc. τὸ ἱκέσθαι τέλος ἄκρον, victoria) διδοῖ κλέος.

57. ἔσφαλλε, pro σφάλλει, a lucta petitum.

58. *Quis nescit, Ajacem a deteriore victum esse in certamine armorum?* conf. Nem. vii. 37. sq. Scholia ad h. l. vix æquo animo feras. Etiam h. v. sanatione indigere arbitror. Quomodo enim feras: *Ajacem suam* ἀλκὰν περιταμόντα *suo ense?* Ut saltem aliqua ratione succurratur, pro ταμών, pro-

Φοίνιον, τὰν ὀψία
Ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
Φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει
Παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.

Σ. γ'. Κ. ι'.

Ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα-

60. Dura haud dubie oratio in ταμὼν; sed ἀλκὰν Αἴαντος puta dictam esse pro ipso Ajace, corpore Ajacis, quod ille confodit ense; ita erit: τὰν ταμὼν, ἥν, *quod* suum robur, h. *se*, *postquam ille confecit ense*, h. se transfixo. περὶ ᾧ φ. nihil novi: v. Schmid. Sic περιπίπτειν etiam in vulgari oratione. ἔχει μομφὰν noto Græcismo pro ποιεῖται, περιποιεῖ. Melanchthon creditur legisse καμών. 61. μορφὰν sphalma Ald. 62. Τρῴαν δ' iota subscriptum primum in Morell. Steph. non, ut Dores pro Τροίανδε, quod Pauw. arbitratur, ita dixerint, sed pro Τρωΐανδε sc. χώραν, γῆν. Cf. Nem. iv. 40. Ita etiam vetere charactere exarabatur, itaque Eustath. ad Iliad. α'. p. 65. m. ex h. l. laudat Τρωΐαν.

dum erit καμὼν, hac sententia: τὰν (ἣν ἀλκὴν φοίνιον, pro, ὃν φόνον) μομφὰν ἔχει, h. e. *facit probrum*, ut sit opprobrium, παίδεσσιν Ἑλλάνων, καμὼν (*deficiens*, *interemptus*) περὶ ᾧ φασγάνῳ, *ensi suo succumbens*. Priora autem ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν, τὰν—μομφὰν ἔχει, per Græcismum dicta, pro ἴστε, ἣν μομφὴν ἔχει ἡ Αἴαντος ἀλκὴ φοίνιος, h. ὁ Αἴας, φονεύσας ἑαυτόν. Sententia adeo totius loci: *notum autem est*, *quantum opprobrium faciat Græcis*, *Ajax suo gladio interemptus*, sc. quia iniquis eorum suffragiis fortior ille deteriorem sibi prælatum videns, mortem sibi conscivit. Μομφὴν ἔχειν pro ποιεῖσθαι. Gottleber ad Epitaph. p. 93. hos versus a Pericle expressos conjectabat; ut etiam mox, p. 100. alterum locum qui sequitur v. 68. sqq. (sc. in Thucyd. ii. 41. ubi v. Baver. et 43.)

63. Veteres dubitarunt, sintne de Ulysse hæc accipienda. Sententiarum tamen nexus satis docet, *de Ajace* agi: qui ab Homero propter eximiam virtutem celebratus est, etsi invidia olim Achivorum et obtrectatione posthabitus. Multis tentatis verborum ordinem et sententiam constituo sic: τετίμακεν αὐτὸν δι' ἀνθρώπων pro ἐν, κατά. Ὀρθώσαις ἔφρασε, h. ὤρθωσε καὶ ἔφρασε. Scilicet ὀρθοῦν est *exaltare*, *efferre*, *celebrare*: cf. ad Ol. iii. 5. Πᾶσαν ἀρετὰν, *summam*, ὀρθώσαις κατὰ ῥάβδον θεσπεσίων ἐπέων. Κατ' ἔπος, ἐν ἔπεσιν, pro his ῥάβδον ἐπέων dixit, h. e. κατὰ ῥάβδους, στίχους, ἐπέων, ἔφρασε τοῖς λοιποῖς, auctor fuit posteris, ἀθύρειν, h. e. ἀείδειν, *ludere docuit eos*, h. e. illam virtutem poeseos argumentum facere. De ceteris v. var. lect.

κεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
Πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν
Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
Θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
Τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
Εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγ-

64.—κεν δι' postulat trochaicum metrum, pro —κε δι', monuit Pauw. *Homerus tamen utique eum, Ajacem, celebravit inter homines.* Non audiendi Scholiastæ. Loca Homeri congessit Schmidius. 67. Memorabilis locus est, etsi difficilis ad constituendum sensum poetæ; quandoquidem verba impedita sunt et variis modis possunt jungi. Quod *primum* occurrit, ut *ipse Homerus* sit, qui κατὰ ῥάβδον ἔφρασε, quasi ille *decantaverit carmina cum* ῥάβδῳ, *sceptro*: (fuit utique σκῆπτρον *insigne dignitatis*, adeoque *vatum*, et ἀοιδῶν) quod seu ita traditum, seu ex hoc aut similibus locis creditum, non convenit cum grammatica verborum ratione: quorsum enim ἐπέων referas? et ipsum hoc κατὰ ῥάβδον quomodo dictum est? Aiunt, *ad* sceptrum; quid est *ad sceptrum canere?* an pro σὺν ῥάβδῳ? μετὰ ῥάβδου? Callimacheum notum est (Fragm. 138.) τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον (vertunt: *carmen* super virgam *contextum*; quid hoc est? Saltem erit ἐπὶ de conditione: carmen conditum *eo consilio*, *ita*, ut cum sceptro recitetur illud.) Quod si *de rhapsodis* dicta accipias, ut grammatici κατὰ ῥάβδον explicant κατὰ ῥαψῳδίαν: etsi non intelligo, quomodo hoc ita dici possit; manet eadem difficultas juncturæ: κατὰ ῥάβδον ἐπέων θ. Itaque Pauw. qui cum aliorum injuria hoc unum prætulit, debebat interpretatione hoc declarare. Licet forte verba sic ordinare: ἔφρασε τοῖς λοιποῖς (*posteris*) ἀθύρειν (illam ἀρετὰν, ἀείδειν, διὰ) θεσπεσίων ἐπέων κατὰ ῥάβδον. *Ut celebrent seriores Ajacis virtutem per carmina* (Homeri) *sceptro adhibito*, quod rhapsodis tribui solet. Relictis his alius est modus, quem veteres tentarunt: ut ῥάβδος sit dictum pro στίχος, adeoque κατὰ θεσπεσίων ἐπέων ῥάβδον pro ῥάβδους, sit κατὰ στίχους ἐπέων, h. ἐν στίχοις, στιχηδὸν, *versibus.* Quantum nunc constat, a Menæchmo ista acceptio profecta est in Schol. ad Nem. ii. pr. Usus quidem voc. ῥάβδος exempla non habemus; analogiam tamen, puto, habet ex eo, quod *virgæ*, ῥάβδοι, sunt striæ, lineæ productæ, adeoque et esse possunt στίχοι, versus. Ad emendationem si confugeris, ad manum est Benedicti inventum,

68. τοῦτο γὰρ ἕρπει, *progreditur, durat, est, æternum sonans*, εἴ τις τι pro ὅ, τι ἄν τις εὖ εἴπῃ, *quicquid carmine aliquis celebraverit.* Mox, 71. ἀκτὶς et 74. πυρσὸς spectant ad *splendorem, gloriam*, et *laudem.*

καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
τον βέβακεν ἐργμάτων ἀ-
κτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

Α. γ'. Κ. ι'.

Προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν,
Κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
Καὶ Μελίσσῳ παγκρατίου
Στεφάνωμ' ἐπάξιον,
Ἔρνεϊ Τελεσιάδα. Τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
Θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
Ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ,
Αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα
Ῥόμβον ἴσχει. Χρὴ δὲ πᾶν ἐρ-

quod ipse Pindarus suppeditat Nem. ii. pr. κατὰ ῥαπτῶν—ἐπέων: *carminibus suis contextis Ajacis virtutem celebratam declaravit aliis poetis, ut eam carminum argumentum facerent.* Admittit autem versus in hoc loco et brevem et longam syllabam. Exposui hæc copiosius, ut hoc quoque exemplo constaret, non ad liquidum perduci posse omnia in priscis poetis, adeoque nec pro imperio posse pronuntiari. 68. ἕρποι Ald. 76. V. ad princ. Carminis. 77. Olim quidam post ἔρνεϊ interpunxerunt, ut sequeretur: Τελεσιάδᾳ γὰρ εἰκώς: sed quid tum ἔρνει fieret, non addiderunt. Structura est: (κατὰ γὰρ τὸν) θυμὸν ἐν πόνῳ εἰκὼς τόλμᾳ λεόντων, etc. 78. θηρᾶν aiunt esse Æolicum pro θηρῶν. Immo vero est vitium, ex proximo ἐριβρεμετᾶν natum. Simile vitium jam aliquoties notavimus: est quoque sublatum in Eurip. Hel. 384. θηρᾶν, *venari*, intulit Steph. inductus, suspicor, ab uno Scholiastarum; alter videtur θηρᾷ legisse: οἰκεῖος ὢν τόλμῃ, τὸν τῶν λεόντων θυμὸν ἐν τοῖς πόνοις θηρᾷ.

73. *Utinam habeam Musas propitias, dum.*

77. Prædicat in victore audacem in certamine animum, et calliditatem. Alterum leonis, alterum vulpis indole insignit. Ἐν πόνῳ (*in certamine*, pancratio) (κατὰ) θυμὸν εἰκώς (ἐστι) τόλμᾳ λεόντων, *par est audaciæ leonum*, h. leonibus: ἐριβρεμετᾶν θηρῶν. Est autem duplex epitheton: *leones feroces rugientes.* Ἀλώπηξ δέ (ἐστι κατὰ τὴν) μῆτιν, ἅτε ἀναπιτναμένα, ὑπτία, (quasi mortua esset,) ἴσχει ῥόμβον (ὁρμὴν) αἰετοῦ, *advolantem enim aquilam unguibus comprehendit.*

81. Non jungenda sunt τὸν ἐχθρὸν ἔρδοντα πᾶν, ut facere vi-

δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

Ε. γ΄. Κ. ια΄.

Οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριω-
νείαν ἔλαχεν·
Ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
Συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ βαρύς.
Καί τοι ποτ' Ἀνταίȣ δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμηϊᾶν, μορ-
φὰν βραχὺς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
Προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
Τὰν πυροφόρον Λιβύαν,
Κρανίοις ὄφρα ξένων
Ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Σ. δ΄. Κ. ι΄.

Υἱὸς Ἀλκμήνας. Ὃς Οὔλυμ-
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας

82. Laudat versum Plutarch. de aud. poet. pr. Verum ex tali locorum memoratione nil discas, nisi forte criticam varians lectio adjuvat. 86. αἰχμᾷ Schol. κατὰ τȣ̀ς ἀγῶνας. Alienum hoc, cum de corporis viribus et ἀγῶσιν agatur. Pauw. ἀκμᾷ, *vigore corporis*, substituit; haud dubie vere. 88. Καδμεϊᾶν Schmid. probante Pauw. nec nil puto referre ad metrum. Καδμειᾶν omnes vett. usque ad Morell. Steph. qui Καδμηϊᾶν dederunt. 95. γαίας τε πάσας, καὶ—ἁλὸς θέναρ junxit etiam Schol. πάσης τῆς γῆς καὶ πολυβαθοῦς θαλάσσης ἀνερευνήσας καὶ κατειληφὼς τὸ τέλος. Accepit igitur θέναρ pro τέλος; est enim *vola, cavum manus*, hinc πυθμὴν, et τέ-

deo, sed *fas adversarium superare tentando omnia*, πᾶσαν ἀνακινοῦντα μηχανήν.—Ἀμαυρῶσαι, *obscurare*, pro ἡττᾷν, ut Hesiod. Ἔργ. 325. ῥεῖα δέ μιν μαυρῶσι θεοί. Contra victoria *illustrat.*

83. φύσιν, φυὴν, *staturam Orionis.* 85. ὀνοτὸς, εὐτελὴς, *aspectu.* At 86. *terribilis ipso congressu.*

93. ὄφρα σχέθοι (μιν) ἐρέφοντα ναὸν Π. κρανίοις ξένων. Spectat ad morem hominis affigendi crania advenarum parieti templi.

95. Qui, *postquam omnem terram et maris profundum æquor adierat, et mare navigationi aperuerat*, ut adiri illud posset, *in Olympium abiit.*

Καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
Ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
Ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἀμερώσαις.
Νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιϛον ὄλβον
Ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥ-
βαν τ' ὀπυίει, χρυσέων οἴ-
κων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

Α. δ'. Κ. ι'.

Τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν
Δαῖτα πορσύνοντες ἀϛοὶ
Καὶ νεόδματα ϛεφανώ-
ματα βωμῶν, αὔξομεν
Ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,

λος. Melius dices: θέναρ γαίας esse ornate pro γαῖαν, ut ἁλὸς θέναρ pro ἅλα, *superficiem maris* pro mari. Etiam alter Schol. τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης, ut πλάκα ἁλὸς et *æquor maris* dixere poetæ. Schmidius γαίας πάσας, *terras omnes*, interpretari malebat. 96. βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς θέναρ. Putes maluisse poetam, ne nudum esset θέναρ, adjungere βαθύκρημνον. Est autem hoc pro simplici βαθύ. ἐξευρὼν plus est quam ἐπελθὼν, cf. Nem. iii. 42. sq. 98. ναυτιλίαισι bene Schmid. tertio casu, *ut navigari posset*. πορθμοὺς Schmid. ut Lat. *freta* pro mari. Sed fretum Herculeum inprimis respicitur: cf. Pauw. 108. χαλκοαρᾶν. χαλκοάρης vix aliter quam ex ἄρω, ἡρμοσμένος τῷ χαλκῷ, pro χαλκήρης, formatum esse

99. ὄλβον ἀμφέπων, *fovens, habens*.

104. Ex Schol. tantum hæc teneri possunt: In Herculis honorem, ἐνάγιζον, inferias tulerunt, Thebani liberis ex Megara. Locus erat extra portam Electridem, ad quam habitaverat Amphitryo et Hercules, et ad quam fanum eorum erat cum liberorum sepulcro. Inferiæ habebantur sub vesperam ex more, et altero die erat ἀγὼν ἐπιτάφιος γυμνικός. Δαῖτα appellat *sacrum*. Inferiæ autem hæ factæ *victimis cæsis*. Αὔξομεν pro *facimus*, ut jam dixi interdum esse αὔξειν pro ἔχειν vel ποιεῖσθαι, quoties res magna vel copiosa est.

108. χαλκοαρᾶν, quod esse debet *ferro cæsus*, χαλκοάρης, forte sic expedias, ut sit, *qui ferrum sibi aptat*, ὁ ἄρων τὸν χαλκὸν, seu facit, ut ferrum sibi, suo jugulo, aptetur.

Τοὺς Μεγάρα τέκεν οἱ Κρεοντὶς υἱοὺς,
Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
Φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς
Παννυχίζει, αἰθέρα κνι-
σᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·

Ε. δ'. Κ. ια'.

Καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτεί-
ων τέρμ' ἀέθλων
Γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
Ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
Μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
Νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων

potest: (cf. ad Pyth. v. 47. ubi χεριάρης pro χερήρης.) Ita vero esset *armatus*, *fortis*. Sic et occurrit inf. v. 51. Veruntamen videtur simpliciter vis et notio requiri: *ferro cæsorum*; an hanc χαλκοάρης habuit? Conjicit Pauw. esse vocem χαλκόαρος, ab ἀρὰ, *ferro devotus*: quod parum satisfacit. An χαλκοάρης est *cui admovetur ferrum?* Versum excitat Schol. Lycophr. 662. ubi Barocc. MS. legit χαλκηορᾶν, quod deberet esse χαλκηόρων, ab ὄρω, *moveo, concito* in me, aut potius χαλκεόρων, (uti est χαλκεομίτρης,) nam brevis syllaba requiritur. 109. Μεγάρα vitiose inde a Romana: restituit Schmidius ex Aldo; et οἱ τέκε lectum usque ad Morell. qui metro paruit. Tandem Κρειοντὶς Schmid. propter antitheticos. 111. φλὸξ τις ἀντελλομένα Ald. 112. Plutarch. de princip. frigido, p. 949. A. interpolate laudat et argutatur: καὶ γὰρ ὁ καπνὸς ἀέρος ἐστὶν εἶδος, καὶ ἡ κατὰ Πίνδαρον ἀέρος κνίσσ' ἀντιλακτίζουσα καπνῷ λιγνὺς καὶ ἀναθυμίασις. 115. -ων τέρμ' ἀέθλων cum Schmidio ex metri lege legere cunctari non debebant Oxonienses. Vulgo ἀέθλων τέρμα. 117. λευκανεὶς conj. Schmidius, non videns spondeum hac regione recte admitti. At Pauwium mireris ad v. 76. hic de canis Melissi cogitare, qui pancratio vicisse, Orsea alipta et magistro, narratur. Nam v. 120. κυβερνατῆρα aliptam esse dubitari non debebat. Nem. vi. 110. ἡνίοχον aliptam dixerat. Myrtorum pallorem exprimit præclare poeta in λευκωθεὶς pro στεφανωθείς. Erat autem corona in hoc epitaphio agone præmium myrtea. 118. μύρτοις ὅδ', ἀνὴρ, h.

111. φλὸξ est sacri facti. 115. τέρμα videtur *dies definitus* esse.

117. λευκωθεὶς κάρα μύρτοις pro στεφανωθεὶς, *alba myrto*. Statius Achill. i. 11. *nec mea nunc primis albescunt tempora vittis*. 122. γνώμᾳ πεπιθὼν, *parens, disciplina usus* Orseæ.—Χάριν, *hymnum*.

Τὴν τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
Γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λω. Σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
Κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χάριν.

in virili ætate, interpungit Schmidius, probante quoque Pauwio. 122—3. πολυβού- λω revocarunt Oxon. ut editum fuit usque ad Morell. et Steph. qui πολυβού- λῳ, melius utique, ne γνώμᾳ nude incedat. Ὀρσείᾳ Schmid. 124. ἐπιστάζων Ald. quod præfero. κωμάξομαι emendat Abresch. Obss. misc. nov. tom. i. p. 89.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος έ.

ΦΥΛΑΚΙΔΑ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

ARGUMENTUM.

GLORIÆ et famæ illustris causa, quam per Thyiam designat, homines magna quævis suscipiunt, etiam in certaminibus.—20. Transit ad victorem; excurrit inde in heroum Æginetarum commemorationem,—59. et desinit in pugna Salaminia—67. subjunctis nonnullis de victore.

Σ. α'. Κ. η'.

ΜΑΤΕΡ Ἁλίȣ πολυώνυμε, Θεία,
Σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν

Phylacides, Lamponis f. natu minimus (vi. 9.), Cleonici nepos (v. 71.), adeoque Pytheæ frater, cui, cum et ipse Nemeis pancratio vicisset, Nemea v. inscripta est. Sed et Phylacides Nemeis pancratio vicerat, inf. v. 22. idem bis victor fuerat pancratio Isthmiis v. 21. ut adeo hic hymnus in secundam victoriam Isthmiacam factus sit. Oden sequentem sextam ante hanc quintam scriptam esse recte grammatici contendunt: v. ad pr. Odæ. Ceterum illa gens inter Æginetas admodum clara pancratii studiis esse debuit. Avunculus Pytheæ et Phylacidæ erat maternus Eu-

2. *Propter te, ó Thyia, homines aurum præferunt aliis rebus* (*νομίζουσι, censent te multum prævalere*) h. e. propter splendorem sive auri, tanquam metalli, seu, quod verius puto, propter splendorem vitæ quem illud conciliat.—4. *Quin eti-*

Χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων,
Καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
Νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
Διὰ τεὰν, ὦ 'νασσα, τιμὰν,
'Ωκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμασαὶ πέλονται·

A. ε'. K. η'.

Ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν

thymenes, qui plures pugilatu victorias consequutus erat. Nem. v. 75. sq. Isthm. vi. 85. 89. sq. unde patet, unam ejus Isthmiam fuisse victoriam : forte et Nemeis unam (nam v. 89. τάς δ'.) Etiam Themistius ex ea gente, avus, ut Schol. ad Nem. v. 91. tradit, maternus, variis agonibus pancratio victor fuit : v. Nem. v. 91. sqq. Isthm. vi. 95.— 1. ἀελίου omnes vett. quod ad metrum primus recte emendavit Morellius ἁλίου. Ceterum splendidum hoc carminis exordium et τηλαυγὲς πρόσωπον turpiter fœdarunt veteres et recentiores interpretes, ad Pindari avaritiam omnia revocantes, præter unum Pauwium, qui tamen interpretando parum satisfacit. Disputandi locus hic non est ; dicam quod ipse sentio. De Thia fabula esse debuit ex theogoniis prisca aliqua, tanquam de dea, *a qua omnis splendor et lux proficiscitur :* quippe quæ ex Hyperione Solem, Lunam, et Auroram peperit : v. Hesiod. Theog. 371. sqq. Apollod. i. 1. 3. Ejus deæ beneficio omnibus rebus splendor suus venit : etiam *auro*, *item victoriis ex præliis navalibus, certaminibus curulibus et gymnicis.* Hæc autem erant illa, quibus Æginetas inter Græcos insignes exhibuit poeta. Idem in Nem. iii. sqq. fecit. Naumachiam aliquando Græcis fuisse institutam, nunc ignoratur : nec verba v. 4. eo, arbitror, ducunt, ut eam fuisse cum Pauwio statuamus : sed splendor est et gloria Æginetarum ex re nautica et navalibus præliis, inprimis nupera ad Salaminem pugna : cf. inf. 60. sqq. 6. ὤνασσα Ald. ὦ 'νασα Rom. emendate ὤ 'νασσα Crat. ὦ 'νασσα Brub. et rell. Non emam talia teruncio ; vera tamen est Cratandrina scriptura. 8. θαυμασταὶ Ald. Rom. Morell. θαυμαστοὶ illatum a Crat. Steph. minus bene. 9. ἐν δ' Benedictus reprehensus a

am per decus tuum (nunc est tropice dictus splendor famæ, gloriæ) *pugnæ mari terraque admirationem faciunt.*—9. *Et per te in certaminibus, quisquis victorias consequutus est, assequitur laudem dulcem.* Ἔν τ' ἀ. respondet τῷ καὶ—καὶ γὰρ vss. 2. et 4. Ἔπραξεν pro πράσσει.

Κλέος ἔπραξεν, ὅν τιν' ἀθρόοι στέφανοι
Χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
Ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
Κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
Δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
Μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ·

E. α'. K. ια'.

Εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ.
Μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
Εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
Θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
Τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,

Pauwio. Spectat adhuc ad διὰ τεὰν τιμὰν (h. σοῦ ἕκητι, ut v. 2.) itaque post ἄλλων v. 3. majorem distinctionem sustuli. Jung. καὶ —καὶ γὰρ—ἔν τ'. 13. διὰ δαίμονα ex Rom. ed. alii. Schmidius ex Ald. repetivit, probante Pauwio, διὰ δαίμονας. Pindarus in tali sententia non plurali, sed singulari utitur; nec dubito fuisse διὰ δαίμονος. 14. δύω vett. edd. sed emendatum a Morellio. 15. Aldus recte exhibebat ἄλπνιστον. Sed Rom. ed. intulit ἄλπιστον quasi pro ἀέλπιστον, et in marg. γρ. ἀνέλπιστον, quod ex Schol. sumptum etiam apud Apostol. Proverb. iii. 30. occurrit; arripuit hoc Crat. renuente metro et sensu; Stephanus autem, relicto Morellio, ἄλπιστον. Recte eum itaque deseruit Schmidius, et ex Aldo repetiit, quod Brub. quoque et Morell. sequuti erant, ἄλπνιστον, cujus Scholion bonum est: τουτέστι τὸν ἥδιστον καὶ προσηνέστατον. De voce v. ad Pyth. viii. 120. 21. θάλοισ' Ald. saltem θαλοῖσ'. Nam amare

13. κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν. Pindaricum est διὰ δαίμονος. *Cernitur virtus*, δοκιμάζεται, adeoque *judicium fit* eam excellere, h. e. ut excellant homines viribus (in certamine), *divino munere* contingit.

14—20. *Duo sunt quæ vitam jucundissimam contineant: si quis res feliciter gerat, successumque habeat, et, si laudem inde consequatur.* Sententia toties variata et ornata: v. Pyth. x. 33—46. Μὴ μάτευε θεὸς γενέσθαι. Cf. ad Ol. iii. 77. ζωᾶς ἄωτον τὸν ἄλπνιστον, *jucundissimam vitam.*—Ἔλπω, ἤλπινος, ἄλπνος, v. var. lect. Σὺν ὄλβῳ pro διὰ ὄλβου. Cf. Ol. v. 54. Εὖ πάσχων, *præclare res gerens:* v. ad Pyth. iii. 185. Nem. i. 46. Pyth. 191. sq.

21—23. Phylacidas Isthmi-

Φυλακίδᾳ, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. Τὸ δ' ἐμὸν
Οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
Κέαρ ὕμνων γεύεται.
Σὺν χάρισιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς

Σ. β'. Κ. η'.

Τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. Εἰ δὲ τέτραπται
Θεοδότων ἔργων κέλευθον ἀν' καθαράν·
Μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
Κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
Καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ

videtur Pindarus θαλέω ex θηλέω. 23. Πυθέα. Pugnat Schmidius, esse vocandi casum. Equidem vel sic Πυθέα pro Πυθέου dictum acciperem. Sed non minus exquisita, eademque simul expeditior ratio est, ut Πυθέᾳ scribatur: τίν Πυθέᾳ τε. Hoc Pauw. quoque probat, et sic Ald. Morell. Steph. cum Schol. 25. γεύσεται malit Mingarellus. 28. Pauw. (ad v. 44.) conj. εἰ δὲ τέτριπται Θεοδότων ἔργων κέλευθος ἂν καθαρά, etc. et Mingarell. vel, τέτραφθε. At v. not. 30. Pauwius, qui μὴ φθόνει nil habere ait, quo referatur, μὴ φθονεῖ reponit sc. πόλις εὔνομος, ad quam et εἰ δὲ τέτραπται spectet. At dictum μὴ φθόνει indefinite, *ô quisquis es, noli invidere*, sic Nem. viii. 111. ἔχ με. Scholiasta sic accipit, ut se alloquatur, uti toties in exordio laudum facit: ô anime mi, μὴ φθόνει κιρνάμεν, etc. Expunxi comma post τὸν ἐοικότ'. Sententia est eadem quæ supra, Isthm. i. 58. 60. 61.

acam, idem cum fratre Pythea duas Nemeas victorias erat consequutus. Ἀμφοῖν, τὶν Πυθέᾳ τε. Κεῖται, ἀνάκειται, *servatur memoria ejus* victoriæ, ut Ol. xiii. 49. clara habetur.

23. sq. In eo erat, ut digressionem faceret; verum revocat se: *Sane hymnos non tracto quin in laudes Æacidarum excurram.* (Sane hic ejus mos: Nem. iii. iv. v. vi. vii. viii. Ol. viii. Inf. vi. 27, 8.) *Nunc tamen victoris causa hymnum recepi.*

27. ἔμολον pro μολῶ, ἔρχομαι, σὺν χ. σὺν ὕμνῳ.

28. εἰ δὲ—Eadem sententia sup. i. 60. sq. Τέτραπται sc. ἡ πόλις, *cum Ægina*, h. Æginetæ *incedant*, ἀνὰ καθαρὰν κέλευθον, puto, *regiam*, *patentem*.

30. *Nemo ei recuset hymno impertire ærumnosis factis debitam laudem.* Κιρνάμεν, ut jam al. hymnum per dulcem potionem declaratum vidimus.

32. *Nam etiam prisci heroes bellica virtute clari lau-*

Λόγον ἐκέρδαναν· κλέονται
Δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

Α. β'. Κ. η'.

Μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον, σεβιζόμενοι
Ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί·
Ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
Γέρας ἔχει· Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

Ε. β'. Κ. ια'.

Ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ παίδων τε. Τοὶ καὶ σὺν μάχαις
Δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
Καὶ σὺν Ἀτρείδαις. Ἔλα νῦν μοι πεδόθεν.

33. ἐκέρδαναν cum Schmid. ut medium α producatur; vulgo ἐκέρδανον. 34. φορμίγγεσιν vett. edd. usque ad Morell. qui metri curam habuit et primus —σσιν scripsit. 37. Erat πρόσβαλλον. πρόσβαλον in tertio coli trochaici loco Schmid. recte ad metrum, et debebant ei obtemperare Oxon. Ad σεβιζόμενοι Scholiastes: τοῖς δὲ σοφοῖς ἀνδρισάμενοι παρέσχοντο τὴν τῶν ἐγκωμίων φροντίδα, h. e. ἀνδραγαθῆντες. Interpungebatur πρόσβαλλον σεβιζόμενοι. ἐν μὲν — 39. Οἰνεῖδαι ante Schmidium, simili vitio ac iv. 88. Καδμειᾶν, ubi Pauwius suspicabatur, Dores ita loqui, et h. l. similiter Οἰνειίδαι fuisse. 43. -κευς Doricum reponit Pauw.

dem per carmina consequuti sunt, alii quidem aliis ex gentibus, ex Æginetis autem Æacidæ.—36. μελέταν δὲ σοφισταῖς, *argumentum carminis poetis præbuerunt*, πρόσβαλον, σεβιζόμενοι ἐν μὲν Αἰτωλῶν θ. debebat sequi: ἐν δὲ Θήβαις Ἰόλαος sc. σεβιζόμενος; hoc mutavit γέρας ἔχει. Utrumque de honoribus divinis seu heroum, quibus affecti sunt.

44. μεγαλήτορες ὀργαὶ, *virtus, magnanima mens.*—45. σὺν μάχαις pro ἐν μάχαις, διὰ μαχῶν.

48. ἔλα νῦν. Pro vulgari:

Λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
Καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
Τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
Τρῶσεν ἑῷ δορὶ Κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

Σ. γ'. Κ. θ'.

Τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
Διαπρεπέα νᾶσον. Τετείχισται δὲ πάλαι
Πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
Πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
Γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
Κελαδῆσαι· καὶ νῦν ἐν ἄρει

52. τὶς γὰρ ἐ. Vulgo lectum ante Schmid. qui metrum sanavit per τίς ἄρ' ἐ. Cratander ediderat: τίς δ' ἄρ' ex Schol. puto. 55. Αἰγίναν. Videtur mediam corripere, si antitheticos compares. Quod hoc quidem loco necesse non est statuere; at v. inf. Isthm. viii. 36. 122. προθεύει, quod Portus interpretatur, (v. Schmid.) non ex scripto aliquo codice petitum, sed sphalma est ed. Commel. natum ex attrito charactere τοῦ ρ in Steph. pr. 56. διαπρεπέα. εα una syllaba. τετείχισται Mingarell. supplebat ὡς, ut subjectum sit Ægina. Equidem continuo orationem usque ad v. 65. sqq. *Jamdudum cumulus præclarorum facinorum Æginetis eductus est altissimus; multa etiam habeo carmina in promptu*, etc. τοξεύματα, *laudes*. 59. περὶ κείνων scil. de Æginetis v. 55. recte Schmid. cum Cratandr. et Ald. κεῖνον invexit Romana. 60. κε-

Possem nunc commemorare— Age nunc mihi currum tuum, ô Musa, per campum. Meminimus δίφρον Μοισᾶν sup. ii. 3.

51. χαλκοάραν, *ære cæsum*, ut modo iv. 108. vidimus.

55. ἐκεῖνοι (ἔπεφνον) ὧν πάτραν —etsi de uno Achille accipiendum.

56. Subtumidior oratio. Τετείχισται, *exstructa est*, πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς (πύργος ὑψηλὸς ἀρετῶν ὥστε) ἀναβαίνειν (τινὰ δεῖν αὐτὸν), *ut ascensu opus sit. Maximas dudum laudum suarum copias sibi paraverunt.*

58. πολλὰ μὲν—respondet 65. ἀλλ' ὅμως. Γλῶσσα ἀρτιεπὴς, *diserta*. 60. Salamis servata bello Persico ab Æginetis: (nam hi sunt ναῦται 62. ὑπὸ ναυτῶν. Vulgari oratione: ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν.) qui in pugna Salaminia τὰ ἀριστεῖα tulere: v. Herodot. et Ephorus in Schol.

Μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις

Α. γ΄. Κ. η΄.

Ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμὶς, Διὸς ὄμβρῳ,
Ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
Ἀλλ᾽ ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
Ζεὺς τάδε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς, ὁ πάντων κύριος. Ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ
Μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ
Καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπά-
ζοντι. Μαρνάσθω τις ἔρδων

Ε. γ΄. Κ. ια΄.

Ἀμφ᾽ ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου

λαθέμεν recte emendat Schmidius, Pauwio nec renitente. ut respondent antitheticis. Ἀρεῖ male ante Schmid. 65. κατέβρεχε Ald. 66. τάδε καὶ τὰ Mingarell. victorias et in bello et in certaminibus: vid. notam. 68. τοιαῖδε male edd. Rom. cum al. præter Ald. Crat. et Schmid. Sed sensum non videntur assequi intpp. qui, si rectum video, hic est: Habebat res Æginetarum bello præclare gestas, quas celebrare poterat. Sed eas seponit, omittit, καταβρέχει, *mergit*, *opprimit* silentio. Interea καὶ τοιαίδε τιμαὶ (*victoriæ* etiam *hæ*, h. etiam hoc honorum genus ex agonibus) ἀγαπάζοντι καλλίνικον χάρμα ἐν ἐρατεινῷ μέλιτι, *non minus amant hymnos epinicios dulces.* χάρμα ἐν μέλιτι pro μελιτόεν, ut ἵπποι ἐν ἅρμασι, ἀγῶνες ἐν ἀέθλοις, ἵπποι ἐν πτεροῖς. Monuit quoque Pauw.

65. *Nec tamen temere gloriandum de his: nam beneficio divino debentur.*—66. τάδε καὶ τὰ, τὰ φαῦλα καὶ τὰ ἀγαθὰ vid. sup. Pyth. vii. fin.

67. *Verum hæc quoque decora, quæ e certaminibus proveniunt, poscunt hymnum.* Χάρμα καλλίνικον ἐν μέλιτι, h. e. μελιτόεν: v. var. lect.

70. *Certet mihi aliquis*, h. e. *nemo, qui gentem Cleonici noverit, contendat facile cum ea de numero victoriarum. Nec enim certaminum, quæ illi subierunt, memoria oblivione deleta est, neque impensæ in ea factæ obliteratæ sunt hominum memoria.* Ἀμφ᾽ ἀέθλοισιν, pro victoriis. Etsi et hoc aliud esse debuit, si quis multa certamina obierat. 73. μόχθος ἀνδρῶν pro αὐτῶν, τῶν ἐκ γενεᾶς Κλεονίκου. Et μόχθος certamina respicit, ut πόνος.

Ἐκμαθών. Οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
Μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι
Ἐλπίδων, ἔκνισ᾽ ὄπιν.
Αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις

74. ἔκνιζ᾽ Ald. Morell. ἔκνιξ᾽ Rom. Brub. cum Schol. utrumque metrum respuit, et recte Crat. ἔκνισ᾽, quod Steph. Schmid. Oxon. sequuntur, ex iisdem Scholiis: ubi tamen Aristarchus ἔκνισα, alii ἔκνισε pro ἔκνισαν scil..δαπάναι accipiebant: neutrum commodo sensu. Nec felicius recentiores intpp. οὐδ᾽ ἔκνισεν ὄπιν, ὁπόσαι δ. ἐ. sc. ἐγένοντο, *neque, quanti sumptus spei fuerint, molestia affecit curam eorum.* Pauw. emendat ἔκνισ᾽ ὄπις, sed sensum multo minus expedit: *neque sumptus, quos fecerunt ingentes spebus suis, abrasit aut vellicavit vindicta*, ὄπις, *inimicorum odium, lingua maledica.* Hoc vix quisquam aut percipiet satis aut probabit. Sententia, si totum teneas, sic procedere debet a v. 70. Contendat mihi nunc aliquis in certaminibus cum Cleonici stirpe, ubi audiverit, quantum studium illi in re athletica posuerint. Nec vero utique labor virorum per tam longum tempus insumptus obliteratus est, *nec dum memoria excidit, quantæ impensæ ab iis factæ sint ad consequenda vota sua* sc. victorias in certaminibus. Ex sententiarum contexto igitur κνίζειν ὄπιν debet esse, *curam, qua observamus, recordamur aliquid, atterere, imminuere, extinguere:* quod a vulgari usu recedit: v. not. Venit in ultimis Pytheæ memoria in animum: 75. *laudo Pytheam quoque*, etc. Tam abrupti orationis, inprimis laudum, transitus lyrico satis frequentes, et ad aliptas aliquoties occurrunt, ut de Orsea fine Odæ sup. et de Melesia, N. vi. 108. iv. 158. sqq.

73—4. οὐδ᾽, ὁπόσαι δαπάναι ἐλπίδων, ἔκνισ᾽ ὄπιν. Sane, ut in var. lect. exposui, κνίζειν habet hanc vim, ut sit *pungere, fricare, excitare*, θυμὸν, μνήμην, ergo et ὄπιν. Sic *amor*, seu *studium* κνίζει φρένας, Pyth. x. 94. κνίζει κόρος, Pyth. viii. 44. *dolor*, Ol. vi. 75. *jucunditas* et *gaudium*, Isthm. vi. 74. Alio modo *dicta excitant indignationem*, κνίζουσιν ὀργὴν, Nem. v. 59.. Est igitur usui consentaneum, ut etiam h. l. sit: *memoriam refricat, animum memorem vellicat*, animis inhæret adhuc. Ita tamen dura est oratio; et obstat οὐδ᾽, quod esse deberet ἠδ᾽ affirmative. Si itaque οὐδ᾽ servatur: οὐδ᾽ ἔκνισ᾽ ὄπιν alio sensu est accipiendum: *non erasit memoriam ex animo*, non obliteratum est, ὅσαι δαπάναι ἐγένοντο ἐλπίδων, *quæ factæ sint impensæ in vota*, h. e. in victorias speratas. Esset adeo κνίζειν h. l. ἀποκνίζειν, ἀποκνᾶν, *abradere, delere, expungere.* Mingarellus hoc omisso tentabat alterum: οὐδ᾽ ὁπάσαι δαπάνας l. δαπάνᾳ. Ἐλπίδων, *votorum*, pro certaminibus.

75. αἰνέω καὶ — *Complector hymno meo quoque Pytheam*

Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι·
Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον.
Λάμβανέ οἱ στέφανον·
Φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν·
Καὶ πτερόεντα νέον
Σύμπεμψον ὕμνον.

76. Mingarell. accipiebat (ὦ) Φυλακίδα, vel σὺν Φυλακίδᾳ. 79. φέρε δ', malim τ'. 80. νόῳ qui legat, Aldus est. Sed ad νέον vid. Ol. ix. 73—5. Mingarellus ὕμνον νέον intelligebat *Nemeam quintam*, missam una cum hac. Ita illa scripta esset in solum Pytheam; quod colligit ex Isthm. vi. 5. quæ in utrumque scripta sit.

alipten, inter, *præ aliis pugilibus*. Erat is frater natu major.—Εὐθυπορῆσαι, iterum pro participio εὐθυπορήσαντα. Et nescio an præstet, εὐθυπορῆσαι, χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀ. jungere: ut sit δεξιὸν (ὥστε) εὐθυπορῆσαι.—77. νόῳ ἀντίπαλον vel firmo et constante animo acriter pugnantem, vel prudenter et circumspecte. Nisi malis ἀντίπαλον accipere *parem*, *æqualem*, aliis *solertia*. Νοῦς, quod iv. 79. μῆτις. 78. O Phylacida, communica victoriæ laudem cum fratre.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος ς'.

ΦΥΛΑΚΙΔΑ,

(ΕΝ ΠΑΙΣΙ.)

ARGUMENTUM.

LAUDES victoris cum gratulatione et bonis votis.—28. Excurrit poeta in fabulas de Telamone ejusque filio Ajace, pro quo Hercules preces fecerat cum bonis auguriis.—82. Victoriæ cognatorum et tribulium—ad f.

Σ. α'. Κ. ιγ'.

ΘΑΛΛΟΝΤΟΣ ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου,
Δεύτερον κρατῆρα μοισαίων μελέων

Perperam grammatici et hic tria nomina præscripserunt, Φυλακίδα, Πυθέα, Εὐθυμένει μάτρωϊ, ut et alibi, v. c. Ol. viii. Carmen celebrat Phylacidam victorem pancratio Isthmiis. Exspatiatur deinde poeta, ut solet, in laudes cognatorum. Tempore præcedere debuit hæc ode quintam, ut jam ab intpp. observatum est, quandoquidem v. 7. unam tantum Isthmiam victoriam memorat: si post quintam Oden scripta esset sexta, debuisset hæc victoria esse altera. 2. μοισείων (ex μουσεῖος pro vulg. μουσικὸς) Bened. et Pauw. legendum esse monuerant. Grammatici veteres μουσικῶν ἐγκωμίων interpretantur. Vulgata erat lectio: μοισέων. Schmidius perperam Μουσάων emendavit. Parum aberat, quin κρατῆρα

1. Iterum hymnum cum potione comparat. *Ut in convivio quod cum maxime celebratur*, θάλλοντος, ἀκμάζοντος. 5. πρῶτον sc. κρατῆρα, *miscuimus tibi, ô Jupiter, propter Nemeam victoriam:* scil. in honorem Jovis hymnum sum mo-

Κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ. Ἐν Νεμέᾳ
Μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τὶν, ἄωτον
Δεξάμενοι στεφάνων·
Νῦν αὖτ᾽ ἐν Ἰσθμῷ, δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα, παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. Εἴη δὲ τρίτον
Σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμ-
πίῳ Αἴγιναν κατα-
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

Α. α΄. Κ. ιγ΄.

Εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς
Καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετὰς,
Σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει

Μοισαῖον reponerem haud timide. Nam sic jam scriptum vidimus Nem. viii. 80. inf. Isthm. viii. 134. Μοισαῖον ἅρμα, λίθον Μοισαῖον. 5. τὶν ne produci necesse sit, Schmid. conj. τεὶν, ut binæ breves pro una longa sint. Pauw. τίν γ᾽. 7. ἐν Ἰσθμοῦ Ald. Rom. emendavit Crat. 8. Νηρεΐδεσσι Schmid. ex Ald. et Cratandr. pro quo al. Νηρηΐδεσσι adversante metro. 10. τρίτατον Schmid. qui male descripsit metrum coli, quod trimetrum trochaicum est, ut Pauw. cf. v. 23. 47. 60. 84. 97. quibus in versibus cum in prima et tertia sede interdum tribrachys pro trochæo sit, tribrachyn ubique inferre voluit Schmidius. 16. Argutantur et h. l. intpp. σύν τε—φυτεύει, συμφυτεύει, est ἐπιφύει, περιποιεῖ, ut toties apud Pindarum: cf. Nem. iv. 96.

dulatus. Potest esse Carmen Nem. v. scriptum; etsi etiam Phylacidas Nemeis vicerat, ut Isthm. v. 22. memoratur, et carmen in eum scriptum esse potuit. Δεξάμενοι. Poeta decus Pytheæ sibi communicat. 7. *Nunc poculum misceo* (hymnum condo) *Neptuno et Nereidibus propter Isthmiacam Phylacidæ victoriam.* 10. *Utinam obtingat etiam celebrare victoriam Olympicam.* Comparat tertium carmen cum libatione Jovi Servatori sub convivii finem fieri solita. Dicuntur autem pocula *diis misceri*, quatenus iis *libatur*.

14. Eadem sententia, quæ sup. v. 17. seq. i. 58. seq. et sæpe antea fuit lecta.

Δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιαῖς
Ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ-
ραν θεότιμος ἐών.
Τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
Ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆ-
ράς τε δέξασθαι πολιὸν
Ὁ Κλεονίκου παῖς. Ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεν-
νέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
Ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

Ε. α'. Κ. ια'.

Ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι,

17. ἐσχατιᾶς invexit Romana. ἐσχατιαῖς primus Morell. dedit, ex Schol. puto. Aldus ἐσχατιαῖς edidit, nec ipsum male. 23. ὑψίθρονον αὖ Schmid. ex prava de metro concepta opinione: v. ad 10.— 25. κλυταῖς a Schmidio restitutum erat; Oxonienses revocaverant vulgatum κλυταῖσιν, quod metrum haud admittit. In capite quoque colon peccabat: νέπω σπέσθαι. Ionicus debet esse ∪ ∪ - -. Schmidius: Κ. κ. τε ποτι- ενέπω, σπέσθαι κλυταῖς. Pauw. laxum hoc et ingratum pronuntians emendat: προσεν- νέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς, aut, si idioma in προσεν- νέπω restituendum sit, ποτεν- vel ποτε- νέπω. Sequor prius, quod statim hærenti ad metrum in animum venit. 26. In Μοίρας tricantur intpp. Pauwius quoque exponit: *sequi* ut *Parcas*. Sed verborum ordo faciendus erat hic: ἐγὼ δὲ προσεννέπω (invoco) Κλωθὼ κασιγνήτας τε Μοίρας, (ὥστε αὐτὰς) ἕσπεσθαι ἐφετμαῖς κλυταῖς φίλου ἀνδρὸς, *ut obtemperent precibus*, (nam ἐφετμαὶ sunt εὐχαὶ,) exaudiant Lampronem hoc unum in votis habentem, ut summum honorum ex agonibus fastigium consequatur. ἕπεσθαι pro *adesse*, frequens Pindaro; et Μοῖρα ἕσπεται etiam Pyth. x. 26. μοίρας pro ipsis hominum fatis poetæ dici posse non puto; sed tum μοῖρα solenne est. Alioqui jungi possent: *Invoco Clotho et sorores*, ὥστε τὰς μοίρας (fortuna

18. βάλλετ' l. βάλλετο l. βάλλεται.

20. *Lampon in hisce studiis consenescere cupit.* Ἀντιάσαις potest et ad sequens referri, δέξασθαι ἀντιάσαις, h. ἀντιάζειν καὶ δέχεσθαι ἐν τοιαῖσδε ὀργαῖς. Et ἀντιάσαις τοιαῖσδε ὀργαῖς jungi potest: *his studiis utens, in iis versans.*

24. Κλωθὼ κασιγνήτας τε, Μοίρας—ἕσπεσθαι ἐφετμαῖς, exaudire preces.

27—8. *Esse mihi legem im-*

Τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
Τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον
Ῥαινέμεν εὐλογίαις.
Μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
Τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι,
Καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
Καὶ δι' Ὑπερβορέους. Οὐδ' ἔστιν οὕτω
Βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
Ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος
Ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν·

Σ. β'. Κ. ιγ'.

Οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα
Καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
Ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι

Lampronis) σπέσθαι, vel ἕσπεσθαι, ἐφετμαῖς, *ejus votis respondeat.* Sensum bene reddidit Schol. 29. ἐπιστείχοντι legit Benedictus sine causa idonea. 32. ἐν σχερῷ recte scriptum statim in Rom. Aldus: ἐν χερῷ. V. sup. ad Nem. i. 106. Bene Schol. ὁδοὶ μεγάλαι (nam ἑκατόμπεδοι ex πέδον pro ποῦς, *centum pedes latæ*, Il. ψ'. 164.) καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς φέρουσαι *per totum terrarum orbem*, v. 33, 4.—33. πέρα invexit Romana. πέραν Cratandrinam tantum habere, perperam prodit Schmidius; sed ita Ald. tum Steph. altera cum omnibus edd. quæ inde fluxerunt. Fuit Porphyrii liber περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν, ut ap. Suidam lectum. Non potuit hic locus satis materiæ suppeditare; et debuere esse alia loca in carminibus perditis. 36. Πηλέος Ald. Πηλέως Romana induxit; ad idem redit utrumque, est enim synizesis facienda. Argutatur Pauw. ne Schmidius usquam sapere videatur.

mutabilem. De re vid. ad Isthm. v. 24. sq. *laudare Æacidas, quotiescunque hanc insulam attingo*, mentionem ejus facio. L. ὔμμε δ'.

31. Latissime fama rerum ab Æacidis gestarum sparsa est per orbem terrarum. Similis locus Nem. vi. 75. sq. κέλευθοι, quibus factorum clarorum gloria diditur: ut sup. iv. 2. Ἑκατόμπεδοι simplic. *latæ*, ἐν σχερῷ, *continuo tractu*, de viis continuis. Τέτμηνται pro sunt. Καὶ πέραν N. καὶ—usque ad extremum Austrum et Septentrionem, ut sup. ii. 61, 62. Similiter Euripid. Androm. 650, 1.—35. παλίγγλωσσος, τὴν γλῶσσαν ἀλλόκοτος. Πόλις pro populo. 36. ἀΐει, ut ἀκούει, novit, ex auditu tenet.

Πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροίαν,
Ἥρωσι μόχθον, Λαομεδοντί-
αν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
Ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
Εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
Τ' ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον,
Φλέγραισιν εὑρὼν, Ἀλκυονῆ,
Σφετέρας δ' οὐ φείσατο
Χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Α. β'. Κ. ιγ'.

Ἡρακλέης. Ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων
Ἐς πλόον κάρυξε πάντων δαινυμένων.

41. ἐς Τροίαν ἥ- editi ante Schmid. jugulato metro. Idem ἐς Τροΐαν, ut ipsum dactylum haberet. 42. μόχθων Steph. intulit et σύμμαχον μόχθων junxit. Sed Troja est ἥρωσι μόχθος. Mox vel synizesis facienda in Λαο. vel legendum, quod Schmid. conjicit et Pauw. præfert, Λαμεδοντί- 45. εἷλεν δὲ ante Schmid. 47. οὔρεϊ tribrachys pro trochæo, vel scrib. οὔρει, ac potius ὄρεϊ: v. ad 10. 49. Parva mutatione liberari possit sententia: εἷλε—πέφνε δὲ—τ' ἔθνεα· καὶ τὸν βουβόταν—εὑρὼν Ἀλκυονῆ, Σφετέρας οὐ φείσατο νευρᾶς Ἡρακλέης. 52. κύρησε Ald. possit sic jungi: κύρησε καλέων, ἔτυχε καλῶν, sed metrum repugnat. κήρυσε Rom. emendate κήρυξεν Crat.

42. μόχθον sc. οὖσαν. Ἀμπλακία h. l. fraus.

45. εἷλε δὲ Hercules. Σὺν κείνῳ Telamone ex 39. πατρὸς, *Meropes* Coi Nem. iv. 42. ubi et 44. Alcyoneus: v. Apollodor. not. p. 71. 49. ὃν ἔπεφνε σὺν οἰςῷ.

48. Præstat post Ἀλκυονῆ minorem interpunctionem ponere pro majore, quæ olim erat, et continuare sententiam usque ad Ἡρακλέης. 49. οὐ φείσατο νευρᾶς τόξων, adhibuit arcum et eum trajecit sagitta.

51. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον, κάρυξε πάντων δαινυμένων. *Sed tum, cum Telamonem vocabat ille* (Hercules) *ad societatem navigationis, dixit inter omnes qui convivantes aderant; in medio convivantium.* Sequentia sunt in parenthesi; et redit ad ea, quæ κάρυξε, *dixit*, v. 60. ὁ δ'—αὔδασε. Venerat in insulam Æginam Hercules, ut ad expeditionem in Laomedontem invitaret Telamonem: χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον 39. profectus Tirynthe, ubi copias collegerat, ut e v. 40. apparet.

Τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
Στάντα κελήσατο νεκταρέαις
Σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν,
Ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
Οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-

etsi debuit κάρυξε a Pindaro efferri. Exponi potest varie: vel καλέων ἐκάρυξε simpl. pro ἐκάλει, vel κάρυξε simpliciter dictum est pro ἔφη. Tum πάντων suspectum, etiam Pauwio, qui conjecit. quod et nobis in mentem veniebat: κήρυξεν ἀστῶν δαινυμένων. Ex Schol. apparet, jam olim Aristarchum cum aliis hæsisse in hoc loco, quem inter splendidissima Pindari refero. Herculem intellige se conferre ad Telamonem, ut ad navigationem secum suscipiendam eum invitet. Ingressus domum Telamonem invenit epulas celebrantem: (ut fere fit in heroum vita. Sic Telemachus Nestorem, Od. γ'. 32. sqq. et Menelaum, Od. δ'. 3. sqq. offendit:) adstat repente heros leonis spoliis indutus. Pro veteris vitæ more, ex Homero satis noto, statim Telamon offert hospiti, antequam cum ceteris accumberet, pateram vino plenam, ut libationem faciat (vide v. c. Od. γ'. 41. sqq.) et bibat, tumque ipse accumbat mensæ. Libando heros facit vota ad Jovem patrem, ut Telamoni, qui adhuc domum habebat prole vacuam, eaque de causa navigationis societatem detrectare poterat, filius nascatur. Hac narratione utitur poeta, ut simul de Ajacis virtute indicium et existimationem faciat. Esse eam ex μεγάλαις ἠοίαις Hesiodi petitam Scholiastes auctor est. Occurrit quoque ap. Apollod. iii. 11. 7. Tzetz. ad Lycophr. 455. et Schol. Sophocl. Argum. Ajac. 849. Paulo aliter fabula fuit tractata ab aliis, ut jam natum Ajacem leoninis exuviis involutum manu sustulerit et preces fecerit Hercules: (v. Lycophron, v. 455. sqq. Schol. ad Iliad. ψ'. 821. repetiit Philostr. Heroic. xi. 1.) quod argumentum nobilis in Hortis Vaticanis signi ex marmore, quod Commodum cum puero manui insidente vulgo edebant, esse Winkelmannus Monument. inedit. tom. i. p. 99. conjectabat: idemque nummis expressum Juliæ Domnæ et Anthemii. Venia esto, in tam longo per salebrosos criticæ anfractus cursu semel nos ad amœniora viridia de via deflexisse.

53. Præclare seqq. narrata propter ἐνάργειαν. 55. σπονδαῖσιν ἄρξαι. Exquisitius ἄρξαι absolute σὺν σπονδαῖς, pro vulgari ἄρξαι σπονδῶν. Mox φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν int. *auream asperum signis*, anaglyphis. Mirum in hoc hæsisse Aristarchum in Schol. Sequentia a v. 60. puta poculo in manus sumpto inter libandum ab Hercule stante pronuntiari. 61. Fecit has preces. 63. θυμῷ θέλων, *propitius*.

σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
Ὁ δ' ἀνατείνας οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
Αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἴ
Ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
Θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσας,

Ε. β'. Κ. ια'.

Νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
Λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
Ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν,
Μοιρίδιον τελέσαι·
Τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυὰν,
Ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
Θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων

54. κελήσαντο Ald. quod vel metrum refellit. 60. ὁ δ' ἀνατείνας pro ἀντ—, metro exigente, Schmid. 60. τοιοῦτόν τι ἔπος invexerat Rom. τοιοῦτόν τ' metro quidem consentaneum, sed copula importune adnexa, ex Aldo repetiit Schmidius. τοιοῦτό τι ἔπος Mingarellus; posse enim iambicum in tertia sede habere dactylum pro spondeo. Sustuli insertum male τ', forte fuit quoque τοιοῦτο ἔπος, cum hoc olim per digamma pronuntiatum fuerit. 63. εὐχὰν conj. Schmidius primam in ἀρὰν brevem esse videns in loco, quem Antithetici longa syllaba explent. Est tamen colon Iambicum. 64. θεσπεσίαν Rom. Brub. 66. ξεῖνον ἐμὸν sc. γεννησόμενον τὸν παῖδα nondum concoquo: etsi video esse quod in altera veteris grammatici ratione non minus desideres: καὶ λίσσομαί—σε τὸν ἐμὸν φίλον Τελαμῶνα εὐτυχῆ τελέσαι. Malim usquam legi: ἀνδρὶ τῷδε, ξείνῳ ἀμῷ, quod corrumpi potuit inter cetera quarto casu posita. Mox probem etiam, τὰν μὲν—φυάν: ut sit: ἄῤῥηκτον μὲν (κατὰ) τὴν φυὴν, ὥσπερ, etc. θυμὸς δ' ἑπέσθω, *animi virtus et fortitudo par esto corporis robori.* 69. Argutatur Pauw. ὥσπερ τόδε δέρμ', ὅ με νῦν περιπλανᾶται. Quod poeta posuit, exquisitioris artis et vere lyricum est. Pro μὲ νῦν Ald. et Rom. cum Brubach. corrupte μίμνει. In Crat. Ceporinus emendavit μίμνειν, hoc Morell. sequitur. μὲ νῦν præclara est Stephani emendatio.

64. λίσσομαί, σε τελέσαι ἀνδρὶ τῷδε παῖδα μοιρίδιον, *dare ei prolem a fato imperatam.* Ξεῖνον ἀμὸν, v. var. lect. et 68. haud dubie τὰν μὲν—φυάν.—69. ὥσπερ—Ornata fabula ab aliis v. Lycophr. 455. sq. Forte jam tum spem prolis ex uxore suscipiendæ habebat.

Κτεῖνά ποτ᾽ ἐν Νεμέᾳ· θυμὸς δ᾽ ἑπέσθω.
Ταῦτ᾽ ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
Ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
Ἁδεῖα δ᾽ ἔνδον μιν ἔκνιξεν χάρις,

Σ. γ΄. Κ. ιγ΄.

Εἶπέν τε φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνήρ·
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών.
Καί νιν ὄρνιχος φανέντος
Κέκλευ ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου.
Ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
Ἕζετ᾽. Ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει
Τε. Τὸν Ἀργείων τρόπον,

74. αἱ δεῖα Ald. αἰδεῖα Rom. Brub. emendatum in Crat. χαρὰ pro χάρις videtur legisse Schol. saltem ex interpretamento. χάρις est *voluptas*. 75. φωνήσαις. At alibi φώνασε, φωνάσας. 78. κέκλετ᾽ pro κέκλετο manifeste turbat sententiarum et verborum ordinem. Legendum cum Melanchthone et Pauwio κέκλευ vel κέκλεο. Ad Telamonem conversus loquitur Hercules. Infantiam grammaticæ vides in etymologia nominis Αἴαντος ab αἰετός. Aliud exemplum in Iamo: v. Ol. vi. 93. sq. 81. ταῦτα pro ἄρα conj. Schmidius: recte monet Pauw. in ἄρα primam esse ancipitis usus. 83. ἁγήσασθ᾽ Ald. Metrum trochaicum vel sic laborat in prima sede: nam α in ἁγήσασθαι ex ἡγήσασθαι longum est. Vidit et Schmidius. Pauw. emendat: -σας διαγάσασθ᾽ ἀ. (ex Schol.) vel -σας τοὶ ἁγησασθ᾽ vel -σας ἀφαγήσασθ᾽ ἀ. Mingarell. probat -σας τοὶ vel -σας ἀναγήσασθ᾽ ἀ. 84. Et hoc colon trochaicum ægrotat. Schmid. Φυλακίδᾳ γάρ τ᾽ ἤλυθον, Μοῖσα, ταμίας. Pauw. Φ. γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, τ. Leniore utique medicina Φ. γὰρ ἤλυθον, Μοῖσα Benedict. et Mingarell.

78. Jung. ἐπώνυμον ὄρνιχος φανέντος—(κατὰ) λαῶν (alias ἀνδρῶν. Hesiod. sc. Ἡ. 330. φέρτατε λαῶν.) ἔκπαγλον ἐν πόνοις Ἐνυαλίου. 86. τὸν Ἀργεῖον τρόπον. Aiunt, pro Laconibus. Atqui et Ar-

Εἰρήσεταί που κ᾽ ἐν βραχίστοις.

Α. γ΄. Κ. ιγ΄.

Ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου
Τρεῖς ἀπ᾽ Ἰσθμοῦ, τὰς δ᾽ ἀπ᾽ εὐφύλλου Νεμέας,
Ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά-
τρωες. Ἀνὰ δ᾽ ἄγαγον ἐς φάος οἴ-
αν μοῖραν ὕμνων; τὰν Ψαλυχι-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
Ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.
Τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
Θεοφιλῆ ναίουσι. Λάμπων δὲ, μελέταν
Ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου
Μάλα τιμᾷ τοῦτ᾽ ἔπος,
Υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

87. πα pro που Ald. nec deterius, judice quoque Pauw. κ᾽ ἐν debet esse pro καὶ ἐν. Poterat scribi κἂν βρ. 88. ἀπὸ παγκρατίου. Sequitur ἀπ᾽ Ἰσθμοῦ. Noli conjicere ἐπὶ παγκρ. Nam non ita dicitur; sed νίκη ἐξ, ἀπὸ, π. Nem. 30. 91. Schmidius et Pauwius μά- τρως emendant: nam de uno modo Enthymene agitur. Nisi -τρωες per synizesin est efferendum, et poeta doctius loquendi genus, pluralem pro singulari, sequutus est. ἀνὰ δ᾽ ἄγαγον etiam Schmid. pro ἂν δ᾽. 92. Pro Ψαλυχια- δᾶν: Schmidius ad formam antitheticorum: male ob id habitus a Pauwio; λυχι, ait, pro una longa posita videri possunt.

givi hac laude floruere: v. Schol. qui e Sophoclis Ὀδυσσ. μαινομ. Μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

89. (τὰς μὲν) τρεῖς. 91. Vel carminum argumenta præbuere suis factis, vel carminibus vere celebrati fuere.—92. Psalychidas tribules illustrarunt multis hymnis, scil. quos poetæ condiderant in Lamponis filiorum victorias.

95. *Etiam Themistii, avi materni* (v. ad v. pr.) *stirpem illustrant sua gloria:* quæ in eos redundat.

98. Hesiodi dictum erat: μελέτη τοι ἔργον ὀφέλλει. Lampon igitur τιμᾷ, *probat, laudat, id, continuo ipse se pugilatu exercens,* (ὀπάζων μελέταν ἔργοις,) *et filios adhortans,* φράζων, *recitans, repetens dictum.*

E. γ'. K. ια'.

Ξυνὸν ἄϛει κόσμον ἑῷ προσάγων.
Καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται·
Μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
Μέτρα δὲ καὶ κατέχων.
Γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
Φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις,
Χαλκοδάμαν ἀκόναν. Πίσω σφε Δίρκας

101. ἄϛει binis syllabis Schmid. pro —εῖ. Probat quoque Pauw. uti mox, v. 102. ξένων, pro εἰ, utrumque metro exigente. 104. κατέχων, obscure: vi oppositi suppl. ἔργῳ καὶ πράξει. 106. ἐν ἀεθληταῖσιν legi metrum jubet: p. ἀθλη— sicque Schmid. et Pauw. νὶν ἄνδρα vix sanum: v. not. 108. Erat τ' interpositum, χαλ-

104. μέτρα κατέχων videtur esse *tenaciter*, *perseveranter tuendo*, moderationem, æquitatem, servando. Non male Schmidius conj. subesse et in his aliud Hesiodeum: μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριϛον.

105. γλῶσσα l. cum Schol. οὐδὲν προπετῶς φθέγγεται. l. consentit oratio cum animi sensu.

106. *Dicat aliquis eum virum esse idem inter athletas, quod est cos inter lapides;* eodem loco—quo—puto, quatenus acuit, alit, accendit aliorum studia. Non satisfaciunt Scholia in explicando νὶν ἄνδρα. Bene quidem memini usum crebriorem τοῦ μὶν et τὶν in Pindaro risum movisse Aristophani, Avib. 931. et posse forte per appositionem dictum esse νὶν, τὸν ἄνδρα. Ferri tamen hoc in lyrico vix potest, cui otiosis vocabulis uti minime licet. Nec uti licet v. c. simili exemplo in Argonaut. Orph. 729. ὂν δὴ Καλλίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέουσι. Est enim probabilius verba esse contaminata in hoc et illo. Si νὶν verum est, ἄνδρα est intrusum. Si ἄνδρα tenes: τὸν ἄνδρα scribam: φαίης κε τὸν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν—χαλκοδάμαν ἀκόναν: *acuentem alios ad studium pugilatus.* Vix tamen probabile sic νιν irrepsisse. Immo vero fuit: φαίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν ἔμμεν N.

108. πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ erit novum inventum, si est, *ego illis potandam præbebo aquam e fonte Musarum:* pro, *eos celebrabo.* Forte tamen est idem illud, quod jam aliquoties vidimus, sive *a libatione petitum:* ῥαίνειν εὐλογίαις sup. v. 30. κατασπένδειν ἀοιδαῖς v. 13, 14. sive *ab irrigandis agris*, ut sup. v. 94. ἄρδειν Χαρίτων δρόσῳ. Conf. Nem. vii. 90. sq. adeoque simili exemplo πίειν (διὰ τὸ) ὕδωρ Δίρκας σφε, (tres illos patrem cum duobus filiis,) est *irrigare*, ut ποτί-

Ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
Χρυσοπέπλυ Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

κοδάμαντ' ἀκόναν. Jungenda tamen sunt Ναξίαν χαλκοδάμαν ἀκόναν. Similis lapsus sup. Nem. ix. 37. ubi ἀνδροδάμη Ἐριφύλη. Porro πίσω γε Etymol. M. in Πίσα: sed σφὲ, αὐτοὺς, *carmine Thebano irrigabo.* Mingarellus suspicabatur fuisse scriptum πίσα, h. e. ἐπότισα, *irrigavi.* Nam carmen jam est finitum. 111. πὰρ' εὐτειχέσιν legendum, cum ν, ut Pauw. quoque monuit. εὐτυχέσι Ald.

ζειν. Ῥοὰς Μοισᾶν dixerat N. vii. 17. Suaviter autem carmen Thebis factum comparat cum fonte Musis sacro, Dirce, ante Thebas.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος ζ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗ ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

ARGUMENTUM.

VETUSTIS Thebarum laudibus memoratis, subsistit in Strepsiadæ victoria Isthmiaca—27. tum in avunculo, qui in pugna occubuerat—53. redit inde ad victorem, e cujus successu voluptatem ipse capiens præsenti felicitate frui se velle asseverat.

Σ. α'. Κ. κ'.

ΤΙΝΙ τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα,
Καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
Εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν

Strepsiades Thebanus ex matre Diotimi filia avunculum habebat cognominem, qui in pugna occubuerat: v. inf. 34. sqq. et not. ad 41.

1. Mirum vero, poetam, Corinnæ moniti oblitum, iterum, et multo magis quam Nem. x. non manu, sed ὅλῳ τῷ θυλάκῳ fabulas sevisse: v. Plutarch. de glor. Ath. p. 348. Fragm. Pind. p. 44, 45. Ὦ μάκαιρα Θήβη, *diva*, dea. In v. 6, 7. *aureus imber*, cum quo ad Alcmenam venit, fidem facit, fabulam non aliunde esse natam, quam quod a vetere poeta adventus Jovis hoc ostento erat ornatus. Inde et natales Minervæ simili prodigio ornati Ol. vii. 64. 89. nec Jupiter primo aliter ad Danaen forte accessisse narratus, nisi aureo cum imbre, ut numen

Ἄντειλας Διόνυσον; ἢ
Χρυσῷ μεσονύκτιον
Νίφοντα δεξαμένα
Τὸν φέρτατον θεῶν,

A. α'. K. η'.

Ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
Σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
Ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
Ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
Ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογ-
χᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
Ἄμπεμψας ὀρφανὸν

E. α'. K. η'.

Μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον;
Ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ὀρθῷ

11. Non respondet versus, quem Asynartetum prodit metricus, gemellis reliquorum colon. Schmidius refinxit v. 10. Ἡρακλείοισι γο- 11. ναῖς; ἤ ποτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο βουλαῖς; Benedictus: ἢ ἀμφὶ Τειρεσία πυκιναῖσι βουλαῖς. Oxonienses ὅτ' tantum omisso colon restitui putabant: quod non assequor. Pauw. trajectione facta, ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκιναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς restituit. Præstat sic ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς. Est ἢ ὅτ' una syllaba efferendum. 12. ὅτ' ejecit Schmid. Ita Benedictus quoque et Oxonienses versui consulendum censent. Sed ἢ ὅτ' in utroque versu in unam syllabam coalescit. Pauw. mavult pro binis brevibus numerare. 17. Retinuerunt Oxonienses Schmidianam lectionem ad similium colon formam factam. μυρίων ἑταίρων εἰς Ἀ. ἱ. ubique legitur, Pauw. ait, recte in antispastico. 18. Laborat metrum. Vulgo ἡνίκ' ὀ.

testatum fieret. Hoc postea poetæ aliis modis inverterunt.

9. σταθεὶς ἐν θυρέτροις, *ingressus ædes*, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείαις γοναῖς, h. ἐπὶ τὴν γονὴν, γέννησιν, Ἡρακλέους. 11. ἢ (μάλιστα εὔφρανας θυμὸν τεὸν τότε) ὅτ' (εὔφρανας αὐτὸν) ἀμφὶ Τειρεσίαο βουλαῖς pro διὰ βουλῶν. Βουλαὶ autem pro μαντεῖαι: v. ad Isthm. viii. 68. Mox, 13. permutat cum casu secundo: Σπαρτῶν (ἕνεκα) pro ἀμφὶ Σπαρτοῖς.

18. Ægidæ, qui e Thebanis

Ἕστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
Μαντεύμασι Πυθίοις;
Ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει

Aldus: ἕνεκα ὀ. Rom. ἕνεκ' ὀ. Cratandr. νίκ' ὀ. ex Scholiasta, in quo est ὅτε. Ut metro subveniret, refinxit νίκα ὀρθῷ Schmidius turpi cum hiatu. Excidit puto particula, cum esset νίκ' ἄρ' ὀρθῷ— 21. Aldus corrupte Αἰδεῖσθαι, et olim nonnulli indocte Ἀργεῖαι scripserant: v. Scholia, in quibus plura falso et inepte tradita intpp. transversos egerunt. Αἰγιμίδαι novavit Schmidius, male, si quid usquam. Nam de Ægimio (de quo v. Pyth. i. 124. v. 96.) hic non agitur, sed de *Ægidis*, qui Heraclidas in Peloponnesum redeuntes sequuti sunt, cum hi Ægidas in partes vocare a deo jussi (hinc μαντεύμασι Πυθίοις v. 22.) in itinere per Bœotiam facto in sacrificantium cœtum incidissent, audivissentque Ægidas esse, quæ Thebanorum tribus erat. Vid. sup. ad Pyth. v. 99. ibique Schol. ex Ephoro. Amyclis consederant Ægidæ. Potuit vel sic Spartæ tribus haberi Ægidarum, quam Herodot. iv. 149. memorat, ubi tamen a seriore quodam Ægeo, Theræ nepote, Œolyci filio, nomen accepisse traditur. Conf. Pausan. iii. 15. p. 245. 23. ἀλλὰ γὰρ jungo. Alii aliter.

fuere, Heraclidis ad Peloponnesum occupandam proficiscentibus comites se adjunxerant, iisque in Laconica in ditionem redigenda operam præstiterant: v. sup. ad Pyth. v. 99. ibique Schol. ex Ephoro. Itaque Ægidæ ἀποικίαν Δωρίδα Λακεδαιμονίων ἔστασαν (nunc deæ Thebæ tribuitur, adeoque ἔστασας) ἐν σφυρῷ, ἐπ' ἀσφαλοῦς, *in tuto, constituerunt:* ut jam Lacedæmone Heraclidæ certas sedes haberent.

20. ἕλον δ' Ἀμύκλας proprie est accipiendum: *expugnarunt Amyclas;* nam vere id factum: v. Exc. ad Virgil. Æn. x. 564. Agrum Amyclæum Philonomo assignatum fuisse, præter Strabonem ex Ephoro tradiderat quoque Nicolaus Damasc. Exc. p. 445. Volebat pergere poeta: *enimvero hujus rei obscura est memoria, quia carmine non celebrata est.* Mutavit hoc in sententiam: Ἀλλὰ γὰρ παλαιὰ χάρις, *decus, fama,* ut sup. Isthm. iv. 37. De v. 25, 6. verborum junctura recte, puto, statuo: ἀμνάμονές εἰσι βροτοὶ (ἐκείνου) ὅ τι μὴ (τὸ) ἄωτον ἄκρον σοφίας (*præclara aliqua ars poetæ*) ἐξίκηται ζυγὲν (ζυγεῖν, *assequuta fuerit, ut innectat carminibus*) κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖς pro ἐγζεῦξαι ἔπεσιν. Ζεῦξαι μέλος ἔργμασιν dixerat Nem. i. 10. et ζεῦξαι τέλος Χαρίτων Isthm. i. 7. Ergo et ζυγὲν pro ζυγεῖν τι ἔπεσιν, et pro hoc ἐπέων ῥοαῖς.

Χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοὶ,

Σ. β'. Κ. η'.

Ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
Κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
Κώμαζ' ἔπειτ' ἄρ' ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
Καὶ Στρεψιάδᾳ. Φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
Νίκαν παγκρατίου, σθένει
Τ' ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις· ἄγει τ' ἀρετὰν
Οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

Α. β'. Κ. η'.

Φλέγεται δ' ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις,

25. ὅ, τι primum Cratandrina pro ὅτι emendavit. 25—26. Ut vulgo hæc accipi video: ὅ τι μὴ ἐξίκηται σοφίας ἄωτον ἄκρον, *ejus rei, quæ non ad sapientiæ summum florem pervenerit*, ζυγὲν κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν, *inclytis carminum fluxibus copulata*, ut ζυγὲν participium sit: dura est oratio et sententia vix expedita. Accipiendum ζυγὲν est pro ζυγεῖν, et sensus est, quem in nota apposui. *Obliterantur prisca decora* (παλαιὰ εὕδει χάρις) nisi carmine celebrata fuerint. Ita videtur quoque accepisse verba unus inter Schol. ἀμνήμονες δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι γίνονται τούτου, ὅπερ ἂν μὴ τὸ τῆς σοφίας ἄκρον ἀπάνθισμα ἐπικαταλάβῃ καὶ ἐπαίνοις ἐπιζεύξῃ. 26. ῥοπαῖς in notis ab Oxon. excusum. Sed ἐπέων ῥοαὶ verum est. Sic Nem. vii. 17. Μοισᾶν ῥοαί. ζυγὲν an ζύγεν pingas, nil interest. 27. ἔπειτ' ἐν ἀ. invexit editio Romana depravatum: quod et Schol. in suo repererat. Schmidius ex Aldina restituit ἔπειτ' ἄρ' ἀ. Potuisse depravationem nasci ex scriptura ἔπειτεν suspicatur Pauw. 31. μορ- φάεσσ' Rom. cum Schol. Brub. et Morell. Emendarunt Crat. Steph. φυᾶς recte de corporis specie accipit Pauw. Cf. Ol. viii. 24, 25. Nem. iii. 32, 33. — 33. ἰοβοστρύχοισι præclara est Schmidii emendatio, quam metrum

27. κώμαζε. Vix commode ad Theben potest referri; multo minus ad Musam, quæ non est memorata. Saltem se alloqui videri potest, ut solet pro κωμάσω.—31. Grammatica ratio hæc esse videtur: οὐκ αἴσχιον (*nec minus, nec deterius*) φυᾶς (*quam corporis speciem*) ἄγει (ἔχει) ἀρετὰν (*virtutem animi*). Sane nunc sententia æquipollet, si idem dixeris: ἀρετὰν οὐκ αἰσχίονα φυᾶς, aut si ipse ἀρετὰν esset οὐκ αἰσχίων φυᾶς, animi pulchritudine æque commendabilis quam corporis.

33—34. *Illustratur jam carminibus, et avi materni memo-*

Μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
Χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε·
Τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
Ἴσω γὰρ σαφὲς, ὅς τις ἐν

postulat. Vulgo ubique legitur Scholion: ἰοπλοκάμοισι. 34. πάτρωϊ θ' Schmid. ut brevem syllabam haberet, quam metrum nec desiderat: v. Pauw. ad v. 2. δέδωκε suspectum habeo: est enim tenue, nec satis ad sensum idoneum. Forte δέδορκε fuit: *decus et splendor ex hujus Strepsiadæ ornamentis redit ad nomen et memoriam avunculi cognominis*, (Strepsiades etiam ille dictus,) qui pugna cecidit: Nem. iii. f. τὶν ἀπὸ Νεμέας δέδορκεν φάος, *tibi lucet, affulget decus ex Nemea victoria.* Nem. ix. 98. δέδορκε παιδὶ 'Α. φέγγος. V. notam. Ceterum ante Schmid. omnes distinguebant: κοινὸν θάλος χάλκασπις. ᾧ π. 35. π. μὲν ἄρ' ἔμιξε Ald. 36. τιμᾷ δὲ inter veteres aliqui legerunt ap. Schol. τῇ δὲ τιμῇ τοῖς ἀγαθοῖς ἴσεται. Dubitatur ἀγαθοῖς sitne ex οἱ ἀγαθοὶ, an ex τὰ ἀγαθά. Præstare hoc alterum; sic enim accommodatius esse ἀντίκειται, judicabant Pauwius et Mingarellus: *fortibus factis proposita est gloria.* 37. sq. Dolendum est, tam præclarum, qui sequitur, locum corruptelis esse contaminatum. Jungenda primum ἴσω γὰρ σαφὲς (pro σαφῶς)—γενεᾷ μ. κ. αὔξων. Pauw. propter con-

riam illustrat. Hanc sententiam v. 33, 4. inesse necesse est; verum in altero versu laboramus. Debet esse junctura: Strepsiades δέδωκε κοινὸν θάλος μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. Schol. τῷ μήτρωϊ τὴν τῆς νίκης εὐδοξίαν καὶ ἡδονὴν παρέσχετο. Bene; modo esset κοινὸν κλέος, aut si docuisset τὸ θάλος ita dici pro *gloria, decus.* Si itaque τὸ θάλος nunc pro *flore*, adeoque pro *decore, ornamento* dictum esse debet, nove ita dictum erit. Nam alioqui non occurrit dictum nisi de *fronde, ramo.* Supra, i. 94. ἔρνος victor tenet manu. Potest etiam esse *corona frondea: hanc victor communicat avo:* δέδωκε κοινὸν, h. e: *redundat victoris gloria in avum.* Hoc Catone si contenti sumus, carebimus proposita emendatione δέδορκε, inprimis cum hæc lectio, quod etiam Schneider sensisse videtur, aliam quoque mutationem requireret φάος pro θάλος. Alias τὸ θάλος de *propagine, progenie* dicitur; verum et hoc alienum ab h. l. Mox, 35. ᾧ πότμον Ἄρης ἔμιξε, παρέσχε, ἐπῆγε. 36. *Viris fortibus gloria in conspectu posita est.*

37. ἴσω αὔξων. Hæc perpetua junctura, pro ἴσω ἑαυτὸν αὔξειν. Nem. ix. 107. ἴσω λαχών. Ol. vi. 12. ἴσω ἔχων. Simile μεμνάσθω περιστέλλων, N. xi. 20. et alia. Alibi est sine regimine, ut Nem. v. 87. Αὔξειν autem iterum pro ἔχειν de re magna ac præclara. Male autem Schol. de bello Peloponnesio cogitat. Respicit enim poeta antiquiorem pu-

Ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
ζαν αἵματος πρὸς φίλας
Πάτρας ἀμύνεται,

Ε. β'. Κ. η'.

Λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ ϛρατῷ,
Ἀϛῶν γενεᾷ μέγιϛον κλέος αὔξων
Ζώων τ' ἄπο καὶ θανών.
Τὺ δὲ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
Αἰνείων Μελέαγρον, αἰ-
νείων δὲ καὶ Ἕκτορα

cursum participiorum malebat αὖξεν. Perperam: nam alterum, per participium, est doctius: v. not. V. 38—39. νεφέλα et χάλαζα αἵματος de pugna, ut sup. Isthm. v. 63, 4. ubi etiam χαλαζάεις φόνος. Tum 39, 40. πρὸ φ. π. Schmid. perperam: nam ἀμύνεταί (*propulsat*) τίς τι πρός τινος: *ab*. At colon 41. manifeste corruptum. ἀμύνων turpiter insedit locum vocabuli, quod vim habebat similem. Schmid. λοιγὸν ἐξελάων conjiciebat, non satis feliciter. Schol. habet: ἐναντίον φέρων ὄλεθρον τοῖς πολεμίοις. Eandem sententiam expresserat Nem. ix. 91. Pauw. totum locum sic constituit: ὅς τις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χαλα- ζᾶν αἵματος πρὸ φίλας Πάτρας ἀμείρεται, Λοιγὸν ἀρ' ἀμύνων (vel Λοιγὸν ἐξαμύνων) ἐναντίῳ ϛρατῷ Ἀϛῶν, γ. Sunt quæ placeant: plura displicent. Mendum alieno loco quærere videtur. Pro ἀμύνων v. 41. requiritur voc. quatuor syllabarum, quod sensum habeat: *vicissim inferens perniciem* hostili exercitui: v. c. ἀντενάγων. ἀντί' ἄγων pro ἀντία, ἀντίον. Eo ducit Schol. ἐναντίον φέρων ὄλεθρον τοῖς πολεμίοις. Tum ἀϛῶν omnes male jungere video cum superioribus; immo vero: αὔξων γενεᾷ μέγιϛον κλέος ἀπὸ ἀϛῶν, ζώων τε καὶ θανών. Etiam Schol. μέγιϛον παρὰ τῶν ἀϛῶν κλέος, *bonam existimationem, quæ a civibus venit.* Pro ἀπὸ, quod erat, vett. edd. præter Crat. et Steph. melius scribunt ἄπο. 45. Αἰνείων hic et v. seq. Schmid. ad metrum: pro vulg. αἰνέων. Cf. Pauw. ad v. 69.

gnam; Marathonia intelligi nequit, nec magis Scolion nobile Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας in Fragm. p. 19. et ap. Brunck. Anal. tom. i. p. 156. nam ei pugnæ Thebani non interfuere, uti nec ceteris præliis cum Persis; quippe ipsi μηδίζοντες. Verum in nostro loco de bellis mutuis inter Athenienses et Bœotos cogitandum esse videtur, de quibus Herodotus agit lib. v. 77. sqq.

44 Convertit se ad eundem illum μήτρωα, qui in pugna occubuerat. Αἰνείων, *æmulatus*.

Ἀμφιάραόν τε, εὐαν-
θέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

Σ. γ'. Κ. η'.

Προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
Ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
Ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. Ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
Ἐκ χειμῶνος. Ἀείσομαι
Χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόζων. Ὁ δ' ἀθανάτων
Μὴ θρασσέτω φθόνος,

49. ἄριστον Ald. 50. ἔχον malebat Schmid. propter antitheticos. Sed ferri debet ἔσχον in Iambici princ. In fine Ald. ἐσχάτασιν ἐπ' ἐλπίδι corrupte. 52. γεάοχος Ald. cf. ad Ol. xiii. 114. 55. ἁρμόσαις legit Schmid. ut primam coli brevem haberet; est tamen prima in Iambico. Etsi Schol. quoque ἁρμόσας habet. 56. μὴ θρασσέτω. V. not.

50. ἔσχον, ἀνέσχον, *sustinuerunt*, ἐσχάταις ἐλπίσιν, *in extremo discrimine.*

51. ἔτλαν, ἔτλην, ipse Pindarus magnum luctum ex ejus morte suscepit.—52. εὐδίαν, ex victoria nepotis.

55—68. Non facile est sententiarum vinculum enodare. Τὸ τερπνὸν ἐφάμερον aut est *felicitas hujus diei, præsens.* (τὸ τερπνὸν ἐπὶ ταύτης τῆς ἡμέρας γεγενημένον. Uti Nem. vi. 10. ἐφαμερίαν στάθμαν, *terminus vitæ, quem* μεθ' ἡμέραν *attingimus aut* μετὰ νύκτας.) Aut τὸ ἐφάμερον τερπνὸν, *res lætæ quæ in singulos dies obveniunt.* Hom. Od. Φ'. 85. νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες. Philem. Fragm. p. 322. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ. Ἀθανάτων φθόνος est *Nemesis*, quæ nimis elata et evecta ultra communem modum tanquam ex invidentia evertit. Μὴ θρασσέτω, *ne evertat:* vid. paulo post. Jam structura institui potest haud uno modo; sermonis tamen rationi convenientissime sic: μὴ θρασσέτω φθόνος ἀθανάτων (pro *conservet*) (ἐς) γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα, ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων ἕκαλος ἔπειμι. Ut διώκων ἔπειμι sit ornate pro διώκω τὸ τερπνόν. Ita sensus: *Nemesis ne evertito*, adeoque *incolumem servato ad senectutem et mortem, fructum voluptatis præsentem quem amplector*, quo fruor. Superest quæstio de nexu sententiarum cum sequentibus, quæ sic procedunt: 59, 60. *Etsi in diversa fortuna constituti morimur tamen omnes.* 60, 61. sqq. *et immortalitatem appetere velle stolidum esset.* Sequitur adeo, in

A. γ'. K. η'.

Ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων
Ἕκαλος ἔπειμι, γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
Αἰῶνα. Θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
Δαίμων δ' ἄϊσος. Τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
Παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
Ἕδραν· ὅ τε πτερόεις

57. ἐφάμερος Ald. sed recte τερπνὸν ἐφάμερον, *jucunda quæ se de die in diem offerunt*, pro vitæ conditione. Scholiastes: τὸ ἐν τῷ βίῳ τερπνὸν τοῦτο ἀεὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν διώκων καὶ θηρεύων. 60. δαίμων ἄϊστος vulgo legebatur. At δαίμων δ' ἄϊσος legendum esse cum Benedicto, post Pauwium nullus dubito. Jubet metrum, ducitque eo sententia et Scholion. Sed interpretationem nec Schmidii et Benedicti nec Pauwii probare possum. Longum esset singula persequi: v. not. 61. sq. Sententiam hanc jam alibi ornavit, Ol. v. f. Pyth. x. 42. sqq. Nem. ix. 109—13. Isthm. v. 17, 18. Eandem Horatius imitatione expressit: *Immortalia ne speres*, etc. *Cœlum ipsum petimus stultitia*, et al. βραδὺς conj Schmidius; sed βραχὺς, μικρὸς, a Schol. bene expositum ἀσθενής. Vulgare esset: ἀσθενέστερός ἐστιν, ἢ ὡς, etc. 63. ὅτε Rom. intulit; idque sequitur Schmid. esse dicens: *postquam, quandoquidem*. ὅτι Ald. et Crat. cum Schol. Diremi ὅ τε. Sed verum puto ὁ δὲ π.

sorte mortali, mortalem acquiescere debere: quam cum declarent duo, fortunæ inconstantia et mors, ad hanc potissimum poeta animum convertisse debet. *Servet mihi deus jucunda, quibus fruor, usque ad mortem; nam immortalem vitam appetere velle stolidum esset.* 56. θρασσέτω, alter Schol. ταρασσέτω, cum Suida et al. alter συνθραυέτω. Hic utique doctius. Est enim a θράω (unde θραύω) θράσσω, Attic. θράττω. V. Timæum Lex. Platon. in ἐνθράττειν, cum præstantiss. Interpr. Noster, Ol. vi. 164. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον simili modo dixerat: *ne evertat*, adeoque, *utinam sit incolumis ac perpetua felicitas.* 60. δαίμων ἄϊσος, alias ἄνισος, *fortunæ, qua utimur, inæqualitas.* τὰ μακρὰ, τὰ μακρότερα, λίαν μακρὰ, quam ut quis ea assequi possit, (opp. βραχὺς, qui ea assequi nequit,) dixit respectu τοῦ ἐφαμέρου τερπνοῦ v. 57. *ea, quæ sunt supra sortem humanam, felicitas perfecta et absoluta.* Hoc idem est τὸ γλυκὺ πὰρ δίκαν, *felicitas quam nefas est appetere* v. 68. Ea εἴ τις παπταίνει, τὰ ὑπὲρ ἑαυτὸν, βραχύς ἐστιν (ὡς) ἐξικέσθαι (ἐς τὴν) χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν, *imbecillus est*, pro, est imbecillior, *quam ut immortalis fieri possit.* 64.

Ἔῤῥιψε Πάγασος

E. γ'. K. ή.

Δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σαθμοὺς
Ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. Τὸ δὲ πὰρ δίκαν
Γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
Ἄμμιν δ', ὦ χρυσέα κόμᾳ
Θάλλων, πόρε, Λοξία,
Τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐαν-
θέα καὶ Πυθοῖ σέφανον.

65. οὐρανὸς Ald. 68. Laudat Plutarch. aud. poet. 4. 71. τεαῖ una syllaba efferendum. Quidni igitur scribimus σαῖσιν? Mingarell. σαῖς ἐν.— 72. Colon epionicum est mutilum. Schmidius Πυθοῖ scribebat; Pauw. paulo elegantius Πυθόθεν.

De Pegaso cf. Ol. xiii. 130. Iliad. ζ. 155. Schol. et laudd. ad Hygin. f. 57. Hesiod. θ'. 284. Alludit Horat. iv. 11. 26. sq. —67, 68. *Si quis felicitatem, quæ in ejus sortem haud cadit, prave appetit, cum acerbus exitus manet:* h. e. si quis conditionem, ut Bellerophon, quæ in hominem non cadit, appetit, malum is sibi arcessit. Τὸ γλυκὺ πὰρ δίκαν est h. l. cupiditas, appetitio τοῦ γλυκέος stolida. Vides me in loco, de quo nihil licet cum certa fide pronuntiare, modesti interpretis more apposuisse, quæ ex sermonis indole, Pindari more et sententiarum nexu, assequutus eram.

ΙΣΘΜΙΑ.

Εἶδος η'.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

(ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.)

ARGUMENTUM.

CALAMITATE belli Persici liberatos hymnis applicare jubet animum in victoris honorem.—33. Consentaneum esse, ut Thebanus Æginetæ victori gratuletur victoriam, propter communem utriusque gentis originem.—45. Unde in fabulas Æacidarum excurrit, et subsistit in nuptiis Thetidis et Pelei—104. et in Achillis laudibus.—133. Redit ad victorem, et primo ejus patruelem, et ipsum pugilem victorem, laudat—142. tum Cleandrum.

Διαίρεσις α'. Κ. κβ'.

ΚΛΕΑΝΔΡΩ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον
Εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,

Cleander, Ægineta, Telesarchi f. (v. 3.), cum aliis victoriis nobilis, inprimisque Nemea, tum Isthmiaca, quam poeta celebrat, proxime a bello Persico et Xerxis copiis deletis: quo vss. 9. sqq. respici tradunt veteres grammatici. Pancratio vicisse manifestum fit ex v. 145, 6. ad exemplum patruelis Nicoclis, qui et ipse pancratio Isthmia vicerat (v. 134. sq.) Abjudicat carmen Pindaro Dawes. Miscell. Crit. p. 55. Sed v. ad calc. Odæ. 1. Κλεάν-

1—12. Ordinem verborum constitue sic: ὦ νέοι, ἰών τις ἀγειρέτω παρὰ πρόθυρον ἀγλαὸν πατρὸς Τελεσάρχου, Κλεάνδρῳ ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον καμάτων, ὅτι ἐξεῦρεν ἄποινά τε Ἰσθμίας νίκας καὶ κράτος ἀέθλων (ἐν) Νεμέᾳ. *Ducitor pompa victori: cui et ego hymnum ut condam, poscitur.* Jam sententiæ ornatæ sunt:

Πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
Παρὰ πρόθυρον, ἰὼν ἀγειρέτω
Κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας
Ἄποινα καὶ Νεμέᾳ
Ἀέθλων ὅτι κράτος
Ἐξεῦρε. Τῷ καὶ ἐγὼ,
Καίπερ ἀχνύμενος
Θυμὸν, αἰτέομαι
Χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. Ἐκ μεγάλων

δρῳ et ἁλικίᾳ Rom. Crat. Brub. Κλεάνδρῳ Ald. et utrumque dativum Morell. restituit; idem ὦ νέοι primus distinxit; antea edebatur ὠνέοι, quasi ab ὠνέω esset. Admodum contaminatum est mendis ultimum hoc carmen, deficientibus quoque ad v. 26. Scholiis. 4. συναγειρέτω Schmid. syllabas colorum respiciens, non metrum Iambicum. Benedictus: διεγειρέτω, quoniam Schol. ἐγειρέτω τὸν ὕμνον. 6. Prava erat, si Aldum excipias, omnium edd. et interpretum præter Benedictum interpunctio jam a veteribus recepta —καὶ Νεμέᾳ. Ἀέθλων ὅτι κ. ἐ. Etiam Pauw. monuit.

Juvenes, cogat aliquis pompam ad ædes victoris. Male interpungitur v. 4. παρὰ πρόθυρον ἰὼν, ἀγειρέτω. Immo ἰὼν ἀγειρέτω τὶς κῶμον παρὰ πρόθυρον ἀγλαὸν Τελ. Pompa enim victorem deducit domum. Dicitur κῶμος λύτρον καμάτων, idem quod mox ἄποινον, *præmium, compensatio.* Sic Pyth. v. 142. λυτήριον δαπανᾶν. Nem. v. 88. μόχθων ἀμοιβά. Nem. x. 45. πόνων λάθαν. Ducenda pompa in honorem victoris Cleandri. Κλεάνδρῳ ἁλικίᾳ τε forte pro *robore juvenili:* est enim victor pancratio, in certamine Isthmiaco, et Nemeo. Ἄποινα Ἰσθμιάδος νίκας, debebat sequi: καὶ Νεμέας, hoc extulit, καὶ ὅτι κράτος ἐξεῦρε ἀέθλων Νεμέᾳ. Junctura autem, ut nunc video, est, ὅτι ἐξεῦρεν ἄποινα Ἰσθμιάδος νίκας, καὶ κράτος ἀέθλων (ἐν) Νεμέᾳ. Tum τῷ, *in cujus honorem* poscitur a me ut Musam invocem. Αἰτέομαι, ut Horat. *Poscimur, si quid.*

12—25. *Magnis malis bellicis liberati, luctu abjecto celebremus victorias ex certaminibus reportatas.* Extulit hæc poeta per varias inversiones. Primum subint. φυλάξομεν, βλέπωμεν, ὦ θυμὲ, ὅπως μὴ ἐμπέσωμεν, quæ nota ellipsis est et a multis illustrata, etiam a Valken. ad Theocrit. i. 112. ἐμπεσεῖν ὀρφανίᾳ στεφάνων, est dictum pro altero, *paremus novas victorias et hymnos:* ne scilicet incidant Græci in obscuritatem, ἀδοξίαν. De modo loquendi conf. Muncker. ad Hygin. p. 115. — Nunc debebat sequi, μήτε κάδεα θεραπεύωμεν, *ne foveamus lu-*

Δὲ πενθέων λυθέντες,
Μή τ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
Στεφάνων, μή τε κά-
δεα θεράπευε. Παυ-
σάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
Γλυκύ τι δαμωσόμεθα
Καὶ μετὰ πόνον· ἐπειδὴ
Τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
Γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεὸς,

Δ. β'. Κ. κβ'.

Ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. Ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον
Καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν.

13. πενθέων dissyllabum. 18. δαμωσώμεθα Ald. adverso metro. 21. τε̃ Ταντάλου Schmid. propter antitheticos. Sed metrum est Iambicum. τε Ταντάλου Ald. 24—5. Erat δεῖμα μὲν παροιχομένων. Ita laborat verborum structura; nam deficit subjectum idoneum. Sane quidem ad ἔπαυσε substituit Schol. νίκη vel simile quid, alii θεὸς repetunt ex v. 22. ita saltem δεῖμα—καρτεράν τ' ἔπαυσε μέριμναν copulandum erit; alii τὸ δεῖμα subjectum faciunt; sed ut commodus sensus exeat, cum Benedicto et Pauwio δεῖμά μεν παροιχόμενον legendum est: *metus præteritus* (h. sublatus) *gravem levavit solicitudinem.* Ita facere præstat; nec enim melius succedit, si μέριμναν de carminum pangendorum studio accipias, quod superiorum discriminum metus infregit.

ctum, ne indulgeamus mœrori. —Nova inde inversio, pro, *sed deposito luctu dulce carmen condamus;* dixit: γλυκύ τι δαμωσόμεθα. Ἄπρηκτα κακὰ, *luctus inutilis*, ἀνωφέλητος λύπη, ut bene Schol. Idem tamen reliqua minus feliciter expedit.— v. 23. ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον h. *ingentem, arduum.* Schol. ἀνυπομόνητον. (Sane τολμᾶν exponi potest per τλᾶν, *tolerare.* Τόλμα τάδε Eurip. Hec. 326. 333. Sed is a loco alienus significatus.) Scilicet ἄτολμον, *quod quis aggredi non audet.* 24. *Verum cum metu* malorum *dispulso abiit cura.* Pro δείματος παροιχομένου, μέριμνα ἐπαύσατο, dixit, δεῖμα παροιχόμενον ἔπαυσε μέριμναν. Δεῖμα, quod antea μόχθος, πόνος.

Τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ
Χρῆμα πᾶν. Δόλιος γὰρ αἰὼν
Ἐπ᾽ ἀνδράσι κρέμαται,
Ἑλίσσων βιότου πόρον.
Ἰατὰ δ᾽ ἔστι βροτοῖς
Σύν γ᾽ ἐλευθερίᾳ
Καὶ τά. Χρὴ δ᾽ ἀγαθὰν
Ἐλπίδ᾽ ἀνδρὶ μέλειν.
Χρὴ δ᾽ ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον
Προνέμειν· πατρὸς εὖ-

26. Colon in fine laborat. Schmidius: ἀρήϊόν ἐστ᾽ ἀεί. Pauw. ἀρήϊόν γ᾽ ἀεὶ, vel ἀρεῖόν ἐστ᾽ ἀεί. Saltem ἀεὶ præstare cum Mingarello dicam, ut gemelli omnes clauduntur. 29. βίου metrum requirit: quod reposuit Schmid. probante Pauwio. 32—34. Duplex hoc χρὴ molestum est meo sensu. Priore loco vitiose Aldus: καὶ ταόν· χρὴ δ᾽ ἀ. Potest substitui δεῖ δ᾽ ἀγαθάν. In seqq. colis metra turbant vett. edd. 34. ἐν exciderat ed. Crat. 36. Αἰγίνᾳ media brevi mirationem facit: v. ad calcem carminis. 37—

26. τὸ δὲ πρὸ ποδός. Conf. Nem. vi. 94. *melius est in re præsenti animum continere*, adeoque lætis, quæ se offerunt, frui, *in incerta hac rerum humanarum conditione.* Hoc sic extulit: ἐπικρέμαται ἀνδράσιν αἰὼν δόλιος ἑλίσσων βιότου πόρον: *urget*, *instat*, ἐπίκειται, *hominibus Tempus insidiose volvendo vitæ cursum*, (petitum a flumine,) h. cæcos, incertos casus adducendo. *Occulto ævo* Horat. i. 12. 45. Αἰὼν tanquam persona, de *tempore*.

30. Concinit locus præclarus in Periclis oratione apud Thucyd. ii. 62. καὶ γνῶναι (δεῖ,) ἐλευθερίαν μὲν, ἣν ἀντιλαμβανόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥᾳδίως ταῦτα ἀναληψομένην, ἄλλων δὲ ὑπακούσασι καὶ τὰ προσκεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι, etc.

32—33. Cf. Fragm. Pind. p. 61. xx. e Platone.

34. *Mihi vero etiam tanquam Thebano fas est carmine celebrare victorem Æginetam propter utriusque gentis cognationem:* quæ mythice ducitur ab Æaci filiabus, altera *Thebe* altera *Ægina*, utraque a Jovi amata, et pro parente ac præside altera Thebarum, altera Æginæ constituta. De his cf. sup. ad Nem. iii. pr. Ol. vi. 143. sq. v. Herodot. v. 80. Pausan. ii. 5. v. 22.

νεκα δίδυμαι γένον-
το θύγατρες Ἀσωπίδων
Θ' ὁπλόταται, Ζηνί θ' ἅ-
δον βασιλῆϊ. Ὁ ταν μὲν
Παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ-
κισσεν ἁγεμόνα·

Δ. γ'. Κ. κβ'.

Σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
Κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα-
τρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
Δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι-
νε. Τοῦ μὲν ἀντίθεοι
Ἀρίστευον υἱέες
Υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι
Παῖδες ἀνορέᾳ
Χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·

38. Melanchthon distinguebat post πατρὸς οὕνεκα: hocque cum superioribus jungebat. 39. θύγατρες Schmid. pro θυγατέρες. Contendit Pauw. et alterum a metro admitti. 40. θ' ante ὁπλόταται importunum est: aut delendum, aut cum γένοντο copulandum. γένοντό τε ἅδον τε Ζηνί: quod tamen durum. In fine coli metrum postulat syllabam; Ζηνί τε ἅ- Schmid. et Pauw. effingunt; at cum hiatu. Fuit puto Ζηνὶ δέ θ' ἅδον. Nam digamma in hac voce non agnoscit Pindarus. 41. βασιλῆϊ omnes edd. βασιλεῖ qui legat, non invenio. βασιλεϊ Schmid. metri lege. Mox, ὅ, ταν Aldus. ὅταν Rom. Emendavit Crat. 48. ὃς καὶ Brub. Morell. Steph. adverso metro. 52. υἱῶν Schmid. alioqui synizesin in υἱέων admittebat.

45. σὲ δὲ, Ægina, in *Œnopiam*, antiquo nomine insulam Æginam: cf. Nem. iv. 75. Pausan. ii. 5. De amore Æginæ v. Ovid. Met. et Statius Theb. vii. 315. sq. Κοιμᾶτο, παρεκοιμᾶτο.

48—49. Attingit fabulam mihi ignotam; debuit aliquando Æacus arbiter sedere inter deos litigantes.

Σώφρονές τ' ἐγένον-
το πινυτοί τε θυμόν.
Ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναν-
τ' ἀγοραὶ, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος ἀγλαός
Τ' ἐρίσας Ποσειδᾶν γάμῳ,
Ἄλοχον εὐειδέα θέ-
λων ἑκάτερος ἑὰν ἔμ-
μεν. Ἔρως γὰρ ἔχεν.
Ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ-
νὰν θεῶν πραπίδες,

Δ. δ'. Κ. κβ'.

Ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. Εἶπε

62—3. θέλω- θ' Schmidius pro ἐθέλοντο, ut verbum absolutum haberet: quod sententia desiderat. At inauditum est ἐθέλομαι. Lyricum decere duriorem rationem per participia ἐρίσας (ἦν) (deb. ἐρίσαις) Pauw. censet cum Oxoniens. Equidem haud vereor legere ἔρισαν; nisi Ποσειδᾶν pro vocativo habeas, ut scribas ἔρισας, *et tu, ô Neptune, contendisti.* 63—4. ἔμ- μεναι male Crat. c. Aldo. 64. ἔσχεν erat. ἔχεν haud dubie cum Schmidio legendum, ut anapæstum habeamus; monet etiam Pauw. 67. -των ἤκου- Molossus pro Choriambo: quod ferri vix potest, Pauwio quoque judice; emendat ille θεσφάτων ἀκόησαν: ab ἀκοάω, nova forma pro ἀκούω. Cur non Schmidium audiebat multo elegantius emendantem: θεσφάτων ἐσάκουσαν? θεσφάτων ἄρ' ἄκουσαν Mingarell. conjecit.

55. Æaci filii nepotes ἀρίστευον (ἐν τῷ) ἀμφέπειν (σὺν) ἀνορέᾳ ὅμαδον χάλκεον στονόεντα.

58. *Hæc*, has laudes ac virtutes Æacidarum, *recordati sunt dii*, (deorum cœtus,) *cum de Thetidis nuptiis certamen inter eos esset, easque decreverunt Peleo*: ut v. 84. videbimus. Conf. Apollon. iv. 791. sqq. Schol. Lycophr. 178. sq. —In 61. substitue ἔρισαν: cf. var. lect.

65. ἄμβροτοι θεῶν πραπίδες sunt ipsi illi duo dii, Jupiter et Neptunus; ii destiterunt a consilio ducendi Thetidem.

67. Θέμις εὔβουλος fatidica; ut jam vidimus βουλὰς, *consilia*, pro *vaticiniis* dici: Isthm. vii. 11. πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς. Unde et εὔβουλος Nereus Pyth. iii. 162. et Themis jam Ol. xiii. 12. Εἶπε δὲ, pro γὰρ, *vaticinata est.* Εἵνεκεν, ὅτι, πεπρωμένον ἦν, τὴν θεὸν ποντίαν τεκεῖν γόνον, ἄνακτα φέρτερον πατρός. Ad rem v. Æschyl. Prometh. 930. et

Δ᾽ εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις·
Εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρ-
τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
Ποντίαν θεὸν, ὃς κεραυνοῦ
Τε κρέσσον ἄλλο βέλος
Διώξει χερὶ τριό-
δοντός τ᾽ ἀμαιμακέτου,
Διἳ μισγομέναν
Ἢ Διὸς παρ᾽ ἀδελ-
φοῖσιν. Ἀλλὰ τὰ μὲν
Παύσατε. Βροτέων
Δὲ λεχέων τυχοῦσα
Υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ᾽ ἐν
Πολέμῳ, Ἄρεϊ
Χέρας ἐναλίγκιον
Στεροπαῖσί τ᾽ ἀκμὰν ποδῶν.
Τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλέϊ θεύ-

70. Deficiente syllaba ut antitheticis responderet versus, γόνον ἄρ᾽ ἄνακτα inservit Schmid. γόνον γ᾽ ἄνακτα Pauw. utpote in Iambico. πατέρος Mingarell. ut tertius pes iambici sit dactylus. 73. χερὶ cum Schmidio haud dubie scribendum pro χειρί. 75. Ζηνὶ refinxit Schmid. propter antitheticos. Antispastum hic a pyrrhichio incipere ait Pauw. 76. παρ᾽ scil. jungenda: ἢ Διὶ παραμισγομέναν ἢ Διὸς ἀδελφοῖσιν. (pro uno ἀδελφῷ Neptuno.) Esset tamen lenius περ. ἢ Διός περ ἀδελφοῖσιν. Assentitur quoque Mingarellus. Præclare mox oratio Thetidis obliqua in rectam transit. 79. λεχέων dissyllabum. Nisi malis antispastum esse pentesyllabum. τυχοῦσα deb. τυχοῖσα. 82. χεῖρας erat. χέρας ad metrum cum Schmidio legere etiam Pauw. jubet. 84. Πηλεῖ θεά- Ald.

Schütz. p. 156. Prometheo tribuitur apud Quintum v. 338.—73. ὃς διώξει, pro κινήσει. Fere ut Apollo fides Nem. v. 44.—75. παραμισγομέναν (ἢ) Διὶ ἢ Διὸς ἀδελφοῖσιν pro ἀδελφῷ Neptuno. Mox, 77. ex oratione obliqua fit recta.

78. sq. Habeto virum mortalem, e quo susceptura est, fatali necessitate, filium patre præstantiorem; at ille non immortalis erit; quin præmatura morte occumbet.

84. Usu loquendi sic constituenda esse videntur: (κατὰ) τὸ μὲν ἐμὸν, κατ᾽ ἐμὲ, *mea sententia*, (δεῖ) ὀπάσαι.—86. φασὶ, τὸ

μοιρον ὀπάσαι γάμου Αἰ-
ακίδᾳ γέρας, ὅν
Τε εὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τράφειν πεδίον.

Δ. ε'. Κ. κβ'.

Ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς

Πηλεῖ θεό- Rom. Crat. Brub. quod nec improbandum censet Pauw. ut dactylus pro tribrachy sit in metro trochaico. Πηλέϊ θεό- Morell. Steph. Ita θεό una syllaba pronuntiandum. Optime Πηλέϊ θεύ- μοιρον Schmidius, adstipulante quoque Pauwio. 85. Colon antispasticum ægrotat. Schmidius ad reliquorum numeros, ὄπασε: ut sit: *meum votum jam destinavit Peleo has nuptias.* Scilicet τὸ ἐμὸν accepit; νόημα, vel φρόνημα. Bened. τὸ μὲν ἐμὸν, (*quod ad me attinet, equidem,*)—ὄπασα. Sed bene se habet vulgata: *Mea quidem sententia est, Peleo conciliare,* ut Peleo procemur has nuptias: ut πασαι γα loco tribrachyos sit. Pauwius transponit: μοιρον γάμου ὀπάσαι Αἰ- — 87. Versus vitio laborat haud uno; primo τε εὐ—hiatu: tum φάσ' correpte, cum syllaba producta sit. Pro τε, καὶ Schmid. Pauw. vel φὰν emendare jubet, vel, quod ipse mavult, τέ φασιν εὐσεβέστατον Ἰωλ- Sive Ἰωλκὸς scribas, sive Ἰαω- una syllaba pronunties, idem est; sic sup. Pyth. iv. 137. Nem. iii. 58.— 88. τραπεῖν emendatio est Oxoniensium, a Benedicto mutuata, ut sit πεδίον Ἰ. pro urbe Iolco, quam *evertit* Peleus, secundum Nem. iv. 88. sed ibi v. 90. προστραπὼν plane alio sensu positum. Constans lectio est τράφειν, eaque ad sensum bona: *quem alit Iolci solum* sc. mons Pelius in vicinia urbis situs. τραφεῖν, quod Oxonienses laudant, nusquam occurrit; τράφειν est Æolicum, *i. e.* antiquum, pro τρέφειν. Alias licet τράφεν vel τραφὲν scribere, pro τραφεῖν. 89. ἀφθίτου—Χείρωνος conj. Benedictus, nisi sit antrum ἄφθιτον propter incorruptam Chironis disciplinam, *purum, intemeratum.* Ita et Pauw. cum πεδίον Ἰαωλκοῦ τρέφειν αὐτὸν τὸν εὐσεβέστατον: h. e. αὐτὸν εἶναι εὐσεβέστατον,

89. ἀγγελίαι ἰόντων, pro ἴτωσαν. *Perferatur statim nuntius ad Chironem.* 91. *Neque Thetis iterum esto causa dissidii inter deos, et hac nocte statim nubat Peleo.* Πέταλα νεικέων sunt *sententiæ diversæ dissidentium inter se.* Pro quacunque nocte laudat, ut poeta, noctem *sublustrem* luna dimidiata: ἐν διχομηνίδι ἑσπέρᾳ.— 96. χαλινὸν παρθενίας. Vix cogitavit poeta de zona. Verum χαλινὸς est δεσμός. Si virginitas *solvitur*, potest etiam *vinculum*, nexus, ἄμμα, δεσμὸς, recte ei tribui.—99. Jupiter et Neptunus ἐπένευσαν.

Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
Μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νει-
κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
Ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσι
Δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν
Λύοι κεν χαλινὸν ὑ-
φ' ἥρωι παρθενίας.
Ὣς φάτο Κρονίδαις
Ἐννέποισα θεά.
Τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
Νεῦσαν ἀθανάτοι-
σιν. Ἐπέων δὲ καρπὸς
Οὐ κατέφθινε. Φαντὶ γὰρ συν-

aliis. Durum vero. Mihi sic videtur: aut antri naturam saxis montium excisi intelligit: quis enim non sentiat animum esse ἄφθιτον, διὰ τὸ στερεὸν, a soliditate nativa; aut ἄφθιτος dictum est, ut θεσπέσιος, ἀθάνατος, θεῖος, simpliciter in laudem, pro *eximius*, *præclarus*; ita antrum Chironis σεμνὸν dixit poeta Pyth. ix. 50. et iv. 410. ἄφθιτον στρωμνὰν de aureo vellere dixerat. At prior interpretatio facile firmatur usu Homerico, qui quæ *aurea*, adeoque ἄφθαρτα, sunt, appellat ἄφθιτα, ut sceptrum Agamemnonis β'. 46. ἴτυς χρυσέη radiorum rotæ ε'. 724. θρόνον ξ'. 236. ex ære δόμον ἄφθιτον σ'. 370. et δώματα χρύσεα ἄφθιτα αἰεὶ Iliad. ν'. 22. 91. Scribendum μηδὲ cum Morell. Steph. Mox in διχομηνίδεσσι ἑσπέραις male urgent plenilunium intpp. Ornat poeta noctem; nihil amplius. 92. Reprehendit Galen. tom. iii. Opp. p. 38. extr. ed. Basil. Pindari ὠκεανῶ πέταλα pro fontibus, quod in deperdito carmine lectum esse debuit; ad hunc versum non spectat. πέταλα h. l. dicta sunt ut φύλλα, ψῆφοι, pro sententiis vel suffragiis. 94. δὲ ἑσπέραις. Nisi poeta per digamma extulit, fuit δέ θ' ἑσπέραις. 99. βλεφάροις Schmid. nec apparet, cur repente Dorismum damnaverit, jam ex supp. notum.

101. ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε. Pro vulgari: *nec verba caruere eventu.* Καρπὸς ἐπέων, *verborum effectus*, ut floris fructus est. Οὐ κατέφθινε, *non decidit*, adeoque vigorem et vim habet. Schneider. in Vita Pind. p. 129. docte comparat Æschyl. vii. ad Theb. 625. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου. Et Eumenid. 717. μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι (τοὺς ἐμοὺς χρησμούς.)

102—8. ἄνακτα, *Peleum.* Narrant quoque Peleum una cum diis curasse, properasse nuptias; Peleo nuptias Thetidis probatas esse.— 105, 6. Pro vulgari: natus quoque est

ἀλέγειν καὶ γάμον
Θέτιος ἄνακτα. Καὶ
Νέαν ἀνέδειξαν σοφῶν
Στόματ' ἀπείροισιν ἀρε-
    τὰν 'Αχιλέος· ὃ καὶ Μύ-
    σιον ἀμπελόεν
Αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαί-
    νων φόνῳ πεδίον·

Δ. ϛ'. Κ. κβ'.

Γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον,
'Ελέναν τ' ἐλύσατο, Τροΐας

105. Mutilum colon; multo etiam magis apud Ald. νέαν δεῖξαν. Schmid. pulchre explet: νεαρὰν ἔδειξαν. Pauw. etsi damnare nequit, tamen præfert trajecta voce: ἀνέδειξαν νέαν σοφῶν. 106. ἀπείροισιν ad metrum Schmid. et Pauw. cum esset ἀπείροις. Etiam Aldus στόμασ' πείροισιν. 107. 'Αχιλέος, pro 'Αχιλλέος, ad metrum Schmid. et Pauw. emendarunt. 111. 'Ατρεάδαισι vulgg. quod nullo modo defendi potest. 'Ατρεΐδαισι vel 'Ατρείδαισι Benedictus jam conjecerat. Nec ab 'Ατρεὺς aliud ducitur: cf. Eustath. p. 13. 112. Τροΐας Schmid. nam brevis requiritur, pro Τρωΐας. Post ex eo conjugio Achilles, dicta sunt: *et poetarum carmina juvenilem Achillis virtutem declararunt ignaris:* h. iis qui nondum audiverant.— 107. ὃ καὶ, ὃς καὶ, *inter alia*,—De *Telepho* jam v. 52. memoraverat.

111. γεφύρωσε νόστον, *effecit reditum* Atridis: ut Troja capta redire possent. Similis vocis usus est in eo, quod, quæ transiri et permeari possunt, γεγεφυρῶσθαι dicuntur. Hesych. γεφύρωσε, διαβατὴν ἐποίησε τὴν ὁδὸν, et Polyb. γεφυροῦν τὴν διάβασιν. Sententia ipsa frequentata est poetis inde ab Homero Iliad. ω'. 243. ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον 'Αχαιοῖσι δὴ ἔσεσθε κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν. Et Horat. ii. 4. 12.—*ademptus Hector tradidit fessis leviora tolli Pergama Graiis.*—113—18. ἐκταμὼν δορὶ Τρωΐας ἶνας, (*nervos, vires, Trojanorum*, h. e. προμάχους,) Μέμνονός τε βίαν, ὑπέρθυμον Ἕκτορά τε, ἄλλους τε ἀριστέας, ταί (refertur ad ἶνας) μιν ῥύοντο (*sustinuerunt, repulerunt*) κορύσσοντα ἔργον μάχας ἐναριμβρότου ἐν πεδίῳ, *instruentem pugnam in campo*, pugnantem in acie: nam κορύσσειν, *armare*, tum, *instruere, parare, moderari.* Ut ap. Homerum κορύσσειν πόλεμον: et βίον sup. Pyth. viii. 106.— 121. οὖρος Αἰακιδᾶν, h. ἀρχὸς, ut apud Homer. οὖρος 'Αχαιῶν. 123. *Suam gentem illustravit.*

Ἶνας ἐκταμὼν δορὶ, ταί μιν
Ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου
Ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσον-
  τα, Μέμνονός τε βίαν
Ὑπέρθυμον Ἕκτορά
Τ' ἄλλους τ' ἀριστέας· οἷς
Δῶμα Περσεφόνας
Μανύων Ἀχιλεὺς,
Οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν
Τε ῥίζαν πρόφαινε.
Τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ
Ἔλιπόν γ'· ἀλλά οἱ
Παρά τε πυρὰν τάφον
Θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
Ἔσταν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύ-
  φαμον ἔχευαν. Ἔδοξεν

Τρωΐας interpungit Crat. 114. Editum erat ῥύοντό ποτ' ἐκ μ. Iterum ejeci ἐκ, quod jam sustulerat Schmidius, ut colon parilibus adaptaret. Conf. Pauw. Τρωΐαι, seu Τρόϊαι, ἶνες, *nervi et robora belli*, ii, ad quos summa belli redibat, Memnon, Hector, et reliqui ἀριστεῖς. Sed ῥύοντο suspectum est; vertunt: *avertebant eum.* Ab ἐρύοντο ductum esse non potest; si quidem ε sic in principio abesse non posset. Debet ἐρύοντο, ῥύοντο, ductum esse a ῥύομαι, *servo, tueor.* Hoc tamen priorem habet longam. Attamen ea etiam in versus Iambici capite recte locum obtinet. ῥύοντο, *retardarunt, obstiterunt.* Supra nos tenebat simili positum sensu ἐρυσσάμενοι νόστον γλυκὺν, Nem. ix. 54. 115—16. κορύσσον- τε Ald. Rom. sed emendavit Crat. 120. Ἀχιλλεὺς iterum invexerat Rom. Ἀχιλεὺς cum Aldo Schmidius restituit. 122. Αἰγίναν media brevi: v. ad finem Carminis. 123. τερίξαν omnes vett. Emendavit Morell.— 125. Erat ἐλίποντ'. Si semper λείπεσθαί τινος dicitur, et λείπειν τινὰ, utique ἔλιπον γ' legendum, ut sup. Ol. vii. 109. λίπον γ' legendum erat cum Ald. et aliis, emendante quoque sic Dawesio Misc. Crit. p. 51. 128—9. Sensus sic satis constat: sed cola laborant. Aldus versum 128. finit: πολύ- 129. φαμον ἔχευαν. ἔδο-

124. sq. V. Homer. Od. ω'. 58. —129. *Et probarunt, justum esse judicarunt, dii, tradere carminibus virum præclarum etiam post mortem.* Διδόναι ὕμνοις, ut *tradere Musis* ap. Horat.

Ἄρα δ' ἀθανάτοις,
Ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

Δ. ζ. Κ. κβ'.

Τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέους
Μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
Γεραραί τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν ἀπὸ
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων·
Ἐπεὶ περικτίονας

130. ξ' ἄρα δ' ἀθανάτοις, et Romana: πο- λύφαμον ἔχευαν. ἔδοξεν Ἄρα δ' ἀθανάτοις. Emendat itaque Schmidius: ἔσαν, ἐπεὶ θρῆνον εὔ-φαμον ἔχεαν. ἔδοξεν, etc. pro ἔσαν tamen malit ἔσαν. Pauw. vero: ἔσαν, ἐπὶ θρόον τε πολύ- φαμον ἔχευαν. ἔδοξεν, etc. Lenior, puto, medicina est: σάν ἐπὶ θρῆνόν τε πολύ- φαμον ἔχευαν· ἔδοξεν, etc. σὰν pro ἔσαν, ἔστησαν, notum est. Incidit quoque in hoc Mingarellus. 131. Aldus corrupte ἐς λόγον γε. 133. τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον. Acceperam: *id quod etiam in præsenti rationem et locum habet*, in hoc Nicocle non minus valet, qui, etsi jam fato functus, laudandus mihi est. Nam mortuum jam fuisse declarat μνᾶμα. Schmidius acceperat: [illegible] (*reportat laudem, celebratur*) καὶ νῦν.— 136. Genuinum Pindari textum sine libris hic expectare non licet. Schmidius refinxit: γέραρέ τέ μιν· ὃς Ἴσθμιον αὖ ἀπὸ, et subintelligit Ἴσθμιον στέφανον. Benedictus: γε-ραραί τέ μιν, ὃς Ἰσθμιόνικος ὢν Δ. quæ pedestria sunt. Pauw. tandem nova voce procusa: γεράσαι τέ μίν γ', ὃς Ἴσθμιον ἄρ' ἀπὸ, ut Ἴσθμιον στέφανον vel γέρας subintelligatur. Mingarell. γέραρέ τέ μιν, ὅς' Ἴσθμιον ἀν' πεδίον vel δάπεδον. Sic tamen Δωρίων σελίνων sine regimine relinquitur. Equidem conjiciebam: γέραρέ τέ μιν, ὃς Ἴσθ-μιον ἄνθεμον· 137. Δωρίων ἔλαχεν σελίνων: quæ jam memoraverat sup. Isthm. ii. 22. Nem. v. 69.— 137. ἔλαχεν metrum postulat. Erat ἔλαχε. 138. Ejecimus turpe mendum Oxoniensium περικτύονας, quod jam Schmidius sustulerat. Vid. sup. Isthm. iv.

133. *Id quod etiamnum rationem habet, et facere consentaneum est; et* (propterea) *procedit Musarum currus* (ut sup. Isthm. ii. 3. h. carmen progreditur) *ad memoriam patruelis Nicoclis celebrandam, qui et ipse post multas victorias in certaminibus vicinarum urbium Isthmiacam victoriam consequutus est:* vid. var. lect. 140—1. *invicta manu eos versans*, exagitans, *tanquam pugil.*

Ἐνίκασε δήποτε
Κἀκεῖνος ἄνδρας ἀφύ-
κτῳ χερὶ κλονέων.
Τὸν μὲν οὐ κατελέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
Πατραδελφεοῦ. Ἁ-
λίκων τῷ τις ἁβρὸν
Ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ

13. Nem. xi. 24.— 140—1. ἀφύ- κτε Ald. Rom. emendavit primus Ceporinus in Crat. quod et in marg. Brubach. ubi simul vir doctus conj. ἀφῖκται, perperam. 143. γενεὰν Ald. cum Rom. Emendavit Ceporinus in Crat. Possis conjicere fuisse: τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτὰ γενεὰ πατραδελφεόν. Ita κριτὰ γενεά, ut κριτὸν γένος Pyth. iv. 89. Temere tamen. Nam est inversio Pindarica. Et pro his iisdem est hoc quod legimus. Corrupte quoque v. 152. πάρχει Aldina.

In bibliotheca Medicea bini sunt codices cum Montefalconio tum Bandinio in Catalogo Codd. Gr. Bibl. Medic. tom. ii. p. 201. Cod. xli. et p. 210. Cod. lii. commemorati, qui soli inter ceteros ibi asservatos Nemea et Isthmia complectuntur, alter etiam Scholia pleniora usque ad hujus Odæ versum 137. producta. In iis sub finem subjiciuntur "decem alii versus instar alterius carmi- "nis, quorum primus est: κλινὸς (saltem κλεινὸς scribendum erat) "Αἰακῦ λόγος. Ultimus: Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων." Vellem apposuisset vir cl. decem hos versus integros, ut de eorum auctoritate tuto pronuntiare liceret. Ad extremam Oden utique nullo modo spectant, quæ et ipsa in suspicionem adduci potest, an Pindarica sit; et Pindaro abjudicavit eam Dawesius Miscell. Crit. p. 52. quod in ea Αἴγινα bis correpta, v. 36. 122. occurrit, quæ quatuordecim in locis et apud alios poetas produci soleat.

142. *Hunc avunculum suum præclarum progenies* h. e. nepos ejus e fratre, *Cleander*, *haud dedecorat*, οὐ κατελέγχει. Pyth. viii. 50. Isthm. iii. 23.—144. *Itaque æqualium aliquis* —pro vulgari, *nectatur ergo ipsi corona* —148. Ludi Megarensium, quos jam vidimus Nem. 84. Σὺν τύχᾳ, *cum fausto eventu*, h. e. victorem: v. ad Nem. x. 47. Νεότης, sunt νέοι κωμάζοντες, ut v. 2.—151. παρέχει, πάρεστι, *suppetit*, *in promptu est*, *satis materiæ adest*, ἀγαθῷ h. l. *ingenuo viro*, opponitur invidus. Alibi παρέχειν transitive: παρέχοντι ἔπος Pyth. ii. 124.

Πλεκέτω μυρσίνας
Στέφανον. Ἐπεί νιν Ἀλ-
καθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
Ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεό-
τας πρὶν ἔδεκτο. Τὸν αἰνεῖν
Ἀγαθῷ παρέχει.
Ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χει-
ᾷ καλῶν δάμασεν.

Hoc uno puncto confectam rem equidem pronuntiare vix ausim, inprimis cum tota ratio et ipsa labefactari possit, quandoquidem in utroque versu Αἴγινα quoque mediam productam habere potest. Exemplum aliud in contrariam partem habemus sup. Isthm. v. 55. sed et ibi pro producta haberi potest syllaba.

153. ὑπὸ χειᾷ, *in latebris*, in otio obscuro *non perdidit*, *non consumpsit juventutem inexpertam studiorum honestorum.* Ut alibi, Ol. xi. 18. ἀπείρατον καλῶν. Δαμᾷν dictum ut sup. Pyth. iv. 331. πέσσειν. Nam quæ domantur, v. c. aqua, molliuntur, consumuntur, diffluunt.

ΤΕΛΟΣ.

ADDENDA.

MONUI in præfatione, ad meum consilium et operis formam haud spectare accuratam commemorationem omnium, quæ a criticis passim in Pindaro tentata fuerunt. Est tamen e criticis recentissimis unus, ingeniosus et doctus vir, GILBERT. WAKEFIELD, cujus Silvas cum evolverem, incidi in multa, quæ in Pindaro partim observavit partim tentavit, nova dignaque, quæ h. l. adjicerem.

OLYMPIA.

I. 14. Verba impediti sensus: ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι expedita esse censet iis, quæ præmiserat ex Ev. Lucæ ii. 19. συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ, et ex Aristoph. Lys. 28. πρᾶγμ' ἀνεζητημένον πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐῤῥιπτασμένον. (P. v. p. 63.) Velim doceri, quomodo hæc sibi mutuam lucem fœnerentur.

I. 69. ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ tentat ἔνθ' ἀφ' ὑστέρῳ χρόνῳ, (Part. iii. p. 182.) quod factum nolim.

II. 113. χθόνα ταράσσοντες em. χαράσσοντες. et κενεὰν περὶ δίαιταν. e Schol. (Part. ii. p. 85, 86. alterum tamen hoc ipse damnavit Part. iv. p. 146.) ibid. in Schol. corrigit τῷ κόπῳ τῷ ἀπὸ τῆς χειρός.

II. 126. ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν em. ἐτέλεσαν. (Part. ii. p. 3.)

II. 158. defendit dualem γαρύετον, ut sit pro plurali γαρύουσι. (Part. i. p. 59.)

VII. 27. εὐθυμάχαν ἄνδρα, *qui ex adverso pugnat, recta in hostem tendit*, ut εὐθυφερής, εὐθυτενής, et alia. Sicque Pyth. iv. 148. εὐθὺ ἰών, Ol. xiii. 133. εὐθὺν ῥόμβον. Idem est apud Hom. ἰθὺς

μάχεσθαι, ἰθὺς ἀκονίζειν. Ipse explicat *legitimum pugnatorem* Part. i. p. 76.

X. 10. βαθὺ χρέος mutat in βραδὺ χρέος. (Part. i. p. 14.)

IX. 147. φάρμακον αἰρῶν bene illustrat Hipponacteo choliambo χλαῖναν, φάρμακον ῥίγους ap. Schol. Lycophr. 855. quæ Homero est ἀλεξάνεμος. (Part. i. p. 77.)

XIII. 163. ἀλλὰ mutat in ἄρα (quod miror), et τέλει δ' αἰδῶ δίδου. (Part. ii. p. 97.)

PYTHIA.

III. 38. ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια. mutat ἀσχάλλων. (Part. iii. p. 175.) at ibid. probat ἔφθαρεν v. 66.

IV. 133. παρδαλέα στέγετο. scribit παρδαλέᾳ. (Part. i. p. 77.)

IV. 325. ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας, in Boreadis transfert alas ab humeris in caput pone aures, πτεροῖσιν ὦτα. Sic quoque in Apollon. Rhod. i. 221. ἀμφὶ δὲ νώτοις in ἀμφὶ δ' ἐν ὤτοις (etsi non memini usquam dictum aliter quam οὔασι vel ὠσὶ) Part. i. p. 27.

VI. 4. ἐς ναὸν προσοιχόμενοι. em. παρερχόμενοι. (Part. ii. p. 135.)

VIII. 94. σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες. em. ὕμνοις τ'. (Part. iii. p. 113.)

NEMEA.

I. 109. δώμασι—δόμον. vitium in priore quærit, et em. στρώμασι. Mox quoque αἰνήσειν mutat in ἀντήσειν. (Part. i. p. 77.)

II. 33. ἐν ἐσλῷ Πέλοπος πτυχαῖς mutat in ἐν ἄλσους II. Adsciscit quoque Κορινθείων. (Part. i. p. 77.)

III. 112. ἄραρε mutat in ὄρωρε. (Part. i. p. 78.)

IV. 68. ἔδωκε Πότμος ἄναξ. vertit in ἄπαξ. (ibid.)

V. 30. Locum sic refingit P. iv. 104. ὅ τοι ἅπαντα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον Ἀλάθει' ἀτρεκές. καὶ τὸ σιγᾷν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νόαμα. Non *semper* melior est *naturalem* ostendens *faciem* veritas; silere sæpe est etiam *homini* sapientissima *cogitatio*.

VIII. 50. πολεμιζόμενοι. legit πελεμιζ. ex Schol. ubi legitur κινάμενοι. reddit *sese quatientes*. (Part. i. p. 79.)

X. 129. ἐδ' ἀνέσχασαν. em. ἀνέχασσαν, ut sit transitive dictum. (Part. i. p. 61.)

ISTHMIA.

IV. 60. ita refingit: τὰν ὀψία ἐν νυκτὶ παρὼν (a πείρω) περὶ ᾧ φασγάνῳ μομφὰν χέει παίδεσσιν Ἑλλάνων. (Part. iii. p. 153.)

——86. αἰχμᾷ. substituit ἀκᾷ. ut Horat. *cuspide pugnax.* (Part. I. p. 83.)

* * * * *

Ne ἀσύμβολος discedam de cœna, quandoquidem nullus dies abit, quin in literis nostris aliquid mutandum, emendandum, aut supplendum occurrat, adjiciam unum et alterum hisce diebus animadversum:

Pyth. ii. 38. δρακεὶς, non debebam de forma hac dubitare. Occurrit ea in Fragment. Scolio ii. 4. p. 16.

Pyth. iv. 230. πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν. Ad Tibull. i. 5. 76. laudavi ex epigrammate apud Reinesium, illustrato a Valken. Diatribe, p. 233. Ζῆθι κάλων τείνας οὔριον εὐφροσύνας.

Pyth. ix. 104. Ἄγχιστον præstat disjungere a ceteris, ut sit unum e nominibus Aristæi.

Nem. vii. 9. εἴργει δὲ—forte expeditior est oratio, si εἴργεις scribitur, ut ad Ilithyiam hæc spectent; *tu es illa quæ:* nam sequitur σὺν δὲ τίν.—Sententia est illa frequentata, quam etiam monostichis pluribus expressam habemus ap. Stobæum Ecl. i. 13. in quibus est Γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματος. hominis Christiani, quod, si sensum habuit, esse debuit εὐτυχῆ καὶ δυστυχῆ aut simili modo.

Subjungam quoque aliquot Fragmenta nuper animadversa:

Nescio an ad Pindarum referendum sit, quod apud Didymum Alex. legitur de Trinit. Dei, lib. iii. c. 1. p. 320. ed. Bonon. Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. ita enim est legendum pro ἀοιδᾷ φοιτεύει. *carminis quoque suavitatem impertit.*

Priora ὁ τὰ πάντα τεύχων convenit cum laudatis e Clemente: Fragm. p. 96.

P. 59. κουροτρόφος ἐλπὶς etiam apud Jo. Chrysostomum adv. oppugnat. vitæ monast. lib. lii. 10. tom. i. Opp. p. 74. d. Montf. occurrit.

P. 73. in versu ex Plutarcho μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων legit μανίᾳτε ἀλαλᾷτε Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 172. (Paulo ante ὡμοφαγίαι fefellit oculos pro ὠμοφ. et i. 6. Plut. Qu. Conv. v. corr. i.)

Schol. Ven. Iliad. ό. 137. μάρψει—κυρίως χερσὶ συλλήψεται· μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.

Ibid. v. 256. καὶ Πίνδαρος "χρυσάορα Ὀρφέα" φησί.

Philodemus de Musica, col. xxi. 8. Monim. Herculanens. tom. i. p. 91. καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη "θύσων ποιήσεσθαι διθύραμ-"βον," *se divino spiritu percitum facturum esse dithyrambum.*

Apollonius Dyscolus in Excerpt. Grammat. ad calc. Maittairii de Dialect. per Reiz. p. 428. μιν. Ἴωνες διὰ τοῦ μ. Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν. (an ἐξεκύλισσέ νιν.) Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις·

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

Illud animo teneri velim, quoties a me in Notis ad Pindarum Fragmenta laudantur, numeros paginarum editionis prioris Schneideri esse intelligendos.

PINDARI
CARMINA.

OLYMP. I.

HIERONI SYRACUSANO,

EQUO CELETE VICTORI.

PRÆSTANTISSIMA quidem [inter cætera elementa] est Str. 1.
aqua, et aurum, ardens ignis velut nocte, fulget superbas in-
ter divitias. Si vero certamina canere gestis, anime mi, nec
sole circumspice aliud, quod interdiu calore suo magis fo-
veat, lucidum astrum, vacuum per aërem: nec Olympico
certamen præstantius cantabimus: unde [ductus] celeberri-
mus hymnus procedit, poëtarum studiis ad cantandum Sa-
turni filium: ad opulentam accedentes beatamque Hieronis
domum,—justum qui tenet sceptrum in fecunda gregibus Ant. 18.
Sicilia, decerpens apices virtutum omnium; ornatur etiam
Musicæ (carminum) flore, quemadmodum ludimus hospita-
lem nos poëtæ frequenter ad mensam. Sed (ô anime mi)
Doricam citharam a clavo deripe, si qua tibi Pisæque et
Pherenici [equi victoris] decus (laudes) animum dulcissimis
immisit (carminis) meditationibus, quum ille ad Alpheum
cucurrit, latus nullis calcaribus stimulatum in curriculis ha-
bens, ad victoriamque adduxit dominum—Syracusium, equis Ep. 35.
gaudentem regem. Splendet autem ejus gloria apud gene-
rosam Lydi Pelopis coloniam, quem præpotens amavit ter-
ram continens Neptunus, postquam eum splendido lebete
exemerat Clotho, humero ex ebore nitente ornatum. Sane
miræ res sunt multæ; et nonnunquam etiam exornatæ com-
mentis variis fabulæ, hominum mentes ipsa vera narratione
efficacius delinire solent;—Gratiaque, (ingenii et orationis) Str. 2.
quæ omnia efficit suavia mortalibus, etiam quod incredibile 48.
est, afferendo ei dignitatem, efficit credibile sæpenumero:
tempora tamen futura testes verissimi. At hominem decet
narrare de diis honesta; minor enim sic culpa est [fingere].

Itaque te, fili Tantali, contra quam superiores poëtæ, dicam, quando vocavit pater, ut æquissimum erat, ad epulas suamque Sipylum, vicissim diis cœnam præbens, tunc tridente in-
Ant. 2. clytum [deum] rapuisse—domitum animo amore, aureoque
65. curru altissimam multum venerandi ad domum Jovis [te] transtulisse, quo alio tempore venit Ganymedes, Jovi idem ad ministerium. Ut vero non conspiciebaris amplius, nec ad matrem multum inquirentes viri te reduxerant: statim clam dixit aliquis invidorum vicinorum: aqua ad ignem vehementer fervente elixata cultro (deos) dissecuisse membra, mensisque frusta carnium tuarum distribuisse, et comedisse.
Ep. 2. —A me vero impetrare non possum, ut helluonem deorum
82. aliquem dicam. Longe absum. Malum consequi solet crebro maledicos. Si vero ullum mortalem Olympi moderatores honorarunt, erat Tantalus hic; sed concoquere (moderate ferre) magnam felicitatem non potuit, insolentiaque sibi contraxit pœnam ingentem, qua pater ejus (Jupiter) superne appendit ponderosum ipsi lapidem, quem semper nitens a capite amoliri, a lætitia longe abest (perpetuo metu
Str. 3. angitur).—Tolerat vero ærumnosam hanc vitam, continuum
95. hunc quartum post tertium laborem, Immortalium quoniam furto ablatum nectar ambrosiamque, quibus immortalem eum fecerant, æqualibus convivis dederat. Si quis enim clam deo facere aliquid posse sperat, fallitur. Ideo remiserunt ei filium Immortales ad cito-morituram rursus hominum gentem. In florida autem ætate quum lanugo nigrum ejus mentum obduxisset, propositum (certamine) conjugium studuit,—
Ant. 3. illustrem Hippodamiam, a patre Pisata obtinere. Prope au-
112. tem accedens ad canum mare solus in tenebris, inclamavit gravistrepum tridente-insignem Neptunum; isque ipsi ante pedes coram apparuit. Tum illi dixit: Amabilia dona Veneris, age, si quid, Neptune, gratiæ apud te habent, cohibe hastam Œnomai æream, meque in velocissimis deduc curribus ad Elidem, victoriæque fac compotem; nam tredecim
Ep. 3. jam amatoribus interemptis differt nuptias—filiæ. Magnum
129. quidem discrimen imbellem virum non capit; mori autem quibus fatalis necessitas est, quid quæso aliquis ignobile senium, in tenebris sedens, consumat frustra, omnium laudum expers? Atqui ego quidem hoc certamen subibo: tu vero eventum optatum dato. Sic dixit: neque irritis aggressus est eum precibus. Ei gratificans dedit deus currum aureum
Str. 4. alatosque indefessos equos.—Tum (cursu) vicit Œnomaum
142. fortem, virginemque duxit conjugem, genuitque duces sex, Virtutum alumnos, filios. Nunc inferiis splendidis honoratur, ad Alphei alveum sepultus, tumulum undique patentem

nactus, frequentissimam hospitibus apud aram. Fama vero Pelopis eminus fulget, Olympicorum certaminum in cursibus, ubi velocitas pedum certat vigorque roboris ærumnas perferentis, victorque reliquam per vitam dulcem tenet felicitatem—victoriæ præmiis sibi paratam. Quæ autem con- Ant. 4.
stanter permanet felicitas, summa habetur nulli non mortali. 159.
Me autem coronare istum [Hieronem] modis, quibus victoria equestris ornatur, Æolico carmine, oportet. Persuadeo mihi enim, me hospitem nullum et honestarum rerum peritiorem alium et potentia præstantiorem, ex nostris quidem hominibus, inclytis exornaturum esse hymnorum strophis. Deus adjutor tuis prospicit cum solicitudine, ô Hiero, studiis (laudum, certaminum). Hic nisi cito te destituet, adhuc suaviorem spero—cum quadriga celeri [victoriam tuam] me Ep. 4.
celebraturum esse, apto carminis argumento reperto, apud 176.
apricum collem Cronium. Mihi itaque Musa validissimum robore telum servat. Aliis rebus alii excellunt, summaque felicitas fastigatur regibus. Noli spectare ulterius. Utinam et tu talis in sublimi diu incedas; et ego inter tantos victores verser, conspicuus canendi arte inter Græcos ubique.

OLYMP. II.

THERONI AGRIGENTO,

CURRU.

CITHARAM regentes hymni, quem deum, quem heroa, Str. 1.
quemve virum cantabimus? Sane (conveniunt uno in argumento) Pisa quidem Jovi sacra, Olympicumque certamen instituit Hercules, primitias manubiarum belli; Theronem autem quadrigas ob victrices celebrare juvat voce, justum hospitem, columen Agrigenti, clarorumque patrum decus, civitatis tutelam.—Qui (patres) quum tolerassent multa ani- Ant. 15.
mose, sacram fluvii tenuere sedem, Siciliæque fuerunt lumen: tum vita eos excepit felix, opes gratiamque afferens veris virtutibus. Sed, ô Saturnie, nate Rhea, sedem Olympi gubernans, certaminumque apicem, alveumque Alphei, placatus carmine, agrum patrium serva propitius porro ipsorum—postero generi. Quæ facta quidem sunt, seu juste seu injuste, Ep. 29.

horum irritum ne tempus quidem omnium parens possit efficere eventum; in oblivionem tamen, secundam inter fortunam, venire ea possunt. Prosperæ enim felicitatis usu ma-
Str. 2. 37. lum infestum superatum obliteratur,—quando dei numen mittit eminus beatitatem excelsam. Congruit sententia in pulchrithronas Cadmi filias, quæ sunt magna (mala) expertæ; sed concidit gravis luctus majore victus felicitate. Vivit inter cœlites interempta quidem fragore fulminis crinibus prolixis ornata Semele; semper adamat eam Pallas et Jupiter
Ant. 2. 51. Pater, amatque Filius hederiger.—Aiunt etiam in mari inter Nerei filias marinas vitam per omne tempus immortalem Inoi constitutam. Sane mortalibus non cognitum est, num vitam usque ad mortem, ne diem quidem num unum, filium solis, tranquillum stabili cum fortuna acturi simus. Vicissitudines enim gaudiorum et ærumnarum alias aliæ ad ho-
Ep. 2. 65. mines accedere solent.—Atque sic Parca, quæ paternam istorum tuetur lætam fortunam divinitusque datas opes, aliquam etiam contrariam alio tempore cladem induxit, dum quidem interfecit Laium fatalis filius obviam factus, Pythonis-
Str. 3. 75. que antiquum oraculum ad eventum adduxit.—Quod quum vidisset acris Erinnys, occidit mutua cæde sobolem ejus bellicosam. Superstes autem mansit Thersander interempto Polynici, juvenilibus in certaminibus præliisque belli gloria insignis, Adrastidarum germen. E cujus semine ortum Ænesidami filium decet carminum lyræque consequi laudes.—
Ant. 3. 87. Olympiæ enim ipse præmium accepit, Delphis vero inque Isthmo quadrigarum duodecies curriculum emensarum coronam in consortem etiam fratrem communes Gratiæ (victoria) deduxerunt. Felix autem successus experientem certamen liberat ab ærumnis. Opulentia vero virtutibus ornata sustinet adversa et secunda, utut obveniunt, adhibito graviore
Ep. 3. 101. severioreque judicio,—sidus insigne, verum homini lumen: quam si quis tenet, novit is (tenet memoria) futurum, quod mortuorum illic statim impiæ mentes pœnas luunt. Namque delicta in hoc Jovis imperio sub terra judicat aliquis,
Str. 4. 109. infesta sententiam dicens necessitate.—At boni nocte pariter dieque semper sole fruentes ærumna carentem degunt vitam, non terram moventes robore manuum, neque ponti undam, tenuem propter victum: sed apud principes deorum, quicunque studuerunt justitiæ, illacrymosam agunt vitam; illi
Ant. 4. [illegible] vero aspectu horrendam tolerant ærumnam.—Quotquot vero sustinuerunt, ter utrobique degentes, ab omni injustitia animum continere, illi perficiunt Jovis viam ad Saturni urbem, ubi beatorum insulam Oceanides auræ perspirant, floresque aurei fulgent, humo alii, pulchrisque arboribus aqua-

que alii progerminantes, unde sertis et coronis implicant manus,—secundum decreta justa Rhadamanthi, quem Pater ha- Ep. 4.
bet Saturnus paratum sibi assessorem, maritus Rheæ om- 137.
nium supremam tenentis sedem. Peleus et Cadmus inter hos numerantur; Achillemque adduxit, quum Jovis animum precibus flexisset, mater,—qui Hectorem prostravit, Trojæ Str. 5.
inconcussam firmam columnam; Cycnumque letho dedit, 145.
Auroræque filium Æthiopem. Multæ mihi sub cubito celeres sagittæ intra sunt pharetram sonantes intelligentibus, ad vulgus autem interpretibus indigent. Is demum est doctus, qui multa scit naturæ sagacitate; at discendo docti (poëtæ) facti procaces sunt loquacitate, ut ceu corvi irrita garriant—certantes Jovis cum alite divino. Age, anime, intende nunc Ant. 5.
ad metam arcum. Quemnam petimus missis ex benevola 159.
rursus mente gloriosis telis? Sane in Agrigentum intendens dicam jusjurandum veraci mente, nullam urbem centum intra annos progenuisse virum animo in amicos beneficentiorem, manuque largiorem—Therone. Verum laudem impugnat Ep. 5.
furiosorum hominum insolentia, injuste eam aggressa, id 173.
agens, ut obtrectatione sua honesta (facta) occultata obruat pravis factis. Nam arena numerum refugit; ille vero quanta beneficia in alios contulerit, quis recensere ausit?

OLYMP. III.

EIDEM THERONI,

CURRU.

TYNDARIDIS hospitum amantibus cupio placere pul- Str. 1.
chricomæque Helenæ, dum inclytum Agrigentum celebrans in Theronis Olympicam victoriam hymnum contexto, indefessorum equorum decus. Musa autem sic sane mihi adstitit, ut, novo reperto modo, Dorico rhythmo hymnum adaptarem —pompam victoris ornantem. Jubis enim innexæ coronæ Ant. 10.
exigunt hoc a me divinum debitum, citharam ut sonoram cantumque tibiarum hymnorumque carmen Ænesidami filio afferam convenienter. Ipsaque Pisa canere me jubet, unde divina venire solent carmina ad eos,—quibus justus certami- Ep. 19.

num judex Ætolus, exequens mandata Herculis antiqua, super palpebras comas cingit glaucicolore decore olivæ. Quam quondam Istri ab umbrosis fontibus asportavit Amphitryonides, monumentum pulcherrimum Olympicorum cer-
Str. 2. taminum.—Populo nempe Hyperboreorum Apollinis cul-
23. tori persuasit, petiitque ille fidam memoriam servans Jovis hospitali luco umbrosum germen, hominibusque simul virtutis coronam. Jam enim tum ei, post aras patri consecratas, Luna curru aureo vecta, (antea) dimidiata,
Ant. 2. pleno sub vesperam lumine affulserat,—jamque magno-
37. rum certaminum sanctum judicium ludosque simul quinquennales instituerat divinas ad ripas Alphei: sed nondum pulchras arbores progerminabat ager Pelopis in planitie Saturnii (collis). His destitutus locus amœnus quum videretur ei acutis obnoxius esse radiis solis, tum in terram Istriam ut
Ep. 2. contenderet animus eum impulit.—Ibi Latonæ equorum
46. agitatrix filia excepit venientem Arcadiæ a jugis et varie flexuosis recessibus, quum jussu Eurysthei necessitas a patre imposita coegisset eum adducere auricornem cervam, quam
Str. 3. olim Taygeta Dianæ dedicans sacram inscripserat.—Hanc
55. insequens vidit et illam terram, flatus a tergo Boreæ frigidi. Ibi arbores admiratus constitit, dulceque eum tenuit desiderium, circa curriculi equestris metam duodecies circumvehendam eas plantandi. Atque etiam nunc ad hoc solenne propitius venit cum alte-cinctæ Ledæ geminis divinis filiis.—
Ant. 3. His enim mandavit abiens ad Olympum, ut regerent celebre
64. virorumque de virtute curruumque veloci agitatione, certamen. Me igitur animus impellit pronuntiare, Emmenidis Theronique venisse victoriam, Tyndaridarum equestrium beneficio; quoniam plurimum inter mortales hospitalibus epu-
Ep. 3. lis (sacrorum, sacrificiis) plurimis eos colunt,—religiosa men-
73. te observantes deorum festa. Ut vero aqua principatum tenet inter elementa, interque opes pretiosissimum est aurum: sic nunc Theron extremum terminum virtute assequutus attingit parta a se *laude* Herculis columnas: ultra quas progredi nec sapientibus est concessum nec insipientibus. Non sane tendam ulterius: vanus essem.

OLYMP. IV.

PSAUMIDI CAMARINÆO,

QUADRIGIS.

JACULATOR fulminis rapidi summe Jupiter, tuæ Horæ Str. 1.
revolutæ miserunt me præstantissimorum certaminum testem, cum cantu cithara distincto. In amicorum rebus secundis lætantur statim nuntio dulci audito boni. Sed ô Saturni fili, qui Ætnam tenes, furnum ventosum centicipitis violenti Typhonis, accipe benigne Gratiarum (Musarum) causa hoc
carmen,—perenne lumen magnarum virtutum. Psaumidis Ant. 16.
enim venit curru, qui, olea coronatus Pisatide, decus parare satagit Camarinæ. Deus propitius sit reliquis ejus votis. Laudo enim eum ad equos alendos maxime propensum, gaudentem hospitalitate erga omnes, et ad tranquillitatem civitatis amantem sincera mente conversum. Non mendacio
polluam laudem. Experientia utique mortales probat,—quæ Ep. 31.
Clymeni filium Erginum Lemniadum fœminarum liberavit a probro; æreis armis qui victor cursu ad coronam accipiendam vadens dixit Hypsipylæ: ecce me; celeritati autem manus animusque pares. Nascuntur et in juvenibus cani sæpe etiam præter ætatis congruum tempus.

OLYMP. V.

EIDEM PSAUMIDI,

QUADRIGIS.

CELSARUM virtutum et coronarum Olympicarum dul- Str. 1.
cem florem, Oceani filia, animo hilari, accipe indefessæque mularis rhedæ Psaumidisque dona; qui tuam urbem amplificans, ô Camarina, populorum altricem, aras sex geminas

condecoravit, festo deorum maximo, cum boum sacrificiis
ludorumque quinque dierum certaminibus, equorum mula-
rumque curribus, singularique equo. Tibi autem gloriam
eximiam victor comparavit, et suum patrem Acronem procla-
Ant. 20. mavit et recens habitatam sedem.—Rediens autem Œnomai et
Pelopis ab amabilibus sedibus tuum, ô Pallas, urbium con-
servatrix, illustrat sacrum lucum, fluviumque Oanum, pa-
triamque paludem, sacrosque alveos, Hipparis per quos la-
bens aquas suppeditat populo, educitque (Psaumis) celeriter
stabilium ædium altam silvam, e rerum inopia evehens ad
prosperitatem huncce populum civium. Semper quidem in
magnis ausis labor sumptusque certant in subeundo opere
periculis tecto. Sed qui bene rem gerunt, sapientes iidem
Ep. 39. civibus videntur.—O Servator in altis nubibus Jupiter, Sa-
turniumque inhabitans collem, tuensque Alpheum late fluen-
tem, Idæumque sacrum antrum, ad te supplex venio, Ly-
diis modulans tibiis, petiturus, ut urbem hanc strenuis viris
inclytis ornes; ut et tu, Olympice victor, Neptuniis equis
gaudens, fruaris senectute ad finem vitæ tranquilla, filiis, ô
Psaumi, adstantibus. Bene constitutam autem si quis feli-
citatem habet, abundans opibus, laudemque insuper conse-
quutus, is ne temere quærat deus fieri.

OLYMP. VI.

AGESIÆ SYRACUSANO,

RHEDA MULARI.

Str. 1. AURATAS subjicientes bene exstructo domus vestibulo
columnas, præclaris velut in ædibus, educemus. Auspicantes
enim opus frontem decet ponere longe splendidam. Si vero
sit Olympicus victor, aræque fatidicæ Jovis in Pisa præfec-
tus, conditorque nobilium Syracusarum, quemnam ille non
consequatur hymnum, nactus non invidorum civium amabi-
Ant. 12. lia carmina?—Atqui sciat, in hoc calceo felicem pedem se
habere, (ad se hæc pertinere) Sostrati filius. Periculorum
vero expertes virtutes nec inter homines (terra pugnantes)
pretio habentur, nec in navibus cavis; sed, præclarum si
quid cum labore gestum fuerit, multi ejus meminerunt. In

te vero, ô Agesia, laus ea convenit, quam juste olim Adras-
tus in vatem Oiclidem Amphiaraum ore proloquutus est,
quum terra ipsumque et insignes equos absorpsisset.—Sep- Ep. 23.
tem enim deinceps rogis cadaverum exstructis, Talaionides
pronuntiavit apud Thebas tale aliquod dictum: Desidero ex-
ercitus mei lumen, pariterque vatem non minus sapientem,
quam hasta pugnando fortem. Quod idem nunc convenit in
hymni mei heroem Syracusanum, idque ei neque contentio-
sus ego neque admodum rixosus, magno jurejurando inter-
posito, diserte testabor: modo mellisonæ permittent Musæ.
—Junge mihi jam, ô Phintis, robur mularum quam celerri- Str. 2.
me, ut per viam patentem ducam currum, veniamque ad vic- 37.
torum etiam stirpem. Illæ enim præ aliis duces viæ hujus
esse norunt, coronas Olympiæ quandoquidem reportarunt.
Consentaneum itaque est portas hymnorum patefacere ipsis;
ad Pitanam autem juxta Eurotæ meatum oportet hodie venire
tempestive,—quæ a Neptuno compressa Saturnio dicitur fi- Ant. 2.
liam violaceis capillis Evadnen peperisse; clam autem ges- 48.
taverat virgineum fœtum sinu, justoque mense editam infan-
tem famulas jussit educandam tradere heroi Elati filio, qui
Arcadibus imperabat Phæsanæ, sortitusque fuerat Alpheum
accolere. Ibi educata, ab Apolline compressa dulcem pri-
mum degustavit Venerem.—Neque latuit Æpytum omni Ep. 2.
tempore, (utero) eam celare dei prolem; sed is quidem ani- 59.
mo comprimens iram ineffabilem solerti consilio, Pythonem
abiit oraculum consulturus hoc de intolerando casu. Illa
vero punicea-trama-intextam zonam deponens urnamque ar-
genteam, dumos inter opacos peperit divinum puerum; dum
Auricomus adesse ei jusserat placidamque Lucinam Parcas-
que.—Prodiit igitur ex utero partu amabili statim in lucem Str. 3.
Jamus; quem illa quidem dolens (animo) reliquit humi, duo 73.
vero cæsii dracones deorum voluntate, curam ejus habentes,
eum nutriverunt innoxio (almo) succo apum. Rex autem,
postquam petrosa curru vectus rediit ex Pythone, omnes
domi interrogabat de puero, quem Evadne peperisset. Phœ-
bo enim ipsum narrabat genitum esse—patre; futurumque Ant. 3.
inter homines vatem omnium mortalium præstantissimum, 84.
neque unquam cariturum progenie. Sic utique nuntiabat.
Illi autem nec audivisse nec vidisse se asseverabant infantem,
etsi quinto abhinc die natum; enimvero latebat ille in junco
rubetoque denso, corpore tenero violarum flavis et purpureis
(roris) radiis madefacto. Propterea etiam mater jussit vocari
eum omni tempore—hoc nomine immortali. Suavis vero Ep. 3.
postquam auro coronatæ (pulchræ) accepit pubertatis fructum, 95.
in Alpheum medium ingressus, invocavit noctu sub dio Nep-

tunum late potentem suum avum, et arcitenentem Deli divini-
tus fundatæ custodem, petens sibi publicum quendam honorem.
Respondit autem veridica paterna vox, compellavitque eum :
Age, fili, huc sequere vocem, ut in regionem omnibus com-
munem (futuram) veniamus.—Atque sic venerunt alti ad pe-
Str. 4. tram excelsam Cronii, ubi ei præbuit thesaurum geminum
109. divinationis : tunc quidem vocem audire mendaciorum ne-
sciam ; quando vero audax Hercules, augustum Alcaidarum
germen, venerit, patrisque festum frequens hominibus, certa-
minumque magnorum solemnia, ad Jovis aram altissimam
instituerit, tum vero vaticiniorum sacellum condere jussit.—
Ex quo tempore inclytum inter Græcos Jamidarum genus.
Simul fortunæ opes (iis) contigerunt. Colendo vero ea, quæ
Ant. 4. laudes ferunt, conspicua via incedunt. Probat opus quem-
120. que. Obtrectatio autem aliorum invidorum impendet iis,
quibus aliquando primo loco duodecies in spatio decurrenti-
bus veneranda adstillat Gratia gloriosum vultum. Si autem
vere tui, ô Agesia, materni majores sub Cyllenes monte—ha-
bitantes Mercurium deorum præconem, qui certamina sor-
Ep. 4. temque præmiorum gubernat, Arcadiamque incolis insignem
131. amat, multum multis supplicibus sacrificiis religiose colue-
runt : ille est, qui cum gravistrepo patre tuam, ô Sostrati fili,
felicitatem largitur. Oberrat linguæ cotis instar acutæ narra-
tio, meque lubentem ad pulchrifluos tibiarum flatus allicit.
Avia materna mea Stymphalis florens Metope est,—equorum
Str. 5. agitatricem quæ Theben peperit, cujus ego dulcem aquam bi-
145. bo, viris bellicosis nectens egregium hymnum. Præcipe nunc
sociis, Ænea, primum ut Junonem Partheniam canant, tum-
que ut declarent, vere nos effugisse antiquum probrum :
Bœotiam suem. Es enim nuntius verus, pulchricomarum scy-
tale Musarum, dulcisonorum carminum crater.——Jube por-
ro meminisse Syracusarumque et Ortygiæ, quam justo scep-
Ant. 5. tro rectisque consiliis gubernans Hiero rubripedem colit Ce-
156. rerem, candidisque equis vectæ filiæ festum, Jovisque Ætnæi
potentiam. Suavisonæ autem eum lyræ cantusque norunt.
Ne succedens tempus frangat ejus felicitatem. Sed cum co-
mitate amabili Agesiæ excipiat hymnum—a Stymphaliis mœ-
nibus e patria ad patriam venientem, relicta pecorosæ Arcadiæ
Ep. 5. matre. Prodest vero in tempestuosa nocte celeri ex nave
167. demissas figere duas anchoras. Deus horum illorumque (Ar-
cadum et Syracusanorum) illustrem sortem reddat. Lubens
vero, Neptune, mari imperans, aureum-colum-gestantis Am-
phitrites marite, prosperum concede cursum ærumnis vacan-
tem, meorumque carminum auge dulce decus.

OLYMP. VII.

DIAGORÆ RHODIO,

PUGILI.

PHIALAM uti quis divite manu sumptam, vitis intus spu- Str. 1.
mantem rore, donat juveni genero propinans domo domum
(ferendam), auream, pretiosissimam rem eorum quæ possidet,
conviviique decus, et affinitatem honorans suam, amicisque
præsentibus, facit eum invidendum ob conjugalem torum:
—sic ego nectar fusum, Musarum donum, dulcem ingenii Ant. 12.
fructum mittens ad eos, qui Olympiæ Delphisque victoriæ
præmia reportarunt, iis gratificor. Felix ille, quem Fama
amplectitur bona. Alias autem alium respicit alma Gratia
(Musa), blandisona cum cithara sonorisque tibiarum instru-
mentis:—Et vero nunc venio ad celebrandam utraque (ci- Ep. 23.
thara et tibia) cum Diagora, marinam filiam Veneris Solisque,
Nympham Rhodum bellicosam, et ingentem virum prope
Alpheum Castaliamque coronatum pugilatus propter victo-
riam laudem, patremque Damagetum Justitiæ carum; triur-
bem insulam prope Asiæ spatiosæ rostrum cum Argiva mul-
titudine inhabitantes;—quibus volo inde a Tlepolemo com- Str. 2.
mune contexere carmen, Herculis late potenti stirpi. Pa- 36.
terna enim stirpe a Jove ortos se gloriantur; materna vero
inde ab Astydamea sunt Amyntoridæ. Pendent vero circa
hominum mentes innumeri errores, difficileque est assequi,—
ut, quæ nunc adest felicitas, eadem ad mortem usque homini Ant. 2.
contingat. Etenim Alcmenæ fratrem nothum, Licymnium, e 47.
Mideæ thalamo venientem, duræ oleæ sceptro percutiens oc-
cidit Tirynthe hujus olim terræ conditor (Tlepolemus) iratus.
Sic mentis perturbationes occæcare solent etiam sapientem.
Oraculum autem petiit, ad deum profectus;—tumque Auri- Ep. 2.
comus bene odorato ex adyto jussit cum Lernæo a litore na- 58.
vium classem deducere in regionem undique mari cinctam,
ubi quondam magnus deorum rex aureis imbribus irrigaverat
urbem, quando Vulcani artibus, æneo bipenni, Minerva e pa-
tris summo vertice prosiliens vociferata est ingenti clamore,
Cœlumque horruit ipsam et Terra mater.—Tunc etiam af- Str. 3.
fulgens mortalibus deus Hyperionides futurum mandavit ob- 71

servare negotium filiis caris: ut deæ primi conderent aram conspicuam, et piis sacris factis cum Patris animum exhilararent, tum Puellæ hastifremæ. Virtutem autem injicere solet et alacritatem hominibus erga prudenter monentem reveren-
Ant. 3. 82. tia.—Sed supervenire solet quædam etiam oblivionis ex improviso nubes, et aufert ex mentibus rerum agendarum rectam viam. Etenim non secum gerentes flammæ ardentis semen ascenderunt, struxeruntque igne-carentibus sacrificiis locum sacrum in arce. Atque illis quidem flavam inducens nubem, copiosum pluit aurum Jupiter: ipsa vero cæsia (Mi-
Ep. 3. 93. nerva) dedit illis, artificio—omni terrarum incolas affabre-industriis manibus vincere. Jam opera viventibus et gradientibus similia viæ ferebant, eratque gloria ingens. Sapienti autem sapientia etiam major sine fraude contingit. Aiunt autem hominum antiqui sermones, nondum, dum terram partiebantur Jupiterque et Immortales, in conspectum prodiisse in mari alto Rhodum, sed salsis in abyssis insulam latuisse.—
Str. 4. 106. Absentis autem nemo protulerat sortem Solis, et utique eum terræ exsortem reliquerant, castum deum: Jupiter autem admonitus ab illo sortitionem ejus causa voluit retractare; sed (Sol) id fieri non concessit. Nam cano, inquit, ipse video in mari attollentem sese funditus terram multorum hominum
Ant. 4. 117. altricem, et almam pecoribus.—Jussit autem statim aureo redimitam reticulo Lachesin manus extendere, deorumque sanctissimum juramentum non recusare, sed Saturni cum filio annuere: lucidum in aërem emissam istam sibi in posterum sortem fore. Atque exitum habuit jurisjurandi summa vere
Ep. 4. 128. eveniens. Enata est ex mari humido—insula, tenetque ipsam acutorum genitalis radiorum pater, ignem spirantium dux equorum. Ibi cum Rhodo nympha consuescens genuit septem sapientissimis consiliis majorum memoria claros filios, quorum unus Camirum, natuque maximum Jalysum genuit, et Lindum. Qui singuli separatim tenebant terram trifariam dispertiti, paternam urbium sortem, erantque hæ eorum
Str. 5. 104. sedes.—Ibi præmium calamitatis miserandæ jucundum Tlepolemo constitutum est Tirynthiorum duci, tanquam deo, pecorumque nidorosa pompa, et judicium de certaminibus. Quorum floribus Diagoras coronatus est bis, celebrique in Isthmo quater victor, Nemeæque sæpius, et asperis Athenis;
Ant. 5. 152. —Argivumque æs (scutum æneum) novit eum, Arcadiæque et Thebarum certamina, ludique legitimi Bœotii; Ægina Pellenaque victorem sexies; Megarisque idem lapideæ columnæ inscriptus est titulus. At Jupiter Pater, in jugis Atabyrii dominans, honora hymnum, Olympicumque victorem,—
Ep. 5. 163. pugilatu virtutis decus nactum; daque ei venerandam gratiam et apud cives, et apud peregrinos, quoniam inimica-in-

solentiæ via recta incedit; probe sciens, quæ cum recta ex bonis patribus mens monet. Noli obscurare communem stirpem Callianactis, Eratidarumque decora. Celebrat (quidem) festa convivia etiam civitas. Uno tamen momento temporis alias aliæ ingruunt auræ.

OLYMP. VIII.

ALCIMEDONTI PUERO,

LUCTATORI.

O MATER aureis coronis insignium certaminum, Olympia, Str. 1.
domina veritatis, ubi vates incensis victimis augurantes, explo-
rant Jovem velociter fulminantem, num quam habeat ratio-
nem hominum, cupientium animo magnam virtutem conse-
qui, laborumque requiem.—Perficitur autem hoc in gratiam Ant. 10.
precum piorum hominum. Sed, o Pisæ arborosum ad Al-
pheum nemus, huncce hymnum et coronati victoris pompam
accipe. Magnum decus semper ejus est, cui tuum præmium
contigerit illustre. Alia autem aliis eveniunt bona. Multa
enim deorum beneficio genera sunt felicitatis.—Vobis vero, Ep. 19.
Timosthenes, obtigit felicitas per Jovem genitalem, qui te
quidem Nemeæ conspicuum, Alcimedontem vero apud Sa-
turni collem fecit Olympicum victorem. Erat ille aspectu
pulcher, factisque non dedecorans formam; promulgavit victor
lucta longis-remis utentem Æginam patriam; ubi Sospita,
Jovi hospitali assidens, colitur Justitia—plus quam apud Str. 2. 30.
alios homines. Nam, quod multum et multas in partes ver-
git, id recta dijudicare mente, non perperam, difficile est.
Decretum vero quoddam deorum etiam hanc mari cinctam
terram, confluentibus undique constituit hospitibus columnam
divinam; futurum autem tempus efficere hoc, ut ita sit, ne
desinat!—a Dorico populo possessam inde ab Æaco; quem Ant. 2. 39.
filius Latonæ lateque potens Neptunus, Ilio (mœnium) coro-
nam impositurі, advocarunt socium laboris in exstruendo mu-
ro. Quippe erat fato constitutum, illud ut orto bello urbium-
vastatrices inter pugnas rapidum exhalaret fumum.—Sed cæsii Ep. 2. 48.
dracones, dum struebatur, in novam munitionem insilientes
tres, duo quidem deciderunt, ibique obtusi spiritum emise-
runt; unus vero insiliit sibilo facto. Dixit autem coram

animo volvens prodigium protinus Apollo: Pergamus ea parte, qua tuis, ô heros, manibus condita est, capitur: sic mihi ostentum indicat a Saturnio missum gravistrepo Jove:
Str. 3. 59. —non sine filiis tuis; sed cum primi et quarti gradus posteris res procedet. Sic sane deus diserte loquutus, ad Xanthum properabat, et Amazonas equestres, Istrumque vectus. Fuscinæ vero vibrator ad Isthmum marinum currum celerem di-
Ant. 3. 68. rigebat, deducens Æacum huc curru aureo,—et ad Corinthi jugum, visurus epulas (sacra) celebres. Idem vero non delectare solet omnes. Si tamen ego Melesiæ, ex imberbibus discipulis, gloriam percurram hymno, ne petat me aspero lapide Invidia. Et Nemeæ enim reportatum (ab eo) pariter
Ep. 3. 77. dicam tale decus, et postea inter viros pugnam—in pancratio. Docere autem, utique gnaro facilius; stultum vero, non prædidicisse. Leviores enim inexpertorum mentes. Contra illo docebit eas res melius ceteris: quis modus virum eo perducat, ut ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportet. Nunc quidem ipsi decus est Alcimedon, victoriam tri-
Str. 4. 88. cesimam adeptus,—qui fortuna quidem divina, nec virtute tamen destitutus, quatuor puerorum corporibus (pueris) effecit reditum invisissimum, et sine auctoritate linguam, et clandestinum incessum; patri autem patris (avo) inspiravit robur senio adversum. Orci utique obliviscitur, strenua qui patrave-
Ant. 4. 97. rit vir.—Sed me decet (præteritorum) memoriam excitantem eloqui manuum victoriale decus Blepsiadarum, sexta quibus jam corona circumdata est frondiferis ex certaminibus. Est vero etiam aliqua mortuis pars (munus) rite perficienda; occultat enim nequaquam pulvis (terra) cognatorum illustrem
Ep. 4. 106. laudem (quo minus inferi eam resciscunt).—Mercurii autem filiam Famam ubi audierit Iphion, nuntiet Callimacho splendidum decus Olympiæ, quod ipsorum præbuit Jupiter familiæ. Bona autem bonis utinam addat, acutosque morbos propulset! Opto, fortunæ secundæ Nemesin infestam ne addat; sed malorum expertem afferens vitam, ipsosque cumulet et urbem.

OLYMP. IX.

EPHARMOSTO OPUNTIO,

LUCTATORI.

ARCHILOCHI quidem hymnus canorus, Callinicus tri- Str. 1.
plex, decantatus suffecit Olympiæ Saturnium apud collem,
ad præeundum solemni-pompa-incedenti Epharmosto amicis
cum sociis. Verum nunc (quoque), longe-jaculantium Mu-
sarum ab arcu, hisce sagittis Jovemque rutila-fulmina-ja-
culantem, venerandumque pete promontorium Elidis, quod
olim Lydus heros Pelops accepit, pulcherrimam dotem Hip-
podamiæ.—Alatam autem mitte jucundam in Pythonem sa- Ant. 17.
gittam. Nequaquam inanes laudes attinges viri super luctis
citharam movens clara ex Opunte, laudans ipsam et filium
(civem), quam Themis filiaque ejus Servatrix tenet gloriosa
Eunomia. Floret autem (certantium) virtutibus, Castaliæ
pariter atque ad Alphei flumen; unde coronæ inclytam Lo-
crorum extollunt matrem pulchrarum arborum feracem.— Ep. 33.
Ego autem caram urbem claris illustrans carminibus, et feroci
equo citius et nave alata, quoquoversum nuntium mittam
hunc: si modo divina quadam ope adjutus, eximium Gratia-
rum (Musarum) colo hortum. Illæ enim præbere solent ju-
cunda. Boni autem et sapientes viri divino munere—fieri Str. 2.
solent. Quandoquidem quomodo tridenti-adversam Hercu- 43.
les clavam vibrasset manibus, quum ad Pylum stans obni-
teretur ei Neptunus? obnitebaturque eidem argenteo-arcu-
pugnans Phœbus; neque Pluto immotam tenuit hastam,
mortalia corpora qua compellit cavum ad vicum mortuorum.
Abjice mihi sermonem hunc, os. Nam convitiari diis odiosa
sapientia est; et gloriari intempestive—insaniæ consonat. Ant. 2.
Ne nunc blateres talia. Mitte bellum pugnamque omnem 59.
Immortalium, convertas potius ad Protogeniæ urbem lin-
guam, ubi fulmina-vibrantis Jovis imperio Pyrrha Deuca-
lionque, Parnasso cum descendissent, domum exstruxerunt
primum, sineque concubitu ejusdem generis produxerunt la-
pideam sobolem, qui Lai appellati sunt. Excita carminum
illis modos sonoros, laudaque vetus quidem vinum; flores

Ep. 2. vero hymnorum—recentium. Aiunt sane terram quidem
75. inundasse nigram aquæ vim, sed Jovis arte resorptam esse
repente undarum colluviem. Ex illis autem originem duxe-
runt æreis-clypeis-instructi vestri majores, origine Japetio-
nidis stirpis filii puellarumque præstantissimorum Cronida-
Str. 3. rum, indigenæ reges semper;—ante quam Olympius rex cum
85. filia Opuntis, e terra Epeorum rapta, clam consuevisset Mæ-
naliis in jugis, eamque adduxisset ad Locrum, ne auferret eum
senectus, mortem admovens, orbum prole. Enixa autem est
prolem generosissimam uxor; gavisusque est intuitus heros
subditum filium. Materni avi autem jussit eum cognominem
esse, summum virum forma et factis, urbemque ei dedit po-
Ant. 3. pulumque regendum.—Advenerunt autem (ad eum) hospites
101. ex Argis ex Thebisque, et Arcades itemque Pisatæ. Filium
autem Actoris Æginæque Menœtium maxime honoravit in-
ter advenas. Cujus filius cum Atridis in Teuthrantis solum
profectus, stetit cum Achille solus, cum strenuos Danaos in
fugam versos marinas in puppes Telephus compulisset, ut speci-
men daret, unde prudens quisque cognosceret Patrocli fortem
animum: Ex quo Thetidis proles periculoso illum in bello
Ep. 3. —rogabat, ne unquam a sua seorsum mortalium-domitrice-
117. hasta in acie staret. Essem facundus, ut procederem vectus
in Musarum curru, audaciaque et ampla facultas mihi ades-
set. Enimvero ob hospitii necessitudinem virtutemque veni
laudator Isthmiis Lampromachi coronis, dum ambo (ille et
Str. 4. Epharmostus) vicerunt—certamine, uno die; aliæ autem duæ
127. ad Corinthi portas evenerunt postea victoriæ, aliæque Ephar-
mosto Nemeæ in recessu; Argisque obtinuit decus (victo-
riam) inter viros, puerque Athenis. Quale autem Mara-
thone, digressus ab imberbibus, sustinuit certamen adultio-
rum de argenteis phialis! virosque celeri dolo invicto quum
superasset, pertransit Circum quanto cum clamore formosus,
Ant. 4. et pulcher, cumque perpetrasset pulcherrima!—Parrhasio
143. etiam populo admirandus apparuit Jovis in panegyri Lycæi,
tumque quum frigidarum tepidum remedium aurarum (chla-
mydem) Pellenæ reportaret. Testis etiam est victoriarum
ejus Jolai tumulus marinaque Eleusis. Quod natura autem
contingit, optimum omne est. Multi vero hominum acqui-
sitis disciplina virtutibus gloriam annixi sunt assequi. Abs-
que deo autem (non propitio Genio) quod quis susceperit,
sileri non deterius est (præstat) facinus unumquodque. Sunt
Ep. 4. enim—viæ (laudum consequendarum) viis aliæ ulteriores;
159. neque unum omnes nos alet studium. Excellere aliqua in
arte sane ardua res est. Hoc autem afferens præmium, alte

vociferare audacter; huncce virum divinitus natum esse manu promptum, membris dextrum, aspectu robur præ se ferentem, qui inter solemnes epulas (sacro facto) Aiaceam Oilidæ victor coronavit aram.

OLYMP. X.

AGESIDAMO LOCRO EPIZEPHYRIO,

PUGILI.

OLYMPICUM victorem legite mihi Archestrati filium, Str. 1.
qua in parte mentis meæ scriptus sit. Dulcem enim ei
hymnum debere me oblitus sum. Sed tu, ô Musa, atque
tu filia Jovis, Veritas, vindice manu arcete mendacii reprehensionem, quæ in hospitem deliquisse me arguat.—Nam e Ant. 9.
longinquo superveniens protractum tempus gravis delicti pudore me suffudit; veruntamen diluere potest acrem hominum reprehensionem usura. Nunc calculum volutatum quo undæ provolvet fluctus? et quo (deductum) nos communem (urbi)
hymnum jucundam ad gratiam persolvemus?—Gubernat Ep. 17.
utique Veritas urbem Locrorum Zephyriorum; curæque est illis Calliope et æneus Mars. Fugavit autem Cycnea pugna etiam violentum Herculem. Pugil vero in Olympico certamine victor Ilæ acceptum ferat Agesidamus, ut Achilli Patroclus. Acuens autem ad virtutem aliquis eum, qui natura ad rem factus est, ad ingens evehet (victoriæ) decus, dei
cum auxilio.—At gaudium (victoria) sine labore contingere Str. 2.
solet paucis: certamen laboriosum præ omnibus est vitæ 26.
decus. Certamen autem eximium canere me jubent Themides Jovis filiæ, quod antiquum juxta sepulchrum Pelopis vis Herculea instituit, postquam Neptunium interfecerat Cteatum
præstantem,—occiditque Eurytum, ut operæ præstitæ ab Ant. 2.
Augea violento, ab invito ipse flagitans, mercedem exigeret. 34.
In frutetis autem insidiatus sub Cleonis, oppressit et illos Hercules in via, quoniam antea aliquando Tirynthium profli-
gaverant ipsi exercitum, in recessibus hærentem Elidis,—Mo- Ep. 2.
lionidæ arrogantissimi. Atqui in hospitem fraudulentus Epe- 42.
orum rex non multo post vidit patriam divitem, urbem suam,

validi igni ictibusque ferri (vastatam,) in profundum calamitatis gurgitem depressam. Iram enim potentiorum amoliri difficile. Etiam ille temeritate, postremus post expugnationem obviam factus, mortem gravem non effugit.—Hic vero
Str. 3. ad Pisam quum coëgisset totasque copias prædamque omnem,
51. Jovis fortis filius dimetiebatur sacrum locum Patri maximo; septoque facto Altin in patenti loco secrevit: inclusum autem campum constituit epularum diversorium, honorans (sacro
Ant. 3. facto) fluvium Alphei—cum duodecim magnis diis, et collem
59. Saturnium appellavit. Antea enim, quum Œnomaus ei imperabat, ignobilis rigabatur multa nive. Hac vero in prima celebritate utique quidem prope adfuerunt Parcæ, quodque
Ep. 3. arguit solum veritatem certam,—Tempus. Hoc vero, (etsi)
67. longissime progressum, declarat, (memoriam rerum servat,) ubi belli munus, spoliorum primitias, partitus immolaverit, et quinquennale quomodo instituerit festum; in Olympiade prima victoriaque quis recentem reportaverit manibus pedibusque et curribus victoriam in ludis, consequutus gloriose
Str. 4. certamine victor.—Stadio quidem vicit recto cursu, pedibus
76. currens, filius Licymnii Œonus, qui venerat ex Midea cui imperabat; sed lucta illustrem reddidit Echemus Tegeam; Doryclus vero præmium pugilatus tulit, Tirynthem incolens
Ant. 4. urbem. Quadrigis autem—e Mantinea Semus canebatur;
84. et jaculo Phrastor attigit scopum; saxo autem (disci) Eniceus jecit in longum, manum circumrotans, supra omnes, et sodalitio acclamationem expressit magnam. Tum vesperam
Ep. 4. illustravit pulchræ Lunæ amabile lumen,—personabatque
92. totum delubrum inter jucundas epulas laudatorio cantu. Primordia vero illa prisca sequuti, etiamnum, cognomine decus victoriæ superbæ, celebrabimus tonitru, rubenteque dextra missum telum gravistrepi Jovis, ardens fulmen, summa cum vi, (manui) aptatum. Tibiæ autem respondebit suavis mo-
Str. 5. dulatio carminum,—quæ apud inclytam Dircem sero quidem
101. prodierunt. Sed ut filius ex uxore patri gratus est ad juventuti jam oppositam metam provecto, maximeque incendit amore animum; quandoquidem divitias accipere dominum
Ant. 5. adscititium alienum, morienti tristissimum sit:—sic, si cui,
109. rebus pulchre gestis, absque carmine, Agesidame, ad Plutonis limen sit abeundum, inaniter postquam laboravit, brevem pro labore fructum consequitur. Tibi vero dulcisonaque lyra dulcisque tibia affundit decus, præbentque amplam gloriam
Ep. 5. filiæ Pierides Jovis.—Ego autem, comitatus eas, studiose
117. claram gentem Locrorum amplexus sum, melleque virisinsignem urbem irrigans, filium amabilem Archestrati laudavi;

quem vidi vincentem manus robore aram apud Olympicam, illud circa tempus, formaque pulchrum floridaque ætate constitutum, quæ avidam a Ganymede mortem propulsavit auxilio Veneris.

OLYMP. XI.

EIDEM AGESIDAMO,

PUGILI.

EST hominibus ventorum nunc plurimus usus, nunc item Str. 1. cœlestium aquarum, pluviarum filiarum Nubis. Si quis vero in laborioso certamine felix fuerit, suaves hymni laudum apud posteros causæ; existitque inde fidum pignus magnis virtutibus.—Ingens vero hæc laus Olympionicis servatur. Id Ant. 7. quidem nostra lingua procurare (tibi) cupit. Divinitus enim sapienti quisque floret pectore (ingenio). Scito nunc, Archestrati fili, tui, Agesidame, pugilatus causa—ornamentum Ep. 13. (hymni), de corona aureæ oleæ, dulcisonum accinam, Epizephyriorum Locrorum gentis memor (in laudum partem vocando). Eo una choream instituite, ô Musæ! spondebo, vos non ad eam, ceu hospites-fugantem populum, neque imperitum egregiorum facinorum, at peringeniosum et bellicosum, esse venturas. Nam ingenitos neque fulva vulpes neque graviter-rugientes leones mutaverint mores.

OLYMP. XII.

ERGOTELI HIMERÆO,

LONGIORI CURSU.

SUPPLICO, filia Jovis Liberatoris, Himera potentissima Str. 1. pro urbe, Servatrix Fortuna. A te enim in mari guberman-

tur veloces naves, in terraque rapida bella concionesque deliberatoriæ. (Et tuo numine) aliæ hominum sæpe sursum, aliæ vero deorsum, mendacia (somnia) vana persequentes,
Ant. 10. volutantur spes.—Signum vero nondum aliquis terrestrium certum de re futura invenit divinitus; sed in futuris cæcutiunt mentes, multaque hominibus præter opinionem cadunt, contraria gaudio; altera ex parte, qui in molestas inciderunt procellas, bono ingenti malum brevi permutarunt tempore.—
Ep. 19. Fili Philanoris, certe et tua, intus (intra domum) pugnantis ceu galli, paterna in domo, ingloria virtus emarcuisset pedum; nisi seditio, civem cum cive committens, Cnosia te privasset patria. Nunc vero Olympiæ coronatus, et bis Pythone, in Isthmoque, Ergoteles, calida Nympharum balnea (Himeram) effers, (celebrem reddis,) habitans (ibi) in patriis agris.

OLYMP. XIII.

XENOPHONTI CORINTHIO,

CURSU ET QUINQUERTIO.

Str. 1. TER-Olympiis-victricem laudans domum, benignam civibus, hospitesque colentem, celebrabo beatam Corinthum, Isthmii vestibulum Neptuni, juvenibus florentem. In hac enim Eunomia habitat, sororesque, Justitia, urbium firmum fundamentum, et concors Pax, dispensatrices hominibus di-
Ant. 12. vitiarum, aureæ filiæ bene-consulentis Themidis.—Student autem arcere Insolentiam, Fastidii matrem verbis-audacem. Habeo et præclara loqui, et audacia mihi recta linguam incitat ad dicendum. Difficile vero est celare ingenitos mores. Vobis igitur, Filii Aletæ, (Corinthii,) sæpe, tum victoriarum decus præbuerunt eorum, qui summis virtutibus superarunt sacris in certaminibus, tum multas in corda immiserunt—
Ep. 23. hominum antiquas artes Horæ multum-floridæ. Omne vero inventoris opus est (tota inventi laus ei debetur). Bacchi unde (nisi a Corinthiis) prodierunt hymni cum Dithyrambo, (victoriæ præmium,) bovem ducente? Quis vero equestria per instrumenta, equorum moderamina? aut in deorum templis,

volucrum regem geminum (fastigium ab aquila ætoma dictum)
constituit? Musa vero suave-spirans, et Mars in ea floret, ju-
venum in exitiosis præliis.—O summe, late-dominans Olym- Str. 2.
piæ, ne aversus carminibus sis, et per tempus omne, Jupiter 34.
Pater, huncce populum incolumem servans, Xenophontis di-
rige fortunæ ventum. Accipe etiam ejus coronarum lauda-
torium carmen, quod reportat ex campis Pisæ in quinquer-
tio, simulque stadii vincens cursu. Non consequutus est hæc
mortalis unquam aliquis antea.—Duoque ipsum texerunt Ant. 2.
plexu serta apii in Isthmiadibus prodeuntem, neque Nemea 45.
refragantur (in Nemeis idem evenit). Patris autem Thessali
ad Alphei fluenta decus pedum repositum est (cursus me-
moria consecrata est); Delphisque reportavit stadii victoriam
diaulique sole uno; menseque ipsi eodem asperis Athenis
tria sane laborum præmia velox dies circumdedit pulcherrima
comis.—In Hellotiisque septies. In mari-cinctis (Isthmiis) Ep. 2.
autem Neptuni certaminibus, Ptœodoro cum patre, plures et 56.
præclaræ laudes eum sequentur. Quoties etiam Delphis vi-
cistis, inque saltu leonis! (Nemeæ). Certo cum multis de
multitudine in his præclare gestorum; ut sane liquido non
norim recensere marinorum calculorum numerum.—Stat ve- Str. 3.
ro suus cuique rei modus, cujus opportunitatem intelligere, 67.
optimum est. Quin ego privatus (privati hominis laudandi
causa) progressus, publice prudentiamque laudando majorum,
bellaque heroica virtute (gesta,) non mentiar (vera narrabo)
de Corintho: Sisyphum quidem solertissimum artificiis, ut
deum; et patre invito parantem nuptias sibi Medeam, navis
servatricem Argus et vectorum:—et quomodo olim fortiter Ant. 3.
ante Dardani muros visi sunt in utramque partem pugnarum 78.
facere exitum, alteri quidem cum progenie cara Atrei, Hele-
nam repetentes; alteri vero (in Trojanorum agmine) omni
ope resistentes; ex Lycia enim Glaucum advenientem timue-
runt Danai: adversus quos quidem gloriabatur, in urbe Pire-
nes patris (Bellerophontis) regnum et magnas opes esse ac
domum avi sui,—qui serpentigeræ filium olim Gorgonis Pe- Ep. 3.
gasum circa fontes frænare cupiens, multa sane pertulit ante, 89.
quam ei aureis-phaleris-ornatum frænum virgo Pallas attulit:
ex somnio autem statim vera res erat evigilanti. Dixit enim
(dea): Dormis Æolide rex? Age, delinimentum hoc equestre
accipe, et Domitori illud, sacrificans taurum nitidum, patri
(Neptuno) offer.—Cæruleum-scutum-gerens noctu dormienti Str. 4.
ei Virgo talia dicere visa est. Exsiliit autem recto pede, ad- 100.
jacensque quum arripuisset prodigium, indigenam vatem gau-
dens accessit, aperuitque Cœranidæ (Polyido) omnem even-

tum rei, quomodo ad aram deæ dormiisset noctu, ex ipsius (vatis) monito; quomodoque sibi ipsa Jovis fulminatoris filia
Ant. 4. 111. dederit—ferociæ-domitorem aureum. Somnio vero quam celerrime parere jussit (vates) ipsum, et, postquam præpotenti robustum-pedibus taurum mactasset Neptuno, exstruere equestri aram statim Minervæ. Perficit vero deorum potentia facile etiam ultra quod jurasses ac sperasses, rem. Sane etiam fortis alacri animo prehendit Bellerophon, delinimentum mite intendendo circa maxillas, equum alatum.—
Ep. 4. 122. Ubi vero ascendit, statim in armis æratus lusit. Cum illo autem etiam olim Amazonidum, aëris frigidi e sinibus deserti, sagittatorem jaculis-petens muliebrem exercitum, et Chimæram ignem spirantem, et Solymos, interfecit. Reticebo ejus mortem. Equum autem in Olympo præsepia Jovis
Str. 5. 133. antiqua tenent.—Me autem rectum jaculorum mittentem turbinem, non decet præter scopum multa jacula firmis contorquere manibus. Musis enim pulchrithronis Oligæthidisque laudator lubens veni in Isthmum Nemeamque. At brevi sermone faciam manifesta multa, veraxque mihi jusjurandum aderit. Sexagies enim utroque in certamine dulci-
Ant. 5. 144. linguis vox præconis victoriæ iis audita est.—Gesta autem Olympiæ eorum consentaneum est jam antea esse celebrata; futuraque tunc (cum evenere) dixero diserte. Nunc autem spero equidem; verum penes deum est eventus. Si vero fortuna congenita porro adest, (perstat,) Jovi hoc Martique relinquemus efficiendum. At in jugo Parnassio, Argisque quam multæ, Thebisque, quamque multæ inter Arcades
Ep. 5. 155. (victoriæ), moderator testabitur Lycæus aræ rex,—Pellanaque, et Sicyon, et Megara, Æacidarumque bene-septus lucus, Eleusisque, et opulenta Marathon, subque Ætna altijuga divitiis-florentes urbes, et Eubœa. Et totam per Græciam invenies inquirens plura quam quæ recognoscere possis. Sed ut levibus procedant pedibus, (ut felici successu utantur tribules Oligæthidæ,) ô Jupiter, facito, modestiam tribuendo et fortunam victoriarum dulcem.

OLYMP. XIV.

ASOPICHO ORCHOMENIO,

INTER PUEROS CURSU VICTORI.

CEPHISIARUM aquarum quæ colitis pulchris-equis- Str. 1.
claram sedem, ô divitis celebres reginæ Gratiæ Orchomeni,
antiquorum Minyarum præsides, audite dum preces fundo.
Per vos enim jucunda et dulcia eveniunt omnia hominibus,
ut sapiens, ut bonus, ut quis splendidus vir sit. Neque enim
dii venerandis absque Gratiis moderantur aut choros aut con-
vivia: sed, omnium dispensatrices, quæ fiunt in cœlo, aureo-
arcu-insignem habentes juxta Pythium Apollinem thronos,
sempiternum colunt patris Olympii honorem.—Veneranda Str. 2.
Aglaia, cantuumque-amans Euphrosyne, deorum summi 19.
filiæ, exaudite nunc, tuque, Thalia cantuum amans, aspi-
ciens hanc pompam ob propitiam (victoriæ) sortem levi
gressu incedentem. Lydiis enim Asopichum modis car-
minibusque ut celebrarem, veni: quoniam Olympica-victrix
Minyea (Orchomenus) per te est. Ad atram domum Pro-
serpinæ ito, ô Fama, patri celebrem afferens nuntium, Cleo-
damum ut conspicata, filium (ejus Asopichum) referas juve-
nilem sibi ad recessus illustris Pisæ coronasse inclytorum
certaminum alis (præmiis in sublime efferentibus) comam.

PYTHIA.

PYTH. I.

HIERONI ÆTNÆO SYRACUSIO,

CURRU.

O AUREA cithara, Apollini Musisque flavicomis accinens Str. 1.
instrumentum, quam audit (chori) gressus, lætitiæ solennis
initium; et (cujus) obtemperant concentores signis, choros-
ducentium quando hymnorum præludia facis resonans! Et
cuspidatum fulmen extinguis perpetui ignis; dormitque super
sceptro Jovis aquila, velocem alam utrinque demittens,—
rex avium; et atram adunco ejus capiti nebulam, palpe- Ant. 13.
brarum suave claustrum, offundis; dormiensque illa molle
(inflexum) tergum attollit, tuis ictibus delinita. Quin etiam
violentus Mars, aspera seposita hastæ cuspide, recreat cor
sopore. Tela (sonorum) namque etiam deorum mulcent
animos Latoidæ arte (missa) sinuosisque-pallis-indutarum
Musarum.—Quæquæ vero non amat Jupiter, conturbantur Ep. 25.
(ea), vocem Pieridum ubi audierint, per terram mareque
indomitum; quique in horrendo Tartaro jacet, deorum hostis,
Typhos centiceps, quem olim Cilicium enutrivit famosum
antrum: nunc vero et supra Cumas mari-septa littora et
Sicilia ejus premit pectora hirsuta, columnaque cœlestis
(eum) cohibet, nivosa Ætna, per totum annum acris nivis
nutrix: — cujus eructantur inaccessi ignis liquidissimi ex Str. 2.
cavernis fontes, fluviique interdiu profundunt vorticem fumi 40.
candentem; noctu vero saxa volvens rubicunda flamma in

profundum defert maris æquor cum fragore. Sic illa bellua
Vulcani gurgites horrendos ejectat; prodigium quidem mira-
bile aspectu, miraculum vero et iis, qui adfuere, auditu,—
Ant. 2. quomodo Ætnæ inter nigri-frondes alligatus sit (Typhos)
52. vertices imasque radices; lectusque lancinans totum dorsum
(solo) acclinatum pungat. Utinam, Jupiter, tibi utinam
probatus sim, qui hunc tueris montem fertilis terræ frontem,
cujus cognomine inclytus conditor illustravit urbem vicinam;
dum Pythiadis in cursu præco proclamavit eam, pronuntians
Ep. 2. propter Hieronis splendidi victoris—currus. Navigantibus
64. vero præcipua felicitas ea contingit, navigationem auspican-
tibus secundus si veniat ventus; hinc enim verisimile, etiam in
fine felicem reditum eos consecuturos. Atque hæc ratio hasce
propter victorias spem affert, deinceps futuram esse Ætnam
coronatis equis inclytam, dulcisonisque (victorum) conviviis
celebrem. O Lycie et Delo-imperans Phœbe, Parnassique
fontem Castalium amans, velis hæc (hoc omen) animo repo-
Str. 3. nere, et viris-florentem regionem.—A diis enim (sunt) conatus
79. omnes humanarum virtutum; et sapientes, et manibus fortes,
facundique nascuntur. At virum ego illum laudare in animo
habens, spero me non ærea-cuspide-munitam sagittam præter
scopum jacturum, manu vibrando; sed longe ejaculatum
victurum adversarios (æmulos). Utinam vero omne tempus
felicitatem sic opumque munera conservet, ærumnarumque
Ant. 3. oblivionem præbeat!—Utique reminiscitur adhuc (Hiero,)
91. quantas in bellis pugnas toleranti animo sustinuerit, cum (eæ)
pararunt diis juvantibus gloriam, qualem nemo Græcorum
decerpsit, opum decus magnificum. Nunc vero Philoctetæ
exemplum imitatus militavit: eum enim ex necessitate, ami-
cum sibi ut redderet, aliquis etiam paulo superbior palpavit.
Aiunt nimirum in Lemno vulnere afflictum investigaturos
Ep. 3. venisse—heroas divinos Pœantis filium sagittatorem; qui
103. Priami urbem evertit finivitque labores Danaorum, etsi
infirmo corpore incedens: sed ita fieri fatale erat. Sic vero
Hieroni deus servator adsit futuro (quoque) tempore, eorum,
quæ optat, opportunam facultatem præbens. O Musa,
etiam apud Dinomenem (filium Hieronis) ut canas, obse-
quere mihi, præmium quadrigarum. Gaudium enim non
alienum, victoria patris. Age, deinceps Ætnæ regi (Jovi)
Str. 4. gratum excogitemus hymnum,—cui urbem illam divina liber-
118. tate donatam Hyllicæ normæ legibus Hiero condidit. Volunt
vero Pamphyli atque etiam Heraclidarum posteri, ad oras
Taygeti habitantes, semper immanere legibus Ægimii, Do-
rienses. Tenuerunt vero Amyclas fortunati illi, e Pindo

profecti, albis-equis-vectorum Tyndaridarum celeberrimi ac-
colæ, quorum gloria floruit hastæ.—Jupiter, præsta hæc, Ant. 4.
et, ut semper talis conditio Amenæ juxta aquas civibus 130.
regibusque veram efficiat famam (ut vere hæc memorentur)
inter homines. Tua ope rex filiumque hortatu suo popu-
lumque senex convertat ad concordem tranquillitatem. Sup-
plex oro, annue, Saturnie, pacifica ut in domo Phœnicius
Tyrrhenorumque tumultus bellicus se contineat, navibus-
perniciosam ad Cumas cladem intuitus:—qualia (scilicet) a Ep. 4.
rege Syracusanorum victi passi sunt; velocibus e navibus 142.
qui in mare dejecit ipsorum juventutem, Græciam extrahens
e gravi servitute. Præfero (aliis laudibus) apud Salaminem
Atheniensibus debitam victoriæ laudem; Spartæ autem cele-
brabo ante Cithæronem commissam pugnam; quibus Medi
victi sunt sagittarii: enimvero ad pulchre-aquosam ripam Hi-
meræ filiis hymnum Dinomenis perficias, anime mi, quem
accipere promeriti sunt virtute, hostibus profligatis.—Si dextre Str. 5.
laudes, multarum rerum summas complexus oratione brevi, 157.
minor sequitur invidia hominum. Contra satietas obtundit
ingrata celeres mentes. Fama vero, maxime de virtutibus
alienis, civium occulte animum molestat. Attamen, nam
melior miseratione invidia, ne prætermitte honesta. Guberna
justo clavo populum, veracique in incude exacue linguam
(ad vera proferenda).—Si quid, quantumvis lenius, perperam Ant. 5.
(illa) emiserit, magnum utique habetur, a te quia venit. 169.
Multorum princeps es, multi testes sunt utrisque rebus (bene
maleque gestis) graves. Tu vero in generosa animi indole
permanens, si qua cupis famam dulcem semper audire, noli
parcere admodum sumptibus: sed expande, tanquam guber-
natur, velum ventosum. Ne circumveniaris, ô amice, blandis
insidiis (adulatorum). Post-mortem-sequens fama gloriosa—
sola defunctorum virorum vitam declarat tam per scriptores, Ep. 5.
quam per poëtas. Non perit Crœsi benefica virtus. At in 181.
tauro æneo (hominum) ustulatorem sævum mente Phalarim
invisa tenet ubique fama, neque ipsum citharæ domesticæ in
consortium suave puerorum cantibus admittunt. At bona
fortuna uti, primum præmiorum; bene vero audire, secunda
felicitas. Utrumque autem quicunque attigerit nactusque
fuerit, is coronam summam reportavit.

PYTH. II.

EIDEM HIERONI,

CURRU.

Str. 1. O MAGNA urbs Syracusarum, bellicosi templum Martis, virorum equorumque ferro-armatorum divina nutrix: tibi hoc claris a Thebis afferens carmen venio, nuntium quadrigæ terram-quatientis, qua victor Hiero curribus-insignis eminus-fulgentibus redimivit Ortygiam coronis, fluvialis sedem Dianæ; qua non sine, agilibus manibus, istius (quadrigæ) affa-
Ant. 16. bre-frænatos domuit pullos.—Nam sagittis-gaudens Virgo manu gemina, præsesque certaminum Mercurius, radiantes imponit phaleras, politum quando ad currum quadrigasque habenis-parentes jungit robur equinum, tridentigerum præpotentem invocans deum. Aliis vero alius quis perfecit poëta canorum regibus hymnum præmium virtutis. Resonant de Cinyra passim laudes Cypriorum, quem auricomus
Ep. 31. propense dilexit Apollo,—sacerdotem, delicias, Veneris. Impellit vero ad hoc pietas, gratiam referre studens alicui pro beneficiis acceptis. Te vero, ô Dinomenee, fili, Zephyria ante ædes Locrensis virgo celebrat, dum ex bellicis calamitatibus difficillimis tua virtute (liberata) fidenter tuetur. Deorum autem jussu Ixionem aiunt hæc mortalibus dicere in alata rota perpetuo volutatum, ut benefactorem grata remu-
Str. 2. neratione vicissim afficientes colant.—Expertus autem ille
45. est rem manifesto. Benevolus enim apud Cronidas jucundam agens vitam, non diu sustinuit eam felicitatem, insana mente Junonem dum deperit, quam Jovis conjugium tenet dulce. At ipsum petulantia ad scelus insolens impulit. Mox vero passus digna, exquisitam sustinet ærumnam. Duo autem delicta, quæ calamitatem hanc ei attulerunt, erant: et quod heros cognatum sanguinem (cognatorum cædem) primus non sine fraude intulit hominibus; (socerum Deioneum necando;)
Ant. 2. —et quod magna-penetralia-habentibus (magnis) aliquando
60. in thalamis Jovis uxorem solicitavit. Enimvero fas est pro se (ad suum quemque modulum) semper cujusque rei in oculis habere modum. Concubitus illegitimi in malum ingens

conjicere solent homines. In quos etiam hic incidit; quandoquidem cum nube concubuit, fraudem dulcem sectatus ignarus homo. Forma enim (nubes) præstantissimæ assimulata erat cœlesti filiæ Saturni, hasque insidias ipsi fecerant Jovis manus, pulchram perniciem. Quadriradium autem
peperit sibi vinculum,—suam perniciem ille quidem; tumque Ep. 2.
in hos membrorum compedes, unde evadere non liceret, 75.
conjectus, illam admodum-vulgatam declaravit sententiam. Absque Gratiis vero ei peperit (Nubes) sola solam sobolem monstrosam, neque inter homines acceptam, neque deorum sedibus; quam nominavit, cum enutriisset, Centaurum. Qui cum equabus Magnesiis congressus est in Pelii convallibus; indeque nati sunt populus admirandus, utrisque similes paren-
tibus, matri quidem inferius, desuper vero patri.—Deus Str. 3.
omnem ex voto exitum perficit; deus, qui etiam pernicem 89.
aquilam assequitur, et marinum antevertit delphinem, et superborum aliquem prosternit mortalium, contra aliis decus non senescens præbet. Me vero oportet fugere belluam infestam, maledicentiam (nec Ixionis scelera et pœnas diutius exagitare). Scio enim, quamvis (tempore) procul ab illo, multum in miseria (in magna difficultate constitutum) conviciatorem Archilochum maledicis criminationibus delectatum. Ditescere autem ita, ut conjuncta sit sors sapientiæ, optimum
est.—Tu vero manifeste eam liberali animo possides, ô rex, Ant. 3.
domine multorum bene coronatorum (muris) vicorum et 104.
populi. Si vero quis jam divitiisque et honore dicat alium quendam majorum per Græciam extitisse te superiorem, stolida is mente luctatur perperam. Ego vero (tanquam) pulchram conscendam classem, (in altum evehar laudando,) virtutem celebraturus. Juventutem tuam commendat audacia in gravibus bellis: unde etiam aio te immensam gloriam invenisse
—quum inter equestres copias pugnantem, tum inter pe- Ep. 3.
destres. Consilia vero senilia (tua) tutam mihi materiem 119.
omni modo laudandi præbent. Salve! (felix esto!) Mittitur hoc carmen ad modum Phœniciæ mercis trans canum mare. Respice vero benevole excipiens Castoreum Æoliis fidibus (cantatum) munus septichordæ citharæ. Sis qualis es ex bona institutione. Venustus sane simius pueris; semper—
venustus! (Sic rex adulatoribus semper sapiens, magnus.) Str. 4.
At Rhadamanthus clarum nomen habet, quia mentis habebat 133.
fructum incorruptum (sapientiam); neque fraudibus (adulatorum) animo oblectabatur suo; quod quidem artibus susurronum hominum contingere fere semper solet: malum utrisque inextricabile, calumniarum interpretes, moribus im-

pense vulpium similes. Quoad lucrum vero, quid adeo hoc
lucrosum est? Etenim in marino velut labore (piscatione),
submerso reliquo retis funiculo, suberis instar, non submersus
Ant. 4. ego in superficie maris nato*.—Fieri non potest, ut verbum
148. emittat valens (ad persuadendum) inter bonos, dolosus civis.
Veruntamen adulator omnibus adblandiens, malum † utique
texit. Non hujus ego particeps sum impudentiæ. Amicum
decet amare; in inimicum vero et ipse inimicus lupi more
incurram, hic illic incedens viis obliquis. In omni vero
reipublicæ administratione rectilinguis vir præstat, et in regno,
et quando tumultuans populus, et quando rem publicam sapi-
Ep. 4. entes tenent. Nec tamen fas est cum deo contendere,—qui
163. evehit interdum quidem res illorum, nunc rursus vero aliis
dare solet magnam gloriam. Sed neque hæc animum placant
invidorum. Dum enim trutinant (alterius bona) lance depressa,
suo cordi vulnus dolentissimum infligere solent, antequam ea,
quæ cum solicitudine meditantur, assequantur. Ferre vero
leviter humeris impositum jugum juvat: at contra stimulum
calcitrare, est perniciosa ratio. Probatum vero liceat me cum
bonis conversari.

PYTH. III.

EIDEM HIERONI,

EQUO CELETE.

Str. 1. VELIM Chironem Phillyridem, si fas est illud mea lingua
vulgare optare dictum, (ex vulgari formula,) reviviscere (uti-
nam revivisceret) defunctum, Uranidæ sobolem præpotentem
Saturni, vallibusque denuo imperare Pelii, ferum quidem
(corporis specie) agrestem, sed mente præditum hominibus
amica; qualis educavit olim artificem mitem indolentiæ cor-
pori-salutaris, Æsculapium, heroem, omnium propulsatorem
Ant. 14. morborum,—quem equestris Phlegyæ filia antequam peperis-

* Quid si εἰνάλιος πόνος de navigatione vel naufragio, (ut Pyth. iv. 47. εἰνάλιον δόρυ de navi,) et σκευὴ ἑτέρα de navi ipsa vel fractæ navis tabulis intelligatur? K.

† ἄταν. Vid. Not. Edit.

set cum (juvante) matribus-præsente Lucina, domita aureis
sagittis Dianæ, in Plutonis domum, in thalamo, descendit, ope-
ra Apollinis. Ira enim non irrita est filiorum Jovis. Illa ni-
mirum contempto ipso, (Apolline,) errore mentis, alias pro-
bavit nuptias, clam patre, antea cum intonso consuescens
Phœbo,—et gestans semen dei sanctum. Non sustinuit ac- Ep. 1.
cedere ad epulas nuptiales, neque ad omnisonorum hymenæ- 27.
orum clamorem, æquales quomodo virgines solent sociæ
vespertinis juveniliter ludere cantibus. At vero amavit ab-
sentia; quemadmodum etiam (alii) multi affecti esse solent.
Est nimirum genus hominum stolidissimum, qui (quorum
quisque) contemnentes præsentia circumspiciunt remota, vana
consectantes irrita spe.—Contraxit hujusmodi magnam cul- Str. 2.
pam pulchre-vestitæ animus Coronidis. Venientis enim ex 42.
Arcadia hospitis in lecto concubuit. Non autem latuit spe-
culatorem. In Pythone enim, ovium-mactatarum-receptrice,
hæc sensit templi rex Loxias ab arcanorum conscio integer-
rimo, in mentem (sibi id) inducens, omnia scienti animo.
Nam falsa non admittit, fallitque eum nec deus nec homo
nec factis nec consiliis.—Etiam tunc sentiens Ischyis Elatidæ, Ant. 2.
qui peregre advenerat, concubitum nefariamque fraudem, 55.
misit sororem, ira furentem ingenti, Laceriam. Nam ad
Bœbiadis (paludis) ripas habitabat virgo. Fatum autem in-
festum, ad malum quod (eam) impulerat, perdidit eam. Et
vicinorum multi in societatem mali venerunt. Nam simul
perierunt; magnamque in monte ignis ex uno semine irruens
vastavit silvam.—At postquam strue in lignea collocarunt Ep. 2
cognati puellam, fulgorque circumcurrit vehemens Vulcani, 68.
tunc dixit Apollo: Non sustinebo animo, sobolem meam
perdere miseranda morte, matris gravi cum interitu. Sic
dixit, gressuque primo prehensum puerum e cadavere eripuit;
ardens autem ipsi dissiluerat pyra. Et utique eum Magnesio
afferens tradidit Centauro, ut is doceret eum multinocuos
hominum sanare morbos.—Hos igitur, quotquot eum adierunt, Str. 3.
aut sponte-enatis ulceribus afflicti, aut cano ære saxove emi- 83.
nus jacto membra vulnerati, aut æstivo igni frigoreve hiberno
corpus læsi, liberans alium ab aliis doloribus eduxit; alios
quidem mollibus incantationibus curans, alios vero lenientibus
potionibus, vel membris circumnectendo undique medica-
mina, (amuleta,) alios denique sectionibus restituit sanos.—
Verum lucro etiam sapientia irretiri solet. Pervertit et illum Ant. 3.
ampla auri merces, in manibus fulgens, ut virum e morte 96.
reduceret jam damnatum (morti). Sed manibus Saturnius
trajiciens utrisque, respirationem pectorum abstulit celeriter,

ardensque fulmen inflixit mortem. Oportet a diis flagitare ea, quæ conveniunt mortalibus mentibus, reputando, id quod
Ep. 3. in promptu est, qualis simus naturæ.—Ne, anime mi, vitam
109. immortalem affecta. Sed quam perficere possis exerce operam. Si vero prudens antrum inhabitaret adhuc Chiron, et aliquod ei delinimentum in animum dulciloqui hymni nostri instillare possent; utique ipsi persuaderem, ut et nunc strenuis viris medicum præberet acutarum febrium, aut aliquem Latoidæ (Apollinis) aut patris (Jovis) filium advocatum (ut opem ferret). Atque tum navibus proficiscerer, Ionium secans mare, Arethusam ad fontem, ad Ætnæum hospitem.—
Str. 4. Qui Syracusis imperat rex clemens, civibus non invidens
124. bonis, hospitibus autem admirandus pater. Ad quem si descenderem, geminum, sanitatem afferens auream, munus, hymnumque, certaminum Pythiorum splendorem coronarum, quas victor Pherenicus (equus) reportavit modo Cirrhæ; sidere cœlesti, opinor, splendidius ei lumen venirem utique,
Ant. 4. profundo mari trajecto.—Sed preces facere equidem volo
137. Matri, quam puellæ juxta meum vestibulum una cum Pane colunt frequenter noctu, venerandam deam. Cum tu vero sapientiæ intelligere summam, ô Hiero, veram didiceris, edoctus scis ex iis, qui ante nos vixerunt: unum juxta bonum mala simul gemina distribuunt mortalibus Immortales. Illa vero non possunt stulti decenter ferre; sed (possunt) boni,
Ep. 4. meliora qui obvertere solent extra.—Tibi autem sors felicitatis
150. contigit. Si quem enim hominum, regem certe populi ducem respicit magna fortuna. Vita tamen calamitatis expers non contigit neque Æacidæ Peleo, neque divino Cadmo: qui tamen dicuntur mortalium felicitatem summam tenuisse, quique aureis-reticulis-redimitas canentes in monte (Pelio) Musas septiportibusque audierunt Thebis, cum (alter) Harmoniam duceret magnis-oculis-insignem, alter vero Nerei
Str. 5. prudentis Thetin filiam inclytam.—Et dii epulati sunt apud
165. utrumque, et Saturni filios reges viderunt aureis in thronis, (epulis nuptialibus assidentes,) muneraque sponsalia acceperunt; Jovisque beneficio ex prioribus malis recreati animum erexerunt. Attamen posteriore tempore illi quidem (Cadmo) gravibus tres filiæ malis abstulerunt lætitiæ partem; candidis-ulnis-insignis autem Thyonæ Jupiter pater venit ad torum
Ant. 5. amabilem.—Hujus vero (Pelei) filius, quem solum immortalis
178. peperit Phthiæ Thetis, in bello sagittis anima amissa, excitavit igni concrematus Danais planctum. Si quis igitur mortalium mente tenet veritatis rationem, eum fas est, deorum beneficio si consequitur hoc, esse felicem (felicitate frui, si

ei obtigit; verum et ad alteram fortunam paratum habere pectus). Alias vero aliæ auræ sunt alte-volantium ventorum; Felicitas (que) hominum non diu durat, si qua magna nimisque cumulata homini ingruerit.—Tenuiter me geram in fortuna tenui; magnifice (majore cum impensa) in ampliori; semperque eam, quæ mihi adest, fortunam animo prosequar, pro viribus meis colens. Si vero mihi divitias deus lautas præbuerit: spem habeo, gloriam me consecuturum esse excelsam apud posteros. Nestorem et Lycium Sarpedonem, hominum fabulas, ex carminibus sonoris, artifices qualia sapientes concinnarunt, novimus. Virtus enim inclytis carminibus diuturna evadit. Paucis vero (id) assequi facile est. Ep. 5. 191.

PYTH. IV.

ARCESILAO CYRENÆO,

CURRU.

HODIE oportet te viro amico adesse, bellicosæ regi Cyrenes, ut pompam-agente cum Arcesilao, ô Musa, Latoidis debitum Delphisque secundes auram secundam carminum; ubi olim aureis Jovis aquilis assidens, non absente Apolline, sacerdos oraculo edixit: Battum conditorem frugiferæ Libyæ, sacra insula jam relicta, conditurum curribus-præstantem urbem in albicante ubere terræ;—et Medeæ vaticinium in animum revocaturum cum septima et decima generatione Theræum; Æetæ quod quondam magnanima filia efflavit ex immortali ore regina Colchorum. Dixit vero sic Semideis Jasonis bellicosi nautis: Audite, filii fortium virorum deorumque: Aio enim, ex hac marivaga aliquando terra Epaphi filiam plantaturam esse urbium stirpem mortalibus caram, Jovis in Ammonis sedibus.—Delphinesque breviter alatos (pinnatos) equis permutantes velocibus, habenas pro remis et currus gubernabunt procellipedes. Illud augurium eveniet (exitum habebit), ut magnarum urbium metropolis Thera fiat, quod olim Tritonidis ad ostia paludis a deo ho-

Str. 1. Ant. 15. Ep. 29.

mini assimulato terram dante pro xeniis e prora Euphemus
Str. 2. 42. descendens accepit: faustum autem ei Saturnius Jupiter pater superintonuit tonitru;—quando anchoram æreum-os-habentem, velocis Argus frænum, e navi suspendentibus occurrit (deus ille). Duodecim nimirum antea dies ex Oceano ferebamus super terga terræ deserta marinam trabem consiliis eductam meis. Tunc igitur solivagus deus accessit, splendida viri venerandi facie assumpta: amicisque verbis orsus est, hospitibus velut advenientibus benefici hospites cœnam denunciant primum.—[Enim vero reditus causa dulces prohi-
Ant. 2. 56. bebat (nos) manere]. Dixit vero, Eurypylum, terram-continentis filium immortalis Neptuni esse. Cum autem videret (nos) festinantes: statim arripiens dextra obvium terræ hospitale munus studuit (Euphemo) dare. Neque recusavit illam heros; sed in littora prosiliens, manui ejus manum cum contra porrexisset, accepit glebam divinam. Audio autem
Ep. 2. 70. eam submersam e navi marina diffluxisse aqua,—sub vesperam humido pelago illapsam. Utique ipsam mandaveram sæpe levantibus-(herum)-labore famulis servandam. At eorum oblitæ sunt mentes. Atque nunc in hacce insula immortale profusum est Libyæ spatiosæ semen, ante tempus. Si enim domi eam (glebam) projecisset in inferas Orci fauces, ad sacram Tænarum Euphemus ubi pervenisset, filius equitum-præsidis Neptuni, rex, quem olim Europa Tityi filia
Str. 3. 83. peperit Cephisi ad ripas:—quarta generatione filiorum prognatorum soboles ejus cum Danais latam illam continentem accepisset. Tunc enim e magna egredientur Lacedæmone Argivoque sinu et Mycenis. Nunc vero peregrinarum mulierum amplexibus (Euphemus) præclarum suscipiet genus (virorum,) qui in hancce beneficio deorum insulam venientes, genituri sint virum, camporum nigrorum dominum, (Battum:) quem quidem auri-divite aliquando in æde Phœbus admonebit
Ant. 3. 97. oraculis, Pythium templum ingressum:—ut tempore seriore navibus multos deducat Nili ad pingue templum Saturnii. Erat hæc Medeæ verborum series. Obstupuerunt vero immoti silentio heroes divini, reconditum vaticinium audientes. Te vero, ô beate fili Polymnesti, hoc sermone oraculum erexit sacerdotis Delphicæ sponte editum, quæ te salvere ter cum jussisset, fato destinatum regem declaravit
Ep. 3. 111. Cyrenes,—dum tu interrogabas: quomodo impedita loquela solvi deorum beneficio posset. Utique etiam nunc, ceu floribus-purpurei veris in vigore, inter hujus (Batti) posteros octava floret progenies, Arcesilaus: cui Apollo Pythoque gloriam per Amphictyonas præbuit cursus. Ego vero eum

Musis tradam et aureum vellus arietis. Ad illud enim dum
navigabant Minyæ, divinitus missi ipsis honores originem
habuerunt.—Quænam igitur initia fuerunt navigationis? quæ- Str. 1.
que necessitas validis adamantinis illos alligavit clavis? Fatale 121.
erat Peliam ab illustribus Æolidis interfici sive manibus, sive
consiliis sævis. Venit nimirum animo ejus prudenti horren-
dum vaticinium, apud medium umbilicum (Delphos) arborosæ
editum matris: ut virum altero tantum pede calceatum mag-
nopere caveret, si quando altis e recessibus in apricam terram
veniret talis inclytæ Iolci,—sive peregrinus, sive civis. Venit Ant. 4
igitur tandem hastis geminis vir terribilis; vestisque dupli- 138.
citer eum texit: altera, Magnetibus usitata, applicans se admi-
randis membris; altera vero circa eam pardi pellis arcebat
horrorem-incutientes imbres. Neque comarum cincinni
detonsi abierant pulchri, sed per totum tergum splendebant.
Mox vero, recta accedens, sui constitit animi imperterriti
experimentum dans in foro quum frequens esset turba.—
Atque eum quidem non agnoscebant; animadvertentium Ep. 4.
tamen aliquis dixit ita: Numquid hic est Apollo! neque 152.
sane æreo-curru-utens maritus est Veneris. In Naxo autem
clara aiunt obiisse Iphimediæ filios Otum, et te, ô audax
Ephialta rex. Etiam Tityum sagitta Dianæ confecit velox
ex invicta pharetra deprompta; ut quisque ad licitos amores
aspirare amet.—Talia illi inter sese invicem loquebantur. Str. 5.
Mulabus autem politaque rheda concitate Pelias supervenit 165.
properans. Obstupuit autem statim adspecto bene-cognito
calceo dextrum tantum circa pedem. Occultans tamen
animo metum allocutus est eum: Quamnam terram, ô hospes,
profiteris patriam esse? et quænam hominum te terrigenarum
candido emisit ventre? odiosissimis mendaciis non contami-
nans (ea quæ dicis), dic genus.—Huic autem confidenter Ant. 5.
placidis verbis sic respondit: Aio disciplinam Chironis me 179.
afferre. Ex antro scilicet venio a Chariclo et Philyra; ubi
Centauri me filiæ educarunt castæ. Viginti autem postquam
complevi annos, nihil neque facto neque verbo obsequioso
illis significans, redii domum, pristinum recuperaturus regni
patris mei, quod olim Jupiter populorum duci Æolo libe-
risque ejus dederat, injuste ab alio occupati, honorem.—
Audio enim Peliam iniquum splendidis obsecutum præcordiis Ep. 5.
violenter illud nostris juste imperantibus parentibus eripuisse; 193.
qui me, cum primum vidi lumen, insolentis regis veriti inju-
riam, funere tanquam defuncti atro in ædibus cum ejulatu
mulierum instituto, clam emiserunt fasciis in purpureis;
noctem arbitram facientes itineris, Saturnioque nutriendum

Str. 6. Chironi tradiderunt.—Sed harum quidem rerum capita tenetis.
206. Equestrium vero parentum ædes vos, ô inclyti cives, indicate mihi aperte. Æsonis enim filius, indigena, non peregrinam veni in terram aliorum. Centaurus vero me divinus Jasonem nominans appellavit. Sic dixit. Atque illum ingressum agnovit oculus patris; ejusque ex senilibus palpebris ebullierunt lacrymæ; suo in animo quandoquidem gavisus est eximie,
Ant. 6. filium cum videret pulcherrimum hominum.—Tum fratres
220. Æsonis ad eos ambo venerunt, illius ad famam: ex propinquo quidem Pheres, fontem Hypereidem linquens; ex Messene vero Amythaon; statim etiam Admetus venit et Melampus lubentes ad patruelem. Convivii vero munere cum amicis verbis eos excipiens Jason, (muneribus) hospitalibus convenientibus præbitis omnem hilaritatem intendit, per totas quinque decerpens noctes atque dies sacrum lætitiæ florem;—
Ep. 6. at sexto die omnem ille ab initio serium sermonem proposi-
234. tum cum consanguineis communicavit. Illi vero obsequuti sunt. Statim vero ex sedibus proruit cum illis. Et venerunt ad ædes Peliæ, irruentesque constiterunt. De iis vero cum audisset, ipse obviam processit Tyrus comarum-studiosæ filius. Placidum autem Jason molli voce stillans sermonem, jecit fundamentum sapientum verborum: Fili Neptuni
Str. 7. Petræi,—sunt quidem hominum mentes velociores ad utili-
247. tatem fraudulentam justitiæ preferendam, cum tamen ad asperum sibi sic viam parare soleant exitum. At me oportet et te, legitime frænatis affectibus, texere futuram (nostram) felicitatem. Scienti tibi dico. Una mulier Cretheique mater fuit et audacis-consilio Salmonei; tertia vero generatione nos deinceps ab illis sati, robur solis aureum cernimus. Parcæ autem aversantur, si qua simultas intercedit cognatis, pudore
Ant. 7. (pietate inter eos) extincto.—Non decet nos duos æs-pene-
261. trantibus gladiis aut jaculis magnas majorum opes partiri. Oves quippe tibi ego et boum flavos greges relinquo agrosque omnes, quos ablatos meis parentibus depasceris, opes tuas alens. Neque me angit, quod tuam domum hæc valde amplificant. Sed sceptrum regium et thronum, cui olim Crethides (Æson) insidens, equestrium dirigebat populorum jura;
Ep. 7. hæc quidem sine communi molestia—redde nobis, ne quod
275. gravius inde tibi excites malum. Sic utique dixit. Placide autem vicissim allocutus est eum etiam Pelias: Ero talis. Sed jam me senilis pars ætatis urget; (adest mihi senectus;) tuæ vero ætatis flos adhuc viget; potesque auferre iram inferorum. Jubet enim Phrixus profectum ad Æetæ thalamos suam animam piare, pellemque arietis vil-

losam auferre, quo olim e mari servatus fuit,—eque novercæ Str. 8.
impiis telis. Hæc mihi mirum somnium allapsum mandat. 288.
Ego vero oraculum consului apud Castaliam, si quid explorari posset; idque jussit me quam celerrime navi suscipere profectionem. Hunc tu laborem sponte perfice, tum tibi monarchiam et regnum juro me traditurum, firmum jusjurandum (is, per quem sancte juratur) testis adsit, nostrum utrique Jupiter genitalis. In pactum hoc ubi convenissent,
discesserunt. At Jason ipse jam—incitabat præcones in- Ant. 8.
stantem navigationem ut denunciarent ubique. Statim vero 302.
Saturnii Jovis filii tres nigrisque-superciliis-ornatæ Alcmenæ Ledæque invicti-pugnatores venerunt: duoque alte-comati viri, Neptuni soboles, reveriti (Jasonis) virtutem, eque Pylo et a promontorio Tænaro; quorum, Euphemi quidem tuaque, ô Periclymene fortissime, gloria insignis (hac expeditione) reddita est. Apolline vero natus, citharœdus carminum pater,
accessit laudibus clarus Orpheus.—Misit porro Mercurius Ep. 8.
auream-virgam-gestans duos filios ad difficilem laborem, 316.
unum Echionem, juventæ vigore plenos, alterum Erytum; statim autem, ad Pangæi montis radices habitantes, venerunt. Promptus etiam animo lubenti cito armavit Zeten Calainque rex ventorum, pater Boreas, viros ambo alis terga horrentes purpureis. Hocce ad inflectendos-animos-potens dulce in
Semideis desiderium accendit Juno—navis Argus: ne quis Str. 9.
relictus periculorum expertem, apud matrem maneret, vitam 329.
fovens; sed ut vel mortis cum periculo ornamentum pulcherrimum virtutis suæ æqualibus assequeretur cum aliis. In Iolcum vero postquam descendit nautarum flos: recensuit omnes, postquam laudasset, Jason. Et vero vates ex auguriis sortibusque vaticinans sacris Mopsus, navem conscendere jussit exercitum promptus (auguria fausta nuntians). Post-
quam autem e rostro desuper suspenderant anchoras:—auream Ant. 9.
manibus capiens phialam dux, in puppi, patrem Cœlitum, 343.
fulminatorem Jovem, et celeres fluctuum ventorumque motus precabatur, et noctes, et maris vias, diesque felices, et optabilem reditus fortunam. E nubibus vero ei respondit tonitru fausta vox; splendidique venerunt radii ex fulgure erumpentes. Animum autem heroes receperunt, dei prodigiis
confisi.—Jussit vero eos incumbere remis prodigiorum spe- Ep. 9.
culator, dulces indicans spes. Remigatio igitur asperarum 357.
manuum labore indefessa successit; Notique flatibus ad Ponti Axini ostium acti venerunt; ubi sacrum Neptuno marino constituerunt delubrum: fulvus autem Thraciorum taurorum grex aderat: divinamque lapideam aram. In peri-

culum vero grave conjecti, domino supplicabant navium
Str. 10. (navigationis),—ut concurrentium impetum ineluctabilem effu-
370. gerent petrarum. Geminæ enim erant, vivæ, volvebanturque
veilociores, quam graviter-stridentium ventorum acies. Sed
jam mortem illa iis Semideorum navigatio adducebat. Phasin
autem deinde ingressi sunt, ubi nigris Colchis robur (h. sc)
admoverunt (cum iis congressi sunt), Æetam apud ipsum.
Domina autem acutissimorum telorum Cypria Venus ver-
sicolorem torquillam, indissolubili quatuor radiorum rotæ
Ant. 10. alligatam,—furiosam avem, primum ad homines cœlitus de-
384. tulit, precesque incantatrices edocuit sapientem Æsonidam,
ut Medeæ eximeret parentum reverentiam, desiderabilisque
Græcia ipsam in pectore ardentem versaret flagello Suadæ.
Atque mox illa (Medea) summam laborum paternorum (a
patre injunctorum) ostendit Jasoni, oleoque permixta remedia
dolorum dedit quibus ungeretur; pactique sunt communes
Ep. 10. nuptias dulces inter se jungere.—At postquam Æetes ada-
398. mantinum in medio aratrum statuerat, et boves, qui flammam
e flavis malis spirabant ardentis ignis, æreisque ungulis pul-
sabant terram alternis: hos adductos jugo admovit solus
(Æetes); rectosque sulcos in longum ducens egit, et glebas-
emittentis ad orgyæ altitudinem dissecuit dorsum terræ. Tum
ita dixit: Hoc opus, rex qui præest navi, mihi si perfecerit,
Str. 11. incorruptibile stragulum auferat,—vellus splendidum aureo
411. villo. Sic eo dicente, abjecto Jason croceo vestimento, deo
fretus, aggediebatur rem. Ignis vero eum non turbabat
veneficiorum-peritissimæ hospitæ præceptis (medicaminibus).
Protracto vero aratro, bubulis quum religasset necessitatis
(domantibus) instrumentis colla (taurorum): incutiens valido-
rum-laterum-corpori stimulum gravem, fortis elaboravit im-
peratum (agri) spatium. Ingemuit vero tacito quamvis dolore
Ant. 11. robur Jasonis Æetes admiratus,—simulque socii forti viro
425. amicas porrigebant manus, coronisque eum herbaceis re-
dimiebant, blandisque sermonibus excipiebant. Statim au-
tem Solis admirandus filius vellus splendidum indicabat,
ubi illud extenderant Phrixi cultri. Sperabat autem non
item ei huncce perfecturum esse (Jasonem) laborem. Re-
positum enim erat in saltu, draconisque custodiebatur
sævissimis malis, qui crassitie longitudineque quinquaginta-
remorum navem (ipsam Argo) superabat, quam construx-
Ep. 11. erant ictus ferri.—Longe mihi (in promptu esset) proce-
439. dere in via: opportunitas quidem adesset: sed novi etiam
semitam quandam brevem, multisque præcello artificio (hoc)
aliis. (Verbo:) Interfecit ille arte, cæsiis-oculis varioque-

tergo serpentem, ô Arcesilae, clamque abduxit Medeam cum vellere, Peliæ mortem; ad Oceanique pontum accesserunt, mareque rubrum, Lemniarumqae gentem fœminarum viricidarum, ubi et membrorum in certaminibus exhibuerunt specimen, veste nudati,—et (cum illis) consueverunt. Atque Str. 12.
tum, in peregrinis licet terris, vestræ felicitatis scintillas 452.
accepit fatalis dies vel noctes. Ibi enim genus Euphemi satum, in posterum perpetuum (tempus) extitit. Et Lacedæmoniorum ingressi sedes, postea aliquando in Callistam migrarunt insulam. Inde vero vobis Latonæ filius dedit Libyam terram deorum beneficio colendam, ad urbem aurithronæ gubernandam divinam Cyrenes,—recti-consultricem pruden- Ant. 12.
tiam adeptis. Calle nunc Œdipi sapientiam. Etiamsi quis 466.
ramos acuta securi amputet magnæ quercus, fœdetque admirandam ejus speciem, (tamen illa) etsi sterilis reddita, dat suæ naturæ argumentum, si quando hibernus ignis illa fiat ad extremum, aut rectis herilibus (in heri domo) columnis fulta, (tanquam trabs,) onus aliis in muris difficile sustineat, suo derelicto loco.—Tu vero ades medicus opportunissimus; Ep. 12.
Pæanque tuam honorat vitam (favet tibi). Oportet molli 480.
manu adhibita os vulneris tractare. Facile quippe est civitatem concutere etiam imbecillioribus. At in sede iterum collocare, difficile utique est, inopinato nisi deus principibus gubernator adfuerit. Tibi vero harum rerum contexitur decus. Persevera felicem in Cyrenen impendere studium omne. Homericarum autem etiam hanc considerans sententiam cura: Nuntium prudentem, inquit, honorem maximum (adeoque successum) negotio cuivis afferre.—Augetur adeo Str. 13.
(honore) Musa quoque nuntio recto. Cognovit Cyrene et 493.
celeberrima domus Batti justam (rationem et viam) Demophili mentis. Ille enim inter pueros juvenis, in consiliis vero senex, quasi assecutus centennem vitam. Privat maledicentiam splendida voce, didicitque injuriosum odisse,—non con- Ant. 13.
tendens contra bonos, neque procrastinans rem ullam; 507.
quandoquidem tempus opportunum inter homines breve spatium habet (mox præterit); ille vero bene id novit, comitaturque cum (opportunitas) famula non tanquam fugitiva. Aiunt vero esse hoc molestissimum, nosse honesta (bonorum sensum habere), at ex necessitate extra ea habere pedem (iis carere). Et sane ille (tanquam alter) Atlas cum cœlo (ita ipse cum ærumnis) colluctatur nunc procul patria a tellure, et a possessionibus suis. Solvit tamen Jupiter immortalis etiam Titanas: et tempore mutationes (fiunt), cessante vento, —velorum. Sed optat, pernicioso morbo exantlato (exilio), Ep. 13.
521.

tandem domum videre; ad Apollinisque fontem convivia frequentans, animum tradere juvenili hilaritati; sæpeque inter sapientes cives affabre-factam citharam gestans, in otio quieto pulsare, nec sane cuique damnum inferens, nec patiens ipse a civibus quicquam. Atque tum narraverit, qualem Arcesilao invenerit fontem præclararum laudum novum, Thebis hospitio exceptus.

PYTH. V.

ARCESILAO CYRENÆO,

CURRU.

Str. 1. DIVITIÆ magnam vim habent, quum quis mortalis virtute temperatas intemerata, fortuna tradente, habeat eas multorum-amicorum-conciliatrices comites. O beate Arcesilae, tu utique, ab inclytæ ætatis primis gradibus usque, cum gloria eas tenes, voluntate aureo-curru-vecti Castoris, serenitatem qui post hibernam procellam in tua fulgere facit beata domo.
Ant. 15. —Sapientes vero pulchrius (bene) ferunt divinitus-datas opes. Te vero incedentem in justitia magna felicitas amplectitur, tum quia rex es magnarum urbium, oculusque congenitus (h. e. tuus) præ se fert venerandam hanc majestatem cum prudentia tua conjunctam; tum vero beatus etiam nunc es, gloriosa quod victoriam jam in Pythiade (Pythico solenni) equis adeptus, accipis huncce victoris pompam ducentem
Ep. 29. virorum hymnum,—Apollineum ludicrum. Idcirco ne obliviscaris, in Cyrene, pulchrum circa hortum Veneris, celebratum (illud): omnia quidem ad deum auctorem referre. Amato vero Carrhotum eximie inter amicos: qui non Epimethei secum habens sero-sapientis filiam Excusationem, Battidarum pervenit ad domos jura-colentium; sed currus-victorialis, ad aquam Castaliæ hospitio exceptus, præmium
Str. 2. imposuit tuis comis,—salvis habenis equorum velocium duo-
43. decim-cursus-emensorum in campo sacro. Fregit enim instrumentorum robur nullum, sed pendent dedicata, quæcunque manu-fabricantium fabrorum opera afferens Crisæum

collem prætervectus est, in cavo saltu Dei; totidem (hæc) tenet cupressina trabs, ad statuam prope, Cretenses quam sagittarii in templo Parnassio collocarunt, unius arboris truncum.—Benevola itaque decet mente benefactorem ex- Ant. 2.
cipere. Te vero, ô Alexibii fili, (Carrhote,) pulchricomæ 57.
illustrant Gratiæ (Musa lyrica), beatus qui habes etiam post magnum laborem carminum præstantissimorum monumentum. Inter quadraginta enim lapsos aurigas tu integrum currum reportans intrepido animo, rediisti jam in Libyæ campum ex splendidis certaminibus, patriamque urbem.—Laborum vero Ep. 2.
nemo exsors est neque erit. Batti vero permanet prisca feli- 71.
citas, in utraque licet fortuna; propugnaculum urbis, lumenque clarissimum hospitibus. Illum sane et frendentes leones præ timore fugerunt, linguam quando illis attulit transmarinam. Nam auctor coloniæ deducendæ dedit Apollo bestias gravi metui, ut ne rectori Cyrenes irritus fieret in oraculis.—Qui et gravium morborum remedia viris et mulieribus distri- Str. 3.
buit, præbetque citharam, datque Musam quibuscunque 85.
voluerit, placidam in animum immittens tranquillitatem; antrumque regit fatidicum, per quod et Lacedæmone Argisque divinaque in Pylo habitare fecit strenuos Herculis posteros Ægimiique. At meum est, prædicare, quod e Sparta venit, amabile decus:—Unde oriundi venerunt in Theram Ægidæ, Ant. 3.
mei majores, non sine numine; sed fatum quoddam duxit. 99.
Inde accepto multarum victimarum epulo, tuis, ô Apollo, Carneis, sacro celebramus Cyrenen pulchre-exstructam urbem, quam incoluere (tum) ære-armati hospites Trojani Antenoridæ. Cum Helena enim venerunt, fumantem patriam postquam viderant—in bello. Equestrem autem gentem Ep. 3.
(hanc) religiose excipiunt (colunt), sacris adeuntes eos et 113.
munera afferentes incolæ, quos Aristoteles (Battus) adduxit, navibus velocibus maris profundam viam aperiens: condiditque lucos majores deorum, stravitque in Apollineæ salutaris hominibus pompæ usum rectam planitiem, equis-perstrepentem Scyrotam viam; ubi in extrema parte fori seorsum jacet mortuus.—Beatus quidem ille inter homines Str. 4.
habitabat, herosque postea populo cultus. Seorsum vero 127.
ante domos ceteri reges sacri sortiti sunt sepulchrum. Magnam vero virtutem, rore molli aspersam hymnorumque liquoribus, audiunt alicubi sub-terris-vivente animo, suam felicitatem, filioque commune decus justeque debitum Arcesilæ, quem in choro canentium juvenum decet aureoense-insignem Phœbum celebrare,—cum habeat ex Pythone Ant. 4.
præmium victoriale impensarum, carmen jucundum. Virum 141.
illum laudant prudentes. Vulgo-dictum dico. Præstanti-

orem ætate mentem alit; linguaque animique virtute alas
expandens inter volucres aquila est, et in certaminibus muri
instar robur (ipsi est); interque Musas ales inde a matre cara,
Ep. 4. celebratusque curruum agitator scitus.—Et quotquot sunt
155. indigenarum laudum viæ, aggressus est ille, numenque ei et
nunc propitium perficit virtutem, (facit ut assequatur quod
aggreditur,) et vero in posterum, ô Saturnii dii, detis, ut in
factis consiliisque habeat (eam), ne fructibus-exitialis ven-
torum hibernus flatus fœdet ævum. Jovis utique mens
magna gubernat fortunam virorum (ipsi) carorum. Precor
eum Olympiæ hanc (similem huic Pythicæ) ut conferat vic-
toriam in Batti genus.

PYTH. VI.

XENOCRATI AGRIGENTINO,

CURRU.

Str. 1. AUDITE. Utique enim pætos-oculos-habentis Veneris
arvum Charitumque aramus (carmen paramus), ad, umbili-
cum horrisonæ terræ, templum accedentes, de Pythicis vic-
toriis ubi felicibus Emmenidis, fluvialique Agrigento, atque
adeo Xenocrati, paratus hymnorum (propter victorias Pythi-
Ant. 10. cas) thesaurus in divite Apollineo asservatur luco,—quem
neque hibernus imber cum impetu irruens, horrisonæ nubis
exercitus immitis, neque ventus in recessus maris rapiat,
convecto undique (a fluctibus) sabulo illisum. At ille, luce
vultum in candida (h. e. vultus-serenante cum lætitia), patri
tuo, Thrasybule, communemque generi tuo, sermonibus mor-
talium inclytam, curulem Victoriam Crisæis in vallibus,
Str. 2. annuntiabit.—Tu utique eam (victoriam) dextre manu tenens,
19. rectum colis præceptum, quod olim in montibus aiunt Phi-
lyræ filium forti (a parentibus) semoto Pelidæ commendasse:
ut præcipue quidem inter deos Saturni filium gravisonum
fulgurum fulminumque rectorem coleret; eodem vero etiam
honore parentum vitam fatis-concessam nunquam privaret.—
Ant. 2. Fuit et antea Antilochus fortis mente hac præditus, qui
28. occubuit pro patre, homicidam quum sustinuisset ducem

exercitus Æthiopum Memnonem. Nestoreum enim equus currum remorabatur Paridis a telis saucius; at ille (Memnon) immittebat validam hastam. Tum Messenii senis perculsa
mens inclamavit filium suum.—Neque vero irritum verbum Str. 3.
emisit. Sed stans (adversus hostem) divinus ille vir (Anti- 37.
lochus) redemit morte vitam patris, visusque est apud majores inter adolescentes, facinore ingenti perpetrato, summus esse pietate erga parentes. Atque hæc quidem in præteritis sunt. Inter nostros vero etiam Thrasybulus paternam maxime ad
regulam incedit,—patruoque (proxime) accedens, decus (vir- Ant. 3.
tutis) exhibet: prudentiaque divitias regit, nec injustum nec 46.
insolentem juventæ florem decerpens, sed sapientiam in recessibus Pieridum. Ad te quoque, terræ quassator, qui equestrem incessum invenisti, valde probato (tibi) animo, Neptune, sese applicat. Dulcis vero ejus mens, etiam in conversando cum convivis, apum superat cancellatum opus.

PYTH. VII.

MEGACLI ATHENIENSI,

QUADRIGIS.

PULCHERRIMUM magna urbs Athenæ (sunt) proœ- Str. 1.
mium, quo Alcmæonidarum late-potenti stirpi fundamentum carminum in quadrigarum victoria jaciatur. Siquidem quamnam tribum, quamque familiam habitantem in Græcia præ-
dicem fama illustriorem?—In omnibus enim civitatibus fama Ant. 8.
versatur Erechthei civium, (Alcmæonidarum,) qui tuam, ô Apollo, ædem in Pythone divina admirandam exstruxerunt. Impellunt vero etiam me ad canendum quinque in Isthmo victoriæ, unaque præcellens apud Jovis Olympiam, duæque
e Cirrha,—vestræ, ô Megacles, et progenitorum. Nupero Ep. 15.
autem successu felici gaudeo aliquantum; id vero doleo, invidiam excipere præclara facinora. Aiunt utique, (noto dicto,) sic homini, in stabili etiam florenteque felicitate, quandam tamen rerum vicissitudinem accidere solere.

PYTH. VIII.

ARISTOMENI ÆGINETÆ,

LUCTATORI.

Str. 1. BLANDA Tranquillitas, Justitiæ ô urbes-amplificans filia,
consiliorumque et bellorum tenens claves supremas, Pythicæ
victoriæ decus Aristomenis accipe. Tu enim æqua et agere
Ant. 10. et admittere pariter nosti tempore opportuno.—Tu vero
etiam, quando quis immite cordi odium immiserit, aspera,
adversariorum occurrens robori, ponis insolentiam in fundo
maris (h. e. submergis, opprimis). Quam se infauste laces-
sere non prævideral Porphyrio. Lucrum id quidem gratis-
Ep. 19. simum est, quod quis volentis ex ædibus auferat;—per vim
(majorem) vero etiam magna-jactantem labefactare (illa)
solet tandem. Typhos Cilix centiceps eam non effugit, ne-
que adeo rex Gigantum; sed domiti sunt fulmine, sagittisque
Apollinis; qui benevola mente Xenarcis filium excepit e
Cirrha coronatum herba Parnassia (lauro) Doricoque hymno.
Str. 2. —Neque vero Gratiis excidit (sine decoribus et laudibus est),
30. justam-civitatem-habens, virtutibus inclytis Æacidarum incen-
dens (civium animos) insula; sed perfectam habet gloriam
jam inde ab initio. Multa quippe celebratur victricia ad
certamina educasse, acresque excellentissimos heroas ad
Ant. 2. pugnas;—quo nomine etiam inter homines conspicua est.
39. Mihi vero non vacat tradere omnem (hanc laudum) prolixi-
tatem lyræque et cantui molli, ne fastidium superveniens
molestum sit: Quod vero ante pedes mihi est præclarorum
facinorum recentissimum debitum tuum, ô puer, procedat
Ep. 2. currens, mea arte volans.—Lucta enim avunculorum vestigiis
48. insistens, neque Olympiæ victorem Theognetum dedecoras
neque Clitomachi victoriam in Isthmo membris-robustis-
reportatam. Augens vero gloriam tribus Midylidarum, lau-
dem reportas illam, quam olim Oiclei filius (Amphiaraus)
subindicavit prævidens ad septiportes Thebas filios constanter
Str. 3. urgentes bellum,—quum Argis iterum (ad oppugnandas
59. Thebas) venissent Epigoni. Sic autem dixit: in pugnantibus

natura generosus elucescit patrum in filiis animus. Intueor
aperte Alcmanem draconem varium corusco in clypeo ver-
santem (clypeum maculoso dracone insignem), primum (inter
primos pugnantem) ad Cadmi portas.—At, afflictus priori Ant. 3.
clade, nunc (in Epigonorum bello) faustioris tenetur augurii 68.
nuntio Adrastus heros: etsi domestica adversa fortuna utetur.
Solus enim e Danaorum exercitu, interfecti ossibus collectis
filii, (Ægialei,) numine deorum redibit exercitu cum incolumi
—ad Abantis spatiosos vicos (Argos). Talia quidem edixit Ep. 3.
Amphiaraus. Lætatus vero et ipse Alcmanem coronis peto 77.
aspergoque hymno; vicinus siquidem et possessionum mea-
rum custos obvius est factus eunti mihi ad terræ umbilicum
celeberrimum, vaticiniaque attigit (vaticinatus mihi est) con-
genita arte.—Tu vero, longe jaculans, qui omnes-recipiens- Str. 4.
templum celebre gubernas Pythonis in vallibus, maximam 88.
quidem ibi victoriarum præbuisti; domi vero antea avide-
apprehensam quinquertii victoriam in festis tuis præbuisti,
ô rex. Propitio autem, precor, animo—aspicias hoc, quo Ant. 4.
singula ista pererro, carmen. Hymno quidem dulcisono 97.
Veritas adstat. Deorum autem curam immortalem exposco,
ô Xenarces, vestræ fortunæ. Si quis enim bona consequitur
non cum magno labore, multis quidem imperitiorum videtur
sapiens ille—opes amplificare consiliorum prudentia. Enim- Ep. 4.
vero non hæc penes homines sunt, sed deus præbet; alias 106.
alium sursum attollens, alium subter manuum libramentum
deprimit. Tu vero, et Megaris reportasti victoriam reces-
suque in Marathonis, Junonisque in certamine patrio victoriis
triplicibus, ô Aristomenes, vicisti fortitudine:—quatuorque Str. 5.
irruisti desuper in corpora, mala meditans: quibus neque 117.
reditus pariter jucundus in Pythiis redditus est, neque re-
versis apud matrem risus dulcis excitavit gaudium; sed
per angiportus adversarios subveriti trepidant, calamitate
sauciati.—Qui vero decus aliquod recens nactus est, magnam Ant. 5.
ob felicitatem (quæ) ex voto (obtigit,) evolat alata virtute, 126.
habens præstantiorem fructum divitiarum. At enim brevi
mortalium felicitas crescit; sic vero etiam (brevi) procidit
humi, infesto decreto (fato) quassata.—Diei unius (nos!) Ep. 5.
Quidnam est quis? quid non est quis? Umbræ somnium 135.
homines. Cum tamen splendor a-Jove-datus venerit, fulgens
adest lumen hominum et suavis vita. O Ægina, cara mater,
libero populo civitatem hancce cura, cum Jove et rege
Æaco, Peleoque et præstantissimo Telamone cumque Achille.

PYTH. IX.

TELESICRATI CYRENÆO,

ARMATO CURSORI.

Str. 1. VOLO æreum-clypeum-gestantem Pythicum victorem Telesicratem cum (adjuvantibus) pulchre-cinctis prædicans Gratiis celebrare, felicem virum, equestris decus Cyrenes, quam ventistrepis ex Pelii recessibus comatus quondam Latonæ filius rapuit, vexitque aureo virginem venatricem curru (in Libyam): ubi eam pecorosæ et maxime-frugiferæ constituit dominam terræ, ut radicem (solum) orbis terrarum tertiam
Ant. 16. amabilem florentem inhabitaret.—Excepit vero argentipes Venus Delium hospitem, divinos currus attingens manu leviter; ipsorumque dulci connubio amabilem adjunxit verecundiam, nuptias deo parans cum præpotentis filia Hypsei; qui Lapitharum violentorum tunc erat rex, ab Oceano genere heros secundus; eum olim Pindi claris in convallibus Nais
Ep. 31. delectata Penei lecto Creusa pepererat,—Terræ filia. Ille autem lacertis-decoram educavit filiam Cyrenen, quæ quidem neque telarum retrogradas amavit vias, neque conviviorum domesticas inter socias oblectationes, sed jaculisque æneis venabuloque pugnans conficiebat feras bestias: multam profecto et tranquillam armentis securitatem præbens paternis; suavemque illum concubitorem, parum palpebris incumbentem somnum consumens (somno parum indulgens) sub
Str. 2. 45. auroram.—Invenit eam aliquando ampla-pharetra insructus, leone cum robusto solam luctantem sine armis, jaculator Apollo. Statim vero ex ædibus (evocatum) Chironem allocutus est sermone: Sacro antro, Phillyride, egressus animum fœminæ et magnum robur admirare; qualem intrepido pugnam superinducat capiti (sibi), discrimine majus puella pectus habens; timoreque non turbantur præcordia. Quis eam
Ant. 2. 60. hominum genuit? quanam avulsa stirpe—montium recessus habitat umbrosorum? experiturque robur immensum. Fasne est inclytam manum ei inferre? anne etiam per amplexus demetere mellitum florem? Huic vero Centaurus gravis pla-

cido blande ridens supercilio consilium suum statim reddidit. Sunt, ô Phœbe, occultæ ad sacros amores claves sapientis Suadelæ; et inter deos pariterque homines verentur (omnes) palam (aperta vi) dulcibus frui primum amplexibus.—Nam- Ep. 2.
que te, cui non licet quemquam mendacio aggredi, commovit 75.
blandus amor, ut simulate eloquereris hunc sermonem. Puellæ vero quorsum genus interrogas, ô rex? qui certum omnium rerum exitum nosti et omnes vias, quotque tellus verna folia emittit, quantaque in mari et fluviis arenæ vis fluctibus impetuque ventorum volvitur; quodque futurum est, et quando futurum est, bene perspicis. Si tamen licet etiam cum sapiente contendere (apud artis vaticinandi peritum vaticinari),—edicam (quæ futura esse præsentio). Huic Str. 3.
maritus venisti vallem in hancce, et es eam trans mare, Jovis 89.
eximium in hortum, transportaturus. Ibi eam (aliquando) civitatis reginam constitues, populo adducto insulari ad collem campis undique cinctum. Nunc autem spatiosa-prata-habens sacra tibi Libya excipiet gloriosam nympham ædibus in aureis benevola, ubi statim ei tenendam legitime donabit terræ portionem, neque frugiferarum plantarum expertem, neque ignotam animantibus.—Ibi filium pariet, quem in- Ant. 3.
clytus Mercurius, pulchrithronis Horis Terræque, susceptum 104.
cara a matre, tradet. Illæ vero genibus suis imposito infanti nectar labiis et ambrosiam instillabunt, facientque eum immortalem, Jovem et sanctum Apollinem, gaudium amicorum, et proximum comitem ovium, Venatorem et Pastorem, ab aliis vero Aristæum appellandum. Sic locutus instigavit eum, ut jucundum nuptiarum perficeret exitum.—Celeris autem Ep. 3.
est, si quid dii moliuntur, actio viæque breves. Illud illa 119.
dies peregit. Thalamoque concubuerunt in aureo Libyæ, quo loco pulcherrimam urbem (Nympha Cyrene) tutatur inclytamque certaminibus. Atque nunc apud Pythonem divinam Carneadæ filius florentissimæ ipsam admovit fortunæ, ubi victor professus est Cyrenen. Quæ ipsum benevola excipiet, pulchris-fœminis-insigni patriæ gloriam amabilem afferentem e Delphis.—Magnæ virtutes semper capiunt co- Str. 4.
piosas laudes; in copiosis tamen (in magna rerum dicen- 133.
darum copia) pauca ornate-edisserere, auditio (grata) sapientibus. Opportunitas autem similiter in quaque re tenet summam. Noverunt aliquando et Iolaum, non aspernatum eam opportunitatem, septiportes Thebæ: quem, Eurysthei postquam caput amputaverat ensis acie, condiderunt ima sub terra in curruum-agitatoris Amphitryonis sepulchro; ubi paternus avus ejus satorum hominum (Thebanorum) hospes

jacebat, quum ad equis-albis-tritos Cadmeorum commi-
Ant. 4. grasset vicos.—Peperit ex ejus Jovisque amplexibus prudens
148. unico partu Alcmena geminorum invictum robur filiorum. Mutus ille fuerit, qui Herculi os non applicet, (ei carmine celebrando vocem non accommodet,) neque Dircæarum aquarum semper meminerit, quæ illum educarunt et Iphiclem; quibus ego præclarum ex voto carmen pangam, beneficio ab iis affectus. Gratiarum celebrium (modo) ne me deficiat purum lumen! Æginæque enim, aio, Nisique in colle (Telesicratem) ter civitatem hanc (Cyrenen) celebrem fecit,—
Ep. 4. taciturnam laudum inopiam victoria effugiens. Quapropter,
163. si quis ei amicus sit civium, si quis adversarius, hoc utique publice bene gestum, ne, præceptum violans marini senis (Nerei), celet. Ille etiam inimicum, præclaras res gerentem, toto animo et pro justitia laudare jubebat. Sæpissime victorem te etiam in sacris statis Palladis vidi; tacitæque quælibet carissimum sibi maritum virgines aut filium optabant
Str. 5. te, ô Telesicrates, (sibi) esse;—in Olympicis quoque, et pro-
177. funde-sinuosæ Terræ certaminibus, inque omnibus etiam domesticis (Libycis). Enimvero sunt, qui a me, qui siti carminum medeor, exigant munus carminum denuo, ut excitem antiquam etiam majorum suorum gloriam: quales Libycam ob fœminam profecti sunt Irasam ad urbem Antæi, ad pulchricomam proci celeberrimam puellam; quam admodum multi optimates virorum ambierunt cognati, multique
Ant. 5. peregrinorum; nam admirabilis forma—erat: auroque-coro-
192. natæ pubertatis fructum florescentem decerpere volebant. Pater autem filiæ parans illustrius conjugium, audiverat, Danaus quondam Argis quales nactus esset quadraginta et octo virginibus, antequam medius dies illuxisset, velocissimas nuptias. Statim enim collocaverat universum (puellarum) chorum ad metas certaminis, certaminibusque pedum jusserat decernere heroes, quam habiturus esset quisque eorum, quot-
Ep. 5. quot generi futuri ad eas accesserant.—Similiter igitur Libys
207. jungens dabat filiæ sponsum. Ad lineam ipsam ornatam eam constituit, finis ut esset (laborum) extremus. Dixitque in medio, abducturum eam, qui primus prosiliens ejus attigisset amictus. Tum Alexidamus, postquam emensus est rapidum cursum, virginem venerandam, manu manum ejus apprehendens, duxit equestrium Nomadum per agmen; multa (que) in ipsum illi projiciebant folia et serta: multas vero jam antea alas acceperat victoriarum.

PYTH. X.

HIPPOCLEÆ THESSALO,

DIAULI CURSORI.

FELIX, ô Lacedæmon! ô beata Thessalia! In utroque Str. 1.
uno ex patre Aristomacho Herculis progenies imperat.
Quid? an glorior intempestive? Imo vero me Pythoque et
Pelinnæum vocat Alevæque filii, Hippocleæ volentes afferre
in pompa victorem-ducentium virorum inclytam vocem.—
Expertus enim est certamina, in concilioque Amphictyonum Ant. 11.
Parnassius eum recessus diauli-cursorum juvenum supremum
renunciavit. O Apollo, lætus enim hominum exitus et exordium
(quicquid perficiunt aggrediunturque) moderante numine
procedit, tuis utique consiliis ille hoc patravit; congenitaque
ipsi indoles insistere eum fecit vestigiis patris (Phriciæ),—bis
Olympionicæ in bellicis Martis armis; fecit etiam Ep. 21.
ampla-prata-habente certamen sub Cirrhæ rupe pedibus-victorem
Phriciam. Adsit fortuna futuris quoque diebus,
magnificæ divitiæ (felicitas) ut floreant ipsis.—(Eorumque Str. 2.
quæ) in Græcia (sunt) decorum nacti non exiguam portionem, 29.
ne in odiosas divinitus vicissitudines incidant. Deus adsit
eis inoffenso animo. Fortunatus vero et a poetis celebratus
vir ille est, quicunque manibus aut pedum virtute victor
maxima præmiorum reportavit audaciaque et robore;—et Ant. 2.
vivens adhuc juvenem filium pro parte sua viderit adeptum 39.
coronas Pythias. Æreum cœlum nondum ascensum iis;
quamcunque vero nos mortale genus felicitatem attingimus,
eam assecutus penetrat ad extremum navigationis terminum.
Ad Hyperboreorum vero populum neque navibus neque
pedestri itinere inveneris mirabilem viam;—apud quos olim Ep. 2
Perseus epulatus est dux, quum, domos eorum ingressus, 49.
sacrificantes deo invenisset inclytas asinorum hecatombas;
quorum (que) festis dapibus jugiter lætisque vocibus maxime
Apollo gaudet, ridetque videns lasciviam exultantium bestiarum.—Musa
autem non exulat a moribus ipsorum. Sed Str. 3
ubique chori virginum, lyrarumque strepitus, sonitusque tibi- 57.

arum moventur; lauroque aurea comas redimientes epulantur hilariter: neque vero morbi neque perniciosa senectus attingunt sacram gentem; laborumque et bellorum expertes—
Ant. 3. 67. habitant, evitantes ultricem Nemesin. Audaci autem spirans corde venit aliquando Danaës filius, ducebat autem Minerva, ad hunc beatorum hominem cœtum; occiditque (inde profectus) Gorgonem, et variegatum draconum jubis caput, rediit, insularibus, lapideam mortem, afferens. Mihi vero,
Ep. 3. 77. mirabilia—diis perficientibus, nihil unquam esse videtur incredibile. Remum inhibe, illicoque anchoram fige in terra e prora projectam, latentis auxilium scopuli. Laudatoriorum enim flos hymnorum ad aliam subinde, velut apis,
Str. 4. 85. festinat memorationem.—Spero autem me, dum Ephyræi (tribules) carmen circa Peneum dulce modulantur meum, Hippocleam hunc magis etiam carminibus ob coronas effecturum esse admirandum inter æquales senioresque, juvenculisque virginibus curam (h. carminum argumentum). Etenim
Ant. 4. 95. aliis aliorum desiderium pungere solet pectora:—Quæ vero quisque appetit, ea consecutus, avidum habeat (habere eum par est) studium rei præsentis; post annum autem eventura obscurum est prævidere. Fretus sum hospitalitate benevola Thoracis, qui meum expetens officium, hunc junxit currum Pieridum quadrijugum, amans amantem, ducens ducentem
Ep. 4. 105. benevole.—Exploranti vero et aurum per probationem refulget, et mens recta. Fratres quoque (ejus) collaudabimus probos, quoniam in altum efferunt (illustrant) morem (instituta) Thessalorum foventes. Penes enim probos reposita sunt (ibi) paterna augusta civitatum imperia.

PYTH. XI.

THRASYDÆO THEBANO PUERO,

STADII CURSORI.

Str. 1. O CADMI filiæ, Semele quidem Olympiarum (dearum) socia, Inoque Leucothea marinarum contubernalis Nereidum, venite cum Herculis optimæ-prolis-procreatrice matre ad

Meliam, aureorum ad penetralem tripodum thesaurum, quem
eximie honoravit Loxias,—Ismeniumque nominavit, veracem Ant. 10.
fatidicam sedem; ubi etiam nunc, ô filiæ Harmoniæ, indi-
genam Heroidum cœtum congregatum (Loxias) jubet adesse,
ut Themidem sacram, Pythonemque, et recte-judicantem terræ
umbilicum, canatis prima vespera,—in septiportium Thebarum Ep. 19.
gratiam certaminisque Cirrhæ; in quo Thrasydæus denuo-
celebravit lares paternos, imponens iis tertius coronam, in
opulentis arvis Pyladæ victor, hospitis Laconis Orestæ.—
Quem, interfecto patre, Arsinoe Clytæmnestræ manibus validis Str. 2.
ex periculo nutrix eripuit luctuoso, quando Dardanidæ filiam 25.
Priami Cassandram corusco ære cum Agamemnonia anima
misit Acherontis ripam ad umbrosam—crudelis fœmina. Ant. 2.
Num illam Iphigenia ad Euripum mactata procul a patria 34.
stimulavit, dolosas ut concitaret insidias? an alio toro lasci-
vientem nocturni seduxerunt amplexus? quod sane juvenibus
uxoribus odiosissimum est flagitium, fierique non potest, ut
occultetur—alienis linguis. Maledici enim sunt cives; sus- Ep. 2.
tinetque opulentia non minorem invidiam; at humiliter 43.
vivens in abscondito fremit (obtrectat). Interiit certe (quic-
quid est) ipse heros Atrides, reversus tandem, inclytis in
Amyclis,—vatemque perdidit secum puellam, postquam ob Str. 3.
Helenam exustorum Trojanorum dejecit domos de (pristinis) 49.
opibus. At ille (Orestes) ad senem hospitem Strophium
pervenit puerili capite (puer), Parnassi pedem incolentem,
postea vero Marte (ferro) et matrem interfecit et neci dedit
Ægisthum.—Certe, ô amici, iter-deflectente trivio vagatus Ant. 3.
sum, cum recta via incederem antea; aut ventus me aliquis 58.
extra (navigandi) cursum propulit, ut navigium marinum.
Ad te vero, ô Musa, (quod attinet,) si mercede pacta es
locare vocem argento-conductam, alias alia movere par est:
—Non * patri Pythionicæ nunc aut Thrasydæo ipsi, quorum Ep. 3.
lætitiaque et gloria resplendet. Olim curribus præclari vic- 67.
tores Olympiæque certaminum celeberrimorum obtinuerunt
celerem fulgorem (victoriam) equis;—Delphisque (nunc) Str. 4.
nudi in stadium quum descendissent, superarunt Græcanicam 73.
turbam velocitate. Divinitus (quotquot deorum numine
obtingunt) appetam bona; iis studens, quæ assequi licet per
vitam. Decorum enim civilium cum deprehenderim medi-
ocria diuturniore felicitate florere, improbo sortem tyran-
nidum:—communibus virtutibus intentus sum (studeo). In- Ant. 4.
vidi autem puniuntur noxa. Si quis felicitatis fastigium asse- 82.

* Lego μὴ πατρὶ Π. v. 67.

cutus, tranquilleque degens, a gravi injuria se cohibuit, is nigræ terminum pulchriorem mortis consequi solet, dulcissimæ soboli, bonæ famæ, bonorum præstantissimum,
Ep. 4. donum relinquens.—Quod Iphicliden (quoque) celebrem
91. facit Iolaum hymnis decantatum, et Castoris robur, teque, ô rex Pollux, filii deorum, die uno in sedibus (sepulchro) Therapnes, altero vicissim habitantes in Olympo.

PYTH. XII.

MIDÆ AGRIGENTINO,

TIBICINI.

Str. 1. ROGO te, ô splendoris amica, pulcherrima mortalibus-habitatarum urbium, Proserpinæ sedes, quæ ad ripas pecorosi habitas Agragantis ædificiis-bene-constructum collem, propitia, ô regina, immortalium hominumque cum benevolentia, accipe coronam hanc ex Pythone illustris Midæ, eumque ipsum, Græciam qui superavit arte; quam quondam Pallas invenit audacium Gorgonum tristem lamentationem con-
Ant. 15. texens (concinnans, imitata) Minerva,—quam e virgineis inaccessisque serpentum capitibus audivit fusam luctuosa cum ærumna; quum Perseus tertiam interfecisset sororum, marinæ Seripho incolisque exitium fatale afferens, utique et divinum Phorci excæcavit genus, et convivium Polydectæ reddidit funestum, matrisque longam servitutem coactumque conjugium, pulcherrimæ caput quum abstulisset Medusæ—
Str. 2. filius Danaës; quem ex auro fama est sponte-pluente natum
29. esse. Sed postquam ex his carum sibi virum laboribus servaverat virgo (Minerva), tibiarum effecit omnisonum cantum, ut Euryalæ ex rapacibus genis emissum instrumento (hoc musico) imitaretur perstreperum luctum. Invenit dea. At cum invenisset eum (tibiæ cantum), mortalium in usum constituit (hunc) capitum multorum (anguineorum in capite Medusæ sibilantium) concentum illustrem, populos-cientium
Ant. 2. procum certaminum,—tenui egredientem æreque calamisque,
43. qui prope pulchris-choris-aptam habitant (nascuntur) urbem

Charitum (Orchomenum), Cephisidis in luco, fidi choros-agentium testes. Quæcunque vero hominibus felicitas contingit, nulla est sine labore; finiet tamen eum vel hodie deus. Fatum non est evitabile. Sed erit (esse potest) tempus, quod etiam insperato aliquem opprimendo, præter opinionem aliud dabit, aliud non (dabit).

N E M E A.

NEM. I.

CHROMIO ÆTNÆO,

CURRU.

RESPIRANTEM sacrum Alphei, inclytarum Syracu- Str. 1.
sarum germen (colonia), ô Ortygia, cubile (sedes) Dianæ,
Deli soror! a te suaviloquus hymnus orditur dicere laudes
procellipedum magnas equorum, Jovis Ætnæi beneficium.
Quadriga vero incitat Chromii Nemeaque, facinoribus victo-
rialibus laudatorium componere carmen.—Initia autem jacta Ant. 1.
sunt a diis, illiusque viri divinis virtutibus. Est nimirum in
victoria omnis gloriæ fastigium, magnorumque certaminum
Musa meminisse amat. Excita nunc decus aliquod (hym-
num) insulæ, quam Olympi rex Jupiter dedit Proserpinæ;
annuitque ei cæsarie, ut—ipsa Siciliam divitem gubernaret, Ep. 21.
eminentem fertilis soli opulentis civitatem fastigiis. Præbuit
quoque Saturnius ei belli amantem ferrei populum eques-
trem, frequenter etiam Olympicarum foliis olearum aureis
ornatum. Multa attigi ex ipsa re, non perperam jaculatus.
—Adsto autem ad aulicas fores viri hospitalis præclara Str. 2.
(victoriam ejus) canens: ubi mihi (tanquam ejus hospiti) 29.
placitum epulum adornatum est; crebro enim peregrinorum
non expertes ædes ejus sunt. Habet vero vir bonus hoc,
ut obtrectantibus aquam fumo (incendio) ferat contrariam.
Artes quidem aliorum aliæ. Oportet autem recta via ambu-
lantem anniti pro natura.—Juvat enim certamina robur, con- Ant. 2.
silia mens: ut prospiciat eventum quis, ingenitum est, quibus 39.

quidem obtingit illud. Tua autem, ô Agesidami fili, in
indole horumque et illorum usus sunt (tibi natura utrumque
adest). Non amo magnas domi divitias absconditas habere;
sed præsentibus et bene frui, et bene audire, amicis benefa-
ciendo. In hoc enim conveniunt vota magna suscipientium
Ep. 2. virorum.—Ego vero in Hercule moror libenter, in summis
49. (ejus) virtutum fastigiis, antiquam exordiens fabulam: quo-
modo, postquam ex visceribus matris serenam illico in lucem
filius Jovis, partum evadens, gemello cum fratre prodiit,—
Str. 3. ille quidem tum, non latens aurithronam Junonem, croceas
57. fascias ingressus est; sed deorum regina irritata animo im-
misit dracones protinus; qui quidem apertis portis in thalami
penetrale amplum irrepserunt, puerulis avidas malas circum-
plicare cupientes. Ille autem erectum extendit caput, fecit-
Ant. 3. que periculum primum pugnæ,—duabus effugium-non-dan-
67. tibus manibus suis geminos corripiens cervicibus serpentes.
Strangulatis vero tempus animas efflavit e membris infandis.
Intolerabile vero sane jaculum (terror) percussit mulieres,
quotquot Alcmenæ ministrabant puerperæ. Etenim ipsa
pedibus nuda prosiliens e strato, simul (cum aliis) propulsavit
Ep. 3. injuriam bestiarum.—Confestim autem Cadmeorum proceres
77. æreis cum armis accurrerunt crebri. Manu quoque Amphi-
truo vagina nudum vibrans ensem venit, acutis doloribus per-
cussus. Nam domesticum (domestica calamitas) percellit
omnes pariter, statim vero doloris-expers cor in luctu alieno.
Str. 4. —Stetit vero in stuporem gravem jucundumque conjectus.
85. Videbat enim excellentem animum fortitudinemque filii, et
in contrarium versam ei Immortales nuntiantium narrationem
effecerant. Vicinum evocavit Jovis altissimi prophetam
eximium, veridicum Tiresiam, qui ei exposuit et omni turbæ,
Ant. 4. quibuscum conflictaturus esset casibus,—quot in terra inter-
95. fecturus, quotque in mari bestias immanes, quemque etiam
hominum cum iniqua insolentia incedentem; diram ei dixit
eum illaturum mortem. Atque etiam, quando dii in campo
Phlegræ cum Gigantibus pugna certaturi essent, telorum
ictibus illius, conspicuam pulvere commixtum iri comam
Ep. 4 (eorum)—dixit, ipsum vero in pace per omne tempus frui-
105. turum perpetua tranquillitate, laborum magnorum præmium
consecutum eximium beatis in domibus, accepta florente
Hebe uxore, et, nuptiis celebratis, apud Jovem Saturnium
augustam probaturum domum.

NEM. II.

TIMODEMO ATHENIENSI,

PANCRATIASTÆ.

UNDE quidem etiam Homeridæ contexta carmina ut plu- Ogd. 1.
rimum poetæ auspicantur, prooemio a Jove ducto; (inde) etiam
hic vir initium ex sacris certaminibus victoriarum petiit pri-
mum, Nemeæi in multum-decantato Jovis luco.—Oportet Ogd. 2.
vero etiam, paterna siquidem in semita eum recta-ducens 9.
ævum magnis dedit ornamentum Athenis, frequenter Isthmi-
corum solennium decerpere pulcherrimum florem, in Pythi-
isque vincere, Timonoi filium. Est quoque consentaneum,
—montanis a Pleiadibus non procul Orionem incedere (h. e. Ogd. 3.
victoriæ Nemeææ succedere Isthmicam et Pythicam). At- 17.
qui Salamis educare virum bellicosum apta. Apud Trojam
Hector Ajacem expertus est (pugna): te vero, ô Timodeme,
fortitudo pancratii laboriosa celebrem-facit.—Acharnæ autem Ogd. 4.
antiquitus fortium virorum altrices. Quoties vero in certa- 25.
minibus Timodemidæ præstantissimi recensentur! Prope
altum quidem Parnassum quatuor ex certaminibus victorias
reportarunt; at a Corinthiis (Corinthiorum judicio)—in Ogd. 5.
fortis Pelopis recessibus octo jam coronas consequuti sunt; 33.
septem autem Nemeæ; domi vero parta in Jovis certamine
numero majora. Quem (Jovem), ô cives, celebrate Timo-
demi in glorioso reditu; suavisonaque auspicamini voce.

NEM. III.

ARISTOCLIDÆ ÆGINETÆ,

PANCRATIASTÆ.

Str. 1. O VENERANDA Musa, mater nostra, supplex oro, ad
hospitalem hoc sacro Nemeæo venias Doricam insulam Ægi-
nam. Aquam enim exspectant apud Asopiam (te) melliso-
norum artifices hymnorum juvenes, tuæ vocis cupidi. Desi-
derat autem res alia aliud; certaminum vero victoria maxime
cantum amat coronarum virtutumque aptissimum comitem.
Ant. 14. —Cujus copiam deprome ex ingenio meo, ordireque cœli
multi-nubis regi, (tu) filia (ejus), acceptum hymnum; ego
vero ipsum cantui eorum lyræque tradam. Gratum vero
habebit laborem (hunc hymnum meum) insulæ decus (Ægi-
na:) Myrmidones ubi prisci habitarunt: quorum antiquitus-
celebrem gentem non dedecoribus Aristoclides pro sua con-
Ep. 27. taminavit parte, fractus in—pancratii cœtu. Laboriosarum
autem plagarum levamen salubre in fertili Nemea pulchra
victoria affert. Cum vero idem formosus, formæ consentanea
patrans, ad virtutem supremam evectus sit filius Aristophanis:
non ei jam ulterius invium mare, columnas ultra Herculis,
Str. 2. trajicere facile est:—Heros deus quas posuit navigationis
38. extremæ testes inclytas; postquam domuit belluas in pelago
ingentes, proprioque consilio scrutatus est paludum fluenta,
quousque reditus terminus patet, processit, terramque notam
fecit. Anime, quodnam ad peregrinum promontorium meam
navigationem deflectis? Æaco te jubeo generique ejus Mu-
sam afferre. Adest vero carmini æquitatis flos (æquitas),
Ant. 2. (quod jubet) bonos laudare;—neque alienarum laudum
51. studium quemquam afferre, fas est. Domestica quære.
Commodum autem decus accepisti (habes) ad dulce aliquid
canendum. Nam antiquis (antiquitus jam) virtutibus gavisus
est Peleus rex, eximiam hastam quum resecuisset; qui et
Iolcum expugnavit solus sine exercitu, et marina Thetide
potitus est magno cum labore. Laomedontem autem præ-
Ep. 2. potens Telamon, Iolao latus tegens, prostravit;—et quondam
64. æreo-arcu-insignium Amazonum ad exercitum secutus est

eum, neque ipsi unquam timor virorum-domitor extinxit
fortitudinem animi. Congenita autem quisque virtute mul-
tum excellit; qui vero e disciplina accepit, obscurus vir,
alias alia spirans (moliens), nunquam firmo incedit pede, et
sexcenta præclara facinora imbecilli mente degustat (affectat).
—Flavus autem Achilles partim quamdiu mansit Philyræ in Str. 3.
ædibus, puer adhuc, ludebat (ludendo tractabat) magnas res, 75.
manibus crebro brevi-ferro-munitum jaculum vibrans; ven-
tisque par; pugna leonibus feris moliebatur cædem, aprosque
conficiebat; corporaque ad Saturnium Centaurum palpi-
tantia portabat, sexennis primum; (partim) vero toto dein-
ceps tempore eum obstupescebat Dianaque et animosa
Minerva—interficientem cervos sine canibus dolosisque sep- Ant. 3.
tis. Pedibus enim valebat. Narrationem vero hanc teneo 88.
priscam. Prudens Chiron educavit saxeo Jasonem in tecto,
et postea ibi Æsculapium, quem medicamentorum docuit
molli manu applicandorum rationem. Despondit postea
(Peleo) brachiis-venustam Nerei filiam, sobolemque ejus
præstantissimam (Achillem) educavit, convenientibus præ-
ceptis totum ejus animum imbuens:—ut marinis ventorum Ep. 3.
impulsibus deductus ad Trojam hastifremum tumultum Ly- 101.
ciorumque sustineret et Phrygum Dardaniorumque, et cum
hastigeris congressus Æthiopibus manus præcordiis infigeret,
ut ne illorum rex, Heleni patruelis, animosus Memnon
domum iterum rediret.—Inde procul effulgens exstitit lumen Str. 4.
Æacidarum, ô Jupiter. Tuus enim sanguis (sunt). Tuum 112.
vero etiam certamen (est,) quod hymnus (hic) attigit voce
juvenum, domesticam victoriam celebrans. Cantus vero vic-
torem Aristoclidem ornat; qui hancce insulam celebri ad-
movit famæ præclarisque poetarum curis sacrum Pythii
Thearium. Experiendo vero conspicitur, (quo in certaminum
genere) quisque excellentior fuerit:—inter pueros juvenculos Ant. 4.
puer, inter viros vir; tertia inter provectiores pars (ætas) est, 125.
qualem quodlibet * assequimur mortale genus (nos hominum
quisque). Suas vero etiam quarto loco virtutes affert se-
nectus, prudenterque tractare jubet id quod in manibus est.
A quibus non abest (Aristoclides). Salve amice. Ego hocce
tibi mitto mixtum mel candido cum lacte, admixtusque ros
temperat potum cantabilem ad Æolicos flatus tibiarum,—
sero licet. Est autem aquila velox inter volucres, quæ cor- Ep. 4.
ripit statim e longinquo insequuta cruentam prædam pedibus. 138.
Clamosi contra graculi humilia depascunt. Tibi quidem,

* Jung. ἕκαστον γένος. At v. not.

pulchrithrona Clione volente, victoris animi (virtutis) causa a Nemea Epidauroque Megarisque affulget decus.

NEM. IV.

TIMASARCHO ÆGINETÆ,

LUCTATORI.

Str. 1. OPTIMUS lætitia laborum finitorum medicus (medela,
recreatio); et sapientes Musarum filiæ Odæ blandiorem
reddunt eam aggressæ (eos canere). Neque calida aqua tan-
tum mollia facit membra, quantum laus citharæ comes.
Carmen factis diuturnius vivit, quod Charitibus (Musis) pro-
Ant. 14. pitiis lingua e mente protulerit alta.—Quale mihi consecrare
Saturnioque Jovi et Nemeæ Timasarchique luctæ hymni
proœmium (utinam) contingat! Accipiat autem (benevole)
Æacidarum bene-munita sedes, justitiæ hospitibus-opitulantis
commune lumen (decus). Si vero adhuc vegeto Timocritus
sole tuus pater foveretur; varie (variatis sonis) citharam pul-
sans, sæpe, ad hoc carmen conversus, hymnum cantaturus
Ep. 27. fuisset victorialem,—Cleonæo ex certamine monile (seriem)
coronarum deducentem insignium, et splendidis ab Athenis
Thebisque septiportibus: quando quidem Amphitryonis cele-
brem apud tumulum Cadmei illum haud inviti floribus
coronarunt propter Æginam. Ad amicos enim amicus
profectus in hospitalem urbem descendit, Herculis beatam
Str. 2. ad aulam,—cum quo olim Trojam robustus Telamon vas-
40. tavit et Meropes, et magnum bellatorem horrendum Alcy-
onea; non tamen, priusquam quadrigas duodecim heroesque
insistentes equorum-domitores bis totidem saxo (is) pere-
merat. Inexpertus-belli esse videatur, rem hanc qui non
assequatur animo: siquidem patrantem pati etiam aliquid
Ant. 2. convenit.—Prolixa autem eloqui prohibet me lex horæque
53. properantes: cupiditate tamen trahor animo, in novilunio
(solemni) attingere (ista). Veruntamen, etsi medium te
tenet altum maris æquor (mens), resiste insidiis. Multum
videbimur adversariis superiores in luce incedere; invide autem

alius quis intuens, consilium inane in tenebris volvit—irrite-in Ep. 2.
terram-cadens. Mihi vero quam virtutem dedit Fortuna 66.
regina, bene scio tempus insequens esse, quoad per fatum licebit, servaturum. Contexe, ô dulcis, etiam hoc statim, cithara, Lydiam ad harmoniam carmen gratum Œnonæque et Cypro, ubi Teucer regnat Telamoniades; sed Ajax Salaminem tenet patriam;—inque mari Euxino splendidam Str. 3.
Achilles insulam; Thetisque dominatur Phthiæ, Neopto- 79.
lemusque in Epiro late protenta, boves-pascentes ubi montes eximii positi sunt, a Dodona incipientes, ad mare Ionium. Pelii autem ad radices, in-servitutem-redactam Iolcum hostili manu aggressus Peleus tradidit Hæmonibus,—Hippolytæ, Ant. 3.
Acasti uxoris, dolosis artibus illaqueatus. Dædali autem 92.
gladio machinatus est ei mortem per insidias Peliæ filius (Acastus): depulit tamen, et a Jove constitutum fatum ad eventum perduxit, Chiron. Ignem vero ille omnia-vincentem, ferociumque leonum ungues acutissimos, aciemque horrendorum cum sustinuisset dentium,—duxit uxorem altithro- Ep. 3.
narum unam Nereidum; viditque rotundam sedem, cui cœli 105.
reges marisque insidentes dona opesque exhibuerunt ad posteritatem ipsi (duraturas). Ultra Gades, occasum versus procedi nequit. Converte rursus Europam ad terram armamenta navis: difficile enim mihi est laudes Æacidarum omnes percurrere.—Theandridis autem membra-roborantium Str. 4.
certaminum Olympiæ, in Isthmo, Nemeæque præco promp- 118.
tus venire susceperam, ubi (laborem) experti domum inclytos-fructus-ferentibus non redierunt sine coronis. Tribum illam audimus, Timasarche, tuam victorialium carminum antistitem esse. Si vero sane avunculo etiam Callicli jubes me—columnam ponere Pario marmore candidiorem: aurum Ant. 4.
(enim) excoctum fulgore splendet summo, hymnusque præ- 131.
clare gestarum rerum regibus sorte-æqualem facit virum: ille circa Acherontem habitans meam linguam habeto vocalem, (ibi,) tridentem-quatientis ubi in certamine gravistrepi (Neptuni) floruit Corinthiaco apio.—Quem Euphanes lubens Ep. 4.
senex avus tuus cecinit, ô Juvenis. Aliis æquales sunt alii. 144.
Qua vero in re quis ipse successum habuerit, eam videtur quisque potissimum celebrare posse. Quantopere (aliquis) laudans Melesiam contentionem (aliis) excitet, verba texens! invictus in certamine * superat; mollia quidem meditans bonis, asper vero inimicis animadversor.

* Ἐν πόνῳ. Vid. not.

NEM. V.

PYTHEÆ ÆGINETÆ,

FILIO LAMPONIS.

PANCRATIASTÆ.

Str. 1. NON statuarius sum, ut non-loco-moventia-se fabricer simulacra in eadem basi permanentia. Sed omni navi oneraria et cymba (magna et parva) proficiscere ab Ægina, (ô carmen,) nuntians, quod Lamponis filius Pytheas robustus victor reportarit in Nemeis pancratii coronam. Nondum gena ei
Ant. 12. protulit tenerum, matrem fructus, florem *; — ex Saturno tamen Joveque heroas bellicosos prognatos et ab aureis Nereidibus, Æacidas, decoravit, metropolinque, amantem hospitum terram; quæ olim ut et viris valeret, et navibus inclyta fieret, supplicarunt, ad aram patris Hellenii stantes, tetenderuntque ad æthera manus simul, Endeidis celebres filii, (Telamon et Peleus,) et robur Phoci regis (Phocus),—
Ep. 23. deæ filius, quem Psamathea peperit in littore maris. Vereor rem magnam eloqui, justeque non perpetratam: quomodo scilicet reliquerint celebrem insulam, et quis viros fortes deus ultus abegerit. Subsistam. Non enim utile est, faciem ostendere omnem veritatem (etsi) certam; et tacere sæpe
Str. 2. 34. est sapientissimum inter homines cogitatu.—Si vero opes aut manuum robur aut ferreum laudare bellum visum fuerit, etsi longos mihi inde saltus fodiat aliquis, tamen habeo genuum agilem impetum. Etiam trans mare volant aquilæ. Propitius vero etiam illis cecinit in Pelio monte Musarum pulcherrimus chorus, interque medias citharam Apollo septisonam aureo plectro pulsans præcinebat omnis generis
Ant. 2. 45. modos.—Illæ vero primum quidem cecinerunt, a Jove exorsæ, venerandam Thetin Peleumque; quomodoque ipsum

* 'Οπώραν accipio pro ὥραν. Ut Isthm. ii. 8. K. Scilicet non per se; sed ὥρα est juventas; quatenus ea justa ætas est lanuginis emittendæ et pubertatis, οἰνάνθης, illa quoque est ὀπώρα.

tenera Cretheis Hippolyta dolo irretire voluerit, uxor Mag-
netum regem cum persuadendo induxisset maritum variis
commentis: mendacem nimirum fictum concinnavit ser-
monem, quasi quidem conjugales tentasset ille in toro Acasti
—amores. Sed contrarium erat. Sæpe enim illum toto Ep. 2.
animo inique-hortata oraverat; hujus vero iram concitabant 56.
nefaria verba, rectaque recusavit fœminam, hospitalis patris
(Jovis) iram veritus. Bene vero observavit annuitque ipsi
nimbifer ex cœlo Jupiter, immortalium rex, ut confestim
marinarum colum-aureum-gestantium aliquam Nereidum ei
pararet conjugem,—affini (futuro) Neptuno persuadens; qui Str. 3.
ab Ægis ad inclytam sæpe proficiscitur Isthmum Doricam: 67.
ubi eum hilares (juvenum) turmæ inter fistulæ cantum deum
excipiunt, et robore membrorum certant audaci. Fortuna
autem judicat congenita de factis omnibus. Tu itaque,
ô Euthymenes, deæ Victoriæ in sinu recubans, in Æginæ
honorem varios consequutus es hymnos (victorias).—Atqui Ant. 3.
subsequens te etiam nunc tuus ex-sorore-nepos decorat con- 78.
sanguineam gentem Pytheas. Nemea quidem opportuna
fuit ipsi (auspicata ad victoriam), mensisque patrius, quem
amat Apollo; æquales vero adventantes domique superavit
Nisique ad convalle-cinctum tumulum. Gaudeo autem,
quod præclaris factis concertat tota civitas. Scito: dulce
utique laborum præmium Menandri per fortunam—repor- Ep. 3
tasti. Oportet autem ab Athenis artificem athletis adesse. 89.
Si vero ad Themistium laudandum accedis, ne exhorrescas.
Ede vocem, velaque extende ad jugum usque mali; pugi-
lemque eum et pancratii dicito adeptum esse in Epidauro
duplex vincendo decus, et ad vestibulum Æaci flores virentes
tulisse coronas, beneficio flavarum Charitum.

NEM. VI.

ALCIMIDÆ ÆGINETÆ,

INTER PUEROS LUCTATORI.

UNUM idemque hominum deorumque genus, ex unaque Str. 1.
spiramus matre utrique; dirimit vero (utrumque) prorsus

diversa vis, ita ut illud quidem nihil sit; æreum vero firma
semper sedes manet cœlum. Verum aliquo modo similes
sumus tamen tum excelsa mente tum corpore immortalibus:
tametsi nescientes, cum per noctem, tum interdiu, quamnam
Ant. 14. nos fatum jusserit currere ad metam.—Indiciis autem certis
Alcimidas et nunc exhibet cognationem conspiciendam simi-
lem frugiferis arvis, quæ alternantia aliquando quidem victum
hominibus annuum e campis dare, aliquando vero rursus
quiescentia recipere solent. Rediit utique Nemeæ ex ama-
bilibus certaminibus puer certator, qui, hanc consectans
a-Jove-datam sortem, nunc apparuit non infaustus lucta
Ep. 27. venator,—vestigiis Praxidamantis suum pedem infigens avi-
paterni eodem-sanguine-orti. Ille enim, Olympicus victor,
in Æacidarum honorem ramis primum ab Alpheo, et quin-
quies in Isthmo coronatus, Nemeæ vero ter, sustulit oblivi-
onem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit;
Str. 2. 38. —dum tres illi, qui quidem certamina experti fuerant, præ-
mia-reportantes ad fastigium gloriæ pervenerunt. Per dei
autem favorem aliam nullam domum insignem-fecit pugilatus
plurium reportatricem coronarum in recessu Græciæ uni-
versæ. Spero me magna locutum collimaturum ad scopum,
ita ab arcu ejaculantem. Recta ad hanc (Alcimidæ domum)
dirige, Musa, ventum secundum carminum laude-gravem *.
Ant. 2. 51. Defunctis quidem viris,—poetæ et scriptores præclara ipso-
rum facinora jam extulerunt. Quæ quidem inter Bassidas
non sunt rara; antiqua gens, sua præbentes † encomia, Pie-
ridum cultoribus qui possunt suppeditare multiplicem hym-
num excelsa propter facinora. Etenim in præclara, manibus
cestu illigatis, Pythone vicit quondam ex hac familia sanguis
Ep. 2. 61. (soboles) aureum-sceptrum-gestantis Callias acceptus—stirpi
Latonæ; apud Castaliamque in Charitum sub vesperem
choro refulsit: marisque pons invicti (Isthmus) in Amphic-
tyonum tauricida trieteride honoravit (eum) Neptunio in
delubro; herbaque ipsum aliquando leonis (Nemeis) victorem
Str. 3. 75. coronavit umbrosis Phliuntis sub antiquis montibus.—Lati
undique eloquentibus sunt aditus ad insulam celebrem hanc
exornandam; quandoquidem ipsis Æacidæ dederunt eximiam
(hanc) felicitatem virtutes edentes magnas. Volitat autem
supraque terram et per mare procul nomen ipsorum; etiam
ad Æthiopes, Memnone non reverso, processit: quibus grave

* Vid. notas.

† Ναυστολεῖν non magis emphatica vox, quam vulgaris ἐπιχο-ρηγεῖν. K.

supervenit certamen, Achilles in terram descendens de curru, —illustris filium dum interfecit Auroræ cuspide hastæ furentis. Ant. 3.
Et hanc quidem antiquiores viam latam (laudum) invenerunt, 88.
quos sequor, et ipse huic (laudandi) studio intentus. Qui vero circa carinam navis volvuntur fluctus, ii semper dicuntur cuique maxime perturbare animum. Sed voluntario ego dorso subiens geminum onus, præco adveni quintum supra viginti hoc celebrans—decus e certaminibus, quæ vocant sa- Ep. 3.
cra; quod Alcimidas peperit inclyto generi. Duo quidem Sa- 101.
turnii apud delubrum tibi, ô puer, tibique, Timida, eripuit sors temeraria flores Olympici certaminis. Delphini vero velocitate in mari similem dixerim Melesiam manuumque et roboris aurigam (moderatorem).

NEM. VII.

SOGENI ÆGINETÆ,

INTER PUEROS QUINQUERTIO VICTORI.

O LUCINA, assidens Parcis prudentibus, filia præpotentis, Str. 1.
audi, Junonis, genitrix liberorum. Absque te non lucem, non nigram contuiti noctem, tuam sororem sortiti fuissemus pulchrimembrem juventutem. Spiramus autem non omnes pari conditione: sed disjungit fati jugum alium alio. Tuo vero auspicio etiam filius Thearionis virtute judicatus nobilis cantator Sogenes inter quinquertiones.—Nam urbem cantus- Ant. 13.
studiosam inhabitat hasta-strepentium Æacidarum. Valde vero cupiunt experientem se certamine (experiundo certamina) animum exercere. Si vero quis in certando felix fuerit, mellitam materiem rivis Musarum præbet. Magnæ enim virtutes caliginem multam habent, si hymnis careant; factisque præclaris speculum (contingere) novimus unico modo, si Mnemosynes voluntate splendide-vittatæ invenerit aliquis præmia laborum inclytis carminum cantibus.—Sapi- Ep. 25.

entes vero (navium gubernatores) futurum perendinum ventum ante cognoscunt, neque lucro (lucri studio) negligunt. Dives pauperque mortis ad sepulcrum tendunt. Ego vero ampliorem arbitror famam Ulyssi quam pro calamitate sua
Str. 2. per suaviloquum contigisse Homerum.—Quandoquidem fig-
32. mentis ejus sublimi (ingenii) facultate grave inest quiddam, solertiaque occulte seducens fabulis. Cæcum autem cor habet multitudo hominum maxima. Nam si potuissent suam veritatem cognoscere, non sane armorum causa iratus fortis Ajax transfixisset per pectus lævem ensem; quem fortissimum, Achille excepto, ad reducendam bello flavi Menelai conjugem velocibus in navibus miserunt recta-spirantis Ze-
Ant. 2. phyri auræ—ad Ili urbem. Enimvero communis venit fluctus
44. Orci caditque in non expectantem pariter atque expectantem. Gloria vero contingit mortuis bellatoribus iis, quorum famam dulcem fovet deus (Musa). Etenim ad magnum umbilicum sinuosæ terræ profectus in Pythiis campis jacet Neoptolemus Priami urbem postquam evertit; de qua et Danai laborarunt. Ille vero renavigans a Scyro aberravit, veneruntque in Ephy-
Ep. 2. ram erroribus acti.—Tum Molossiæ imperavit breve tempus;
56. etsi posteritas ejus semper retinuit hoc decus (regnum); ipse autem profectus est ad deum, opes advehens e Troja manubiarum: ubi propter carnes eum pugna congressum transfixit
Str. 3. vir gladio.—Doluerunt valde Delphi hospitales. At quod in
63. fatis erat, (ille) exsolvit; oportebat enim quendam, in luco vetustissimo, Æacidarum regum in posterum esse dei juxta bene-munitam ædem, et, heroicis sacrificiorum pompis inspector ut esset, habitare, sanctum ad jus observandum *. Tria verba sufficiant. Non mendax ille testis rebus sacris præest. Tuorum, ô Ægina, Jovisque nepotum audax satis
Ant. 3. animus hic mihi est dicere—illustribus virtutibus proprium
75. carmen domesticis †. At enim modus in omni re dulcis; fastidiumque creat et mel et suaves flores Venerei. Indole vero naturali singuli differimus in vita, sortiti alius hæc, alia alii; at ut unus felicitatem omnem reportatam consequatur, fieri non potest; neque possum dicere, cuinam hunc Parca bonorum finem stabilem præbuerit. Tibi vero, ô Theario,
Ep. 3. consentaneam opportunitatem felicitatis—(illa) tribuit, resque
87. præclaras audacter suscipientem prudentia non deficit mentis. Hospes sum, tenebricosam summovens invidiam; aquæ velut rivos, in amicum ducens decus verum, laudabo. Commerita
Str. 4. vero viris bonis merces hæc.—Prope autem si adsit Achæus
94.

* At vid. not. † Vid. not. ut et ad 94. sqq.

aliquis, non mihi succensebit ille Ionium ultra mare habitans. Et amicitia hospitali fretus sum, et inter populares vultu tueor sereno, non insolens, violenta omnia removens. Modo posterum lætum adveniat tempus! Qui autem novit (me), dicat an accedam ad carmen (ad poeticen) maledicum sermonem ut proferam. O Euxenidarum tribu orte Sogenes! juro (vel sacramento enim contendo) me non, terminum transgressum, jaculum tanquam ære-cuspidatum, vibrasse—
celerem linguam; qui (tu) eduxisti e luctationibus (e lucta) Ant. 4.
cervicem et robur sudore-non-aspersum, ardentem prius- 106.
quam in solem membra inciderent (solis æstum sentirent). Si labor (tamen) fuit, delectatio major succedit. Sine me, victori in decus (ad ornandum victorem) si qua alta voce insonui. Non difficilis sum ad persolvendum (laudes, quæ debentur viris meritis). Nectere coronas (frondeas) leve est. Exspecta. Musa tibi nectit aurum candidumque ebur una suavemque florem sub marino decerptum rore (coralium).—
In Jovis vero mentionem prolapsus propter Nemeam, cele- Ep. 4.
brem hymnorum sonum move (ô anime) placide. Regem 118.
enim deorum decet solo in hocce (Nemeæ) celebrare divina voce. Aiunt enim ipsum (Jovem) a-matre-excepto semine
genuisse Æacum,—meæ (immo, vestræ) quidem guberna- Str. 5.
torem illustris patriæ, tuumque, ô Hercules, benevolem hos- 125.
pitem fratremque. Si vero utilitatem capit ex homine homo: quid dicamus vicinum, animo intento amantem, esse vicino? felicitas hæc omnibus præferenda. Si vero id ipsum etiam deus præstat, tecum utique (in tua vicinia) debet, ô Gigantes qui domuisti, faustis auspiciis habitare Sogenes, pium erga patrem fovens animum, majorum vico opulento, præclaro:—
Nam, quadrijugis velut curruum in jugis, inter delubra domum Ant. 5.
habet tua, utravis procedens manu. Te vero decet, ô Heros, 137.
Junonem maritumque exorare Puellamque cæsiam; potes autem dare mortalibus remedium difficultatum inextricabilium subinde. Utinam itaque stabilem juventuti lætæque senectuti intertextam vitæ felicitatem ipsis (patri et filio) con-
cedas, filiorumque filii teneant semper—honorem, quo nunc Ep. 5.
fruuntur, et præstantiorem in posterum. Meum vero num- 149.
quam sustinebit cor impiis Neoptolemum lacerare verbis. Hæc tamen terque quaterque revolvere, inopia est; pueris velut blatero (parens itidem repetit): Jovis Corinthus.

NEM. VIII.

DINIÆ FILIO MEGÆ,

ÆGINETÆ,

STADII CURSORI.

Str. 1. JUVENTA veneranda, præco Veneris dulcium amorum,
quæ virgineis juvenumque insidens palpebris alium quidem
blandis (fati) manibus gestas, alium vero aliis (h. duris).
Jucundum autem est, ab opportunitate (aspirante rebus
nostris fortuna) non aberrantem in re qualibet, felicibus
Ant. 10. amoribus potiri posse.—Quales etiam Jovis Æginæque lec-
tum circumvolitarunt Cypriæ donorum custodes: effloruitque
filius (Æacus), Œnonæ rex, manu et consiliis præstantissimus.
Sæpe eum multi optaverunt videre. Sponte enim heroum
flores circumhabitantium ultro volebant illius parere majes-
Ep. 19. tati:—cum qui asperis Athenis gubernabant populum; tum
Spartanorum Pelopidæ. Ego vero supplex Æaci veneranda
genua, cum urbe pro cara, tum civibus pro hisce, attingo,
afferens Lydiam mitram sonore variatam, Diniæ duplicium
stadiorum et patris Megæ Nemeæum ornamentum. Cum
deo namque plantata felicitas hominibus durabilior est;—
Str. 2. qui (deus) olim etiam Cinyram auxit divitiis marina in Cypro.
30. Consisto, (etsi) sane pedibus velocibus, et respirans, antequam
aliquid adjiciam. Nam multa multis dicta sunt. Nova
vero inventa tradere examini exploranda omnino periculosum
est: obsonium (oblectamentum) dicta invidis. Attingit vero
(invidia) semper bonos, cum deterioribus autem non con-
Ant. 2. tendit.—Eadem et Telamonis perdidit filium, ense induens
39. (eum). Utique animo strenuum, si facundia careat, oblivio
(obscuritas, ut inferior judicetur) opprimit tristi in certamine;
maximum vero callide-ornatis mendaciis præmium propo-
situm est. Clancularis enim suffragiis Ulyssi Danai grati-
ficati sunt; aureis vero Ajax defraudatus armis cum cæde
Ep. 2. luctatus est.—Utique tamen dissimilia hostibus in calido
48. corpore vulnera inflixerant militantes defensante-homines

hasta, partim circa Achillem recens interfectum, partim aliorum laborum perniciosissimis diebus. Sed infesta nimirum orationis versutia erat etiam olim, blandorum verborum comes, doli-meditatrix, maleficum opprobrium; quæ quidem, quod splendidum est, deprimit, obscurorum autem
gloriam extollit putridam.—Sint nunquam mihi tales mores, Str. 3.
ô Jupiter pater! Sed viis simplicibus vitæ utinam insistam, 59.
defunctus ne liberis famam male audientem relinquam. Aurum optant, campumque alii immensum. Ego vero civibus utinam probatus etiam terra membra operiam, laudans laudanda, vituperium vero aspergens iis quæ improba
sunt.—Crescere autem solent virtutes (laudes), viridi rore Ant. 3.
velut arbor surgit, per doctos (poetas) bonosque viros exal- 68.
tatæ ad liquidum ætherem. Usus vero varius est amicorum; in victoriis quidem maxime; quæritque etiam oblectatio, (e successu) ante oculos aliorum poni ejus fidem. Tuam
vero, ô Mega, animam rursus ab inferis reducere—non qui- Ep. 3.
dem possum; vanamque spem ad exitum perducere velle, 77.
stolidum. Sed tribui tuæ possum Chariadisque ingentem statuere lapidem Musæum, ob pedum victorias illustres bis sane duas. Gaudeo autem convenientes facto emittere laudes. Carminibus vero doloris-expertem multi etiam laborem fecere. Erat enim laudatorius hymnus jam olim, etiam antequam fieret Adrasti Cadmeorumque bellum.

NEM. IX.

CHROMIO ÆTNÆO,

CURRU.

POMPAM cum cantu ducemus ab Apolline e Sicyone Duod. 1.
profecti, ô Musæ, recens-conditam in Ætnam, ubi apertæ hospitibus ad ingressum patent portæ, beatam in Chromii domum. At carminum dulcem hymnum texite. Equis-vincente enim curru ascenso, matri (Latonæ) et geminis liberis ejus cantum denuntiat, Pythonis excelsæ consortibus inspec-
toribus.—Est vero quoddam dictum hominum: rem præ- Duod. 2.
13.

clare gestam non humi silentio tegendam. Divinus autem
carminis laudatorii cantus consentaneus. Age vero, sonoram
citharam, age, tibiam faciamus sonare in ipsum equestrium
apicem certaminum, quæ Phœbo instituit Adrastus ad Asopi
fluenta. Quorum ego mentione facta exornabo inclytis
Duod. 3. heroem honoribus:—Qui tunc quidem regnans ibi, novisque
9. festis et de robore virorum certaminibus curribusque politis
illustrem-reddidit decorans urbem. Fugiebat enim Amphia-
raumque audacem-consilio, et gravem seditionem paternæ
domus Argosque. Principes vero non amplius erant Talai
filii, oppressi seditione. Enimvero præstantior (mente) sedat
Duod. 4. litem priorem vir;—mariti-domitricemque Eriphylen, ceu
37. fidele fœderis pignus, dantes Oiclidæ (Amphiarao) uxorem,
flavicomorum Danaorum facti sunt maximi. Et quondam
septiportes Thebas deduxerunt virorum exercitum, non faustis
auspiciis; neque Saturnius, fulmine vibrato, e domo furioso-
impetu-concitatos (eos) proficisci jussit, sed abstinere a pro-
Duod. 5. fectione.—Manifestam vero utique ad cladem properabat
49. exercitus venire, æreis cum armis equestrique apparatu. Is-
meni vero ad ripas, dulci reditu inhibito, albicantem corpo-
ribus pinguefecerunt fumum. Septem enim devorarunt
pyræ juvenes viros; Amphiarao autem diffidit fulmine vio-
lento Jupiter latam terram, absconditque eum cum equis,—
Duod. 6. hasta Periclymeni antequam tergo percussus forti animo
61. pudefieret. Nam in divinitus-immissis terroribus fugiunt
etiam filii deorum. Si fieri potest, ô Saturnie, animosam
hanc Phœnicia classe-advectarum hastarum de morte et vita
dimicationem precibus-amoveo quam longissime; felicitatem
vero legibus-sapienter-constitutam, rogo te, filiis diu Ætnæ-
Duod. 7. orum præbeas,—ô Jupiter pater, decoribusque civilibus
73. admoveas populum (h. ea ei impertias). Sunt utique in eo
equorum studiosi, divitiisque animos habentes superiores viri.
Incredibile dixi. Verecundia enim (honestarum rerum stu-
dium) latenter lucri cupiditate vincitur (plerumque, in iis),
quæ gloriam afferunt. Chromio autem si armiger adstitisses
in pedestribus pugnis, equorumque naviumque præliis: cog-
Duod. 8. novisses in discrimine acutæ pugnæ,—quod in bello illa dea
85. (Verecundia) incitabat ejus animum bellicosum, ut propul-
saret exitium Martis. Pauci vero, ad cædis præsentis nubem
manibus animoque in hostium ordines convertendam, consiliis
valent. Dicitur sane Hectori quidem decus floruisse Sca-
mandri fluenta prope; alte-precipites vero circa ripas He-
Duod. 9. lori,—quo loco Areæ Trajectum homines appellant, fulget
97. filio hoc Agesidami lumen in ætate prima. Alia autem alio

tempore, multa quidem in pulverulenta terra, alia vero vicino mari (gesta), commemorabo. Ex laboribus autem, qui in juventute suscepti fuerint cumque justitia, existit senectuti vita placida. Sciat, sortitum se a diis admirandam felicitatem.—Si enim cum opibus multis gloriosum nactus fuerit Duod. 10.
(aliquis) decus, non licet ulterius mortali, amplius fastigium 109.
aliud attingere pedibus. Hilaritatem autem amat convivium, recenterque florens augetur (illustrior redditur) victoria molli cantu. Audax vero apud craterem vox est. Misceat aliquis eum, dulcem hymni vatem,—argenteisque distribuat phialis Duod. 11.
potentem vitis filium, quas quondam quadrigæ partas Chro- 121.
mio miserunt bene-textis cum Latoidæ coronis ex sacra Sicyone. Jupiter pater, precor, ut hoc victoris decus celebraverim cum Charitibus, supraque multos (alios) honoraverim carminibus victoriam, jaculans proxime ad scopum Musarum!

NEM. X.

THIÆO, FILIO ULIÆ,

LUCTATORI.

DANAI urbem, pulchrisque-soliis-insidentium quinquaginta Str. 1.
filiarum, ô Charites, Argos, Junonis domicilium dea-dignum, canite. Refulget enim decoribus (victoriis) infinitis facinora propter animosa. Longa (sunt relatu) Persei circa Medusam Gorgonem (facinora); multa vero in Ægypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus. Neque Hypermnestra peccavit
(a recto deflexit), sola in vagina retinens gladium;—Dio- Ant. 12.
medem autem, immortalem flava quondam dea cæsia fecit deum; Terra vero ad Thebas excepit, percussa Jovis telis, vatem Oicliden (Amphiaraum), belli nubem. Etiam fœminis pulchricomis excellit (Argos). Jupiter olim dum ad Alcmenam Danaenque venit, hanc confirmavit famam; patrique (idem) Adrasti Lynceoque mentis fructus (sapientiam) lar-
gitus est recta cum justitia,—fovitque virtutem Amphitry- Ep. 23.

onis; ipse vero, beatissimus (Jupiter), venit in illius affinitatem. Dum enim (ille, Amphitryo) æreis armis Teleboas cædebat, ei facie assimulatus Immortalium rex aulam intravit semen intrepidum afferens Herculis: cujus in cœlo uxor Hebe pronubam apud matrem (Junonem) incedit pulcher-
Str. 2. rima dearum.—Arctum mihi os est ad omnia recensenda,
35. quotcunque Argiva terra sortita est decora. Est vero etiam, fastidio hominum occurrere, difficile. Sed tamen (anime mi) chordis-bene-sonoram excita lyram, et luctarum suscipe curam. Certamen utique æneum excitat populum ad sacrificium Junonis præmiorumque judicium, Uliæ filius ubi
Ant. 2. victor bis, Thiæus, facilium cepit oblivionem laborum.—
46. Obtinuit vero etiam in Græcorum conventu Delphis, bonaque fortuna cum advenisset, et in Isthmo et Nemeæ coronam, Musisque negotium præbuit (carmine) arandi; ter quidem in maris portis (Isthmo) victor, ter vero etiam sacris in campis Adrasteæ ditionis. Jupiter pater, quæ utique desiderat animo, reticet ejus os. Omnis vero eventus penes te est eorum, quæ aguntur. Neque (ille) segni corde, (immo
Ep. 2. vero) afferens audaciam, expetit beneficium.—Nota cano
57. deoque ipsi, et, quisquis certat de supremorum præmiorum fastigiis. Summum vero Pisa tenet certamen ab Hercule institutum. Sane suaves quidem per intervalla in sacris Atheniensium (Panathenaicis) ipsum voces bis decantarunt, (in) terraque igni cocta (hydria figlina) fructus oleæ (oleum sacrum pro præmio datum) reportatus est ad Junonis fortem populum (Argos) in vasorum receptaculis (theca ænea) varie-
Str. 3. gatis.—Obtingit vero, ô Thiæe, majorum maternorum (per)
69. illustrem gentem vestrorum, victoriarum gloria Charitum Tyndaridarumque beneficio frequens. Vellem equidem, si essem Thrasycli Antiæque cognatus, Argis non occultare lumen oculorum. Victoriis enim quot equorum-altrix urbs Prœti floruit! Corinthique in recessibus et a Cleonæis
Ant. 3. (Nemeæ) quater;—e Sicyone vero argento-donati cum vina-
80. riis phialis ingressi sunt (Argos), eque Pellene, induti tergo mollibus tramis (læna). At æs infinitum (præmia ex ære) non possum recensere; longioris enim otii esset, enumerare: quod quidem Clitorium et Tegea et Achivorum excelsæ urbes et Lycæum juxta Jovis (aram posuit,) ubi cursu pedum
Ep. 3. manuumque vicisset (quis) robore.—Quum Castor autem
91. venerit hospes ad Pamphaen*, et frater Pollux; non mirum est illis (illi stirpi Thiæi) ingenitum esse, ut sint athletæ

* Unum e Thiæi majoribus.

boni: siquidem spatiosæ præsides Spartæ (Dioscuri) certaminum sortem cum Mercurio et Hercule gubernat florentem; valde quidem virorum bonorum curam gerentes; et sane sunt deorum genus fidem servans.—Alternantes enim per vices, Str. 4.
diem unum apud patrem carum Jovem degunt, alterum vero 103.
sub latebris terræ, in convallibus Therapnæ, sorte utentes simili. Siquidem hanc, quam omnino deus esse habitareque in cœlo, elegit vitam interfecto Pollux Castore in bello. Hunc enim Idas propter boves admodum iratus vulneravit æreæ hastæ cuspide.—(Namque) a Taygeto e-longinquo-con- Ant. 4.
spicatus vidit Lynceus (Idæ frater) quercus in trunco seden- 114.
tem (Castorem). Illius enim hominum omnino fuit acutissimus visus. Velocibus autem pedibus statim accesserunt, et atrox facinus patrarunt celeriter, passi vero etiam sunt grave malum manu Jovis, Apharetidæ (Idas et Lynceus). Illico enim advenit Ledæ filius (Pollux) insequens. Illi vero contra steterunt, sepulcrum prope paternum;—unde cor- Ep. 4.
reptam statuam Plutonis, politum saxum, projecerunt in 125.
pectus Pollucis; nec tamen eum attriverunt neque represserunt: sed irruens (ille) jaculo veloci adegit Lyncei in latera æs. Jupiter vero in Idam igniferum contorsit fuliginosum fulmen. Uterque vero (Lynceus et Idas) simul combusti sunt, auxilio destituti. Exitiale enim est hominibus, contentionem suscipere cum potentioribus.—Statim vero ad Str. 5.
fratris robur (fratrem fortem, Castorem, lancea percussum) 137.
rediit Tyndarides, (alter, Pollux,) et eum nondum mortuum, sed anhelitu interclusum habentem spiritum invenit. Calidas autem fundens lacrymas inter suspiria altum clamavit: Pater Saturnie, quis tandem finis erit luctuum? etiam mihi mortem cum hocce immitte, ô deus! Perit honor, amicis orbato, viro; paucique in ærumna ita fidi mortalium,—ut in calami- Ant. 5.
tatis societatem venire non recusent. Sic dixit. Jupiter 148.
vero occurrit ei, et hocce effatus est oraculum: Tu es meus filius: hunc vero (Castorem) postea maritus (Tyndareus), semen mortale, cum matre tua congressus *, stillavit (genuit) heros. Sed age, horum tibi tamen optionem trado: si quidem mortemque effugiens et senectutem odiosam, ipse Olympo vis habitare mecum cumque Minerva et atramgerente-hastam Marte;—est tibi sane horum sors. Si vero Ep. 5.
pro fratre contendere, omniumque in animo habes dividere 159.
(cum eo) æqualem portionem: (tum) quidem dimidium

* Jungam equidem: σπέρμα πελάσαις, semen mortale tuæ matri afferens. Cf. hac ipsa Oda v. 30. K.

spires sub terra vivens, dimidium vero cœli in aureis domibus. Sic utique locuto (Jove), animus (Pollucis) non ambiguum versavit consilium. Denuo igitur solvit oculum, deinde et vocem, ære-galeati Castoris.

NEM. XI.

ARISTAGORÆ PRYTANI,

TENEDIO,

FILIO ARCESILÆ.

Str. 1. FILIA Rheæ, quæ prytanea tenes, Vesta, Jovis altissimi
soror et throni-sociæ Junonis, suscipe propitia Aristagoram
tuum in penetrale (curiam), propitiaque (suscipe) collegas
insigne prope sceptrum (signum tuum in curia adstans), qui
Ant. 7. te colentes justam custodiunt Tenedum,—sæpe quidem liba-
tionibus venerantes (te) principem dearum, sæpe vero (sacri-
ficiorum) nidore. Lyra vero ipsis sonat cantusque, et hos-
pitalis Jovis colitur jus perpetuis conviviis. Sed gloriose
magistratum duodecim-mensium da illis transigere illæso
Ep. 13. (tristi casu) animo.—Patrem autem ego beatum prædico
Arcesilam, et corpus (Aristagoræ) admirandum, et fortitu-
dinem ingenitam. Si vero quis opes possidens forma super-
averit alios, inque certaminibus victor specimen edidit
roboris; is mortalibus meminerit se amictum membris, et
Str. 2. 22. postremo omnium terram induturum esse.—Sermonibus
autem civium bonis laudare (illum) oportet et mellisonis
ornatum celebrare cantibus. E vicinis autem, sedecim Aris-
tagoram splendidæ victoriæ patriamque claram coronarunt
Ant. 2. 28. lucta et valde-glorioso pancratio.—Spes tamen segnior paren-
tum filii robur impedivit Pythone periculum facere Olym-
piæque certaminum. Per enim ipsam jurisjurandi religionem
(assevero), mea quidem sententia, ad Castaliam et ad arbo-
rosum profectus collem Saturni, honorificentius quam pug-
Ep. 2. 34. nantes adversarii rediisset,—quinquennale festum ab Hercule

institutum celebrans, redimitusque comam purpureis frondi-
bus. Sed mortalium alium quidem vana gloriatio felicitate
dejicere solet; alium vero contra, robori nimium diffidentem,
propriis privat bonis, manu trahens retro, animus audacia ca-
rens.—Agnoscere admodum facile erat Pisandri priscum san- Str. 3.
guinem Spartani: ab Amyclis enim (ille) venerat cum Oreste, 43.
Æolum exercitum ære-armatorum huc (Tenedum) adducens:
et ad Ismeni fluenta admixtum (sanguinem) Melanippi avi
materni. Priscæ autem virtutes—recuperant, (etsi) per (ali- Ant. 3.
quot) hominum generationes vicissitudinem expertæ, robur. 49.
Continue vero neque nigra fruges edere solent arva; nec arbo-
res amant omnibus annorum recursibus florem odoratum ferre
copia parem (pari copia), sed per vices. Sic et mortale ge-
nus ducit—Fatum. At a Jove hominibus certum non contin- Ep. 3.
git (de eventu) signum. Et tamen in superbia incedimus res- 55.
que multas molientes. Illigata enim sunt impudenti spe
membra (homines), providentiæ vero (futuri) longe absunt
viæ. Utilitatum autem oportet modum venari (sectari, tene-
re); appetere vero, quæ quis assequi non possit, gravis insa-
nia est.

ISTHMIA.

ISTHM. I.

HERODOTO THEBANO,

CURRU.

O MATER mea, tuum, aureo-clypeo insignis Theba, nego- Str. 1.
tium etiam occupatione (mea) potius existimabo. Ne mihi
aspera succenseat Delus, in qua effusus (qua celebranda oc-
cupatus) sum. Quid carius, quam venerandi parentes (sui),
bonis est? Cede, ô Apollinea (Dele). Utrumque utique
hymnum cum diis perducam ad finem :—et intonsum Phœ- Ant. 8.
bum choro celebrans in Co circumflua, cum maritimis viris
(insulanis); et mari septum Isthmi jugum : quandoquidem
coronas sex præbuit Cadmi populo ex certaminibus, victo-
riale patriæ decus. In qua et intrepidum Alcmena peperit—
filium, feroces quem quondam Geryonæ horruerunt canes. Ep. 15.
At ego Herodoto parans currus quadrijugi præmium, ipsique
habenas, non alienis manibus, regenti, velim aut Castoreo aut
Iolai inserere ipsum hymno. Illi enim inter heroas aurigæ
Lacedæmone et Thebis geniti sunt præstantissimi,—in ludis- Str. 2.
que subierunt plurima certamina, et tripodibus ornaverunt 26.
domum et lebetibus phialisque aureis, nacti coronas victrices.
Fulget vero clara eorum virtus et in gymnicis stadiis, et in
scutistrepis armatis cursibus.—Quantumque manibus (lucta)! Ant. 2.
et jaculantes hastis, et saxeos quando emiserunt discos! Nam 33.
nondum erat quinquertium, sed cuilibet certamini suum con-
stitutum erat præmium. Quorum (e quibus certaminibus)
multis redimiti frequenter frondibus comas, et prope fluenta
Dirces apparuere, et prope Eurotam,—Iphiclis quidem filius Ep. 2.
40.

(Iolaus) popularis Spartorum (Thebanorum) genti, Tyndarides vero inter Achæos altam Therapnæ inhabitans sedem. Salvete. Ego vero, Neptunoque Isthmoque divino Onchestiisque ripis concinnans cantum, celebrabo hujus viri inter
Str. 3. honores inclytam Asopodori patris sortem,—Orchomenique
51. patriam terram: quæ ipsum innixum naufragii-tabulis ex immenso mari in horrenda excepit calamitate. Nunc vero rursus pristinæ adest fortuna congenita felicitatis. At qui ærum-
Ant. 3. nas pertulit, is mentis etiam providentiam affert (habet).—Si
56. vero virtus (virtutis præmium) in quovis studiorum genere proposita est, sumptibus pariter atque laboribus oportet eam nactis magnificas laudes non invidis tribuere animis. Nam leve donum est a viro sapiente (poeta) pro laboribus omnigenis, carmine dicendo egregium commune excitare decus.—
Ep. 3. Merces enim aliis alia ob labores hominibus dulcis (contin-
65. git) pastorique, aratorique, aucupique, et (ei) quem mare alit. Ut a ventre quidem horum quisque depellat famem tetram, occupatur. Qui vero in certaminibus, aut (bello) prælians, reportarit decus splendidum; is bene laudatus lucrum summum
Str. 4. accepit, civium et peregrinorum linguæ (laudis) florem.—At
76. nos decet vicissim et Saturni terræ-quassatorem filium vicinum, bene meritum de quadrigis, cursuum equestrium præsidem (Neptunum), gratiis agendis celebrare, et tuos, ô Amphitryo, filios compellare Minyæque recessum (Orchomenum), et Cereris inclytum lucum Eleusinem, et Eubœam, inflexo-
Ant. 4. rum curriculorum (certaminum) causa.—Tuum quoque, ô
85. Protesilae, Achivorum juxta Phylacen sacellum addo. Sed omnia eloqui, quæ ludorum-præses Mercurius Herodoto dedit equis, prohibet brevem mensuram habens hymnus. Enimvero sæpe etiam, quod est silentio præteritum, voluptatem
Ep. 4. majorem affert (audientibus).—Contingat ipsi (adhuc hoc, ut)
90. bene-vocalium alis sublatus, splendidis Pieridum porro Pythone etiam Olympiorumque eximiis Alphei frondibus impleat manum, gloriam septiportibus Thebis parando. Si vero quis intus fovet divitias occultas, aliisque insultans ridet; is animam Orco se pendere non cogitat sine gloria.

ISTHM. II.

XENOCRATI AGRIGENTINO.

PRISCI quidem, ô Thrasybule, viri, qui aureis-redimiculis- Str. 1.
insignium currum Musarum conscenderunt, inclyta cum ci-
thara accedentes, sæpe in puerorum gratiam emiserunt melli-
sonos hymnos; si quis formosus nactus fuerat Veneris pul-
chrithronæ procam, suavissimum florem (pubertatem).—
Musa enim nondum lucri-cupida tunc erat, neque mercenaria, Ant. 9.
neque vendebantur dulces (illi) mellisoni a Terpsichore, dear-
gentati fronte (præscripta in fronte argenti summa, qua ve-
nales erant); mollivoces cantus. Nunc vero expedit Argivi
observare dictum, ad veritatem proxime accedens:—pecu- Ep. 17.
nias! pecunias! heus homo! qui dixit: opibus una desti-
tutus et amicis! Sapiens enim tu es, nec ignaro cano. Isth-
miam quadrigis victoriam hanc * Xenocrati Neptunus lar-
gitus, Doricorum ipsi coronam comis misit illigandam apio-
rum,—curru-præstantem virum honorans, Agrigentinorum Str. 2.
lumen. Prope Crissam vero præpotens respexit Apollo 24.
ipsum, præbuitque decus. Et eodem tempore inclytis Erech-
thidarum decoribus admotus (ornatus) in splendidis Athenis,
non conquestus est de currus gubernatrice manu equorum
agitatoris,—quam Nicomachus (idem hic equorum agitator) Ant. 2.
tempestive adhibuit omnibus habenis: quem etiam præcones 32.
Horarum (certaminis) pronuntiarunt, sacerdotes Saturnii
Jovis Elei, facientes quodammodo aliquod hospitale officium;
et suave-spirante ipsum salutarunt voce, aureæ in sinum pro-
lapsum Victoriæ—terra in ipsorum, quam vocant Olympii Ep. 2.
Jovis lucum: ubi immortales Ænesidami filii honores asse- 40.
cuti sunt. Etenim non ignara vestra est domus neque cho-
rearum, ô Thrasybule, amabilium, neque mellisonorum can-
tuum.—Neque enim scopulus, neque ardua via est, si quis Str. 3.
illustrium ad virorum ædes adducat munera Heliconiadum. 47.
Utinam, (etsi) longe jacto-disco, jaculer tantum, quantum
indole Xenocrates homines suavi superavit. Verecundus

* Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν τὰν, h. ταύτην—

Ant. 3. 55. erat inter cives versans,—equorumque-alturam curans universæ Græciæ ritu; et ad deorum epulas studiose-accedebat omnes, neque unquam hospitalem procella irruens contraxit velum circa mensam, sed trajecit (ille) ad Phasin quidem æstate, hieme * vero navigans Nili ad ripas (h. patebat quam
Ep. 3. 63. latissime ejus hospitalitas).—Ne nunc, si quidem invidi sensus mortalium mentes obsident, neque virtutem sileat (Thrasybulus) paternam, neque hosce hymnos; quandoquidem non, ut otiose quiescant, eos elaboravi. Hæc, Nicasippe, expone, quando ad hospitem meum familiarem veneris.

ISTHM. III.

MELISSO THEBANO,

QUADRIGIS.

Str. 1. SI quis hominum, felicitatem-nactus aut per illustria certamina aut vi divitiarum, cohibet animo tetram insolentiam; dignus is est præconia civium adipisci. O Jupiter, magnæ enim virtutes mortalibus contingunt beneficio tuo, vivitque diuturnior felicitas reverentium (te, piorum); perversis vero
Ant. 11. mentibus non æque perpetuo florens adest.—Inclytis vero facinoribus (ut) sua præmia (constent,) fas est celebrare virum strenuum, fasque choreas-ducentem blandis hymnis extollere. Est vero et geminorum certaminum Melisso sors, quæ ad hilaritatem convertat dulcem cor (partim) in convallibus Isthmi adepto coronas; partim (cum) in cavo leonis
Ep. 21. pectorosi nemore proclamavit Theben,—cursu equestri victor. A majoribus autem congenitam sibi virtutem non dedecorat. Scitis sane Cleonymi gloriam antiquam curribus partam; et ex materno genere Labdacidis affines in divitiis versati sunt inter quadrigarum labores. Tempus vero volventibus sese diebus alia alias per vices afferre solet. Prorsus intacti (ab adversis rebus) sunt filii deorum.

* At v. not.

ISTHM. IV.

EIDEM MELISSO.

EST mihi, deorum beneficio, infinita quoquoversum via, ô Melisse; copiam enim dedisti Isthmiis (victoria), vestras (totius gentis Melissi) virtutes hymno prosequendi: quibus Cleonymidæ florentes semper juvante deo mortalem permeant vitæ terminum. Alias autem alius ventus omnes homines ingruens agitat:—(etiam) illi igitur Thebis in honore fuisse antiquitus memorantur, hospitesque circumhabitantium, clamosæque expertes contumeliæ; quotquot vero inter homines volant defunctorum vivorumque virorum immensæ gloriæ testimonia, ea omnia attigerunt perfectissima; virtutibusque ad extremas usque inde a domo sua columnas pertingunt Herculeas:—nec fas est longius extensam affectare (quemquam) virtutem: equorumque altores fuerunt, æneoque Marti probati sunt. Enimvero die una asper nimbus belli quatuor viris orbavit beatam domum. Nunc vero rursus, post hibernam volubilium mensium caliginem tellus velut puniceis, floruerunt, rosis—deorum numine. Quassator autem terræ, Onchestum inhabitans, et pontem marinum ante Corinthi muros, huncce largitus ipsorum generi mirificum hymnum, e lecto excitat Famam antiquam gloriosorum facinorum: in somnum enim inciderat; sed nunc excitata corpore fulget, Lucifer conspicuus ceu astra inter cetera.— Quæ et, in arvis Athenarum currum cum promulgasset vicisse, inque Adrasteis certaminibus Sicyonis, præbuit pariter ejus seculi poetarum folia carminum. Neque a conventibus communibus abstinuerunt incurvum currum, sed cum universis Græcis certantes sumptu gavisi sunt equorum. Inexpertorum enim obscura silentia sunt.—Est vero obscuritas fortunæ etiam certantibus, priusquam ad finem summum perventum est; horum enim dat eventum (fortuna) *. Etiam fortiorem virorum deteriorum fraus supplantare solet corripiens. Nostis sane Ajacis robur cruentum, quo, sera nocte

Str. 1. — Ant. 11. — Ep. 21. — Str. 2. 32. — Ant. 2. 42. — Ep. 2. 52.

* Locus corruptus. Vid. not.

confossus suo ense, probrum facit filiis Græcorum, quotquot
Str. 3. Trojam venerant.—At Homerus utique honoravit (eum)
63. inter homines, dum omnem ejus exaltans virtutem per seriem
cecinit divinorum versuum posteris decantandam. Hoc enim
immortale-sonans procedit, quod quis carmine egregio cele-
braverit; et omnifrugiferam per terram et per mare incedit
Ant. 3. factorum splendor egregiorum inextinctus semper.—Pro-
73. pitias Musas utinam habeamus ad accendendam illam facem
hymnorum etiam Melisso, coronam pancratio dignam, ger-
mini Telesiadæ! Animo enim, in labore subeundo, audaciæ
similis graviter-frementium ferorum leonum; prudentia vero
vulpes, quæ resupinata aquilæ impetum cohibet. Oportet
Ep. 3. autem, quidvis moliendo labefactare hostem.—Non enim
83. staturam Orioneam sortitus est. Sed contemptibilis aspectu,
in conflictu vero robore * gravis. Atqui quondam ad Antæi
ædes, Thebis a Cadmeis, statura brevis, animo vero invictus,
colluctaturus venit heros in triticiferam Libyam; craniis ut
hospitum templum Neptuni operientem (Antæum) coerceret,
Str. 4. —filius Alcmenæ. Qui in Olympum abiit, cum et terras
94. omnes et in-præceps-profundi cani maris explorasset æquor,
navigationibusque fretum mansuefecisset. Nunc vero apud
Ægiochum præstantissima felicitate fruens habitat, coliturque
ab Immortalibus, (ipsis) carus, Hebæque maritus est, aure-
Ant. 4. arum ædium dominus, et gener Junonis.—Cui quidem Elec-
104. tras supra portas epulum adornantes nos cives et recens-
structa coronamenta ararum, celebramus inferias ære-cæso-
rum octo mortuorum, quos Megara peperit ei Creontis filia
filios, quorum in honorem sub occasum radiorum solis flamma
accensa continue pernoctat, ætherem nidorifero feriens fumo:
Ep. 4. —et altera dies anniversariorum terminus certaminum est,
114. roboris spectaculum; ubi dealbatus caput myrtis hic Me-
lissus duplicem victoriam edidit, puerorum tertiam antea
(ediderat), gubernatoris clavum-versantis consilio obsecutus
prudentissimi. Cum Orsea igitur ipsum celebro jucundam
destillans laudem.

* Leg. ἀκμᾷ non αἰχμᾷ.

ISTHM. V.

PHYLACIDÆ ÆGINETÆ,

PANCRATIO.

O MATER Solis celeberrima, Thia, per te et præpotens Str. 1.
existimant aurum homines præ ceteris; et certantes naves
in mari et quadrigales equi propter tuum, ô dea, splendorem
volubilibus in pugnis admirandi existunt;—et (per te) in Ant. 9.
ludicris certaminibus amabilem gloriam acquirit, cuicunque
multæ coronæ redimierunt comam, manibus victoriam adepto
aut velocitate pedum. Spectatur vero virtus hominum,
deorum ope. Duo vero vitæ florem (vitam) sola pascunt
(ornant) suavissimum florente felicitate:—si quis re bene Ep. 17.
gesta bene audiat. Ne frustra quære Jupiter fieri; omnia
habes, si ad te horum sors pervenerit bonorum. Mortalia
mortales decent. Tibi autem in Isthmo duplex florens victoria,
ô Phylacida, reposita est; Nemeæ vero etiam utrique,
(tibi) Pytheæque, pancratii. At meum non sine Æacidis
pectus hymnos tractat; cumque carminibus (etiam nunc)
veni Lamponis filiis—hanc in legibus-bene-instructam ur- Str. 2.
bem: quæ cum conversa sit divinorum facinorum in viam 28.
splendidam, ne invideas laudes convenientes hymno miscere
pro laboribus. Etenim etiam inter Heroas strenui bellatores
famam lucrati sunt; celebranturque inque citharis,
tibiarumque omnisono strepitu—omni tempore; studium- Ant. 2.
que (carminum materiem) poetis præbent, Jovis beneficio, 36.
honorati: in Ætolorum quidem sacrificiis illustribus Œnidæ
strenui; Thebisque equorum agitator Iolaus in honore
est; Perseusque Argis; Castorisque virtus Pollucisque
ad Eurotæ fluenta;—at in Œnona (insula Ægina) Ep. 2.
magnanima indoles Æaci filiorumque. Qui et præliis bis 44.
urbem Troum vastaverunt, sequentes Herculem prius, tum
cum Atridis. Impelle nunc mihi (cursum) procul a terra
(in altum). Dic: quinam Cycnum, quinam Hectorem occiderunt,
et imperatorem Æthiopum intrepidum Memnonem
ære-armatum? Quis strenuum Telephum vulneravit sua hasta
Caici ad ripas?—(Illi quidem) quorum Æginam profert os Str. 3.
55.

patriam, excellentem insulam. Constructus vero est jam-
dudum cumulus excelsorum facinorum, quem conscendere
possis; multaque rectiloqua lingua mihi jacula (laudes)
habet de illis sonandi; etiam nunc in bello testari potest
Ant. 3. urbs Ajacis, servata a classiariis—in multum-exitiali, Salamis,
63. Jovis imbre, innumerabilium hominum grandinosa cæde.
Sed tamen gloriationem submerge silentio. Jupiter hæc et
illa (secunda et adversa) distribuit, Jupiter, omnium dominus.
Mellis vero instar amabilem hujusmodi etiam decora (vic-
toriæ certaminibus partæ) epinicium hymnum amant. Con-
Ep. 3. tendat quispiam allaborans (certamina frequentans)—de cer-
71. taminibus, de gente Cleonici ubi inaudiverit (certet mihi
quis cum ea victoriarum numero). Non profecto involutus
tenebris est longus labor virorum, neque, quantæ impensæ
ad potiundum spe (factæ fuerint), stimulat curam (neque
impensarum pœnitet). Laudo etiam, Pytheam inter mem-
brorum-domitores (athletas) Phylacidæ plagarum cursum
direxisse, manibus dextrum, animo parem. Accipe ei coro-
nam, ferque villosam (laneam) vittam, et alatum novum
una-mitte hymnum.

ISTHM. VI.

P H Y L A C I D Æ,

PANCRATIO INTER PUEROS.

Str. 1. FLORENTE hominum velut convivio secundum craterem
musicorum carminum miscemus pro Lamponis strenue-cer-
tante progenie. Nemeæ quidem primum, ô Jupiter, tibi,
flore accepto coronarum; nunc autem in Isthmo domino
(ejus, Neptuno) Nereidibusque quinquaginta, filiorum (Lam-
ponis) natu minimo Phylacida vincente. Contingat autem,
tertium (quoque) Servatori propinantes Olympio (ut possi-
Ant. 14. mus) Æginam perfundere mellisonis carminibus!—Si quis
enim hominum, sumptuque delectatus et labore, exercet divi-
nas virtutes, simulque ei fortuna serit gloriam amabilem; is
jam ad ultimos fines felicitatis jacit anchoram, divinitus-hono-
ratus. Talia studia secutus optat mortem senectamque exci-

pere canam Cleonici filius. Ego vero altithronam Clotho
sororesque Parcas precor, ut obsequantur inclytis amici pre-
cibus.—Vosque, ò aureis-curribus-insignes Æacidæ, insti- Ep. 72.
tutum mihi profiteor certissimum esse, quoties in hanc (car-
mine) incido insulam, aspergere laudibus. Innumeræ enim
sunt facinorum præclarorum (quæ Æacidæ edidere) centum-
pedes-latæ (amplissimæ) continuo viæ et ultra Nili usque
fontes et per Hyperboreos: neque est ita barbara aut a
lingua nostra aliena civitas, quin Pelei norit gloriam herois,
felicis generi deorum:—aut quin Ajacis Telamoniadæ et Str. 2.
patris. Quem (Telamonem) armis-gaudentem, ad bellum 38.
duxit cum Tirynthiis promptum belli-socium ad Trojam,
heroum laborem, Laomedontium ob delictum, navibus, Alc-
menæ filius. Cepitque Pergamiam (arcem), occiditque cum
illo (Telamone) Meropum gentes; et bubulcum, monti
æqualem, ad Phlegras nactus Alcyonea; suoque non pe-
percit manibus gravisono nervo—Hercules. Æacidam autem Ant. 2.
vocans ad navigandum citaverat omnibus epulantibus. Illum 51.
quidem in exuvio leonis adstantem jussit nectareis liba-
tionibus auspicari fortem Amphitryoniaden, porrexitque ipsi
præstantissimus vini-capacem phialam auro horrentem Tela-
mon. Ille vero extensis ad cœlum manibus invictis prolo-
cutus est tale dictum (preces): si unquam meam, ô Jupiter
pater, animo lubens precationem audivisti:—nunc tibi, nunc Ep. 2.
precibus sacris supplico, filium animosum ex Eribœa viro 61.
huic, hospiti meo*, fatis debitum exhibeas; invulnerabilem
quidem corpore, quemadmodum hoc exuvium me nunc cir-
cumit feræ, quam, primum omnium laborum, interfeci olim
Nemeæ; animusque par esto. Hæc utique illi locuto misit
deus principem avium, magnam aquilam. Suavis vero intus
ipsum titillavit voluptas,—dixitque alta voce utpote vates; Str. 3.
Erit tibi filius, quem petis, ô Telamon; et ipsum avi, quæ 75.
apparuit, appella cognominem valde-robustum Ajacem, inter
populos in laboribus stupendum Martis. Atque sic locutus
mox consedit. Mihi vero longum foret, omnes commemo-
rare virtutes (facta Æacidarum): Phylacidæ enim veni, ô
Musa, dispensator Pytheæque hymnorum Euthymenique.
Argivorum more dicetur utique paucissimis:—Reportarunt, Ant. 3.
inquam, victorias ex pancratio tres ab Isthmo, alias autem a 88.
frondosa Nemea illustres filiique et avunculi. Produxerunt
autem in lucem quantam portionem hymnorum! Psalychia-
darumque tribum Gratiarum irrigant pulcherrimo rore; The-

* Vide not. Edit.

mistiique domo instaurata hancce urbem deo caram inhabitant. Lampon autem "studium rebus gerendis adhibens" Hesiodi valde probat illud dictum, filiosque præcipiens
Ep. 3. (iisdem verbis) adhortatur,—commune civitati decus suo
101. (decore) adducens. Etiam ob benefacta in hospites amatur; modum animo persequens, modumque etiam (re) servans; linguaque non a mente aliena. Dicas illum virum inter athletas, esse Naxiam, lapides inter alios, æris-domitricem cotem. Rigabo eos Dirces pura aqua, quam alte-succinctæ filiæ aurea-veste-ornatæ Mnemosynes produxerunt juxta bene muratas Cadmi portas.

ISTHM. VII.

STREPSIADÆ THEBANO,

PANCRATIO.

Str. 1. QUONAM priscorum, ô beata (dea) Theba, decorum patriorum maxime animum tuum oblectasti? Num æreis-cymbalis-strepentis assessorem Cereris quando comatum in lucem edidisti Bacchum? an aurum media nocte ningentem quum-
Ant. 9. excepisti præstantissimum deorum (Jovem),—quando Amphitryonis in foribus stans (domum ingressus) uxorem convenit Herculeo semine? an quum Iolao rei-equestris-perito? an Spartis (Thebanis) invictis-hasta (animum oblectasti)? an quum acri Adrastum ex tumultu belli remisisti, orbatum—
Ep. 17. innumeris sociis, ad Argos equestre? an Doricam coloniam quando firmo constituisti talo (firma collocasti sede) Lacedæmoniorum? ceperuntque Amyclas Ægidæ tui filii (Thebanorum tribus) oraculis Pythicis? Enimvero antiquum obdor-
Str. 2. miscit decus, immemoresque (ejus) fiunt mortales,—quicquid
25. non sapientiæ florem summum (poetæ artem exquisitiorem) assecutum fuerit, ut inclytis carminum rivis (libationibus) admisceatur (carminibus celebretur). Choreas-institue igitur, dulcisono cum hymno, etiam Strepsiadæ. Reportat enim ex Isthmo victoriam pancratii, roboreque stupendus aspectuque formosus; habetque virtutem non deteriorem corpore;—

llustraturque per violaceis-comis-ornatas Musas; avuncu- Ant. 2.
oque cognomini attulit commune * decus; æreo-clypeo-in- 33.
ignis cui mortem Mars intulit. Sed gloria bonis reposita
st. Sciat enim certo, quicunque in hac nube grandinem
ædis a cara patria propulsat,—exitium avertens in hostilem Ep. 2.
exercitum, apud cives stirpi maximam gloriam (se) accumu- 41.
are tam viventem quam mortuum. Tu vero, ô Diodoti fili,
bellicosum æmulans Meleagrum, æmulansque Hectorem
atque Amphiaraum, floridam exspirasti ætatem,—antesigna- Str. 3.
norum in turba, ubi fortissimi sustinuerunt belli contentionem 49.
extrema spe. Pertuli tum luctum infandum. At nunc mihi
erram-continens (Neptunus) serenitatem præbuit post hie-
nem. Cantabo comam (victoris) coronis aptans. At Im-
nortalium ne conturbet invidia—(hoc meum studium): quod Ant. 3.
ucunditatem quoque-die-oblatam sectans tranquillus accedo 57.
d senectutem fataleque ævum. Morimur enim pariter
omnes, etsi fortuna sit inæqualis. Longinqua vero quisquis
spectat, imbecillior (erit, imbecilliorem se esse sentiet,) quam
ut pervenire possit ad æream deorum sedem; quum alatus
excusserit Pegasus—dominum volentem in cœli regiones Ep. 3.
contendere ad concilium Bellerophontem Jovis. Injustam 65.
vero voluptatem acerbissimus manet exitus. Nobis vero, ô
aurea-coma-florens, præbe, Loxia, tuis etiam Pythone car-
minibus floridam coronam.

ISTHM. VIII.

CLEANDRO ÆGINETÆ,

PANCRATIO.

CLEANDRO quispiam juventutique (ejus) pretium incly- Diær. 1.
tum, ô Juvenes, laborum, patris splendidum Telesarchi ad
vestibulum progressus, congregato pompam cum hymno, et
Isthmicæ victoriæ præmium, et Nemeæ quod certaminum
victoriam adeptus est. In cujus gratiam et ego, quamvis

* F. novum, καινὸν θάλος.

mœstus animo, postulor auream invocare Musam. A magnis
vero luctibus liberati neque in orbitatem incidamus corona-
rum! neque mœrores fove (anime mi)! sed dimissis inutilibus
ærumnis, dulce aliquid in publicum proferamus, etiam post
calamitatem. Quandoquidem capiti impendens Tantali
Diær. 2. saxum aliquis avertit a nobis deus,—ingentem Græciæ labo-
23. rem. At mihi metus sublatus gravem levat solicitudinem.
Resque præsens quælibet præstat semper. Dolosum enim
ævum (incerta fortuna) hominibus impendet, accelerans vitæ
cursum. Sanabilia tamen sunt mortalibus salva libertate
etiam illa, oportetque bonam spem hominem fovere. Fas
vero est, in septiportibus Thebis educatum (me) Æginæ
hymnorum decus præ (aliis) tribuere; patris siquidem (ejus)
geminæ fuerunt filiæ Asopidumque natu minimæ, Jovique
placuerunt regi. Qui alteram quidem (Theben) apud pulchri-
fluam Dircem curruum-studiosæ urbis constituit præsidem;
Diær. 3. —tecum vero (ô Ægina) in insulam Œnopiam translata dor-
45. mivit; divinum ubi peperisti Æacum gravistrepo patri, hono-
ratissimum inter mortales; qui etiam deorum lites decidit.
Cujus quidem diis-pares excelluerunt filii, nepotesque belli-
cosi fortitudine in æreo luctuoso subeundo strepitu belli;
sapientesque fuerunt prudentesque animo. Hæc etiam
deorum meminerunt concilia, (ex eo adhuc tempore) Jupiter
quando illustrisque Neptunus de Thetidis contendebant nup-
tiis, uxorem formosam cum vellet uterque suam esse. Amor
enim (ejus) tenebat (eos). Sed non ipsorum immortales
Diær. 4. perfecerunt conjugium deorum mentes,—postquam oracula
67. audiverant. Dixit enim consilio-valens in medio ipsorum
Themis: fatale esse, filium deum præstantiorem patre ut
pariat marina dea, qui et fulmine potentius aliud telum agita-
turus sit manu, et tridente invicto, si cum Jove (illa) con-
cumbat aut Jovis cum fratre. Itaque hæc (pergit illa) missa
facite. Mortalem autem torum sortita filium videat inter-
emptum bello, Marti manibus similem, fulguribusque vigore
pedum. Mea quidem voluntas est, Peleo divinum concedere
nuptiarum Æacidæ præmium, quem religiosissimum aiunt
Diær. 5. Iolci alere solum.—Eant autem ad divinum antrum Chironis
79. recta statim nuntii; neque Nerei filia contentionum folia
(sententias discrepantes: rixandi inter nos deos materiem)
iterum præbeat nobis; pleniluniique vespera amabile solvat
(illa) frænum sub heroe virginitatis. Sic dixit Saturnis
locuta dea. Illi vero superciliis annuerunt immortalibus:
verborumque (ejus) fructus non periit. Aiunt enim una-cu-
rasse et nuptias Thetidis regem (Jovem); et juvenilem

illustrarunt poetarum ora ignaris virtutem Achillis: qui et Mysium vitiferum cruentavit, Telephi atro aspergens cruore, campum;—et construxit Atridis reditum, Helenamque rede- Diær. 6.
mit, Trojanos nervos (fortissimos Trojanorum heroas) cum 111.
excidisset hasta, qui eum averterant nonnunquam a pugna homicida prælium campo molientem, Memnonisque robur (Memnonem) superbum, Hectoremque, aliosque principes, quibus domum Proserpinæ monstrans Achilles, princeps Æacidarum, Æginam suamque stirpem illustravit. Quem ne mortuum quidem carmina destituerunt; sed juxta ejus rogum sepulcrumque Heliconiæ virgines steterunt, lamentationemque celebrem affuderunt. Placuit nimirum Immortalibus, fortem virum etiam mortuum hymnis dearum tradere.
—Quod et nunc habet rationem (non minus valet): prope- Diær. 7.
ratque Musarum currus ad Nicoclis monumentum pugilis 133.
canendum, honorandumque eum, qui Isthmicam (coronam) e Doricis nactus est apiis; postquam finitimos vicerat olim idem ille viros inevitabili manu convellens. Eum quidem non dedecorat eximii filius patrui (Cleander). Æqualium aliquis splendidam ob pancratium Cleandro nectat myrti coronam. Siquidem eum Alcathoi certamen cum victoria (h. victorem), inque Epidauro juventus antea excepit. Eum laudare viro bono facile est. Juventutem enim non expertem sub latibulo præclarorum facinorum consumpsit.

CARMINUM PINDARICORUM

FRAGMENTA;

OLIM A

JOANN. GOTTL. SCHNEIDER,

PROF. ACAD. FRANCOF. AD VIADRUM,

COLLECTA,

NUNC ITERUM

DIGESTA ET AUCTA.

PRÆFATIO.

ANTE viginti quinque fere annos Fragmenta Pindari, locupletiora iis, quæ in superioribus editionibus prostabant, me suasore collegerat Jo. G. SCHNEIDER, tum ex adolescentibus mihi familiarissimis, vir antiquarum literarum copiis instructus amplissimis, quas cum naturæ cognoscendæ et illustrandæ studio postea ita conjunxit, ut nunc inter principes viros doctos, qui hoc literarum connubio inclaruerunt, sit habendus. Ea fragmenta ut Pindari carminibus subjungerem, ipsa res postulare videbatur. Cum tamen experientia edoctus cognovissem, usum eorum esse aliquantum impeditum ac molestum, quoties singula fragmenta essent exquirenda, aut videndum, num illud, in quod forte incideras, fragmentum jam in illa congerie lateat, quum fragmentorum, auctorum, et locorum, promiscuæ essent sedes, et in diversos numeros dispersæ particulæ: in recensu eorum et ordine posse ac debere aliquid a me novari facile intellexi. Operam itaque dedi, ut fragmenta certo consilio ad certum ordinem revocarem, viamque expeditam redderem iis, qui posthæc fragmenti alicujus sedem investigare vellent.

Egi itaque maxime hoc, ut fragmenta incerta suo quæque auctori, a quo ea recitata sunt, reddita deinceps apponerem, tum ut auctorum ordinem aliquem ad temporum rationem adhiberem, sub finem autem libelli recensum auctorum cum eorum locis alphabeticum adjicerem. Qua in re quas molestias devoraverim, multis declarare nihil attinet; admiratusque sum subinde ferreum et indomitum studium, quod olim in fragmentis his colligendis collocavit vir doctissimus meique amantissimus, cui cum literæ tam multa alia debeant, tum

merita ejus de Pindaro non ultimo loco sunt habenda. Ad plurima enim, Platonis inprimis, Platonicorumque philosophorum et sophistarum, tum vero et aliorum scriptorum, quos manu terimus, loca orationisque ornamenta et lumina intelligenda, antiquiorum lyricorum, maxime Pindari, versus e naufragio servatos tenere utilissimum est; ut de usu eorum critico in locis sanandis taceam. Bona itaque cum venia viri doctissimi, in hoc industriæ ejus incredibilis monumento retractando mihi licere putavi id, quod majorem utilitatis fructum habere videbatur; quandoquidem multis exemplis et argumentis perspectum satis habeo, in iis, quæ susceperit, non inanis eum alicujus gloriolæ vanitatem sectari, sed utilitatibus literarum communibus consultum esse velle: quæ una ac vera est via, qua ad gratam ac duraturam tui apud posteros memoriam aspirare possis.

Ut tamen integra maneat gratia operæ viri doctissimi, hoc monitum esse volo, ei maxime ea, quæ hic vides, etsi aliter distributa et descripta, deberi; adjecta modo a me esse pauca: primo locorum interpretationes Latine factas; quia, si semel aliorum usibus hæc inservire volumus, postulari nequit, ut primo statim occursu talia cuique plana et aperta sint; tum suppleta loca nonnulla, quæ virum doctum fugerant; apposita alia, quæ modo judicio, modo conjectura niterentur; atque hæc, si qua in ipsa contexti serie inserta sunt, parenthesis signo distincta, aut, nomine ejus ceteris ascripto, singulis sunt locis subjecta, ita ut facile possint discerni. Excussi etiam iterum loca auctorum et sustuli numerorum sphalmata aliave, quæ correctione egebant; et apposui numeros paginarum ed. Schneid.

Cum metrorum Pindaricorum curam omnino in se recepisset doctissimus Hermannus, rogatu meo fragmentorum potiorum metra illa constituere et emendare haud recusavit. Debetur itaque ei, quicquid hac ex parte bonæ frugis Pindaricis fragmentis accessit.

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

IN HIS

I. ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

I.

APOLLONIUS Dyscolus de Syntaxi, lib. ii. p. 158. ed Sylburg. hæc Pindari refert, ubi mentio τοῦ Ἀθαμαντίδα, i. e. Melicertæ, præcesserat: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους·

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέκλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι
γέρας φθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Sisyphum Æoli filium hortati sunt, ut ejus (Inus) *filio, mortuo Melicertæ, clarum institueret honorem.* Monet grammaticus veteres Pindari commentatores, qui ᾧ pro ἑαυτοῦ explicabant, dubitasse, cur Melicertam poeta Ἀθαμαντίδαν appellavisset, et mox Sisyphi mentionem fecisset; alios accepisse illud ᾧ adverbialiter, ut verba ᾧ παιδὶ intercluderentur, velut in illo poetæ innominati loco: ὧτε χερνᾶτις γυνά: alios mutasse in οἱ, ut sit dativus pro genitivo Ἰνοῦς, quam antea nominaverat poeta. Addit vero Apollonius: quid obstat, quo minus pronomen ᾧ sit possessivum, et sumatur pro αὐτῆς?—Apparet satis clare, agi hoc loco de institutione ludorum Isthmicorum; quod etiam contendere posse mihi videor de loco Callimachi inedito, quem reperi in Etymologico Gudiano: Οἱ Ἴωνες καὶ τὸ Ἀθάμας κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ διπλασιασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ Τάμμας λέγουσι. Τάμμεο θυγατρός. Καλλίμαχος ἐν β' Αἰτίων.

II.

Apollonius Dyscolus in Excerptis Is. Vossii, pag. 428. (Mait-

taire de Dialectis, ed. Reitz.) ubi de vocula *μιν* agit: Ἴωνες διὰ τοῦ μ, Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους·

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν·

Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. (*Quicunque modus emovit eum.*) Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις· Βακχυλίδη. καὶ πλεῖστα ἄλλα.

III. (p. 2.)

Eustathius ad Homerum, p. 1715, 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα, scilicet usurpari verbum illud etiam neutro genere.

II. Ἐπινίκιος εἰς Διαγόραν Ῥόδιον.

Æschines, seu quisquis auctor est putidæ illius epistolæ iv. qua Cleocratis Rhodii liberalitatem in se et humanitatem laudat, hæc habet: τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴπου πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος· ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος· τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι, ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις· —οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει (f. λέγει) ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται· καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν ἐπίερφρονα ὄντα σε—καὶ ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. Λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβῦτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι· τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεός, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια ἄγοι. Ταύτης οὖν πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους ἀπορρὼξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης. Finem epistolæ omitto, qui ineptissimas hominis laudes comprehendit. Hinc vero apparet, nisi prorsus omnia in hoc scripto sunt ab homine nugatore conficta, Pindarum præter nobilem illam *odam Olympicam*, quæ legitur hodie ordine *septima*, scripsisse etiam *aliud in Diagoram carmen* ἐπινίκιον, ubi de anu trium victorum sorore memoraverat ea, quæ auctor epistolæ inde refert. Nam in eo carmine, quod hodie legitur, poeta Damageti nisi verbo non meminit, cui tamen mentioni vix convenit Æschinis illud ἄγει, αἴρει. Scriptum vero fuisse carmen hoc a Pindaro plus quam quinquagenario suspicari licet ex Olymp. vii. quæ ad Olympiadem 79. refertur. Præterea eandem narrationem (Schol. Pindari ad Ol. vii. pr. et) cum Pindari auctoritate refert Tzetzes Chil. i. 593. sq. quem quidem locum erroris suspectum habebam, antequam epistolam Æschinis comparassem. Solet

enim insulsus ille homo etiam alibi Pindaro tribuere, quæ in vetustis Poetæ commentatoribus, v. g. de Alcmæone ad Pyth. vii. tradita legerat. Totum Tzetzis locum comparabit, qui nominum varietatem cognoscere voluerit. Satis habeo digito præmonstrare reliqua veterum auctorum loca, quibus inter se collatis clarius de tota Diagoreorum familia, victoriarumque, quas obtinuerunt, numero et historia lectori constare poterit. Adeat igitur Pausaniam, Eliac. i. (lib. v. 6. extr.) p. 389. ad quem conf. notam Valken. ad Theocr. Adoniaz. p. 198. Eliac. ii. (vi. 6 et 7.) p. 465. 468. Messeniaca, (lib. iv. 24.) p. 337. Deinde dignus est, qui contendatur, locus Gellii N. Att. iii. 15. Valerii Maximi viii. 15. Æliani V. H. x. 1. Plinii vii. 41. Davisii ad Ciceronis Disp. Tusc. i. 46. Dorici victoris meminit Thucyd. iii. 8. Gorgon vero ille, ex quo Scholia Pindari narrationem referunt, scripserat de rebus Rhodiis. Laudatur ab Hesychio v. ἐπιπολιαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Iterum ἐν τῷ περὶ θυσιῶν voce καταῤῥαπτίτης. Athenæus, p. 697. male habet Γεωργὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. *Schn.* A Pindaro ipso narrationem de anu sorore perperam repeti equidem censeo. Nihil de ejus fide hac in re habet Schol. vetus Pindari ad Ol. vii. pr. qui primo loco est commemorandus; ex eo aut alio Tzetzes sua duxit.

III. Ἐπινίκιος εἰς Γλαῦκον Καρύστιον. (p. 4.)

Confisus auctoritate Mos. Solani ad Pindarum refero locum Luciani pro Imag. c. xix. ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον;

οὐδὲ Πολυδευκέος βίαν φαίσαις ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε·—καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντιπαραινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ηὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. Fuit Glaucus iste Carystius, Demyli filius, inter pugiles nobiles; de quo vide Pausan. Eliac. Poster. (vi. 10.) p. 475.

IV. Ἐπινίκιος εἰς Ἀλέξανδρον Ἀμύντα, τὸν Φιλέλληνα προσαγορευθέντα. (p. 5.)

I.

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

O tu, qui nomen habes commune cum beato Trojano, Amyntæ animosa progenies.—Locum hunc habet Scholiastes Pindari ad Nem. vii. 1. (ubi excusat homonymiæ usum in laudibus apud Pindarum; uti in his vss. Alexander Maced. rex comparatur cum Alexandro, Paride dicto.) et Dio Chrysostomus Or. ii. de Regno, p. 25. ubi de Alexandro Magno ait: ἐπεμνήσθη τοῦδε Πινδάρου, διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ ὁμώνυμον ἐπήνεσεν Ἀλέξανδρον τὸν φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτὸν ὀλβίων ἐπώνυμε Δαρδανιδᾶν. Ex Dione sua sine dubio hausit Tzetzes Chiliad. vii. 413. Nec omittendus locus Solini est, qui, c. 14. hæc de Alexandro Amyntæ filio habet: *Voluptati aurium indulgentissime deditus; sicut plurimos, qui fidibus sciebant, dum vivit, in usum oblectamenti donis tenuit liberalibus, inter quos et Pindarum lyricum.* Rationes autem, quibus adductus locum hunc priorem cum sequenti ad victoriam Alexandri Philellenis Olympicam referre malo, satis explicuisse mihi videor in libro Germanice scripto, *de vita et scriptis Pindari*, sect. ii. p. 35. (scil. quia Alexandrum Olympiæ certasse constat,) unde simul constare potest, lectionem ὁμώνυμε (ap. Dionem l. c.) alteri (ἐπώνυμε) præferendam esse.

II.

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν, ὑμνεῖσθαι
καλλίσταις ἀοιδαῖς.
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις
τιμαῖσι ποτιψαύει
μόνον ῥηθέν.
θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

Digna res est viris bonis, celebrari pulcherrimis carminibus. Hoc enim solum, quod carmine *pronuntiatum est, immortalibus honoribus proxime accedit. Contra vero factum præclarum interit oblivioni traditum* (h. e. carmine haud commendatum).—Addit Dionysius Halicarnassensis, ex quo fragmentum hoc refero, (de Demosthene: tom. ii. p. 292. l. 11—13.) Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς. Posui vero totum locum, prouti a Barnesio nescio quam recte distinctus est, nisi quod vetustam lectionem ῥηθὲν, cui ille ῥηθῆναι nullo sensu substituerat, reliqui, et Sylburgianum ἐσλοῖσιν pro vulgato ὅλοισιν, cum altera ejusdem viri docti emendatione, qua ἐπιταθὲν in ἐπιλασθὲν mutavit, audacter recepi. Nescio quid Barnesium adduxerit, ut ἐπιλαθὲν in σιγαθὲν mutaret, nec intelligo, quod in versione Latine posuit: *Tantum dicier: hic est:* quo scilicet Græcum suum μόνον ῥηθῆναι reddere conatus est. Schn.

Ultimorum versuum metrum sic restituit Hermannus:

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τι-
μαῖς ποτιψαύει μόνον
ῥηθέν. θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

V. Εἰς Ἱέρωνα. (p. 7.)

I.

Refert Scholiastes Pindari ad Pyth. ii. 127. Pindarum, cum Hieroni pro mercede carmen laudatorium in victoriam Pythicam (ἐπινίκιον) perfecisset, deinde ἐκ περιττοῦ συγγράψαι αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· "σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε." *Percipe, quod dico, nomen a præclaris sacris adepte*: quia Hiero ἀπὸ τοῦ, ἱερὸν, dictus. Vocaverat poeta carmen hoc καστόρειον, ut docet Schol. eod. loco: ὃ δὴ καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἐνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν. Adde Schol. ad Nem. vii. 1. ubi initium ipsum integrius exstat: "σύνες ὅ τι λέγω, βαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας." Ipe Pindarus eod. loco secundum Pythicum εἶδος appellavit καστόρειον et ὑπορχηματικὸν, quoniam scilicet plurima ejus μέλη saltatione expressa fuerunt. Hinc equidem nullus dubitavi ad idem referre carmen, quæ veteres grammatici loca ἐν Πυθικῇ εἰς Ἱέρωνα ᾠδῇ, vel ὑπορχήματι in Hieronem, vel denique σκολίῳ in Hieronem laudant. Sed totum hunc Pindari locum rectius constituere licet ex Aristophanis Avibus, v. 925. ubi ridiculus dithyramborum poeta carmen ad Pindaricos modos compositum in novam avium civitatem effundit:

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἷαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν·

ad quæ Comici verba hæc in Scholiis leguntur: ἐκ τῶν Πινδάρου Ὑπορχημάτων·

Ξύνες ὅ τι λέγω,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν. Porro ad versum 931. ἐμὶν, τεΐν legitur

hæc veteris grammatici annotatio: χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ (ἐν) τοῖς τοιέτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιϛα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν. Totus vero Aristophanis locus mihi videtur expressus esse ex Pindari carminibus, quorum unum saltem fragmentum ex ipso carminis in Hieronem initio decerptum jam certissime tenemus. De reliquis verbis nihil constituere licet. Sed prosequamur ulterius vestigia carminis Aristophanei, quæ nos statim ad plurium Pindaricorum fragmentorum cubile perducent. Pergit igitur Comicus v. 937.

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκυσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.

Tum vero addit versu 942.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σκολιᾶς ἄνευ χιτῶνος·
ξύνες ὅ τι λέγω.

Ad quæ verba Scholiastes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ ὅτως·

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται.
ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Λαβὼν δὲ ἡμιόνυς παρὰ Ἱέρωνος ἤτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. Ita enim Scholiastæ verba restituit Berglerus, Germanici nominis decus, cum antea legebatur: ἔβα τῶνδε λαβὼν ἡμιόνυς παρ' Ἱέρωνος καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ Ἁρμάδιον. Obiter moneo, Suidam in loco Aristophaneo legisse olim ὑφαντοδόνητον, quod Kusterus rejicit; ego vero ob metrum præferendum censeo; respondet enim Pindarico ἁμαξοφόρητον οἶκον, i. e. currum, cui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est. (Recepit quoque Brunck. adstipulante codice; et ἁμαξοφόρητον esse legendum etiam Hermann. monuit.) Apparet igitur, Pindarum his verborum involucris preces parum modestas texisse, quibus ab Hierone, post acceptos ab eo mulos, currum etiam petebat, eumque Siculum, qui tum in magna artis laude erant, ut ex sequenti fragmento constat. Priorem Pindari locum refert præterea Strabo vi. p. 412. ubi de nova Ætna: ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίϛορα λέγει αὐτὸν, ὅταν φῇ·

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας·

ubi Casaubonus monet, in codicibus legi: ξύνες τοι λέγω ζαθέων, quod quo pertineret, vir summus tum temporis ignorasse videtur. Ad voces ξύνες ὅ τι λέγω alludit Gregorius Nazianz. Epist. ii. tom. i. p. 768. σύνες ὅ τι λέγω, φησὶ Πίνδαρος, κἂν εὕρῃς τὴν ἐμὴν ἀφωνίαν ἀμείνω τῆς σῆς εὐγλωττίας. Schn.

Ambiguum est, τὸ ὑπορχηματικὸν et καστόρειον sitne unum idemque; tum, fueritne hoc aliud carmen quam ipsum illud, quod Pyth. ii. est. Ex Scholio ad Pyth. ii. 127. quod conflatum est e pluribus Scholiis, utrumque firmes. Videtur tamen satis constare illud, carmen εἰς Ἱέρωνα esse inter ὑπορχηματικὰ referendum, de quibus infra. An vere Pindarus preces istas parum modestas fecerit, dubito; et refero ad jocos scurriles Comici: exemplo aliorum in Pindaro in hunc sensum acceptorum, per commenta grammaticorum. Illa ξύνες ὅ τι λέγω frequentantur a multis, et jam a Platone in Menone, p. 76. D. (tom. iv. p. 340.)

II. (p. 9.)

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγας ἐξοχωτάτους·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαίδαλον ματεύειν.

E Taygeto Lacedæmoniam canem pernicissimum animans; ad mulgendum lac Scyrias capras præstantissimas (ἐξοχωτάτας); *scuta autem Argiva; currum Thebarum ex agro fertilissimo; rhedam arte factam e Sicilia petito.* (Scripserat Pindarus ἀγλαοκάρπω.) Refert Athenæus, i. p. 28. A. hoc fragmentum ex Pindari τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ. Sed idem videtur esse carmen cum eo, quod alibi Scolii nomine appellat, ut mox videbimus.— De capris Scyriis v. Athen. xii. p. 540. D. Respicit hunc Pindari locum Zenobius Prov. ii. 18. in Αἲξ Σκυρία—ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. Critias apud Athen. l. c. laudat ὄχον Σικελικόν, et Θηβαῖον ἁρματόεντα δίφρον. Conf. Pollux, x. 26. x. 11. Interpp. Hesychii ad voces ὄχος Ἀκεσταῖος. Denique fragmentum hocce nostrum ex Athenæo transtulit Eustathius ad Homer. p. 1822. l. 5. Schn. Priores duo versus distribuendos

sic esse, ut factum est, docuit Hermannus; monuit quoque δαίδαλον esse legendum pro δαιδαλέον.

III. (p. 10.)

Μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ne tu obscura oblectationem in vita; longe præstantissima res *est homini jucunda vita.*—Habet hunc locum Athenæus, xii. p. 512. D. Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων ἄρχοντί φησι—Schn. Versus constituit Hermann. Scripsi ἀμαυρου̃ pro ἀμαύρου. Non enim memini dictum ἀμαύρομαι.

IV.

Athenæus, xiv. p. 635. B. D. Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν· διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολιῷ, τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον διὰ τὸ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παιδῶν—ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον·

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λύδιον,
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψη-
λᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Vocem Λύδιον esse corruptam, quilibet animadvertit. Vide igitur an Λυδῶν vel Λυδίας sensum adjuvet. Nescio an huc etiam referendus sit locus Plutarchi de Musica, p. 1140. F. εἰ δὲ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν, etc. De quo loco vide quæ disputavit van Goens Obs. Misc. p. 23. Schn. Versus constituit Hermann. et reposuit Λυδῶν pro Λύδιον.

V.

Ex eodem carmine in Hieronem desumptus esse videtur locus apud Strabonem, xiii. p. 930. A.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται·—

καὶ πάλιν·

Ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεράϊζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ
ἐν Ἀρίμοις ποτέ·

Hunc vero eundem locum, prouti scilicet integer in ipso carmine prostabat olim, respiciebat Julianus in epistola xxiv. quam doctam magis, an ineptam dicam, nescio, p. 395. καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν Ἐπινικίοις κηρύττων, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθεὶς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολὴν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν· ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. Cum igitur apud Julianum et in reliquis etiam locis, ubi Typhonis meminit Pindarus, centum hujus terræ filii posuerit capita, facile patet, in Strabone numerum in voce πεντηκοντακέφαλον esse corrigendum. SCHN. Versus distributi ab Herman. quem etiam consentire vidi in lectione κεραΐζες pro κεραΐζε.

ΣΚΟΛΙΑ.

I. *Σκόλιον παρὰ τὴν θυσίαν Ξενοφῶντος Κορινθίου ᾀσθέν.* (p. 11.)

Athenæus, xiii. p. 573. C. E. Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ἱστορεῖ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς παρεῖναι· καὶ ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος (conf. Schol. Pindari ad Ol. xiii. 32.) ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι ναὸν—καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ ταύτας ἑταίρας. Ὑπάρχοντος οὖν τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν, Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· "Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον·" (Ol. xiii.) ὕστερον δὲ καὶ Σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθὲν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη·

Ὦ Κύπρου δέσποινα,
τεὸν δεῦτε ἐς ἄλσος.
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον
Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

O Cypri regina, tuum ades in nemus; compascuarum puellarum

gregem numerosum Xenophon adduxit lætus ad vota persolvenda. Scrib. ἐπάγαγεν: et mox, v. 4. ἄμμιν.) ἤρξατο δὲ ὅτως τȢ μέλȢς·

Πολύξενοι νεανίδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
διά τε τὰς χεῖρας λιβάνȢ ξανθὰ δάκρυά τε
ἡμῖν πολλάκις ματέρας-ἐρώτων
οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι,
ποττὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν· ὦ παῖδες
ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακώρας
ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι
σὺν δὲ ἀνάγκαι καὶ καλόν·

(Advocari puellas ad sacrum faciendum apparet; verba corrupta sunt.) ἀρξάμενός θ' ὅτως, ἐφεξῆς φησιν·

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι
ὁμοῦ δεσπόται, τοιάνδε
μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίȢ,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

(*At miror simul, quid Corinthii de me dicent, tale dulce Scolii exordium succinens puellis meretricibus commento.*) δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία, ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα· πιςεύων δὲ ὡς ἔοικεν αὐτὸς ἑαυτῷ, πεποίηκεν εὐθέως·

Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

(*Aurum exploravimus pura probatione:* lapide Lydio, qui purum aurum declarat, h. e. Corinthii puellarum laudes admiserunt.) Solus hic ingenii, quod sentio quam sit exiguum, discrimen subire cogor, cum viri summi, Isaaci Casauboni, solertia lectorem in locis difficillimis destituat. Versu tamen secundo recte vir magnus emendandum monuit δεῦτ' ἐς: sed quod idem voluit, κορᾶν ἐς ἀγέλαν, ut jungantur ἄλσος et ἑκατόγγυιον, quoniam Græcum vix videtur, approbare nulla ratione possum. Connectenda potius sunt ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον, quibus verbis poeta numerum puellarum Veneri consecratarum a victore Xenophonte designare voluisse videtur; igitur distinctio post ἄλσος tollenda est; secundus enim versus cum tertio et quarto sensu continuatur. Versu 8. Casaubonus malebat: ἐρατεινᾶς ὥρας μαλθακώτεραι, vel ἐρατεινᾶς εὐνᾶς μαλθακώτερον ἀπὸ καρπὸν, etc. Equidem faciliore sensu legerim: ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ

καρπὸν δρέπεσθαι σύν τε ἀνάγκᾳ καὶ καλόν. Quibus quidem verbis poeta vitæ genus excusare videtur velle, cui puellæ servitio Veneris adstrictæ obsequebantur. Versu 12. Casaubonus legendum conjicit Ἰσθμοῦ δεσπόται. Corinthios hoc loco intelligi ipse Athenæus docuit. Pro vulgato κιθάρα idem vir doctus καθαρᾷ, et paulo antea λέξοντι pro λέξαντι restituit; reliqua verba utpote corruptissima, meliorum librorum ope felicioribus ingeniis sananda deposuit Casaubonus, cujus ego exemplum tutissime sequar. Non obscurum quidem est verba λιβάνου ξανθὰ δάκρυα referri ad sacrificium, cum thus in ara adoletur; sed verbum, quo adolitio significetur, nullum apparet in corruptela. Si ματέρας in ματέρος mutaveris, tum vero sequenti versu etiam οὐρανίας et ἀπτόμεναι νοάματι restituendum videtur. Verbum ἀπαγορίας forte ex ἀπ' ἀπορίας ἔπορεν corruptum fuit. Vide etiam an ad investigandam lectionis veritatem aliquid profici possit ex annotatione Photii in Lexico inedito, qui de voce λίβανος monet: Λίβανον τὸ δένδρον θηλυκῶς Πίνδαρος. SCHN.

Verss. 3. seqq. refinxit Jacobs Animadverss. pag. 135. hunc in modum:

στάζετ' ἐσχάραις λιβάνου ξανθὰ δάκρυα
τιμάν τε μακίσταν ματέρι Ἐρώτων
οὐρανίῳ νιψάμεναι νάματι
ποτάγετ' Ἀφροδίτᾳ, ἅ γ' ὑμῖν ἄνωθεν
ἀγλαΐαν ὥρας ἔπορεν.

Vs. 7. forte locum habet: ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι νῦν γ' ἀνάγκᾳ καὶ καλόν: ad usum Veneris festo die ut excitet juvenes seu puellas.

Herman. sic constituit:

STROPHA.

Πολύξενοι νεάνιδες
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
διαπετάσατε χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε.
ἦ μὴν πολλάκις ματέρες ἐρώτων,
οὐρανίαν πτάμεναι νοήματι
ποττὰν Ἀφροδίταν,
ὑμῖν ἄνωθεν εὐ-
   αγορίας ἔπορον*.
ὦ παῖδες ἐρατειναῖς

* Meretrices, inquit, consiliatrices amorum, eo, quod sæpe jam precibus suis Venerem exorarunt, effecere, ut bene audiatis. *Herm.* annon v. 7. ἡμῖν?

εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρ-
πὸν δρέπεσθαι σύν γ' ἀνάγκᾳ καὶ καλόν.
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ-
ξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται, τοι-
άνδε μελίφρονα ἀρχὰν
εὑρόμενον σκολίου, ξυν-
άορον ξυναῖς γυναιξίν.

ANTISTROPHA.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

*   *   *

EPODUS.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν
τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

II. Σκόλιον εἰς Θεόξενον Ἀγησιλάου Τενέδιον, Πινδάρου παιδικά. (p. 14.)

Athenæus xiii. p. 601. C. D. καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν·

εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,

καὶ, κατὰ καιρὸν,

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμὲ, πρᾶξιν.

Utinam contingat amare et amori gratificari. Nec tu, ó anime mi, rei studio tenearis ab ætatis gradu alienæ. (Reddidi ultima, ut sententia forte ferebat; verum quid sit πρεσβυτέρα ἀριθμοῦ πρᾶξις, non intelligo. κατὰ καιρὸν aliena esse videntur; ex seqq. nata; καὶ autem ab Athenæo esse, non a poeta.)—μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι,
θυμὲ, ξὺν ἡλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας ὄσσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται
μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ,

πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν
φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἔγωγ' ἕκατι τᾶς κηρὸς ὡς
δαχθεὶς ἑλεκρὰν μέλισσαν
τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν
νεόγυιον ἐς ἥβην·
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

Oportuit quidem, cum opportunum erat et ætas ferebat, amores decerpere. Attamen Theoxeni fulgores oculorum radiantes qui aspexit, et cupiditate non agitatur, ex adamante aut ferro fabricatus est præcordiis atris gelida flamma, et a Venere arcuatis ciliis formosa nullo honore habitus aut opibus parandis violenter laborem impendit, aut matronali protervia animus ejus obnoxius per omnes vias rapitur. At ego tabesco, cum intueor puerorum pubescentem ætatem. In Tenedo vero Pitho et Gratia habitat cum filio Agesilai. (Verti ac si esset σὺν υἱῷ Ἀγησιλάω. Dorice sunt quoque scribenda v. 2. ξὺν ἀλικίᾳ, et v. 14. ἥβαν. v. 6. ψυχρὰν Villebr. In v. 11. ἕκατι τᾶς desidero Ἀφροδίτας, *Veneris numine*, aut simile quid.) Iterum hic Casaub. spem nostram plane destituit; quare solus ingenium in fragmento corruptissimo restituendo experiri cogor, quod jam olim feceram in libro *de vita et scriptis Pindari*, p. 46. Prima statim verba respicit Athenæus, xiii. p. 561. B. καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη· εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Versus 3, 4, 5. habet Athenæus, p. 564. D. E. ἀκτῖνας ὄσσων, quod h. l. admisi; nam eo loco, quem statim initio indicavimus, (p. 601.) exstat ἀκτῖνας προσώπου. Versu 5. Athenæus altero loco habet ἢ σιδάρου. Versu 6. ibidem est ψυχὰν pro καρδίαν, male, ut paulo post ex Plutarcho apparebit. Versu 12. Dalecampius emendabat μελικρᾶς vel μελικηρᾶς μελίσσας. H. Stephanus legit ἐληρᾶν (?) μελισσᾶν Aliam viam tentavit Soping ad Hesychii ὀδάξει. Equidem jam olim legendum censueram: ἀλλ' ἔγωγ' ἕκατι Κύπριδος καρὸς ὡς μελιχρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Apte comparaveris locum Alcmanis ap. Athen. p. 600. F. ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἕκατι γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει. De quo vide etiam summi Hemsterhusii notam ad Hesychii ἰαίνεσθαι. (Jacobs Animadverss. p. 189. conj. vs. 11. Ἀλλ' ἔγωγ', ἐπ' ἀκτῖνας κηρὸς ὣς Ἰανθεὶς μελιχρᾶν μελισσᾶν, τάκομαι.)— Duo postremos versus omiserunt H. Stephanus et Er. Schmidius, quos tamen ego pertinere ad ipsum Scolium persuasissimum mihi habeo. Quo modo Dalecampius verba ea verterit, memorare

indignum est. Clarum vero est exinde, fuisse illum Theoxenum Tenedium Agesilai filium, forte etiam necessitate aliqua conjunctum cum Aristagora Tenedio, cui Pindarus pulcherrimum illud εἶδος ultimum inscripsit, quod immerito hodie inter Nemeacas odas legitur. De ipso Theoxeno quæ dici h. l. poterant, jam olim occupavi *de vita et scriptis Pindari*, p. 45—50. Præterea Scolion hoc respiciebat Plutarchus de sera num. vind. p. 558. A. (p. 55.) egerat de honore Pindari posteris habito in Theoxeniis, τίς δὲ οὐκ ἂν, εἶπεν, ἥσθείη τῇ χάριτι τῆς τιμῆς, οὕτως ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαΐζούσης; εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ, κατ᾽ αὐτὸν τὸν Πίνδαρον. Ubi præstantissimus Wyttenb. monuit, eodem respicere Plutarchum Compar. Stoic. et Poet. p. 1057. D. de Cæneo. (v. Fr. inc. e Sch. Apoll. i. 61.) et de util. ex inimic. cap. p. 91. A. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Laudavit etiam Wyttenbach locum Onosandri Stratag. xlii. p. 124. αὐτὸς οὖν ὁ στρατηγὸς ἴσως φήσει τις ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου κεχάλκευται. Ipsum carminis initium ita olim conjungendum ex laceris Athenæi verbis censueram:

Εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι ἄνθη ξὺν ἁλικίᾳ.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμῷ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν·
τὰς δὲ Θεοξένοιο ἀκτῖνας—— Schn.

Restituit nunc numeris suis Carmen Hermann.

εἴη μὲν ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε πρᾶξιν.
χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι,
θυμὲ, σὺν ἡλικίᾳ.
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας ὅσσων
μαρμαριζοίσας δρακεὶς, ὃς
μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἠὲ σιδά-
ρου κεχάλκευται μέλαιναν
καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ,
πρός τ᾽ Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται
πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ ἔγωγ᾽ ἕκατι τᾶς

κηρὸς ὣς δαχθεὶς μελικρατῶν μελισσᾶν
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω
παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πει-
θώ τε ναίει καὶ Χάρις
υἱὸν παρ' Ἀγησιλάου.

III. Σκόλιον πρὸς Θρασύβουλον Ξενοκράτους Ἀκραγαντῖνον. (p. 16.)

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον·
ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε
γλυκερὸν, καὶ Διωνύσοιό τε καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναιεῦσι κέντρον.

O Thrasybule, suavium ferculum carminum hocce mitto mensis secundis; in communi sit convivis et Bacchi fructui poculisque Atticis suavis stimulus: qui ad hilaritatem excitet.—Athen. xi. p. 480. C. τῶν Ἀττικῶν κυλίκων μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· ὦ Θρ. Vix dubitari posse videtur, ad hunc locum respexisse Suidam, cum in voce Ἀθηναῖος auctoritate Pindari ἐν σχολαῖς, ut vulgo legebatur, seu ἐν Σκολίοις, ut recte Kusterus emendavit, docere vellet, Ἀθηναῖος dici etiam interdum pro Ἀττικὸς, quod grammaticorum filii recte fieri negabant, ut videre licet ex Falconerio ad Inscr. Athlet. p. 2343. Thesauri Gronov. Rationem ex Megaclide repetit cum Suida Eustathius ad Homer. (p. 84. l. 11.) tom. i. p. 169. edit. Politi. Videtur ergo in superiori Pindari loco Ἀθηναίοισι κέντρον legendum esse. De Thrasybulo Xenocratis Agrigentini filio satis constat ex Pyth. vi. et Isthm. ii. quæ ad eundem missæ fuerunt. Confer ibi doctas venerandi præceptoris mei annotationes. Schn. Ipsa carminis verba ducere videntur eo, ut illud non tam Scolion illud sit, quam ut Scolio pro comite datum credas. Metrum Herman. sic constituit:

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν,
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι κέντρον.

IV. Ἄλλο. (p. 17.)

Athen. x. p. 427. E. τὰ Σκόλια καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλῆρη (τῆς τοῦ κοττάβου μνήμης) ἐςί· λέγω δὲ οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε·

— χάριτάς τε ἀφροδισίων ἐρώτων,
σὺν χειμάρῳ μεθύων·
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

Casaubonus malebat ἐπικαλῶ vel τῷ καλῷ. Ultimum fere probaverim; sed vel sic sensus interruptus hæret. An fortasse in χειμάρῳ latet σύν θ' ἱμέρῳ? Sed hoc hariolari est. (*Capra apposita.* Et scrib. χάριτάς τ' ἀφρ. Etiam inter Scolia refertur ab Athenæo, xv. p. 694. D. quod in Partheniis habetur inf. p. 29. Ἰὼ Πὰν, Ἀρκαδίας—)

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

De charactere horum carminum præclarus est locus Dionysii Halic. de Demosth. tom. ii. p. 304. ed. Huds. ubi de ἁρμονίᾳ αὐστηρᾷ καὶ ἀρχαίᾳ ait; παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τε Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ἡ Πινδάρου, χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια, καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κἀν τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον. Plutarchus de Musica, p. 1136. E. tradit Pindarum, Simonidem, Bacchylidem multa Παρθένεια Δώρια (*Dorica harmonia*) composuisse; abstinuisse vero Pindarum χρώματι (*chromatico genere*) in cantu, ibidem, p. 1137. F. monet. De natura hujus carminis pauca tradita in veterum grammaticorum libris reperiuntur, unde parum perspicitur. Fateor igitur, parum me hic videre, sed in lectoris tamen gratiam ponam præcipua loca, quæ ad eam rem spectant. Aristoph. Av. 920. μέλη πεποίηκα—κύκλιά τε πολλὰ, καὶ Παρθενεῖα (ita ibi scribitur) καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου: ubi Schol. Παρθενεῖα, ἀντὶ τοῦ, ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. Alius grammaticus ad eum locum: προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὰ Παρθενεῖα· ἔςι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. Proclus in Chrestomathia: τὰ δὲ λεγόμενα Παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. Sunt porro in genere Δαφνηφορικῶν, si eidem Proclo credimus, et iidem τρόποι cum ἀποςολικοῖς, ut legitur apud Athen. xiv. p. 631. D.

Mirabar quid sibi velint illa Schol. Pindari ad Pyth iii. 139. ubi Pindarum laudat ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων· "ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων," ἕως τοῦ, "Ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν:" ubi Παρθενίων scribendum esse patet ex Schol. Theocriti, ii. 10. Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων (ubi Vatic. 5. παρθενίων)

ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην : ubi Vatic. 5. παρθενίων τοι τῶν ἐραστῶν—εὔχονται εἶναι καὶ ἥλιον: quæ equidem non satis intelligo; nisi huc trahere velis locum Hesychii in οὐρανία αἴξ, ubi est: ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται· ταύτῃ δὲ τὰ γύναια εὔχεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν· ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν (τὴν αἶγα) ἔνιοι. In his igitur Pindari Partheniis laudabant alicubi virgines Panem, unde Scholiastes sua duxit. Sed de eo loco statim postea dicemus. Huc refero etiam quæ tradit Schol. Theocr. i. 1. μελίσδεται] μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· ὡς καὶ Πίνδαρος (f. πρὸς) τὸν Πᾶνα φάσκων

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις

τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις: ubi Vatic. 2. σαύτα (f. σαυτοῦ). Verbum γλάζειν defendit D. Ruhnken. ex Hesychii γλάζει, κέκραγε. Idem Schol. ad Idyll. v. 14. Πὰν ἄκτιος] τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν (Apollinem an Panem ?) Primum horum carminum (τῶν Παρθενίων) laudat Schol. Aristoph. ad Acharn. 720. ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει: ubi esse legendum: ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει, vidit Pierson ad Mœrin, p. 70.

Sed redeo ad locum de Pane, de quo in his iisdem Partheniis, nisi fallor, cecinerat Pindarus, quæ refert Aristoteles Rhetor. ii. 24.

ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντο-
δαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

etiam quæ laudat tanquam Pindarica Aristides, tom. i. p. 29. de sociis Bacchi: διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα

χορευτὴν τελεώτατον θεῶν

ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ, καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον. Jam vero rem miram audi, studiosis Pindari gratissimam futuram. Illud enim in Panem carmen ex Partheniis servavit ex parte Athenæus, qui nullo discrimine nec auctoris nomine annotato posuit in Scoliorum numero etiam hocce xv. p. 694. D.

Ἰὼ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
Ὀρχηστά, βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις γελασίαις.
Ἰὼ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος·
ἐνικήσαμεν γὰρ
ὡς ἐβουλόμεθα, καὶ νίκαν ἔδοσαν οἱ θεοί,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλαν Ἀθήναν.

(Ultima haud dubie diversa; etsi et a Brunckio junctim edita sunt, tom. 1. p. 156. qui et contendebat Scolion hoc esse, nec aliud carmen esse posse; contra quem disputat vir doctus in Nov. Biblioth. philol. 1778. P. iv. p. 67.)—Suspicor totum carmen scriptum esse in laudem Panis, quo duce Athenienses nobilem illam pugnam Marathoniam vicerunt; sed verbis ipsis manum abstinere præstat, in quibus corrigendis sine bonorum librorum auxilio vix aliquid tentari posse videtur. Plura enim verba exciderunt, quibuscum conjuncta hærebant fragmina illa, quæ Scholiastes Pindari conservavit. Sensum verborum illorum Χαρίτων μέλημα præclare explicuit Hemsterh. ad Luciani tom. i. p. 272. Reliqua de Pane, quæ scire ad sensum carminis adjuvandum interest, dabit d'Arnaud de Diis παρέδροις, p. 205. Initium tentavit doctiss. Valckenar. ad Euripid. Phœniss. p. 30. cui videbatur legendum: ὄπαδε Νύμφαις σαῖς, γελάσειας, i. e. *adsis nobis hilaris*. Sed de hac viri maximi conjectura judicium penes eruditum lectorem esto! SCHN.

Κεχαρισμένα illa videntur esse selecta carmina ex aliorum numero: quæcunque tandem illa fuerint. Metrum autem fragmenti ita constituit Herman. de metris, p. 414.

ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, βρομίαις ὄπαδε Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

Aliud Scolion:

ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθήναν.

(νίκαν—ὡς φίλαν Ἀθάναν. *Ad Minervam in Pandrosi æde.*)

ΘΡΗΝΟΙ. (p. 20.)

Pindarum et hoc carminis genus attigisse cum multis veterum testimoniis constat, quibus addere licet obscurum Georgii Galesiotæ locum in Monodia in Theodorum Callistum Xanthopulum apud Allatium de Simeonum Scriptis, p. 210. tum inprimis clarum est ex iis locis, quos inde decerptos quidam veterum scriptorum conservarunt. Sed a natura nactus erat ingenium ad genus istud molle et flebile non satis aptum, nec potuit aspi-

rare ad laudes Simonidis, qui in modis næniæ exprimendis omnium reliquorum poetarum conatus superavit, ut monet intelligentissimus rerum poeticarum judex Dionysius Halicarn. tom. ii. p. 128. cujus loco jam olim usus sum in libro *de vita et scriptis Pindari*, p. 47. Antea vero quam ipsa næniarum fragmenta aggrediar, lectorem meminisse velim, temere ea omnia ad unum carminis titulum referri, cum ignoremus et numerum carminum et nomina amicorum, in quem quodque a Poeta scriptum fuit. De Hippocrate tamen constat testimonio Schol. Pindari ad Pyth. vii. 18. ejus memoriam a Pindaro nænia celebratam fuisse. Ita enim ille: ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ἣν καὶ Θρῆνον γράφει Πίνδαρος. Ἦν δὲ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου—scilicet Megaclis Atheniensis, in cujus laudem scripta est Pyth. vii. Pertinet autem illa Megaclis victoria ad Pythiadem lxxxviii. ut tradit Scholiastes, cujus tamen locum corruptum esse certis argumentis docuit Corsini Fast. Attic. ii. p. 60. qui pro ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην substituere jussit: εἰκοστὴν ὀγδόην, i. e. Olymp. lxxvi. Fuit Hippocrates ille Zenodici filius, una cum fratre Capy a Therone fugati, ut tradit Hippostratus apud Schol. Pindari, Pyth. vi. pr. Zenodicus vero et Emmenides Telemacho patre nati fuerunt. De Hippocrate alia multa tradit Timæus apud Schol. Pind. ad Nem. ix. 95. Cf. Corsini l. c.

I. (p. 21.)

Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 120. C. λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου·

Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου
τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω·
φοινικορόδιαι τε λειμῶνες
εἰσὶ προάστειον αὐτῶν·
καὶ λιβάνῳ σκιερὸν
καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται·
παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθηλεν ὄλβος.
ὀδμὰ δ' ἐρατὸν
κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ,
θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ
παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Fulget illis jubar Solis, per noctem quæ hic subtus est; et purpureis rosis nitentia prata sunt suburbium eorum; et thuriferis aureosque fructus ferentibus arboribus opacum gravatur solum. Et alii quidem curulibus gymnicisque certaminibus, alii calculis, alii fidibus se oblectant; et juxta floret ipsis omnis læta copia; odor autem suavem per regionem semper spargitur, miscentibus illis igni late splendente omnigenos odores in deorum aris. (Versibus 5, 6. nondum satis confido.)—Versu 5. σκιερὸν pro vulgato σκιερὰν a Xylandro recepit etiam H. Stephanus in Fragm. Pind. Σκιαρὸν laudat ex h. l. Wyttenb. ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 114. Ineptum μὲν antea μένος ejiciendum esse vidit etiam Reiske Anim. vol. ii. p. 167. Idem vir doctus (bene) conjicit πλατάνᾳ—βεβριθὸς, vel πλατάνῳ σκιερᾷ. Versu 7. legebatur olim ἵπποις, quod Xylander et H. Steph. correxerunt. Apud Wyttenb. ἱππείας exstare video. Reiske malebat: τοὶ μὲν ἵπποις, τοὶ δὲ γυμνασίοις. Pro τέρψονται ex codicibus recepimus τέρπονται. Porro ἐρατεῖν, quod in Plutarcho legebatur olim, emendarunt Xylander et Steph. Eundem vero hunc locum partim auctiorem profert Plutarchus de dicto λάθε βιώσας, p. 1130. C. καί τοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν (?) εἰπεῖν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὑτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμως ὁδός ἐστιν εἰς ἔρεβός τι καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ τοὺς κολαζομένους. Ubi nihil varietatis e Codd. annotatum legitur, nisi quod ibi ἄκλυστοι exstare dicitur, quod tamen probare nolim cum Reiskio, p. 623. Sententiam totius loci tenemus, sed verba Lyrici Plutarcheis intermixta distinguere, vel corrupta emendare difficile est, præsertim cum Plutarchus ubique in veterum scriptorum locis commemorandis memoria confisus fuerit. Quæ sint δένδρα σκύθια, nescio; forte σκιερὰ legendum, et χρυσοκάρπων pro τοῖσιν ἀκάρπων. Reiske, p. 623. tentabat: τοῖσι καρπῶν μελανοπύρων καὶ σκιερῶν δένδρων: vel τοῖσιν εὐκάρπων μελανοπύρων. In ultimis *Plutarchi* verbis agnosces Pindari ῥῆσιν, quam habet etiam de audiendis Poetis, (p. 17. C.) 12. ed. Krebs. καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ἔχειν ταῦτα οὕτως ἔγραψαν· ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. *Ubi immensas eruc-*

tant tenebras validi caliginosæ noctis amnes. Huc etiam refero Etymologici M. locum, p. 200, 13. βληχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Eadem habet Suidas h. v. Alcæi locus, quem grammatici respexisse videntur, exstat apud Eustath. ad Homer. p. 705. βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Præterea de voce βληχρὸς et ἀβληχρὸς vide quæ disputavit Valken. ad Theocrit. p. 218. SCHN.

Constituit metrum Hermann.

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου ——

Deinde:

χρυσοκάρποισιν βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγ-
γεσσι τέρπονται. παρὰ δέ σφισιν εὐαν-
θὴς ἅπας τέθηλεν ὄλβος.
ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται αἰεὶ,
θύματα, etc.

Tum in sequentibus:

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.

II. (p. 23.)

Pergit Plutarchus loco supra memorato, p. 120. καὶ μικρὸν προελθὼν ἐν ἄλλῳ Θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησί·

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ
λυσίπονον τελευτάν. καὶ
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται
θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶν
δὲ λείπεται αἰῶνος εἴδωλον·
τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν·
εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων,
ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν
χαλεπῶν τε κρίσιν.

Beata illi omnes sorte morte placida exspirant. Corpus quidem omnium morti validæ obnoxium est, at viva superstes est vitæ

imago: ea enim sola est divina, et dormit laborantibus membris, at dormientibus in multis somniis monstrat imminens judicium jucundorum et malorum: h. quo læta et tristia infliguntur.—Eundem locum repetit in Vita Romuli, (p. 35. F.) tom. i. p. 75. edit. Bryan. ἐατέον οὖν ἐχομένους τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν· ἥκει γὰρ ἐκεῖθεν, ἐκεῖ δ' ἄνεισιν, οὐ μετὰ σώματος, ἀλλ' ἐὰν ὅτι μάλιστα σώματος ἀπαλλαγῇ. Xylander malebat: ὀλβία ἀπάντεσσ' αἶσα λυσίπονος τελευτά (vel, ut Wyttenb. λυσιπόνου τελευτᾶς. Jacobs Animadvv. p. 194. ὀλβίᾳ δ' ἁπαντᾶσ' αἴσᾳ λυσίπονον τελευτὰν μέτα). Reiske tentabat: ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον εὕροντο τελευτὰν—ζῶν δὲ λείπεται δι' αἰῶνος εἴδωλον—εὕδει μὲν κνωσσόντων μελέων. In ipso verborum Plutarchi initio non video, qui sensus inesse possit, nisi ἐν τῷ αὐτῷ Θρήνῳ legamus. Præterea huc esse referendum facile patet locum Aristidis in Or. fun. Alexandri, tom. 1. p. 88. εἰ δὲ ἀληθεῖς οἱ Πινδάρου καὶ Πλάτωνος καὶ παντὸς τοῦ περὶ Πυθαγόραν φροντιστηρίου, καὶ διατριβαὶ ποιαί εἰσι τῶν ἐν ᾅδου, εἴ που νῦν ποιητῶν τε χοροὺς ἵστασθαι εἰκὸς περὶ ἐκεῖνον, etc. Schn.

Constituit et emendavit metrum Herman.

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ
λυσίπονον . . . . . τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ πε-
ρισθενεῖ, ζῶον δ' ἔτι λείπεται αἰ-
ῶνος εἴδωλον· τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν.
εὖ δὲ βρασσόνων μελέων ἄτερ εὑδόν-
τεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποι-
σαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

Αἰὼν, inquit, medullam hic significat (v. inf. Hyporchem. iii.). Vivum, etiam post mortem, simulacrum, ait, medulla caret: (ea sunt Homeri νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα:) divina enim natura est. Idque simulacrum, anima eorum, quum dormiunt graviorum liberati membrorum molestia, jucundi et injucundi, quod iis evenire possit, ostendit discrimina. κρίσιν ἐφέρπουσαν τερπνῶν χαλεπῶν τε dixit pro: τερπνῶν χαλεπῶν τε ἐφερπόντων κρίσιν. Herm.

III. (p. 24.)

Ad Pindarum auctorem referunt H. Stephanus et Erasmus Schmid locum Clementis Strom. iv. p. 640. l. 22. ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα·

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις ὑπὸ
ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι νάουσαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.

Animæ impiorum sub cœlo in terra vagantur in doloribus cruentis sub jugo inevitabili malorum: Piorum autem animæ in cœlo habitantes cantibus numen magnum celebrant hymnis. Versus duo extremos recitat quoque Theodoret. Serm. viii. p. 599. C. tom. iv. Opp. Constituit fragmentum Hermannus:

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσιν,
φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοισιν κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισι, μολπαῖς
μάκαρα μέγαν ἀείδοισ' ἐν ὕμνοις.

IV.

Vix dubitari posse videtur, ex Threnis sumpta esse, quæ *Plato* in Menone, tom. ii. p. 81. B. ex Pindaro refert: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστι· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾷν (ὃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι) τοτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέ ποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον·

Οἷσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν
παλαιοῦ πένθεος δέξηται,
εἰς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων
ἐνάτῳ ἔτει ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοί,
σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται·
ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες
ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ubi Ald. et Basil. editio conjunctim habent πάλιν ἐκτᾶν. Ficinus ἔστ' ἂν legisse videtur. Stobæus, qui h. l. exscripsit Serm. cxli. Wech. p. 432. ἐκ τῶν habet, et δέξηται, quod pro vulg. δέξεται recepimus. Quæ vero hic de sensu totius fragmenti, et de universa Pindari philosophia disputari poterant, jam olim occupata fuerunt in libro *de vita et scr. Pindari*, p. 51—60. SCHN. οἷσι pro παρ' ὧν.

Metrum constituit Hermann.

οἷσι γὰρ ἂν
Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν
ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ,
καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

V. (p. 25.)

In Stobæi Serm. ccxiix. de felicitate, p. 821. ed. Wechel. Cl. Gesn. ex Threnis habetur hoc:

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος.

(vert. Gesn. *Beatorum felicitas non est fugitiva.*) Versio Latina faciliorem lectionem εὐδαιμόνων — ὄλβος sequitur, quam probo. Schn. Scilicet versus hi sunt:

εὐδαιμόνων
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

VI.

Schol. Pindari ad Olymp. i. 127. ex Threnis laudat: (correcta ab Hermanno)

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας,
τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

Sermo est de Œnomao et Pelope. Hinc facile sententia fragmenti perspicitur.

(Forte ad Threnos spectat locus ap. Platon. de Rep. i. p. 330. E. 331. A. inf. Fragm. Incert. e Platone.)

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ. (p. 26.)

Hoc genus carminis Pindarus primus excoluisse, quin adeo invenisse dicitur apud Clementem Stromat. i. p. 365. l. 3. Athe-

næus, i. p. 15. D. E. præterea Xenodemum in hujus laudis societatem admittit, ubi ait: ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου, καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων. Plura de natura hujus carminis infra dicentur N. vi. Schn. Ex Menandro rhetore de Encomiis ed. ab Heeren, p. 27. apparet, in Apollinis maxime honorem hoc carmen scriptum esse; nam ubi de hymnorum generibus: τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν.

I.

Auctor Epistolæ inter Socraticas, p. 5. καὶ τὸν Πίνδαρον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν·

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταί τε
καλλίονες.

Σχεδὸν γὰρ οὕτω πως αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα: ubi voces ἕκαστον ἐν πρᾶγος aliunde assutæ esse videntur ab auctore epistolæ, vel imperito potius librario. Sensum enim perturbant, et omittuntur etiam ab Aristide in Panegyr. Cyzic. tom. i. p. 236. ἀλλ' ὥσπερ ἔφη Πίνδαρος

θεοῦ δείξαντος ἀρχὰν,

οὐδὲν δὴ τὸ κωλύον. Idem c. criminantes, tom. ii. p. 416. θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν, εὐθεῖα δὴ κέλευθος εὑρεῖν τὸ προκείμενον: ubi recte liber Baroccianus ἑλεῖν præfert. Schn.

Constituti versus ab Hermanno:

θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

ut sit ἐν πρᾶγος, pro ἐν πράγματι.

II.

Stobæus Serm. clxvii. p. 571. ed. Wechel. ex *Hyporchematibus* Pindari profert:

Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδία περισσῶς.

Hinc Eustathius ad Hom. p. 841. 32. γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. Cujus lectio in πεπειραμένων præferenda videtur. SCHN. Et Schol. Ven. A. B. ad Iliad. λ'. 227. Φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι. ὡς καὶ Πίνδαρος· "γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐμ-"πείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν." Metrum ab Hermanno sic habe:

γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπεί-
    ροισι· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν
καρδίᾳ περισσῶς.

III. (p. 27.)

Erotianus Glossar. Hippocrat. voce αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός.—καὶ Πίνδαρος ἐν Ὑπορχήμασι λέγων·

ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι· πολλὰ δὲ ἕλκεα πλευρὰς ἔμβαλεν ὦμον τραχὺ ῥόπαλον· τέλος δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς, αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Eustachius in editione sua rarissima, p. 19. H. habet hæc Latina: *Cecidere sanguine mixta. Multa autem ulcera intulit costis, et præduro humero; denique extollens duras costas abscidit*, etc. Nihil ad hunc locum emendandum proficimus ex collatione codicis Dorvilliani in Obs. Misc. Nov. tom. ix. p. 1003. posita. Vulcanius in notis Mtis ap. Heringam Obs. crit. p. 116. legebat: ἐνέπτυσε, deinde ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Ipse Heringa malebat, reliqua tamen Vulcanii emendatione admissa, legere: ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι: deinde priore πλευρὰς ejecto metrum ita constituendum censebat:

Ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι· πολλὰ δ'
ἕλκε' ἔμβαλε, νωμῶν τρα-
    χὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς, αἰ-
    ὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Si, quod sentio, dicendum est, fateor, mihi neutrum virorum horum doctissimorum satisfecisse in Pindari loco difficillimo emendando, ubi desiderari videtur mentio spinæ dorsi, qua quidem ictibus clavæ disrupta, medulla per ossa vertebrarum prorumpebat. Similis plane locus est Sophoclis in Ægeo apud Pollucem, x. 160. (ex Ægeo:—κέρα σιδηρᾶ· πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν πλέον ἀλοῆται.) quocum comparabis Dion. Hal. Ant. i. 39. SCHN.

Egit locus forte de Hercule: is quem aggressus erat, *exspuit mista sanguine; multa autem intulerat vulnera dura clava. Tandem ea sublata fortia latera percussit; vita autem per ossa est profligata.* Metrum Hermannus, hiatu relicto vs. i. sic constituit:

Ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.
πολλὰ δ' ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν
νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων
ἐρραίσθη.

IV.

Athen. xiv. p. 631. C. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι·

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.

V. (p. 28.)

Schol. Theocriti, vii. 103. Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. Cf. Dorville Obs. Misc. Nov. tom. iii. p. 159.

VI.

Præclarum locum apud Plutarchum Quæst. Conv. ix. 15. 748. A. B. animi conjectura ductus referendum putabam ad Pindarum auctorem; qua in re si vel maxime opinione mea falsus fuerim, gratum tamen erit lectori fragmentum inprimis utile ad naturam *poeseos hyporchematicæ* cognoscendam paulo emendatius a me hic appositum legere. Sic igitur ille: ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ, καὶ μάλιστα μιμέμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξειε δ' ἄν, ὥσπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται, τὰ εἴδη (addo ἔοικε εἶναι·) δηλοῖ δὲ, ὃς μάλιστα κατωρθωκέναι δόξει ἐν ὑπορχήμασι, καὶ γεγονέναι πιθανώτερος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι ἑτέραν τῆς ἑτέρας. τὸ γὰρ Θεσσαλὸν ἵππον ἢ κύνα Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων, ἢ οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν τε πεδίον πέταται θανάτοιο κῆρας εὑρέμεν μανύων ἐλάφῳ· τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα πάντα ἕτοιμον· καὶ τὰ ἑξῆς μονονοὺ λέληθε τὴν ἐν ὀρχήσει διά-

θεσιν τὰ ποιήματα παρακαλεῖν, καὶ τὼ χεῖρε καὶ τὼ πόδε, μᾶλλον δὲ ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι, καὶ ἐντείνειν, etc. Emendavi quæ potui, partim collatione codicum in fine adjecta adjutus, unde Θεσσαλὸν ἵππον ex Codice T. V. pro vulgato πελαστὸν ἵππον. Porro θανάτοιο κῆρας ex Cod. T. V. pro θάνατον κεράσασα recepi. Nam quod ex Cod. T. V. annotatur μίμῳ pro μίμεο, nihili est. Deinde pro στρέφοιαν ἕτερον scripsi στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα. Denique μόνε mutavi in μονονέ. Reliqua vitia felicioribus ingeniis emaculanda relinquo, quorum judicio mea hæc de auctore fragmenti conjectura vel stabit vel cadet. Schn. Primo loco ad Carmina ὑπορχηματικὰ referendum Carmen supra memoratum εἰς Ἱέρωνα, ubi vide. Similia duo hæc genera, Pæanes et Hyporchemata, inter se fuisse, patet e Plutarcho de Musica, p. 1134. loco inf. ad Pæanes memorato.

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

I. Εἰς Δῆλον. (p. 29.)

Petierant Cei a poeta, ut iis pæanem concinnaret, qui a theoris Delum missis ad aram Dei caneretur. Affectum carmen demum post cantatam Herodoti Thebani victoriam, quod fecit Isthmica prima, perfecit et absolvit Pindarus, ut habetur in Scholiis ad Isthm. i. Idem argumentum tractaverant olim Eumelus Corinthius, cujus in Delum carmen a Pausania memoratur, et Pronomus Thebanus, qui Chalcidensibus προσῴδιον εἰς Δῆλον conscripsit, ut refert idem Pausanias, ix. 12. p. 734, 5. Ex hoc igitur carmine sine dubio decerpta sunt, quæ profert *Philo* de corrupt. mundi, tom. ii. p. 511. ed. Mang. διὸ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δήλε φησίν·

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμε
παιδὸς Λατῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντε θυγάτηρ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας·
ἅν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκεσιν,
μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

Salve, ô divina, nitide comati Latonæ filii amabilis surcule, maris filia, terræ latæ immotum prodigium; quam mortales Delum appellant, immortales autem in Olympo celeberrimum nigricantis terræ sidus.—Pro vulgato θεοτίμητα Mangey ex Mtis et Olymp. vi. recte θεοδμάτα restituit. Idem pro κυανέας conji-

ciebat κραναᾶς legendum, quod Isthm. i. κρανὰ Δᾶλος dicitur. Malo κυανέας πλακὸς, *cærulei maris*, cujus quasi sidus est Delus; alludit enim poeta ad vetus insulæ nomen Ἀστερία. Cf. Intt. ad hymn. Callim. in Delum. SCHN.

Versum tertium et seqq. Hermannus restituit:

Πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρεί-
  ας ἀκίνητον τέρας·
ἅν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκου-
  σιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

II.

Alium nec minus præclarum locum ex hoc carmine servavit Strabo x. p. 742. B. 743. A. ubi de Delo: τετίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρμένη (l. ἐξηρμένη). μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος·

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν·
ἀλλὰ Κοίου γένος ὁπότ' ὠδίνεσσι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν
χθονίων, ἂν δ' ἐπὶ κρανααῖς σχέθον πέτρᾳ
ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· ἔνθα τεκοῖσ'
εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

Erat enim antea vaga fluctibus Delos omnigenorumque ventorum procellis; verum postquam Cœi soboles (Latona) sacris doloribus acta eam adiit, tum quatuor rectæ e radicibus terræ emicuerunt, et in aspera rupe confestim eminuerunt (ἀνέσχεθον, ἀνέσχον, ἐπὶ κραναᾷ πέτρᾳ) *adamantinæ columnæ: ibi parens beatam vidit sobolem.*—Priora verba habet etiam Schol. ad Odyss. κ'. 3. cujus auctoritate scripsi πάροιθε φορητὰ, cum in Strabone πάροιθεν ἐ φορητὰ legeretur; deinde ex eodem restitui κυμάτεσσι Δᾶλος, cum apud Geographum omisso Deli nomine κύμασί τε editum exstaret. Casaubonus sine ope librorum veterum nihil tentandum sibi putabat; monet tamen in codice omitti verba ὁ γένος, ibidemque esse πρυμνῶν. Idem ex corrupto σχεδὸν recte effecit σχέθον, quam emendationem secutus Barnesius reliqua, ita ut edita jam prostant, feliciter constituit ad Homerum, tom. iii. p. 343. Antea enim in Strabone legebatur: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος* ὁπότ'—ἐβαίνειν* —ἂν* δ' ἐπὶ κραναῇ σχεδόν. Præterea ingenium in

hoc loco suum experiri voluit etiam Th. Canterus V. L. ii. 22. ubi legebat: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁπότ' ὠδύναισι θείαι; ἀγχιτόκοις ἐπιβαίνειν. Qua quid emendatione quid proficiatur, non video, nisi forte vir doctissimus vocem ἀγχιτόκοις ex codice aliquo addendam monere voluit. Ultima fragmenti verba respiciebat *Plutarchus* de facie in orbe Lunæ, p. 923. C. τὴν γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσι. Scilicet philosophus Chæronensis verba Pindari ad rem suam in alienum sensum detorsit. Facit huc Ibyci locus ap. Schol. Apollonii, iii. 16. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Denique ad Pindaricum in Delum Pæana spectant etiam verba Senecæ Quæst. Nat. vi. 26. ubi de Delo ait: *Hanc Philosophi quoque, credula natio, dixerunt non moveri, auctore Pindaro.* Schn.

Versus sic se habent ex Hermanni judicio:

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ
κυμάτεσσί τε Δᾶλος
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· ἀλλὰ Κοίου γένος
ὁπότ' ὠδύναισι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπὶ κρανααῖ σχέθον
πέτρᾳ ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖ-
σ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

III. Προσῴδιον Δελφοῖς γραφέν. (p. 31.)

Schol. Pindari ad Nem. vii. 94. καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας· ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιρίαν περὶ τιμάν.

ἀπολωλέναι τὸν Νεοπτόλεμον. Ita enim legendum, non μυρίαν, ut in editis est; (cf. inf. Pæanes, i. sub f.) cum Neoptolemus cum sacrificulis circumstantibus de carnium distributione contenderet, ubi ipse ex sententia Pindari occisus fuit. Rem narrat breviter ipse poeta Nem. vii. ubi multa habet Scholiastes, ex quo totum hujus carminis argumentum conjicere licet. Delphi scilicet indigne tulerunt cædem Neoptolemi, ad ipsam Apollinis Delphici

aram factam. Sepeliverant eum ab initio sub templi limine; postea vero a Menelao intra ipsum templum translatum fuit corpus, ubi ξενίων, festorum, quibus Apollo quoscunque heroas quasi invitare solebat, præses Neoptolemus erat constitutus, seu, quemadmodum Pindarus ait Nem. vii. 69. θεμίσκοπος ἡρωίαις πομπαῖς πολυθύτοις. Suspicari hinc licet, scriptum hoc, quod tractamus, carmen a Pindaro, ut hac ξενίων solennitate in laudem cum Apollinis, tum præsertim ipsius Neoptolemi cantaretur. Firmatur aliquantum hæc conjectura ex Scholiis ad Nem. vii. 150. ὁ δὲ Ἀριςόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφὲς, νῦν ὥσπερ ἀπολογεῖται εἰπών. Tempore igitur posterius est hoc Προσῴδιον seu Παιὰν, *i. e.* post Olymp. lxxix. scriptum, in quam incidit ex calculo Corsini Dissert. Agon. p. 52. victoria Sogenis a Pindaro Nemeaca vii. cantata. Historiam Neoptolemi, et narrationis de morte ejus varietatem copiose et docte, ut solet, explicuit Bachet de Meziriac *Commentaire sur les Epitres d'Ovide*, tom. ii. p. 306. quem lectores studiosi consulent.

IV. Προσῴδιον εἰς Ἀφαίαν Αἰγινηταῖς γραφέν. (p. 32.)

Pausanias Corinthiacis, (ii. 30.) p. 180. ἐν Αἰγίνᾳ πρὸς τὸ ὄρος τῦ Πανελληνίε Διὸς ἰῦσιν ἐςιν Ἀφαίας ἱερὸν, εἰς ἣν καὶ Πίνδαρος Αἰγινήταις ᾆσμα ἐποίησεν. De fabula vide omnino Ven. præceptoris Excursum ad Virg. Cirin, tom. iv. p. 137.

V.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀεῖσαι;

Quid dulcius est aut incipientibus canere *aut desinentibus quam canere alte cinctam Latonam et celerum equorum agitatores* (Dioscuros).—Hæc Pindari verba parodia expressit Aristophanes Equit. 1261. ad quem locum Scholiastes: τῦτο ἀρχὴ προσωδίε Πινδάρε. ἔχει δὲ ὄτως, etc. Convenit locus Alcmanis ap. Eustath. ad Homerum, p. 1667. Κάςωρ ὠκέων πώλων ἐλατῆρε καὶ Πολύδευκες. Quæ verba sine dubio respexit Schol. Pindari, Pyth. iv. 318. ubi legitur: Κάςωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἱππόται σοφοὶ καὶ Πολυδεύκης κυδνός. Voces ἱππόται σοφοὶ deleri jussit Valkeu. ad Lesbonact. p. 180.

VI.

Porphyrius de Abstin. ab E. A. iii. p. 251. ed. Rhoer. Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις πάντας τὲς θεὲς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος

ἐδιώκοντο, ἐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις. Ubi v. doctiss. Rhoer.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΣΑΚΑΔΑΝ.

Pausanias Bœoticis, (ix. 30.) p. 768. (Stabat in Helicone Sacadæ tibicinis signum, tibiis corpus fere longitudine æquantibus; non recte accepto Pindari carmine; in quo adeo versus esse debuit de tibiis ejus longis.) ὁ δὲ Σακάδα τῦ Ἀργείυ τὸν ἀνδριάντα πλάσας, ἐ συνιεὶς Πινδάρυ τὸ εἰς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν ἐδὲν ἐς τὸ μῆκος τῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν. Hoc idem carmen in Sacadam respiciebat *Plutarchus* de Musica, p. 1134. A. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. τῦτον καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

ΥΜΝΟΙ.

I. Εἰς Ἄμμωνα. (p. 33.)

Pausanias Bœoticis, (ix. 16. pr.) p. 741. ἐ πόῤῥω δέ ἐςι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐςίν. ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίυς τῷ Ἄμμωνι ὕμνυς· ὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ ςήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγυ τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκε. Ubi videtur ὕμνον in singulari legendum esse, ut sensus hujus loci constet. Ex hoc igitur hymno sumptus esse videtur locus, quem ex Pindaro refert Schol. ad Pyth. ix. 89.

Ἄμμων Ὀλύμπυ δέσποτα.

II. Εἰς Περσεφόνην.

Hunc hymnum poeta post mortem demum, cum anui cuidam in somnis apparuit, dictasse dicitur, ut est apud *Pausaniam* Bœoticis, (ix. 23.) p. 755. qui addit: ἐν τύτῳ τῷ ᾄσματι ἄλλαι τε εἰς τὸν Ἅδην ἐπικλήσεις εἰσὶ, καὶ ὁ χρυσήνιος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ. Eodem epitheto utitur recentissimus, ut equidem censeo, Argonauticorum auctor, quem Orphea vulgo nominant. v. 561.

Ἡ δὲ κατ' ὀρφναίοιο πόλυ χρυσήνιος ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ' ὐρανὸς ὄρθρον.

Ita enim ex Cod. Voss. legendum est, ut apparet etiam ex altero loco 364. τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια. Quis vero vel leviter veterum poetarum consuetudine pulchrique sensu imbutus persuaderi sibi patietur, tantam dictionis stribliginem rationumque poeticarum ignorantiam in magnum venerandi *Orphei* vel *Onomacriti* ingenium cadere posse?

III. Εἰς Ἀπόλλωνα.

Pausanias in Bœoticis, ix. 23. p. 754. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐς πλέον δόξης ἦρεν ἡ Πυθία ἀνειποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων ἀπήρχοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μοῖραν καὶ Πινδάρῳ τὴν ἴσην ἁπάντων νέμειν. Idem deinde in Phocicis, x. 24. p. 858. ἀνάκειται δὲ οὐ πόῤῥω τῆς ἑστίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μέν ἐστιν ὁ θρόνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Δελφοὺς, καθέζεσθαί τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν ὁπόσα τῶν ᾀσμάτων ἐς Ἀπόλλωνά ἐστιν. Pindari *in Apollinem carmina* memorat obiter *Himerius* in Allocutione ad Julianum edita a Fabricio B. G. tom. ix. p. 426. et in *Biblioth. Uffenbach. Catalogo*, p. 631. (Est in ed. Wernsdorf. Or. iii. in Basilium, pr. p. 428. ἵνα τι κατά σου νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Iterum Or. xiii. 7.) Eosdem fere honores Argivi olim in Homerum contulerunt, ut tradit ipse Lyricus infra in fragmento ex. Sed de his plura diximus olim in libro *de vita et scriptis Pindari*, p. 32. ubi loca auctorum congessimus plurima, quæ hanc præcipuam laudum vitæ Pindari partem celebrant. Unum tamen hic addam Aristidis locum de inconcinna oratione, tom. ii. p. 379. ubi Simonidem et Pindarum ἐξ εὐθέος se ipsos laudare memorat (h. e. aperte, nec tecte).

IV. Εἰς Πᾶνα.

(Hymnum in Panem a Pindaro scriptum esse, traditur passim. Ad verba Aristidis in Platon. i. "Miltiadis virtutem non minus "ex eo illustrari, quod Hercules et Pan pugnæ interfuerint, quam "Pindari poeticam commendat τὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν ὀρχήσασθαί "τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ.") Scholiastes *Aristidis*, tom. ii. p. 172. τὸ τὸν αὐτὸν θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ. λέγεται ὅτι μέλη ποιοῦντος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, τερφθεὶς ὠρχήσατο ὁ Πάν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ᾆσμα σκεψάμενος ὁ Πίνδαρος ἔμελλεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέγοντα αὐτῷ τὸ ᾆσμα, καὶ λαβὼν εὐθὺ ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Ipse *Aristides*, tom. i. p. 40. ἐκείνου μὲν γὰρ ὁ Πὰν τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο, ὡς λόγος. (Libanius Orat. lxiii. tom. iii. ed. R. p. 352. 12. τοσαύτη δὲ ἄρα κοινωνία λόγων καὶ ὀρχήσεως, ὡς ἐποίει μὲν ὁ Πίνδαρος, ὠρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾆσμα.) Cf. *Olearius* ad *Philostrat.* p. 829. Pietatem suam in Panem poeta testatus est

luculento loco Pyth. iii. 139. (ubi pro Hieronis salute Matrem deûm *cum Pane* virgines puellæ celebrant ante poetæ domum,) ubi v. Schol. Gr. et Commentar. Er. Schmid. p. 124. Schn. Licet suspicari, fuisse illud carmen e Partheniis, e quo supra (p. 29.) fragmentum vidimus, in quo Πὰν ὀρχηστὴς celebratur.

V.

Primus hymnorum Pindari memoratur una cum *Hesiodi* Theogonia apud Lucianum, (in Icaromenippo 27.) tom. ii. p. 785. unde tamen de argumento nihil discitur. Verba sunt: ἡ πρώτη ᾠδὴ τῶν ὕμνων τοῦ Πινδάρου. Igitur alium *Etymologici M.* p. 821. 52. et *Gudiani Mti* locum ad hunc numerum referam, ubi quædam ipsius poetæ verba supersunt. Ita vero ibi legitur in voce ὡμήρησεν. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον· οἷον ὁμοῦ καὶ μετ᾽ αὐτῶν πορευόμενον. Forte emendandum divisis vocibus μεθ᾽ ὁμήρεον. Schn. Ut fuerit ὁμήρειος pro ὁμηρειος, ὅμηρος, *conjunctus, una incedens.*

VI.

Aristides, tom. ii. p. 295. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πινδάρου διθυράμβων ὅτι χρὴ καταγνῶναι τουτονί, ὧν Πλάτων ἐπητιάσατο, ἔγωγ᾽ ἔχω· οὐ μόνον αὐτὸ τοῦτο τοὺς διθυράμβους σκοπῶν, ἀνδρειότεροι ὁπόθεν ἔχοντας καὶ στερεώτερον, ἢ ὡς ἐκεῖνον τῷ δοκεῖν ὑποπίπτειν, ἀλλ᾽ ὅτι κἀν τοῖς ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς μεταβολῆς, τὸν Κάδμον φησὶν ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου, οὕτω καὶ Πίνδαρος τῆς ὀρθῆς μουσικῆς ἐραστής ἐστι. Hinc emendabis *Plutarchum* de Pyth. Orac. p. 397. A. ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον οὐ μουσικὰν ὀρθὰν, οὐχ᾽ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφερὰν, οὐδὲ ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. Ubi negationem post Κάδμον ejiciendam esse conjecerat etiam Reiske Animadv. vol. ii. p. 250. qui præterea ὀρθίαν malebat. Conjunctissimus cum sensu prioris fragmenti locus est apud eund. *Plutarchum* de animæ procreat. Opp. moral. p. 1030. A. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον

ἅρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς.

εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος, ὥς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. Ubi ultima verba sunt corruptissima, quæ sine libris scriptis non facile est emendare. Apparet tamen ἐπακούοντα legendum esse; nec commode locum suum negatio tueri potest, postquam forte plures voces exciderunt. (f. fuit τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντα μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου τὸν Κάδμον.) Utrobique vero Pindarus de nuptiis Cadmi loqui videtur, quibus Apollo cum Musis affuisse dicuntur. (Quod aliquoties in Epiniciis attigit, ut Pyth. iii. 156. sqq.) Quod denique epicedium istud a *Plutarcho* laudatum attinet, decerptus est versiculus ex eo carmine, quod

in Anthol. Wechel. L. iii. p. 393. sub Leonidæ nomine legitur cum insigni verborum varietate:

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Salmasius in libro suo annotaverat: *Antipatro Sidonio tribuunt membranæ; eædem alio loco Platoni asserunt.* Inter *Platonis* epigrammata edidit ill. Brunck in Analect. Gr. Poetar. tom. i. p. 174.

VII. (p. 36.)

Aristides, tom. ii. p. 125. πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρῳ Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε, καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρε. Ubi Scholiastes: μέμνηται ἐν Ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἕν᾽ ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, σὺν θηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς· φίλον δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενὴς τούτου ἦν· Πηλεὺς γὰρ πρὸ Θέτιδος θυγατέρα Ἄκτορος τὴν Πολύμηλον (Πολυμήλην) εἶχε γυναῖκα. Ὁ δὲ Ἄκτωρ ἦν πατὴρ Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα. Actoris filiam Πολυμηλίδα appellat Tzetzes ad Lycophr. v. 175. Alias scripturæ varietates in hoc nomine reperies diligenter collectas apud Bachet de Meziriac *sur les Epitres d'Ovide*, tom. i. p. 41. Historiam Pelei illustrant loca *Nicandri* ap. *Anton. Liberalem*, p. 38. *Pausan.* (ii. 29.) Argolicis, p. 179. *Pindari*, Nem. iv. 90. *Etymol. M.* v. Λύκιον, quæ diligens lector comparabit. Schn. Propius ad rem spectant loca Apollodori, iii. 13. pr. et Notæ, p. 786. sq.

VIII.

Schol. Pindari ad Pyth. iv. 288. Pindarum ἐν Ὕμνοις Phryxi novercam Δημοδίκην (sic corr. Δημωτικὴν) appellasse tradit.

IX.

Schol. ad Nem. vii. 116. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις·

Ὑφαίνω δ᾽ Ἀμυθαονίδαις
ποικίλον ἄνδημα.

X.

Schol. Aristoph. ad Plutum, v. 9. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. Ubi auctor Scholii, forte Didymus, commentarios suos in Hymnos Pindari respiciebat.

XI. (p. 37.)

Quintilianus, viii. 6. p. 412. ed. Gesn. "Exquisitam vero

" figuram hujus rei *(loquitur de hyperbole)* deprehendisse apud " principem Lyricorum videor in libro eo, quem inscripsit ὕμνȣς. " Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula " Co dicuntur habitasse, non igni, nec ventis, nec mari, sed ful- " mini dicit similem fuisse, ut illa minora, hoc par esset."

Admoneo lectorem, ne sibi persuadeat, me omnia loca, quæcunque ex hymnis Pindari relata tradiderunt nobis grammatici, pro fragmentis hymnorum proprie dictorum venditare. Usus enim hujus nominis omnia carminum genera pervagatus est apud ipsos veteres auctores. Vide quæ Didymus in libro *de poetis lyricis* tradit in Etymol. M. v. ὕμνος, v. προσῳδία, v. προσῴδιον. SCHN. inprimis Menandr. rhet. de Encomiis in rhetor. Ald. et seorsum ed. et illustr. ab Heeren 1785. Latent forte in Hymnorum nomine comprehensa alia carmina lyrica, quæ Pindaro auctori apud Suidam tribuuntur, ut Δαφνηφορικά. Nihil superest ex Ἐνθρονισμοῖς et Βακχικοῖς.

ΠΑΙΑΝΕΣ. (p. 38.)

(Poetæ, qui Pæanas composuerant, antiquiores erant Pindaro Thaletas, Xenodamus, et Xenocritus. Xenodamum quidem alii ediderant Ὑπορχημάτων ποιητὴν καὶ ȣ̓ Παιάνων, cujus etiam carmen memoratum, ait Plutarch. de Musica, p. 1134. C. quod manifeste erat ὑπόρχημα. κέχρηται δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ Ὑπορχήματα, καὶ Πινδάρȣ ποιήματα δηλώσει. γέγραφε γὰρ καὶ Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα.) De his Pindari carminibus in universum hæc tradit Servius ad Æneid. x. 738. *unde Pindarus opus suum, quod et hominum et deorum continet laudes, Pæanas vocavit.*

I. Παιὰν τοῖς Δελφοῖς γραφείς.

Pausan. (Phocicis) x. 5. p. 810. extr. ubi de tertio Apollinis Delphici templo: τὰ δὲ εἰς τὸν τρίτον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκȣ̃, θαῦμα ȣ̓δὲν—ȣ̆́τω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι ȣ̓κ ἂν ἀπό γε τȣ̃ εἰκότος εἴη γενέσθαι χαλκȣ̃ν· τὰ μέντοι ἄλλα ȣ̓κ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίςȣ τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ εἰς τὰς ᾠδὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ ναῷ.

Χρυσεῖαι δ' ἐξ ὑπερῴȣ ἄειδον Κηλημόνες.

(em. Κηληδόνες.) *Aureæ e lacunari* (pro templo simpl.) *canebant Celedones* (tanquam Musæ effictæ cantantium habitu. Et versum cum Hermanno constitue :)

—— χρύσεαι
δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον
Κηληδόνες.

οὗτος μέντοι ταῦτα ἐς μίμησιν ἐμοὶ δοκεῖν τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Eundem locum tangit Athenæus vii. p. 290. E. πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀπαναίνεσθαι. Ubi Casaubonus ignorantiam suam fateri cum Eustathio ad Odyss. μ'. p. 1709. cll. p. 1689. quam veritatem inquirere latentem maluit. Sic vero Eustathius: οὐ πάνυ δὲ δῆλον, εἴτε Κηληδόνας ἐκεῖνος ἐπιθετικῶς τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸν κατ' αὐτὰς κηληθμὸν, εἴτε καὶ ἄλλα τινὰ ᾠδικὰ δαιμόνια. Nisi homo iste ubique impuros doctrinæ rivulos consectatus, ex alieno quam suo corde sapere maluisset, facile meliora discere poterat ex Philostrati V. A. vi. 11. p. 247. ubi de hoc ipso Apollinis templo tradit: καὶ ἄλλου ἐδεήθη ναοῦ, καὶ μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων. ἑνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἴυγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας (an ἐπιχεούσας?) πειθώ. Ubi Olearius noster præclare fuit de Pindari loco meritus, qui recte cum Kuhnio Κηληδόνες ex Athenæo præfert; contra vero Er. Schmid in Athenæo Κηλημόνες ex *Pausania* legi volebat. Priorem virorum doctissimorum sententiam confirmat locus Galeni in Hippocr. περὶ ἄρθρων iii. tom. iii. p. 615. l. 19. ed. Bas. unde sedem fragmenti cognoscimus: καὶ Πίνδαρος φησὶν ἐν ταῖς Πλειάσι· χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυμπεραὶ αἱ του ἄειδον Κληδόνες. (ex superioribus emendanda.) Ubi legendum Παιᾶσι Fabricius jam olim monuit. Comparavit porro Olearius, nescio qua veritatis specie, ἴυγγας illas aureas, quas *Philostratus* V. A. i. 25. p. 34. in regia Persarum suspensas fuisse tradit, ubi iterum conferendus est Olearius, qui tamen nimis argutari in tota hac disputatione videtur. SCHN. Κηληδόνας esse deas, Musis similes, dubitare non licet: firmatum id vides figura sedentis fœminæ lyram pulsantis, adscripta antiquis literis voce Καλεδόνες in vase antiquo Locris reperto: edito et illustrato nuper a viro docto *Ardito* (*Illustrazione di un antico Vaso trovato nelle Ruine de Locri.* Napoli 1791. 4.) Scripserat Pindarus Pæanem in Delphorum gratiam: ad quem versus iste spectasse videtur. Schol. ad Nem. vii. 94. diserte Pæanem memorat, ubi narrat, Æginetas ægre tulisse, quod Neoptolemum cum uno e Delphis de carnibus victimarum rixas movisse narraverat: ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμὰν

ἀπολωλέναι. *Pugnantem cum ministris super honore ex victimæ portione debita* (v. sup. in Prosodio, p. 46.). Iterum ad v. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν, τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς.

II. (p. 39.)

Satis probabiliter ad Pæanas referri et cum præcedenti fragmento conjungi posse videtur locus apud *Plutarchum* Consolat. ad Apoll. p. 109. A. περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθὸν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγεῖλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δὲ εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι· τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι. (Transferuntur in seqq. hæc eadem ad placidam Pindari ipsius mortem.) Templum ab ipsis exstructum memorat Pausan. x. 5. p. 811. et notas Jo. Frid. Fischeri, viri maximopere mihi colendi, ad Æschinis Dialog. iii. §. 10.

III. (p. 40.)

Strabo, ix. p. 642. C. 643. A. de Delphis: ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλὸν προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὅν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ἀπὸ τοῦ Διὸς, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· οἱ δὲ κόρακάς φασι. Fabulam copiose narrat Schol. Pindari ad Pyth. iv. 6. qui tamen ipsius Pindari non meminit, sed simpliciter ait: λόγος τὶς τοιοῦτος περιηχεῖ. Habet eandem Claudianus xvi. 11. ubi v. Gesn. Cf. *Plutarch.* de def. orac. pr. p. 409. *Schol. Sophoclis* Œdip. Tyr. 489. *Pausan.* Phocicis, (x. 16.) p. 835. τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντα σφίσιν ἐποίησεν. Schn. Respicit fabulam Pindar. P. iv. 7. χρυσέων Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος Pythia. Et ὀμφαλὸν vs. 134. et v. 6. add. P. viii. 85.

IV.

Ammonius, de affinium voc. differentia, voce Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς: διαφέρουσιν, ait, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶ, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον πρῶτον. Quæ si integriora exstarent, haberemus, unde obscurissimum Pyth. xi. locum, et *Pausan.* ix. 10. explicaremus. Quæcunque vero doceri poterant de hoc loco, præcepit cl. Valken. qui malebat deleto πρῶτον legere εἰς τὸ Ἰσμήνιον. Kœnius autem ad Gregorium, p. 225. emendabat ἱερόν. Schn. Turbas hac in re facile compesces, si distinxeris duo clypeorum genera, aliud antiquiorum, aliud serius ex ære. Vid. ad Schol. Pyth. xi. 5.

V.

Schol. Sophoclis ad Trachinias, v. 175. *de columbis Dodonæis:* Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν ἐς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

VI

Schol. Apollonii ad i. 1084.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.

annotat ad vocem ὄσσαν: εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν· ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος. Ubi Pæanas eum respexisse patet ex iis, quæ ad v. 1086. monet: εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων. Hinc Philostratus Icon ii. 15. p. 833. ea, quæ de Halcyonibus et Glauco Argonautis apparente tradit, ex Pindaro sumpsisse videri debet. De Glauco enim diserte *Pausanias* Bœotic. (ix. 22.) p. 754. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε. De Glauco v. Athen. vii. p. 296. Not. ad Apollod. p. 416.

VII.

Strabo, vii. p. 505. A. πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλοὺς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλοὺς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διισχυρίζεσθαι. Similis varietas in Sophoclis Trachin. 1183. ubi cf. Schol. Etymol. M. v. Σελλοί—καὶ οἱ μὲν Ἑλλοὺς αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν Σελλούς. Pindarum laudat etiam Schol. br. ad Iliad. π'. 234. Σελλούς. Πίνδαρος δὲ Ἑλλοὺς αὐτοὺς κληθῆναί φησι χωρὶς τοῦ πρώτου Σ. ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον. Add. Schol. Ven.

VIII.

In unum hic conjiciam locum, quæ passim veteres ad Musicam spectantia ex Pindari Pæanibus laudant. Primum igitur Plutarchus de Musica, p. 1136. C. Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι. Deinde Schol. ad Olymp. i. 26. περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν ποτὶ Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστι. Ubi pro ποτὶ videtur ὅτι legendum esse. Idem denique Schol. ad Pyth. xii. 45. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς. Schn. Etiam in Pæane aliquo Apollinis templum Dirænis ad Abderam meminerat Schol. Lycophr. 440. οἱ μάντεις τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπου Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος. οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν. (Schn. xciv.)

ΑΙΣΜΑ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

Nobilissimum omnium multisque laudatum fragmentum in Solis defectum servavit nobis Dionysius Halic. de Demosth. tom. ii. p. 273. unde tamen non satis apparet, ad quod carminis genus referendum sit. (Referamus inter ea, quæ generali appellatione Ἄισματα nominabantur: ut in Pausan. iii. 25. pr. Debuere in iis latere alia aliis propriis nominibus passim frequentata; ut τὰ Παρθένια, in quorum recensum Nemeacam xi. referebat Didymus ap. Schol. ad eam Oden pr.) Ponam hic ipsa verba Lyrici, prouti fuerunt olim a summo viro, Scaligero, constituta ad Propertii iii. 4. non quod omnia in eo probem, sed ut operæ rescribendi, transponendi, immutandi parcamus; tum de ipso loco Barnesiique conatibus dicam. Ita igitur, ubi locum e Platonis Phædro recitaverat, doctissimus Rhetor: ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάθοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς, ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ὥς γ᾽ ἐμοὶ φαίνεται·

Ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε,
μή σε θεῶμ᾽ ἄτερ ὀμμάτων.
ἄστρον ὑπέρτατον, ἐν ἁμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον
ἰσχὺν ποταίνιον ἄνδρασι,
καὶ σοφίας ὁδόν.
ἐπισκότειον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
ἀλλά σε πρὸς Διὸς,
ἵππως θοὰς, ἱκετεύω,
ἀπήμον᾽ ἐς ὄλβον
τράποιο Θήβαις.
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας,
πολέμου δ᾽ ἢ σᾶμα φέρεις τινὸς,
ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος
ὕδατι ζακότῳ διερὸν,

ἢ γαῖαν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξαρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.

Solis lux multituens, ne te videam sine lumine! Sidus supremum, interdiu subductum, reddidisti inefficax (5) *robur vegetum hominum, et* (obstruxisti sic) *sapientiæ viam. Per obscuram viam incedens currum agitas aliter quam antea.* (Esse hæc corrupta manifestum est.) *At te per Jovem* (10) *obtestor, equos celeres faustum in omen agas Thebis! O veneranda (Solis lux) commune prodigium (omnium terrarum) affers utique aut signum belli alicujus,* (15) *aut frugum interitum, aut nivis vim ingentem, aut perniciosam seditionem, aut maris eluviem in agrum, aut glaciem soli, aut humidam æstatem* (20) *imbre vehementi uvidam, aut terram diluvio obruens humanum iterum genus perdes.* (Subjiciam statim versus ex dimensione et emendatione Hermanni:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἐρημω-
θεῖσα μέτρ' ὀμμάτων,
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ
κλεπτόμενον ἔθηκας ἀμάχανον,
ἰσχὺν ποθατὸν ἀνδράσιν,
ἢ σαφείας ὁδόν;
ἐπεὶ σκότεος ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵππως θοὰς,
ἱκετεύω ἀπήμον' ἐς ὄλ-
βον τράποιο Θήβαις.
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας,
πολέμου δὴ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ
νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν, ἢ γαῖ-
αν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξ ἀρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.)

Versu primo Dionysius habet: τί πολύσκοπ' ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ. Barnesius, qui metrum a Scaligero constitutum servavit, inde effecit: πολοσκόπε. Equidem præeunte Philostrato, mox laudando, conjeceram olim legendum: τί πολύσκοπον ἐρημώσαισα μέτρον ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον, etc. Male enim Barnesius ἔθηκας, quod Dionysius et Scaliger habent, vi ejecit, suumque ἔθηκεν substituit; sed multo ineptius etiam verba hæc Barnesius de ipso sole interpretatur: *robur ingens illud renovabile mortalibus.* Scilicet hic est ille Barnesius, quem in Græcis omnium mortalium doctissimum locuples ipse testis Hudson prædicavit! Quod vero supra de Philostrato mentionem injeci, habeto nunc tibi locum ex epistola 72. p. 949. unde emendationem meam duxi: ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπό σου πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Videtur Pindaricum κλεπτόμενον a Philostrato paulum immutatum, et ad alium sensum traductum fuisse. Olearius ibi tutius tacuisset! Verba ἄστρον ὑπέρτατον laudat et Schol. Arati ad Phænom. v. 10. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Versu 7. ἐπισκότειον a Scaligero positum servavit Barnesius. In Dionysio est ἐπισκόπτεν. H. Stephanus nescio unde et quo sensu recepit ἐπισκώπτειν in Fragm. Pindaricis. Post ἐσσυμένα Barnesius assuit γε, et corruptum ἐσσαμένα cum Scaligero retinuit. Dionysius enim habet: πτανὸν ἀνδράσι— ἄτροπον ἐσσαμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον. Unde Scal. et Barn. effinxerunt ποταίνιον — ἀτραπὸν — ἐλαύνεις. Equidem olim conjeceram: ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι νεώτερον, etc. Versu 9. Dionys. ἵππος i. e. ἵππως, Barnes. ἵππους. Vulgatum τρόπαιο Sylburgius in τράποιο recte mutavit. Scaliger τρέποιο habet. Barnesius hæc suo more vertit. Versu 13. Dionysius habet πολέμου δὶς ἅμα φέρεις. Unde Scaliger nostram lectionem effinxit. Vix tamen ferri posse mihi videtur hæc viri summi emendatio, quod ἀκτὶς ἀελίου, quam poeta usque ad finem fragmenti alloquitur, dici πάγκοινον τέρας vix potest. Vide an propius ad vestigia corruptæ lectionis conjecerim: πάγκοινον τέρας δυσάμερον φέρεις. In Homero quidem πολέμοιο τέρας, Iliad. λ'. 4. interpretantur grammatici σημεῖον. Cf. ad Hesych. v. πολέμου τέρας. (Scabra oratio. τέρας Sol propter deliquium dici potuit. Interpungo: — τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. Πολέμου δὴ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ —). Versu 16. Dionysius habet: πόντου κενεῶσιν ἀλλὰ πέδον. Unde Scaliger effecit quod supra posuimus. Barnesius vero admodum eleganter, si diis placet, emendavit: ἢ πόντου πλημμύραν ἀμπεδίον. Tentaveram olim πόντου ἀνάπωσιν ἀλλοδαπόν. Versu 18. vulgatum ἱερὸν Scaliger et Sylb. recte in διερὸν mutarunt. Versu 19. H. Stephanus nescio unde καταλύσασα prodidit. Barnesius κατακαύσασα suum nobis offert; rectius deinde θήσει in θήσεις mutavit. Versu 20. νέων Scaliger et Barnesius nescio quibus rationibus adducti scripserunt: (cum esset νέον; quod esset respectu hominum

ante Deucalionem.) Ultimum ὀλοφυδιὸν debetur Scaligero; in Dionysio erat: ὀλοφυρ ... ubi suspicatus sum olim aliam ab ὀλοφύρομαι ductam formam latere. Ecce enim Plutarchus de Facie in Luna, p. 931. E. ὅτος Μίμνερμον ἐπάξει καὶ Κυδίαν, (?) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅμα (ἅματι fuisse suspicor) νύκτα γινόμενον καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν ** φάσκοντας. Quo quidem testimonio conjectura nostra ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν egregie confirmari videtur. Denique idem Pindari carmen laudat Philo in fragmentis ex Eusebio, tom. ii. p. 643. ed. Mang. ubi de defectu solis: αἱ δὲ μηνύματά ἐστιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πολέων φθορᾶς, ὃ καὶ Πίνδαρος ᾐνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων. Ubi apparet verba Pindari a Philone laudata omisisse Eusebium. Adde Plinii locum ii. 12. sect. 9. *misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.*

ΕΓΚΩΜΙΑ. (p. 44.)

Laudatur hoc nomine Pindari scriptum aliquod a Suida, cujus auctoritate permotus J. Nicol. Loensis Epiphyll. vii. 18. ad verba illa Porphyrionis in istud Horatii: *Quem virum aut heroa*, etc. *hæc a Pindaro sumpsit. Continet autem hæc ode laudes deorum ac Principum Romanorum:* existimabat respexisse grammaticum Pindari locum eum, quem paulo post ex Plutarcho ponam, quemque ex libro Ἐγκωμίων sumptum esse suspicabatur vir doctissimus. Verum satis clarum est Porphyrionem innuere Olymp. ii. τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Plutarchi vero locus est de Gloria Atheniensium, p. 347. E. 348. A. ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε· γλῶσσα δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μέλη, καὶ ῥυθμὸς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται· σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν ——

δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχεεν. Schn.

Plenior est locus ap. Lucian. Demosth. Encom. 19. unde totum locum Schneider sic constituerat:

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

(Hermannus monet, versui secundo esse addendum:

——— γένος ἢ
τὰν κ.

et mox scribendum:

ἢ τὰν Διωνύσου —)

Interpolavi *Plutarchi* locum ex *Luciano*, tom. iii. p. 505. qui v. 2. ἀνδρῶν post γένος, quod est in *Plutarcho*, omisit. Versu 4. *Plutarchus* habet: τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους ἦτταν, quod ultimum verbum ex seq. versu adhæserat, quem tamen una cum sexto librarii omiserunt. *Scholiastes Luciani* mire sibi sapere visus est, cum eo loco adderet: ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Schol. Pindari ad Nem. x. 1. primum versum affert: καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν. Habet eundem Dio Chrysost. Tarsica, i. p. 394. Quod vero ad sensum carminis, et certamen Pindari cum Corinna passim memoratum attinet, vide quæ disputavimus olim in libro *de vita et scr. Pindari*, p. 5. sqq. SCHN. Ad *Encomia* refero Horatii *reges* iv. 2. 13. *seu deos regesve canit, deorum sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendæ Flamma Chimæræ.* Fuere adeo in Encomiis laudes Pirithoi et Bellerophontis. Forte et de Cæneo, qui, cum vulnerari nequiret, in terram est depressus: Plutarch. de Stoicor. absurd. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθύναν ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν—

—— σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cum recto pede scidisset terram.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ. (p. 46.)

Primo statim loco proponam verba Etymol. M. quæ dithyrambos Pindari spectare non vana conjectura est. Sic igitur Grammaticus in voce διθύραμβος, p. 274. 50. Πίνδαρος δέ φησι Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα λῦθι ῥάμμα, ἵν' ἡ λυθίραμμος. Etymol. Gudianum Mtum apud virum rev. L. Kulenkamp mutilata habet ea verba: Πίνδαρος δὲ ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεύς. SCHN. Proclus Chrestomath. Excerpt. ap. Sylb. ad calc. Apollonii, p. 344. εὑρεθῆναι δὲ τὸν Διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει. Spectat ad Ol. xiii. 25.

Laudem Pindari e Dithyrambis attigit Aristides in Platonica, p. 295. tom. ii. extr. Locum v. sup. p. 38.

I.

Etymol. M. p. 460. 38. v. θώραξ—ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου θωράσασθαι λέγεται—καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ·

ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.

temulentus aliquando mulieri alienæ (f. vim intulit.)—ubi nescio cur Fabricius cum Sylburgio librum primum dithyramborum nobis obtrudant. SCHN.

Versum eundem recitat, sed memorabili cum varietate lectionis, Meletius de nat. hom. p. 86. (ex Lat. versione, quam solam habemus a Nic. Petreio. Venet. 1532. 4.) ubi de pectore: *Thorax igitur locus, qui alimentum accipit, est. Quidam autem vino madentem* θωρήξασθαι *dixerunt; ut Hippocrates:* λιμὸν θώρηξις λύει. *Ebrietas*, inquit, *famem solvit.* Et Pindarus in Dithyrambis: ἀλόχῳ ποτὲ

θωραχθεὶς ἐπέχεεν ἀλλότρια.

quod facit: "uxorem, vino quandoque madidus falsis insimu-"lavit." Non dubito hanc lectionem veriorem censere.

II.

Schol. Pindari ad Ol. xiii. 25. ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν, ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων, ἐν Θήβαις.

III. (p. 46—48.)

Secundi dithyrambi ipsum initium, satis illud longum, ut specimen *ἁρμονίας αὐστηρᾶς* refert Dionysius Halic. de composit. verbor. Huds. tom. ii. p. 41. quod, ut chartæ parcam, ponam hic prouti olim a Barnesio metro restitutum fuit: *ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου Διθύραμβος, οὗ ἐστιν ἀρχή·*

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι,
ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε Χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέα ἀγοράν·
ἰοδέτων λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαροδρέπτων λοιβὰν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
πορευσαντες ἀοιδαῖς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν.
γόνον ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ'
οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ
φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον
ἐρατά τ' ἴων φόβα,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.
ἀχεῖτε ὀμφᾶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Adeste ad chorum, Olympii, et adducite inclytam Gratiam dii, vos qui frequentem populo urbis umbilicum thure odoratum in sacris Athenis (5) *invisitis et insigne ornamentis et illustre forum: violis revinctarum coronarum, vere decerptarum, accipite libationem, et aspicite me divinitus cum honore carminum incedentem altera vice* (10) *ad deum hedera redimitum, quem*

Bromium Eriboamque mortales appellamus. Prolem summi parentis canamus, et e mulieribus Cadmeam Semelen. Apud Nemeam Argivam vatem non latet (15) *palmæ germen, quando, recluso Horarum thalamo, odoratum persenserint ver plantæ nectareæ. Tunc, tunc spargitur* (20) *super immortalem terram amabilis violarum crinis, rosæque comis miscentur. Canite voce carminum cum tibiis; canite Semelen redimitam diademate ô chori.*—Singula nunc videamus verba. Igitur v. 1. Hudsoni codd. male præferebant ἴδετ'. Versum 5. vertit H. Stephanus: *loco aprico situm*, ut adeo εὐάλιον legisse videatur Uptono ad h. l. Potius πανδείελον dixisset! V. 6. cod. Hudsoni ἰοδέτην λάχετε, et v. 7. ἐαριδρέπων præferunt. V. 9. malim πορευθέντα—ἀοιδᾶν ex vulgato πορευθέντες efficere, quod pessime mutavit Barnesius. (f. πορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς pro σὺν Pindarico more.) Ex voce δεύτερον recte Uptonus conjecturam duxit de ordine, quo olim fragmentum hoc inter reliquos Pindari dithyrambos legebatur. V. 10. codd. ἐπὶ τὸν κισσοδόταν. Malim κισσόδετον. V. 11. codd. τὸν βρόμιον ἐριβόαντε: quam lectionem probaverim. V. 12. codd. ὑπάτων μὲν—μέλπε γυναικῶν τε Καδμείαν ἔμολον. Vulgo ὑπάτων τε—μέλπομεν. (fuisse videtur ὑπάτου πατέρος.) V. 14. codd. νεμέῳ. (qui *vates ad Nemeam* sit, non intelligo.) V. 20. codd. ἀμβρόταν χθόν' ἐρώταν ἴον φοβεραί τε κόμαισι μίγνυται. V. 23. Dionysii edd. habent ὑμνεῖτ' ὀμφᾷ—ὑμνεῖτε Σεμέλαν. Codices vero, qui οἰχνεῖτ' ὀμφαῖς—οἰχνεῖτε præferunt, vestigia conservarunt veræ lectionis, quam nos Pindaro ex Apollonii Dyscoli Syntaxi, p. 223. l. 8. restituimus. Cf. ibi Sylburg. Laudat is ex Lyrico nostro verba: ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, quod ex Bœotorum more dictum vult pro ἀχοῦνται. Sed decipi vir bonus se passus est ab exemplaris sui vitio. Tenemus igitur cubile corruptelæ, ubi caput monstrosi illius οἰχνεῖτε latet; legendum enim in Pindaro ἀχεῖτε, quod et in altero versu repetendum est. Apollonium errantem secutus est *Politus* ad Eustathii tom. iii. p. 1072. Schn. Videndus de hoc carmine Hermannus ad Olymp. viii.

IV. (p. 49.)

Strabo vii. p. 491. C. 495. A. ubi docet Bœotos olim etiam Ὕαντας dictos fuisse: ὡς δὲ Πίνδαρος φησί·

Ἦν ὅτε ὕας Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

quem eundem locum Schol. ad Olymp. vi. 152. ex dithyrambis afferens σύας—ἔλεγον habet, quorum prius legitur etiam apud Galenum Suasoria ad Artes, c. 7. Cf. Schol. Apollonii ad iii. 1241.

V. (p. 48.)

Strabo, ix. p. 620. A. ἔστι δὲ τῷ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἄργος ἀπιόντι ἐν

ἀριστερᾷ ἡ Τανάγρα, ἐν δεξιᾷ κεῖται ἡ Ὑρία. καὶ ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται, καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. Quem locum nescio quo jure invertit Eustathius, tom. ii. p. 528. ed. Politi. (ad B. 496. p. 264. extr. Rom.) Nam reliquarum urbium, præter Thespias et Tanagram, vix vestigia obscura et nomina Strabonis ætate restabant, quod et ipse testatus est. Cum Strabonis testimonio vide qua ratione conciliari possit Hyginus Astron. c. 34. *Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.* Denique ad Pindarum auctorem referendum esse mihi persuasi locum ap. Lucianum pro Imag. c. 19. ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν.

VI. (p. 51.)

Strabo x. p. 719. A. B. ubi de Corybantibus: (ut doceret Græca et Phrygia a poetis esse confusa, Bacchum cum Cybele:) ὅτε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ οὗ ἡ ἀρχή·

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτονίαστ' ἀοιδαὶ διθυράμβῳ.

μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί·

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐνδέκ' ἀχλάδων κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δαῒς ὑπὸ ξανθῆσι πεύκαις.

τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. De posteriore loco prius dicam. Igitur in editione Almelovenii leguntur hi versus ex Casauboni emendatione ita restituti: "σοὶ μὲν καταρχαὶ, μᾶτερ, πάρα—ἐν δὲ καχλάδων κρόταλα, αἰθομένα τε δαῒς ὑπὸ ξανθῆς πεύκαις." (*sunt tibi, Mater, initia, magni rhombi, cymbalorumque crepitacula, et fax ardens fulvæ pinus.*) Quæ quidem viri summi conjecturæ cum nondum satisfecissent Ez. Spanhemio, ipse ad Callimach. p. 299. emendari jussit: ἐν δὲ παλλακῶν κρόταλα, ut sint παλλακοὶ *cinædi;* quod quidem commentum, licet satis ambitiosis verbis exornatum, ipsi relinquimus. Felicius evenit conjiciendo magnus ille Jac. Reiske in Notis ad Antholog. Cephalæ, p. 37. ubi legit:

Σοὶ μὲν καταχεῖ, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ καχλάσδον κρόταλον,
αἰθομένα τε δαῒς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις.

Apud te, ô mater deûm, circum sonant aures magni rhombi (orbes) *cymbalorum, et simul crepitans crotalum, et ardens flamma super flavis tædis pineis.*—Initio καταχεῖ pro καταχεῦσι defendit ex schemate Pindarico, quod Grammatici tradiderunt; sed σοὶ παρὰ καταχεῖ nimis mihi durum videtur. Alterum καχλάσδων mire animo meo abblanditur.

Priora dithyrambi verba laudat etiam Dionysius Hal. de Structura Orat. s. Composit. verb. (p. 23. Huds.) p. 100. ed. Uptoni 1747. ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ σίγμα—εἰσὶ δὲ, οἳ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· πρὶν μὲν ἧριπε σχοινοτενῆ φωνήεντα διθυράμβων, καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι. Ubi Hudsoniana codicum collatio nihil nos adjuvat. Athenæus vero xi. p. 467. A. B. ita: οἱ γὰρ μουσικοὶ, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ—καὶ Πίνδαρος δέ φησι· πρὶν μὲν ἧρπε σχοινοτενία τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων. Clearchus ibid. x. p. 448. D. καθάπερ οἱ ἄσιγμοι τῶν γρίφων, ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ Σ ἐποίησεν ᾠδὴν οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος. Tertium laudatur Lyrici hic locus x. p. 455. C. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ προσκρουόντων διὰ τὸ δυνατὸν (an ἀδύνατον?) εἶναι ἀποσχέσθαι πρὶν μὲν ἧρπε σχοινοτονίᾳ τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἄνθρωποι. Quæ quidem verba ne Casauboni quidem ingenium satis emendata dare potuit. Pindari tamen locum vir summus ita constituebat: πρὶν μὲν ἧριπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον, ἄνθρωποι, ἀπὸ στομάτων. *Prius tamen cadebant prolixæ dithyramborum vocales et impurum* Σαν, *ô mortales.* Sed ipse vir doctus sibi non satisfecit; quare et nos aliorum acumini emendandum difficillimum locum relinquimus. Schn.

Non video quid reprehendas in antiqua lectione: πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ διθυράμβω. *Olim incedebat in longum extenta,* soluta, *oratio dithyrambi;* tum altero versu: καὶ τὸ Σὰν κίβδαλον ἀπὸ στομάτων, *et male procusum San ore prolatum.* De Pindari ᾠδῇ ἀσίγμῳ, usu τοῦ Sigma, et controversia super ejus usu inter Atticos et Thebanos, nota res ex Eurip. Medea, 476. et Sch. ad e. l. ubi v. laudd. a Barnes. Muret. Sylb. et Upton. ad Dionys. l. c. cum Merrick. multisque aliis, et disputata nuper a Bottigero in *Attic. Museo,* tom. ii. p. 346. Eustath. ad Hom. p. 1335. 52.

Hermannus monuit et ipse scribendum esse:

πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ διθυράμβῳ
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώ-
ποισιν ἀπὸ στομάτων.

De altero autem fragmento se dicturum esse significat ad Ol. viii.

Locum ex *Meletio* de Nat. hom. quem Schneider ad calcem Fragmentorum Dithyrambi memoraverat, mox libro inspecto in

præfat. ad Analecta critica, p. 27. accuratius apposuerat, v. sup. ad no. i. p. 35. Alium locum ex Aristid. tom. ii. p. 52. v. inf. Fr. Inc. (clxiv. SCHN.)

VII. (p. 48.)

Harpocration voce παλιναίρετος—ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις. (proprie de eo quod iterum fuit probatum. adeoque reparatum.) Eadem Suidas h. v. Cf. doctiss. Ruhnken ad Timæi Glossar. Platonic. p. 147. Photius in Lexico Mto: Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις—ἐχρήσατο τῇ λέξει.

VIII. (p. 49.)

Etymol. M. p. 675. 33. v. Πλειὰς—λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν συνήντησεν αὐτῇ Ὠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς Ὠρίων ἐδίωκε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα κατηστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός. Quorum partem habet etiam Eustathius ad Homer. p. 1155. Hinc vero intelliges Schol. Pindari ad Nem. ii. 16.

τρεχέτω (Ὠρίων) δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δὲ αὐτῷ κύων.

δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις, i. e. ἔτεσι, qui erat tum loquendi usus.

IX. (p. 50.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. pr. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν·

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει.

καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις·

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἄγει κνήμων.

καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπαράς·

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

ubi illud ἄγει κνήμων sanum præstare nolim. (f. μνάμων.)

X.

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 637. Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν.—παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου Διθυράμβων.

Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

Splendidæ et violaceis sertis coronatæ. (Non enim accipiam *pingues* e joco Aristophanis, aut ex Sophistæ Philostrati acumine. λιπαρᾶν εὐωνύμωντ' ἀπ' Ἀθανᾶν Pindar. dixit Nem. iv. 29. et idem Thebas λιπαρὰς, ut modo ix.) add. ibid. 639. Iterum Equit. v. 1326. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι. Schol. ait: ἀπὸ Πινδάρε παρῴδηται. Idem denique ad Nubes, v. 298. ubi est: ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον. Schol. Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Suidas voc. ἰοστέφανοι: Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Eodem allusit *Philostratus* Icon. ii. 12. p. 830. (cf. Wesseling. Probab. p. 42.) Lucianus in Demosth. Encom. 10. p. 498. ἐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; Libanius Apol. Socratis, tom. i. p. 657. et adv. Æschin. tom. ii. p. 688. Athen. v. p. 187. D. Pleniorem locum ante oculos habuit, modo quæ Pindari sunt illibata apposuisset! *Plutarchus* de Gloria Athen. p. 350. A. ταῦτα τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν τέτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθήνας,—ὅτι πρῶτον, ὥς φησιν αὐτὸς, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεινὴν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιεῦς, ὥσπερ ἀδαμάντινοι, (quasi ipsi pro adamantinis fulcris essent,) στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Cf. inf. Fr. Inc. e Plutarch. p. 552. B. Aristid. in Panath. tom. i. p. 96. Himerius, Or. xv. 2. v. Wernsd. Præterea memorabilis est locus *Pausaniæ* in Atticis, (1. 8.) p. 20. καὶ Πίνδαρος, ἄλλα τε εὑράμενος παρὰ Ἀθηναίων καὶ τὴν εἰκόνα, ὅτι σφᾶς ἐπήνεσεν ᾆσμα ποιήσας. Ne vero de justo carmine cogites, quo Pindarus Athenarum laudes celebraverit, impediunt verba Libanii in Apol. Socr. tom. i. p. 657. μισθὸς τἕτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δή τινων ὄντων. Sed plura etiam Pindarus ab Atheniensibus præter imaginem obtinuerat, ut constat ex his epistolæ quartæ Æschineæ (jam sup. in Carmen ad Diagoram memoratæ) verbis: ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππε ἑκάστοτε ἀκέεις λέγοντος· αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἀθῆναι, καὶ ὅτι Πινδάρε τἕ Θηβαίε τὸ ἔπος τἕτ' ἔστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τἕτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τἕ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι, καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείας στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον, etc. Mulctam definit nescio quo auctore Tzetzes ad Hesiod. p. 104. b. ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτε τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος ἔρεισμα γεγράφηκεν. Contra negarunt ei Thebani statuæ honorem, ut est apud Athenæum, i. p. 19. De tempore, quo scripta hæc in laudem Athenarum credibile est, disputavimus olim de *vita et scriptis Pindari*, p. 38. sqq. Cf. etiam Erasm. Schmid ad Isthm. p. 21. Schn. Collegit iterum loca vir doctus in Bibl. Crit. P. ix. p. 49. In Pindaro scriptum esse debuit Ἀθᾶναι. Nec vero fragmentum

laudatum locus est unicus: nam Ἀθᾶναι λιπαραὶ occurrunt quoque in Isthm. ii. 30. et Nem. iv. 29.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ.

FRAGMENTA

QUÆ UNDE PETITA SINT INCERTUM EST.

I.

(*Herodotus*, iii. 38. καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. *Lex omnium rex est.* Alludit idem ad dictum hoc lib. vii. 104. ubi Demaratus ad Xerxen de Lacedæmoniis: ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, ἐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι· ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος. Dictum vulgatissimum: de cujus sensu inter veteres et recentiores est disputatum. Laudatum hinc a multis, primo loco a Platone.)

II.

(Apud *Platon.* in Gorgia, p. 484. B. (tom. iv. p. 81.) Callicles ait naturæ lege fortiorem jus facere: δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. ὗτος δὲ δή, φησιν, ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέυς· ἐπεὶ ἀπριάτας—λέγει ὕτω πως. τὸ γὰρ ᾆσμα ὐκ ἐπίςαμαι. λέγει δὲ, ὅτι ὔτε πριάμενος, ὔτε δόντος τῦ Γηρυόνυ, ἠλάσατο τὰς βῦς· ὡς τύτυ ὄντος τῦ δικαίυ φύσει, καὶ βῦς καὶ τἄλλα κτήματα εἶναι πάντα τῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων. Eodem redit Socrates, p. 488. B. πῶς φὴς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων, καὶ ἄρχειν τὸν βελτίω τῶν χειρόνων, καὶ πλεῖον ἔχειν τὸν ἀμείνω τῦ φαυλοτέρυ. Secundum hæc in Gorgia verba, sententia Pindari fuit: Νόμον esse jus fortioris erga imbellem ab ipsa natura constitutum; idque Herculis exemplum Geryonem aggressi declarare. Hoc tamen adversatur sensui, quem alii tribuunt verbis a se laudatis: Νόμος ὁ πάντων βασιλευς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων, *ut legis summam esse auctoritatem et imperium* innuant. Venit itaque Fraguerio in mentem, Pindari verba in aliam sententiam esse detorta: quod parum probabile visum Reiskio, etsi ei, illum refutanti, non

omnino assentiar, Animadvv. vol. iii. p. 435, 6. ubi miro modo Pindari locum refingit e Clementis loco infra adscribendo. Enimvero nec verba Pindari integra Plato eo loco apposuit. Vide ea, quæ apud Aristidem leguntur adversus Platonem disputantem loco infra adscribendo, et in Schol. Pindari ad Nem. ix. 35.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Diversis modis verba jungi possunt: l. ὁ νόμος ἄγει τὸ β. h. e. τὸ βίαιον, *lex regit vim.* Ita vulgo accipitur. l. ut τὸ β. sit pro βιαίως. l. ut subjectum sit τὸ βιαιότατον (h. τὸ βίαιον, ἡ βία), νόμος, τὸ πάντων βιαιότατον,—ἄγει ὑπερτάτᾳ χειρὶ, δικαιῶν, *justum esse censens hoc.* Ita adducaris forte in eam opinionem, in Gorgia ut censeas ejiciendam esse vocem τὸ δικαιότατον post ἄγει βιαίως. At in Gorgia est inverse νόμος ἄγει τὸ δίκαιον, *regit*, facit, *jus*, βιαίως, *per vim.* Convenit alter locus de LL. iv. p. 714. E. καὶ ἔφαμέν πε κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον ὡς φάναι. De LL. iii. p. 690. C.—κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχὴν, ἀλλ' οὐ βίαιον, πεφυκυῖαν. In Protagora, p. 337. D. Hippiæ verba: ὁ δὲ νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται. Conviv. p. 196. C. (tom. x. p. 215.) ἃ δ' ἄν τις ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πόλεως βασιλεῖς νόμοι δίκαια εἶναι. Placuit hoc aliis in sententiam generalem convertere: *legi omnia parere.*

Secundum hæc Chrysippus περὶ Νόμων apud Marcianum in Digestis, lib. i. tit. 3. de Legibus: ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Inde plures versu Pindarico modo palam modo tecte usi sunt. Et primo loco Euripid. Hec. 799. Ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως. Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χ' ὡ κείνων κρατῶν Νόμος.—Aristot. Rhet. iii. 3. τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμους. Commentatur in eum Dio Chrysost. Or. lxxv. de Lege; ubi et: ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς εἰκότως ἀνθρώπων καὶ θεῶν κέκληται. Et Jamblichus in Epistola ap. Stob. Serm. xliv. p. 535. Wech. Plutarch. in Demetr. p. 909. E. νόμος δὲ πάντων βασιλεὺς, κατὰ Πίνδαρόν, ἐστι. Et tom. ii. p. 780. C. ad Princip. indoct. τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὥς φησι Πίνδαρος. Add. Clemens Alex. Strom. i. p. 427. l. 5. Pott. οὐδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδεία.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν καὶ ἀθανάτων·

λέγει Πίνδαρος. Non sequar Reiskium l. c. ut priora pro Pindari verbis habeam, et cum eo locum interpolare velim, ut Pindarus scripserit: οὐδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδείᾳ νόμος—Idem, lib. ii. p. 438. l. 30. νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. Origenes contra Celsum s. 34. adscripsit tantum locum Herodoti.)

Integriorem locum Pindari affert *Aristides* Orat. Platonic. tom. ii. p. 52. (ubi contra Platonem disputat, maxime ad locum

in Gorgia, contendens, rhetorica ipsas leges et judicia indigere:) de Rhetorica: οὐ τὸν Πινδάρου νόμον τιμῶσα—οὐδὲ ταῦτ' ἐπᾴδουσα· νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων λέγει (leg. ἄγει) δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ ἀπριάτας. οὐ γὰρ φὴς ὅλου μεμνῆσθαι· ἐχρῆν δὲ ἴσως μηδὲ τούτων, μὴ οὖν ἐπὶ ῥητορικῇ γε· ἀλλ' ἄχρι μὲν τούτου καὶ ἡ ῥητορικὴ λέγει· "νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων·" τὰ δὲ ἑξῆς οὐκ ἔτι ταὐτὰ—ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον, ἄγει τὰ δίκαια πρεσβεύων, καὶ τοὺς ἐν ὕβρει θρασεῖς νουθετῶν· εἰ γὰρ ἀξιώσει τὸ βιαιότατον (*legem violentissimum quodque æquum reddere*) νόμον εἶναι τὸν δικαιοῦντα, καὶ τὴν ὑπερτάτην χεῖρα κρατεῖν Ἡρακλέους, ᾧ μετὰ τῆς χειρὸς τῶν δικαίων ἐμέλησεν, αὐτὴ τοῖς ἑαυτῆς λόγοις ἀπολεῖται· τίς γὰρ τόπος λοιπὸν ἢ χρεία ῥητορικῆς ἢ λόγων, εἰ τὸ δίκαιον ἡ χεὶρ ὁριεῖ, καὶ μηδὲν πλέον ἔσται τῷ δυναμένῳ διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος—δοκεῖ δέ μοι Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος, οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡσπερεὶ σχετλιάζων· "τεκμαίρομαι ἔρ-"γοισιν Ἡρακλέους αὐτοῖς" ὅτι καὶ ἑτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβῳ τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἀμὶν, φησὶν, αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· Τὸ δὲ μὴ Διὶ φίλτερον σίγημι πάμπαν. (Editi libri σιγῶμι, scripti μὴ πάμπαν·) οὐ γὰρ εἰκὸς, φησὶν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ, καὶ κακὸν εἶναι. καί τοι τόγε πρὸς νόμον, καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν βασιλέα, μάχεσθαι, οὐκ ἦν ἐπαινεῖν πρὸς Πινδάρου, οὐδὲ συμβουλεύειν πρὸς κέντρα λακτίζειν· αὐτὸς γοῦν τὸ τοιοῦτον κέκληκεν ὀλισθηρὸν οἶμον, καὶ κελεύει φυλάττεσθαι. Scholiastes ad h. l. σὲ δ' ὦ Γηρυόνη ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δ' ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπόδεκτος. ἵνα δὲ μηδεὶς αὐτῷ εἴπῃ, ὡς Διὸς βουλῇ τοῦτο γέγονε, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις; ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἀποδέχεται, καὶ αὐτὸς σιγῶ. SCHN. Collegere loca intpp. ad Hesych. in Νόμος ὁ πάντων βασιλεύς. Item Potter. ad Clement. p. 427. Alios Wettstein. ad Ep. Jacobi ii. 8. laudat. Item Fraguier in *Hist. de l'Acad. d. Inscr.* tom. iii. p. 165. sq. Valken. ad Herodot. iii. 38. p. 205. Adde inter deos relatum Νόμον.

Jam versus habe constitutos ab Hermanno:

νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει
δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ
χειρί· τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος.

Et sequentia:

—— σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἀμὶν

αἰνέω μὲν Γηρυόνη· τὸ δὲ μὴ Δὶ
φίλτερον σίγημι πάμπαν.

Scribendum est Δὶ sine punctis diæreseos, quia monosyllabum hic est, ut alibi sæpius.

III.

Plato de Rep. i. p. 330. E. 331. A. τῷ μηδὲν ἑαυτῷ (ἄδικον addit Stobæus, qui h. l. exscripsit, p. 756.) ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Χαριέντως γάρ τοι τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque juste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fovens, comitatur spes, quæ maxime mortalium volubilem animum gubernat.—Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. αἱ καλαὶ πράξεις ἔχουσι—τὴν μνήμην ἡδίονα καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος. p. 480. B. Synesius de Insomniis, p. 149. ed. Petav. ubi κουροτρόφος ἐλπὶς legitur; Nicephorus Gregor. in Annal. viii. 8. tom. i. p. 207. ad Andromachum sen. Imp. καὶ κυβερνᾷς, κατὰ Πίνδαρον, τὰν πολύστροφον γνώμαν ἑκάστων, καὶ διατίθης, ὅπως ἂν σχοίη τὰ πράγματα βέλτιστον. Ex Platone sua hausit Themistius Orat. viii. pr. p. 101. καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ προελθεῖν εἰς χρόνον πλείω τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης προαιρουμένοις, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον. Suspicor, hoc fragmentum ad Θρήνους referendum esse. Schn. Versus restituit Hermann.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. ii. p. 365. B. ubi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique præmiis—λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὑτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τό·

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβὰς
καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

Utrum justitiæ conscendam altum murum, (munimentum, turrim,) *an obliquæ fraudis? et ita munitus vitam agam?*—Hæc respiciens Cicero ad Att. xiii. 38. *nunc me juva, mi Attice, consilio,* πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, *id est, utrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi ὕψιον per *aperte* declaretur. ὕψιος est quod vulgo ὑψηλός.) ἢ σκολιᾶς ἀπάτας. Ut enim Pindaro, sic δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et hæc Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb. tom. ii. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius, Dissert. xviii. pr. p. 208. (aliis xv. et ii.)

> πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
> ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
> δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Ubi vulgo δίκας—σκολιᾶς ἀπάτας. Sed Davisius ex Harlei. et Reg. mutavit; cui favet Attici Platonici locus ap. Eusebium, P. E. xv. 5. *placitum de providentia regere vitam humanam* εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δὴ κατ' ἴχνος (leg. πότερον δίκα τεῖχος) ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν. Plato Republ. ii. p. 424. E. (f. p. 365. B. unde sup. jam locus Pindaricus fuit appositus, p. 81.) et Cicero ad Att. xiii. 38. habent πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat ἐπιχθονίων, ut est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

> δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. xxii. c. ix. p. 406. SCHN. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. ii. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic disponit:

> —— πότερον δὴ κατ' ἴχνος
> ὕπτιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
> ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
> πων, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. cxxix.)

Plato in Theæteto, tom. i. p. 173. D. de eo, cujus animus in rerum abditarum et subtilium investigationem implicitus est, a rebus, quæ in sensus cadunt, avocatus: ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ ἀτιμάσασα, πανταχῆ φέρεται κατὰ Πίνδαρον

τάτε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετρεῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομεῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἰς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. *Mens—quaquaversum volat, secundum Pindarum, quæ sub terra sunt et quæ supra, dimetiens, et supra cælum sidera exquirens, et omnem ubique rerum uniuscujusque totius naturam perscrutans, in eorum, quæ prope sunt, nihil se demittens.*—Ubique editur et legitur τὰ ἐπίπεδα, quod esse debet ὕπερθεν vel ἐφύπερθεν. Porro pro πανταχῆ φέρεται vera lectio Pindari fuit πέταται: quæ etiamnum servata est apud Eusebium, P. E. xii. p. 602. (353. Steph.) et xiii. p. 672. Porphyrius de Abst. i. 36. p. 62. ed. Rhoer. πέτεται, quod etiam præfert Codex Mtus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiæ a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est πέταται. Clemens Alex. Strom. v. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Pott. lin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: αὐτὸς δὲ πέταται κατὰ Πίνδαρον τᾶς τε γᾶς ὑπένερθεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος. Sic etiam Theodoret. Sermo xii. de Virtut. Act. p. 667. B. ed. Par. tom. iv. ubi pro καὶ τὰ ἐπίπεδα est καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετρεῦσα. Quod et Jamblichus habet l. c. et πᾶσαν, sed Cod. Ms. πάντη. Porro Theodoret. οὐρανοῦ τε ὑπεραστρονομεῦσα. In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis præbent καὶ κατὰ Πίνδαρον, quasi πέταται Platonis etiam esset. Antoninus Philosophus, ii. 13. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γᾶς, φησὶν, ἐρευνῶντος, καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δὲ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. Ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Suasoria ad Artes, cap. i. ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖν. De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. Schn. Valkenarius locum Platonis laudans φέρεται non attigit, et ἐπίπεδα recitat; at in fine mutat:—τῶν ὄντων, ὅλως εἴς τι—

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quæ habemus, recitat: in Euthydemo, p. 304. B. ἄριστον τὸ ὕδωρ. De Rep. iii. p. 408. B. de Æsculapio narrata Pyth. iii. 96. sq. in Phædro pr. ἀσχολίας πρᾶγμα ὑπέρτερον ποιήσασθαι ex Isthm. i. pr.

VII. (p. 54. ii.)

Polybius, Hist. iv. 31. 6. et pleniora *Stobæus*, Serm. ccxxiv. de Vita quieta, p. 742. ed. Wechel. Serm. lvi. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθείς,

ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Civitatem unus civium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimæ quietis almum jubar, discordiam ex animo evellens infestam, egestatem afferentem, inimicam nutricem puerorum.—Polybius præmittit hæc: οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικὰ, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ Περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων·

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνάσάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

δόξας γὰρ παραυτίκα πιθανῶς εἰρηκέναι, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην εὑρέθη καὶ βλαβερωτάτην πεποιημένος ἀπόφασιν. Quæ hæc eventa fuerint, non subjecit. Versu 4. H. Stephanus ἐπικόπτων, et v. 5. κουροτρόφων edidit in fragmentis Pindari; utrumque male. Arcesilaus apud Stobæum, p. 772. huc alludere videtur, cum dicit πενίαν ἀγαθὴν κουροτρόφον. Pro ἀνέμων legendum olim conjeceram ἀνέλκων *de vita et scriptis Pindari*, p. 38. SCHN. ἀλάλκον Jacobs *Bibl. der alten Literat.* ii. St. p. 43. Lenior medela erit ἀνελὼν, ipse civis. Et nunc video sic jam legisse Grotium, in quo etiam ἐπίκοτον, *infestam*. In Florileg. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς
ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπίκοπον ἀνελὼν,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. ii. 4. 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. V. notas ad c. l. p. 300.

IX. (p. 81. lxxiii.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis, tom. ii. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

—— ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν.

X. (p. 75. lx.)

Apollonii Lexicon Homericum, p. 582. (tom. ii. p. 482.) ξεινοδόκος. ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν—Φησὶν οὖν Σιμωνίδης· "ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν "αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum ξεινοδόκον—Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησε Τελαμών· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων

ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Ubi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἰὲν pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τε δαίμων exhibet, ut monuit Alberti ad Hesychii ξεινοδοκῶν—μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adjudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. tom. i. p. 129. xxiii.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι ——

Eodem modo usi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξενοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. Schn. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξεινοδοκῶν δ' ἄρ' ἄριστος. Nisi fuit ξεινοδοκῶν χρυσὸς δ' ἄρ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

XI. (p. 91. cix.)

Strabo, iii. p. 232. B. de Lusitanis: ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·

Πάντα θύειν ἑκατόν.

Omnia centena immolare. Quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α'. p. 49. Rom. Schn.

XII. (p. 91. cviii.)

Strabo, iii. p. 258. D. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, (*portam Gadiridem*, seu Gaditanam,) εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Schn.

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo, vii. p. 506. A. καὶ οἱ Τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα

εἰρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγίνετο. *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo, ix. p. 630. A. B. de Copaide palude: ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος. *Est enim hæc paludis pars* (ad Copas) *omnium cavissima*, ut Pindarus ait. καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφῶσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo, ix. p. 632. C. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον·

Κινηθεὶς ἐπήει γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλσεων.

Commotus obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, silvarum substructiones, concussit agitatus.—Ubi forte legendum τινάξατο. Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204. 43. De usu vocis ἄλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. iii. 31. vii. 89. x. 53. v. 24. Abresch ad Hesych. h. v. SCHN. Reddidi, ac si scriptum esset: καὶ μυχοὺς τινάσσετο παλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων. Hermanno ita scribendum videtur:

Κινηθεῖσαν ἐπήει
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

δινάσσατο a δινάζω. ἀλσέων autem bisyllabum est.

XVI. (p. 90. cvi.)

Strabo, ix. p. 659. A. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατείας κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας—ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, ut funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis utile.—Ubi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. ubi ait: Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δό-

λοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.

XVII. (p. 89. ciii.)

Strabo, xii. p. 819. C. ubi de Leucosyris: καὶ Πίνδαρός, φησιν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. *Syrium pugnacem equestrem exercitum.*—Ubi vulgo ante Casaubonum δίιππον legebatur. SCHN. Præferam εὔϊππον. Nec habet διεῖπον τὸν στρατὸν, a quo pendeat.

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis, (vii. 2.) p. 525. πολλῷ δὴ πρεσβυτέρα ἔτι ἡ κατὰ Ἴωνας τὰ εἰς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. Ἔφεσος. SCHN.

XVIII. (p. 89. cii.)

Strabo, xiv. p. 952. C. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nosti Polymnesti Colophonii hominis. Respiciebat h. l. Pindari *Plutarchus* de Musica, p. 1133. ubi ridiculum Buretti errorem (*M. de l'Acad. d. Inscr.* tom. x. p. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. SCHN. Ad metrum redegit Hermann.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat præterea Strabo locum ex Pyth. i. 31. de Typhone, lib. xiii. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus, p. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστι τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεὸν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν. Eundem locum repetit Quæst. Conviv. i. p. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie

in Luna, p. 927. A. B. et advers. Stoicos, p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. xii. p. 217. D.

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

Quos quidem versus Pindaro primus vindicavit Th. Canterus V. L. ii. 11. Cf. Clem. Alex. Strom. v. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. vi. pr. ἐν ἀνδρῶν, subjicit: καὶ ἕνα τὸν τούτων δημιουργὸν, ὃν ἀριστοτέχναν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς προκοπὰς κατ᾽ ἀξίαν εἰς θεότητα παρεσχημένον. Reliqua, quæ ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀριστοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schn. Monet Hermann. versus binos in unum esse contrahendos et scribendum ἀριστότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. vol. i. in Vita Thesei, p. 13. D. τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης (Theseus) ἔγημε Φαίδραν, ἔχων Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.

XXI. (p. 66. xxxviii.)

Plutarchus in Lycurgo, tom. i. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) ubi de poeticis Lacedæmoniorum studiis agit: Πίνδαρος δέ φησιν·

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et juniorum virtute excellentium pugnæ, et chori et Musæ et festa hilaritas.—Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί τε.

Tertiumque, p. 787. B. ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις, καὶ χοροὶ καὶ μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεοῦ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ὀφρῦς λύουσα. Schn. Sic scribenda censet Hermann.

—— ἔνθα βου-
λαὶ γερόντων καὶ νέων ἀν-
δρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello, p. 315. C. (tom. ii. p. 279.) ἀλλὰ γὰρ

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. Schn. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario, p. 422. D. (tom. ii. p. 519.) τὸν δὲ Μάρκελλον εἰδὼς βέβαιον ἄνδρα καὶ τὴν

ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ' Ἀλήθεια ap. Clem. Alex. Strom. vi. tom. ii. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobæus Serm. lix. p. 230. Wech. (xi. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Schn. *Principium magnæ virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affligas aspero mendacio*, sc. tanquam scopulo.—Grot. xi. Florilegii sic ordinavit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ὤνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diva, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,
Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Fœdera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio Græcorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

XXIV. (p. 58. xiii.)

Plutarchus in Nicia, p. 523. C. (tom. iii. p. 204.) ex Pindaro affert:

—— παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς ἰχνεύων.

(ut versus dirimit Hermann.) *juxta Lydium currum pedes incedens.*—Ubi Codd. Bodlei. bene οἰχνεύων. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. xx.

p. 331. εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέομεν. Cf. *Pantinus* ad Apostol. Proverb. xii. 38. Permutatio vocum ἰχνεύειν et οἰχνεύειν in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Æschyli Prometh. v. 122. pro εἰσοιχνεῦσι Mscr. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt εἰσιχνεῦσι. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφεος. De Jove a sue educato. Schn. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. v. 116. add. viii. 48.

XXV. (p. 74. lviii.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. ὅτι μὲν οὖν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τὸ τοιοῦτο φυλακτέον, (cavendam esse libertatem dicendi,) εὔδηλόν ἐστιν. εὐδίᾳ γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον, ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιταττόμενον τῷ

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον καὶ μεριμνῶν

κατὰ Πίνδαρον. Ubi Xylander ex Codd. recte σχοινίον μεριμνῶν legit; porro emendandum recte censet: Λυσίῳ λύοντι δὴ τὸ τῶν, etc. (ut sit scribendum: τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν. *Solventi funem molestarum curarum. H.*) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. xii. 35. Reiskius, p. 143. Λυαίῳ probabat. Schn.

XXVI. (p. 73. lv.)

Plutarchus de utilitate ex inimic. capienda, p. 88. B. νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. Scholiast. Pindari ad Olymp. viii. 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus conjuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. ix. 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce ἀγρυξία. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne hiscere quidem audent; ita ut in conspectum amicorum venire nec audeant:* (ὡς) οὐκ ἐλθεῖν. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

XXVII. (p. 73. lv.)

Ibidem, p. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὥς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. vol. ii. p. 155. SCHN. *Invidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. liii.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅπερ οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι τοπαράπαν,

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

ὥς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Æschyli Prometh. v. 1050. εἰς κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις. SCHN.

Vix sana Græca: esse debuit

— ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

—— ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανὴς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. lvii.)

Ibidem, p. 116. D. ὁ δὲ Πίνδαρος Σοφοὶ δέ, φησι, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. *Sapientes hanc vocem*, Ne quid nimis, *magnopere laudarunt.* Eundem locum habet Hephæstion de Metris, p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ὅπερ Χείλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ, etc. SCHN.

XXX. (p. 73. liv.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii —

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος

ὁ Πίνδαρος θεοὺς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥεούσαις. *Deos*, ait Pindarus, *esse morborum et senii et ærumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.*—Iterum h. l. sine auctoris nomine

habet adv. Stoicos, p. 1075. A. Schn. Versus constituit Hermann.

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τε ἄπειροι βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. lxxvi.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. οὐ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀπευθὴς, κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Προμηθείας θυγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. Ubi Cod. Petav. μεγαπενθὴς—τρέφουσα. Xylander vulgatam *incerta* vertit. Quid in illa lectione μεγαπενθὴς lateat, nondum exputo. (Mart. Gottfr. Hermann. in Enchirid. Mytholog. tom. iii. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quæ et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad ἀπειθὴς ducunt. *H.*) Reiske, p. 190. legebat ἀπειθής. (quod et Wyttenb. recepit. In Latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero, *non enim illa est pervicax*, ut Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque geminum versat gubernaculum*, scil. ut omnia ad unum ejus arbitrium gerantur.) Animadvertes duplex a Pindaro Fortunæ gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. Schn.

XXXII. (p. 82. lxxvii.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ Φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. Pariter *Pausanias* in Messeniac. (iv. 30.) p. 355. ᾖσε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ Φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν. Male igitur Reiske, p. 193. corrigebat φερεσίπολιν. Schn. Redditur: *quæ urbem ferret,* ulnis gestat.

XXXIII. (p. 70. xlv.)

Plutarch. de Iside, p. 365. A. (p. 88. ed. Squire) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur τροφὴν legi voluisse; Reiske, p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi δενδρίτης, quod extat

apud ipsum Conviv. Serm. v. Probl. 3. In Erotico, p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium, Sympos. Quæst. ix. 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐςὶ Δημήτηρ ἀνησιδώρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ubi Codd. πολυθαλὴς præferunt. Locum ipsum nondum penitus intelligo. Schn. In priore loco δένδρον δὲ νόμον Δ. retinuit Wyttenb. quæ non intelligo; cum versione Xyl. *gratis frugibus arbores fecundet.* Δενδρέων verum est, sed νόμον leg. νομὸν, h. e. νομὴν, τροφήν. Nec κόμαν, *frondem*, desidero: lætitiæ dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum proventum, servat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ultimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμον prorsus abesset: *Bacchus qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

XXXIV. (p. 74. lix.)

Plutarchus de ει apud Delphos, p. 394. A. Apollo et Pluto diversi: καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σκότιος. καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ ἡ Λήθη καὶ ἡ Σιωπή. καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ "νυκτὸς ἀϊδνᾶς ἀεργηλοῖό τε ὕπνου κοίρανος," καὶ ὁ μὲν "βροτοῖσι θεῶν "ἔχθιςος ἁπάντων," πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς,

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

Ubi Reiske, p. 246. legebat: κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Cf. Valken. ad Eurip. Phœniss. p. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. (Iterum *Plutarchus* de Def. Or. p. 413. C. παῦε, ἔφην, παροξύνων θεόν· εὐόργητος γάρ ἐςι καὶ οὐ πρᾶος.

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὥς φησι Πίνδαρος. Ubi Codd. male ἀγενώτατος. Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. ὁ δὲ Ἀπόλλων

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὥς ὁ Πίνδαρος πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φησί. Ubi Cod. Petav. male ἀθανάτοις. Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

uti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, ut* Apollo *sit mortalibus mitissimus. H.*) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo Φαναῖος; quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii Φαναῖος Ἀπόλλων· Ἀχαιὸς Ὀμφάλη· παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. Usus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrio. *Phanæ* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Livius dixit, ubi Strabo, xiv. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. Plutarchus aliam et longe diversam hujus cognominis derivationem secutus esse videtur.—Obiter vicinam glossam φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι, ubi Intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cujus in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι φαντάζομαι. Quem locum recte Berglerus noster explicat.—Denique huc referam lacerum *Plutarchi* locum de Pyth. Orac. p. 403. A. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένας καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ καὶ θαυμάζειν ὅτι... Reliqua deficiunt. Sed Reiske, p. 258. eum locum ex fragmentis Pindaricis relegandum esse censebat. SCHN.

XXXV. (p. 62. xxi.)

Plutarchus Opp. Moral. p. 405. B. de Pyth. Orac. ὃ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴγε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας·

Θεοῦ θέλοντος, κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Deo volente, naviges vel vimine seu stipula.—Utitur Aristoph. in Pace, v. 698. de Cratino:

Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Ubi Schol. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

Θεοῦ θέλοντος, κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Scholiasten Comici exscripsit auctor scholii Barocciani ad Euripid. Phœniss. v. 398. SCHN. Apud Stobæum, Ecl. phys. c. iii. 19. p. 38. ed. Heeren, Simonidis nomen præscriptum est versui: ubi v. Heeren. Apud S. Theophilum ad Autolyc. lib. ii. p. 108. 110. occurrit sub Thestii seu obscuro seu corrupto nomine. Obvius versus sine nomine est passim, corrupte ap. Suidam in ῥιπός. Conf. Gataker. Advers. misc. 10. Erasmi Adagia, p. 14. Translata sunt verba mox ad alia, in quibus studium pertinax aut audacia vel fiducia animi adhibetur, ut in Aristoph. l. l.

XXXVI. (p. 59. xv.)

Plutarchus de Def. Orac. p. 417. C. ἑορτὰς δὲ καὶ θυσίας ὥσπερ

ἡμέρας ἀποφράδας καὶ σκυθρωπὰς, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι τε καὶ διασπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοὶ, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς,

μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

Ubi Turnebus et Xylander ἀλαλαὶ emendant, licet Eusebius vulgatam sequatur. Ea Pindari esse, apparet ex altero loco. Iterum enim *Plutarch*. Quæst. Conviv. v. p. 623. B.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ

κατὰ Πίνδαρον. *Furores et clamores concitatorum cum jactatione capitis.*—Ubi Ald. Basil. male ἄλλαι τε. Pro ἐριαύχενι recte Cod. T. V. ῥιψαύχενι. Tertium habet l. vii. p. 706. E. οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι,

μανίαις τ' ἀλαλαῖς τε ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

Ubi Ald. Basil. μανίαι ἀλάλαι τ' ὀρινόμενοι. Cod. T. V. μανίαις ἄλλαις ὀρινομέναις vel μανίαις ἀλάλαις ἐν τῷ πότῳ ὀρινομένων. Pro ἄλλαι posset quis obvertere Gregorii rationem ex Æolica dialecto petitam (cf. Kœn. ad Greg. p. 271.); sed vereor, ne sit observatio ea vana et falsa. Præterea Xylander Pindaro videtur tribuere, quæ habet *Plutarchus* de frat. amore, p. 483. D.

Κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θυγάτηρ, ἐγχέων προοίμιον.

Quæ eadem verba Eustath. ad Homer. p. 994. veluti Dorici scriptoris laudat. Sed de hac viri eruditissimi conjectura judicium penes lectorem esto. Schn. Disponit versus Hermann.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

et mox:

κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

XXXVII. (p. 59. xiv.)

Plutarch. Virtutem doceri posse, p. 451. D. et de animi tranquill. p. 472. E.

Ὑφ' ἅρμασι γὰρ ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, παρὰ ναῦν
δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

(Versus dispositi ab Hermanno.) *Sub curru equus, in aratro bos* (adhibendus est). *juxta navem incedit celerrime delphin;*

aprum autem qui vult venari, eum oportet canem laboris tolerantem parare.—Cod. Petavii βαλεύοντι præfert, quod probavit Reiske, p. 291.

XXXVIII. (p. 67. xl.)

Plutarchus de Ira cohibenda, p. 456. E. ex scriptore innominato laudat:

σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.

Quod quidem fragmentum Guil. Xylander animi conjectura ductus *Sapphonis* esse credebat, (scilicet ex antecedentibus: ἐν ὀργῇ δὲ οὐδὲν σεμνότερον ἡσυχίας; ὥσπερ, οὐκ ἄμφω παραινεῖν δυναμένης ἐν στήθεσιν—debuit ille legere ὡς Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης—Sic quoque nunc legi video in edit. Wyttenb. e codd. *II.*) quam secutus est etiam Wolf in Fragm. poetriarum Gr. Ego vero ad Pindarum auctorem referendum esse existimabam ob vocem μαψυλάκταν, quæ quanquam paulo aliter scripta occurrit in Nem. vii. 155. ταῦτα δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν, ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας, Διὸς Κόρινθος. Ubi veteres editiones omnes, præter Commelinianam, μαψυλάκας habent, quam quidem formam equidem ab ὑλᾶν, ὑλακτεῖν cum *Pauwio* repetere nolim. Ita enim μαψυλάκτας, ut in *Plutarcho* scripta vox legitur, reponere præstaret. Sed utroque loco μαψιλάκας rectum puto; in altero tamen Pindarico mihi videtur τέκνοισι μαψιλάκαις omnino rescribendum esse. Origo proverbii (Διὸς Κόρινθος) obscure traditur a grammaticis ad Pindaricam odam, et a Schol. ad Aristoph. Ran. 442. Cf. Libanii Epist. dlxv. Schn.

Si singula dispexeris, aut dicendum est duas diversas voces fuisse, μαψυλάκτης et μαψιλάκης, aut fuisse tantum μαψυλάκης et μαψυλάκτης, ab ὑλακή, ut statuebam in V. L. ad Nem. vii. 155. Ne prius statuerem, movebat me, primo quod parum probabile, vocem duas habuisse et diversas origines; tum quod a ληκέω et μὰψ vix commode fieri videbatur compositio; video tamen et μαψίφωνος occurrere, et λακεῖν, priore brevi.

XXXIX.

Ibidem, p. 457. B. χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν, φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανὲς κατὰ τὸν Πίνδαρον. *Qui honores in civitatibus petunt, vel factionem sibi parant, palam dolentes.*

XL. (p. 71. xlvii.)

Plutarchus de Sera Num. Vind. p. 552. B. (p. 23. ed. Wyttenb.) τό τε καλὸν Ἀρτεμίσιον

ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

Ubi pubes Attica jecit illustre fundamentum libertatis.—Quæ quidem verba sub nomine Pindari ipse laudat in Themistocle, p. 115. G. tom. i. Opp. de Malign. Herodoti, p. 867. C. de Gloria Atheniens. p. 350. A. (quem locum v. sup. in Dithyrambis, p. 55.) Aristides Orat. Plat. tom. ii. p. 198. πρῶτον μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ πλεύσας δυοῖν ναυμαχίαις δύ' ἔστησε τρόπαια.—ὥς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλόμενος. Schn. Versus disponendi cum Hermanno:

— ὅθι παῖδες Ἀθηναί-
ων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

XLI. (p. 71. xlviii.)

Ibidem, p. 562. A. (p. 76. ed. Wytt.) ἆρ' ἂν σῶμα μὲν ἔκγονον φαύλου σώματος ἄξιόν ἐστι θεραπεύειν καὶ φυλάττειν, κακίας δὲ ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσαν ἤθει καὶ ἀναφυομένην ἐᾶν δεῖ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται

— κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ πραπίδων καρπόν,

ὥς φησι Πίνδαρος. Ubi Reiske corrigebat: κακόφρονα κεύθουσα τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρπόν. At doctiss. Wyttenbachio placet emendatio Ruhnkenii, qui legebat: κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων καρπὸν, i. e. ἀναφάνῃ. (recte haud dubie.) Codex Harleianus ἀφανῆ præfert. Schn. Est *fructus animi*, καρπὸς φρενῶν, alibi *prudentia*, uti Ol. vii. 15. Pyth. ii. 135. Nem. x. 22. et versus Tragici: ἄνδρα—βαθεῖαν αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενον, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα, ap. Plutarch. de util. ex inimic. p. 88. B. et in Schol. ad Nem. primoque loco ap. Platon. de Rep. ii. p. 362. A. At nunc est κακόφρων πραπίδων καρπὸς *malitia*. Hermann. disjungit:

— κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

XLII. (p. 72. l.)

Ibidem, p. 567. F. (p. 107.) de Inferis: ἐν ταύταις (ψυχαῖς) φανῆναι τὴν Νέρωνος ψυχὴν τάτε ἄλλα κακῶς ἔχουσαν καὶ δὴ καὶ διαπεπαρμένην ἥλοις διαπύροις. προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτην (Wytt. ταύτῃ) τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι, etc. (Debuisse ait viperam intrare Neronis animam, in qua illa gestata et matris utero pereso reviviscceret tanquam vipera.) Poterat Chæronensis simpliciter ponere ἐχίδνης; quod ve-

ro meminerat de vipera canere alicubi Pindarum, cujus testimonio etiam in tritissimis rebus lubenter utitur, addidit Πινδαρικῆς.

XLIII. (p. 67. xxxix.)

Plutarchus de Exilio, p. 602. E. ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι, μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις.

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαίων·
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρυς πενθέων δὲ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

Exiguam Cyparissum amplecti et valere jubere pascua ad Idam Cretæ. At mihi parvus agellus est concessus, unde tenuis victus mihi est; luctus autem et turbas non habeo.—Vocem corruptam ἄδρυς omiserunt in versione Xylander et Stephanus; quid si ἄδακρυς πενθέων τε οὐκ ἔλαχον οὔτε στασίων conjecerim? Sensum reliquorum verborum non expedio. Reiske, p. 371. Animadv. de h. l. ita: Cyparissus est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, ubi vitæ partem egisse videtur, ἐλαφρὰν appellat ideo, quod leviter ibi viveretur absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. Lego περιδαΐων aut πυριδαΐων, bellicosum aut ardentem bellis. Num ὅθεν ἁ δρῦς, unde glans mihi venit, ut glandem pro victu dixerit? Num igitur ὅθεν ἁδρὸς sc. γίγνομαι, unde robustus fio, vel ἅδρυσμαι ab ἁδρύνεσθαι? Schn.

Verti, ut sententiam qualemcunque constituerem: præstare singula nolim. παρ' Ἰδαίων vel παριδαΐων mihi videbar agnoscere. ὅθεν ἄδρυς. Sententia postulat *victum qui satis sit*: an ἄδρυα fuerit, h. μῆλα, *silvestria*, aut simile quid, ut in tenui solo, non contendam. Jacobs, p. 222. Animadverss. in Eurip. Trag. ingeniose conj. ὅθεν ἄϊδρις πενθέων, δέους οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

XLIV. (p. 95. cxxv.)

Plutarchus Quæst. Conviv. lib. ii. p. 643. D. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες

αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ,

τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις. Ubi Ald. Basil. ἥρως ἐμίγνυτο habent. Schn. *Heroes miscebantur*, permistim sedebant, *circa venerandam mensam.* Hermann.

— ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυν-
τ' ἀμφὶ τράπεζαν ἁμᾶ.

XLV. (p. 66. xxxvii.)

Ibidem, lib. vii. sub f. p. 705. F. 706. A. ubi de voluptate ex Musica corrupta capienda: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν, οὔτε μεταλλάττων, ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις,

ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν, πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν,

ἄρτι παρακειμένων. *Nolim enim reprehendendum dicere vel mutandum* (μετάλλακτον) *esse, quod apponuntur jam in mensis, quæ præclara tellus et maris procellæ ferunt.*—Codices hic τῶν μεταλλάττων præferunt, in quo nescio an μεταλλατὸν aut μεταλλατέον lateat corruptum. Reiske, p. 445. Animadv. nihil extricavit.

XLVI. (p. 83. lxxx.)

Plutarch. An seni sit ger. resp. pr. p. 783. A.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν
ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

Certamine proposito prætexta causa, cur aliquis id refugiat, *virtutem in altas tenebras dejicit.*—Repetit eundem locum de solert. animal. 675. D. Cf. Zenobii Proverb. ii. 45. Leopard. Emendat. xiii. 7. Schn. Convenit sententia cum Nem. xi. 37. sq.

XLVII. (p. 85. lxxxvii.)

Pindaro tribuebat Guil. Xylander verba ap. *Plutarch.* in præcept. reip. ger. p. 798. D. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν, καὶ ἀναπλησθέντες, οὐκ ἔτι ῥαδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτα ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες·

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφᾶς παρήισαν ἔρωτες ναΐας κληῖδος. χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

Hilares amores navalis remigii (sperata e navigatione voluptas), *in maris candida tranquillitate jam iis evolarunt.* . . . . —Xylander legebat παρῆσαν vel παρίσαν. Pro χαράξει num χαλάξει, an aliud verbum sit substituendum, mihi non liquet. Ipsum fragmentum *Alcæo* nescio qua fretus auctoritate tribuit B. Martinus Var. L. iii. 12. ut monuit etiam ad h. l. Reiske, p. 487. vol. ii. Animadverss. Schn. Ita scribendum esse censet Hermann.

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποι σφᾶς παρήι-

ξάν τ' ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος χάραξι πόντου
δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

XLVIII. (p. 60. xvi.)

Plutarch. de solertia animal. p. 978. D. E. de polypode: τὴν πολυπόδων τῆς χρόας τὴν ἄμειψιν ὁ Πίνδαρος περιβόητον πεποίηκεν εἰπών·

Ποντίου θηρὸς χρωτὶ
μάλιστα νόον προσφέρων,
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Marinæ bestiæ corpori maxime similis animo omnibus te accommoda civitatibus.—Iterum in Quæst. Natur. p. 916. B. Pleniora sunt apud Athenæum, xii. p. 513. C. sine Pindari nomine: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Sunt igitur verba Amphiarai. Paulo aliter laudat hunc locum Lucianus de Saltat. c. 67. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό·

ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Rectior videtur lectio προσφέρων, i. e. *similis mente.* Ita προσφέρειν usurpavit ipse Pindarus Nem. vi. initio. (Et Schol. ad Nem. iii. 127. e Tragico: καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους.) Inde Callicratides in Dorico fragmento ap. Stobæum, p. 646. ἁ δ' ἐπιθυμία —τᾷ γυναικὶ ποτιφερὴς ἐντί. Fragmentum hoc Pindari expresserat nescio quis poeta, quem Clearchus laudat apud Athen. vii. p. 317. A.

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου, ὧν ἂν καὶ δῆμον ἵκηαι.

Eustathius ad Odyss. p. 1541. male ipsi Clearcho hos versus tribuit. Schn. Conveniunt noti versus Theognidis: Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς, ποτὶ πέτρῃ τῇ προσομιλήσε, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. Cf. Antig. Caryst. c. 22. et ibi Niclas. Hermannus verba sic in versus redigit:

—— ὦ παῖ,
ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

XLIX. (p. 82. lxxv.)

Ibidem, p. 984. C. δελφῖνι Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαί, φησιν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντε πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Integrior hic idem locus exstat Sympos. Quæst. vii. 5. p. 704. F. ὁ Πίνδαρός φησι κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίε δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. *Ait Pindarus, se incitatum esse ad cantum, marini delphini in morem, quem tranquillo in mari tibiarum melos amabile commovet.*—Reiske Animadv. p. 555. magno conatu emendabat: ἁλίε δελφῖνος, τὸν μεγακύμονος ἐκ πόντε πλαγιαύλων ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Ut sit ὑπόκρισιν pro μιμήσει. Schn. Versus Hermann. disposuit:

— ἁλίε δελφῖνος ὑπόκρισιν,
τὸν μὲν ἀκύμονος πόντε ἐν πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

L. (p. 95. cxxiv.)

Plutarch. Quæst. Platonic. p. 1007. B. de tempore disputans laudat hoc Pindaricum:

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.
Schn.

Tempus, regem omnium deorum potentiam superantem. Corrupte erat ἄνα. Emendat Hermann.

— ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλ-
λοντα χρόνον μακάρων.

Plutarchus ex editis carminibus plura passim laudat suis locis commemorata, ut Ol. i. 32, 33. in Qu. Conviv. ix. 15. p. 747. D. Pyth. i. 25. 27. aliquoties: de Superst. p. 167. C. Quæst. Conviv. ix. 12. p. 746. B. Item in Amator. p. 751. D. ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιςον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι. Memoriæ lapsu ad Vulcanum transferens, quod de Centauris est Pyth. ii. 78.

LI. (p. 61. xix.)

Artemidorus Oneirocrit. iv. c. 3. p. 202, 203. ἄλλα δ' ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἑκάςοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.

LII.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi, lib. ii. p. 180. 12. τὸ γὰρ

ἀλλήλους τρώσητε, οὐ ταυτόν ἐστι τῷ, ἑαυτοὺς τρώσητε. ὥσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὦτου καὶ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ·

ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας.

οὐ μὲν τῷ·

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ δούρατα ἐνῆκεν.

ἀλλ' ἀλλήλοις.

LIII.

Idem, lib. iii. p. 223. l. 8. ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ·

ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.

Alia lectio est ap. Dionys. Hal. de qua v. in Dithyramb. iii. p. 51.

Idem, lib. iii. p. 277. 30. ubi de ἐριπὼν, quod sit idem atque πεσὼν, laudat: ἐριπέντι Πολυνείκει, παρὰ Πινδάρῳ: nec scribendum id esse per ω. An ε pro ω reponendum est? Spectat ad Ol. ii. 76, 77. ubi ἐριπέντι in nonnullis est. Convenit disputatio cum Homerico: δεδουπότος Οἰδιπόδαο Iliad. ψ΄. 679. ubi v. Idem in Excerpt. Is. Vossii, Epinic. i. 2. p. 8. versum Pindari servavit.

LIV. (p. 94. cxxi.)

Athenæus, i. p. 22. B. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥς τε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ·

Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

(*Saltator, elegantiæ potens, pharetrate Apollo.* ἀγλαΐας ut in Pyth. i. 4. βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.) Hinc Eustath. ad Homer. p. 1602. 20. Apud Laconas σκιαστὴς, i. e. *saltator*, dictus fuisse traditur Apollo a Schol. Lycophr. 562. Cf. Gruteri Thesaur. Inscript. tom. i. p. 4. Schn.

Metrum ab Hermanno:

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

LV. (p. 96. cxxvi.)

Athenæus, i. p. 24. D.

ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ·

φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός. *Tanquam lignum ligno agglutinans*, Pindarus ait. Iterum laudat vi. p. 248. D.

LVI. (p. 88. xcviii.)

Athenæus, lib. ii. p. 41. E.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνε.

Membra recreans ambrosia aqua a Tilphussa, fonte pulchro progressa.—Hinc Eustath. ad Odyss. p. 1668. l. 7. Schn. De fonte hoc v. not. ad Apollod. p. 644.

LVII. (p. 96. cxxvii.)

Athenæus, lib. iv. p. 154. F.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως.

παρὰ Πινδάρῳ. *Bellicosa soboles a Perseo oriunda.*

LVIII. (p. 89. ci.)

Athenæus, v. p. 191. F. (in sua metra redactus locus ab Hermanno:)

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα,
φίλος τε Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων
εἴην, τοῦτ' αἴτημί σε.

Quod faciendo et tibi carus sim, fulminator Saturnie, et carus Musis, et Lætitiæ sim gratus, hoc rogo te.—Vulgo φίλος δὲ—μελῶν—αἰτοῦμαί σε. Casaubonus emendavit μέλων; deinde ex Eustath. ad Homer. p. 1490. 38. αἴτημι restitui. Iterum laudat fragmentum hoc Eustathius, sed locus memoria excidit.

LIX. (p. 87. xciii.)

Athenæus, x. pr. p. 411. C. de Hercule ἀδδηφάγῳ· Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδδηφαγίαν ἐπιφέρει· "ὑπὸ δὲ τῆς εὐφαγίας "κατέπινε καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας." παρὰ Πινδάρῳ δὲ τοῦτ' εἴληφε εἰπόντος· διὰ βοῶν θερμὰ εἰς ἀνθρακιὰν στρέψαν πυριπνόων τε σώματα, καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Quem locum Casaubonus ita constituebat:

Βρύκε δὲ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακιὰν στρέψας
πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν, ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Vociferabatur calidum in carbonem versando ignita boum corpora; tum ego graviter affectus vidi carnium tremores et ossium crepitum, ad quæ dispicienda multum temporis suppeditabat.—Huc respexit *Philostratus* Icon. ii. p. 498. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Coronus iste rex Lapitharum, filius Cænei.—Nescio quid sibi voluerit Eustathius ad Iliad. p. 882. 36. ubi de Hercule: ὃν καὶ ἡ Θρᾴκη παρὰ βραχὺ δυσπραγήσαντα εἶδεν ὑπὸ λῃστοῦ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. (Alcyoneum, Nem. iv. 43. sq.) Solet vero alibi ita commentatores Pindari antiquos laudare, veluti p. 1684. ἔτι δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην Σφίγγα κακὴ τὸ εἶδος ἦν, καὶ ἡ Μέδουσα μία τῶν Γοργόνων, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. SCHN.

Refingit locum Hermann. sic:

οὐδὲ βοῶν θερμὰν ἐς ἀνθρακιὰν
στρέψεν πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων
στεναγμὸν βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι
πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

LX. (p. 69. xliii.)

Athenæus, xi. p. 476. B. ex Pindaro laudat, quæ ductu ceterorum locorum ex Casauboni mente constituta ponamus: καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· (versus dispositi ab Hermanno:)

Ἀνδροδάμαν δ' ἐπεὶ Φῆ-
ρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευ-
κὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ
ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

Postquam viros domantem odorem dulcis vini senserunt, Centauri confestim a mensis candidum lac manibus dejecerunt, ultroque argenteis ex cornibus bibentes mentibus perturbati sunt.

—Athenæum more suo exscripsit Eustathius ad Hom. p. 916. l. 39. iterumque p. 917. l. 63. Pindari hunc locum respiciebat Etymol. M. v. κεράσαι, p. 504. 29. ubi pro Πείσανδρος legendum esse Πίνδαρος docuit doctiss. Dav. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii tom. iv. p. 237.

LXI. (p. 77. lxv.)

Præclarum est fragmentum, quod servatum legimus in Excerpto libri xi. Athenæi apud Casaub. Animadv. xi. c. iv. p. 782. l. 37. αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ, ἀναζωπυρῦσα νῦν, ὥς φησι Πίνδαρος·

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες
οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξωθεν,
πελάγει δ' ἐν πολυχρύσῳ πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε,
τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες, ἀέξονται,
φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Cum ærumnosæ curæ hominum ex animis fugiunt, inque mari auro abundantis Copiæ omnes pariter navigamus ad falsum littus. Qui antea egenus erat, tunc dives; quique dites, divitiis novis accrescunt, animos viteis arcubus saucios habentes. Hermanno videntur versus sic corrigendi et constituendi esse:

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχον-
ται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει
δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνει-
ὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες ἀέξον-
ται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

LXII. (p. 109.)

Locum ex *Aristodemi* commentariis Pindaricis excerptum servavit *Athenæus* xi. p. 495. F. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῃ περὶ Πινδάρου, τοῖς Σκίῤῥοις φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου. τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον καλούμενον ὄσχον. τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σκιῤῥάδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόον, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. Πενταπλόα δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν

καὶ ἄλφιτον καὶ ἐλαίȣ βραχύ. Fuit Aristodemus hic Eleus, ut apparet ex Scholiis Pindari, Olymp. x. et Harpocratione v. Ἑλλανοδίκαι, cujus ex commentariis in Pindarum plurima excerpta et translata fuerunt in illam scholiorum Græcorum farraginem, quam hodieque legimus. Præter eum multi exstiterunt grammatici, qui Pindari carminibus illustrandis interpretandisque operam dederant, quorum quidem principes enumeravit *Heynius*, vir summe mihi reverendus, in doctissima ad Pindarum præfatione. Sed invitat me hic locus, ut reliquorum virorum doctorum nomina, a viro summo omissa, hic breviter commemorem. Primus igitur mihi occurrit *Palamedes* Eleates, cujus ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν laudat Suidas in eo nomine, et quem intelligere videtur etiam Etymol. M. in ἁρμάτειον μέλος. Deinde dicitur *Draco* Stratonicensis περὶ Πινδάρȣ μελῶν scripsisse a Suida h. v. Tertius est *Trypho*, cujus librum περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς laudat Suidas h. v. Præterea in scholio Mto in Euripidis Medeam ap. *Bandinum* Catalog. Biblioth. Laurent. Medic. tom. iii. p. 422. nominatur commentarius scriptoris incerti, unde scholium illud, quod Bandinus omisit, exscriptum fuerit: ταῦτα δὲ ἀπὸ τȣ̃ ἀνεπιγράφȣ ὑπομνήματος τȣ̃ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν. Qui denique dicitur in Bibliothecæ Paris. Cod. Mto, no. 2881. exstare *Trichæ* Commentarius ineditus περὶ τῶν Πινδαρικῶν μέτρων (v. Catal. Mst. Bibl. Reg. tom. ii. p. 565.) nihil prorsus habet, quod non in vulgatis ad Pindarum scholiis quamvis paulo diversis sæpe verbis legatur, si leviusculas aliquas exceperis observationes de notis criticis, quibus veteres Grammatici in recensendis poetarum lyricorum carminibus usi fuerunt. Atque hoc equidem eo confidentius affirmare posse mihi videor, posteaquam mihi V. D. *d'Ansse de Villoison*, pro singulari, quo cum studia mea fovet, tum literas Græcas colit atque exornat, studio, plurima ex hoc libro descripta specimina in usum meum permisit, quæ quidem hoc loco lubenter virorum doctorum judiciis examinanda proposuissem, nisi nobis hic docta artificis manus defuisset, quæ plurimas notarum criticarum figuras, quæ in calce libelli manuscripti traditæ atque appictæ conspiciuntur, insculptas formulis ligneis exprimeret. Faciam tamen, ut, si qua mihi se in posterum commoda publicandorum horum excerptorum obtulerit occasio, viro amicissimo liberalitatis suæ collocatique in me beneficii fructus et gratia constet. Schn. Videntur hæc σημεῖα esse eadem illa, quæ Villoison ipse vulgavit ad calcem Prolegom. in Homer. p. lix.

LXIII. (p. 97. cxxx.)

Athenæus, xii. p. 546. B. καί που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον

ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας. Quæ quidem verba Dalecampius cum Erasmo Adag. in *homo* et *Justitiæ oculus* Pindaro tribuit.

LXIV. (p. 61. xviii.)

Athenæus, xiv. p. 641. C. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια—Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών·

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καὶ πέδ' ἄφθονον βοράν.

Mensis secundis dulcia bellaria, et post affluentem cibum.— Monet Casaubonus, *Clementem* Strom. i. p. 377. posteriora verba omittere, quæ in Athenæo scripta erant: περὶ παίδ' ἄφθονον βοράν. Unde effeci πέδ' ἄφθονον, ejecto præcedenti περὶ, quod sensum perturbat. Perpetuo errore Doricum πέδα in libris scriptis mutatum in πόδα vel παῖδα legitur. SCHN. Ex Athenæo sua petiit Eustath. p. 1401, 49. add. inf. xciv.

LXV. (p. 78. lxvii.)

Hephæstio de Metris, p. 46. habet ex Pindaro:

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

Exemplum metri quod nominatur Pindaricum. *Incitat me Musarum ductor ut choros agam.*

LXVI. (p. 78. lxviii.)

Idem ibid. (Pindaricum metrum) ex Pindaro laudat:

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ducas ministrum tuum, ô præclara Latona.

LXVII. (p. 79. lxx.)

Nullus dubito Pindari esse versum, quem *Hephæstio*, p. 51. addit alteri: Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν—qui et apud Clement. Alex. est, inf. C.

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

Victis illis, ô rex, tuis manibus.

LXVIII. (p. 78. lxvi.)

Idem ibidem, p. 52. hoc Pindaricum laudat:

Ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Qui etiam sacra securi percussus flavam Minervam peperit.— De fabula vide ipsum Pindarum, Ol. vii. 66. ubi χαλκελάτῳ πελέκει legitur. Totum illum locum expressisse videtur *Philostratus* Icon. ii. 27. p. 852. Vide omnino Dissertationem Itali *Foggini*, qua natales Minervæ in patera expressos ab artifice Etrusco explicat in *Dissertaz. dell' Academia di Cortona*, tom. ii. p. 93. Conferes præterea præclarum *Heynii* dissertationem insertam *Comment. Acad. Gotting. Societ.* tom. iv. p. 82. et *Winckelmanni* Monimenti antichi inediti, vol. i. p. 4. Nescio an huc etiam pertineat locus *Etymologici M.* voc. ἱππία, ubi est: ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. Conf. inprimis Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

LXIX. (p. 63. xxiv.)

Herodianus in Etymol. M. p. 566. 33. λιμήρη Πίνδαρος. τοῦτο δισσόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ λιμένος λιμενήρη, ἢ παρὰ τοῦ λειμῶνος λειμωνήρη, λιμήρη. Conf. Kuster ad Suidam v. λιμηρά. Steph. Byz. v. Ἐπίδαυρος. Et Hesych. v. λιμήρη. Schn. Non male jam monitum a viris doctis λιμηρὴ Ἐπίδαυρος esse emendandum; proprium enim nomen illud est urbis hujus Ἐπίδαυρος λιμηρά.

LXX. (p. 88. xcvii.)

Galenus de pulsuum different. tom. iii. p. 39. l. 1. ed. Basil. καίτοιγ' οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρός τις εἴη,

ὠκεανοῦ τὰ πέταλα

τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπειδὰν

ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν γλῶσσαν

(Pyth. i. 167.) ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον εἴπῃ. Compara locum Isthm. viii. 91. μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.

LXXI. (p. 90. cv.)

Pausanias, i. 2. p. 5. ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι et reliqua, quæ cum fructu conferentur cum *Plutarchi* Theseo, tom. i. p. 26. ubi p. 27. ex Pindaro hæc memorantur: τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαῖδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι Δημοφῶντα. Schn. Ad eundem locum, in quo Pindarus de Amazonibus egerat, spectare debuit alter locus, vii. 2. p. 525. οὐ μὴν πάντα γε εἰς τὴν θεὸν (Dianam Ephesiam) ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι, στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.

LXXII. (p. 90. civ.)

Pausanias, i. 41. p. 91. ubi contra Megarensium narrationem disputat, qui majorem natu ex Megarei filiis Timalcum cum Castore et Polluce Aphidnam oppugnatum venisse, atque a Theseo fuisse occisum affirmabant: Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφίδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν, ἀφικόμενος, ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν, καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε, καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενος, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα. Ad fabulam cf. ejusd. lib. ii. (Corinthiaca) c. 22. p. 161. extr. 32. pr. et p. 188. iii. 24. extr.

LXXIII. (p. 85. lxxxviii.)

Pausanias in Laconicis, (iii. 25.) p. 274. de oppido Pyrrhicho: εἰσὶ δὲ οἳ Σιληνὸν ἐκ Μαλέας ἐλθόντα ἐνταῦθα λέγουσιν οἰκῆσαι· τραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ᾄσματος Πινδάρου·

Ὁ ζαμενὴς δὲ, ὁ χοροιτύπος, ὃν
Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σιληνός.

ὡς δὲ καὶ Πύῤῥιχος ὄνομα ἦν αὐτῷ, Πινδάρῳ μὲν οὐκ ἔστιν εἰρημένον, λέγουσι δὲ οἱ περὶ τὴν Μαλέαν οἰκοῦντες. Schn. Spectavit forte ad eundem locum, unde est fragm. ap. Athen. xi. p. 476. B. n. lx. (xliii.)

LXXIV. (p. 107. clxiii.)

Pausanias in Eliacis, (v. 22. extr.) p. 436. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κορκύραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ· τοιαῦτα δὴ ἕτερα ᾖσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία. Idem scriptor, (lib. v. 14.) p. 412. Pindarum laudat de Alpheo: μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτου παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λατρειναίοις. De his agit Pausan. vi. 22. p. 510. Respexisse videtur Nem. i. ubi vide Scholia Græca, et inprimis Strabonem, vi. d. 416.—Eadem fere dubitatio est de loco Synesii in Laude Calvitii, p. 77. Petav. qui an ad residuorum Pindari Carminum aliquod referri commode possit, nondum exputavi: ἂν μὲν γὰρ ἢ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς, καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκροαταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θεαταί· κἂν χορηγῆσαι δέῃ τῇ πόλει, κἂν ἀποδόσεις ὁ δῆμος αἰτῇ, χρησόμεθα μεγαλοπρεπῶς τοῖς ὑπάρχουσι· τοῦ δαιμονίου δὲ ἀντιπνεύσαντος, καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιλειπόντων, ὃ μηδενὶ τῶν θείων ἀνδρῶν παραγένετο, τὸ γοῦν ἔσχατον ἄπεστι τῶν κακῶν ὁ λιμός.

LXXV. (p. 82. lxxviii.)

Pausanias in Achaicis, (vii. 26.) p. 592. ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην, καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.

LXXVI. (p. 60. xvii.)

Lucianus Imag. c. 8. p. 466. tom. ii. συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι. Idem pro Imag. c. 26. p. 505. ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη. Dixerat ergo Pindarus alicubi Venerem ἰοβλέφαρον, qua ratione Evadnen ἰοβόστρυχον appellat Olymp. vi. 50. et Alcæus in Apollonii Grammat. inedita apud Alberti ad Hesychium v. ἄμμι habet:

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

Quem eundem locum pessime scriptum vulgavit J. F. Reitz ad Maittaire Dialect. Gr. p. 430. Schn.

Laudatur quoque Ol. vi. 4. in Hippia 7. Ol. i. pr. in Gallo 7. et in Timone 41.

LXXVII. (p. 55. iv.)

Aristides, tom. i. p. 8. de Jove:

θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών·

τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός. Ubi *Abresch* in Obs. Miscell. x. p. 234. ex vestigiis libri Barocciani malebat legere:

θεὸς ἅτε πλέον τε λαχών.

Quod equidem non capio.

LXXVIII. (p. 55. v.)

Idem, tom. i. p. 10. de Minerva Jovi assidente: Πίνδαρος δ' αὖ φησὶ δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι. Eodem pertinet, quod *Plutarchus* affert ex Pindaro Quæst. Conv. i. 2. p. 617. C. de Minerva: Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει·

πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.

(Ibidem, p. 14. Χάριτες δ' αὐτῆς περὶ χεῖρας ἵστανται Pindari aut Lyrici alicujus esse suspicantur viri docti Abresch et Schneider; ipse vix adducor ut credam. *H.*)

LXXIX. (p. 57. x.)

Idem, tom. i. p. 78. ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι·

ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ
κύματα πόντου

τὴν ἀωρίαν σὴν ἀνακαλεῖ. *Immaturum tuum funus deplorant.*—In mortem Eteonei hæc dicuntur.

LXXX. (p. 57. xi.)

Idem, tom. i. p. 255. de aqua Æsculapii salubri: καὶ οὔτ' ἂν γάλα παραβάλλοιο, οὔτ' ἂν οἶνον ποθήσειας, ἀλλ' ἐστὶν, ὥσπερ Πίνδαρος τὸ νέκταρ ἐποίησεν αὐτόχυμον, πότιμον, θεία τινὶ κράσει κεκραμένον ἀρκούντως. Ubi Canterus emendabat αὐτόχυτον. Sed vulgatam, nescio quam bene, defendit Reiske, p. 328. Animadv. In Olymp. vii. 12. νέκταρ χυτὸν habes.

LXXXI. (p. 56. vi.)

Idem, tom. ii. p. 106. Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν, ἐρομένου τοῦ Διὸς εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτοῖς θεοὺς, οἵ τινες τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ. In Jovis nuptiis, dixerat Pindarus, Jove quærente ex diis num quid vellent, eos petiisse, ut deos quosdam ipsis faceret, qui eum satis dignis laudibus celebrarent.—Eundem Pindari locum sine dubio ante oculos habuit *Choricius* Sophista Gazæus, cujus locum ex *Catalogi Mtorum Codicum Græcorum Biblioth. Madritensis* editi Madriti 1769. vol. i. p. 464. col. i. transcriptum nuperrime ad me Lutetia Parisiorum misit vir summis cum ingenii tum animi virtutibus ornatissimus, *d'Ansse de Villoison*, cujus ego favorem atque amicitiam in maxima felicitatis meæ parte pono. Retulit igitur in eo Catalogo doctissimus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicujus inediti *Choricii*, quæ sic habent: Χορικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Βρουμάλια. Ἐκ τοῦ προχείρου ἡ διάλεξις· οἶδε μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμπουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ κεκίνηται λέγειν, ὅσα δίδωσιν ὁ καιρός. Tum vero incipit: Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας. Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. i. De *Choricio* vide quæ tradidit *Fabricius* B. G. vol. ix. p. 422. sqq.

LXXXII. (p. 56. vii.)

Ibidem, p. 256. ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν·

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

Ita enim Codd. recte pro vulgato ἅρματι. Iterum in Platonica,

tom. ii. p. 29. ubi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. p. 1304.

LXXXIII. (p. 56. viii.)

Ibidem, p. 260. de Palamede ab Ulysse victo: καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὑτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν κρίσιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐλθόντος τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὸ ἐν ᾧ κρείττων ἦν.

LXXXIV. (p. 57. xii.)

Ibidem, p. 360. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἶμαι συνθεῖναι καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀπαριθμῆσαι, καὶ τοιαῦτα ποικίλλειν παντὸς μᾶλλον ἴσασί τε καὶ διώκουσι. μάρτυρες δ' οὐχ ἱκανοὶ περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχου δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Αἰγυπτίαν

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας.

καί τοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος οἰκεῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν, etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus*, lib. vi. p. 705. ed. Putschii: Μένδης Μένδητος *nomen urbis est Ægyptiacæ, cujus mentionem Pindarus facit.* Integriorem servavit Strabo, xvii. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον,
Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

Ubi editur αἰγίβατοι. Codd. αἰγίβοτοι præferunt. *Ælianus* Hist. An. vii. 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτοὺς, καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδαρος. Omnia hæc loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. SCHN. Versus dispositi ab Hermanno:

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας
ἔσχατον, Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. xli.)

Ibidem, p. 378. de Pindaro: πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα, καὶ οὐκ εἰδότα ὅτῳ σύνεσιν, οὑτωσὶ πεποίηκε·

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes jaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

LXXXVI. (p. 68. xlii.)

Aristides ibidem ex Pindaro:

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῆς,
οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Jactum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout exstruimus jampridem affabre factum ornatum vocalem verborum — Deinde addit: Ἡράκλεις. ταυτὶ ἐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς ἐδὲν ἀτιμωτέροις τῶ νέκταρος, καί φησιν ὅτι ἔτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος καὶ

—— πολύκλει-
τόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θή-
βαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

ἑτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον·

—— πρὸς Ὀλυμπί-
ου σε Διός, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι,
Χάριτεσσι τε καὶ σὺν Ἀφροδίτα,
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον
Πιερίδων προφάταν.

(*Per Olympium te Jovem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias æde clarum Musarum vatem.* Videntur fragmenta ad Pæanem in Delphos spectasse. Versus disposuit Hermann.)—ὁρᾷς ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἐσεμνολογήσατο. καί τοι τίς ἂν ἦν τυχὼν τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς, ὃς εὐθὺ ἀρχόμενος τῆς εὐχῆς τοσῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖ; ubi H. Steph. in fragmentis legit: Πυθοῖ ᾄσομαι. Et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere.* Sed λίσσομαι ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ, non Χάριτές τε καὶ, σὺν Ἀφρ. ἐν ζ. etc. Reiske Animadv. vol. iii. p. 546. malebat in priore loco legere: θεῶν ἐν ὁμίλῳ καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς: deinde, τὶν, Ἀφροδίτα, vel σύγ' Ἀφροδίτα—χορῷ. Judicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute, p. 86. A. ἀλλ' οἵγε προκόπτοντες οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς. Iterum de vitando ære alieno, p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς. *Lucianus* in Demosth. 11. tom. iii. p. 499. παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριή-

ϱαρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον. (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. ix.)

Aristides, T. ii. p. 402. οὐδεὶς ἑκὼν μεθίησι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ σοφοὶ, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥκιστα, ὁ μὲν οὑτωσὶ λέγων·

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρατο.

Nemo volens malum sibi parat.—καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἐριφύλης λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται
φροντὶς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara!—*L. Normannus* ἐφαμερίων malebat. Pro φροντὶς Codd. male φορτίς. Idem vero proverbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (οὐδεὶς ἑκὼν πονηρός) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica, p. 43. Schn. Versus alter divellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φροντὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Polluc. Onomasticon. Quod in eo est, lib. iii. 17. Πίνδαρος δὲ καὶ μητρομήτωρ ἔφη spectat ad Ol. vi. 143.

LXXXIX. (p. 81. lxxiv.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. i. p. 23. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν.

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ στέφανοι,
τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναῒ θοᾷ σῶς διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum præmia et coronæ; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius navi veloci incolumis emetiri fluctus maris.—*Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστείχων legere, et τινὰς εὐφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani, i. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. Schn.

Ordinat metra Hermann.

—— ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς
δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
σῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. xxii.)

Philostratus Vita Apoll. Thyan. vi. 26. p. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. i. 5. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δὲ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. Quem locum exscripsit *Photius* Biblioth. p. 1015. f. Ecce vero Schol. Arati ad Phænom. v. 282. ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως. ἔχων γὰρ ἕστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους· τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit.

XCI.

Philostrat. Imag. ii. 24. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. ii. 7. 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius, v. 59. ὁ Σκύθης ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων, καὶ διαπτυόντων αὐτὸ, εἴρηται ἡ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φασὶ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythæ, equos magno honore habentes, equi cadaver aversantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput.—*Diogenianus*, vii. 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

Cum quo fere convenit Apostolius, xiv. 88. In voce ἀγαζόμενοι latere videtur ἀλαζόμενοι (ἀλαζονευόμενοι?). Deinde pro vocibus ἐν φασὶ corrigendum puto ἐν φάτει. (Esset saltem φάσει, λόγῳ. Sed præstat ἐν φάτει, *palam.*) De re ipsa cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ὄνειον δαῖτα. SCHN. Versus disposuit Hermann.

— ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
συγέεσι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γένυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem, vi. 49. Pindarum laudat ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους, ubi Πείσανδρος emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken in Epistola ad Heynium inserta Virgilii tom. iv. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. SCHN. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium, p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. i. p. 345. l. 11. ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquam fabulam. Interdum silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio.—Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo πιστοτάταις ὁδοῖς. Hinc *Theodoretus* Curat. Græc. Affect. Serm. i. p. 482. SCHN. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. iv. p. 216. μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρόον, ἀρχαίων λόγος. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. κέντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος. Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

XCIV.

Ibidem, p. 377. 27. δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. *A cœna suave est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. x. p. 1401. 49. v. sup. lxiv.

XCV. (p. 94. cxx.)

Ibidem, p. 383. l. 15. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo.—Cujus loci sensum equidem ignoro. Exscripsit hæc verba Eusebius. SCHN. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. lxxxi.)

Clemens Alexandr. Strom. iii. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει· (versus dispositi ab Hermanno.)

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτὰν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

Ubi vulgo legebatur κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα. Sylb. emend. κοινᾷ εἶσ' ὑπὸ χθόνα. H. Stephan. vocem εἰς omisit; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* conjecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

——— ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μολῶσ' ἐς Ἅδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

XCVII. (p. 84. lxxxii.)

Clemens Alexandr. Strom. iv. p. 586. pr. Pott. καὶ ὁ Πίνδαρος·

νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι·
λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Ubi postremum verbum vel adeo in λαμπρευθέντα mutatum mihi quidem vehementer displicet. SCHN. λαμπετόωντα Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit:

— νέων δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Juvenum curæ, quas versant in laboribus, gloriam inveniunt: splendent autem aliquando facta in æthere illustria.

XCVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem, p. 708. l. 25. Pott. ὁ μελοποιὸς δέ·

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἁμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte evocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei jubar.—Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan. sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub judice est. Exscripserunt Clementem Alex. *Eusebius* P. E. xiii. p. 394. et *Theodoretus* Curat. Gr. Affect. Sermo vi. p. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. v. p. 726. l. 19. Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών·

τί θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐπὰν δὲ εἴπῃ·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel paululum antecellere! Deorum consilia scrutari humanæ naturæ difficile est. A matre mortali natus es.—Henr. Stephanus in fragmentis edidit πάντα βροτοῖς, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato βροτός: deinde habet τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγοντι. In vulgatis libris exstat ὅτι ἔλπεται, sed Codd. τί ἔλπεται præferunt, quod et Eusebius habet, ubi præterea σοφίαν ὀλίγον τι—τὰ θεῶν legitur, cum in Clementis libris editis exstet: σοφίαν ὀλίγαν τοι. Postremum τὰ θεῶν pro vulg. ζαθέων etiam Codd. Clementis præbent. Ipso statim initio pro ὅτι τὸ πᾶν scripsi τί τὸ πᾶν; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. lxix.)

Clemens Alex. Strom. vi. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par. Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως· (versus dispositi ab Hermanno.)

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποισιν Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἆγον Ὀλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἁ δὲ χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους
τίκτεν ἀγαθὰς σωτεῖρας Ὥρας.

Primum quidem bene consulentem Themidem cœlestem aureo curru apud Oceani fontes Parcæ venerabili clivo duxerunt splendidam per viam, ut esset vetus Jovis Servatoris conjux: tum illa auro ornatas, pulchras fruges ferentes, peperit bonas servatrices Horas.—Ita enim hunc locum emendavi, cum antea legeretur v. 2. Ὠκεανοῦ παρὰ πάγον. Sero animadverti etiam Sopingium ad Hesychii πάρπαγος voluisse h. l. παρ' παγῶν. *B. Martinus* var. lect. lib. i. cap. 14. malebat: ὠκέες ἄνω—κλινίδα. (*sedem in curru.*) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino servandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgato ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephæstio, p. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91. sqq.

Τάνδ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
ἱερὰν ἐτιθήνατο Τηθύς. SCHN.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, ut Strom. v. p. 657. l. 8. ex Isthm. ii. 9. sq. et p. 709. 30. ex Nem. vi. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

Clemens Alex. Pædag. iii. p. 295. l. 24. ἐντεῦθεν (ex Proverbiis Salomonis: ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ) ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρός φησι·

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem, p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

κατὰ Πίνδαρον. *Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.*

CIII. (p. 92. cxi.)

Ælianus Var. Hist. ix. 15. ὅτι ποιητικῆς ἁπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἔταττον πάντας. ποιοῦντες δὲ θυσίαν ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος. Schn. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. tom. iv. p. 563.

Idem, lib. xii. 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. xxxii.)

Libanius Epist. xxxiv. p. 16. ed. Wolf. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν. *Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. xxxiii.)

Idem Epist. cxliv. p. 491. μηδ' οὕτως οἷα τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. *Exili ramusculo insistere*: ductum videtur ab avibus.

CVI. (p. 84. lxxxvi.)

Julianus Epist. xix. p. 386. Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. Thetin Homerus ἀργυρόπεζαν, ejusque exemplo Pindarus, Pyth. ix. 16. Venerem appellavit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas ἀργυρᾶς dixerit, an Julianus potius respexerit unum alterumve locorum, ubi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic igitur Pyth. xi. 63. Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim ἐπάργυρον, ut conjiciebam ex Hesychio, qui habet: ἐπάργυρον, μισθωτήν. Alter Pindari locus est Isthm. ii. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί. Ubi ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι sunt cantilenæ pretio argenti pactæ, venditæ; accessit enim illud πρόσωπα ab ingenio poetæ rerum personarumque imagines nimis longe sæpius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone, 1091. εἰ κατηργυρωμένος λέγω. Quem locum recte Schol. explicat: ἀργύρῳ πεισθείς. Hinc etiam expli-

catur tertius Pindari locus, Nem. x. 80. Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν, i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. cxv.)

Harpocratio v. Ἄβαρις—Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι· ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα. ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. Pindari auctoritatem sequuntur etiam *Corsini* Fast. Attic. tom. iii. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. tom. i. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memoraverat alicubi Pindarus, ut discimus ex Origene contra Celsum, l. iii. p. 125. ed. Spenceri.

CVIII. (p. 93. cxiv.)

Idem voc. αὐτόχθονες—ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασὶν Ἐριχθόνιον ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι. Fœdam narrationem habes in Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

CIX. (p. 89. c.)

Stephanus Byzant. v. Ἀπέσας ὄρος τῆς Νεμέας ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ et rel. quæ ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

CX. (p. 88. xcix.)

Idem v. Τέλφουσσα πόλις Ἀρκαδίας—ἔστι καὶ Βοιωτίας Τελφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ· Ἔφορος δὲ Τιλφωσσέων ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισσίδα ταύτην. Strabo ix. p. 630. A. B. ubi de palude Copaica: ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου. (v. locum sup. e Strabone, p. 65. xiv.) Ipse Pindarus, Pyth. xii. 47. Καφισσίδος ἐν τεμένει de palude Copaica dixit. Schn. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. iv. 12. c. nor. Salmas. ad Solin. p. 82. sqq. ed. Stapel. p. 469. sq. At Λυκηγενὴς in Stephano voc. Δωδώνη non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. δ'. 101.

CXI. (p. 71. xlix.)

Stobæus Serm. ccxi. de physiologis, p. 711. Wech. (lxxviii. Gesn.) τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturæ speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiæ fructum carpere.

CXII. (p. 55. iii.)

Idem Serm. cclvi. de fortiter ferendis fortunæ casibus, p. 848. Wech. (cviii. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν·
τοῦτό γέ τοι ἐρέω. καλῶν μὲν ὦν
μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ
παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόσδοτος ἀθληκηκότα
προςτύχῃ, ταύταν σκότει
κρύπτειν ἔοικε.

Aliis non est aperiendum, quæ ærumna nobis obtingit. Hoc te admoneo. Bonarum quidem rerum et jucundarum coram licet omni populo declarare; sin vero divinitus adversa fortuna obvenerit, eam occultare consultum est.—Pro κακῶν, quod editur v. 3. Gesnerus et H. Steph. recte καλῶν emendarunt. Porro v. 6. θεόσδοτος pro vulg. ἀθεόσδοτος eidem Stephano debetur, qui etiam ἀθλίοις κακότης corrigi jussit, quo quidem nos contenti erimus, dum quis meliora docuerit. Schn. ἀθλιότης pro ἀθληκότα, aut simile quid requirit sensus. Prius illud Grotio, p. 459. Florilegii video jam expressum esse. Hermann. sic versus disponit:

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν· τȣ̃τό γέ τοι ἐρέω.
καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν
ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄθλησίς ποτε
προςτύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικε.

CXIII. (p. 106. clxi.)

Anonymus apud *Stobæum*, Serm. cclxii. de insperatis event. p. 855. ed. Wech. (Gesn. cx.) Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια. *Spes vigilantium somnia.* Aliter *Ælianus* V. H. xiii. 29. ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. Ubi Interpp. monent, Diogenem Laertium idem dictum Aristoteli tribuere.

CXIV. (p. 106. clxii.)

Hesychius ἀληθεῖς. οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. Locus

an exstet dubito. Quid si huc referam ejusdem Hesychii ἀλαθέας ὥρας. λέγει γὰρ ὡς ὅτι κυκλισμῷ πάντα (addo φανερὰ) ποιοῦσιν.

Alius præterea locus est *Hesychii* in καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι, κατὰ Πίνδαρον, qui an ad Pindarum pertineat, magna dubitatio virorum doctorum est.

CXV. (p. 106. clx.)

Hesychius θρώσκω γνῶμα. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. Auctoritatem glossæ depravatissimæ ex Pindaro repetit divinus ille Hemsterhusius, cujus hæc sunt verba: "Legendum auguror τινὲς δὲ ἀντὶ "τοῦ ὁρῶ. Reliqua σαι κατὰ τὸ πληθυντικόν, quæ nihil huc faciunt, "cum versu uno forte alteroque, qui periit, ante cohærebant. Hæc "esse *Pindari* verba suspicor, *quem Callistratus enarravit.*"

CXVI. (p. 66. xxxvi.)

Suidas v. ἀράχνη monet, Pindarum pro eo ἀράχνης dixisse. Sic etiam Æschylus ap. Hesych. v. ἀράχνου.

Suidas in αἰθὴρ—Πίνδαρος

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

διότι πυρσώδης ὢν οὐ τρέφει. καὶ αὖθις·

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

Kusterus ad h. l. affirmabat, se verba Suidæ laudata legisse alicubi ap. Sophoclem; sed ipse postea ad Aristophan. Thesmoph. v. 1075. rectius animadvertit ex Schol. Theocriti ad Idyll. ii. 166. esse locum ex Euripide desumptum (et post eum Toup. ad Suid. vol. i. p. 150. docet).

CXVII. (p. 65. xxxv.)

Suidas Ἥρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέως ex Clemente nescio quo hæc affert: Πλάτων πολιτείᾳ β. (p. 378. D.) οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. Eandem fabulam Epicharmus tradiderat, ut Suidas eodem loco addit; alii vero in Platone Διὸς emendandum censebant. Pindari meminit etiam *Photius* in Lexico inedito, qui addit: ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός, καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύουσαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος ἱστορία, καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. De qua Epicharmi fabula *Kœn.* ad Gregorium. Clemens nescio an sit idem, quem grammaticum indigitat *Etymolog. M.* v. ζάλη.

CXVIII. (p. 96. cxxviii.)

Suidas in titulo τὸ Ἡσιόδειον γῆρας—φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε, δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Ut est ap. Brunck. tom. ii. p. 523. Cf. ad Thucyd. iii. 96. Hinc *Tzetzes* ad Hesiod. p. 3. ubi Grævius ex Codice Vossiano restituit μέτρα χέων σοφίης. (Vix nostri Pindari carmen.)

CXIX. (p. 65. xxxiv.)

Suidas κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος·

—— οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.

(Sic Hermann.) Idem fragmentum habet *Gregor.* de dialectis, p. 51. uterque vero ex plenioribus scholiis ad Aristoph. Pacem, v. 152. vel ad Acharn. v. 944. Cf. *Kœn.* ad Gregor. l. c.

CXX. (p. 64. xxix.)

Etymologicum Magnum, p. 60. l. 37. Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα. Ἐλάρας γενεά· οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλέρας ὠσόν. ὅτι δὲ τὸ πρῶτόν ἐστιν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Ἐϊλαριάδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός. Dubitat Sylburg. an pro ὠσὸν legendum sit υἱόν. SCHN. Etiam Ἐλάρα apud Apollod. Apollon. i. 762. et Schol.

CXXI.

Etymol. M. p. 171. in αὐτίκα—Δωρικῶς τουτάκι. ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης.

CXXII. (p. 65. xxxi.)

Etymol. M. p. 178. 10. ἄφενος—παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος·

οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν·

Hinc ergo ἀφνειὸς, ἀφνιῶ, ἀφνίμων, ducta sunt. Veteres Attici scriptores ἄφενος, et ὁ et τὸ ἄφενος dixerunt, monente Eustathio ad Homer. p. 73. 31. ed. Rom. (tom. i. p. 149. ed. Politi.) SCHN. Fuisse censet Hermann.

—— οἱ δ' ἄ-
φνει πεποίθασι.

CXXIII. (p. 98. cxxxiv.)

Etymol. M. p. 277. 40. v. Διόνυσος—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς

Νύσης τῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τύτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.

CXXIV. (p. 99. cxxxviii.)

Etymol. M. p. 354. l. extr. v. ἐπέτειος ἀπὸ τῦ νῦν ἔτυς· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνιαυτῦ καιρὸν ὐχὶ διὰ τῦ φ, ἀλλὰ διὰ τῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Eandem glossam habet Suidas h. v.

CXXV. (p. 65. xxx.)

Etymol. M. p. 404. 21. ἐχέτης ὁ πλύσιος, ὡς Πίνδαρος.

CXXVI. (p. 64. xxvii.)

Etymol. M. p. 504. 1. Κέπφος, κῦφος καὶ ἐλαφρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τῦ ὀρνέυ, ὅ ἐστι κῦφον, καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν. Tum novus incipit titulus: Κεραβάτης ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν τυτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος·

ὑψικέρατα πέτραν,

ἀντὶ τῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια ἔχυσαν. Ita enim recte h. l. constituit maximus ille *Hemsterh.* ad Aristoph. Plutum, p. 311. qui præclare etiam docuit, locum in Nubib. Aristoph. v. 591.

Δηλίαν Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν,

esse ex Pindaro sumptum. Emendationem Hemsterhusii confirmat Lexicon Mtum Alberti ad Hesych. voc. κέρατα laudatum, Etymol. Gudianum, ubi tamen male κεραβὰς legitur, et Etymol. Askewianum, quorum usum Gœttingæ a viro rever. et doct. L. Kulenkamp habui. Comparari potest Bacchylidis πυργοκέρατα in *Apollonii* Gramm. inedita apud Kœn. ad Gregor. D. D. p. 208. Schn.
Hermann. fuisse putat apud Pindarum:

Δηλίαν Κύνθου ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

CXXVII. (p. 63. xxvi.)

Etymol. M. p. 513. 19. Κιδαλία, οἷον Κιδαλίης κρυνίδος ἐπλανήθης. ἐκ Πινδάρυ χεῖρα Κιδαλίας, εἰς τὴν χεῖρα, αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσης ἔκθλιψιν. Κιδαλία γάρ ἐστιν. Scilicet lectorem admonet, ne legatur χεῖρ' Ἀκιδαλίας.

CXXVIII. (p. 64. xxviii.)

Etymol. M. p. 517. 25. Κλέος. Πίνδαρος, ὐκ οἶδα πῦ, φησὶ κλέος κλέεος, καὶ συγκοπῇ, κλεός. Bene succurrit Schol. Pindari ad Nem. ii. 77. ubi est: ὀρειᾶν ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὐρᾶς τῦ Ταύρυ κεῖσθαι κατὰ ὕφεσιν τῦ υ, ὡς καὶ τό· κλεὸς ἔχατι.

CXXIX. (p. 102. cxlvi.)

Etymol. M. p. 577. 15. v. μέλος κατὰ σύγκρισιν τῦ ἔπυς τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένυς Μῦσα; ἐπὶ τὰ πένθη φοιτᾷν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπικράτησε τὰ ᾀδόμενα μέλεα κληθῆναι· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος·

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερωτέρα ὄμφακος.

καὶ ἔτι τὸ μέλος τὸ ἑκάςῳ μεμελημένον. Ubi Etymol. Gudianum Mtum habet: Μόρσιλος δὲ—οἱ δὲ ἀπὸ τῦ μελιγόρου Πινδάρυ μελισσοτευκηρίων, ὅ ἐςι τὸ μέλος τὸ ἑκάςῳ μεμελημένον. Unde apparet, recte Sylburg. conjecisse, nomen auctoris esse *Myrsilum*, qui patriæ Lesbi historiam scripserat, unde, quæ hic de Musis Lesbiacis traduntur, integriora habet *Clemens Alexandr.* Cohort. ad Gentes, tom. i. p. 27. Ex posterioribus Etymologici Gudiani verbis mire licet corruptis lucramur tamen Pindari auctoritatem, cujus verba Sylb. ita restituenda censebat:

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρέκει ἡδύτερα φόρμιγξ καὶ γλυκερωτέρ᾽ ὄμφακος.

Sed bene succurrit Etymologicum Mtum Askewianum, cujus apographum ex Anglia relatum mecum benigne communicavit S. R. Kulenkamp, ubi locus Pindari multo sanior exstat. Primum statim recte liber Askewii habet Μύρσιλος, deinde pergit: παρθενομένας—μελιγήρου. Πίνδαρος·

Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐ-
μὰ γλυκύτερος ὀμφά.

CXXX. (p. 63. xxv.)

Etymol. M. p. 579. l. 3. μεμνέωτο—Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι μεμναίατο.

CXXXI. (p. 101. cxliv.)

Etymol. M. p. 808. 40. v. χέραδος—ὡς κίναδος· ὀυδέτερον γάρ ἐςιν τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τῦ ποταμῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ὀςράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε χεράδει σποδέων. Ἀρίςαρχος δέ φησι χεράδας καλεῖσθαι τὺς ποταμὺς καὶ τὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. Vide quæ de voce hac traduntur ad Pyth. vi. 13.

Οὔτ᾽ ἄνεμος ἐς μυχὺς ἁλὸς
ἄξοι παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος.

Quem ipsum locum ab Etymol. M. respici suspicabatur Barnesius, improbante Dawesio Misc. Crit. p. 42. Mihi tamen admodum probabilis videtur Barnesii sententia, persuasumque mihi habeo in voce σποδέων latere absconditam veram illius loci Pindarici scripturam. Satis enim disputatum est, vulgatum τυπτόμενος commode apteque explicari vix posse. Præterea monet Eu-

stath. ad Hom. p. 1238. ibi olim χεράδει lectum fuisse. Totum illum Eustathii locum more suo exscripsit Philemon Grammaticus, cujus annotationem ex Codice Regio cum plurimis aliis primus edidit doctiss. *d'Ansse de Villoison* ad Apollon. Lexic. Homer. p. 854. Quodsi vero plura de Philemonis ætate, ejusdemque *Lexico Technologico* cognoscere cupis, vide quæso quæ disputavimus olim in *Biblioth. Philol. Gœtting.* vol. ii. p. 521. sqq.

CXXXII. (p. 100. cxlii.)

Etymolog. Gudianum Mtum apud S. R. *Kulenkamp* ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὅτε μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.—Huc etiam referam quæ ex Etymologico Mto Biblioth. Reg. Paris. retulit cel. Ruhnken in Epistola sæpius jam laudata ad Heynium (Virgil. tom. iv. p. 237.), ubi in Etymologico Mto tradi ait de forma αἰὲς pro ἀεὶ Doribus propria, deinde statim addi: ἐπειδὴ καὶ τὸ αἰὲ παρὰ Πεισάνδρῳ. Ubi vir doctissimus recte emendat Πινδάρῳ, atque eodem refert Hesychii glossam: αἰὲ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ἕως. Ex Dorico αἰὲς pro ἀεὶ, ἕως, fluxisse videtur altera forma ἇς pro ἕως, qua utitur Pindarus, Olymp. x. 61. ad quem locum plura olim dicemus.

CXXXIII. (p. 106. clix.)

Etymologicum Gudianum in Specimine Emendat. in Etymol. M. a S. R. *Kulenkamp* edito, p. 36. κίκυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς· "ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδ' ἔτι κίκυς." (Homer. Odyss. xi. 392.) ἀπὸ τοῦ ἀνακικύειν· "πολὺς δ' ἀνεκίκυεν ἱδρώς·" (Iliad. vii. 262. xxiii. 507.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· "καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμασει, "τα σοι δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες." θανόντων φησὶν ἀψύχοις· καὶ παρὰ Πινδάρῳ·

ἔστι δέ τοι χεκων ἀκύει καπνός.

ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τοὐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄκικυν λέγει· "νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος "τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς." (Odyss. iii. 515.) ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ. *Æschyli* locum ab initio lego: οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέγμα. Pindari verba corruptissima non extrico; videtur tamen ἀνακικύει καπνὸς ibi latitare. SCHN.

Forte ἔτι δέ τοι νεκύων ἀνακικύει καπνός: *cadaverum*. Jacobs Animadv. p. 187. in Æschylo legit "καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰγμὰ, σκεπαστὴ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς. *Quibus neque vox neque munita inest vis.*

CXXXIV.

Tzetzes Chil. i. 5. ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν, υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου, narratur de Alcmæone ad Crœsum profecto et auri copia donato.

CXXXV. (p. 99. cxxxix.)

Eustathius ad Homer. Iliad. p. 9. ed. Rom. (p. 23. ed. Po-

liti) τὴν τοιαύτην πρόγνωσιν ὑπεμφαίνει καὶ Πίνδαρος εἰπὼν, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, μαντεύεο Μοῖσα—ἀνεγείρων τὸ φίλον ἦτορ κατὰ Πίνδαρον, καὶ ἀναῤῥιπίζων τὸ ἐν αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας ζώπυρον· ὃ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ·

Μοῖσα ἀνῆκέ με,

ἤγουν ἀνέπεισε—καὶ Πίνδαρος, ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιὸς, λέγει·

μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

(Idem, p. 21. 14. ὡς δὲ Ἀτρεΐδης Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν Δωρικόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ad Pyth. xi. 47. et al.—p. 25. 4. χρυσοῦς Ἀπόλλων—διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον χρυσοῦ ἡλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸν ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλοτι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φέρεται. Similia p. 1041. 30.—p. 25. 11. quod σκᾶπτον pro σκῆπτρον.—p. 32. 14. καὶ τὸ φρασὶ Δωρικῶς παρὰ Πινδάρῳ pro φρεσί.)

Iterum, p. 179. 14. Rom. (p. 339. Polit.) Πίνδαρός φησιν

ὅτι ἀνῆκέ με ἡ Μοῖσα,

ἤγουν ἀνέπεισε. Et ὁ Πίνδαρος στρατόν φησι νεφελῶν Pyth. vi. 11.

CXXXVI. (p. 94. cxix.)

Idem, p. 75 (?) ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἔσχον ἔλαιον, ἐξ οὗ τινος εἰλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον. Verbo ἐλαιοῦσθαι usus etiam Sophocles ap. Hesych. h. v.

CXXXVII.

Idem, p. 128. l. 9. ab extr. καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος, κοινῶς διαβολεύς.—p. 1406. 14. καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος.

CXXXVIII. (p. 87. xcv.)

Aristophanes grammaticus ap. *Eustath.* ad Iliad. λ'. p. 877. 55. εἶτα φησὶν, ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. Iterum h. l. respicit p. 1649. 5.

CXXXIX. (p. 94. cxviii.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221. 35. ἕτεροι δὲ τὸ ἄλλοι νοοῦσι κατὰ διαφορὰν εἴδους, ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. p. 1430. 61. καὶ ἀργᾶντες ταῦροι, παρὰ Πινδάρῳ. Itidem, p. 1286. 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνειν.

CXLI. (p. 83. lxxix.)

Idem, p. 1657. 12. ὥσπερ καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ Πίνδαρον.

CXLII. (p. 101. cxlv.)

Idem, p. 1917. 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμματι Πινδάρου περὶ τῦ Πανὸς τὸ

νομίων λησάμενος δονάκων,

ἤγουν ἐκλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumptum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. iv. p. 506. ed. Wech. Analect. ii. 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quæ videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. tom. i.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia Τρινακρίη—οἱονεὶ Τρινακρίας, ὅ ἐστι, τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων (v. 986.) τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

CXLIV. (p. 95. cxiii.)

Auctor vitæ Homeri in *Galei* Opusc. myth. p. 283. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Schn. Ejiciendum est Χῖόν τε καὶ, quod jam monuit Wassenb. ad Iliad. α'. p. 9.

CXLV. (p. 88. xcvi.)

Schol. Æschyli ad Choephor. 323. πυρὸς μαλερὰ γνάθος] ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ. Forte Schol. lectorem monere volebat de singulari vocis κρημνὸς usu, quem Pindarus frequentaverit. Eam enim pro præruptis littorum riparumque marginibus positam reperimus a Lyrico Ol. iii. 39. ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεῦ. Iterum Pyth. iii. 60. παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. Eadem ratione explicandus videtur κρημνὸς θαλάττας ἔσχατος supra in Fragm. lxxxiv. p. 90. (xii. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. Cf. etiam Isthm. iv. 96. βαθυκρήμνου ἁλός. Et Nem. ix. 95. βαθυκρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλώρου.

CXLVI. (p. 72. lii.)

Idem ad Eumenid. v. 2. πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρός φησι πρὸς

βίαν κρατῆσαι Πυθῶς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Fabulam eandem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris, v. 1260. sqq.

CXLVII. (p. 72. li.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui, Delo Delphos proficiscens, diverterat Athenas, illinc vero Delphos adierat: χαριζόμενος Ἀθηναίοις, καταχθῆναί φησιν (Æschylus) αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν (παραπομπὴν) αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος, ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

Ephorus ap. Strab. ix. p. 646. καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους—ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν, ἣ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι. γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπέας, Τιτυὸν καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον.

CXLVIII. (p. 75. lxi.)

Schol. Apollonii ad Argonaut. i. 61. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος·

Ὁ δὲ χλωρῇς ἐλάτῃσι τυπεὶς
ᾤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cod. Reg. no. 2727. in Scholiaste habet: τυπεὶς ᾤχετ' ἐς χθόνα, reliquis omissis. *Plutarchus* Comp. Stoicor. et Poet. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθύναν ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν

σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στωϊκὸς Λαπίθης, ὥσπερ ἐξ ἀδαμαντίνης ὕλης, ὑπ' αὐτῶν, τῆς ἀπαθείας, κεχαλκευμένος, οὐκ ἄτρωτός ἐστι—(de his v. ad Fragm. e Scholiis, ii. p. 18.) καὶ ὁ μὲν Πινδάρου Καινεὺς βαλλόμενος οὐ τιτρώσκεται.—De fabula cf. etiam Schol. brev. ad Iliad. α'. 264. Observ. Misc. x. p. 380. Eustath. ad Homer. p. 101. (tom. i. p. 200. ed. Polit.) Hic vero Pindari locus satis firmum nobis argumentum suppeditat, quo demonstrari possit, auctorem Orphicorum Argonauticorum ad sequiorem ætatem pertinere, in quibus eadem de Cæneo leguntur, quæ Scholiastes Apollonii et Plutarchus a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent. Quodsi vero carmina illa Orphica tum ætatis prodita exstabant et legebantur, quidni Scholiastes Apollonii potius Apollonium sua ex Orphicis duxisse posuisset, locive Orphici obiter tamen mentionem injecisset? Nec prætereundum hic est, quod nuper in Epistola ad Heynium a Dav. Ruhnkenio positum reperi (Virgilii tom. iv. p. 237.), in Indice eorum scriptorum, quorum testimonia in Scholiis Apollonii afferuntur, nullum occurrere, qui non Augusti et Tiberii ætate superior sit. Locus Orphicorum Argonauticorum est v. 168. seqq.

Ἠ νειὸς Καινῆος ἀφίκετο, τὸν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον Λαπίθαις ὑπὸ Κενταύροισι δαμῆναι,
θεινόμενον πεύκαισι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καί ε ἀνατλῆσαι, καὶ ἀκαμπέα γόνατ' ἐρεῖσαι,
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.

Voces ἢ νειὸς initio corruptæ sunt; sed quomodo corrigendæ sint, mihi nondum liquet. SCHN. (f. καὶ υἱὸς Καινῆος. *Coronus.*)

CXLIX. (p. 76. lxii.)

Idem ad i. 411. Αἰσωνὶς, πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.

CL. (p. 77. lxiii.)

Idem ad ii. 479. ex Charonte Lampsaceno refert narrationem de *Rhœco*, quem habet etiam cum multa lectionis varietate Etymol. M. v. Ἀμαδρυάδες. Cf. Schol. Theocriti ad Idyll. iii. 13. et Tzetz. ad Lycophr. v. 480. Deinde vero addit Schol. Apollonii: καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος λόγον·

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

Hinc *Plutarch.* Erotic. (p. 593. B.) p. 757. F. Δρυάδες

ἴσον δένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

Iterum de Defect. Oracul. p. 415. D. Πίνδαρος εἶπε τὰς Νύμφας ζῆν

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσας,

διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς Ἀμαδρυάδας. Ex narratione antecedenti de Rhœco facile patet explicandum esse locum, quem *Er. Schmid.* ex *Plutarchi* Quæst. Natural. nr. 36. retulit Latine:

Tu parva molitrix favorum, perfidum
Quæ puniens Rhœcum stimulo pupugisti eum.

Disputat Plutarchus, quare apes impudicos præcipue petant; sed verba Græca deficiunt in vulgatis editionibus Plutarchi ad finem; nec Latina habemus, nisi in *Gysberti Longolii* versione, qui postremas quæstiones ex libro Mediceo transtulisse dicitur. Inde igitur Er. Schmid. fragmentum hoc duxisse videtur. Neque enim adhuc librum illum rarissimum videre mihi contigit.

CLI. (p. 98. cxxxiii.)

Schol. Aristoph. ad Plutum, v. 210. de Lynceo: τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν ὥς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν ὥς φησι Πίνδαρος. Eadem habet Suidas v. Λυγκέως. Dubitat summus Hemsterhusius ad h. l. p. 68. an referenda sit annotatio ad Nem. x. 115.

'Απὸ Ταϋγέτου πεδαυ-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει.

Equidem persuasum mihi habeo, verbum δολοφονήσαντα, in quo vir summus adhæsit, a Scholii auctore esse, adeoque ipsum illum Pindari locum paulo ante allatum respici. Quare aliud ad hunc numerum referendum est fragmentum, quod indigitat Hyginus fab. 37. de Argo nave: *Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesiæ oppido, cui Demetrias est nomen.*

CLII. (p. 85. lxxxix.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 223. ubi Socrates loquitur:

Τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;

ἐλέγετο δὲ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σιληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ οἷον τὴν παρὰ Πινδάρῳ Σιληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σιληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

Ὦ τάλας ἐφήμερε, νήπιε,
βάζει μοι χρήματα διακομπῶν.

Ita enim hunc locum integriorem, quam in editis exstat, ubi est βαδίζεις—διαπομπεύων, servavit Suidas in voce ὦ 'φήμερε. Schn. Forte fabulæ de Marsya et Olympo, de Sileno et Mida, e Pindaro fuere deductæ: v. c. apud Philostr. Imag. i. 20, 21, 22. Versus sic constituit Herm.

ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βά-
ζεις μοι χρήματα διακομπέων.

CLIII. (p. 97. cxxxi.)

Scholiastes ad *Aristophanis* Equites, 623, 4.

Ὁ δ' ἄρ' ἐλασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων.

τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. Auctius hoc scholium in codice suo legerat Suidas, qui sub voce ἐλασίβροντα docet: Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου

ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας,

ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε. Sed fallitur Suidas in eo, quod ἐλασίβροντε Pindaro tribuit, in quo sine dubio ἐλασίβροντα lectum fuit. Similiter Olymp. iv. ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς.

CLIV. (p. 97. cxxxii.)

Scholiastes ad *Aristoph.* Acharn. v. 61. Ἱέρωνα μὲν βασιλέα

Πίνδαρος καλεῖ τὸν Συρακουσίων τύραννον. Etiam hunc locum exscripsit Suidas in v. βασιλεύς. Nescio an hæc observatio commode ad locum aliquem carminum residuorum possit referri, ut Pyth. i. 116.

CLV. (p. 86. xc.)

Schol. Aristoph. ad Vespas, 307. sqq.

——— πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
πόρον Ἑλλᾶς ἱερόν;

νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν·

πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλᾶς πόρον ἱερόν.

Quem locum aliis restituendum relinquo.

CLVI. (p. 86. xci.)

Schol. Euripidis ad Oresten, 1621. ἱππίου τ' Ἄργους κτίται] οἰκήτορες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. ὀρεσκῷος ap. Homer.

Idem ad Phœniss. 689. ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ ὀρικτίτου συὸς παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. In Scholiis ad Pindari Pyth. ii. 31. male legitur: ὀρικτίτου υἱὸς τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου (pro ὑός.)

CLVII. (p. 93. cxvii.)

Proclus ad Hesiodum, p. 103. a. ubi explicat ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, hæc habet: Ὁ δὲ Πλούταρχος ἐξηγήσατο τὴν αἰτίαν, λέγων εἶναί τι θηρίδιον, ὃ καλεῖται κὶς, διεσθίον τὰ ξύλα· τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα·

Κεῖνον οὐ σὴς, οὐ κὶς δάμναται.

ὡς ἄσηπτον. Codd. Paris. omnes, quod Gœttingæ testatus mihi est cel. *Köhlerus*, habent h. l. κείνου σὴς οὐ κὶς, unde vulgatum κεῖνο σὴς οὐ κὶς correximus. Ecce vero *Scholiasten Pindari*, qui ad Pyth. iv. 408. ex *Sapphone* laudat:

ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς
δάπτει.

Unde necesse est, alteruter in auctoritate hac adhibenda memoria falsus fuerit; quem quidem errorem in Plutarchum cadere posse vix credo. Potuit etiam locus Scholiastæ Pindarici librariorum negligentia mutilari atque corrumpi. Equidem Wolfii diligentiam hic desidero. Schn. Pleniorem Sapphus locum v. in Schol. Pind. l. c. quem jam Valken. attigerat ad Ammon. p. 102.

CLVIII. (p. 92. cxii.)

Auctor brevium Scholiorum ad Iliad. κ'. 435. Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾲξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τῦ αὐτόθι ποταμῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς ἄλλοις, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλὲς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. δείσασα δ' Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τῦτου διαφθορὰν πέμπει. κατελθῦσα δὲ ἡ θεὸς Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιςάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ τῷ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ τὲς ἑταίρους αὐτῦ κτείνουσιν, ὡς ἱςορεῖ Πίνδαρος. Fabulæ varietatem doctissime explicat summus ille *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide, tom. i. p. 95.

CLIX. (p. 92. cxiii.)

Idem ad Iliad. φ'. 194. Ἡρακλῆς εἰς Ἅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, καὶ, δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνηςευομένην τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι, ὃ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείᾳ τῇ Ὠκεανῦ κέρας λαβόντα δῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιςος εἶναι Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τῦτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱςορεῖ Πίνδαρος.

CLX.

Schol. Ven. A. ad Iliad. α'. 1. καὶ Πίνδαρος·

μαντεύεο Μοῦσα.

V. sup. cxxxv.

CLXI.

Schol. Lips. ad Iliad. β'. 367. γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ. λείπει τὸ βουλῇ. ὡς Πίνδαρος. Et ad ζ'. 24. σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ, σκότιον ὡς λόγιον. τὸ γὰρ κύριον παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ. Ut sit Σκοτίος.

CLXII.

Schol. A. B. Lips. ad Iliad. θ'. 368. Pindarum laudant, quod centum capita Cerbero tribuerat.

CLXIII.

Schol. Ven. B. ad Iliad. ο'. 37. μάρψει δ' ἐξείης. κυρίως, χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χεὶρ, κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.

CLXIV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. ε'. 98. ὁ Πίνδαρος ἶσον μὲν θεὸν ἄνδρα

τε φίλον (excidit θεῷ) ὑποτρέσσα: ἐκέλευσεν. ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ, ἄνδρα θεοφιλῆ.

CLXV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. χ'. 51. ὀνομάκλυτος.—κατὰ σύνθεσιν ἓν ἐστιν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ περίκλυτος.

CLXVI.

Porphyrius ad Iliad. κ'. 252.

κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα,
αὐτόν τε τρίτον. καὶ τετράτῳ αὐτὸς πεδάθη.

φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. De Hercule insaniente puto dicta fuisse. Fuit τέκνα πέφνε et ἅβᾳ: *liberos* xii. *juventa florente occidit, una cum decimo tertio; in decimo quarto autem coercitus fuit* scil. ne amplius sæviret.

Loca ex Epiniciis citantur passim: ut Pyth. x. 93, 94. a Schol. Lips. ad Iliad. α'. 469. Laudantur quoque Schol. Lips. a Schneidero ad Iliad. γ'. 307. ε'. 366. verbis non adscriptis.

CLXVII. (p. 93. cxvi.)

Schol. Pindari ad Olymp. ii. 16. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οἱ Θήρωνος πρόγονοι ὅλως εἰς τὴν Γέλαν κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν Ἀκράγαντα ἀπὸ Ῥόδου, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει·

—ἂν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν·
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψη-
λὰν πόλιν ἀμφινέμονται·
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
εἵπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

(Est ex emendat. Hermanni εἵπετο pro ἕπετο.)

CLXVIII. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. viii. 64. Ἰσθμὸν ποντίαν] ἐπίφορός ἐστι πρὸς τὰ θηλυκά, ὡς τό· Εὐδίνα Ταρταρία. ὡς καὶ νῦν· τῇ Ἰσθμῷ. Sed locus hic corruptus esse videtur. Respexit enim Scholiastes ad Pyth. i. 29. ubi ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ legitur.

CLXIX. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. x. 17. ubi legebat: νέμει γὰρ ἁ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν, hæc tradit: τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν·

— οἵτ' ἀργίλοφον
πὰρ Ζεφύροιο κολώναν.

CLXX. (p. 103. cxlviii.)

Idem ad Ol. x. 62. νάνυμος βρέχετο πολλᾷ νιφάδι] τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτο φησί· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχόσε

μησὶ γὰρ βρεχέσθω.

τινὲς δὲ οὕτως, ἐκρύπτετο νιφάδι τῇ περὶ τὸν Οἰνόμαον ἀδοξίᾳ. Eodem modo poeta utitur verbo hoc Isthm. v. 65. ἀλλ' ὅμως καυχημα κατάβρεχε σιγᾷ. In ipso Scholio latet nescio quæ lectionis varietas, quam tamen animi conjectura investigare atque assequi nondum potui. Requiritur enim pro vulgato νιφάδι verbum aliquod Græcum, quod grammaticus subjecto altero ἀδοξίᾳ interpretatus est. SCHN. νιφάδι tropice acceptum per ἀδοξίᾳ interpretati erant.

CLXXI. (p. 86. xcii.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. 31. ubi docet κτίλον pro τιθασσὸν, συνήθη, poni, locum Pindari affert:

ἔνθα ποιμένες κτιλεύον-
ται κάπρων τε λεόντων τε.

In quo κτιλεύεσθαι per τιθασσεῦσαι explicat. Cf. *Observ. Misc. Nov.* 1. p. 87. (an ποίμναι ?)

CLXXII. (p. 103. cxlix.)

Idem ad Pyth. ii. 128. ἐν Αἰολίδεσσι δὲ χορδαῖς ἤγουν Βοιωτίαις· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος· ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί. τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ

Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίας κέλευθον ὕμνων.

Forte legendum: Δωρίων vel Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

CLXXIII. (p. 103. cl.)

Idem ad Pyth. iv. 4. δύναται καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν· (Λατοΐδας) ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε·

— Δελφοὶ θεμιστῶν
ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

CLXXIV. (p. 103. cli.)

Grammaticus vetus apud *Scholiast.* ad Pyth. iv. 25. εἰώθασι δὲ οἱ περὶ τὸν Πίνδαρον συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν Ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες. οἷον·

εὐάρματε, χρυσοχίτων,
ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

τὸ μὲν εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς Ἡρωΐδος.

CLXXV. (p. 103. clii.)

Scholiastes ad Pyth. iv. 106. ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ Μελίσσας φησὶν, ἑτέρωθι ὁ αὐτός φησι·

ταῖς ἱεραῖς Μελίσσαις τέρπεται.

Ad hunc vero locum referenda sunt, quæ *Didymus* ap. *Lactantium* de falsa relig. i. c. 55. §. 13. tradit: *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait, Melissea, Cretensium regem, primum diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias, Amaltheam et Melissam, quæ Jovem puerum lacte caprino ac melle nutrierunt; unde poetica illa fabula originem sumpsit, advolasse apes, atque os pueri melle complesse. Melissam vero a patre primam sacerdotem Matri magnæ constitutam; unde adhuc ejusdem Matris antistites Melissæ nuncupantur.—Sive igitur a Melisseo, ut Didymus tradidit, colendorum deorum ritus effluxit, sive ab ipso quoque Jove, ut Euhemerus tradit, de tempore tamen constat, quando dii coli cœperint.* Cf. ad hunc Lactantii locum *Porphyrii* Quæst. Homeric. ubi est: καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη, (Theocrit. xv. 94.) σελήνην τε οὖσαν γενέσεως προστάτιν Μέλισσαν ἐκάλουν. Iterum *Porphyrius* de antro Nymphar. p. 261. *Hesych.* μητροπόλους τὰς πάλαι Μελίσσας. Idem Μέλισσαι αἱ τῆς Δήμητρος μυστίδες. Cf. Schol. ad Euripid. Hippolyt. v. 77. Schol. ad Pindarum, Pyth. iv. 106. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 110.

CLXXVI. (p. 104. cliii.)

Idem ad Pyth. iv. 207. εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς·

——— λευκίπ-
πων Μυκηναίων προφᾶται.

Idem ad v. 313. monet, Pindarum alibi Orpheum non Apollinis, ut fecit Pyth. iv. 313. sed Œagri fil. tradidisse.

CLXXVII. (p. 104. cliv.)

Idem ad Pyth. viii. 53. αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν] φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γενομένου. καὶ ἐν ἄλλοις αὐτός·

Μιδυλίδου δ' αὐτῷ γέννα.

(Hermanno γενεὰ scribendum videtur.)

CLXXVIII. (p. 105. clv.)

Idem ad Pyth. viii. 77. ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως, πατὴρ Ταλαοῦ, ἐξ οὗ Ἄδραστος, ᾤκησε τὸ Ἄργος, εἶτα μετέστη εἰς Εὔβοιαν. ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον·

— Σφαγὰς δὲ Δανάου
παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Er. Schmid. in fragm. edidit διάδοχον. Schn. Tragici potius versus sunt.

CLXXIX. (p. 105. clvi.)

Erasmus in Chiliad. i. Cent. 10. Adag. 73. ait, Pindarum alicubi ἄφθογγον γάμον dixisse *nuptias clandestinas*, in quibus non decantatur Hymenæus; quem locum etiam *Er. Schmid.* securus in fragmenta sua retulit. Ego tamen nondum reperire potui, quinam veterum scriptorum ῥῆσιν hanc ex Pindaro laudaverit; verum imposuisse videtur Erasmo memoria, quod olim legerat in Scholiis ad Pindarum Nemeae. iii. 60. de amore Pelei in Thetin: περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωΐλῳ·

ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.

CLXXX. (p. 105. clviii.)

Pindari esse suspicor locum, quem habet Scholiastes ad Nem. vii. 89. sine auctoris nomine, quod fere ubique in locis Pindaricis laudandis omittit:

——— ὁ γὰρ ἐξ οἴ-
κου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

CLXXXI.

Schol. ad Nem. vii. 87. ὅλως ἀποδέχεται Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν·

τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

Si Pindari modo est: *audacia animosa et prudentia provida eum servavit.*

CLXXXII. (p. 105. clvii.)

Schol. ad Nem. vii. 103. Εὐξενίδα] ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φρατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Κοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς. Ubi legendum Σκοπάδας.

CLXXXIII.

Schol. ad Isthm. v. pr. λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν·

κεἴ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

CLXXXIV. (p. 92. cx.)

Schol. Sophoclis ad Œd. Tyr. v. 894. εἰς τὸν Ἄβαισι ναὸν] Ἄβαι τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος. Quæ quidem verba fœdis erroribus commaculata aliis expurganda lubens concedo. Videtur latere nomen Φωκέων. V. Intpp. Strabonis, ix. p. 646. Stephani Byz. voc. Τέγυρα et v. Ἄβαι.

CLXXXV.

Idem Argum. Ajacis: περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος.

CLXXXVI. (p. 80. lxxi.)

Gellius Noct. Att. xx. 7. *Mira et prope adeo ridicula diversitas fabulæ apud Græcos deprehenditur super numero Niobæ filiorum. Nam Homerus pueros puellasque ejus bis senos dicit fuisse; Euripides [et Pindarus] bis septenos, Sappho bis novenos; Bacchylides et Pindarus bis denos; quidam alii scriptores tres fuisse solos dixerunt.* Liquet locum hunc esse depravatum; sed qua ratione sit emendandus, nec quæsivi, nec adeo operæ esse existimavi. *Ælianus* Var. Hist. xii. 36. de eadem re agens ait: Ἀλκμὰν δέκα φησὶ, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος. Lasum vero Hermionensem memorat bis septenos Niobes filios numerare. *Pherecydis* aliorumque auctorum sententias exhibet præclarum scholium ad *Euripid.* Phœniss. 162.

CLXXXVII. (p. 80. lxxi.)

Tertullianus de corona militis, c. 7. *Hercules nunc populum capite præfert; nunc oleastrum; nunc apium. Habes tragœdiam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apol-*

linem memorat, interfecto Delphico dracone lauream induisse, qua supplicem. (Tragœdia Cerberi, si recte scribitur, significare debet tragœdiam aliquam, in qua Hercules ex inferis rediit, ut in Alcestide Euripidis, oleaginea corona redimitus.)

CLXXXVIII. (p. 99. cxl.)

Servius ad Virgil. Georg. i. 14. de Aristæo: *Hic, ut etiam Sallustius docet, post laniatum a canibus Actæonem filium matris instinctu Thebas reliquit, et Ceam insulam tenuit primo adhuc hominibus vacuam; post ea relicta cum Dædalo ad Sardiniam transitum fecit. Huic opinioni* PINDARUS *refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam* (Heins. legit *villam*) *coluisse. Nam apud Arcades pro Jove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari.* De Aristæo vide ipsum Pindarum, Pyth. ix. 115. ibiq. Heyn. Magnam et rudem locorum molem congessit auctor *Dissertationis de Aristæo*, Gœttingæ 1774. editæ, qui saltem aliquam orationis Latinæ laudem ea opera meruisse videtur.

CLXXXIX. (p. 100. cxli.)

Idem ad Georg. i. 16. *Pindarus Pana ex Penelope filium dicit, unde multi,* etc. ubi in Mto G. est: *Pana Pindarus ex Apolline et Penelope in Lyco monte editum scribit, qui a Lycone rege Arcadiæ Locus* (emendant *Lycæus*) *mons dictus.* Narrationis varietatem explicat *Bachet de Miziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide, tom. i. p. 104.

Nescio an huc pertineat glossa, quam in *Etymologico Gudiano Mto* reperi: Λυκάων Λυκάονος. ὄνομα κύριον. υἱὸς Πινδάρου. Forte tamen respexit notum Homeri locum: ἦχα νύ μοι τι πύθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρων.

CXC. (p. 80. lxxi.)

Priscianus de metris comicis, p. 13. l. 27. sqq. *Pindarus, teste Heliodoro* (f. *Herodoro*), ἀντέστρεψεν, *hoc est, convertit rhythmum iambicum hoc modo:*

Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετατραπεῖν
ἀνδροφθόρον. οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

In secundo iambo pyrrhichum secundum et trochæum et quartum spondeum posuit. Idem:

Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

Hic iambus in tertio trochæum habet, et in quarto spondeum. Idem:

Αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων.

Hic quarto loco spondeum posuit. Idem :

Ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοώας.

In hoc quoque iambo trochæum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem :

Δι' οὐδὲν προσαιτέων ἐφ' ἰτζάμεν ἐπί.

Hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium—Idem Heliodorus ostendit, Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse :

Νόμων ἀκέοντες θεοδμήτων κέλαδον.

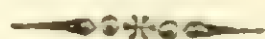
Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec concatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Alterum et quintum fragmentum equidem non extrico ; in quarto suspicor esse legendum ἦεν Οἰνόας.

ADDENDA

AD FRAGMENTA PINDARI;

PLERAQUE

A SCHNEIDERO V. C.

AD p. 7. iii. Jure dubitat Schneiderus, an carmen aliquod Pindari in Glaucum pugilem extiterit. Non Pindari, sed Simonidis carmen nobile fuit, quod alii in Glaucum, alii in Scopam, alii in alios scriptum esse putarunt: v. Quinctil. Inst. Orat. xi. 2. 14. In Pindarum idem, quod Simonidi tribuitur, perperam transfert Solin. c. i. p. 8. E.

Ad p. 9. Versus Pindari sic ordinat Tyrwhitt ad Strabon. p. 17.

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ
κτίστορ Αἴτνας.

Notavit Schneid. et p. 10. ad Schol. Aristoph. ἀκλεὴς δ' ἔβα, Brunckium ad e. l. suspicari, a Pindaro scriptum fuisse deinceps:

ἀκλεὲς δ' ἔβα
ζεῦγος ἡμιόνων ἄνευ ἅρματος.

Ad p. 13. Idem notavit, Scolion simile ap. Plutarch. in Erotico (p. 761. A. B.) emendatum ab Hadriano Junio Animadverss. iii. 7. ὦ παῖδες, οἳ Χαρίτων τε καὶ πατέρων τε ἐλάχετε ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖτε ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν. σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν. Esse autem hanc Venerem Corinthiam Melænidem vel Melanidem dictam, ap. Pausan. ii. 2. 115. (quo nomine illa et alibi templa habuit.) Ab Medea templum extructum esse ferebatur: v. Plutarch. de malign. Herod. p. 871. B. Schol. Pind. Ol. xiii. 32. Est hoc illud templum opulentum,

quod plures quam mille ἱεροδόλους aluit: v. Strabon. viii. p. 581. A. Quod fœminarum sacrarum nomen etiam aliis in templis occurrit: in Inscriptionibus passim v. Chandler. no. cl—clvi. improprie de Pythia in templo Delphico ap. Schol. Eurip. Phœn. 230.

Ad p. 20. Παρθενία. Ubi excitatur locus Dionysii Halic. de Demosth. Ibi χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια. ὅτι μὴ emendatum firmat codex Paris. a Capperonerio collatus, qui reliqua sic legit: καὶ εἴτινα τούτοις ὁμοίας ἀπαιτεῖ κατασκευάς. διαφαίνεται δέ τις ὁμοία καὶ τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας, ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον.

P. 21. fin. Diversa esse carmina viderat quoque Wyttenbach. ap. Larcher, Herodot. tom. iv. p. 408.

P. 34. l. 2. ubi Canterus in Fragmentum ex Strabone intulit vocem ἀγχιτόκοις. Recte; ex codice debuit petitum esse a Cantero. Nam et Cod. Mosqu. Strabonis ita exhibet: ἀλλὰ καινογενὴς (f. Κοιογενὴς) ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν. Pro πρέμνων ibi legitur πρυμνῶν. Possunt defendi πρυμνὰ χθόνια. In seqq. ἂν δ' ἐπὶ κράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Ita ἀνέσχεθον κίονες πέτραν ἐπὶ κράνοις, quod vix sanum: etsi τὸ κράνον designare potest τὸ κάρηνον. Non magis præferendum ἔνθα τόκοις—

P. 38. vi. ad Aristidis locum videndus Tho. Canter. Var. Lect. ii. 22.

P. 50, 51. Ἀχεῖτε ὀμφᾷ vel, ut in Apollonio Dyscolo legitur, ἀχεῖται ὀμφαί. Ruhnken. ad Hymn. in Cer. 496. scribendum censet ἀχείτω ὀμφαί. Duo alia exempla, quæ ex Herodiano in Diatriba, p. 95. numerantur in Fragmentis Pindari, tam corrupta sunt, ut nihil intelligas.

P. 52. In loco Strabonis x. p. 719. nec Cod. Mosqu. ullam medelam suppeditat. Est in eo σχοινογονίας ἀοιδά, et σοὶ μὲν κ. est χειμάτερ, et μεγάλαι (forte μεγάλα ad σοί, vel μεγάλα sc. μᾶτερ.) Mox firmatur ex eo ἐν δὲ καχλάδων. Jacobs in illa: σοὶ μὲν κατάρχει, etsi paulo audacius, sententiam bonam intulit sagaciter conjectando: σοὶ μὲν πατάγημα, μᾶτερ, πάρα μεγαλοβόμβων κυμβάλων. ἐν δὲ καὶ χαλκόδετα κρόταλα αἰθομένα τε δαῒς ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας.

P. 54. ad Dithyr. x. add. Plutarch. Lacon. Apophth. Divers. p. 232. E.

P. 69. xxx. add. loc. Plutarchi Amator. p. 763. C.

P. 73. ad fragm. ex Plutarch. de frat. amore, p. 483. κλῦθι, Ἀλαλά, spectat alter locus de Gloria Athen. p. 349. C.

P. 83. lxi. Fragmenti hujus ex Athenæi Excerpto ultimi duo versus leguntur quoque sine Pindari nomine ap. Eustath. ad Iliad. ω'. p. 1367. 30.

P. 85. lxviii. Hephæstionis locum exscripsit una cum Pindari fragmento Plotius de metris, p. 2663. Putsch.

P. 93. xc. ad Philostratum: qui de Nili fontibus laudat Pindarum. Scripserat *Porphyrius* περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν ap. Eudociam, p. 364. ex Suida.

ORDO FRAGMENTORUM.

INDICES.

I. VOCUM.

II. NOMINUM PROPRIORUM.

INDEX

VOCUM

QUÆ IN PINDARI ODIS ET FRAGMENTIS CONTINENTUR.

O. significat Olympia. P. Pythia. N. Nemea. I. Isthmia. Fr. Fragmenta. Fr. Inc. Fragmenta Incerta. Not. Notas. V. L. Varietatem Lectionis. Add. Addenda.

A.

179. ἀγαναῖς, P. ii. 43. I. iii. 13. P. ii. 13.

ἀγάνωρ. ἀγάνορος, N. ix. 35. ἀγάνορι, P. iii. 97. ἀγάνορα, I. i. 60. N. ix. 67. P. x. 27. ἀγανώτατος, Fr. Inc. xxxiv.

ἀγαπάω. ἀγαπᾶται, I. vi. 102.

ἀγαπάζω. ἀγαπάζοντι, I. v. 69. ἀγαπάζοντο, P. iv. 428.

ἀγαυός. ἀγαυοὶ, Fr. Thren. iv. 6. ἀγαυῶν, P. iv. 127.

ἀγάφθεγκτος. ἀγαφθέγκτων, O. vi. 155.

ἀγγελία. (Nom. Propr. v. Ind. Nom. Propr.) ἀγγελίας, P. iv. 496. ἀγγελίᾳ, P. viii. 70. ἀγγελίαν, O. iv. 8. xiv. 30. P. ii. 78. O. ix. 37. P. ii. 7. ἀγγελίαι, I. viii. 90. ἀγγελίαις, O. iii. 50.

ἀγγέλλω. ἀγγέλλων, O. vii. 38. P. i. 61. ix. 2. v. V. L.

ἄγγελος. ἄγγελος, O. vi. 153. N. vi. 99. ἄγγελον, P. iv. 494. v. Not. ἀγγέλων, N. i. 89.

ἄγγος. ἀγγέων, N. x. 67. v. Not.

ἄγε, O. ii. 161. i. 120. P. i. 116. O. xiii. 97. N. vi. 48. v. V. L. N. x. 153.

ἀγείρω. ἀγειρέτω, I. viii. 4. ἀγείραις, P. ix. 93.

ἀγέλα. ἀγέλα, P. iv. 365. Fr. Hyporch. iv. 1. (Fr. ap. Herodian. in Diatriba, p. 95. in Add. p. 121.) ἀγέλαν, Fr. Schol. i. 3. v. Not. ἀγέλας, P. iv. 264.

ἀγεμονεύω. ἀγεμονεῦσαι, O. ix. 5. vi. 42.

ἀγεμών. ἀγεμὼν, O. ix. 85. ἀγεμόνος, P. iv. 198. ἀγεμόνα, I. viii. 44. ἀγεμόνεσσι, P. iv. 488.

ἀγένειος. ἀγενείων, O. viii. 71. ix. 135.

ἀγέρωχος. ἀγερώχων, O. x. 95. v. Not. ἀγέρωχον, P. i. 96. ἀγερώχων, N. vi. 57.

ἀγέομαι. ἄγημαι, P. iv. 442. ἀγεῖτο, P. x. 70. N. v. 45. v. Not. ἀγήσασθαι, I. vi. 83. conf. Schol. (pro ἡγέομαι).

ἀγήραος. ἀγήραον, P. ii. 96. ἀγήραοι, Fr. Inc. xxx. 1.

ἀγησίχορος. ἀγησιχόρων, P. i. 6.

ἀγητὴρ, P. i. 134.

ἀγίζω. ἀγισθέντων, O. iii. 34.

ἀγκομίζω. ἀγκομίσαισθ', P. iv. 15.

ἀγκύλος. ἀγκύλῳ, P. i. 15.

ἀγκυλότοξος. ἀγκυλότοξοι, P. i. 151.

ἄγκυρα. ἄγκυραν, P. iv. 42. x. 79. I. vi. 19. ἄγκυραι, O. vi. 173. P. iv. 342.

ἀγκών. ἀγκῶνος, O. ii. 149. ἀγκώνεσσι, N. v. 76.

ἀγλαΐα. ἀγλαΐα, Fr. Inc. xxi. 4. ἀγλαΐας, Fr. Inc. liv. 1. P. i. 4. ἀγλαΐᾳ, Fr. Dithyramb. iii. 8. ἀγλαΐαν, N. i. 16. P. vi. 46. I. ii. 27. O. xiii. 18. v. Not. ἀγλαΐαις, P. x. 44. N. ix. 73. O. ix. 151.

ἀγλαΐζομαι. ἀγλαΐζεται, O. i. 22.

ἀγλαόγυιος. ἀγλαόγυιον, N. vii. 6.

ἀγλαόδενδρος. ἀγλαόδενδρον, O. ix. 32.

ἀγλαόθρονος. ἀγλαοθρόνοις, O. xiii. 136.

ἀγλαόθωκος. ἀγλαοθώκων, N. x. 2. v. V. L.

ἀγλαόκαρπος. ἀγλαοκάρπῳ (leg. ἀγλαοκάρπων, v. Not.), Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. ἀγλαόκαρπον (v. Thetis), N. iii. 97. ἀγλαόκαρπος, Fr. Inc. c. 6.

ἀγλαόκουρος. ἀγλαόκουρον, O. xiii. 5.

ἀγλαόκωμος. ἀγλαόκωμον, O. iii. 10.

ἀγλαοτριαίνας (Epithet. Neptuni), O. i. 64.

ἀγλαός. ἀγλαὸς, O. xiv. 9. I. viii. 60. ἀγλαὰ, Fr. Inc. xlv. ἀγλαὸν, O. viii. 15. I. viii. 3. N. iv. 32. ἀγλαῷ, N. xi. 4. ἀγλαοὶ, I. vi. 90. P. iv. 146. ἀγλααὶ, N. xi. 25. ἀγλαῶν,

P. v. 69. O. ii. 132. ἀγλααῖσιν, O. i. 147. N. iii. 121. I. i. 91.

ἄγλωστος. ἄγλωσσον, N. viii. 41.

ἄγκειται. v. ἀνάκειμαι.

ἁγνός. ἁγνὸν, O. v. 24. vii. 109. P. iv. 363. I. vi. 109. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἁγνᾷ, Fr. Inc. lxviii. ἁγνὰν, O. iii. 37. ἁγνοὶ, Fr. Thren. iv. 9. ἁγναὶ, P. iv. 183. ἁγνότ..ται, P. i. 41.

ἀγνώμων. ἄγνωμον, O. viii. 78.

ἄγνωστος. ἄγνωστον, O. vi. 113. ἄγνωστοι, I. iv. 51.

ἀγνώς. ἀγνῶτι, I. ii. 19. (al. ἀγνῶτα, v. V. L. Not.) ἀγνῶτα, P. ix. 103. ἀγνῶτες, I. ii. 44.

ἀγορά. ἀγορᾶς, P. v. 125. ἀγορᾷ, P. iv. 151. ἀγορὰν, Fr. Dithyramb. iii. 5. N. iii. 23. ἀγοραὶ, I. viii. 59. O. xii. 6.

ἄγρα. ἄγραν, N. iii. 143.

ἄγριος. ἀγρίας, P. ix. 39. ἀγρίων, Fr. Inc. cxc. ἀγρότερον, P. iii. 8. (v. Not.) ἀγροτέραν, O. ii. 100. P. ix. 10. v. Not. ἀγροτέροις, N. iii. 80.

ἀγρός. ἀγρὸς, P. iv. 265.

ἀγρυξία. ἀγρυξίᾳ, Fr. Inc. xxvi.

ἀγυιά. ἀγυιὰν, N. vii. 136. O. ix. 53. ἀγυιᾶν, P. ii. 107. ἀγυιαῖς, P. ix. 147. ἀγυιὰς, P. viii. 77. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἀγυιᾶτις, P. xi. 2.

ἄγχι, O. i. 114. N. vi. 16. v. Not.

ἄγχιστα, I. ii. 16. N. ix. 132.

ἄγχιστον, P. ix. 114.

ἀγχοῦ, N. ix. 95.

ἄγχω. ἀγχομένοις, N. i. 69.

ἄγω. ἄγεις, P. vi. 20. ἄγει, O. xiii. 40. P. ii. 32. N. xi. 54. Fr. Dithyramb. ix. 2. I. vii. 31. P. vi. 47. ix. 54. Fr. Inc. i. 2. ἄγοντι, P. vii. 11. ἄγοι, I. ii. 50. ἄγοις, Fr. Inc. lxvi. ἄγεν, P. v. 102. ἆγεν, P. ix. 217. I. vi. 40. ἄγαγε, P. iv. 375. v. 117. Fr. Inc. xvi. ἆγεν, Fr. Inc. c. 4. ἄγαγον, O. i. 74. ii. 93. N. ix. 43. ἄγειν, P. iv. 286. ἀγαγεῖν, P. x. 9. ἀγαγὲν, P. iv. 98. v. V. L. ἄγων, P. x. 103. O. viii. 115. v. 32. P. v. 36. xii. 22. iii. 129. N. vii. 91. O. ii. 20. P. v. 48. ἀγαγὼν, O. vii. 90. P. v. 89. iv. 403. ἀγαγόντα, P. ix. 132. ἄξοι, P. vi. 13. ἄξοντα, O. iii. 52. ἀγέσθω, P. iv. 410.

ἀγών. ἀγὼν, I. viii. 149. N. x. 41. v. Not. P. x. 24. N. iii. 115. ἀγῶνος, N. iv. 27. P. ix. 202. i. 84. ἀγῶνι, N. iv. 142. ii. 37. P. xi. 20. ἀγῶνα, O. x. 28. P. viii. 114. O. iii. 65. ix. 136. P. x. 47. O. i. 11. ἀγῶνες, O. vii. 154. ἀγώνων, P. xii. 42. N. x. 97. I. i. 26. P. xi. 71. Fr. Inc. xlvi. O. viii. 101. N. ii. 5. vi. 101. ἀγῶνας, O. vi. 134.

ἀγωνία. ἀγωνίας, P. v. 150. O. ii. 94. ἀγωνίᾳ, N. vii. 15.

ἀγώνιος. ἀγώνιος, I. i. 85. ἀγωνίῳ, Fr. Inc. ἀγώνιον, O. x. 75. ἀγωνίοις, I. v. 9.

ἄδακρυς. ἄδακρυν, O. ii. 120. vid. ἄιδρις.

ἀδάμας. ἀδάμαντος, P. iv. 125. Fr. Scol. ii. 8.

ἀδαμάντινος. ἀδαμάντινον, P. iv. 398.

ἀδαμαντοπέδιλος. ἀδαμαντοπέδιλοι, Fr. Prosod. ii. 6. in Del.

ἀδείμαντος. ἀδείμαντον, I. i. 13. N. x. 30.

ἀδελφεός. ἀδελφεὸν, O. ii. 89. N. vii. 127. ἀδελφεῷ, N. x. 137. ἀδελφεὸς, P. x. 107.

ἀδελφεά. ἀδελφεὰν (leg. ἀδελφὰν), N. vii. 5.

ἀδελφός. ἀδελφοῖσιν, I. viii. 76.

ἀδίαντος. ἀδίαντον, N. vii. 107.

ἄδικος. ἄδικον, P. vi. 47. ἀδίκων, O. ii. 125.

ἀδινός. ἀδινὸν, P. ii. 97.

ἀδόκητος. ἀδόκητον, N. vii. 45.

ἄδολος, O. vii. 99.

ἄδρυς, corr. Fr. Inc. xliii.

ἀδύγλωσσος, O. xiii. 142.

ἀδυεπής. ἀδυεπὴς, O. x. 113. N. i. 4. ἀδυεπῆ, N. vii. 31.

ἀδυλόγος. ἀδυλόγοι, O. vi. 162.

ἀδυμελής. ἀδυμελεῖ, P. viii. 99. I. vii. 27. O. vii. 20. N. ii. 40. ἀδυμελῆ, O. xi. 14.

ἀδύνατος. ἀδύνατον, N. vii. 81. ἀδύνατα, P. ii. 148.

ἀδύπνοος. ἀδύπνοος, O. xiii. 31. ἀδυπνόῳ, I. ii. 38.

ἀδύς. ἀδεῖα, I. vi. 74. ἀδὺ, P. i. 16. ix. 73. ἀδεῖαν, P. i. 174. ἀδεῖαι, N. x. 61. ἀδίσταν, I. ii. 8. ἀδείας, P. iv. 357.

ἄδυτος. ἄδυτον, P. xi. 7. ἀδύτου, O. vii. 59.

ἅδω, ἁδέω. ἅδον, I. iv. 24. viii. 40. ἁδόντι, P. vi. 51. v. V. L. ἁδόντα, O. vii. 32. P. ii. 175. ἁδὼν (probatus, v. Not.), N. vi. 63. viii. 64. v. Not. ἁδεῖν, O. iii. 1.

ἀέ. vide ἀεί.

ἀεθλητής. ἀεθληταῖς, N. x. 95. I. vi. 106.

ἄεθλον. ἄεθλον, P. iv. 293. ἄεθλα, O. i. 5. ἀέθλων, P. v. 69. N. iv. 119. O. v. 13. I. iii. 15. N. vi. 22. x. 59. I. iv. 115. O. viii. 84. ii. 24. I. viii. 7. N. x. 43. O. xiv. 34. iii. 37. N. i. 14. O. iv. 6. vi. 135. P. x. 37. N. ii. 30. I. vi. 70. P. iv. 391. iii. 130. N. xi. 29. O. vi. 117. I. iv. 115. O. viii. 2. P. x. 11. O. i. 159. I. i. 12. ἀέθλοισι, I. v. 9. ii. 44. P. ix. 125. N. xi. 18. P. iv. 450. I. iii. 2. i. 26. O. xiii. 21. vii. 146. ii. 78. P. viii. 36. ix. 178. 203.

ἀεθλονικία. (leg. ἀθλονικία.) ἀεθλονικίας, N. iii. 11.

ἀεθλοφόρος. ἀεθλοφόρου, N. iii. 146. ἀεθλοφόροι, N. vi. 38.

ἀεὶ, (Adv.) O. i. 160. leg. αἰεί. O. viii. 14. ix. 83. P. i. 123. 130. 174. ii. 132. iv. 456. ix. 154. N. i. 106. vi. 6. viii. 37. v. V. L. I. iv. 6. 72. Fr. Thren. i. 13. ἐσαεὶ (in semper, in perpetuum), O. xi. 10.

ἀείδω. ἀείδω, N. x. 57. I. ii. 19. ἀείδει, O. v. 23. ἀείδειν, N. v. 91. ἀείδων, O. xiv. 26. ἄειδεν, N. v. 41. ἄειδον, Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 40. ἀεῖσαι, O. x. 28. ἀείδεται, P. viii. 35. N. vii. 11. ἠείδετο, O. x. 84. ἀείδετο, O. x. 92. ἀείσομαι, I. vii. 53. ἀείσατο, N. iv. 146. ἀείσατο, N. iv. 146. ἀειδόμενον, P. v. 32. ἀείδουσιν, Fr. Thren. iii. 5. p. 27. ἀεῖσαι, Fr. Prosod. v. 4. p. 35.

ἄκων. ἀέκονθ' (sc. ἄκονθ'), O. x. 35. ἀέκοντες, N. iv. 34.

ἀείρω. ἀείρας, Fr. Hyporch. iii. 3. ἀερθεὶς, N. vii. 111. ἀερθέντα, I. i. 90. ἀερθεῖσα, N. viii. 70.

ἀέλιος, ἅλιος. (v. Ind. Nom. Propr.) ἀελίου, in def. Solis. 1. v. Not. Fr. Thren. i. 1. P. iv. 257. (ἁλίου,) O. ii. 59. iii. 44. v. Not. P. iv. 428. I. v. 1. ἁλίῳ, O. xiii. 51. N. iv. 22. vii. 108. ἅλιον, O. ii. 110. Fr. Thren. iv. 4.

ἀελλόπους. ἀελλόποδας, P. iv. 32. ἀελλοπόδων, Fr. Inc. lxxxix. 1. N. i. 6.

ἀελπτία. ἀελπτίᾳ, P. xii. 55.

ἀέναος. ἀενάου, Fr. Inc. clxvii. P. i. 9. ἀέναον, O. xiv. 17. ἀενάοις

(leg. ἀενάοις), N. xi. 9. v. V. L. et Not.

ἀεξίγυιος. ἀεξιγυίων, N. iv. 118.

ἀέξω. ἀέξει, N. ii. 24. ἄεξε, O. vi. 180. ἀέξοι, O. viii. 116. ἀέξονται, Fr. Inc. lxi. 6. vide αὔξω.

ἀὲς, (Doric. pro ἀεὶ,) Fr. Inc. cxxxii. ib. Not.

ἀετός. ἀετὸν, P. ii. 91. vide αἰετός.

ἄημι. ἄηται, I. iv. 15.

ἀθάνατος. ἀθανάτα, P. iii. 178. ἀθάνατον, P. iii. 109. ix. 111. O. vi. 95. I. iv. 68. ἀθανάτου, P. iv. 18. ἀθάνατοι, O. i. 106. N. i. 88. O. vii. 102. P. iii. 147. ἀθανάτων, P. xii. 7. N. v. 64. x. 29. Fr. Inc. ii. 2. O. i. 98. ix. 62. viii. 33. I. iv. 101. vii. 55. ἀθανάτοις, Fr. Inc. clxvii. I. viii. 100. N. vi. 9. I. viii. 130. ii. 42. Fr. Epinic. ii. 3. p. 8.

ἄθεμις. ἄθεμιν, P. iii. 56. iv. 193.

ἄθεος. ἀθέων, P. iv. 288.

ἄθλητις, Fr. Inc. cxii.

ἄθλον. ἄθλον, O. ix. 162. ἄθλων, O. iii. 27. N. ix. 20. P. i. 191.

ἄθλος, O. i. 135.

ἀθλοφόρος. ἀθλοφόροις, O. vii. 13.

ἀθρέω. ἄθρησον, (considera, v. Not.) P. ii. 129.

ἀθρόος. ἀθρόαν, P. ii. 65. ἀθρόοι, N. i. 78. I. v. 10. ἀθρόα, O. xiii. 139. ἀθρόοις, I. i. 36. ἀθρόαις, P. iv. 231.

ἄθυρμα, P. v. 29.

ἀθύρω. ἄθυρεν, N. iii. 77. ἀθύρειν, I. iv. 67. ubi v.

αἰανής. αἰανὴς, P. i. 161. αἰανῆ, I. i. 70. v. Not. I. iii. 4. αἰανὲς, P. iv. 420.

αἰγίβατος. αἰγιβάται (al. αἰγίβατοι et αἰγίβοτοι), Fr. Inc. lxxxiv. v. Not.

αἴγλα. αἴγλα, O. xiii. 49. P. viii. 136. αἴγλαν, P. iii. 131. N. i. 54.

αἰγλάεις. αἰγλᾶεν, P. iv. 411. αἰγλᾶντα, P. ii. 19.

αἰδέομαι. αἰδέομαι, N. v. 25. αἰδέονται, P. ix. 73. αἰδεσθέντες, P. iv. 308.

αἰδοῖος. αἰδοῖος, I. ii. 54. αἰδοία, O. vi. 127. αἰδοίου, P. iv. 51. αἰδοίαν, O. vii. 164. Fr. Inc. xliv. 1.

αἰδοιέστατος. αἰδοιέστατον, O. iii. 76. P. v. 22. v. Not.

αἴδρις, (al. ἄδακρυς, ἄδρυς, v. Not.) Fr. Inc. xliii. 3. P. ii. 68.

αἰδροδίκης. αἰδροδίκας, N. i. 96.

αἰδώς. αἰδὼς, N. ix. 79. v. V. L. O. vii. 81. αἰδῶ, O. xiii. 164. P. ix. 20. N. iv. 260. v. Not. P. iv. 388.

αἰεὶ, O. ix. 84. N. vi. 95. 6. P. ii. 138. N. vii. 57. 148. I. iv. 6. 72. O. viii. 14. P. ii. 132. v. V. L. O. v. 35. P. i. 123. O. i. 93. P. ii. 63. ix. 133. i. 130. iv. 456. N. vii. 57. I. viii. 26.

αἰετός. αἰετὸς, P. i. 10. v. 149. N. iii. 138. αἰετῶν, I. iv. 80. αἰετὸν, I. vi. 73. αἰετοὶ, N. v. 40. αἰητᾶν (leg. ὀρνίχων, v. V. L.), P. iv. 7.

αἰθήρ. αἰθέρος, O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. Not. O. xiii. 125. αἰθέρα, Fr. Inc. xcvii. 3. O. vii. 122. N. v. 20. viii. 71. I. iv. 112.

αἰθός. αἰθᾶς, P. viii. 65.

αἴθω. αἰθοίσας, O. vii. 86. αἰθόμενον, O. i. 2. αἰθομένα, Fr. Dithyramb. vi. 4. αἶθων, P. iii. 104.

αἴθων. αἴθων, O. xi. 20. αἴθωνα, O. x. 98. αἴθωνι, N. vii. 108. αἴθωνα, P. i. 44.

αἷμα. αἷμα, N. vi. 62. P. ii. 57. iv. 84. N. xi. 44. iii. 114. αἵματος, I. vii. 39. αἵματι, Fr. Hyporch. iii. 1. v. Not.

αἱμακουρία. αἱμακουρίαις, O. i. 146.

αἱμάσσω. αἵμαξε, I. viii. 109.

αἱμύλος. αἱμύλων, N. viii. 55.

αἰνέω. αἰνέω, Fr. Inc. ii. 6. O. iv. 23. I. v. 75. αἴνει, O. ix. 73. αἰνέων, N. iv. 151. viii. 66. I. vii. 45. αἰνεῖν, P. ix. 169. N. iii. 50. v. Not. I. viii. 152. αἰνέσω, N. vii. 92. O. vii. 30. αἰνήσειν, N. i. 112. v. Not. αἴνησα, O. x. 120. αἴνησεν, P. iii. 25. αἰνῆσαι, P. i. 83. iv. 248. αἴνησαν, Fr. Inc. xxix. αἰνήσαις, O. ix. 22. αἰνεῖσθαι, N. xi. 22.

αἴνιγμα, Fr. Inc. exc.

αἶνος. αἶνος, O. vi. 18. xi. 7. αἶνον, O. ii. 173. N. i. 6.

αἰνός. αἰνῷ, P. v. 81. αἰνᾷ, P. i. 29. αἰνὰν, P. xi. 85.

αἴξ. αἶγας, Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

αἰόλλω. αἰόλει, (al. αἰόλλει, v. V. L.) P. iv. 414. v. Not.

αἰολοβρόντας. (Epithet. Jovis) αἰολοβρόντα, O. ix. 64.

αἰόλος. αἰόλῳ, N. viii. 43. v. Not.

αἰπεινός. αἰπεινᾶς, N. ix. 11. αἰπεινοὶ, N. v. 59. αἰπειναὶ, O. ix. 161. αἰπεινῶν, P. iv. 135.

αἰπύς. αἰπὺν, O. x. 50. Fr. Inc. xlvi.

αἵρεσις. αἵρεσιν, N. x. 154.

αἱρέω. αἱρέομαι, P. i. 147. εἷλεν, N. iii. 58. I. vi. 45. ἕλεν, O. i. 89. 142. P. ii. 54. ἕλε, P. iii. 133. N. iv. 48. ἕλον, I. vii. 20. ἑλὼν, O. vii. 2. viii. 87. P. ii. 47. v. 27. ix. 216. xi. 84. ἕλῃ, P. i. 194. x. 37. ἑλεῖν, O. ix. 79. v. Not. P. ix. 199. Fr. Hyporchem. i. 3. N. v. 95. εἵλετο, N. x. 110. v. Not. ἑλέσθαι, O. ix. 155.

αἴρω. v. ἀζάμενος.

αἶσα. αἴσας, P. iii. 108. αἴσᾳ, O. ix. 65. Fr. Thren. ii. 1. αἶσαν, O. vi. 175. N. vi. 79. I. i. 50. N. vi. 25. P. i. 132. v. Not. P. iv. 190. xi. 80. viii. 16. N. iii. 25. P. ix. 99. x. 40.

αἴσιος. αἴσιον, P. iv. 40. 351. αἰσιᾶν, N. ix. 43. vid. Not.

ἀΐσσω. ἀΐσσει, N. viii. 69.

ἄϊσος, (al. ἄϊστος, v. V. L.) I. vii. 60.

ἀϊστόω. ἀΐστωσεν, P. iii. 67.

αἴσχιον, I. vii. 32.

αἰσχύνω. αἰσχύνοι, P. iv. 469. αἰσχύνων, P. iii. 38. αἰσχυνθῆμεν, N. ix. 63.

αἴτε, (Dorice pro εἴτε,) P. iv. 138.

αἰτέω. αἰτέω, P. viii. 101. v. V. L. N. ix. 71. P. xii. 1. αἰτεῖς, I. vi. 76. αἴτει, (pro ᾔτει, v. Not. V. L.) O. iii. 30. αἴτεον, P. ix. 189. αἰτέων, O. vi. 102. αἰτήσων, O. v. 46. αἰτέομαι, I. viii. 10. αἴτημι, Fr. Inc. lviii. 5.

αἴτιος. αἴτιον, P. v. 33.

αἰτία. αἰτία, O. i. 57. αἰτίαν, N. vii. 16.

αἰχμά. αἰχμὰ, I. v. 42. αἰχμᾶς, O. ix. 119. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. P. i. 129. αἰχμᾷ, O. vii. 35. N. vi. 89. x. 113. P. viii. 58. αἰχμᾷ (leg. ἀκμᾷ), I. iv. 86. αἰχμὰν, N. x. 23. iii. 57. αἰχμαὶ, Fr. Inc. xxi. 3. αἰχμαῖς, I. i. 33. P. iv. 139. O. xiii. 33.

αἰχματάς. αἰχματὰν, N. ix. 87. P. i. 8. O. xi. 19. αἰχματᾶο, P. iv. 21. αἰχματαῖσι, O. vi. 147. αἰχματὰς, N. v. 13.

αἶψα, N. iii. 140. P. iv. 237.

ἀΐω. ἄϊε, P. xii. 17. ἄϊον, P. iii. 161. ἀΐοντα, P. i. 27. I. vi. 36.

αἰών. (v. Not. P. vii. i.) αἰὼν, N. ix. 106. P. iii. 153. I. viii. 27. iii. 29. Fr. Hyporch. iii. 5. N. ii. 10. v. V. L. N. iii. 130. P. viii. 139. O. ii. 18. ix. 90. Fr. Epinic. iii. 2.

in Hieron. αἰῶνος, Fr. Inc. cl. αἰῶνος, (medullæ, v. Not.) Fr. Thren. ii. 5. p. 25. P. v. 8. αἰῶνα, O. ii. 121. P. iv. 331. I. vii. 59. N. x. 110. v. Not.

αἰὼν, littus. αἰόνεσσιν, I. i. 46.

αἰωρέω. αἰωρεῖ, P. i. 17.

ἀκᾶ, P. iv. 277.

ἀκαμαντολόγχας. ἀκαμαντολογχᾶν, I. vii. 13.

ἀκαμαντομάχας. ἀκαμαντομάχαι, P. iv. 304.

ἀκαμαντόπους. ἀκαμαντόποδος, O. v. 6. iv. 2. ἀκαμαντοπόδων, O. iii. 5.

ἀκάμας. ἀκάμαντος, N. vi. 67. ἀκάμαντας, O. i. 141.

ἄκαμπτος, I. iv. 89.

ἄκατος. ἀκάτῳ, N. v. 5. ἄκατον, P. xi. 62.

ἀκειρεκόμας. ἀκειρεκόμαν, I. i. 8.

ἀκέντητος. ἀκέντητον, O. i. 33.

ἀκέομαι. ἀκειόμενον, P. ix. 180.

ἀκέρδεια, O. i. 84.

ἀκερσεκόμας. ἀκερσεκόμα, P. iii. 26.

ἄκεσμα. ἀκέσματα, P. v. 86.

ἀκήρατος. ἀκηράτοις, P. v. 43.

ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον, P. iv. 330. ii. 122. ἀκίνδυνοι, O. vi. 14.

ἀκίνητος. ἀκίνητον, Fr. Prosod. i. 3. in Del. p. 32. ἀκινήταν, O. ix. 50. ἀκίνητοι, P. iv. 101.

ἀκλάρωτος. ἀκλάρωτον, O. vii. 108.

ἀκλεὴς, O. xii. 22. Fr. Epinic. v. p. 14.

ἀκμά. ἀκμᾷ, P. iv. 114. ix. 141. (αἰχμᾷ, V. L.) I. iv. 86. ἀκμὰν, P. i. 20. O. i. 78. N. iv. 103. I. viii. 83. ἀκμαὶ, O. i. 156.

ἄκμων. ἄκμονι, P. i. 167. Fr. Inc. lxx.

ἄκναμπτος. ἀκνάμπτοις, P. iv. 128.

ἀκοά. ἀκοὰ, P. i. 162. ix. 134. ἀκοὰν, P. i. 174.

ἀκοίτας. ἀκοίτας, Fr. Inc. lxxiii. 2. ἀκοίταν, N. v. 51. v. Not.

ἄκοιτις. ἄκοιτιν, N. i. 110. v. 66. P. ii. 62.

ἀκόνα. ἀκόνας, O. vi. 141. ἀκόναν, I. vi. 108.

ἀκοντίζω. ἀκοντίσαιμι, I. ii. 51. ἀκοντίζων, N. ix. 131. ἀκοντίζοντες, I. i. 33.

ἄκορος, P. iv. 360.

ἄκος, N. iii. 29. v. V. L.

ἀκούω. ἀκούει, P. i. 4. ἀκούομεν, N. iv. 126. ἀκούοντι, P. v. 135. ἀκούῃ, I. v. 17. ἄκουσας, I. vi. 63. ἄκουσεν, P. ix. 195. N. ii. 22. ἄκουσον, N. vii. 2. ἀκούσατε, P. vi. 1. ἀκούσαις, O. viii. 106. P. iv. 240. ἀκοῦσαι, O. vi. 87. P. i. 51. N. i. 46. Fr. Hymn. vi. p. 38. ἀκούειν, O. vi. 112. P. i. 192. ἀκούων, Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron. ἤκουσαν, I. viii. 67.

ἄκρα. ἄκρας, P. iv. 309. ἄκραν, N. iii. 47.

ἄκραντος. ἀκράντοις, O. i. 137. P. iii. 41. ἄκραντα, O. ii. 158.

ἀκρόθινα. ἀκρόθινα, O. x. 69. ii. 7. v. Not. ἀκροθινίων, N. vii. 60.

ἀκρόπολις. ἀκροπόλει, O. vii. 89.

ἄκρος. ἄκρον, I. vii. 25. P. xi. 84. N. i. 14. vi. 39. P. ix. 210. I. iv. 54. ἄκρα, P. xi. 17. ἄκραν, O. vii. 67. ἀκρᾶν, P. v. 8. ἄκραις, O. xiii. 19. ἀκροτάτῳ, O. vi. 118.

ἀκρόσοφος. ἀκρόσοφον, O. xi. 19.

ἀκρωτήριον, O. ix. 12.

ἀκτα. ἀκτᾶς, O. vii. 60. ἀκτὰν, P. i. 152. xi. 32. Fr. Inc. lxi. 4. ἀκταῖς, P. iv. 64. N. ix. 96. ἀκτὰς, I. ii. 62.

ἀκτὶς et ἀκτίν. ἀκτὶς, in def. Solis. 1. I. iv. 71. ἀκτῖνα, P. xi. 72. iv. 352.

ἀκτίνων, O. vii. 129. ἀκτῖσι, O. vi. 92. ἀκτῖνας, P. iv. 454. Fr. Scol. ii. 5.
ἀκύμων. ἀκύμονος, Fr. Inc. xlix. 2.
ἀκύω. ἀκύει, Fr. Inc. cxxxiii. corr. v. Not.
ἄκων. κἄκοντι, O. x. 85. ἄκοντι, N. x. 130. ἄκοντα, N. vii. 104. iii. 79. P. i. 84. ἀκόντων, O. xiii. 133. ἀκόντεσσι, P. iv. 262. ix. 37.
ἀλάθεια. ἀλάθεια, Fr. Inc. xxiii. O. x. 6. N. v. 31. ἀλαθείας, O. viii. 3. P. iii. 184. I. ii. 16. ἀλαθείᾳ, O. vii. 126. ἀλάθειαν, O. x. 66. N. vii. 36.
ἀλαθής. ἀλαθὴς, O. xiii. 139. ἀλαθεῖ, O. ii. 167. ἀλαθῆ, O. i. 45. ἀλαθέα, P. xi. 11. ἀλαθέσιν, O. vi. 151. v. Not.
ἀλαθινός. ἀλαθινὸν, O. ii. 101.
ἀλαλά. ἀλαλὰ, Fr. Inc. xxxvi. ἀλαλᾶς, I. vii. 15. ἀλαλὰν, N. iii. 104. ἀλαλαὶ, (al. ἀλαλαῖς, v. Not. ἀλαλᾷ, Add.) Fr. Inc. xxxvi.
ἀλαλάζω. ἀλάλαξεν, O. vii. 68.
ἀλαλατὸς, P. i. 139.
ἀλάλκω. ἄλαλκε, N. iv. 98. O. x. 124.
ἀλάομαι. ἀλᾶται, O. i. 94. Fr. Epinic. v. 2.
ἄλγος. ἄλγος, Fr. Inc. xxxix. ἄλγεσιν, Fr. Thren. iii. 2.
ἄλδω. vide ἄλσος.
ἀλέγω. ἀλέγονται, O. ii. 142. ἀλέγων, O. xi. 15.
ἀλέκτωρ, O. xii. 20. v. Not.
ἀλεξίμβροτος. ἀλεξιμβρότῳ, N. viii. 51. ἀλεξιμβρότοις, P. v. 122.
ἀλέξω. ἀλεξεῖν, O. xiii. 12.
ἀληθής. ἀληθεῖς, Fr. Inc. cxiv. v. Not.
ἀλίβατος. ἀλίβατον, O. vi. 110.
ἀλιερκής. ἀλιερκέα, I. i. 10. O. viii. 34. ἀλιερκέος, P. i. 34.
ἀλίθιος, P. iii. 21.
ἀλικία. ἀλικίας, P. v. 146. iv. 280. O. iv. 41. ἀλικίᾳ, Fr. Scol. ii. 4. conf. Not. P. xi. 77. I. viii. 1. N. ix. 100. ἀλικίαν, I. vii. 48. P. i. 145.
ἅλιξ. ἅλικες, P. iii. 30. N. iv. 147. ἀλίκων, I. viii. 144. ἅλιξι, P. iv. 333. x. 90. ἀλίκεσσι, O. i. 99. ἅλικας, N. v. 83.
ἅλιος. ἁλίοιο, P. ix. 167. ἁλίου, Fr. Inc. xlix. 1. ἁλίαις, O. ii. 53. ix. 111. ἅλιον, Fr. Inc. lxxxix. 3.
ἅλιος. vid. ἀέλιος, et Ind. Nom. Propr.
ἀλίπλαγκτος. ἀλιπλάγκτου, P. iv. 24.
ἁλίσκω. ἁλίσκεται, O. viii. 56.
ἀλιτόξενος. ἀλιτόξενον, O. x. 8.
ἀλιτρός. ἀλιτρὰ, O. ii. 107. ἀλιτροῖς, N. viii. 67.
ἀλκά. ἀλκὰ, N. ii. 23. I. v. 13. ἀλκᾶς, P. ix. 61. ἀλκᾷ, O. x. 121. ii. 114. i. 180. xiii. 78. ἀλκὰν, P. iv. 308. N. iii. 65. vii. 142. O. ix. 166. I. iv. 58. N. iii. 68. ἀλκαὶ, N. vii. 18.
ἀλκάεις. ἀλκᾶντας, P. v. 94. O. ix. 110.
ἄλκαρ, P. x. 81.
ἄλκιμος. ἄλκιμος, O. x. 52. ἄλκιμον, N. viii. 41. ἀλκίμους, N. v. 28.
ἀλκτήρ. ἀλκτῆρα, P. iii. 13.
ἀλλὰ, enimvero, O. ii. 173. et sæpe in transitu ad aliud quid, O. i. 26. vi. 37. vii. 159. viii. 12. ix. 8. xiii. 163. v. V. L. ἀλλὰ γὰρ, O. i. 87. vi. 89. P. iv. 56. N. vii. 44. I. vii. 23. Fr. Scol. i. 12. ii. 15. ἀλλὰ in progressu orationis, pergendo ad aliud, P. iii. 68. 96. iv. 234. 398. N. ix. 48. xi. 10. et al. ἀλλάγε, P. xi. 54. ἀλλ' ἄγε, N. x. 153. ἀλλὰ post digressionem, O. iv. 10.

ἀλλ' ὅμως, P. i. 164. N. x. 39. ἀλλ' οὐδὲ, P. ii. 165.
ἀλλάσσω. ἀλλασσόμεναι, N. xi. 49.
ἀλλαλοφονία. ἀλλαλοφονίᾳ, O. ii. 74.
ἀλλαλοφόνος. ἀλλαλοφόνους, Fr. Inc. lii. (sic leg.)
ἄλλαλοι. ἀλλάλοις, P. iv. 165. 397.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὰν, N. iii. 46. ἀλλοδαπᾶν, N. i. 32. ἀλλοδαπᾶν, P. iv. 88. ἀλλοδαπαῖς, P. iv. 452.
ἄλλος. ἄλλος, N. iv. 64. P. ii. 24. I. i. 65. ἄλλο, O. i. 8. I. viii. 72. ἄλλου, N. iii. 10. ἄλλῳ, O. ii. 69. ἄλλᾳ, O. vii. 150. ἄλλον, O. i. 167. viii. 16. vii. 19. P. x. 83. iii. 89. ἄλλαν, O. vii. 150. ἄλλοι, O. i. 181. N. iv. 147. ἄλλων, O. vi. 125. viii. 82. P. iv. 210. ἄλλοις, O. i. 180. ii. 179. P. ii. 24. iv. 333. 477. N. iv. 147. I. i. 98. iv. 41. N. vii. 81. ἄλλας, N. ix. 113. ἄλλοι, O. ii. 62. ix. 128. 158. ἄλλαν, O. vi. 42. ἄλλο, N. iii. 10. ἄλλα, O. viii. 16. P. ii. 157. N. iii. 72. I. iii. 30. ἄλλα δὲ, præcedente τὰ μὲν, O. ii. 134. 132. vide etiam O. vii. 175. P. iii. 186. viii. 109. xi. 65. I. iv. 8.
ἀλλοῖος. ἀλλοῖος, I. iv. 8. ἀλλοῖαι, O. vii. 175. P. iii. 187. ἀλλοίων, P. iii. 89.
ἀλλότριος. ἀλλότριον, P. i. 114. N. i. 84. O. x. 107. ἀλλοτρία, Fr. Dithyramb. i. 2. ἀλλοτρίων, N. iii. 51. ἀλλοτρίοις, Fr. Inc. cxii. P. i. 163. ἀλλοτρίαις, I. i. 19. P. xi. 43.
ἅλμα. ἅλμας, N. vi. 109. P. ii. 147. ἅλμα, P. iv. 69.
ἅλμα, τό. N. iv. 59. ἅλμαθ', N. v. 37.
ἀλμυρός. ἀλμυροῖς, O. vii. 105.
ἄλοχος. ἄλοχος, N. x. 32. O. ix. 94. ἀλόχου, O. x. 102. ἀλόχῳ, Fr. Dithyramb. i. 1. ἄλοχον, Fr. Inc. c. 5. I. viii. 62. vii. 10. ἀλόχοις, P. xi. 40.
ἄλωμι. ἀλωκότα, P. iii. 100.
ἀλπνός. ἄλπνιστον, I. v. 15.
ἅλς. ἁλὸς, I. i. 53. iv. 97. N. vii. 95. P. v. 118. vi. 12. ii. 126. O. vii. 127. ἅλα, N. iii. 36.
ἄλσος. ἄλσος, (v. Not. ad Fr. Inc. xv.) O. xiii. 156. viii. 12. x. 53. I. i. 81. Fr. Scol. i. 2. O. v. 24. 31. vii. 89. I. ii. 42. ἄλσει, N. ii. 8. O. iii. 31. v. V. L. N. vii. 65. ἄλσεα, P. v. 119. ἀλσέων, Fr. Inc. xv. 3. v. Not. ἄλτει, V. L. O. iii. 30.
ἄλυτος. ἀλύτῳ, P. iv. 383.
ἀλύσκω. ἄλυξεν, P. viii. 21.
ἄλωσις, O. x. 49.
ἀλώπηξ. ἀλώπηξ, O. xi. 20. I. iv. 79. ἀλωπέκων, Fr. Inc. lxxxv. 2. P. ii. 141.
ἅμα, O. vi. 122. P. xii. 43. O. ix. 107. N. ix. 60. 109. O. xiii. 41. viii. 60. N. ix. 125. O. vii. 21.
ἁμᾶ, O. iii. 38. Fr. Inc. xliv. 2. v. Not. P. iii. 65. N. x. 134. v. 20. ἁμᾶ, N. vii. 115.
ἀμαιμάκετος. ἀμαιμακέτου, I. viii. 74. ἀμαιμακέτῳ, P. iii. 58. ἀμαιμάκετον, P. iii. 58. i. 28.
ἀμαξιτός. ἀμαξιτὸν, N. vi. 92. P. iv. 439.
ἀμαξοφόρητος. ἀμαξοφόρητον, Fr. Epinic. v. 3. v. Not.
ἆμαρ. ἆμαρ, I. iv. 114. P. ix. 121. 199. iv. 455. ἄματα, P. iv. 348.
ἁμαρτάνω. ἁμαρτάνει, O. i. 104. ἅμαρτε, N. vii. 54.
ἀμαυρόω. ἀμαυροῦ, Fr. Epinic. p. 12. iii. 3. ἀμαύρωσεν, P. xii. 24. ἀμαυρῶσαι, I. iv. 82.
ἀμαχανία. ἀμαχανίας, O. v. 32. ἀμα-

χανίᾳ, P. ii. 99. ἀμαχανίαν, P. ix. 163. ἀμαχανιᾶν, N. vii. 143.
ἀμάχανος. ἀμάχανον, O. vii. 46. Carm. in def. Solis. 5. P. xi. 42. ἀμαχάνων, P. ii. 37.
ἄμαχος. ἄμαχον, P. ii. 139. O. ii. 146. xiii. 16. ἀμάχους, I. vi. 60.
ἄμβασε. v. ἀναβαίνω.
ἀμβατὸς, P. x. 42.
ἀμβλύνω. ἀμβλύνει, P. i. 160.
ἀμβολά. ἀμβολὰς, P. i. 7.
ἀμβολάδαν, (Adverb.) N. x. 62.
ἀμβροσία. ἀμβροσίαν, O. i. 100. P. ix. 109.
ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιον, Fr. Inc. lvi. 1. ἀμβροσίων, P. iv. 532. ἀμβροσιᾶν, N. viii. 2.
ἄμβροτος. ἄμβροτον, Fr. Dithyramb. iii. 20. p. 50. N. x. 12. ἄμβροτοι, I. viii. 65.
ἀμείβω. ἄμειψε, P. v. 50. ἀμείψαντες, P. iv. 30. ἀμείβεται, P. vi. 54. ἀμειβόμενον, P. vii. 19. ἀμειβόμενοι, P. iv. 165. 403. ἀμειβόμεναι, N. vi. 17. ἀμειβομένοις, I. i. 77. ἀμείφθη, P. iv. 180. ἀμείβετο, (ἀπαμείβετο, V. L.) P. ix. 68. ἀμείβοντι, N. xi. 53.
ἀμείλιχος. ἀμείλιχος, P. vi. 11. ἀμείλιχον, P. viii. 10.
ἀμείρω. ἀμείρειν, P. vi. 27.
ἄμελξις. ἄμελξιν, Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.
ἄμενον pro ἥμενον, ab ἧμαι, insideo, O. x. 41.
ἀμεμφής. ἀμεμφεῖ, O. vi. 78.
ἀμέρα. ἀμέρα, O. xiii. 54. ἀμέρας, Fr. Inc. xcviii. 4. ἀμέρᾳ, O. i. 9. I. iv. 25. Carm. in def. Solis. 3. ἀμέραν, O. ii. 58. ix. 127. N. x. 104. ἀμέραι, O. i. 53. ii. 110. ἀμέραισι, P. i. 43. iv. 232. P. x. 27. N. ix. 101. I. iii. 30. N. viii. 54. ἀμέρας, P. iv. 45.
ἀμέρδω. ἄμερσε, O. xii. 24.
ἄμερος. ἄμερον, O. xiii. 2. P. i. 137. iii. 12. ἀμέροις, N. viii. 4. v. Not. V. L. ἀμέρα, N. ix. 106.
ἀμερόω. ἀμερώσαις, I. iv. 98.
ἀμέτερος. ἀμετέρα, N. iii. 2. ἀμετέρας, P. iii. 2. ἀμέτεροι, P. iii. 114. ἀμετέρων, P. iv. 195.
ἀμέτρητος. ἀμετρήτας, I. i. 53.
ἀμευσίπορος. ἀμευσίπορον, P. xi. 58.
ἀμεύω. ἀμεύσασθαι, P. i. 86. v. V. L.
ἀμέω. vid. ἀμεύω, V. L. ad P. i. 86.
ἀμίαντος. ἀμίαντον, Fr. Inc. xcviii. 2.
ἅμιλλα. ἁμίλλαις, N. ix. 27. O. v. 14. ἁμίλλαισι, I. vii. 71. v. 7.
ἁμιλλάομαι. ἁμιλλᾶται, N. x. 58.
ἀμμείνας, pro ἀναμείνας, P. vi. 30.
ἀμμνάσει. v. ἀναμνάω.
ἄμμες, (ἡμεῖς,) P. iv. 256. ἄμμι, P. iv. 276. I. i. 76. vii. 69. P. iv. 297. ἄμμε, N. vi. 12. O. ix. 160.
ἄμμορος, O. i. 134.
ἀμνάμων. ἀμνάμονες, I. vii. 24.
ἀμοιβά. ἀμοιβὰν, N. v. 88. ἀμοιβαῖς, P. ii. 43.
ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖα, O. i. 63.
ἄμοιρος, N. vi. 25.
ἀμός. ἀμὸν, P. iii. 72. O. x. 10. ἀμοῖς, P. iv. 48.
ἄμοχθος. ἀμόχθῳ, N. x. 55.
ἄμπαλος. ἄμπαλον, O. vii. 110.
ἀμπέλινος. ἀμπελίνοις, Fr. Inc. lxi. 7.
ἀμπελόεις. ἀμπελόεν, I. viii. 108.
ἄμπελος. ἀμπέλου, O. vii. 3. N. ix. 123.
ἄμπεμψας. v. ἀναπέμπω.
ἀμπιπλάντες. v. ἀναπίπλημι.
ἀμπλακία. ἀμπλακίαν, I. vi. 43. ἀμπλακίαι, O. vii. 44. P. ii. 55. ἀμπλακίαισι, P. iii. 24.

75. P. x. 36. 47. N. iv. 148. vii. 100. xi. 32. Fr. Scol. ii. 19. p. 25.

ἀν' pro ἀνὰ, N. vii. 121. ix. 83. I. v. 25.

ἀνὰ, O. xiii. 106. P. i. 10. iv. 166. O. viii. 67. x. 83. i. 66. ix. 127. I. ii. 40. P. ii. 110. I. vii. 49. P. xi. 78. Carm. in def. Solis. 18. p. 44. N. viii. 21.

ἀνὰ δ' ἔπαλτ', O. xiii. 102. ἀν—αρπάξαις, P. iv. 60. ἀνὰ δ' ἄγαγον, I. vi. 91. v. V. L. ἀνὰ αὐλὸν ἔρσομεν, N. ix. 19. v. Not.

ἀναβαίνω, ἀναβάω, ἀνάβημι. ἀναβαίνει, Fr. Inc. iv. 3. ἄμβασε, P. iv. 340. ἀναβαίνων, N. ix. 8. ἀναβαίνειν, I. v. 57. ἀνέβαν, O. vii. 87. ἀναβὰς, O. xiii. 122. Fr. Inc. iv. ἀναβάσομαι, P. ii. 113.

ἀναβάλλομαι. ἀν-βάλλομαι, N. ix. 69. ἀναβάλλεο, N. vii. 114. v. V. L. ἀναβάλλεται, O. i. 128.

ἀναβωλακία. ἀναβωλακίας, P. iv. 406.

ἀναγιγνώσκω, ἀναγνῶμι. ἀνέγνων, I. ii. 35. ἀνάγνωτε, O. x. 1.

ἀνάγκα. ἀνάγκα, O. iii. 51. i. 131. ἀνάγκας, P. iv. 417. N. viii. 4. (ἀν' ἀγκὰς, v. V. L.) ἀνάγκα, O. ii. 108. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. p. 12. P. iv. 513. i. 98. Fr. Scol. i. 11. ἀνάγκαις, Fr. Inc. xxviii. 3.

ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖον, P. xii. 27.

ἀνάγω. ἀνάγει, I. iv. 37. ἀνάγῃ, P. v. 4. v. V L. ἀνάγαγον, I. vi. 91. ἀνάγων, N. vii. 59. xi. 45.

ἀναγέομαι (ab ἡγέομαι). ἀναγεῖσθαι, O. ix. 120. ἀναγήσασθαι, N. x. 35. v. Not.

ἀναδέρω. ἀναδέρουσι, Fr. Inc. xcii. 5.

ἀναδέω. ἀνέδησεν, P. ii. 10. ἀνέδησαν, I. v. 11. ἀναδήσαντες, P. x. 62. ἀνδησάμενος, N. xi. 36. ἀνδησάμενοι, I. i. 37. ἀναδεῖσθαι, I. ii. 23.

ἀναδείκνυμι. ἀνέδειξαν, I. viii. 105. v. V. L. ἀνεδέξατο, P. ii. 77.

ἀναδίδωμι. ἄνδωκεν, I. vi. 57 ἀναδιδοῖ, (V. L. ἀνδιδοῖ) Fr. Thren. iv. 4. p. 27.

ἀναδραμέω l. δράμω, ἀμφιτρέχω. ἀνέδραμον, O. viii. 72.

ἀναιδής. ἀναιδεῖ, N. xi. 59. ἀναιδέα, O. x. 123.

ἀναιρέω ex ἀνέλω. ἄνελεν, P. xi. 28. ἀνελὼν, P. ix. 105. Fr. Inc. vii. 4. ἀνελόμενον, N. vii. 83.

ἀνάκειμαι. ἀνάκειται, O. xiii. 49. ἄγκειται, O. xi. 8.

ἀνακικύω. ἀνακικύει, Fr. Inc. cxxxiii. (v. Not.)

ἀνακράζω. ἀνέκραγον, N. vii. 122. v. V. L. Not.

ἀνακρίνω. ἀνακρινόμενον, P. iv. 111.

ἀναλίσκω. ἀναλίσκοισα, P. ix. 44.

ἄναλκις. ἄναλκιν, O. i. 130.

ἀναμνάω. ἀμμνάσει, P. iv. 96. ἀμμνάσειεν, P. i. 91.

ἄναξ. ἄναξ, O. xiii. 154. P. iv. 80. 159. N. iv. 68. v. Not. I. iv. 103. N. iii. 56. ἄνακτα, I. viii. 70. Fr. Inc. l. I. viii. 104. (ὦ) ἄναξ, P. viii. 95. N. x. 145. Fr. Inc. lxvii. P. xi. 94. ὦ ἄνα pro ἄνασσα, P. xii. 7. ἀνάκτων, O. x. 59.

ἀναξία. ἀναξίαις, N. viii. 18. V. L.

ἀναξιφόρμιγξ. ἀναξιφόρμιγγες, O. ii. 1.

ἀναπάσσω. ἀναπάσσει, O. x. 114.

ἀνάπαυσις, N. vii. 76.

ἀναπαύω. ἀναπαυσάμεναι, N. vi. 20.

ἀναπέμπω. ἀναπέμπει, P. ix. 83. i. 48. ἀμπέμψας, I. vii. 16.

ἀναπετάω. ἀναπεπταμέναι, N. ix. 4. v. Not.

ἀναπίπλημι. ἀμπιπλάντες, N. x. 107.

ἀναπίτνημι. ἀναπιτνάμεν, O. vi. 45. ἀναπιτναμένα, I. iv. 80.

ἀναπλέκω. ἀναπλέκοντι, O. ii. 135.

ἀναπνέω. ἀναπνέομεν, N. vii. 7. ἀμπνεῦσαι, O. viii. 47. ἀμπνέων, N. viii. 32.

ἀναπνοά. ἀναπνοὰν, O. viii. 9. P. iv. 354. iii. 102. ἀναπνοὰς, N. x. 140. v. V. L.

ἀναπολέω. ἀμπολεῖν, N. vii. 153.

ἀναπολίζω. ἀναπολίζομεν, P. vi. 2. v. V. L.

ἀνάπωσις. ἀνάπωσιν, O. ix. 78.

ἀνάριθμος. ἀναρίθμων, I. v. 64.

ἀναρίθματος. ἀναρίθματοι, O. vii. 45.

ἀναρπάζω. ἀναρπάσας, O. ix. 87. ἀναρπάξας, P. iv. 60.

ἀναῤῥήγνυμι. ἀναῤῥῆξαι, Fr. Inc. xciii. 1. v. Not.

ἀνασπάω. ἀνσπάσσαντες (v. V. L.), P. iv. 48.

ἄνασσα. ὦ ἄνασσα, I. v. 6. Fr. Inc. xxiii. 2. v. ἄναξ.

ἀνάσσω. ἄνασσε, O. vi. 55. ἀνάσσων, Fr. Inc. liv. 2. P. i. 74. O. xiii. 153. 34.

ἀνασχάζω. ἀνέσχασαν, N. x. 129.

ἀνατείνω. ἄντεινεν, N. i. 65. ἀνατεῖνον, N. v. 93. ἀντεῖναι, O. vii. 119. ἀντείνει, N. viii. 58. ἀντέταται, N. viii. 43. v. Not. ἀνατείνας, I. vi. 60. ἀνατείνασθαι, Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 7.

ἀνατέλλω. ἄντειλας, I. vii. 5. ἀντειλαν, I. vi. 110. ἀνατελλομένα, I. iv. 111.

ἀνατίθημι. ἀντιθεῖσα, O. iii. 54. ἀναθέμεν, P. viii. 40. ἀνέθηκε, O. v. 17.

ἀναφαίνω. ἄμφαινε, N. ix. 29. ἄμφανεν, P. iv. 110. ἀνέφαινε, P. ix. 129. ἀμφανῆ (al. ἀμφανῆ, v. Not.) Fr. Inc. xli. ἀνεφάνατο, I. iv. 119.

ἀναφανδὸν, P. ix. 73.

ἀναφέρω. ἀμφέροντο, N. xi. 49.

ἀναφροντίζω. ἀνεφρόντισεν, O. i. 111.

ἀνδάνω. ἀνδάνειν, P. i. 56.

ἄνδημα, Fr. Hymn. ix. 2. p. 39.

ἀνδριάς. ἀνδριάντι, P. v. 53. ἀνδριάντα, Fr. Inc. xc.

ἀνδριαντοποιὸς, N. v. 1.

ἀνδροδάμας. ἀνδροδάμας, N. iii. 67. ἀνδροδάμαν, N. ix. 37. Fr. Inc. lx. 1.

ἀνδροφθόρος. ἀνδροφθόρον, Fr. Inc. cxc. v. Not.

ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνων, P. iv. 449.

ἀνεγείρω. ἀνεγείροντα, O. viii. 98. ἀνεγειρομένα, I. iv 39.

ἀνέδραμον. v. ἀναδραμέω.

ἄνελε, ἀνελὼν, ἀνελόμενος. v. ἀναιρέω.

ἀνεκὰς, O. ii. 38.

ἄνεμος. ἄνεμος, P. vi. 12. xi. 61. ἄνεμον, N. vii. 25. v. Not. V. L. ἀνέμων, (Not. Fr. Thren. i. p. 25.) P. iv. 373. 323. v. 161. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 34. P. iii. 188. N. iii. 101. P. ix. 85. iv. 346. Fr. Inc. vii. 4. (leg. ἀνελὼν, v. Not.) O. xi. 1. N. iii 80.

ἀνεμόεις. ἠνεμόεσσαν, O. iv. 11. ἀνεμόεν, P. i. 177.

ἀνεμοσφάραγος. ἀνεμοσφαράγων, P. ix. 6.

ἀνέπω. ἀνέειπε, P. i. 61. x. 14.

ἀνέσχασαν. v. ἀνασχάζω.

ἄνευ, P. iv. 274. O. ix. 156. N. iii. 59. vii. 3. v. Not. V. L. P. xii. 50. N. iii. 88 iv. 125. P. ii. 78.

ἄνευθεν, I. i. 100. P. i. 19.

ἀνέχω. ἀνέχει, P. ii. 163. ἀνέχοντες, Fr. Inc. clxvii.

ἀνεψιός. ἀνεψιὸς, N. iii. 110. ἀνεψιὸν, P. iv. 225. v. V. L.

ἀνήρ. ἀνὴρ, O. xiv. 10. P. i. 134. ii. 68. O. iii. 22. N. iv. 64. P. ii. 24. O. xi. 10. Fr. Hymn. vi. p. 38. O. viii. 96. I. vi. 75. N. vii. 94.

P. iv. 421. v. 3. N. vii. 128. P. x. 35. N. ii. 4. I. iv. 118. Fr. Inc. xcix. 3. O. i. 103. P. iv. 139. ii. 158. N. vii. 62. P. iv. 421. O. x. 111. P. i. 193. N. iii. 126. I. iv. 90. P. iv. 235. O. xiii. 43. P. vi. 38. O. x. 111. vi. 10. N. ix. 36. O. x. 24. P. i. 176. ix. 151. I. iv. 90. N. ii. 4. I. iv. 118. ii. 17. N. iii. 71. P. ii. 53. N. viii. 83. O. x. 24. *ἀνδρὸς*, I. i. 48. P. iv. 51. N. vii. 128. O. ix. 20. N. i. 12. Fr. Inc. xviii. I. vi. 26. N. i. 30. Fr. Inc. xcix. 3. *ἀνδρὶ*, P. vii. 21. iv. 37. O. vi. 30. I. i. 62. P. iv. 1. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. p. 12. I. viii. 33. O. vii. 48. N. iii. 52. O. ii. 102. I. vi. 66. O. i. 55. *ἄνδρα*, P. iii. 99. O. ii. 170. ix. 164. I. ii. 24. O. ii. 170. i. 85. P. iv. 423. i. 82. v. 143. N. xi. 13. I. vi. 106. P. ix. 208. 4. O. vii. 28. viii. 83. Fr. Inc. clxxxiii. O. ix. 98. N. vii. 91. P. xi. 32. *ἄνδρες*, (Fr. ap. Herodian. Diatrib. ap. Villois. Anecd. tom. ii. p. 95 in Add. p. 121.) Fr. Inc. xxvi. 1. Fr. Thren. iv. 8. p. 28. Fr. Inc. xcii. 1. P. v. 115. N. ix. 78. O. viii. 3. vi. 130. ix. 42. P. iv. 307. O. i. 25. *ἀνδρῶν*, I. v. 64. P. i. 181. O. vi. 55. I. i. 83. N. vi. 1. I. v. 13. N. x. 100. Fr. Inc. ix. 1. N. ix. 91. 27. I. ii. 49. O. viii. 12. P. x. 10. viii. 138. O. i. 108. I. iii. 1. O. xii. 6. x. 12. N. x. 79. Fr. Inc. xxvii. O. xiii. 22. vi. 40. P. v. 28. O. ix. 132. N. i. 98. P. iv. 458. v. 127. x. 71. O. ii. 175. viii. 76. I. v. 73. O. xiii. 33. Carm. in def. Solis. 20. p. 45. Fr. Inc. xxi. 3. P. iii. 9. 189. N. vi. 50. vii. 35. i. 49. v. V. L. Not. P. ix. 189. O. vii. 134. N. xi. 49. viii. 70. ix. 43. I. vi. 1. iv. 27. P. ii. 3. v. 165. N. viii. 72. I. iv. 56. O. iii. 66. P. iv. 219. xii. 8. i. 156. *ἀνδράσι*, P. viii. 107. O. vi. 15. vii. 14. vi. 147. P. ii. 80. iii. 117. xii. 40. ii. 119. I. viii. 28. P. viii. 39. Carm. in def. Solis. 5. p. 45. O. iv. 40. P. i. 65. I. i. 10. O. xiii. 110. P. ix. 113. *ἄνδρεσσι*, N. vi. 18. P. v. 86. *ἄνδρας*, O. ii. 64. N. v. 28. O. i. 127. Fr. Thren. vi. 1. p. 28. I. viii. 140. P. iv. 325.

ἀνθεμόεις. *ἀνθεμόεν*, Fr. Hyporch. vi. p. 31.

ἄνθεμον. *ἄνθεμον*, N. vii. 116. *ἄνθεμα*, O. ii. 130.

ἀνθέω. *ἀνθεῖ*, O. xi. 10. xiii. 31. 32. *ἄνθησεν*, P. i. 128. *ἄνθησαν*, I. iv. 31. *ἀνθεῖν*, P. x. 28. *ἀνθῆσαι*, N. ix. 93. *ἀνθήσαντα*, P. ix. 193.

ἄνθος. *ἄνθος*, O. vi. 180. P. iv. 281. N. xi. 52. *ἄνθεα*, O. ii. 91. ix. 74. N. vi. 107. vii. 78. v. V. L. N. v. 98. *ἄνθεσι*, O. vii. 147. N. iv. 35.

ἀνθρακιά. *ἀνθρακιὰν* (v. V. L.), Fr. Inc. lix. 2.

ἄνθρωπος. *ἄνθρωπος*, Fr. Inc. cxxxvii. *ἄνθρωποι*, P. viii. 136. N. ix. 97. I. v. 3. *ἀνθρώπων*, Fr. Thren. iv. 8. p. 27. Fr. Inc. lxxxvi. 2. P. x. 15. I. vi. 14. Fr. Inc. iv. 3. O. viii. 30. N. x. 37. O. viii. 6. P. i. 133. N. ix. 13. P. i. 160. O. vii. 100. ix. 154. Fr. Inc. lxi. 1. N. v. 33. I. iv. 64. P. iii. 152. ix. 58. O. vii. 43. P. iii. 199. iv. 174. I. ii. 53. *ἀνθρώποις*, P. ix. 72. O. viii. 70. P. iii. 36. O. xi. 1. vii. 80. 115. I. i. 65. N. x. 135. Fr. Inc. cxii. P. iii. 81. O. iii. 32. N. viii. 29. O. xii. 14. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. p. 53.

N. xi. 55. P. xii. 49. iv. 385. ἀνθρώπως, O. iii. 18. I. iv. 15. 9.

ἀνίον et ἀνία. ἀνία, P. iv. 31. I. i. 19. ἀνίαις, P. v. 43. I. ii. 33.

ἀνία. ἀνίας, P. iv. 274. ἀνίαισιν, N. i. 81.

ἀνιαρός. ἀνιαραῖς, O. xii. 5. ἀνιαρότατον, P. iv. 512.

ἀνίκα, O. ix. 46. P. i. 94. iv. 42. I. vii. 4. 18. Fr. Inc. lxi. 1.

ἀνίκατος. ἀνικατου, P. iv. 161.

ἀνίοχος. ἀνίοχον, N. vi. 111. ἀνιόχοις, P. v. 65.

ἀνοίγω. ἀνοίγων, P. v. 118.

ἀνόμοιος. ἀνόμοια, N. viii. 48.

ἀνορέα. ἀνορέας, O. viii. 88. ἀνορέα, I. viii. 53. ἀνορέαις, P. viii. 129. N. iii. 34. I. iv. 18.

ἀνορούω. ἀνορούσασα, O. vii. 68.

ἄνοσος. ἄνοσοι, Fr. Inc. xxx. 1.

ἄντα, N. vi. 46.

ἀνταγορεύω. ἀνταγόρευσεν, P. iv. 278.

ἀντάεις, P. ix. 165.

ἀνταΰω. ἀντάϋσεν, P. iv. 350.

ἀντέω. ἀντήσας, O. x. 49.

ἄντειλας. v. ἀνατέλλω.

ἄντεινον, ἀντεῖναι, ἀντέταται. v. ἀνατείνω.

ἀντερείδω. ἀντερείσαις, P. iv. 65.

ἀντέχω. ἀντέχομαι, N. i. 50.

ἀντὶ, P. iv. 29. v. Not. 31. P. iv. ii. 33. I. i. 63. v. 31.

ἀντία, P. iv. 507. O. xiii. 74. i. 58. P. viii. 72.

ἀντιάζω. ἀντιάζωσιν, N. i. 102. ἀντιάξει, O. x. 100.

ἀντιάνειρα, O. xii. 23.

ἀντιάω. ἀντιάσαις, I. vi. 21. ἀντιάσαι, N. x. 38.

ἀντιβολέω. ἀντεβόλησεν, O. xiii. 43.

ἀντιθεῖσα. v. ἀνατίθημι.

ἀντίθεος. ἀντιθέω, P. iii. 155. ἀντίθεοι, P. iv. 102. I. viii. 50. ἀντίθεοισι, O. iii. 62. ἀντιθέους, P. i. 103.

ἀντίκειμαι. ἀντίκειται, I. vii. 36.

ἀντικύρω. ἀντικύρσαντες, O. xii. 16.

ἀντιξοέω. ἀντιξοεῖ, O. xiii. 47.

ἀντίος. ἀντίος, N. x. 149. ἀντίον, O. viii. 53. N. i. 36. ἀντίους, P. i. 86.

ἀντία, (neutr. plur. adverb.) O. i. 58. xiii. 74. P. iv. 507. v. Not. ἐναντία, O. ix. 43. ἐναντία, I. vii. 41. in V. L.

ἀντίπαλος. ἀντίπαλον, O. viii. 94. I. v. 77. ἀντιπάλων, N. xi. 33.

ἀντιτείνω. ἀντιτειν', N. iv. 60.

ἀντίτιμος. ἀντίτιμα, P. iv. 394.

ἀντιτυχέω. ἀντιτυχόντα, N. vii. 62.

ἀντιφερίζω ἀντιφερίξαι, P. ix. 88.

ἀντιφθέγγομαι. ἀντεφθέγξατο, O. vi. 104.

ἀντίφθογγος. ἀντίφθογγον, Fr. Epinic. iv. 3. in Hieron. v. V. L. p. 12.

ἀντιφλέγω. ἀντέφλεξεν, O. iii. 36.

ἀντλέω. ἄντλει, P. iii. 110.

ἄντλος. ἄντλον, O. ix 79. ἄντλῳ, P. viii. 14. v. Not.

ἄντρον. ἄντρον. I. viii. 89. P. i. 33. O. v. 43. P. ix. 50. iii. 111. ἄντροθε, P. iv. 181.

ἄντω. ἀντόμενος, P. ii. 130.

ἀνύω. ἄνυσεν, P. xii. 19. v. V. L. ἀνύεται, P. ii. 90.

ἄνω. ἄνεται, O. viii. 10.

ἄνω, (Adverb) O. xii. 7.

ἄνωθεν. v. Not. Fr. Scol. i. 7.

ἀνωδυνία. ἀνωδυνίας, P. iii. 11.

ἀνώνυμος. ἀνώνυμον, O. i. 132.

ἀξία. ἀξίαις, N. viii. 18. v. V. L.

ἄξιος, I. iii. 5.

ἀξιόω. ἀξιωθείην, N. x. 73.

ἀοιδά. ἀοιδά, N. ix. 17. v. 5. Fr. Di-

thyramb. vi. v. Not. p. 53. N xi. 8. ἀοιδᾶς, O. x. 109. iv. 4. ἀοιδᾷ, N. ix. 116. I. v. 30. P. v. 138. Fr. Inc. in Add. ἀοιδὰν, I. i. 47. N. iii. 11. ἀοιδαὶ, I. viii. 124. O. iii. 18. N. iv. 4. O. xiii. 60. I. ii. 14. ἀοιδᾶν, O. vi. 155. I iv. 46. Fr. Scol. iii. 1. p. 19. P. iv. 314. ix. 179. I. ii. 46. P. vii. 3. ἀοιδαῖς, N. vii. 24. iv. 128. P. iii. 33. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 50. Fr. Parthen. iv. 3. p. 21. P. x. 88. N. viii. 83. Fr. Inc. lxxxvi. 1. O. vi. 11 Fr. Epinic. iv. ii. 2. p. 8. P. iii. 203. O. ix. 34. N. xi. 23. I. vi. 13. O. ii. 26.

ἀοίδιμος. ἀοίδιμον, P. viii. 85. Fr. Inc. lxxxvi. 3. N. iii. 136. ἀοίδιμοι, O. xiv. 3. Fr. Dithyramb. x. p. 55. v. Not.

ἀοιδός. ἀοιδοὶ, N. vi. 51. v. Not. N. ii. 2. v. Not. P. i. 5. ἀοιδοῖς, P. i. 183.

ἀπαγγέλλω. ἀπαγγελεῖ, P. vi. 18.

ἀπάγω. ἀπάγεσθαι, P. ix. 211.

ἄπαυις, P. i. 161. v. V. L.

ἀπαθὴς, P. iv. 529.

ἀπάλαιςος, N. iv. 153.

ἀπαλάλκω. ἀπαλάλκοι, O. viii. 112.

ἀπάλαμνος. ἀπάλαμνοι, O. ii. 105.

ἀπάλαμος. ἀπάλαμον, O. i. 95.

ἀπαμβλύνω. ἀπαμβλύνει, P. i. 160.

ἀπαναίνομαι. ἀπανάνατο, N. v. 60.

ἀπάορος. ἀπάοροι, P. viii. 124.

ἀπάρχω. ἀπάρχει, N. iv. 76.

ἅπας. ἅπας, N. viii. 35. Fr. Thren. i. 10. ἅπασα, N. v. 30. ἅπαν, P. iv. 147. i. 55. O. xiii. 24. ix. 152. P. ii. 89. ἁπάσας, N. vi. 44. ἅπαντι, O. x. 97. ἅπαντα, N. i. 106. O. xiii. 36. N. iv. 117. ἅπασαν, N. vii. 82. P. iv. 492. ἅπαντες, Fr. Thren. ii. 1. p. 26. N. vii. 7. I. vii. 59. P. ix. 201. ἁπάντων, N. xi. 21. O. ii. 133. ἅπαντας, Fr. Inc. xciii. 1. O. vi. 81. x. 87. ix. 160. ἁπάσας, N. iv. 134. ἁπάσαις, I. ii. 33. ἅπαντα, O. i. 48.

ἀπάτα. ἀπάταισι, P. ii. 136. ἀπάτας, (al. ἀπάταις,) Fr. Inc. iv. v. Not.

ἀπαύρω, ἀπαυρέω. ἀπούρας, P. iv. 265.

ἀπατάω. ἀπατᾶται, Fr. Inc. lxxxvii. 2.

ἄπειμι. ἄπεςι, N. iii. 132. ἀπεόντος, O. vii 106. ἀπεόντων, P iii. 34.

ἀπείρατος. ἀπείρατον, O. xi. 18. ἀπείρατοι, N. i. 33. ἀπειράτων, I. iv. 50. O. viii. 80.

ἀπείρατος pro ἀπέραντος. ἀπειράτῳ, O. vi. 90.

ἀπείραντος. ἀπειράντου, P. ix. 61. v. ἀπέραντος.

ἀπειρομάχας, N. iv. 49.

ἄπειρος pro ἤπειρος. ἀπείρου, P. ix. 14. ἄπειρον, P. iv. 85.

ἄπειρος, inexpertus, indoctus. ἄπειρον, I. viii. 153. ἄπειροι, Fr. Inc. xxx. 2. ἀπείροισιν, I. viii. 106. Fr. Hyporchem. ii. 2. p. 30.

ἄπειρος pro ἀπέραντος. ἄπειρον, Fr. Thren. i. p. 25.

ἀπείρων. ἀπείρονα, P. ii. 117.

ἄπεπλος, N. i. 74.

ἀπέραντος. ἀπέραντον, N. viii. 64. cf. ἀπείραντος, ἀπείρατος.

ἀπευθὴς, Fr. Inc. xxxi.

ἀπέχθομαι. ἀπεχθόμενον, N. x. 156.

ἀπέχω. ἀπέχων, N. vii. 89. ἀπέχειν, O. ii. 125. ἀπεῖχον, I. iv. 47.

ἀπήμαντος. ἀπήμαντον, O. viii. 115.

ἀπήμων. ἀπήμων, P. x. 33. N. i. 83. v. V. L. ἀπήμονα, Carmen in def. Solis. 10. p. 45.

ἀπήνη. ἀπήνας, O. v. 6. ἀπήνᾳ, P. iv. 167.

ἀπιθέω. ἀπίθησε, P. iv. 63.

ἄπιστος. ἄπιστον, O. i. 51. P. x. 78. N. ix. 78. ἀπίστοις, Fr. Inc. cii.

ἄπλατος. ἀπλάτου, P. i. 40. ἄπλατον, Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 12. ἀπλάτοις, P. xii. 15.

ἄπλετος. ἀπλέτου, I. iv. 17.

ἁπλόος. ἁπλόαις, N. viii. 61.

ἀπὸ, N. iv. 27. O. viii. 101. N. vi. 101. v. 89. 6. iv. 30. P. iv. 309. O. vii. 60. N. vi. 32. O. v. 32. P. viii. 59. N. ix. 32. P. iii. 45. viii. 34. v. 9. O. ix. 86. P. iv. 517. O. vi. 19. P. iii. 2. ix. 132. O. ii. 132. I. vii. 43. P. ii. 6. I. iv. 88. vi. 88. O. vii. 171. Fr. Inc. lvi. 2. N. iv. 27. P. iv. 237. O. xiii. 125. P. vii. 14. O. x. 84. Fr. Inc. xcix. 3. P. v. 152. N. iii. 15. 148. O. iii. 48. P. i. 144. I. vi. 89. N. v. 14. Fr. Dithyramb. iii. 3. ; . 71. Add. p. 121. P. iv. 400. N. ix. 32. O. i. 26. iii. 25. N. vi. 61. Fr. Inc. vii. 4. I. viii. 137. N. xi. 44. P. v. 97. N. i. 75. P. iv. 135. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. 5. 6. in Hieron. p. 11. O. vii. 37. 171. ix. 9. N. vi. 47. Fr. Inc. lx. 3. O. vii. 2. P. xii. 29. avulsum a verbo, O. i. 21. ii. 125. ix. 54. xiii. 82. P. i. 160. iv. 119. 412. I. vii. 43. postpositum, O. iii. 17. P. iv. 517.

ἀποβλέπω. ἀποβλέπει, N. vii. 88. v. V. L.

ἀποδάζομαι. ἀποδάσσασθαι, N. x. 162.

ἀποδαμέω, P. x. 57.

ἀπόδαμος. ἀποδάμου, P. iv. 8.

ἀποδείκνυμι. ἀποδεικνύμενοι, N. vi. 80.

ἀποδίδωμι. ἀποδώσω, P. iv. 119. v. Not. ἀπέδωκε, N. vii. 64.

ἀποδρέπω. ἀποδρέψαι, P. ix. 193. ἀποδρέπεσθαι, Fr. Scol. i. 9. p. 4.

ἀποθνήσκω. ἀποθανὼν, I. vii. 43. ἀποθανοῖσα, O. ii. 45.

ἀποίητος. ἀποίητον, O. ii. 31.

ἀποικέω. ἀπῴκησαν, P. iv. 460.

ἀποικία. ἀποικίᾳ, O. i. 38. ἀποικίαν, I. vii. 18.

ἄποινον. ἄποινα, O. vii. 30. P. ii. 26. N. vii. 23. I. iii. 11. viii. 6.

ἀποινόω. ἀποινώσαις, N. v. 29.

ἀποίχομαι. ἀποιχόμενον, P. iii. 4. ἀποιχομένων, P. i. 181.

ἀπόκειμαι. ὑπόκεινται, N. xi. 61. v. Not.

ἀπόκλαρος, P. v. 71.

ἀπόκρισις. ἀπόκρισιν, (ὑπόκρισιν, v. Not.) Fr. Inc. xlix. 2.

ἀπολείπω. ἀπολιπὼν, P. iii. 180.

ἀπόλεμος. ἀπόλεμον, P. v. 89.

ἀπομνύω, N. vii. 103.

ἀπονέμω. ἀπόνειμον, I. ii. 68.

ἀπονείκω. ἀπέειξεν, (ἐπέειξεν, v. V. L.) P. v. 78.

ἀπονέστερος. ἀπονέστερον, O. ii. 111.

ἄπονος. ἄπονον, O. x. 26.

ἀπονοστέω. ἀπονοστάσαντος, N. vi. 84.

ἀποπέμπω. ἀποπέμπων, O. viii. 66.

ἀποπλέω. ἀποπλέων, N. vii. 53.

ἀποπνέω. ἀπέπνευσε, P. iv. 18. N. i. 70. ἀπέπνευσας, I. vii. 48.

ἀπορία, N. vii. 154.

ἄπορος. ἄπορον, O. x. 47. ἄπορα, O. i. 82. N. iv. 116.

ἀποῤῥήσσω. ἀπορηγνύμεναι, P. iv. 353.

ἀποῤῥίπτω. ἀπέριψεν, P. vi. 37. ἀπόριψον, O. ix. 54. ἀπορίψαις, P. iv. 412.

ἀπορεύω. ἀπώρουσαν, Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 34.

ἀποσκίμπτομαι. ἀπεσκίμφθαι, O. vi. 172. v. Not. V. L.

ἀποσπάω. ἀποσπασθεῖσα, P. ix. 59.
ἀποσάζω. ἀποσάζων, I. iv. 124.
ἀποσυλάω. ἀποσυλᾶσαι, P. iv. 195.
ἀποτίθημι. ἀπεθήκατο, O. viii. 90. ἀποθέσθαι, O. x. 47.
ἀποτρέπω. ἀπότρεπε, N. iv. 113.
ἀπότροπος. ἀποτρόπῳ, P. viii. 133.
ἀποφαίνω. ἀπεφάνατο, N. vi. 43.
ἀποφεύγω. ἀπέφυγεν, P. xi. 86.
ἀποφλαυρίζω. ἀποφλαυρίξαισα, P. iii. 23.
ἄπρηκτος ἀπρήκτων, I. viii. 17.
ἀπρόσικτος. ἀπροσίκτων, N. xi. 63.
ἀπροσόρατος. ἀπροσόρατον, O. ii. 121.
ἅπτομαι. ἅπτομαι, N. viii. 24. ἅπτεται, O. iii. 78. P. iii. 53. N. viii. 37. v. V. L. ἁπτόμεσθα, P. x. 44. v. V. L.
ἅπτω, necto, admoveo, injungo. ἅπτοντι, (ἅπτοιτο, v. Not.) I. iv. 20. ἁπτόμεναι, N. iv. 5. v. V. L. ἄμμενον, v. V. L. O. x. 41.
ἅπτω, incendo. ἅψαι, I. iv. 74.
ἀπτώς. ἀπτῶτι, O. ix. 139.
ἄπυρος. ἀπύροις, O. vii. 88.
ἀπύω. ἀπύει, P. ii. 36. x. 7. ἀπύειν, P. v. 140. ἀπύων, O. v. 45. ἄπυεν, O. i. 116.
ἄρα. ὡς ἄρα, O. vi. 87. viii. 61. x. 51. P. iv. 278. ix. 117. ὡς ἄρα, N. v. 54. viii. 55. ix. 49. x. 130. I. viii. 130. ὅπως ἄρα, O. x. 70. δ' ἄρα, O. x. 64. P. iii. 47. 101. iv. 215. xi. 52.
ἀρά. ἀρὰν, I. vi. 63.
ἀραμένω (ab αἴρω), N. vii. 87. v. Not.
ἀρασσέσκω. ἀράσσεσκεν, P. iv. 402.
ἀράχνης pro ἀράχνη, Fr. Inc. cxvi. v. Not.
ἀργάεις. ἀργᾶντες Fr. Inc. cxl. vide ἀργός.
ἀργικέραυνος. ἀργικεραύνου, O. viii. 5.
ἀργίλοφος. ἀργίλοφον, Fr. Inc. clxix.
ἀργινόεις. ἀργινόεντι, P. iv. 14.
ἀργός. ἀργὸν, O. xiii. 39. al. ἀργᾶντα aut ἀργάντα, v. ἀργάεις.
ἀργυρίς. ἀργυρίδεσσι, O. ix. 137.
ἀργύρεος. ἀργυρέα, O. ix. 48. ἀργυρέαν, O. vi. 68. ἀργυρέαισι, N. ix. 121. ἀργυρέας, Fr. Inc. cvi. v. Not. ἀργυρέων, Fr. Inc. lx. v.
ἀργυρόπεζα, P. ix. 16.
ἀργυρόω. ἀργυρωθεῖσαι, I. ii. 13. ἀργυρωθέντες, N. x. 80.
ἄρδω. ἄρδει, O. v. 55. 28. ἄρδοντι, I. ix. 94.
ἀρείων. ἄρειον, N. vii. 149. I. viii. 26. ἀρείονος, P. viii. 69. N. viii. 8. v. Not.
ἀρετά. ἀρετὰ, I. v. 21. i. 30. P. iii. 203. I. i. 58. v. V. L. et Not. P. i. 184. N. viii. 68. v. V. L. ἀρετᾶς, N. vi. 39. O. iii. 66. P. ii. 26. iv. 332. Fr. Inc. xxiii. 2. O. iii. 32. ἀρετᾷ, O. x. 23. ix. 123. P. v. 2. N. vii. 10. P. i. 155. ii. 114. x. 36. ἀρετὰν, P. vi. 42. v. Not. I. iii. 22. N. iv. 68. I. iv. 22. N. ix. 128. I. viii. 106. I. iv. 65. ii. 65. Fr. Hyporchem. i. 3. p. 29. Fr. Inc. xlvi. O. vii. 79. 163. N. v. 97. O. viii. 8. I. vii. 31. ἀρεταὶ, O. vi. 14. N. xi. 48. P. ix. 133. I. iii. 6. O. vi. 14. v. V. L. N. viii. 68. ἀρετᾶν, O. i. 21. v. i. N. iii. 74. O. iv. 17. N. i. 51. v. V. L. Not. N. iii. 12. ἀρεταῖς, O. xiii. 19. P. i. 80. O. ii. 21. N. i. 12. O. ix. 154. P. viii. 32. ἀρεταῖσιν, O. iii. 78. xiii. 71. ix. 27. ii. 96. xi. 6. N. x. 4. v. V. L. O. v. 34. i. 145. P. xi. 82. N. iii. 56. I. v. 57. N. vii. 75. v. V. L. ἀρετὰς,

ἀρχαγέτας. ἀρχαγέτας, P. v. 80. ἀρχαγέτα, O. vii. 143.

ἀρχᾶθεν, O. ix. 81. I. iv. 12.

ἀρχαῖος. ἀρχαῖον, N. i. 52. Fr. Inc. xciii. 2. v. Not. O. vi. 151. ἀρχαίας, I. i. 54. ἀρχαίῳ, O. x. 29. ἀρχαίαν, Fr. Inc. c. 5. (pro ἀρχὰν) P. iv. 188. ἀρχαῖαι, N. xi. 48. O. xiii. 132. ἀρχαῖα, O. xiii. 23. ἀρχαίων, emend. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not.

ἀρχεδίκας. ἀρχεδικᾶν, P. iv. 196. v. V. L.

ἀρχεῖαι, O. xiii. 132. v. V. L.

ἀρχέπολις. ἀρχέπολιν, P. ix. 92.

ἀρχός. ἀρχὸς, O. vii. 130. vid. P. i. 13. iv. 344. ἀρχᾷ, P. i. 142. ἀρχὸν, I. vi. 73. ἀρχοὶ, N. ix. 32.

ἄρχω. ἄρχει, P. iv. 409. ἆρχεν, O. x. 61. ἄρχε, N. iii. 16. ἄρχειν, P. iii. 7. ἄρξαι, I. vi. 55. ἄρχονται, N. ii. 2. ἄρχετο, P. iv. 53. ἄρξεται, O. viii. 60. ἀρχόμενοι, N. iv. 86. ἀρχόμεναι, N. v. 47. ἀρχομένοισιν, Fr. Prosod. v. 1. P. i. 66. ἀρχομένους, O. vi. 4.

ἄρω. ἄραρε, N. iii. 112. ἄρηρεν, N. v. 81. v. Not. ἀραρὼς, I. ii. 29. ἀραρότα, O. x. 98. ἄρμενα, vid ἄρμενος.

ἀρωγός. ἀρωγὸν, O. ii. 81.

ἃς pro ἧς, O. x. 61. (pro ἕως, O. x. 61. forte ex ἀὲς, Not. Fr. Inc. cxxxii.)

ἄσβεστος, I. iv. 72.

ἀσεβής. ἀσεβέων, Fr. Thren. iii. 1. p. 27.

ἀσθενής. ἀσθενεῖ, P. i. 107.

ἆσθμα. ἄσθματι, N. x. 139.

ἀσθμαίνω. ἀσθμαίνοντα, N. iii. 84.

ἀσκέω. ἀσκεῖται, O. viii. 29. N. xi. 9. v. Not. ἀσκήσω, P. iii. 193.

ἄσκιος. ἀσκίοις, N. vi. 73. Fr. Inc. cxc. 4.

ἄσμενος, O. xiii. 104.

ἄσοφος. κἀσόφοις, O. iii. 81.

ἀσπιδόδουπος. ἀσπιδοδούποισιν, I. i. 31.

ἀσπάζομαι. ἀσπάζοντο, I. ii. 38.

ἀσπίς. ἀσπίδος, P. viii. 66.

ἀστεροειδέα, v. Not. Fr. Inc. cxvi.

ἀστεροπά. ἀστεροπὰν, N. ix. 45.

ἀστήρ. ἀστὴρ, O. ii. 101. ἀστέρος, P. iii. 134.

ἀστός. ἀστὸς, P. iv. 138. ἀστὸν, P. ii. 150. ἀστοὶ, I. iv. 105. ἀστῶν, O. vi. 11. P. i. 162. O. v. 33. N. xi. 22. I. vii. 42. iii. 5. P. ix. 164. O. vii. 165. P. iv. 530. Fr. Inc. vii. 1. P. vii. 9. N. viii. 24. ἀστοῖς, N. viii. 64. v. V. L. I. ii. 54. P. iii. 125. i. 132. Fr. Hymn. vi. p. 38. O. xiii. 2.

ἀστραβής. ἀστραβῆ, O. ii. 146.

ἄστρον. ἄστρον, O. i. 9. Carm. in def. Solis. 3. p. 45. Fr. Prosod. i. 6. in Del. ἄστρα, Fr. Inc. lxxix. ἄστροις, I. iv. 41.

ἀστρονομέω. ἀστρονομοῦσα, Fr. Inc. v.

ἄστυ. ἄστυ, N. x. 77. v. Not. P. iv. 464. N. iv. 38. ἄστεος, Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 50. P. v. 54. ἄστει, Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 54. conf. Not. Fr. Dithyramb. x. O. xiii. 85. I. vi. 101. O. ix. 64. ἄστη, N. x. 8. ἀστέων, O. vii. 140. P. iv. 26.

ἀστυνόμος. ἀστυνόμοις, N. ix. 74.

ἄσυχα, P. xi. 84.

ἀσυχῆ, (Adverb.) N. vii. 120.

ἀσυχία. ἀσυχία, P. viii. 1. ἀσυχίας, Fr. Inc. vii. 3. ἀσυχίᾳ, P. iv. 528. cf. V. L. ἀσυχίαν, N. ix. 114. O. iv. 26. P. i. 136. N. i. 107.

ἀσύχιος. ἀσύχιον, P. ix. 40.

ἀσύχιμος. ἀσύχιμον, O. ii. 58.

ἀσφαλὴς, P. iii. 153. O. xiii. 7.

ἀσφαλὲς, N. vi. 6. P. ii. 38.

ἀσχολία. ἀσχολίας, I. i. 2.
ἄσχολος, P. viii. 40.
ἄτα. ἄτας, O. x. 46. ἄτᾳ, P. xi. 83. ἄταν, N. ix. 49. O. i. 90.
ἀταλός. ἀταλὸν, N. vii. 134.
ἀτὰρ, N. iv. 77. P. iii. 176. iv. 301. N. vii. 57. Fr. Thren. ii. 8. p. 25.
ἀτάρβατος. ἀταρβάτοιο, P. iv. 149.
ἀταρβής. ἀταρβεῖ, P. ix. 53. v. 67.
ἅτε (καθ' ἅτε, ὡς), Fr. Inc. lxxvii. O. xii. 20. I. vi. 75. O. i. 3. P. iv. 141. ii. 144. N. vii. 155. I. vi. 75. iv. 31. Fr. Inc. lv. p. 80. et lxxvii. p. 88. ἅτε (χαρὶς), P. xi. 91. sic P. xii. 3. ἅτε (ἔπη), P. iv. 53. sic O. vii. 168. item N. vi. 53. ix. 20. vide ὥστε.
ἀτειρής. ἀτειρεῖ, O. ii. 60.
ἀτέκμαρτος. ἀτέκμαρτον, P. x. 98. ἀτέκμαρτα, O. vii. 83.
ἀτελής. ἀτελὴς, P. v. 83. ἀτελῆ, Fr. Inc. xci. ἀτελεῖ, N. iii. 74.
ἀτενής. ἀτενὲς, P. ii. 141.
ἄτερ, O. x. 109. N. vii. 40. P. v. 102. O. viii. 59. P. ii. 58. x. 66. ix. 46. I. v. 24. O. xiv. 11. ix. 68. Carm. in def. Solis. 2. p. 44. P. ii. 13.
ἄτερθε, O. ix. 118. P. v. 129.
ἀτίζω. ἀτιζόμενοι (al. ἀγαζόμενοι), Fr. Inc. xcii. 1.
ἀτιμάω. ἀτιμάσαντα, P. ix. 138. ἀτιμασθεὶς, Fr. Scol. ii. 7. p. 17.
ἀτιμία. ἀτιμίας, O. iv. 33.
ἄτιμος. ἀτιμοτέραν, O. viii. 91.
ἀτιτάλλω. ἀτίταλλεν, N. iii. 99. ἀτιτάλλοισα, Fr. Inc. iii. 1.
ἄτλατος. ἄτλατον, N. i. 71. v. V. L. ἀτλάτου, O. vi. 65.
ἀτόλματος. ἀτόλματον, I. viii. 23.
ἄτολμος, N. xi. 42.

ἀτραπός. ἀτραπὸν, Carm. in def. Solis. 7. p. 44.
ἀτρέκεια. ἀτρέκεια, O. x. 17. ἀτρέκειαν, Fr. Inc. iv. 4.
ἀτρεκής. ἀτρεκὴς, O. iii. 21. N. v. 31. ἀτρεκεῖ, N. iii. 72. P. viii. 9. v. Not. V. L.
ἀτρεμία. ἀτρεμίαν, N. xi. 15.
ἄτροπος. ἀτρόποισιν, N. vii. 151.
ἄτρυτος. ἄτρυτον, P. iv. 317.
ἄτρωτος. ἀτρώτῳ, N. xi. 12. ἄτρωτοι, I. iii. 31.
ἀτύζω. ἀτύζονται, P. i. 26. ἀτυζομένω, O. viii. 51.
αὖ, P. ii. 164. f. αὖθ', Fr. Inc. lxi. 6. P. iv. 256. O. vi. 118. xii. 7. I. iv. 29. N. xi. 40.
αὐάτα. vid. ἀάτα.
αὐγά. αὐγᾶν, I. iv. 110. αὐγαῖς, O. iii. 44. αὐγὰς, N. iv. 134.
αὐδά. αὐδὰν, N. ix. 10.
αὐδάεις. αὐδάεντα, Fr. Inc. lxxxvi. 3.
αὐδάω. αὔδασε, I. vi. 61. αὐδάσομεν, O. i. 12. αὐδάσασα, P. iv. 108. αὐδάσαντος, P. iv. 412. N. x. 166. αὐδάσομαι, O. ii. 166.
αὖθι, O. viii. 51.
αὖθις, O. i. 108. N. iii. 97. P. iv. 486. v. αὖτις.
αὐλά. αὐλὰν, N. iv. 39. x. 29.
αὖλαξ. αὔλακας, P. iv. 405.
αὔλειος. αὐλείαις, N. i. 29.
αὐλός. αὐλὸς, O. x. 114. αὐλὸν, N. ix. 19. αὐλῶν, P. x. 60. xii. 33. Fr. Inc. xlix. 3. N. iii. 137. I. v. 34. O. vii. 22. iii. 14. αὐλοῖς, Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 50. Fr. Inc. liii. O. v. 45.
αὐξάνω. αὐξάνει, Fr. Inc. xxxiii. v. αὔξω.
αὔξω. αὔξει, N. vii. 47. αὔξομεν, I. iv. 107. αὔξῃς, P. iv. 5. αὔξων, O. v.

Γ.

γαῖα. γαῖα, N. x. 14. O. vi. 21. γαίας, P. i. 57. N. x. 105. P. iv. 46. viii. 84. N. x. 163. I. iv. 95. P. ix. 31. γαίᾳ, Fr. Thren. iii. 1. p. 27. N. x. 64. i. 104. x. 14. γαῖαν, O. vii. 138. iii. 45. P. iv. 38. 210. I. ii. 40. P. iv. 173. O. vii. 115. Carm. in def. Solis. 21.

γαιάοχος. γαιάοχος, O. i. 39. I. vii. 52. γαιαόχου, P. iv. 58. v. V. L. γαιαόχῳ, O. xiii. 114. vide Ποσειδᾶν.

γάλα. γάλα, Fr. Inc. lx. 3. γάλακτος, Fr. Epinic. ii. in Hieron. γάλακτι, N. iii. 135.

γαλάνα. γαλάνας, Fr. Inc. xlvii. 1.

γαμβρός. γαμβρὸς, I. iv. 103. γαμβροῦ, I. vi. 37. γαμβρῷ, O. vii. 5. γαμβρὸν, (affinem, v. Not.) N. v. 67. γαμβροὶ, (proci,) P. ix. 206.

γαμέω. ἔγαμεν, N. iv. 105. γᾶμεν, P. iii. 162.

γάμος. γάμου, I. viii. 85. P. ix. 118. γάμῳ, I. viii. 61. γάμον, Fr. Encom. i. 6. I. viii. 103. P. ix. 22. iii. 25. O. i. 111. 128. P. ix. 195. iv. 396. N. i. 111. O. xiii. 76. P. ix. 200.

γὰρ, vulgari usu, O. ii. 87. iii. 33. 64. etc. At lyrica collocatione, iv. 3. (scilicet,) P. ii. 46. ἀλλὰ γὰρ, (enimvero,) O. i. 87. vi. 90. P. iv. 56. N. vii. 44. I. iv. 25. N. ix. 79. P. iv. 263. καὶ γὰρ, (siquidem,) O. vii. 49. viii. 74. P. i. 18. ix. 75. N. i. 74. P. iv. 124. γὰρ οὖν, I. ii. 19.

γαρύω. γαρυέμεν, O. ii. 158. v. V. L. N. vii. 122. iii. 55. γάρυον, P. iv. 166. γαρύων, N. vi. 100. O. xiii. 70. γαρύεν, O. i. 5. P. v. 97. v. V. L. γαρύσομαι, I. i. 48.

γαστήρ. γαστρὸς, P. iv. 176. γαστρὶ, I. i. 69.

γαστρίμαργος. γαστρίμαργον, O. i. 82.

γάω. γεγάμεν, O. ix. 164.

γὲ, O. i. 127. vi. 35. 47. ix. 157. et al. γὲ μὰν, xiii. 147. P. i. 33. N. viii. 85. I. iii. 31. γὲ καὶ, P. v. 76. τόσον γε, N. iv. 7. οὔ γε, γὲ μὲν, x. 62.

γεγάκω. γεγάκειν, O. vi. 83.

γεγωνέω. γεγωνεῖν, O. iii. 17. P. ix. 3. γεγωνητέον, O. ii. 10.

γείνω. ἔγεντ', P. iii. 154. v. V. L. ἐγένετο, P. vi. 28. γένετο, N. vi. 37. Fr. Inc. xcv. N. x. 117. ἐγένοντο, O. ix. 43. 129. I. iv. 23. γένοντο, I. viii. 38. 56. P. ii. 85. γένοιο, O. xiii. 36. P. ii. 131. v. Not. V. L. γένοιτο, O. ii. 34. P. v. 84. γένηται, P. iv. 489. N. iii. 124. γένωνται, N. ix. 104. v. Not. γένεσθαι, O. v. 57. I. v. 18. P. ii. 111. iv. 35. N. vii. 31. viii. 86. vide γίνομαι.

γείτων. γείτων, P. viii. 82. γείτονι, N. ix. 103. vii. 130. γείτονα, P. i. 60. N. i. 90. vii. 128. I. i. 77. γείτονες, P. i. 128. γειτόνων, O. i. 76. P. iii. 64.

γελανής. γελανεῖ, O. v. 5. P. iv. 322.

γελάσειας, Fr. Parthen. 3. p. 22. v. Not.

γελάω. γελᾷ, P. x. 55. I. i. 98. γελάξαις, P. ix. 66.

γέλως, P. viii. 122.

γενεά. γενεὰ, N. vi. 54. I. viii. 143. P. iv. 242. γενεᾶς, I. vi. 4. O. ix. 92. γενεᾷ, P. iv. 16. xi. 88. x. 65. I. iv. 36. N. vi. 104. I. vii. 42. P. vi. 15. 40. vii. 3. v. V. L. γενεὰν, N. x. 25. I. v. 71. O. vi. 86. P. ix. 78. O. xi. 15. γενεαῖς, N. xi. 49.

γενέθλιος. γενέθλιος, O. vii. 129. P. iv.

298. O. xiii. 148. v. Not. γενεθλίῳ, O. viii. 20.

γενέτειρα, N. vii. 3.

γένειον, O. i. 100. (V. L. P. iv. 401.)

γέννα. γέννα, Fr. Inc. clxxxvii. γέννᾳ, O. vii. 40. γένναν, Fr. Prosod. ii. 7. p. 33. P. iv. 178.

γενναῖος. γενναῖον, P. viii. 62.

γεννάω. γεγενναμένον, O. vi. 89. γεγενναμένοι, P. v. 99.

γένος. γένος, N. vi. 1. O. ii. 75. Fr. Inc. iv. 3. N. vii. 57. Carm. in def. Solis. 21. P. xii. 24. N. x. 70. v. V. L. O. vi. 121. P. iv. 455. O. vi. 41. P. iii. 72. x. 4. iv. 308. Fr. Prosod. ii. 3. p. 44. P. ix. 26. iv. 90. Fr. Inc. lvii. N. x. 102. iv. 111. γένει, N. iii. 48. I. i. 41. O. ii. 29. P. v. 168. O. viii. 110.

γένυς. γένυς, N. v. 10. γένυ, O. xiii. 121. γενύων, P. iv. 435. xii. 36. iv. 401. γένυσι, Fr. Inc. xcii. 4.

γεραιὸς, N. iv. 145.

γεραίρω. γεραίρων, O. iii. 3. I. ii. 24. γεραίροντες, N. xi. 5. ἐγέραρε, O. v. 11. N. v. 15. v. V. L. γεραῖραι, I. viii. 136. γεραίρων, ex em. P. i. 136.

γέρας, N. viii. 43. v. Not. P. v. 41. O. viii. 15. P. v. 23. O. vii. 124. ii. 88. I. viii. 86. v. 41. Fr. Epinic. i. 3. I. i. 18. P. v. 168. N. vii. 58. O. viii. 36. N. vii. 149. v. Not. P. viii. 112.

γερασφόρος. γερασφόρον, P. ii. 81.

γέρων. γέρων, P. i. 135. v. γεραίρω. γέροντος, P. ix. 168. vi. 35. γέροντα, P. xi. 52. γερόντων, Fr. Inc. xxi. 1.

γεύω. γεύεται, P. ix. 61. x. 11. N. vii. 127. iii. 74. I. v. 25. γευόμενοι, I. i. 29. ἐγεύσαντο, N. vi. 41.

γέφυρα. γέφυρα, N. vi. 67. γέφυραν, I. iv. 34.

γεφυρόω. γεφύρωσε, I. viii. 111.

γεωμετρέω. γεωμετροῖσα, Fr. Inc. v.

γηραιός. γηραιὸν, P. iv. 279.

γηραλέος. γηραλέων, P. iv. 216.

γῆρας. γῆρας, O. v. 51. I. vi. 21. P. x. 64. N. x. 156. ix. 106. O. i. 132. I. vii. 58. O. viii. 94. γήρᾳ, N. vii. 146.

γηροτρόφος, Fr. Inc. iii. 2. v. Not.

γίνομαι. γίνεται, O. xiv. 8. P. iii. 22. iv. 487. x. 35. N. vii. 46. ix. 118. I. ii. 48. iv. 116.

γιγνώσκω, γνῶμι. ἔγνων (ἔγνωσαν), P. ix. 137. ἔγνω, O. vii. 152. γινώσκοντι, O. vi. 163. ἔγνον, P. iv. 214. ἔγνωκας, Fr. Inc. xviii. γνῶθι, P. iv. 467. γνοὺς, P. iii. 55. γνόντα, P. iii. 108. γινώσκομεν, P. iii. 202. γίγνωσκε, P. iv. 59. γίνωσκον, P. iv. 152. γινώσκοντα, P. iv. 513.

γλάζω. γλάζεις, Fr. Parthen. i. p. 21.

γλαυκός. γλαυκοὶ, O. viii. 48.

γλαυκόχροος. γλαυκόχροα, O. iii. 23.

γλαυκῶπις. v. Ἀθάνα, Ind. Nom. Propr.

γλαυκώψ. γλαυκῶπα, P. iv. 443. γλαυκῶπες, O. vi. 76.

γλαφυρός. γλαφυροῖς, N. ix. 28.

γλέφαρον. γλεφάρων, (v. V. L.) O. iii. 21. P. i. 15. γλεφάρων, P. iv. 216. N. viii. 4. γλεφάροις, I. viii. 99. P. ix. 43.

γλυκερός. γλυκερὸν, Fr. Scol. iii. 4. γλυκεροῦ, P. iv. 56. γλυκεραῖς, P. ix. 19.

γλυκύς. γλυκὺς, O. iii. 58. vi. 154. x. 114. I. i. 66. P. viii. 123. γλυκεῖα, N. vii. 77. Fr. Inc. iii. 1. N. v. 5. iv. 71. P. vi. 52. γλυκὺ, Fr. Inc. lxiv. xciv. ci. Fr. Hyporchem. ii. 1. P. ii. 68. O. vii. 142.

x. 3. I. viii. 18. N. iii. 55. P. x. 15. I. vii. 68. γλυκείας, O. vi. 57. γλυκὺν, O. ix. 17. P. iv. 327. N. ix. 7. P. iv. 397. ix. 42. N. ix. 53. v. V. L. O. v. 2. N. ix. 119. P. v. 31. O. vii. 14. P. ii. 47. γλυκεῖαν, O. iv. 9. P. x. 86. O. xiii. 165. I. ii. 53. N. v. 87. I. iii. 16. γλυκεῖαι, I. ii. 11. γλυκέα, O. xiv. 7. γλυκυτέραν, O. i. 175. γλυκυτάτα, P. xi. 88. γλυκυτάταις, O. i. 30.

γλῶσσα. γλῶσσα, O. xi. 9. N. iv. 13. I. vi. 105. O. v. 59. γλώσσας, I. i. 75. O. vi. 19. P. iii. 3. γλώσσα, O. vi. 141. γλῶσσαν, P. i. 168. iv. 505. O. viii. 92. N. vii. 106. iv. 140. O. ix. 64. xiii. 15. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. P. v. 148. γλῶτταν (corr. γλῶσσαν), P. v. 78. v. V. L. γλώσσαις, P. xi. 43.

γνάθος. γνάθων, Fr. Inc. cxc. (4.) γνάθους, N. i. 63.

γναμπτός. γναμπτοῖς, I. i. 82.

γνήσιος. γνησίαις, O. ii. 21.

γνώμα. γνώμας, P. xii. 56. iv. 149. γνώμα, I. vi. 103. P. viii. 134. N. x. 167. O. iv. 27. iii. 73. I. vi. 103. iv. 122. Fr. Inc. cxv. v. Not. γνώμαν, Fr. Inc. iii. 4. N. iv. 65. O. xii. 14. P. iii. 51. v. Not. γνώμαις, I. i. 61.

γνωτός. γνωτὰ, N. x. 57.

γονεύς. γονέων, P. vi. 27. N. xi. 28.

γονή. γοναῖς, N. vii. 124. I. vii. 10. P. iv. 255. v. V. L.

γόνος. γόνος, O. ix. 115. γόνον, P. iii. 5. iv. 219. N. iii. 98. O. vi. 60. ix. 70. Fr. Dithyramb. iii. 12. I. viii. 70. P. ii. 79.

γόος. γόον, P. xii. 38. iii. 182.

γόνυ. γονάτων, N. v. 38. γουνάτων, N. viii. 22. γούνασιν, I. ii. 39.

γουνός. γουνοῖς, I. iv. 42.

γραμμά. γραμμᾶ, P. ix. 208.

γράφω. ἔγραψεν, O. iii. 54. N. vi. 13. γέγραπται, O. x. 3.

γύαλον. γυάλοις N. x. 106. P. viii. 90.

γυιαρκής. γυιαρκέος, P. iii. 12.

γυιοδάμης. γυιοδάμαις, I. v. 75.

γυῖον. γυῖον, N. vii. 108. γυῖα, N. iv. 8. v. V. L. N. viii. 65. xi. 60. γυίων, P. iv. 450. N. v. 72. γυίοις, P. iii. 94. iv. 142. O. viii. 90.

γυιοπέδη. γυιοπέδαις, P. ii. 76.

γυμνάσιον. γυμνασίοις, Fr. Thren. i. 7.

γυμνός. γυμνὸς, O. iii. 43. γυμνὸν, N. i. 80. γυμνοὶ, P. xi. 73. γυμνοῖσι, I. i. 31.

γυναικεῖος. γυναικείᾳ, Fr. Scol. ii. 13. γυναικεῖον O. xiii. 127.

γυνά. γυνὰ, P. xi. 34. γυναικὸς, P. ix. 51. 184. γυναῖκα, N. ix. 39. γυναικῶν, O. iv. 32. P. iv. 202. 89. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 50. P. iv. 449. γυναιξὶ, P. v. 87. N. x. 17. Fr. Inc. lxxxiii. Fr. Schol. i. 16. γυναῖκας, N. i. 72. v. V. L.

Δ.

δάδοχος. δάδοχον (διάδοχον), Fr. Inc. clxxviii. v. Not.

δάημι. δαεὶς, O. vii. 168. δαέντι, O. vii. 98. v. Not. δαὲν, Fr. Inc. lx. 2.

δάζομαι. δάσασθαι, P. iv. 263.

δαιδαλέος. δαιδαλέαν, P. iv. 526.

δαίδαλμα. δαιδάλματα, P. v. 48. v. Not.

δαίδαλος, (δαίδαλον, Homerico usu pro substantivo,) Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 11.

δαιδάλλω. δαιδάλλειν, O. v. 48. δεδαιδαλμένος, O. ii. 97. δεδαιδαλμένοι, O. i. 46. δαιδαλθέντα, N. xi. 23.

δαιδαλόω. δαιδαλωσέμεν, O. i. 169.

δαΐζω. δεδαϊγμένοι, P. viii. 125. δαϊχθεὶς, P. vi. 33.

δαιμόνιος. δαιμόνιον, O. vi. 13. δαιμονίαν, Fr. Inc. xlvii. 5. O. viii. 36. P. iv. 66. δαιμόνιαι, P. ii. 5. δαιμονίοισι, N. ix. 64. δαιμονίαις, N. i. 12.

δαιμονίως, O. ix. 164.

δαίμων. δαίμων, I. vii. 60. N. v. 29. O. xiii. 148. Fr. Inc. x. P. iv. 50. viii. 108. I. vi. 16. P. xii. 53. O. vii. 72. P. iii. 62. δαίμονος, P. x. 16. O. viii. 88. xiii. 38. δαίμονα, P. iii. 193. v. 165. O. ix. 42. δαιμόνων, O. i. 56. N. ix. 107. P. i. 22. O. vi. 77. I. iv. 32. P. iii. 107. δαιμόνεσσι, I. viii. 49. δαίμονας, I. v. 13.

δαίνυμαι. δαινυμένων, I. vi. 52.

δάϊος. δαΐοισιν, N. viii. 48. δαΐων, N. iv. 62.

δαὶς, Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 52. (cf. Add. p. 121.)

δαίς. δαιτὸς, P. iv. 226. δαιτὶ, O. ix. 166. P. v. 106. δαῖτα, O. viii. 69. I. iv. 104. δαῖτας, O. xiv. 13. I. ii. 37.

δαίφρων, P. ix. 148.

δαίω. δαίσαντα, N. i. 111. ἐδαίσατο, P. x. 50. δαίσαντο, P. iii. 165. N. ix. 55.

δάκνω. δαχθεὶς, Fr. Scol. ii. 12. p. 17.

δάκος, P. ii. 97.

δάκρυ. δάκρυα, Fr. Scol. i. 3. p. 14. N. x. 141. P. iv. 216.

δαμαλίζω. δαμαλιζομέναν, P. xi. 38. δαμαλίζοι, P. v. 162. v. V. L. et Not.

δάμαρ. δάμαρτος, N. iv. 93. δάμαρτα, N. vii. 41.

δαμασίμβροτος. δαμασιμβρότου, O. ix. 119.

δαμασίφρων. δαμασίφρονα, O. xiii. 111.

δαμάω, δαμάζω. ἐδάμασας, N. vii. 133. δάμασσας, P. viii. 116. δάμασε, O. x. 37. N. iii. 40. I. viii. 154. ἐδάμασσε, P. ii. 15. δαμάσσαις, O. ix. 139. ἐδαμάσατο, P. iii. 63. δαμασθὲν, O. ii. 36. δαμασθέντες, P. i. 143. δμαθὲν, P. viii. 23. δαμέντα, O. i. 65. δαμέντας, Fr. Inc. lxi. 7. δαμεῖσα, P. iii. 16.

δᾶμος. δᾶμον, O. iii. 28. N. x. 42. P. i. 135. O. v. 33.

δαμότας. δαμόταις, N. vii. 96.

δαπάνα. δαπάνα, O. v. 34. δαπάνᾳ, I. iv. 49. vi. 14. δαπάναι, I. v. 73. δαπανᾶν, P. v. 143. δαπάναις, I. v. 59. P. i. 175.

δάπεδον. δάπεδον, N. vii. 121. δαπέδοις, N. vii. 50. x. 51.

δάπτω. δάψεν, N. viii. 40.

δαρός. δαρὸν, N. ix. 71.

δατέομαι. δατέοντο, O. vii. 102.

δάφνα. δάφνᾳ, P. x. 61.

δαφοινός. δαφοινὸν, N. iii. 142.

δὲ, Adversativa, *at, vero, contra, tamen.* Interdum reddi potest, *nam*; ita O. vi. 4. sæpe μὲν et δὲ, *quidem vero,* partim *partim,* ut P. v. 19. 24. sæpe pro copula ponitur ut in Homero, *et,* ut O. i. 48. et multis locis. Proprium Pindaro est δὲ poni in transitione ad alterum, ut P. ii. 34. I. i. 44. interdum altero vel tertio loco: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ', I. i. 83. iii. 6. P. x. 15. ἐν δ' ἄρα καὶ, Fr. Scol. ii. 15. p. 17. Interdum redditur *sane,* ut sit pro δὴ, Carm. in def. Solis. 14. p. 44. Reddi potest per γὰρ, P. ii. 113. N. viii. 78.

δεῖ, O. vi. 47.

δείδω. δείσαις, N. v. 62. δείσαντες, P. iv. 199.

δεικνύω. δείκνυεν, P. iv. 392. δεῖξεν, O. xiii. 105. ἔδειξεν, P. vi. 46. N. iv. 134. δεῖξαι, O. ix. 113. δεῖξον, O. xiii. 99. δείκνυσι, Fr. Thren. ii. 9. δείξαντος, Fr. Hyporchem. i. 1. p. 29. δεικνύναι, Fr. Inc. cxii.

δεῖμα. δεῖμα, I. viii. 24. P. iv. 172. δείματι, P. v. 77.

δεινός. δεινὸν, N. x. 121. δεινὰν, N. ix. 31. δεινᾶν, P. ii. 116. δεινοτάτων, N. iv. 104. δεινοτάτους, P. i. 48.

δεῖπνον. δεῖπνον, N. i. 32. δείπνου, (*mensis secundis*, v. Not.) Fr. Inc. lxiv. δεῖπνα, P. iv. 55. O. i. 63. δείπνων, P. ix. 35. δείπνοισιν, Fr. Epinic. iv. in Hieron. p. 12.

δειρά. δειρᾶν, O. iii. 48. δειραῖς, O. ix. 89.

δειράς. δειράδα, I. i. 11. O. viii. 68.

δέκω. δέκονται, N. v. 71. ἔδεκτο, O. ii. 88. P. viii. 26. I. viii. 151. δέγμενος, P. iv. 228. δέκευ, O. iv. 14. v. 6. xiii. 97. P. viii. 7. cf. δέχομαι.

δελφίν. δελφῖνος, Fr. Inc. xlix. 1. δελφῖνι, N. vi. 108. δελφῖνα, P. ii. 94. δελφίνων, P. iv. 29.

δελφὶς, Fr. Inc. xxxvii. 3.

δέμας, N. xi. 15. O. i. 32. P. iii. 88.

δέμνιον, N. i. 3. v. V. L.

δένδρεον. δένδρεα, O. iii. 40. 57. N. xi. 51. v. Not. δενδρέων, Fr. Inc. xxxiii. O. ii. 133.

δένδρον. δένδρον, N. viii. 69. δένδρα, Fr. Inc. cv.

δεξιόγυιος. δεξιόγυιον, O. ix. 165.

δεξιός. δεξιὸν, I. v. 77. δεξιτερᾷ, P. iv. 170. v. Not. δεξιτερᾷ, P. iv. 61. δεξιωτάταν, N. iii. 13. v. Not.

δέος, N. i. 71. al. βέλος, v. V. L.

δέρκω. δέδορκε, O. i. 153. N. iii. 148. ix. 98. δρακέντες, N. vii. 4. δρακεῖσα, P. ii. 38. (alii δραμεῖσα, v. V. L.) δέρκομαι, N. vii. 97. δέρκεται, P. iii. 151. δρακεὶς, Fr. Scol. ii. 5.

δέρμα, P. iv. 286. 429. I. vi. 69.

δεσμός. δεσμὸς, Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. δεσμὸν, P. ii. 74. δεσμοῖς, Fr. Inc. cxix.

δέσποινα. δέσποινα, P. iv. 19. Fr. Scol. i. 1. O. viii. 3. δέσποιναν, P. ix. 13.

δεσπόσυνος. δεσποσύναισιν, P. iv. 476.

δεσπότας. δεσπότας, N. i. 17. δεσπότα, O. vi. 30. P. iv. 94. I. vi. 7. δεσπόταν, P. iv. 369. O. i. 34. I. vii. 65. δέσποτα, O. vi. 176. Fr. Hymn. in Ammon. i. δεσπόται, Fr. Scol. i. 13.

δεῦρο, O. viii. 67. vi. 107. N. xi. 45.

δεῦτε, Fr. Dithyramb. iii. 1. Fr. Scol. i. 2.

δεύτερος. δεύτερος, P. ix. 27. δευτέρα, P. i. 192. δεύτερον, I. iv. 114. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 50. I. vi. 2. δευτέραν, P. viii. 60.

δέχομαι. δέχεται, I. i. 74. δέχονται, O. xiii. 132. P. i. 189. δέξεται, P. ix. 97. Fr. Thren. iv. 3. P. ix. 130. δέξατο, O. iii. 48. P. iv. 40. ix. 220. iv. 124. 454. I. i. 54. P. iv. 66. δέξαντο, O. vi. 44. P. iii. 168. P. i. 155. δέξαιτο, O. vi. 166. N. iv. 18. δέξαι, N. xi. 3. P. xii. 9. O. viii. 14. δεξαμένῳ, I. iii. 18. δεξάμενον, N. i. 109. δεξαμένα, I. vii. 7. δεξάμενοι, I. vi. 6. δέξασθαι, I. vi. 22. δέδεξαι, P. v. 27. δέδεκται, N. ii. 6. vid. δέκω.

δέω. δῆσεν, P. iv. 126. δήσαις, P. iv. 417. δέδεται, P. i. 53. iii. 96. N.

δολοφραδής, N. viii. 55.

δολόω. δολωθῆς, P. i. 178.

δόμος. δόμον, P. iii. 18. N. i. 112. O. ix. 68. I. i. 27. N. vii. 138. P. vii. 10. N. vii. 67. O. xiv. 28. δόμοι, N. i. 33. I. ii. 44. δόμων, P. viii. 18. ii. 35. δόμοις, O. ii. 81. N. iii. 76. δόμοισιν, N. x. 165. δόμους, I. iv. 87. P. v. 38. xi. 51. iv. 207.

δόναξ. δονάκων, P. xii. 44. Fr. Inc. cxlii.

δονέω. δονέοι, P. iv. 390. δόνει, N. vii. 119. δονεῖν, N. vi. 96. δονέων, P. i. 85. δονέονται, P. x. 60. δοναθεῖσα, P. vi. 36.

δόξα. δόξα, P. xi. 69. δόξας, I. i. 100. iv. 17. P. i. 180. δόξᾳ, O. x. 74. N. xi. 10. P. ix. 182. v. V. L. δόξαν, N. xi. 30. P. ii. 118. O. vi. 140. P. viii. 34. I. vi. 17. P. ix. 132. I. iii. 25. N. ix. 182. v. V. L. P. i. 70. Fr. Inc. xcvii. 3. O. viii. 85.

δόρπος. δόρπου, O. x. 57. v. Not.

δόρυ. δόρυ, P. iv. 47. δούρατος, P. iv. 68. δουρὶ, O. vi. 29. N. ix. 61. δορὶ, I. v. 53. viii. 113. δούρατα, Fr. Inc. lii. 2.

δορίκτυπος. δορίκτυπον, N. iii. 103. δορικτύπων, N. vii. 13.

δόσις. δόσις, I. i. 62. δόσιν, P. viii. 94. i. 88. O. vii. 13. x. 68. P. x. 30.

δότειρα. δότειραν, Fr. Inc. vii. 5.

δουλεία. δουλείας, P. i. 147.

δουλοσύνα. δουλοσύναν, P. xii. 27.

δράκων. δράκοντος, P. iv. 434. δράκοντα, P. viii. 65. δράκοντες, O. vi. 78. viii. 48. v. Not. δρακόντων, P. x. 74. δράκοντας, N. i. 60.

δράμω, δραμέω (quod τρέχω). ἔδραμον, N. i. 78. δραμεῖν, N. vi. 13. δραμεῖσα, P. ii. 38. v. V. L.

δραπέτας, Fr. Thren. v. 1. corruptum, v. Not.

δράσας (δράστης), P. iv. 511. v. Not.

δρέπω. δρέπει, P. i. 95. δρέπων, P. vi. 48. δρέπειν, Fr. Inc. cxi. δραπὼν, P. iv. 231. δρέπεσθαι, N. ii. 13. Fr. Scol. ii. 3.

δρόμος. δρόμου, O. iii. 59. δρόμῳ, P. i. 61. N. x. 89. δρόμον, O. vi. 127. iv. 35. I. v. 76. O. xiii. 42. P. ix. 215. δρόμοις, I. i. 32. 82. O. i. 153. 33.

δρόσος. δρόσῳ, O. vii. 4. P. v. 133. I. vi. 94.

δρῦς. δρυὸς, N. x. 115. v. Not. P. iv. 469.

δύναμαι. δύνασαι, P. iv. 282. N. vii. 141. δύνανται, P. iii 148. δύναιτο, O. ii 33. 180. δύνασθαι, N. viii. 9. ἐδυνάσθη, O. i. 88.

δύναμις. δύναμις, O. ix. 122. xiii. 116. N. vi. 5. δύναμιν, O. i. 167. P. ii. 38. v. 17. N. i. 87.

δύνασις. δύνασιν, P. iv. 424. v. 158. ix. 52.

δυνατός. δυνατὸς, O. x. 11. N. ii. 21. δυνατῷ, P. iv. 163. δυνατὸν, N. viii. 77. Fr. Inc. xcviii. 1. N. x. 84. ix. 66. δυνατοὶ, N. vi. 57. ix. 92. δυνατὰ, P. xi. 77.

δύο, O. viii. 50. vi. 173. P. ii. 55. vii. 14. O. vi. 76. xiii. 45. P. iii. 146. O. ix. 128.

δύσβατος. δυσβάτων, N. vii. 143.

δύσερις, O. vi. 33.

δύσθροος. δυσθρόου, P. iv. 111.

δύσκολος. δύσκολον, Fr. Inc. xcix.

δυσμενής. δυσμενέων, P. viii. 12. v. Not. N. ix. 91.

δυσμή. δυσμαῖσιν, I. iv. 110.

δυσπαλής. δυσπαλὲς, O. viii. 33. P. iv. 486.

δυσπειθής. δυσπενθέος, P. xi. 28. δυσπενθέϊ, P. xii. 18.

δύστανος. δύστανον, P. iv. 478.

δύσφαμος. δύσφαμον, N. viii. 62.

δύσφορος. δυσφόρῳ, N. i. 85. δυσφόρων, Fr. Inc. xxv. 2.

δύσφρων. δυσφρόνων, O. ii. 95.

δυωδεκαδρόμος. δυωδεκαδρόμων, O. ii. 92.

δώδεκα, P. iv. 44. N. iv. 46.

δωδέκατον, O. vi. 126.

δωδεκάγναμπτος. δωδεκάγναμπτον, O. iii. 59.

δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμων, P. v. 44. v. V. L.

δωδεκάμηνος. δωδεκάμηνον, N. xi. 11. v. Not.

δῶμα. δώματι. P. iv. 95. δῶμα, O. i. 68. N. x. 3. I. viii. 119. N. ix. 7. δωμάτων, P. v. 129. δώμασι, P. iv. 201. N. i. 109. P. ix. 98. δώματα, P. x. 50.

δωρέω. ἐδώρησαν, O. vi. 131. δωρήσεται, P. ix. 101. O. vii. 4.

δῶρον. δῶρα, O. i. 120. v. Not. δώρων, N. viii. 12. δῶρα, N. iv. 110. Fr. Inc. clxvii. O. v. 7.

δωροφόρος. δωροφόροι, P. v. 116.

E.

ἔαρ, Fr. Dithyramb. iii. 17.

ἐαρόδρεπτος. ἐαροδρέπτων, Fr. Dithyramb. iii. 17.

ἐάω. εἴασεν, O. vii. 112. ἔα, O. ix. 61. N. vii. 110. ἐᾷν (*valere jubere*), Fr. Inc. xliii. 2.

ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus.* ἑὰν, N. vii. 36.

ἕβδομος. ἑβδόμᾳ, P. iv. 16.

ἐγγενής. ἐγγενὲς, N. x. 95.

ἐγγυαλίζω. ἐγγυαλιζέτω, I. viii. 92.

ἐγγυάω. ἐγγυάσομαι, O. xi. 16.

ἐγγὺς, N. vii. 94. P. iv. 221.

ἐγείρω. ἔγειρε, O. ix. 72. N. x. 39. i. 16. ἐγεῖραι, P. ix. 181.

ἐγκαταβαίνω. ἐγκατέβα, N. i. 58.

ἐγκαθίζω. ἐγκαθίζων, P. iv. 272.

ἐγκίρνημι. ἐγκίρνατω, N. ix. 119.

ἐγκονητὶ, N. iii. 61.

ἐγκρύπτω. ἐγκέκρυπτο, O. vi. 89.

ἐγκύρω. ἐγκύρση, P. i. 194. ἐγκύρσαις, P. iv. 502.

ἐγκώμιος. ἐγκώμιον, N. i. 10. O. xiii. 39. x. 93. ἐγκωμίων, O. ii. 85. P. x. 82.

ἔγνων. v. γιγνώσκω.

ἐγρηγορέω. ἐγρηγορέτων, Fr. Inc. cxiii.

ἐγχειβρόμος. ἐγχειβρόμῳ, O. vii. 78.

ἐγχεικέραυνος. ἐγχεικέραυνον, P. iv. 345. ἐγχεικεραύνου, O. xiii. 109.

ἐγχεσφόρος. ἐγχεσφόροις, N. iii. 107.

ἔγχος. ἔγχος, P. vi. 34. O. i. 122. ἐγχέων, P. ix. 46. Fr. Inc. xxxvi. 2. P. i. 20. N. ix. 68.

ἐγχώριος. ἐγχωρίαν, O. v. 25. ἐγχώριοι, O. ix. 83.

ἐγὼ. ἐγὼ, O. vii. 12. ix. 33. P. iv. 119. 263. O. iv. 37. P. iii. 137. ἔγωγε, Fr. Scol. ii. 15. ἐμοὶ, O. i. 82. 134. μοι, O. ix. 55. iii. 8. P. x. 76. ἐμὲ, O. iii. 67. P. iv. 250. ii. 96. O. iv. 5.

ἕδνον. ἕδνον, O. ix. 16. ἕδνα, P. iii. 167.

ἕδος, N. iv. 19. vi. 6. P. ii. 12. O. ii. 23. I. i. 43. P. xii. 3.

ἕδρα. ἕδραν, O. v. 19. N. iv. 107. I. vii. 63. O. xiv. 2. ἕδραι, O. vii. 140. ἕδραις, P. iii. 167. xi. 95.

(ἐεινοάας), Fr. Inc. cxc.

ἕερσα. ἕερσα, N. iii. 135. ἐέρσας, N. vii. 117. ἐέρσαις, N. viii. 69.

ἕζω. ἕζετο, I. vi. 82. ἕσσαι, P. iv. 486.

ἔθειρα. ἔθειραν, I. v. 11.

ἐθέλω. ἐθέλω, P. iii. 137. ix. 1. v. Not. I. i. 20. ἐθέλεις, N. x. 157. ἐθέλει, N. xi. 51. v. Not. N. vii. 132. O. xi. 9. ἐθέλοντι, O. xiii. 12. N. vii. 14. ἐθέλῃ, P. v. 88. ἔθελον, P. ix. 193. ἤθελον, P. iii. 1. N. viii. 17. ἤθελε, N. v. 50. ἐθέλων, N. iv. 144. ἐθέλοντα, O. vi. 142. I. vii. 65. ἐθελοίσας, N. iii. 145. ἐθελήσω, O. vii. 36. ἐθελήσαις, P. i. 77. θέλοντι, P. i. 121. θέλοι, O. viii. 111. θέλων O. ii. 176. P. ii. 129. I. vi. 63. I. viii. 62. θέλοντες, P. x. 9.

ἔθνος. ἔθνος, P. x. 43. N. iii. 129. ἔθνει, P. iv. 449. ἔθνος, O. i. 108. Fr. Dithyramb. iv. O. x. 118. N. v. 80.

εἰ. εἰ δὲ—νῦν γε, O. iii. 75 (*si*), O. i. 5. P. xi. 63. (*cum*), O. ix. 38. εἴ τις, O. ii. 103. v. 55. P. ii. 108. 110. iv. 259. 468. viii. 17. 103. xii. 49. I. iv. 69. ii. 49. iii. 1. 5. 17. 19. εἴ τινα, P. iii. 152. εἰ δέ τις, P. xii. 49. N. xi. 16. I. i. 96. εἰ μὴ, O. i. 174. xii. 23. P. iv. 488. εἰ δὲ (*cum jam*), N. iii. 32. v. Not. (*cum vero*), O. vi. 5. (*quando*), O. xi. 4. (*si tamen*), P. iii. 111. (*cum autem*), P. iii. 141. 182. (*et cum*), P. iii. 195. (*nam cum*), N. iv. 129. v. 34. vii. 16. 127. 131. I. i. 58. εἰ δὲ δὴ, O. i. 85. εἰ δέ γε, P. ix. 88. εἰ δὲ ἐγὼ, O. viii. 71. εἴ τι, O. i. 28. 120. P. i. 160. εἴ πέρ τι, P. i. 174. εἴπερ, N. ii. 10. εἰ γὰρ, N. ix. 109. I. vi. 14. εἰ γὰρ, (pro εἴθε, *sit modo*, v. Not.) P. i. 87. N. vii. 143. εἰ δὴ (*sane*), O. vi. 129. εἰ δ' ἔτι, N. iv. 21. εἰ μὲν, N. x. 155. 160. εἰ ἔχει (*an habeat*), O. viii. 6. P. iv. 291. N. vii. 101. εἰ δυνατὸν, N. vi. 96. εἰ ἦν, N. vii. 109. 111. εἴ ποτε, P. iv. 473. I. vi. 61. εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, (pro *ut*, v. Not.) O. xiv. 9. εἰ pro ὅτι, O. vi. 152.

εἰδέω. εἰδότι, P. iv. 252. O. viii. 78. εἰδὼς, O. ii. 155. εἰδυῖα, Fr. Inc. lxxxvii.

εἶδος, O. viii. 25. P. ii. 69. ix. 191. iv. 470.

εἴδω. εἶδον, O. x. 121. P. ii. 98. iv. 197. ix. 173. εἶδε, N. i. 86. iv. 107. I. ii. 26. ἴδω, Fr. Scol. ii. 18. p. 19. ἴδον, P. iii. 166. ἴδε, O. iii. 55. x. 44. N. x. 115. ἴδετε, Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 50. et ἴδῃ, P. x. 40. ἰδεῖν, O. vi. 88. P. iv. 523. N. vi. 15. vii. 36. viii. 14. I. vii. 30. ἴδεμεν, O. xiii. 162. ἰδὼν, O. ix. 94. P. i. 140. viii. 56. Fr. Inc. lix. 4. xcvi. ἰδοῖσα, O. ii. 73. xiv. 22. 31.

εἴδομαι. ἰδέσθαι, I. iv. 85. εἰδομένῳ, P. iv. 37. ἐειδόμενος, N. x. 28. οἶδα, N. iv. 69. οἶσθα, P. iii. 144. ix. 81. οἶδεν, O. ii. 103. Fr. Inc. xcvi. 3. 4.

εἴδωλον, Fr. Thren. ii. 5. v. Not. et V. L.

εἴκοσι, P. iv. 184.

εἴκω. ἔοικεν, O. xiii. 144. N. iv. 52. I. i. 76. Fr. Inc. cxii. εἰκὼς, I. iv. 77. ἐοικὸς, O. i. 56. ἐοικότα, I. v. 50. O. iv. 42. N. vii. 86. iii. 33. P. ii. 53. iii. 106. pro ἐοικὸς, P. i. 67.

εἰλαιῦντο, Fr. Inc. cxxxvi.

εἰλέω, εἷλον. v. αἱρέω.

εἰλαπινάζω. εἰλαπινάζοισιν, P. x. 62.

εἷμα, P. iv. 413.

εἰμί. εἰμὶ, P. viii. 40. N. vii. 89. 112. v. 2. P. ii. 145. ἐσσὶ, O. vi. 153. N. x. 150. P. ii. 131.

v. V. L. P. iv. 480. v. 20. i. 172. I. ii. 19. ἐστιν, O. xi. 1. i. 55. P. v. 71. iii. 36. I. vi. 34. N. iii. 138. x. 33. I. iv. 1. N. ix. 111. Fr. Thren. v. 1. N. v. 32. x. 37. ix. 13. x. 159. i. 13. Fr. Inc. xciii. 3. O. viii. 102. Fr. Thren. ii. 6. O. xi. 1. I. iv. 52. N. ii. 16. O. iii. 80. I. iii. 15. viii. 30. εἰσὶν, P. v. 155. Fr. Thren. i. 3. ἐντὶ, O. ix. 158. P. ix. 69. v. 132. O. ii. 151. P. iv. 247. N. i. 34. I. ii. 44.

ἦν, O. viii. 24. Fr. Dithyramb. iv. 1. N. vii. 35. I. i. 35. ii. 54. O. i. 87. P. iv. 126. N. xi. 43. P. ix. 25. Fr. Hymn. vi, Fr. Prosod. ii. 1. in Del. N. viii. 54. v. Not. N. viii. 85. O. vii. 97. viii. 24. N. vii. 109. I. vii. 69. ἔσσαν, O. ix. 79. ἔσαν, N. ix. 33. P. iv. 371. ἦσαν, N. ix. 40.

εἴην, O. iii. 81. ix. 119. Fr. Inc. lviii. 4. εἴη, P. x. 33. N. viii. 59. Fr. Scol. ii. 1. iii. 3. P. ii. 175. I. vi. 10. i. 90. P. i. 56. O. iv. 22. P. ii. 153. O. vi. 6.

ἔσσομαι, P. iii. 192. ἔσομαι, P. iv. 278. ἔσσεται, I. vi. 76 O. viii. 70. N. x. 143. P. ix. 87. ἔσαι, P. iv. 112. xii. 54. ἔσεται, P. v. 72.

εἶναι, I. vi. 28. ἔμμεν, O. v. 38. P. ix. 210. Fr. Inc. xxxiv. O. ix. 97. P. vi. 42. x. 78. Fr. Inc. c. 5. I. viii. 63. O. vii. 104. P. v. 123 iv. 512. I. vi. 106. P. iv. 174. ἔμμεναι, N. iv. 129. P. xii. 31. N. vii. 128. P. iv. 59. N. vii. 66. x. 108. O. i. 52.

ἔσσεσθαι, O. vii. 124. ἔστασθαι, O. vi. 84. ἔσεσθαι, P. i. 71. ἐσσομένας, O. xii. 11. ἐσσόμενον, N. i. 40. ἐσσόμενα, O. xiii. 146.

ἐὰν, N. x. 73. iii. 32. O. i. 171. P. iii. 10. N. iv. 50. I. vi. 19. N. iii. 77. x. 164. xi. 42. O. vi. 32. P. ii. 98. 154. N. iii. 63. O. ix. 141. 144. ἐοῖσα, P. iv. 471. ἐόντα, P. xi. 93. iv. 303. O. i. 188. vi. 178. N. vii. 147. ἐοῦσαν, Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἐόντων, I. iv. 46. N. i. 46.

εἰν. εἰν (pro ἐν), I. iv. 42. O. xiii. 21. vide ἐν.

εἰνάλιος. εἰναλία, O. ix. 150. εἰναλίᾳ, P. iv. 364. εἰναλίᾳ, P. xii. 21. εἰνάλιον, P. iv. 47. ii. 144. εἰναλίαν, P. xi. 62.

εἰράνα. (1.) εἰράνᾳ, N. i. 105. εἰράναν, P. ix. 41. (2.) vid. Ind. Nom. Propr.

εἴργω. εἴργει, N. vii. 8. v. Not.

εἰρεσία, P. iv. 359.

εἰρέω. εἰρήσεται, I. vi. 87.

εἴρω, necto. εἴρειν, N. vii. 113.

εἷς. εἷς, O. viii. 52. μία, P. vii. 13. O. ix. 160. μιᾷ, O. vii. 174. ἑνὶ, O. xiii. 51. μίαν, O. ix. 127.

εἰς, P. ii. 52. v. V. L. P. x. 98. iii. 18. O. x. 46. N. vii. 55. P. iv. 78. O. x. 110. P. iv 108. N. v. 20. v. V. L. Fr. Inc. lxxxiii.

εἰσαΐω. εἰσάϊεν, P. iii. 48.

εἰσάλλομαι. ἐσαλλόμενοι, O. viii. 49.

εἰσείδω. εἰσιδέτω, I. viii. 80.

εἴσοδος. εἴσοδον, P. vi. 50.

εἰσοράω. ἐσορᾶν, O. viii. 24.

εἰσορούω. ἐσόρουσε, O. viii. 52.

ἐκ et ἐξ, P. iv. 287. vi. 33. O. ix. 102. vii. 59. vi. 124. P. iv. 24. xii. 36. iv. 215. iii. 182. iv. 68. viii. 18. xi. 27 O. vii. 41. N. xi. 55. P. iii. 99. O. vii. 53. xi. 10. P. x. 31. Fr. Thren. ii. 6. N. ix. 27. P. ix. 7. N. v. 12. I. iv. 37. P. ix. 63. N. iv. 97. P. iii. 169. Fr. Inc.

xcviii. 1. P. ix. 48. I. viii. 12. 114. N. xi. 47. vi. 1. P. iv. 213. O. vi. 172. P. iv. 350. 360. viii. 63. Fr. Inc. lvii. N. x. 82. xi. 24. vii. 98. P. iv. 287. xii. 31. N. ix. 104. ii. 3. P. iii. 169. O. xiii. 41. vi. 80. xii. 26. P. xii. 10. iv. 309. viii. 74. O. ii. 162. I. vii. 53. N. xi. 55. I. iii. 7. P. iv. 309.

ἑκάεργος, P. ix. 47.

ἕκαθεν, O. x. 9.

ἕκαλος, O. ix. 87. I. vii. 58.

ἑκὰς, P. ii. 98. viii. 30.

ἕκαστος. ἕκαστος, P. x. 95. N. iv. 149. vii. 79. ἑκάστῳ, O. xiii. 67. I. i. 35. ἕκαστον, O. vi. 124. ix. 158. P. viii. 98. N. iii. 128. viii. 7. ἑκάστα, P. ix. 174. ἑκάστοις, Fr. Inc. li.

ἑκάτερος, I. viii. 63.

ἑκατέρωθι, O. ii. 124.

ἑκαταβόλος. ἑκαταβόλε, P. viii. 88. v. Ἀπόλλων. ἑκαταβόλων, O. ix. 8.

ἕκατι, N. iv. 36. I. v. 37. iv. 1. Fr. Scol. ii. 16. P. v. 10. N. vii. 22. viii. 80. I. v. 2. O. xiv. 28. P. x. 89. O. iv. 14.

ἑκατόγγυιος. ἑκατόγγυιον, Fr. Scol. i. 3.

ἑκατογκεφάλας. ἑκατογκεφάλα, O. iv. 11.

ἑκατόγκρανος, P. viii. 20.

ἑκατόμβη. ἑκατόμβας, P. x. 51. v. V. L.

ἑκατόμπεδος. ἑκατόμπεδοι, I. vi. 32.

ἑκατὸν, O. ii. 168. Fr. Inc. xi.

ἑκατονταέτης. ἑκατονταετεῖ, P. iv. 503.

ἑκατοντακάρανος, P. i. 31.

ἑκατοντόργυιος. ἑκατοντόργυιον, Fr. Inc. xc.

ἐκβάλλω. ἐκβαλεῖν, P. ii. 148.

ἔκγονος. ἔκγονοι, I. vii. 21. P. i. 122. ἐκγόνων, N. vii. 73. ἐκγόνους, P. v. 96.

ἐκδιδασκέω. ἐκδιδάσκησεν, P. iv. 386.

ἐκδίδωμι. ἐκδώσομεν, O. xiii. 149. ἐκδόσθαι, P. iv. 525.

ἐκκαλέω. ἐκκάλεσεν, N. i. 90.

ἐκκυλίω. ἐξεκυλίσθη, Fr. Epinic. ii.

ἐκεῖνος. vid. κεῖνος.

ἐκλείπω. ἐκλείψειν, O. vi. 86.

ἐκμανθάνω. ἐκμαθὼν, I. v. 72.

ἐκνεύω. ἐκνεῦσαι, O. xiii. 163.

ἐκνόμιος. ἐκνόμιον, N. i. 86.

ἔκπαγλος. ἔκπαγλος, P. iv. 140. I. vii. 30. ἔκπαγλον, N. iv. 44. I. vi. 79.

ἐκπέμπω. ἐξέπεμψας, N. vii. 106.

ἐκπλήσσω. ἐκπλᾶξε, N. i. 71. v. V. L.

ἐκποιέω. ἐξεπόνησε, P. iv. 421.

ἐκπρεπὴς, P. vii. 13.

ἐκπτύω. ἐξεπτεύσε, corr. Fr. Hyporchem. iii. 1. p. 31.

ἐκτανύω. ἐκτάνυσαν, P. iv. 430.

ἐκτελέω. ἐκτελέσαις, P. iv. 184.

ἐκτελευτάω. ἐκτελευτάσει, P. iv. 33. xii. 51.

ἐκτέμνω. ἐκταμὼν, I. viii. 113.

ἐκτὸς, O. vi. 178. P. iv. 514.

ἐκφαίνω. ἐξέφανεν, (ἐξέφαναν, ἐξέφατον, v. V. L.) O. xiii. 25. ἐξέφαναν, N. iv. 110.

ἐκφέρω. ἔκφερεν, N. iv. 100.

ἐκφεύγω. ἐκφυγεῖν, P. iv. 371. ἐξέφυγε, O. x. 50.

ἐκχράω. ἔχρασε, O. vii. 170.

(ἕκων, pro εἴκων, V. L. O. xiii. 136. v. εἴκω.)

ἑκών. ἑκὼν, O. x. 35. xiii. 136. Fr. Inc. lxxxvii. P. iv. 293. 321. ἑκόντος, P. viii. 17. ἑκόντι, P. viii. 95. v. 57. N. vi. 97. ἑκόντες, N. viii. 18.

ἐλαία. ἐλαίας, O. iii. 24. vii. 51. xi. 13. N. x. 65. ἐλαίᾳ, O. iv. 19. ἐλαιᾶν, N. i. 26.

O. vi. 39. x. 55. P. vi. 14. Fr. Inc. lix. 5. P. iv. 459. O. xiii. 21. N. i. 50. v. Not. I. iii. 19. N. ix. 102. O. vii. 151. P. iv. 90. 105. 383. N. iv. 154. xi. 22. P. ix. 134. 161. iv. 14. O. ix. 134. ii. 79. viii. 46. P. viii. 38. N. i. 44. O. vii. 157. P. iii. 191. N. v. 42. P. iv. 398. ix. 211. I. viii. 68. P. iii. 46. O. vi. 52. I. iv. 25. O. xii. 18. vii. 174. P. v. 152. viii. 113. N. x. 78. P. iv. 74. O. vi. 15. P. iii. 120. I. vi. 44. (ἐς, v. V. L.) P. v. 50. I. vii. 38. P. iv. 156. O. viii. 20. N. ii. 35. I. vi. 71. N. viii. 42. P. ii. 81. 157. O. vi. 171. I. iv. 60. O. ii. 109. P. ix. 166. Fr. Scol. iii. 3. I. v. 44. O. vi. 81. xiii. 131. Fr. Prosod. i. 5. in Del. P. ix. 177. O. x. 71. vi. 43. etc. P. viii. 131. N. viii. 74. I. v. 63. Fr. Thren. ii. 8. I. v. 34. P. i. 173. iii. 159. vi. 20. I. viii. 14. O. i. 115. P. x. 22. v. 149. O. viii. 77. N. iii. 127. P. x. 91. O. vii. 103. N. iii. 41. Fr. Inc. lxi. 3. xlix. 3. O. vi. 12. P. ii. 120. N. iii. 123. 125. P. iv. 501. N. iii. 26. 139. O. vi. 8. x. 51. etc. N. iii. 137. x. 131. I. viii. 115. P. iii. 179. N. ix. 85. x. 111. I. viii. 81. N. x. 147. I. iv. 79. O. xii. 4. I. v. 5. N. x. 50. P. viii. 44. I. vi. 79. O. i. 140. P. vi. 18. ix. 27. N. ii. 33. P. iv. 36. iii. 75. iv. 344. O. ix. 128. P. viii. 67. O. ii. 71. P. ix. 126. N. xi. 29. P. viii. 20. N. ii. 14. O. i. 20. Fr. Epinic. v. O. i. 132. P. iv. 203. 525. N. x. 115. v. Not. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. P. ii. 84. N. xi. 50. I. vi. 32. O. vi. 90. xiii. 57. P. iii. 68. Fr. Scol. ii. 19. O. vii. 48. x. 63. P. ix. 173. N. x. 63. P. iv. 478. xii. 47. N. vii. 138. xi. 10. ii. 21. O. vii. 52. Fr. Thren. iii. 5. I. iv. 39. P. iii. 179. xi. 57. I. v. 34. P. iv. 134. 389. ix. 109. N. i. 79. P. iii. 98. O. xii. 5. N. i. 95. Fr. Dithyramb. iii. 1. Fr. Inc. xcv. P. iv. 519. viii. 19. ii. 127. O. xiii. 62. N. viii. 44. O. vi. 47. P. vi. 14. N. iv. 62. I. ii. 62. P. ix. 149. ἐν avulsum a suo verbo, O. i. 146. x. 90. P. i. 52. 145. ii. 75. iii. 113. ix. 109. N. iii. 108. I. ii. 39. 43. καὶ ἐν, κἀν, P. i. 68.

ἐναγώνιος, P. ii. 18. N. vi. 23.

ἐναίρω. ἔναιρε, N. iii. 82. ἔναρεν, N. x. 27.

ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον, I. viii. 82.

ἐνάλιος. ἐναλίᾳ, P. iv. 69.

ἐναλλὰξ, N. x. 103.

ἔναντα, N. x. 123. O. ix. 43.

ἐναντίος. ἐναντίον, N. v. 56. Fr. Inc. xxvii. 2. ἐναντίῳ, I. vii. 41. ἐναντίας, Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst.

ἐναρίζω. ἐνάριξεν, N. vi. 88.

ἐναργής. ἐναργέα, O. vii. 76.

ἐναριμβροτος. ἐναριμβρότου, I. viii. 114. ἐναρίμβροτον, P. vi. 30.

ἐναρμόζω. ἐναρμόξαι, O. iii. 9. I. i. 21.

ἔνατος. ἐνάτῳ, Fr. Thren. iv. 4.

ἐνδαίω. ἔνδαιεν, P. iv. 328.

ἐνδείκω (ἐνδείκνυμι). ἔνδειξεν, O. vii. 106.

ἔνδικος. ἔνδικον, P. v. 138.

ἐνδομάχας, O. xii. 20.

ἔνδον, O. vii. 3. N. vii. 65. I. vi. 74. i. 96. N. iii. 93. O. vii. 113. P. xi. 96. O. ii. 151.

ἔνδοθεν, P. ii. 137.

ἐξαπατάω. ἐξαπατῶντι, O. i. 47.

ἐξαρκέω. ἐξαρκέων, O. v. 55. N. i. 47.

ἐξάρχω. ἐξάρχετε, N. ii. 40.

ἐξαυδάω. ἐξαύδασεν, N. x. 150.

ἐξελέγχω. ἐξελέγχειν, N. x. 85. ἐξελέγχων, O. x. 65.

(ἐξέλω). ἔξελεν, O. i. 40. ἐξέλοι, N. iv. 13.

ἐξέλκω. ἐξέλκων, P. i. 146.

ἐξενέπω. ἐξένεπε, O. viii. 26. ἐξενέπειν, N. iv. 53.

ἐξερεθίζω. ἐξερεθίζων, P. viii. 16.

ἐξερείπω. ἐξερεῖψαι, P. iv. 469.

ἐξερωτάω. ἐξερωτᾷς, P. ix. 79.

ἐξέτης, N. iii. 85.

ἐξευρίσκω. ἐξεῦρε, I. viii. 8. ἐξεύραμεν, P. i. 117. ἐξευρὼν, I. iv. 97. ἐξευρόντα, N. viii. 34. ἐξευρεῖν, Fr. Inc. xxxvii. 5.

ἐξεύχομαι. ἐξεύχετο, O. xiii. 85.

ἐξηκοντάκι, O. xiii. 141. v. Not.

ἐξίημι. ἐξίει, P. i. 176.

ἐξίκομαι (ἐξικνέομαι). ἐξικόμαν, P. iii. 136. ἐξικέσθαν, N. x. 119. ἐξίκηται, P. iv. 474. I. vii. 26. ἐξίκετο, P. xi. 53. ἐξικέσθαι, I. vii. 61. v. Not.

ἐξοπίσω, O. vii. 124.

ἔξορκος, O. xiii. 140. sed v. V. L.

ἔξοχος. ἔξοχον, P. ix. 90. O. vi. 86. N. i. 91. N. vi. 79. ἔξοχοι, N. iv. 84. ἔξοχα, O. i. 4. viii. 30. P. v. 34. ἐξοχώτερος, N. iii. 124. ἐξοχώτατοι, N. ii. 27. ἐξοχωτάτους, Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron. p. 11. ἐξοχώτατα, N. iv. 149.

ἐξόχως, O. ix. 104.

ἐξυφαίνω. ἐξύφαινε, N. iv. 71. ἐξυφαίνονται, P. iv. 490.

ἔξω, P. i. 85. xi. 61. I. vi. 105. O. vii. 85. P. iii. 149.

ἔξωθεν, Fr. Inc. lxi. 2.

ἐοικός. v. εἴκω.

ἑορτά. ἑορτὰν, O. iii. 61. vi. 116. 161. x. 70. N. xi. 34. ἑορταῖς, O. v. 11. N. ix. 26. P. viii. 94.

ἑός. ἑὸν, O. vii. 9. P. ii. 75. iv. 479. ἑῷ, I. vii. 53. ἑᾶς, P. iv. 332. ἑᾷ, O. vi. 103. vii. 123. P. ii. 169. ἑὰν, N. vii. 36. O. x. 46. P. iv. 283. ix. 67. I. viii. 63. ἑαῖς, N. i. 68.

ἐπάγω. ἐπάγει, O. ii. 68. v. Not. ἐπάγαγες, P. viii. 95. ἐπήγαγεν, Fr. Scol. i. 4. p. 13.

ἐπαγγέλλω. ἐπαγγέλλοντι, P. iv. 55.

ἐπαείρω. ἐπαείροντι, O. ix. 31.

ἐπαινέω. ἐπαινέοντι, P. v. 144. ἐπαινήσομεν, P. x. 107. ἐπαινήσαις, P. iv. 336. ἐπαινήσαντες, P. iv. 299. ἐπαινῆσαι, N. v. 35. ἐπαινέων, O. xiii. 1. ἐπαινεῖν, P. ii. 124.

ἔπαινος, Fr. Inc. clxxx.

ἐπαΐσσω. ἐπαΐσσων, I. iv. 10.

ἐπαΐω. ἐπαΐωσιν, Fr. Dithyramb. iii. 17. p. 50.

ἐπάκοος. ἐπάκοοι, O. xiv. 21.

ἐπακτός. ἐπακτὸς, P. vi. 10. ἐπακτὸν, O. x. 107.

ἐπάλπιος, P. viii. 120.

ἐπάμερος. ἐπάμεροι, P. viii. 135.

ἐπανατέλλω. ἐπαντέλλων, O. viii. 37.

ἐπάξιος. ἐπάξιον, N. vii. 131. I. iv. 76.

ἐπαοιδά. ἐπαοιδαῖς, P. iii. 92. ἐπαοιδὰς, P. iv. 385.

ἐπαρκέω. ἐπάρκεσε, N. vi. 103.

ἐπασκέω. ἐπασκήσω, N. ix. 23. v. Not. ἐπασκήσει, Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἐπαυρέω. ἐπαῦρον, P. iii. 65. ἐπαύρεο, N. v. 89.

ἐπαυχένιος. ἐπαυχένιον, P. ii. 172.

ἐπεὶ (*quoniam*), O. iv. 22. vii. 166. x.

106. P. iv. 217. I. ii. 66. iii. 59. viii. 67. (*postquam*), O. vi. 44. P. ii. 67. v. 112. ix. 140. N. vii. 52. Fr. Inc. lx. 2. (*siquidem*), O. i. 127. N. x. 26. I. viii. 148. (*nam*), O. ii. 178. xiv. 6. P. vii. 4. N. vi. 38. (*a quo*), O. i. 40. et enim, O. ix. 43.

ἐπείγω. ἐπειγόμεναι, N. iv. 55. ἐπειγομένων, P. ix. 119. ἐπειγομένους, P. iv. 59. ἤπειγεν, O. viii. 62.

ἔπειμι. ἔπειμι, I. vii. 58. ἐπέσσεται, O. xiii. 140. ἔπεστι, P. viii. 138. N. vii. 33. ἐπῄει, corr. Fr. Inc. xv. p. 64.

ἔπειτα, N. iii. 94. x. 151. 169. I. vii. 27. O. ix. 129. P. v. 128. N. iii. 85. O. viii. 76. P. iv. 376.

ἐπέρχομαι. ἐπερχόμενος, P. vi. 46. ἐπῆλθε, P. iv. 50. ἐπελθὼν, O. x. 9.

ἐπέτης. ἐπέταν, P. v. 5.

ἔπετος, ἐπέτειος, Fr. Inc. cxxiv.

ἐπεύχομαι. ἐπεύξασθαι, P. iii. 137.

ἐπέχω. ἔπεχε, O. ii. 160.

ἐπηετανός. ἐπηετανὸν, N. vi. 19.

ἐπήρατος. ἐπήρατον, I. vi. 17. P. v. 98. v. V. L.

ἐπὶ, cum Genit. P. viii. 66. 127. O. i. 124. N. v. 3. 4. P. iv. 485. c. Dat. O. ii. 164. P. iv. 64.* Fr. Dithyramb. i. 2. O. i. 180. viii. 13. P. viii. 107. I. viii. 28. N. viii. 83. O. ii. 21. Fr. Hyporchem. vi. O. vi. 118. Fr. Thren. i. 14. P. ix. 43. v. 168. ubi em. ἔτι. O. vi. 140. N. vi. 100. P. ii. 89. I. i. 35. P. ix. 156. Fr. Inc. cv. I. i. 65. P. v. 160. i. 163. ix. 19. ii. 35. Fr. Parthen. iv. 4. P. iv. 331. N. i. 29. x. 132. P. iv. 290. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. P. iv. 523. O. iii. 39. Fr. Dithyramb. vi. 4. O. x. 38. P. iv. 40. i. 14. Fr. Inc. in Add. O. xiii. 150. P. xii. 4. N. ix. 21. 53. I. v. 43. O. xiii. 48. N. v. 24. O. xi. 13. P. i. 70. I. vii. 19. P. x. 58. O. xiv. 23. N. iii. 6. c. Accus. N. x. 19. O. xiii. 80. I. iv. 15. O. iii. 18. P. i. 136. N. vii. 7. O. viii. 64. N. ix. 19. P. iii. 122. Fr. Dithyramb. iii. 10. P. ix. 93. 119. N. x. 91. P. iv. 317. N. vi. 48. v. Not. P. xi. 73. Fr. Inc. lxxxix. 3. P. iv. 361. I. iv. 70. N. vi. 81. Fr. Inc. xxxv. Fr. Dithyramb. iii. 20. O. i. 71. viii. 16. P. x. 83.

ἐπιβαίνω, βάω, βῆμι. ἐπιβαίνει, O. vii. 82. ἐπέβασεν, I. i. 55. ἐπέβαν, N. x. 81. i. 27. v. V. L. ἐπέβα, N. iii. 34. ἐπέβαινεν, Fr. Prosod. ii. 3. in Del.

ἐπιβάλλω. ἐπιβαλὼν, P. xi. 22. ἐπιβάλεν, P. ix. 20.

ἐπίβδα. ἐπίβδαν, P. iv. 249. v. Not.

ἐπιβουλία. ἐπιβουλίᾳ, N. iv. 60.

ἐπιβρίθω. ἐπιβρίσας, P. iii. 190.

ἐπιγείνομαι. ἐπιγεινομένων, P. iv. 83.

ἐπιγουνίδιος. ἐπιγουνίδιον, P. ix. 107.

ἐπιδεικνύω. ἐπέδειξεν, N. xi. 19. ἐπεδείξαντο, P. iv. 450.

ἐπιδέξιος. ἐπιδέξια, P. vi. 19. v. Not.

ἐπίδοξος. ἐπίδοξον, N. ix. 110.

ἐπιεσσάμενος, ἐπιεσσόμενος. v. ἐφέω.

ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζευχθέντες, O. iii. 11.

ἐπιθορέω. ἐπιθορὼν, P. iv. 64.

ἐπίκαιρος. ἐπικαιρότατος, P. iv. 480.

ἐπικλάζω. ἐπέκλαγξε, P. iv. 40.

ἐπίκοπος. ἐπίκοπον, Fr. Inc. vii. 4.

ἐπίκουρος. ἐπίκουρος, O. xiii. 137. ἐπίκουρον, O. i. 177.

ἐπικρατέω. ἐπικρατεῖν, N. viii. 9. v. Not.

ἐπίκρυφος. ἐπίκρυφον, O. viii. 92.

ἐπικύρω. ἐπικύρσαις, O. vi. 10. ἐπικύρσαιεν, P. x. 32.

ἐπικώμιος. ἐπικώμιος, N. viii. 85. ἐπικωμίαν, P. x. 9. ἐπικώμια, N. vi. 56.
ἐπιλανθάνω ex λήθω. ἐπιλέλαθα, O. x. 4. ἐπιλασθὲν, Fr. Epinic. ii. 6. p. 8.
ἐπίλασις. ἐπίλασιν, P. i. 89.
ἐπίλοιπος. ἐπίλοιποι, O. i. 53.
ἐπιμίγνυμι a μίγω. ἐπέμιξε, P. ii. 59. ἐπιμίξαι, N. ix. 74. ἐπιμίξαις, N. iii. 107.
ἐπιμομφά. ἐπιμομφὰν, O. x. 11.
ἐπινέμω. ἐπίνειμαι, O. ix. 12.
ἐπινεύω. ἐπενεύσαν, I. viii. 99.
ἐπίνικος, et ιος. ἐπίνικον, O. viii. 99. ἐπινικίοισιν, N. iv. 127.
ἐπίνομος. ἐπίνομον, P. xi. 13. v. Not.
ἐπιπέμπω. ἐπιπέμπετε, Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 50.
ἐπίπερθεν, Fr. Inc. v. 1. pro ἐφύπερθεν.
ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπει, P. viii. 63.
ἐπίσκοπος. ἐπίσκοποι, O. xiv. 5.
ἐπισκότειος. ἐπισκότειον, in def. Solis, p. 61.
ἐπισπείρω, ἐπισπείρων, N. viii. 67.
ἐπισπέομαι (ἐφέπομαι). ἐπίσποντο, P. iv. 237.
ἐπίςαμαι. ἐπίςα, P. iii. 143. ἐπίςανται, O. vi. 43. ἐπίςασαι, P. viii. 8.
ἐπιςατέω. ἐπιςατεῖ, N. vii. 72.
ἐπιςείχω. ἐπιςείχοντα, I. vi. 29.
ἐπιςεφανόω. ἐπεςεφάνωσε, O. ix. 168.
ἐπιτακτός. ἐπιτακτὸν, P. iv. 421.
ἐπιτανύω. ἐπιτανύσας, O. ii. 164.
ἐπιτέλλω. ἐπίτειλον, N. x. 145. ἐπιτελλόμενος, P. i. 135.
ἐπιτέρπομαι. ἐπιτερπόμενον, O. v. 51.
ἐπιτίθημι. ἐπιτίθησι, P. ii. 16.
ἐπιτεύχω. ἐπιτεῦξαι, O. viii. 43.
ἐπιτόσσω. ἐπέτοσσε, P. iv. 43. v. Not. V. L. ἐπιτόσσαις, P. x. 52.
ἐπιτρέπω. ἐπιτρέψοντι, O. vi. 36. ἐπέτραπε, O. iii. 64.
ἐπίτροπος, O. i. 171.
ἐπιφανής. ἐπιφανέςερον, P. vii. 7.
ἐπιφέρω. ἐπιφέροισα, O. i. 50.
ἐπιφλέγω. ἐπιφλέγει, P. xi. 69. ἐπιφλέγων, O. ix. 34.
ἐπιχέω. ἐπέχευαν, I. viii. 128. ἐπεχέειν, V. L. Fr. Dithyramb. i. p. 49.
ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων, Fr. Inc. iv. 3. O. xii. 10. N. x. 116. I. viii. 48. O. vii. 93. ἐπιχθονίοις, O. vi. 85.
ἐπιχώριος. ἐπιχώριος, P. iv. 141. 209. N. v. 82. ἐπιχώριον, P. viii. 114. N. iii. 116. O. xiii. 104. ἐπιχωρίων, I. vii. 2. P. v. 155. ἐπιχωρίοις, P. ix. 178. ἐπιχώρια, P. iii. 38.
ἐπιψαύω. ἐπιψαύειν, P. iv. 164. ἐπίψαυσαν, I. iv. 17.
ἔποικος. ἐποίκων, O. ix. 105.
ἐποίχομαι. ἐποίχονται, O. iii. 72.
ἐπόπτομαι. ἐπόψατο, Fr. Prosod. ii. 7. p. 33. ἐποψόμενος, O. viii. 69.
ἐποπτεύω. ἐποπτεύει, O. vii. 19.
ἐπόπτης. ἐπόπταις, N. ix. 12.
ἔπος. ἔπος, Fr. Inc. xxix. O. vi. 25. P. ii. 121. I. i. 63. P. iv. 15. 186. iii. 3. ii. 148. N. iii. 92. I. vi. 61. N. x. 150. I. vi. 99. P. vi. 37. ἔπει, O. xiii. 138. ἔπεα, N. vii. 71. ἐπέων, I. iv. 67. N. ix. 7. I. viii. 101. O. ix. 72. P. iv. 52. 245. 532. iii. 200. O. iii. 14. I. vii. 26. P. iv. 99. N. ix. 16. ii. 2. v. Not. N. vi. 49. ἔπεσσιν, O. i. 138. N. vii. 102. O. xiii. 35.
ἐπουράνιος. ἐπουράνιοι, Fr. Thren. iii. 4. p. 27.
ἑπτὰ, O. vii. 132. N. ii. 35.
ἑπτάγλωσσος. ἑπτάγλωσσον, N. v. 43.
ἑπτάκις, O. xiii. 56.

P. x. 80. ἐρειδομένα, P. iv. 476. ἐρειδόμενον, I. i. 52.
ἐρείπω. ἐριπόντι, O. ii. 76.
ἔρεισμα, O. ii. 12. Fr. Dithyramb. x. 2. v. Not. p. 55.
ἐρετμός. ἐρετμῶν, P. iv. 31.
ἐρεύγω. ἐρεύγονται, P. i. 40. Fr. Thren. i. p. 25.
ἐρευνάω. ἐρευνᾶν, O. xiii. 161. ἐρεύνασεν, N. iii. 42. ἐρευνασάτω, Fr. Inc. vii. 3. ἐρευνᾶσαι, Fr. Inc. xcix. 3.
ἐρέφω. ἔρεφον, O. i. 110. ἔρεφε, N. vi. 73. ἔρεψαν, O. xiii. 45. ἐρέφοντα, I. iv. 93. ἔρεπτον, P. iv. 427. v. V. L.
ἐρέω. ἐρέω, P. ix. 89. O. viii. 75. Fr. Inc. cxii. P. v. 145. iv. 252. i. 149. ἐρεῖ, N. vii. 100.
ἔρημος. ἐρήμας, O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. v. Not. ἐρήμου, O. xiii. 126. ἔρημοι, N. x. 134. ἐρήμων, P. iv. 46.
ἐρημόω. ἐρήμωσεν, I. iv. 27. ἐρήμωσαν, P. iii. 174. ἐρημώσασα, P. iv. 479. ἐρημωθεῖσα, Carm. in def. Solis. 2. p. 44. emend.
ἐριβρεμέτης. ἐριβρεμετᾶν, I. iv. 78.
ἐρίδρομος. ἐριδρόμου, P. vi. 11. 3. v. Not. ἐρίδρομοι, O. xi. 21.
ἐρίζω. ἐρίζει, N. viii. 38. ἐρίζοντι, N. v. 72. ἐρίζειν, P. ii. 162. iv. 507. ἐρίσας, I. viii. 61. ἐρίζεται, O. i. 155. ἐριζόμενοι, I. iv. 49. ἐριζόμεναι, I. v. 4.
ἐρικλάγκτας. ἐρικλάγκταν, P. xii. 38.
ἐρίπλευρος. ἐριπλεύρῳ, P. iv. 419.
ἔρις. ἔρις, N. x. 135. ἔριν, N. viii. 87. ἔριδα, N. iv. 152. v. V. L.
ἔριφος. ἐρίφων, v. Not. Fr. Hymn. v. p. 38.
ἐρίτιμος. ἐρίτιμοι, O. xiii. 59.
ἕρκος. ἕρκος, P. ii. 147. v. 151. ἑρκέων, N. iii. 89. ἕρκεσιν, N. x. 68. v. Not.
ἔρνος. ἔρνος, Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 50. Fr. Prosod. i. 2. in Del. ἔρνεϊ, I. iv. 77. ἔρνεσιν, N. vi. 64. I. i. 38. N. xi. 37. I. i. 94. ἔρνεα, N. vi. 32.
ἑρπετὸν, Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. P. i. 47.
ἕρπω. ἕρπει, I. iv. 68. ἕρποι, O. xiii. 148. N. vii. 100. εἷρπε, Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. ἕρπων, N. iv. 69. ἑρπόντων, P. iv. 249. ἑρπόντεσσι, O. vii 95.
ἐρυθρός. ἐρυθρῷ, P. iv. 448.
ἐρύκω. ἐρύκει, N. iv. 54. ἐρύκετον, O. x. 7.
ἐρύω. ἐρύσαις, N. vii. 98. ἐρυσάμενοι, N. ix. 54. v. V. L.
ἔρχομαι. ἔρχομαι, O. v. 44. N. vii. 101. P. ii. 7. ἔρχεται, P. iii. 189. O. i. 161. ἔρχονται, O. vi. 123. N. i. 48. ἐρχόμενον, P. v. 17. ἐρχομένοις, P. i. 66. ἤλυθεν, P. iii. 177. x. 74. N. x. 149. ἤλυθον, P. iv. 221. 362 viii. 59. ex emendat. V. L. I. vi. 84. ἦλθες, P. v 68. ἦλθε, O. i. 70. vi. 73. v. Not. P. iv. 129. N. vi. 21. I. iv. 90. N. x. 123. ἦλθον, P. iv. 238. v. V. L. P. iv. 305. 352. ix. 206. N. vi. 40. O. ix. 124. ἔλθῃς, I. ii. 69. P. viii. 137. ἐλθεῖν, O. iii. 69. vi. 47. P. i. 67. 102. iii. 28. Fr. Inc. xxvi. 2. I. vii. 66. ἐλθὼν, O. i. 114. 178. vii. 57. P. vi. 10. viii. 43. N. iv. 37. P. iv. 79. O. vi. 114. ἐλθόντος, P. iii. 43. N. x. 91. ἐλθόντα, O. iii. 48. vii. 52. xiii. 83. ἐλθόντες, P. iv. 92. ἐλθόντεσσι, P. iv. 53. ἐλθόντας, P. iv. 284. N. iv. 83.
ἔρομαι. εἴρετο, O. vi. 82.
ἔρως. ἔρως, P. x. 93. I. viii. 64. ἔρωτι, Fr. Scol. ii. 1. ἔρωτες, Fr. Inc.

xlvii. 1. N. iii. 51. ἐρώτων, N. viii. 8. xi. 63. Fr. Scol. iv. 1. p. 20. i. 4. p. 14. ii. 3. p. 18.

ἐς, P. xi. 7. O. vii. 122. N. ix. 3. Fr. Thren. iv. 3. O. i. 126. Fr. Scol. i. 2. Fr. Epinic. ii. 3. in Hieron. Fr. Inc. lix. 1. I. vii. 17. N. ix. 8. I. ii. 3. O. iii. 45. N. ix. 6. xi. 3. ix. 41. P. iii. 59. 177. iv. 334. N. i. 62. P. vi. 4. 12. I. viii. 45. v. 28. vi. 41. vii. 65. P. iv. 136. O. vi. 108. P. iv. 376. O. viii. 63. P. x. 47. O. ii. 89. N. vi. 83. vii. 91. O. ii. 64. vi. 20. vii. 57. Fr. Scol. ii. 19. N. i. 54. I. vii. 58. P. iii. 189. N. ix. 49. P. ii. 65. Fr. Inc. xlvii. 5. xlvi. Carm. in def. Solis. v. 11. Fr. Inc. cxii. P. iii. 63. iv. 368. N. x. 25. iv. 111. vii. 70. viii. 35. P. xi. 7. O. iii. 61. i. 62. P. v. 103. O. i. 16. P. x. 71. i. 66. I. vi. 39. 52. O. vii. 61. P. v. 90. O. v. 32. 52. vi. 75. I. vi. 91. O. i. 121. x. 16. ii. 123. 152. N. ix. 41. I. viii. 89. v. 28.

ἐσαὶ, O. xi. 10. v. Not.

ἐσέρχομαι. ἐσῆλθεν, N. x. 29. ἐσελθὼν, P. iv. 78. v. Not. P. x. 50. ἐσελθόντα, (v. V. L.) P. iv. 213. ἐσερχομένοις, P. i. 66. v. V. L.

ἐσθάς. ἐσθάς, P. iv. 140. ἐσθᾶτος, P. iv. 451.

ἐσθλός. (ἐσθλὸς, et ἐσλὸς, *in Pindaro inconstanter scribitur.*) ἐσθλοὶ, O. ii. 112. ἐσθλῶν, O. ii. 177.

ἐσλός. ἐσλοῦ, O. xiii. 143. N. ii. 33. ἐσλὸν, O. i. 160. xii. 17. P. iii. 145. iv. 311. ix. 158. N. ix. 14. I. iii. 12. P. iv. 494. I. v. 17. 52. viii. 131. ἐσλοὶ, O. iv. 9. ἐσλῶν, O. ii. 35. N. viii. 37. v. Not. V. L. N. x. 37. ἐσλοῖς, P. iii. 117. ἐσλοῖσιν, Epinic. iv. 2. p. 8. P. i. 163. N. v. 86. ἐσλὸς (Dorice pro ἐσθλοὺς, v. V. L.) N. i. 34. iii. 50. v. Not. ἐσλοὺς, P. x. 108. ἐσλὰ, O. viii. 110. P. viii. 103.

ἔσοδος vel εἴσοδος. εἴσοδον, P. vi. 50. ἔσοδοι, P. v. 156.

ἔσοπτρον, N. vii. 20.

ἑσπέριος. ἑσπέριος, N. vi. 66. ἑσπερίαις, P. iii. 32.

ἕσπερος. ἑσπέρας, P. iv. 70. ἑσπέρα, P. xi. 18. ἑσπέραις, I. viii. 94. ἕσπερον, O. x. 90.

ἕσπομαι. ἕσπετο, O. vi. 122. ἕσποιτο, O. ix. 123. P. x. 26. ἕσπηται, O. viii. 15. ἑσπόμενοι, I. v. 46. ἕσπεσθαι, I. vi. 25.

ἑστία. ἑστίᾳ, O. xii. 21. ἑστίαν, O. i. 17. I. iv. 28. P. xi. 21.

ἐσχατιά. ἐσχατιὰν, P. xi. 86. O. iii. 77. ἐσχατιαῖς, I. vi. 17.

ἔσχατος. ἔσχατον, P. x. 45. O. i. 181. Fr. Inc. lxxxiv. ἐσχάτων, N. x. 59. ἐσχάτας, N. iii. 39. ἐσχάταις, I. vii. 50. ἐσχάταισιν, I. iv. 19.

ἑταίρα. ἑταῖραι, P. iii. 31. ἑταιρᾶν, P. ix. 36. v. V. L.

ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖρον, Fr. Inc. xxvii. ἑταῖροι, P. iv. 425. ἑταίρων, P. v. 34. I. vii. 17. ἑταίροις, O. ix. 7. ἑταίρους, O. vi. 148. N. xi. 4.

ἔτειος. ἐτείων, I. iv. 114.

ἕτερος. ἕτερος, P. iii. 62. ἑτέρα, in V. L. N. vii. 9. ἑτέρου, P. xi. 38. ἑτέρας, P. ii. 145. ἕτερον, N. vi. 42. P. ii. 110. O. vii. 158. N. viii. 5. ἕτεροι, N. viii. 63. P. v. 230. ἕτεραι, N. i. 36. ἕτερα, N. vii. 9. ἑτέροις, P. x. 93. ii. 95. 164. ἑτέροισιν, P. iv. 442.

ἐτήτυμος. ἐτήτυμον, O. x. 66. N. vii. 92.

ἔτι, O. i. 175. ii. 27. P. iii. 71. 112. x. 39. 88. N. ii. 9. v. V. L. I. i. 92.

ἔτος. ἔτει, Fr. Thren. iv. 4. ἐτέων, O. ii. 169. N. xi. 51.

ἑτοῖμος. ἑτοῖμος, P. vi. 7. N. iv. 120. O. vi. 18. ἕτοιμον, O. i. 111. ii. 138. iv. 24.

ἔτυμος. ἔτυμον, P. i. 133.

ἐτύμως, O. vi. 129.

εὖ, I. i. 73. P. i. 192. N. iii. 3. I. iv. 69. O. xi. 4. N. iv. 69. O. v. 37. P. iii. 186. ubi v. Not. P. iv. 510. I. v. 17. N. xi. 3. 4. P. ix. 87. 166. N. i. 46. P. ii. 133. O. iv. 7.

εὐαγκής. εὐαγκεῖ, N. v. 84.

εὐάγαν, N. x. 71. v. V. L.

εὐαγορία. εὐαγορίας, Fr. Scol. i. 7. p. 15.

εὔαθλος. εὐάθλου, I. vi. 3.

εὐαίνητος, P. iv. 315.

εὐαμερία. εὐαμερίας, I. i. 56.

εὔανδρος. εὔανδρον, N. v. 17.

εὐάνθεμος. εὐάνθεμον, O. i. 109.

εὐανθής. εὐανθής, O. vi. 144. Fr. Thren. i. 10. εὐανθεῖ, I. v. 16. P. i. 73. εὐανθέα, I. vii. 47. 71. P. ii. 113.

εὐανορία. εὐανορίαις, O. v. 46.

εὐάνωρ. εὐάνορι, O. i. 37. εὐάνορα, O. vi. 136. N. x. 66. O. x. 119. εὐάνορες, N. ii. 26.

εὐάρματος. εὐάρματος, P. ii. 9. εὐάρματον, I. ii. 24. P. iv. 13. v. Κυράνα. εὐάρματε, Fr. Inc. clxxiv.

εὐαχής. εὐαχέα, P. ii. 25.

εὔβουλος. εὔβουλος, I. viii. 68. εὐβούλου, O. xiii. 11. P. iii. 163. εὔβουλον, Fr. Inc. lxvii. et c. 1.

εὐδαιμονία. εὐδαιμονίας, P. iii. 150. εὐδαιμονίαν, P. vii. 22. N. vii. 82.

εὐδαίμων. εὐδαίμων, P. x. 33. εὐδαίμονος, P. iv. 491. I. vi. 37. εὐδαίμονι, O. ii. 34. εὐδαίμονα, N. vii. 147. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. εὐδαίμων, Fr. Thren. v. 1. p. 28. v. Not.

εὐδείελος. εὐδείελον, O. i. 178. P. iv. 136.

εὔδενδρος. εὐδένδροις, P. iv. 131. εὔδενδρον, O. viii. 13. εὐδένδρῳ, N. xi. 31.

εὐδία. εὐδίαν, P. v. 12. v. V. L. O. i. 158. I. vii. 52.

εὐδιανός. εὐδιανὸν, O. ix. 146.

εὔδματος. εὔδματον, P. xii. 5.

εὐδοξία. εὐδοξίᾳ, P. v. 9. N. iii. 70.

εὔδοξος. εὔδοξος, N. vii. 11. εὐδόξοιο, O. xiv. 33. εὐδόξῳ, P. xii. 10. εὔδοξον, O. i. 112. P. vi. 17. I. viii. 2.

εὕδω. εὕδεις, O. xiii. 95. εὕδει, P. i. 9. Fr. Thren. ii. 7. p. 25. I. vii. 23. εὑδόντεσσιν, Fr. Thren. ii. 8.

εὐειδής. εὐειδέα, I. viii. 62.

εὐεργεσία. εὐεργεσίαις, I. vi. 102.

εὐεργέτης. εὐεργέταν, O. ii. 171. P. ii. 43. v. 58. I. i. 77. εὐεργέται, P. iv. 54.

εὐερκής. εὐερκὲς, O. xiii. 156.

εὐζωά. εὐζωᾶς, P. iv. 233.

εὐήρατος. εὐήρατον, P. ix. 15. εὐηράτων, O. v. 21. εὐηράτοις, O. vi. 165.

εὐθαλλής. vid. εὐθηλής.

εὐθηλής. εὐθαλεῖ, P. ix. 128. v. V. L.

εὔθρονος. εὐθρόνου, I. ii. 8. N. iii. 145. εὐθρόνοις, O. ii. 39. P. ix. 105.

εὐθύγλωσσος, P. ii. 157.

εὐθύδρομος. εὐθύδρομον, O. x. 76. V. L.

εὐθυμάχας. εὐθυμάχαν, O. vii. 27. V. L.

εὔθυμος. εὔθυμον, O. v. 51.

εὐθυμία. εὐθυμίαν, I. i. 88. εὐθυμιᾶν, O. ii. 63.

ἐφαμέριος. ἐφαμερίων, Fr. Inc. lxxxvii. 2. ἐφαμερίαν, N. vi. 10.

ἐφάμερος. ἐφάμερε, Fr. Inc. clii. ἐφάμερον, I. vii. 57. cf. ἐπάμερος.

ἔφεδρος, N. iv. 156.

ἐφέζω. ἐφεζόμενοι, N. iv. 109.

ἐφέπω. ἐφέπεις, P. i. 57. ἔφεπε, O. ii. 18. P. vi. 33. ἐφέπων, P. iv. 524. i. 97.

ἐφέρπω. ἐφέρπων, O. vi. 164. ἐφέρπουσαν, Fr. Thren. ii. 9.

ἐφετμή. ἐφετμαῖς, P. ii. 39. I. vi. 26. P. iv. 415. ἐφετμὰς, O. iii. 19.

ἐφευρίσκω. ἐφεῦρε, P. xii. 13. ἐφευρομένοις, P. iv. 466.

ἐφέω, ἐφέννυμι. ἐπιεσσάμενοι, N. x. 82. ἐπιεσσόμενος, N. xi. 21.

ἐφημοσύνα. ἐφημοσύναν, P. vi. 20.

ἐφίζω. ἐφίζοισα, N. viii. 3. v. Not. V. L.

ἐφίημι. ἐφίητι, I. ii. 15.

ἐφίκομαι (ἐφικνέομαι). ἐφίκοιτο, I. v. 19.

ἐφορμάω. ἐφορμαθεὶς, N. x. 129.

ἐχέτης, Fr. Inc. cxxv.

ἔχθος. ἔχθεσιν, P. ii. 101.

ἔχθιστος. ἔχθιστον, O. viii. 91. P. xi. 41. ἐχθίστοις, P. iv. 176. v. V. L.

ἔχθρα, P. iv. 258.

ἐχθρός. ἐχθρὸν, P. ii. 154. ix. 169. I. iv. 82. ἐχθρῶν, P. viii. 124. ἐχθρὰ, O. ix. 57. P. i. 187. N. viii. 54. v. Not. ἐχθρᾷ, O. ii. 108. ἐχθρὰν, Fr. Inc. vii. 5. O. vii. 166. ἐχθρότατον, N. i. 98.

ἔχιδνα, Fr. Inc. xlii. v. Not.

ἔχω. ἔχω, O. vi. 140. N. vii. 83. O. xiii. 14. P. iii. 196. N. iii. 92. v. 38. ἔχεις, O. iv. 10. P. viii. 112. v. 61. ii. 104. I. v. 18. ἔχει, O. ii. 66. vi. 134. i. 95. P. v. 21. I. v. 59. N. iii. 71. N. vii. 138. P. viii. 34. O. i. 158. N. vii. 34. O. vii. 172. P. iv. 509. ix. 60. 136. N. vii. 77. iv. 58. I. iv. 61. O. ii. 138. N. iv. 78. O. ii. 66. N. x. 36. O. xiii. 50. P. v. 51. O. vii. 128. 159. ἔχομεν, N. iii. 128. ἔχοντι, O. x. 115. N. vii. 19. P. v. 108. ἔχειν, P. iv. 514. xii. 40. N. i. 45. P. v. 161. Fr. Inc. xcix. 3. O. ii. 125. i. 173. N. vi. 93. I. i. 87. N. xi. 16. O. vi. 13. Fr. Inc. cxxvi. P. viii. 130. O. i. 150. ἔχοισα, P. ix. 56. viii. 4. ἐχοίσας, O. ii. 141. ἔχοντα, P. iii. 9. O. ii. 82. P. v. 141. ἔχοντες, O. ii. 111. v. 37. N. iv. 123. ix. 77. ἔχεν, P. iv. 140. v. V. L. O. ix. 92. I. viii. 64. O. ix. 51. εἶχεν, I. ii. 7. ἔχον, O. vii. 137. ἔχοι, N. vii. 131. ἔχοιεν, N. vii. 148. ἕξει, N. iii. 20. εἴχετο, P. iv. 414. 435. vide σχέω.

ἕψω. ἕψοι, O. i. 133. ἑψόμενος, N. iv. 133.

ἑωσφόρος, em. I. iv. 40. v. ἀωσφόρος.

Z.

ζάθεος. ζαθέῳ, Fr. Inc. lxxxvi. 3. ζαθέᾳ, I. i. 45. P. v. 94. ζάθεον, O. x. 53. ζαθέαν, N. vii. 136. ζαθέων, Fr. Epinic. v. in Hieron. ζαθέοις O. iii. 39.

ζάκοτος. ζακότοιο, N. vi. 89. ζακότῳ, Carm. in def. Solis. 20. p. 44.

ζάλη. ζάλαις, O. xii. 16.

ζαλωτός. ζαλωτὸν, O. vii. 10.

ζαμενής. ζαμενὴς, P. ix. 65. v. Not. N. iii. 111. P. iv. 17. Fr. Inc. lxxiii. 1. clxxxi. ζαμενεῖ, N. iv. 21.

ζεύγλα. ζεύγλᾳ, P. iv. 204.

ζεύγω. ζεύξω, I. i. 7. ἔζευξεν, P. x. 102. ζεῦξον, O. vi. 37. ζεῦξαι,

Θ.

θαέομαι. θαέομαι, P. viii. 64. v. Not. cf. V. L. ad I. i. 3.

θαητός. θαητὸς, I. iv. 40. θαητὸν, O. iii. 65. P. vii. 11. N. xi. 15. O. vi. 3. P. ix. 191. iv. 470. x. 89. θαητὰν, N. i. 54. θαητοῖσι, P. iv. 142.

θάλαμος. θαλάμου, O. vi. 2. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 50. N. i. 62. P. ix. 122. iii. 19. N. xi. 3. O. v. 30. vii. 53. P. ii. 61. Fr. Inc. lxxxix. 2. P. iv. 285.

θάλασσα. θαλάσσας, O. vii. 113. N. vi. 81. Fr. Inc. lxxxiv. θαλάσσᾳ, O. ii. 51. P. ix. 84. θάλασσαν, Fr. Inc. xv. 1. P. iii. 121.

θαλασσαῖος. θαλασσαῖον, P. ii. 92.

θαλάσσιος. θαλασσίαις, N. iii. 101.

θάλεια. θάλειαν, N. x. 99. v. V. L.

θαλία. θαλίας, O. vii. 173. θαλίαις, O. x. 93. P. i. 73. x. 53.

θαλερός. θαλερὰν, N. i. 110.

θαλέω. θάλησε, N. iv. 143. v. V. L. θάλησεν, N. x. 78. v. V. L. v. θάλλω.

θάλλω. θάλλει, O. ix. 27. P. iv. 115. ἔθαλλε, O. iii. 40. θάλλων, I. iii. 10. vii. 70. θάλλοντος, I. vi. 1. θάλλοντες, I. iv. 6. θάλλοισαν, P. vii. 22. ix. 15. θάλλοισα, I. v. 21. τεθαλότα, P. xi. 80.

θάλος, O. ii. 81. vi. 115. I. vii. 34. N. i. 2.

θαλπνός. θαλπνότερον, O. i. 8.

θάλπω. ἐθάλπετο N. iv. 23.

θαμὰ, O. i. 25. iv. 40. N. vii. 143. P. iii. 139. iv. 71. N. i. 25. 32. ii. 13. iv. 25. v. 69. Fr. Inc. xliv. 3.

θαμάκις, N. x. 72. I. i. 37.

θαμβέω. ἐθάμβεεν, N. iii. 86.

θάμβος. θάμβει, N. i. 85.

θαμινὰ, O. i. 85. N. iii. 78.

θάνατος. θανάτου, O. ii. 57. P. iii. 99. xi. 87. N. vii. 27. v. Not. N. ix. 68. θανάτοιο, P. vi. 38. Fr. Hyporchem. vi. p. 31. θανάτῳ, O. ii. 147. P. iii. 73. Fr. Thren. ii. 4. p. 25. P. iv. 331. θάνατον, O. x. 49. P. x. 75. N. iv. 96. x. 144. 155.

θάνω. vid. θνήσκω.

θαρσαλέος. θαρσαλέα, N. ix. 117.

θαρσέω. θαρσήσαις, P. iv. 179. θαρσέων, O. ix. 163.

θάρσος, P. v. 148.

θᾶσσον, O. ix. 35. P. iv. 322.

θαῦμα. θαῦμα, P. i. 50. N. x. 94. θαύματα, O. i. 43. v. V. L.

θαυμάζω. θαυμάζω, Fr. Scol. i. 12. p. 16. θαυμάσαι, P. x. 76. θαύμασον, P. ix. 53.

θαυμαίνω. θαύμαινε, O. iii. 57.

θαυμάσιος. θαυμάσιον, P. i. 49.

θαυμαστός. θαυμαστὸν, O. ix. 144. P. ii. 86. iii. 126. iv. 289. 429. N. ix. 108. I. iv. 36. θαυμαστὰν, P. x. 48. θαυμασταὶ, I. v. 8. θαυμαστά, O. i. 43. in V. L.

θάω, θάομαι. v. V. L. ad I. i. 3.

θεά. θεὰ, I. viii. 98. θεᾶς, O. xiii. 107. N. v. 75. θεᾷ, O. vii. 75. θεᾶν, I. viii. 132.

θεάω. θεῶμ', Carm. in def. Solis. 2. p. 44. v. V. L. et V. L. ad P. viii. 64.

θεῖος. θεῖος, P. vi. 38. iv. 211. θεῖον, P. iv. 465. O. ii. 159. θείαις, Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 34.

θέλγω. θέλγει, P. i. 22. θέλξαν, N. iv. 5. v. V. L.

θέλω. vid. ἐθέλω.

θέμεθλον. θεμέθλοις, P. iv. 28. θέμεθλα, P. iv. 320.

θέρειος. θερείαις, I. ii. 61. v. Not.
θερινός. θερινῷ, P. iii. 87.
θερμαίνω. θερμαίνει, O. x. 104.
θερμός. θερμῷ, N. viii. 49. θερμὸν, N. iv. 7. θερμὰν, Fr. Inc. lix. 1. θερμὰ, O. xii. 27. N. x. 141. θερμᾶν, P. iii. 117.
θέρος, Carm. in def. Solis. v. 19. p. 44.
θέσις. θέσιν, O. iii. 14.
θεσπέσιος. θεσπεσία, N. ix. 16. θεσπέσιον, P. xii. 23. θεσπεσίων, I. iv. 67. θεσπεσίαις, I. vi. 64.
θέσφατος. θέσφατον, P. iv. 126. θεσφάτων, I. viii. 67.
θετός. θετὸν, O. ix. 95.
θευμερᾷ, N. vii. 122. corruptum, v. Not.
θεύμορος. θεύμοροι, O. iii. 18.
θέω. ex eo deducta vid. sub τίθημι.
θῆλυς. θήλειαν, O. iii. 52.
θήρ. θηρὸς, I. vi. 70. Fr. Inc. xlviii. p. 78. θηρῶν, P. ix. 103. I. iv. 78. θηρσὶ, Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. p. 11. θῆρας, N. i. 96. P. v. 81. ix. 40. N. iii. 41.
θηρεύω. θήρευε, P. iv. 161. θηρεύων, P. iii. 40. θηρευέμεν, N. xi. 62.
θησαυρός. θησαυρὸς, P. vi. 8. θησαυρὸν, O. vi. 111. P. xi. 8.
θίγω. θίγον, I. i. 26. θίγοισα, P. viii. 33. θιγέμεν, P. iv. 528. N. iv. 57. θίγειν, P. ix. 75.
θνάσκω (θνήσκω). θνάσκει, O. ii. 36. Fr. Epinic. ii. 6. p. 8. θνάσκομεν, I. vii. 59. θνάσκοντι, O. x. 108. θνασκόντων, O. ix. 54. τεθνακότων, N. vii. 47. τεθναότα, N. x. 139. θάνεν, P. xi. 47. θανεῖν, O. i. 131. P. iv. 157. θανέμεν, P. iv. 127. θανὼν, P. v. 126. N. viii. 61. θανόντος, P. viii. 74. θανόντα, I. viii. 80. 124. θανόντων, O. ii. 104. I. iv. 108. Fr. Inc. clxxxii. θανόντεσσι, O. viii. 102.
θνατός. θνατὸς, O. xiii. 44. θνατὸν, I. i. 85. N. ix. 112. x. 152. xi. 54. I. iv. 7. θνατᾶς, Fr. Inc. xcix. 3. θνατῶν, O. vi. 84. P. iii. 184. iv. 247. vi. 16. I. ii. 64. Fr. Inc. i. 2. iii. 3. θνατοῖς, O. i. 49. P. ii. 59. xii. 40. I. v. 20. iii. 6. Fr. Inc. xxxiv. θναταῖς, P. iii. 107. θνατὰ, N. xi. 20.
θοός. θοᾶς, P. iv. 43. O. vi. 171. θοᾷ, N. x. 130. O. i. 176. θοᾷ, Fr. Inc. lxxxix. 3. θοὸν, O. viii. 65. θοὰν, P. xi. 72. N. vii. 106. θοαὶ, O. xii. 4. θοᾶν, N. vii. 48. θοᾶν, Fr. Prosod. v. 4. p. 35. θοαῖς, N. vii. 41. P. v. 117. viii. 37. θοὰς, P. iv. 30. Carm. in def. Solis. v. 10. p. 44.
θορέω. θορὼν, P. ix. 212. iv. 64.
θόρυβος. θόρυβον, O. x. 88.
θράσος. θράσος, P. ii. 116. θράσεος, P. ii. 153. θράσει, Fr. Scol. ii. 13. p. 18.
θράσσω. θρασσέτω, I. vii. 56. v. Not.
θρασεομάχης. θρασεομαχᾶν, N. iv. 101.
θρασύγυιος. θρασύγυιον, P. viii. 52.
θρασυμάχανος, O. vi. 114. v. θρασεομάχης.
θρασυμήδης. θρασύμηδες, Fr. Epinic. iv. 2. p. 7. θρασυμήδεϊ, P. iv. 254. θρασυμήδεα, N. ix. 31.
θρασύμυθος. θρασύμυθον, O. xiii. 13.
θρασύπονος. θρασύπονοι, O. i. 156.
θρασύς. θρασεῖα, N. iii. 87. θρασεία, P. x. 68. θρασεῖ, N. v. 73. θρασὺν, I. vi. 65. Fr. Inc. xvi. θρασὺ, N. vii. 74. θρασέων, N. x. 5. θρασείαι, I. i. 15. v. V. L. Not. θρασεῖαν, P. xii. 13. Fr. Inc. lxxxv. 2.

θραύω. θραύσοι, O. vi. 164.

θρέψας, etc. vid. τρέφω.

θρῆνος. θρῆνον, P. xii. 14. I. viii. 128.

θρόνος. θρόνον, P. iv. 271. O. ii. 141. θρόνους, O. xiv. 16.

θρόος. θρόον, N. vii. 119. emend. Fr. Inc. xciii. 3.

θρώσκω, Fr. Inc. cxv. v. Not.

θυγάτηρ. θυγάτηρ, O. x. 5. ix. 24. P. iv. 81. iii. 14. Fr. Inc. xxxvi. 2. I. viii. 91. P. ix. 31. θυγατρὸς, O. vi. 161. viii. 106. i. 129. θυγατέρι, P. ii. 71. θυγατρὶ, P. ix. 194. θυγατέρα, P. v. 36. θύγατρα, N. iii. 98. θύγατερ, O. v. 4. N. iii. 17. P. viii. 3. O. iii. 47. Fr. Prosod. i. 3. in Del. p. 32. θύγατρες, P. iii. 173. I. viii. 39. θυγατέρες, N. iv. 4.

θύματα, Fr. Thren. i. 13. p. 23.

θυμός. θυμὸς, N. xi. 42. O. iii. 45. 68. I. vi. 71. θυμῷ, P. iv. 171. 322. iii. 113. I. vi. 63. O. ii. 15. viii. 8. P. ix. 170. N. v. 57. i. 60. P. iv. 130. O. vi. 61. θυμὸν, N. ix. 87. vii. 15. 135. P. i. 162. ix. 57. I. iv. 78. P. iv. 525 N. ix. 63. I. viii. 10. 57. N. vi. 97. iii. 100. I. vii. 2. P. ii. 136. O. vii. 78. θυμὲ, O. ii. 161. N. iii. 45. Fr. Scol. ii. 2. p. 16.

θύνω. θύνει, P. x. 84.

θύρα. θύραι, N. ix. 5. θύραις, N. i. 29.

θύρετρον. θυρέτροις, I. vii. 9.

θύσανος. θυσάνω, P. iv. 411.

θυσία. θυσίαν, N. x. 42. O. vii. 77. θυσίαις, O. vi. 132. θυσίαισι, P. v. 115. I. v. 38.

θύω, insanio, concitor. θύσισαν, P. iii. 58.

θύω. ἔθυε, O. x. 69. θύων, O. xiii. 98. θύσων, Fr. Inc. in Add. θύειν, Fr. Inc. xi.

θυόεις. θυόεντα, Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 50.

θωρήσσω. θωραχθεὶς, Fr. Dithyramb. i. 1. p. 49. v. V. L.

I.

ἰαίνω. ἰαίνει, P. i. 20. ii. 166. ἰάναιεν, O. vii. 78. ἰανθεὶς, O. ii. 26. Fr. Scol. i. 4. p. 13.

ἰάομαι. ἰᾶσθαι, P. iii. 81.

ἰατήρ. ἰατὴρ, P. iv. 480. ἰατῆρα, P. iii. 114.

ἰατρὸς, N. iv. 3.

ἰατός. ἰατὰ, I. viii. 30.

ἰαχή. ἰαχὰν, P. iii. 29.

ἰάχω. ἰάχει, Fr. emend ap. Herodian. Diatrib. tom. ii. Anecd. Villois. p. 95. in Add. p. 121.

ἰδέα. ἰδέα, O. x. 122.

ἰδεῖν, ἰδέμεν. vid. εἴδω.

ἴδιος. ἴδιος, O. xiii. 69. ἰδία, N. iii. 42. ἴδια, N. vi. 55.

ἴδρις. ἴδριν, O. i. 167.

ἱερομηνία. ἱερομηνία, N. iii. 4.

ἱερεύς. ἱερέα, P. ii. 31.

ἱέρεια. ἱέρεα, P. iv. 9.

ἱερός. ἱερᾶς, N. ix. 127. ἱερᾷ, P. x. 65. ἱερὸν, P. iv. 233. Fr. Encom. i. 2. p. 47. O. ii. 16. Fr. Inc. clv. vii. 3. ἱερὰν, P. xi. 15. iv. 11. 78. O. iii. 54. ἱεροὶ, P. v. 131. ἱερῶν, N. ii. 5. O. viii. 84. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 9. ἱερᾶν, P. ix. 70. ἱεροῖς, O. xiii. 20. vii. 88. P. iv. 339. ἱεραῖς, Fr. Inc. clxxv. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 50. ἱερῆσιν, Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἱεροὺς, N. vi. 102. ἱερώτατον, Fr. Inc. clxxiv.

ἱέω, ἵημι. ἵει, O. ix. 17. ἱεὶς, N. viii. 83. vi. 47. ἱέντα, O. xiii. 133.

ἵς. ἶνας, I. viii. 113.

ἵσαμι. ἵσαμι, P. iv. 441. ἵσαμεν, N. vii. 21. ἵςε, I. iv. 58. iii. 24. P. iv. 206. ἵσθι, O. xi. 11. N. v. 87. ἵςω, O. vi. 12. N. ix. 107. v. Not. I. vii. 37. ἵσαντι, P. iii. 52.

ἰσοδαίμων. ἰσοδαίμονα, N. iv. 136.

ἰσόδενδρος. ἰσοδένδρου, Fr. Inc. cl.

ἶσος et ἴσος. ἴσον, O. viii. 70. N. iii. 80. O. ix. 27. N. vi. 109. I. vi. 47. N. x. 162. xi. 52. O. iv. 38. ii. 109. ἴσα, N. vii. 7. v. V. L. Fr. Inc. lxi. 4.

ἵςημι. ἔςα, O. ix. 109. Fr. Inc. xv. 4. N. i. 85. ἔςαν, N. i. 29. I. viii. 128. ςάντα, I. vi. 54. ςάντες, N. v. 30. ςάμεν, P. iv. 12. ἑςαότα, N. v. 4. ἵςαμαι, N. viii. 32. ἵςαται, O. vii. 143. vid. ςάω.

ἱςίον. ἱςίον, P. i. 177. I. ii. 60. ἱςία, N. v. 93. ἱςίαν, P. iv. 521.

ἱςός. ἱςῶν, P. ix. 33.

ἰσχύς. ἰσχύος, O. i. 156. N. vi. 110. ix. 27. I. iv. 116. ἰσχὺν, N. xi. 41.

ἴσχω. ἴσχει, P. xi. 45. I. iv. 81.

ἰσώνυμος. ἰσώνυμον, O. ix. 97.

ἴϋγξ. ἴϋγγι, N. iv. 56. v. Not. ἴϋγγα, P. iv. 381.

ἰΰζω. ἴϋξεν, P. iv. 422.

ἰχθύς. ἰχθὺν, Fr. Inc. cxxxix.

ἰχνεύω. ἰχνεύων, (v. Not. V. L.) P. viii. 48. Fr. Inc. xxiv. 2. (ἰχνεύειν et οἰχνεύειν sæpius permutantur, v. Not. ib.)

ἴχνος. ἴχνος, emend. Fr. Inc. iv. p. 60. ἴχνεσιν, N. vi. 27. P. x. 20.

ἰὼ, Fr. Parthen. iv. 1. 3. p. 21.

K.

καββαίς. vid. καταβαίνω.

κᾶδος. κᾶδος, O. vii. 8. N. i. 84. P. iv. 199. κάδεα, I. viii. 15.

κάζω. κεκαδμένον, O. i. 42.

καθαρός. καθαροῦ, O. i. 40. καθαρᾶς, Fr. Scol. i. 17. p. 16. O. iv. 27. P. v. 3. O. vi. 39. καθαρῷ, O. x. 55. vi. 157. P. vi. 14. καθαρὸν, P. ix. 159. iii. 27. Fr. Inc. xcviii. 4. καθαρὰν, I. v. 29.

καθέλω. κάθελεν, P. iii. 103. καθέλοι, O. ix. 90. καθελὼν, O. x. 75.

καθέζω. καθέσσαντο, P. v. 55.

κάθημαι. καθήμενος, O. i. 133.

καθοράω. καθορᾷς, P. ix. 87.

καθύπερθε, P. ix. 55. Fr. Inc. xlvii. 1.

καὶ, postponitur, O. vi. 41. P. iv. 155. καὶ, etiam, P. iv. 391. viii. 39. καὶ, P. ii. 67. O. vii. 12. 49. P. iv. 321. N. i. 74. 100. O. viii. 74. P. x. 105. (vi explicandi, *nempe*), P. ix. 182. καὶ, N. vi. 10. I. viii. 9. P. iii. 120. iv. 530. iii. 116. καὶ μὰν, vere, P. iv. 514. I. iv. 21. καί μοι, N. x. 144. καί σύ τι καὶ, O. i. 44. καὶ, τὲ, τὲ, P. iv. 345. καὶ σοφοὶ, O. v. 37. καὶ, *etsi*, P. iv. 471. *sic*, N. ii. 4. καί τοι γὰρ, O. vii. 86. καὶ, *vel*, O. vii. 98. xiii. 116. 117. etc.

καιρός. καιρὸς, O. xiii. 68. P. iv. 509. ix. 135. καιροῦ, N. viii. 6. καιρῷ, P. viii. 9. Fr. Inc. lix. 5. καιρὸν, O. viii. 32. ix. 57. P. x. 5. I. ii. 32. N. i. 28. v. V. L. N. vii. 86. v. Not. P. i. 111. O. ii. 99. P. i. 157. Fr. Scol. ii. 1. p. 16.

καίω. καίοντο, N. x. 134. v. V. L. καιόμενος, P. iii. 181. καιομένοιο, P. iv. 401. καιομένα, P. iii. 77. καιομέναν, P. iv. 389.

κακηγορία. κακαγορίαν, P. ii. 97.

κακήγορος. κακαγόρως, O. i. 85.

κακολόγος. κακολόγοι, P. xi. 44.
κακοποιός. κακοποιὸν, N. viii. 56.
κακός. κακὸν, Fr. Inc. clxxxvii. 2. P. ii. 139. iv. 276. iii. 63. κακῶν, I. viii. 17. κακὰ, P. viii. 118.
κακόφρων. κακόφρονα, Fr. Inc. xli. v. Not.
κάλαμος. καλάμοιο, N. v. 71. v. Not. κάλαμον, O. x. 99.
καλέω. καλεῖ, P. xi. 14. Fr. Inc. lxv. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 50. καλέοισιν, I. ii. 41. N. ix. 98. καλέοισι, Fr. Parthen. ii. 2. p. 21. ἐκάλει, P. iv. 346. ἐκάλεσεν, O. i. 60. ix. 96. vi. 98. καλεῖν, P. ix. 116. v. Not. καλέσαι, I. viii. 11. καλέων, I. vi. 51. P. ii. 23. καλεῖσθαι, O. vi. 93. καλέσαντο, O. viii. 43. κέκληνται, O. vii. 140. κεκλημένον, P. iii. 119. καλεῦνται, Fr. Thren. iv. 9. p. 28.
καλλιγύναιξ. καλλιγύναικι, P. ix. 131.
καλλίκομος. καλλίκομον, P. ix. 186. καλλικόμοισιν, N. x. 17.
καλλίνικος. καλλίνικος, O. ix. 13. v. Not. καλλινίκου, P. i. 63. καλλίνικον, N. iv. 26. P. v. 142. I. i. 13. N. iii. 31. I. v. 69.
καλλίκρηνος. καλλικρήνου, Fr. Inc. lvi. 2. v. Not.
καλλίπεπλος. καλλιπέπλου, P. iii. 43.
καλλιπλόκαμος. καλλιπλοκάμῳ, O. iii. 2.
καλλίπλουτος. καλλίπλουτοι, O. xiii. 159.
καλλίπωλος. καλλίπωλον, O. xiv. 2.
καλλίροος. καλλιρόῳ, I. viii. 42. καλλιρόοισιν, O. vi. 143.
καλλίχορος. καλλιχόρῳ, P. xii. 45.
καλός. καλὸς, O. vii. 24. ix. 142. xiv. 9. P. ii. 131. v. V. L. N. iii. 32. I. ii. 7. καλὸν, O. x. 122. P. viii. 126. I. i. 64. P. ii. 72. O. vi. 17. Fr. Epinic. ii. 6. p. 8. Fr. Scol. i. 10. p. 14. καλῷ, Fr. Scol. iv. 2. p. 20. καλὰ, P. iv. 513. O. iii. 40. P. vii. 20. N. vi. 51. O. x. 109. N. i. 30. P. i. 165. ix. 171. iii. 149. O. i. 56. xiii. 14. καλῶν, I. iv. 72. O. i. 134. xi. 18. I. viii. 154. vii. 2. P. v. 155. xi. 76. I. vi. 31. O. i. 167. viii. 113. P. viii. 45. N. xi. 41. O. xiii. 64. Fr. Inc. cxii. N. vii. 87. v. Not. I. v. 19. καλοῖς, N. vii. 20.
καλλίων. κάλλιον, P. v. 15. N. xi. 32. N. xi. 32. καλλίονες, Fr. Hyporchem. i. 4. p. 29. κάλλιον, Fr. Prosod. v. 1. p. 35. καλλίονα, P. xi. 87.
κάλλιστος. κάλλιστος, N. v. 42. καλλίστα, N. x. 34. P. xii. 1. καλλίστᾳ, I. vi. 94. κάλλιστον, P. iv. 219. N. ii. 14. I. iv 99. P. iv. 332. O. ix. 15. iii. 27. P. vii. 1. καλλίσταν P. ix. 124. κάλλιστα, O. ix. 142. xiii. 55. καλλίσταις, Fr. Epinic. ii. 2. p. 8.
κάλπις. κάλπιδα, O vi. 68.
καλύπτω. καλύψαι, P. iv. 260. v. Not. P. xi. 41. N. ix. 15. v. Not. Fr. Inc. xcviii. 3. καλύψαιμι, N. viii. 65. κεκαλυμμένον, O. v. 36.
κάματος. καμάτου, P. xii. 50. N. x. 148. καμάτῳ, P. xii. 18. κάματον, P. v. 62. N. viii. 84. καμάταν, P. ii. 37. iii. 170. O. vi. 177. P. i. 89. I. viii. 2. N. i. 107. P. ii. 37.
καματώδης. καματώδεες, Fr. Inc. lxi. 2. καματωδέων, N. iii. 27.
κάμνω. κάμνε, P. i. 175. κάμον, P. i. 151. κάμοι, O. viii. 38. καμὼν, P. viii. 68. καμόντες, O. ii. 15. καμόντων, P. i. 156.

καταιθύσσω. καταιθύσσει, P. v. 13. v. Not. V. L. καταίθυσσον, P. iv. 147.
καταινέω. καταίνησαν, P. iv. 395.
κατάκειμαι. κατάκειται, I. i. 58. κατάκεινται, N. iv. 85.
κατακλάω. κατέκλασε, P. v. 45.
κατακλύζω. κατακλύσσει, O. x. 14. κατακλύσαι, O. ix. 76. κατακλυσθεῖσαν, P. iv. 67. κατακλύσασα, Carm. in def. Solis. v. 21. p. 44.
κατακρίνω. κατεκρίθη, Fr. Inc. xxxiv. v. V. L.
κατακρύπτω. κατακρύπτει, O. viii. 104. κατακρύψαις, N. i. 45.
καταμάρπτω. κατέμαρψεν, N. iii. 60. O. vi. 21. καταμάρψαισα, I. iv. 57.
καταμέμφομαι. καταμεμφθέντα, N. xi. 40.
καταμιαίνω. καταμιάναις, P. iv. 178. v. V. L.
κατανεύω. κατένευσεν, N. i. 18. v. 62.
καταπαύω. καππαύει, N. ix. 35. καταπαυομένοισιν, Fr. Prosod. v. 2. p. 35.
καταπέπτω. καταπέψαι, O. i. 87.
(καταπίμπρασθαι, Fr. Inc. cxiv. v. Not.)
καταπίπτω. κάπετον, O. viii. 50.
καταπνοά, P. v. 162.
καταρέω. κατεῤῥύη, Fr. Inc. cxc.
κατάρχω. κατάρχει, Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 52. (καταρχαὶ, v. V. L. καταχεῖ, V. L. ib.)
κατασπένδω. κατασπένδειν, I. vi. 12.
κατασχέω. κατασχοῖσα, N. x. 11. κατασχόμενος, P. i. 18. (Wakefield ad Georg. iv. 123. conj. καταρδόμενος, quia somnus *irrigat artus*.)
κατατίθημι. κατέθηκεν, P. v. 120. καταθηκαμένα, O. vi. 67. κατθηκάμεναι, P. ix. 108. καταθεὶς, Fr. Inc. vii. 1.
καταφημίζω. κατεφάμιξε, O. vi. 93.
καταφθίνω. κατέφθινε, I. viii. 102.
καταφαίνω. κατέφανε, N. x. 20.
καταφράζω. κατέφρασεν, O. x. 68.
καταφυλλοροέω. κατεφυλλορόησε, O. xii. 22.
καταχεύω. κατέχευας, P. i. 16.
κατελέγχω. κατελέγχεις, P. viii. 50. κατελέγχει, I. iii. 23. viii. 142. κατελέγχων, O. viii. 25.
κατέχω. κατέχει, N. viii. 42. v. Not. P. i. 187. I. iii. 3. κατέχοντι, O. vii. 18. κατέχων, I. vi. 104.
κατοικίζω. κατῴκισθεν, N. x. 8. Fr. Inc. clxvii.
κάτω, O. xii. 7. P. ii. 88. Fr. Thren. i. 2. p. 23. κατωτάρα, Fr. Inc. cxix. v. Not.
καυτήρ. καυτῆρα, P. i. 183.
καύχα. καύχας, N. ix. 17. v. V. L.
καύχημα, I. v. 65.
καυχάομαι. καυχᾶσθαι, O. ix. 58.
καύω (καίω). καυθεῖσα, N. x. 64.
καχλάζω. καχλάζοισαν, O. vii. 3. καχλάδων, corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 52. vid. κεχλάδω, et V. L. P. iv. 318. 319.
κέαρ, P. x. 33. I. v. 25. N. vii. 150.
κεδνός. κεδνὰν, P. ix. 216. O. viii. 105. κεδνοὶ, P. iv. 208. κεδναὶ, P. x. 111. κεδνᾶν, I. i. 5. κεδνότατον, I. viii. 48.
κεῖθι, N. ix. 26.
κεῖμαι. κεῖμαι, Fr. Inc. lxxxv. 1. κεῖται, P. i. 29. v. 126. viii. 107. N. vii. 51. I. v. 22. i. 58. Fr. Inc. li. κεῖνται, P. x. 110. κεῖτο, P. iv. 434. de sepulto, P. ix. 146. I. i. 36.
κεινὸς (κενός). κεινὸς, O. iii. 81. κεινὰν, O. ii. 116.
κεῖνος et ἐκεῖνος. ἐκεῖνος, O. ii. 179. viii. 81. κεῖνος, P. iv. 501. O. vi. 10. 137.

κλονέω. κλονέων, I. viii. 141. κλονέονται, P. ix. 85.

κλόνος. κλόνῳ, Fr. Inc. xxxvi. v. Not.

κλύω. κλύειν, P. i. 175. κλύοντες, P. iv. 103.

κλῦμι et κέκλυμι. κλῦτε, O. xiv. 6. κέκλυτε, P. iv. 22. κλῦθ', Fr. Inc. xxxvi. 2.

κλυτόμαντις. κλυτόμαντι, Fr. Inc. lxxxvi. 3.

κλυτόκαρπος. κλυτοκάρπων, N. iv. 124.

κλυτός. κλυτὸς, P. ix. 104. κλυτὰ, Fr. Inc. lxvi. κλυτᾶς, P. v. 7. κλυτᾷ, I. ii. 4. κλυτὰν, O. xiv. 30. vi. 174. P. i. 72. O. ix. 31. N. v. 18. P. x. 10. iii. 164. ix. 62. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 50. O. viii. 69. κλυτὸν, I. i. 81. O. x. 118. κλυταῖς, P. xi. 48. N. vii. 24. I. vii. 26. O. v. 47. N. xi. 23. v. Not. O. i. 169. I. vi. 25. κλυτὰς, N. iii. 40.

κνήμων, Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 54.

κνίζω. κνίζον, N. v. 59. ἔκνισεν, P. xi. 36. I. v. 74. κνίσσῃ, P. viii. 44. ἔκνιξε, P. x. 94. I. vi. 74. κνιζομένα, O. vi. 75.

κνίσα et κνίσσα. κνίσσᾳ, N. xi. 8.

κνισσάεις. κνισσάεσσα, O. vii. 145. κνισᾶντι, I. iv. 112.

κνώδαλον. κνωδάλων, N. i. 76. P. x. 56.

κνώσσω. κνώσσων, P. i. 16. κνώσσοντι, O. xiii. 100.

κοιλόπεδος. κοιλόπεδον, P. v. 50.

κοῖλος. κοίλᾳ, I. iii. 18. κοίλαν, O. ix. 53. Fr. Inc. xcvi. κοίλαις, O. vi. 15. Fr. Inc. xiv.

κοιμάω. κοιμᾶτο, I. viii. 46.

κοινάω. κοινάσαντες, P. iv. 204. v. V. L. ibid. et ad 236.

κοινός. κοινὸν, P. iv. 396. O. x. 15. I. vii. 34. P. iii. 3. O. vii. 170. N. iv. 20. Fr. Inc. vii. 1. κοινῷ, O. xiii. 69. κοινὰν, P. vi. 15. v. 137. κοιναὶ, O. ii. 90. N. i. 48.

κοινόω. κοινώσομαι, N. iii. 19.

κοινών. κοινᾶνι, P. iii. 50.

κοινωνία. κοινωνίαν, P. i. 189.

κοιρανέω. κοιρανέοντι, O. xiv. 12.

κοίρανος, N. iii. 109.

κοίτη. κοίταν, P. iii. 56. κοῖται, P. xi. 39.

κοιτάζω. κοιτάξατο, O. xiii. 107.

κολεός. κολεοῦ, N. i. 80. κολεῷ, N. x. 11.

κολλάω. κολλᾷ, O. v. 29. N. vii. 115.

κολοιός. κολοιοὶ, N. iii. 143.

κόλπος. κόλπου, P. iv. 87. κόλπον, O. ix. 131. κόλπων, O. xiii. 125. P. ix. 7. κόλποις, O. vi. 51. xiv. 33.

κολώνη. κολώναν, P. xii. 6. Fr. Inc. clxix.

κόμη. κόμᾳ, I. vii. 69. κόμαν, N. xi. 36. i. 104. I. ii. 22. κομᾶν, P. iv. 145. κόμαις, O. xiii. 55. iii. 23. P. v. 42. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 50. κόμας, P. x. 61.

κομιδή. κομιδὰν, P. vi. 39.

κομίζω. κόμιζε, P. viii. 141. κόμιζεν, N. iii. 84. κομίζοντες, O. xiii. 82. ἐκόμισαν, N. vi. 52. κόμισον, O. ii. 28. κομίσαι, P. iii. 99. N. vii. 41. ἐκόμιξαν, N. ii. 31. κομίξαι, P. iv. 284. v. Not. N. viii. 76. κομίξαις, P. v. 66. κομίζων, P. iv. 188.

κομπέω, P. x. 5.

κόμπος. κόμπον, I. i. 60. N. viii. 83. I. v. 30.

κονία. κονίᾳ, N. ix. 102.

κόνις, O. viii. 104.

κόρα. κόρᾳ, O. vii. 78. P. ix. 207.

κρέας. κρεῶν, O. i. 80. v. V. L. N. vii. 61. v. Not.
κρέκω. κρέκει, Fr. Inc. cxxix.
κρέμημι. κρέμαται, O. vi. 125. P. v. 46. I. viii. 28. κρέμανται, O. vii. 45. κρέμασαν, P. iv. 342.
κρέσσων. κρέσσων, N. ix. 35. P. i. 164. κρέσσονα, I. iv. 56. P. v. 146. viii. 131. v. V. L. κρέσσον, I. viii. 72. κρέσσονες, N. iii. 52. κρεσσόνων, O. x. 47. N. x. 136. O. ii. 43. κρέσσονας, N. ix. 77.
κρέων. κρέοντος, N. v. 22. κρέοντι, P. viii. 143. N. iii. 17. κρεόντων, N. vii. 66.
κρήμνημι. κρημνάντων, P. iv. 43. v. V. L.
κρημνός. κρημνὸς, Fr. Inc. cxlv. v. Not. κρημνὸν, Fr. Inc. lxxxiv. κρημνοῖς, O. iii. 39. P. iii. 61.
κρηπίς. κρηπὶς, Fr. Inc. lxxxvi. 1. κρηπῖδα, P. vii. 3. iv. 245. Fr. Inc. xl. 2. κρηπῖδας, Fr. Inc. xv. 5.
κρητήρ. κρητὴρ, O. vi. 155. κρητῆρα, N. ix. 118. (deb. κρατήρ.)
κρίνω. κρίνει, N. v. 73. ἔκρινας, N. ix. 83. κρίνεται, I. v. 13. κέκριται, O. ii. 56. κεκριμένων, N. iv. 2. κεκριμένα, N. vi. 4. κρίθη, P. viii. 121. v. V. L. κρίθεν, P. iv. 300. κριθεὶς, N. vii. 10.
κριός. κριοῦ, P. iv. 121. 286.
κρίσις. κρίσις, O. vii. 146. κρίσιν, O. iii. 37. P. iv. 451. N. x. 43. Fr. Thren. ii. 10. p. 25.
κριτός. κριτὸν, P. iv. 89. κριτῶ, I. viii. 143.
κρόκα. κρόκαις, N. x. 83.
κρόκεος. κρόκεον, P. iv. 412.
κροκωτός. κροκωτὸν, N. i. 58.
κρόταλον. κρόταλα, Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 53.
κροτέω. κεκρότηται, Fr. Inc. lxxxvi. 1.
κρουνός. κρουνοῖς, O. xiii. 90. κρουνοὺς, P. i. 47.
κρύβδα, P. iv. 202.
κρύβδαν, P. iii. 25.
κρυόεις. κρυόεν, P. iv. 129. κρυόεσσα, I. i. 53.
κρύπτω. κρύπτε, O. vii. 170. κρυπτέτω, P. ix. 168. sq. κρύπτειν, Fr. Inc. cxii. N. x. 75. κρύψε, O. vi. 51. N. ix. 60. κρύψαν, P. ix. 142. κρύψαι, O. xiii. 16. κεκρύφθαι, O. vii. 105.
κρυπτός. κρυπταὶ, P. ix. 68.
κρύφα, Fr. Inc. cxii. 4.
κρυφᾶ, O. i. 75.
κρυφαῖος. κρυφαῖον, I. i. 97.
κρύφιος. κρύφιον, P. i. 162. κρυφίαις, N. viii. 44.
κρύφος. κρύφον, O. ii. 177.
κτέανον. κτέανον, P. i. 3. κτεάνων, P. iv. 517. i. 88. O. iii. 75. P. xi. 89. N. ix. 76. O. vii. 7. I. ii. 18. P. viii. 83. κτεάνοις, N. ix. 109.
κτάω, κτάομαι. κτησάμεναι, N. x. 124.
κτέαρ. κτέατ', N. vii. 59. κτεάτεσσι, P. ii. 109. O. v. 55.
κτείνω. κτείνοντα, N. iii. 88. κτεῖνα, I. vi. 71. κτεῖνεν, P. iv. 443. ἔκτεινε, O. ii. 70. ἔκτανε, O. vii. 51. κτανὼν, N. i. 95.
κτῆμι. κτάμενον, Fr. Inc. xcii. 3.
κτίζω. ἔκτισσε, P. i. 121. κτίσεν, P. v. 119. κτίση, O. vi. 116. κτίσσειεν, P. iv. 13. κτίσαιεν, O. vii. 75. ἐκτίσσατο, O. x. 32. κτισάσθαν, O. ix. 70. κτίσθη, O. viii. 48.
κτιλεύω. κτιλεύονται, Fr. Inc. clxxi.
κτίλος. κτίλον, P. ii. 31.

Λ.

O. x. 106. P. viii. 126. N. x. 50. ix. 107. v. Not. Fr. Inc. lxxvii. λαχόντα, N. i. 108. λαχόντες, P. v. 130. x. 30. N. vii. 80. λαχοῖσαι, O. xiv. 1. λαχοῦσαι, Fr. Inc. cl.
λέλογχας, N. xi. 1. λέλογχε, O. ix. 25. λέλογχεν, N. i. 34. v. Not. O. i. 84.
λάθα. λάθα, O. ii. 34. N. viii. 41. v. Not. λάθας, O. vii. 83. λάθαν, N. x. 45. vi. 35.
λαιψηρός. λαιψηρὸν, P. ix. 215. λαιψηροὶ, O. xii. 5. λαιψηροῖς, N. x. 118.
λακτίζω. λακτιζέμεν, P. ii. 174. λακτίζοισα, I. iv. 113.
λαλαγέω. λαλαγῆσαι, O. ii. 176. λαλάγει, O. ix. 60.
λαμβάνω. ἔλαβες, N. iii. 54. v. V. L. ἔλαβεν, O. xiii. 119. λάβεν, N. iii. 140. O. vi. 96. P. iv. 84. ἔλαβον, O. x. 26. λάβε, N. x. 40. λάβετε, Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 50. P. iv. 343. λαβόντα, P. ii. 172. λαβεῖν, O. viii. 8. λάμβανει, O. i. 131. λάμβανε, I. v. 78. O. i. 28.
λαμπετάω. λαμπετέωντα, Fr. Inc. xcvii. v. Not. p. 95.
λαμπρός. λαμπρὸν, N. viii. 57. P. iv. 430. viii. 138. N. vii. 97. λαμπραὶ, P. iv. 352.
λάμπω. λάμπει, O. i. 36. I. i. 30. iv. 40. Fr. Inc. xcvii. Fr. Thren. i. 1. p. 23.
λανθάνω. λανθάνει, Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 50. vid. λήθω.
λαός. λαῷ, O. viii. 39. Fr. Inc. cxii. λαὸν, N. i. 25. P. ix. 93. N. ix. 75. x. 67. O. xiii. 37. λαοὶ, O. ix. 71. λαῶν, I. vi. 79. λαοῖς, P. iv. 273. P. xii. 22.
λαοσεβὴς, P. v. 129.
λαοσσόος. λαοσσόον, P. xii. 42.
λαοτρόφος. λαοτρόφον, O. v. 9. vi. 102.
λάτριος. λάτριον, O. x. 34. λατρίαν, N. iv. 88.
λαῦρα. λαύρας, P. viii. 123.
λάχε, λαχόν, etc. vid. λαγχάνω.
λάχνη. λάχναι, O. i. 110.
λαχνήεις. λαχνάεντα, P. i. 36.
λάχος, O. vii. 107. N. x. 159.
λέβης. λέβητος, O. i. 40. λεβήτεσσιν, I. i. 28.
λέγω. λέγω, Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 9. λέγει, O. viii. 57. P. ii. 110. λέγοντι, O. ii. 51. N. vii. 123. O. ix. 75. λέγε, I. v. 49. λέγειν, O. xiii. 15. 65. P. ii. 41. λέξοντι, Fr. Scol. i. 12. p. 16. λέξας, P. viii. 74. λέγεται, O. vi. 49. N. vi. 95. ix. 92. λέγονται, I. vi. 12. λέξατο, P. iv. 336. λέλεκται, N. viii. 33. λελέχθαι, O. xiii. 145. λεγόμενον, N. iii. 91. P. v. 145.
λεία. λείαν, O. x. 52.
λείβω. λειβόμενοι, P. xii. 17.
λειμών. λειμῶνες, Fr. Thren. i. 4. p. 23.
λείπω. λεῖπε, O. vi. 76. λείποντα, O. vi. 169. λίπον, N. v. 27. O. vii. 109. λίποι, O. i. 174. P. ix. 159. λιπὼν, P. iv. 12. 222. i. 19. ἔλιπον, Fr. Inc. cxli. I. viii. 125. λείπεται, Fr. Thren. ii. 5. p. 25. 26. λειπόμενον, P. iv. 329. λείφθη, O. ii. 76. λειφθεὶς, I. ii. 18. v. V. L.
λείριος. λείριον, N. vii. 116.
λέκτρον. λέκτρον, N. viii. 11. λέκτροισι, P. iii. 45. λέκτροις, N. v. 55.
λεοντοδάμας, Fr. Dithyramb. v. p. 52.
λεπτός. λεπτοῦ, P. xii. 43. λεπτᾶ, Fr. Inc. cv.
λευκανθής. λευκανθέα, N. ix. 55.
λεύκιππος. λευκίππου, O. vi. 160. λευ-

P. iv. 113. O. x. 104. P. ii. 142. vi. 51. v. V. L.

μᾶλλον, O. ii. 170. P. x. 88. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

μάλιϛα, P. i. 163. vi. 23. 45. N. vi. 96. P. x. 54. N. iii. 11. I. vii. 2. Fr. Inc. iii. 3. xlviii. 3.

μαλακός. μαλακὰν, P. iv. 482. μαλακαῖς, P. iii. 91. N. x. 83. μαλακὰ, N. iv. 155.

μαλακόχειρ. μαλακόχειρα, N. iii. 96.

μαλάσσω. μαλαχθεὶς, N. iii. 26. v. Not.

μαλερός. μαλεραῖς, O. ix. 34.

μαλθακός. μαλθακᾶς, O. ii. 162. μαλθακῷ, P. viii. 43. μαλθακᾷ. P. iv. 243. N. ix. 116. P. v. 133. μαλθακὸν, P. viii. 7. Fr. Scol. i. 10. p. 16. μαλθακὰν, P. i. 190. μαλθακὰ, N. iv. 7. v. V. L. N. iv. 155.

μαλθακόφωνοι, I. ii. 14.

μαλοβότος. μαλοβότου, P. xii. 4. μαλοβότᾳ, I. i. 67.

μᾶλον. μᾶλα, P. iv. 263. μάλων, P. ix. 114. O. vii. 145. μάλοις, O. vii. 116.

μὰν, O. ii. 96. N. i. 105. viii. 48. 85. ix. 93. x. 102. I. i. 88. iii. 23. 31. iv. 58. N. ii. 18. 21. P. vi. 6. etc. P. ii. 33. iv. 515.

μανθάνω. μανθάνων, P. iii. 143. ἔμαθε, P. ii. 45. iv. 506. μάθεν, P. viii. 16. ἔμαθον, N. vii. 26. v. Not. V. L. μαθὼν, P. ii. 131. v. V. L. N. vii. 100. μαθόντες, O. ii. 156. μαθεῖν, O. ix. 114.

μανία. μανίαι, Fr. Inc. xxxvi. (V. L.) N. xi. 63. μανίαις, O. ix. 59.

μᾶνις (μῆνις). μᾶνιν, P. iv. 283.

μαντεῖος. μαντείῳ, O. vi. 7. μαντεῖον, P. xi. 11.

μάντευμα. μάντευμα, P. iv. 130. μαντευμάτων, P. viii. 86. μαντεύμασι, I. vii. 22. P. v. 84.

μαντεύομαι. μαντεύσατο, O. vii. 56. μεμάντευμαι, P. iv. 290. μαντευσόμενος, O. vi. 64. μαντεύεο, Fr. Inc. cxxxv. clx.

μαντήϊος. μαντήϊον, P. v. 92.

μάντις. μάντις, P. iv. 338. I. vi. 75. μάντιν, P. xi. 49. O. vi. 28. 85. xiii. 104. N. x. 16. O. vi. 19. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 50. μάντιες, O. viii. 3. Fr. Inc. clxxiii.

μαντοσύνη. μαντοσύνας, O. vi. 112.

μανύω (μηνύω). μανύει, N. ix. 10. P. i. 182. μάνυε, O. vi. 87. μανύων, I. viii. 120.

μαργόομαι. μαργομένους, N. ix. 46.

μάργος. μάργων, O. ii. 175.

μάρη, Fr. Inc. clxiii.

μαρμαρίζω. μαρμαριζοίσας, Fr. Scol. ii. 6. p. 18.

μάρναμαι. μάρναται, O. v. 35. N. v. 86. μαρνάσθω, I. v. 70. μαρναμένον, P. ii. 120. Fr. Prosod. iii. in Del. 1. p. 34. μαρναμένα, P. ix. 38. μαρναμένων, P. viii. 61. I. iv. 53. μάρνασθαι, O. vi. 29. μάρνασαι, N. x. 161.

μάρπτω. ἔμαρψαν, N. vi. 20. μάρψαις, N. i. 68.

μαρτυρέω. μαρτυρήσω, O. vi. 35. μαρτυρήσει, O. xiii. 153. μαρτυρῆσαι, I. v. 61.

μάρτυς. μάρτυς, P. iv. 297. N. vii. 72. μάρτυρα, O. iv. 6. μάρτυρες, O. i. 54. P. i. 172. xii. 48. μάρτυρας, N. iii. 40.

μαρτύριον. μαρτύρια, I. iv. 16.

μάσσων. μάσσων, I. iii. 7. μάσσονα, N. ii. 36. O. xiii. 162.

μαϛεύω. μαϛεύει, N. viii. 73. μά-

μέλλω. μέλλεις, P. ix. 90. μέλλει, P. ix. 86. μέλλεν, O. vii. 110. μέλλων, O. x. 9. μέλλον, O. ii. 103. vii. 73. μέλλοντα, N. vii. 25. v. Not. V. L. μέλλοντες, O. viii. 42. μελλόντων, O. xii. 13.

μέλος, carmen. μέλος, O. ix. 1. x. 4. P. ii. 7. 126. 127. P. v. 143. xii. 34. N. i. 10. v. Not. N. iv. 73. vii. 101. Fr. Hyporchem. vi. p. 31. Fr. Parthen. i. p. 21. Fr. Inc. c. xlix. 3. μέλει, N. iv. 25. μελέων, O. ii. 85. x. 100. I. vi. 2. Fr. Inc. liii. 1.

μέλος, membrum. μέλη, O. i. 79. P. iii. 85. N. xi. 20. μελέων, N. i. 70. Fr. Thren. ii. 7. p. 25.

μέλπω. μέλπονται, P. iii. 139. μελπόμενος, N. i. 30. μελπομενᾶν, P. iii. 159. μέλπωμεν, Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 50.

μεμναίατο, Fr. Inc. cxxx. a μέμνω l. μέμνημι, t. μεμνᾶσθαι a μνάομαι.

μέμφομαι. μέμφομαι, P. xi. 80. μέμψεται, N. vii. 94. ἐμέμφθη, I. ii. 30. μεμφομένοις, N. i. 34.

μεμπτὸν, Fr. Inc. xlv.

μενοινάω. μενοινᾶν, O. i. 93. P. i. 83. N. xi. 58.

μένος. μένος, O. viii. 93. Fr. Thren. i. 1. p. 23. μένει, P. iii. 57.

μένω. μένει, N. vi. 7. I. vii. 68. μένοντ', N. iii. 6. v. V. L. μένεν, O. ix. 136. μένειν, P. i. 124. iv. 330. μένων, P. vi. 38. N. iii. 76. ἔμεινεν, P. iii. 28. μεῖναι, P. iv. 57. μείναντες, O. ii. 124.

μέριμνα. μέριμναν, O. ii. 100. P. viii. 131. I. viii. 25. μερίμναι, Fr. Inc. lxi. 2. xcvii. μεριμνᾶν, Fr. Inc. xxv. 2. em. μερίμναις, O. i. 172. N. iii. 121.

μέρος, P. iv. 115. 280. O. viii. 102. N. iii. 128. P. iii. 175. xii. 20.

μεσονύκτιος. μεσονύκτιον, I vii. 6.

μέσος. μέσον, P. iv. 131. ix. 199. N. iv. 60. Fr. Inc. cxii. μέσσῳ, O. vi. 97. μέσσοις, P. iv. 399. ix. 211. μέσαις, N. v. 42. μέσα, P. xi. 79. μέσοισιν, I. viii. 68.

μετὰ, O. x. 59. ii. 63. i. 97. P. ix. 36. O. ii. 52. P. iv. 113. 201. N. vii. 12. Fr. Inc. xcvii. 3. N. iii. 65. I. iv. 29. P. iv. 121. v. 12. O. i. 107. P. ix. 187. N. vi. 11. I. viii. 19. O. iv. 36. I. vii. 66. Fr. Dithyramb. viii. p. 54.

μεταβαίνω. μεταβᾶσαι, O. i. 68.

μεταβολή. μεταβολαὶ, P. iv. 520.

μεταδόρπιον, Fr. Scol. iii. 2. p. 19.

μεταΐσσω. μεταΐξαντα, N. v. 78. v. V. L.

μεταλάζω. μεταλλάσοντας, P. i. 101. v. V. L.

μεταλαμβάνω. μεταλαμβάνειν, N. x. 148.

μεταλλάω. μετάλλασεν, O. vi. 106. v. V. L. ad P. i. 101.

μετάλλατος. μετάλλατον, P. iv. 291. v. Not. μεταλλάτων (μετάλλακτον), Fr. Inc. xlv.

μεταμαίομαι. μεταμαιόμενος, N. iii. 141.

μεταμείβω. μεταμειβόμενοι, N. x. 103. μεταμειψάμενοι, P. iii. 169.

μεταμώνιος. μεταμώνια, O. xii. 8. P. iii. 40.

μετανίσσομαι. μετανίσσεαι, P. v. 10.

μετατρέπω. μετατραπεῖν, Fr. Inc. cxc. 1.

μετατροπία. μετατροπίαις. P. x. 32.

μετέχω, P. ii. 153.

μετέρχομαι. μετῆλθεν, I. vii. 10.

μετοικέω. μετοικήσαις, P. ix. 147.

μέτρον. μέτρον, O. xiii. 67. μέτρῳ, P. viii. 111. μέτρον, P. iv. 509. I. i. 87. P. iv. 422. N. xi. 62. P. ii. 64. μέτρα, I. vi. 103. O. xiii. 28. I. vi. 104.

μέτωπον, P. i. 58.

μὴ, cum optat. O. ix. 90. P. v. 161. etc. *sequente accusativo cum infinitivo*, P. iv. 329. O. xi. 19. *cum imper.* P. i. 175. ix. 167. Fr. Scol. ii. 2. μή τι, v. V. L. P. iv. 276. μηδὲ post μηκέτι, O. i. 11. μὴ μηδὲ, O. xi. 18. etc. μὴ, μήτε—μηδὲ (deb. μήτε), I. ii. 63—66.

μήδομαι. μήδεται, O. i. 172. ἐμήσατο, O. i. 51. ἐμήσαντο, N. x. 120. μηδόμενος, O. vi. 159.

μῆδος. μήδεσιν, P. iv. 47. x. 18.

μηκέτι, O. i. 182. N. v. 92. I. iv. 21. μηκέθ', O. i. 7.

μηλοδόκος. μηλοδόκῳ, P. iii. 47.

μῆλον. μήλων, Fr. Inc. civ. v. μᾶλον.

μήν. μηνὸς, O. xiii. 51. μηνὶ, O. vi. 52. μηνῶν, I. iv. 30.

μήνη. μήνα, O. iii. 36.

μῆτις. μήτιος, N. iii. 15. μῆτιν, I. iv. 79. O. xiii. 70. P. ix. 67. iv. 103. 466. μητίεσσι, O. i. 15. v. V. L. Not.

μητρομήτωρ, Fr. Inc. lxxxviii. v. ματρομάτωρ.

μία. v. εἷς.

μιαίνω. ἐμίανεν, N. iii. 25.

μιγνύω, μίγνυμι. ἐμίγνυον, N. iv. 35. ἐμίγνυτο, P. ii. 84. μιγνύμενον, P. v. 23. ἐμίγνυντο, Fr. Inc. xliv. 1. μίγνυται, Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 50. μιγνύντων, Fr. Thren. i. 13. p. 23.

μιμέομαι, μιμήσαιτο, P. xii. 37. μίμεο, Fr. Hyporchem. vi. p. 31.

μὶν, pro αὐτὸν sæpius, O. xi. 17. P. iii. 15. N. vii. 124. pro αὐτὴν, O. ii. 48. P. iv. 193.

μίσγω, μίγω. ἔμιξε, I. vii. 35. μίξαν, P. iv. 379. μίξαι, P. iv. 397. μισγομέναν, I. viii. 75. μέμικται, O. i. 147. μεμίχθαι, I. iii. 5. μεμιγμένον, N. iii. 134. μίχθη, O. ix. 88. ἐμίχθεν, N. ii. 34. μιχθεὶς, O. vii. 131. N. i. 86. μιχθεῖσα, O. vi. 48. P. iii. 26. μιχθέντι, P. ix. 22. μιχθέντα, N. i. 27. μιχθέντες, P. iv. 458. μίγεν, P. ix. 122. iv. 447. μιγεῖσα, P. ix. 148. μίσγονται, Fr. Inc. lxxxiv. v. Not.

μισθός. μισθὸς, I. i. 65. N. vii. 93. v. Not. μισθῷ, P. iii. 97. xi. 63. μισθὸν, O. x. 35. v. Not. P. i. 149.

μισέω. μισεῖν, P. iv. 506.

μίτρα. μίτραν, I. v. 79. N. viii. 25. μίτραις, O. ix. 125.

μνᾶμα, I. viii. 135. O. iii. 27.

μναμήϊον, P. v. 64.

μναμοσύνα. μναμοσύναν, O. viii. 97.

μνάμων, Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 54.

μνάω. ἔμνασεν, P. xi. 21.

μνάομαι. μέμναται, P. ix. 154. μέμνανται, O. vi. 16. ἐμέμναντο, I. viii. 58. μεμνάσθω, N. xi. 20. μεμνᾶσθαι, O. vi. 156. N. i. 15. μεμναμένος, N. vii. 118. μνασθεὶς, N. ix. 23. v. Not. μνασθέντι, O. vii. 110.

μνάστειρα. μνάστειραν, I. ii. 8.

μναστήρ. μναστῆρα, P. xii. 42. N. i. 24. v. Not. μναστῆρες, P. ix. 187.

μοῖρα. μοῖρα, O. ii. 65. P. v. 102. i. 192. x. 26. I. iii. 16. P. iii. 150. O. ii. 37. I. v. 19. N. xi. 55. vii. 84. μοίρα, P. iv. 226. O. viii. 114. vii. 174. μοῖραν, P. xii. 22. N. x. 98. O. vi. 135. N. x. 37. ix. 70.

ναός. ναοῦ, P. iii. 49. vi. 4. ναὸν, P. viii. 89. I. iv. 93. P. iv. 97. ναοῖς, O. xiii. 29.

νάπη. νάπα, I. iii. 20. P. vi. 9.

νάπος, P. v. 51.

νασιώτας. νασιώταν, P. ix. 94. νασιώταις, P. x. 74.

νᾶσος. νᾶσος, O. vii. 128. P. viii. 33. νάσῳ, P. iv. 74. N. i. 16. νᾶσον, P. iv. 62. I. v. 56. N. iii. 5. v. 27. vi. 77. P. iv. 12. 461. O. ii. 129. O. vii. 34. 105. I. vi. 29. N. iii. 119. iv. 81. I. viii. 45.

ναυαγία. ναυαγίαις, I. i. 52.

ναῦς. ναὸς, P. iv. 329. N. iv. 115. O. vi. 172. P. iv. 409. N. vi. 94. O. ix. 36. ναΐ, P. iv. 43. O. xiii. 76. P. iv. 292. ναῦν, P. iv. 437. Fr. Inc. xxxiii. 2. νᾶες, I. v. 5. O. xii. 5. ναῶν, P. iv. 369. N. ix. 82. O. vii. 59. P. i. 144. νάεσσι. P. iv. 98. v. Not. ναυσὶν, P. x. 46. v. 117. N. v. 17. ναυσὶ, P. iii. 120. I. vi. 44. N. vii. 42. O. vi. 15.

ναυσίστονος. ναυσίστονον, P. i. 140.

ναυσιφόρητος. ναυσιφορήτοις, P. i. 64.

ναυστολέω. ναυστολέοντες, N. vi. 55.

ναυτιλία. ναυτιλίας, P. iv. 124. N. iii. 39. ναυτιλίαις, I. iv. 98.

ναύτης. ναυτᾶν, P. iv. 335. ναύταις, P. iv. 21. I. v. 62.

νάω. νάουσαι, corr. Fr. Thren. iii. p. 27.

νεανίας. νεανίᾳ, O. vii. 5. νεανίαι, N. iii. 8.

νεᾶνις. νεᾶνις, P. ix. 54. νεανίδες, Fr. Scol. i. 1. p. 14.

νεαρός. νεαρὸν, P. x. 39. νεαρὰ, N. viii. 34.

νεῖκος. νεῖκος, P. ix. 54. O. x. 47. I. vii. 50. N. vi. 86. νείκεϊ, N. viii. 42. νεικέων, I. viii. 91.

νεκρός. νεκροῦ, P. iii. 76. νεκρὸν, Fr. Inc. xcii. 2. νεκρῶν, O. vi. 23.

νέκταρ, O. vii. 12. i. 100. Fr. Inc. lxxx. P. ix. 109.

νεκτάρεος. νεκτάρεα, Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 50. νεκταρέαις, I. vi. 54.

νέμω. νέμει, P. v. 87. O. x. 17. I. i. 96. P. iii. 124. I. v. 66. νέμων, O. ii. 23. xiii. 37. N. vi. 28. P. v. 74. νέμειν, O. iii. 65. Fr. Inc. civ. νέμομαι, O. ix. 39. νέμεαι, P. iv. 267. νέμονται, O. ii. 112. 120. N. iii. 144. x. 105. νεμόμενος, P. xi. 85.

νεόγυιος. νεόγυιον, Fr. Scol. ii. 19. p. 18. νεογυίους, N. ix. 56.

νεόδματος. νεόδματα, I. iv. 106.

νεοθαλὴς, N. ix. 115.

νέοικος. νέοικον, O. v. 19.

νεόκτιστος. νεοκτίσταν, N. ix. 3. νεόκτιστον, P. iv. 366.

νεόκτονος. νεοκτόνῳ, N. viii. 52.

νέω, νέομαι. νέομεν, Fr. Inc. lxi. 4. νέομαι, P. iv. 181. viii. 99. νέονται, N. iv. 125. vii. 28. νεῖσθαι, P. iv. 439. N. ii. 18.

νέος. νέος, P. iv. 501. νέα, P. vii. 17. xi. 53. νέον, I. v. 80. O. viii. 48. νέαν, O. xiv. 32. I. viii. 105. νέον, P. viii. 126. ὦ νέοι, I. viii. 2. νέων, N. iii. 116. P. v. 139. O. xiii. 32. Carm. in def. Solis. 23. p. 45. Fr. Inc. xxi. 2. xcvii. 1. νέοις, O. iv. 39. N. iii. 125. O. ii. 78. νέαις, P. xi. 40. N. xi. 26. P. x. 92. νεώτερον, P. iv. 275. def. Sol. 8. p. 44. νεωτέρων, O. ix. 75. νεώτατον, P. viii. 45.

νεοσίγαλος. νεοσίγαλον, O. iii. 8.

νεότας. νεότατι, O. x. 103. P. ii. 115. N. ix. 104. v. Not.

νευρά. νευρᾶς, I. vi. 59.

νεύω. νεῦσον, P. i. 137.

νεφέλη. νεφέλας, P. vi. 11. O. xi. 3. νεφέλᾳ, P. ii. 67. I. vii. 38. νεφέλαν, P. i. 14. N. ix. 90. O. vii. 90.

νέφος. νέφος, O. vii. 83. N. x. 16. Fr. Inc. clxvii. νεφέων, P. iv. 350.

νηλής. νηλὴς, P. xi. 34. νηλέα, P. i. 186.

νήπιος. νήπιε, Fr. Inc. clii. νήπιοι, P. iii. 148.

νήποινος. νήποινον, P. ix. 103.

νίκη. νίκας, O. x. 95. I. viii. 5. νίκαν, I. ii. 20. iv. 119. P. vi. 17. viii. 51. N. ix. 131. I. vii. 29. O. viii. 87. Fr. Parthen. v. 6. p. 21. νῖκαι, N. xi. 25. P. vii. 12. νικᾶν, P. ix. 220. νίκαις, P. viii. 115. Fr. Inc. in Add. νίκας, I. vi. 88. N. ii. 30.

νικαφορία. νικαφορία, N. ix. 116. P. i. 114. νικαφορίας, N. ii. 6. νικαφορίαις, N. x. 76. O. x. 71.

νικαφόρος. νικαφόρου, O. ii. 9. νικαφόρῳ, N. iii. 117. νικαφόρον, O. xiii. 17. νικαφόρων, I. i. 29. νικαφόροις, P. viii. 36. N. i. 9. O. i. 186.

νικάω. νικᾶν, O. i. 157. ix. 167. x. 21. iv. 34. xiii. 42. P. xi. 23. νικᾶντος, I. vi. 10. νικᾶντι, N. vii. 110. νικᾶνθ', O. vii. 156. N. v. 97. νικάμενοι, Fr. Inc. xxvi. 1. νικώντεσσιν, O. vii. 16. νικᾶν, N. ii. 15. I. iv. 43. (νικῇ, N. v. 9. a νίκημι, v. V. L.) νικᾷ, Fr. Inc. lxxxii. ἐνίκασε, I. viii. 139. ἐνικήσαμεν, Fr. Parthen. v. 5. p. 21. νικάσας (leg. — αις), O. v. 17. νικάσαις, P. ix. 129. N. x. 44. νικάσαντα, P. ix. 172. xii. 11. N. vi. 72. I. v. 11. νικᾶσαι, N. x. 90. τενίκανται, N. ix. 5. v. Not.

νίν. νιν, i. e. αὐτὸν, O. i. 40. iii. 46. vi. 21. P. i. 61. ii. 52. iv. 414. 510. v. 17. 166. vi. 19. etc. N. i. 99. v. Not. pro αὐτὴν est, P. iii. 63. iv. 63. ubi v. Not. 71. 77. ix. 11. 45. 58. xi. 35. N. iv. 5. 126. pro αὐτὸ, O. viii. 44. P. ii. 104. iv. 430. N. x. 128. I. i. 60. pro αὐτοὺς, Fr. Epinic. ii. p. 6.

νίσσομαι. νίσσεται, N. v. 69. O. iii. 62. νίσσονται, O. iii. 18.

νιφάς. νιφὰς, I. iv. 26. νιφάδι, O. x. 62. νιφάδεσσι, O. vii. 64.

νιφετός. νιφετοῦ, Carm. in def. Solis. 16. p. 44.

νιφόεις. νιφόεσσα, P. i. 38.

νίφω. νίφοντα, I. vii. 7.

νοέω, νοεῖς, N. x. 161. νοῆσαι, O. xiii. 67. N. v. 33.

νόημα. νόημα, P. vi. 29. νοήματι, Fr. Scol. i. 5.

νόθος. νόθον, O. vii. 50.

νομίζω. νόμισαν, I. v. 2. νομίζων, I. ii. 55.

νόμιμα, Fr. Inc. li.

νόμιος. νομίων, Fr. Inc. cxlii.

νόμος. νόμος, Fr. Inc. i. v. Not. sq. νόμῳ, O. i. 163. I. ii. 56. N. x. 52. νόμον, P. x. 109. xii. 41. καννόμον, O. viii. 103. νόμων, Fr. Inc. cxc. N. v. 45. νόμοις, P. i. 121. ii. 81.

νομός. νομὸν, O. vii. 62. N. iii. 96. Fr. Inc. xxxiii. P. ii. 157. Fr. Inc. xliii. 2. v. Not.

νόος. νόος, P. v. 164. x. 106. Fr. Inc. iv. 4. νόῳ, O. ii. 167. I. v. 77. N. iii. 74. P. v. 58. viii. 25. 96. iii. 57. 183. vi. 47. 51. i. 77. I. i. 56. N. vii. 129. νόον, O. ix. 115. i. 30. x. 105. N. vi. 8. P. i. 186. v. 147. iii. 9. ii. 166. Fr. Inc. xlviii. 3.

νόσος. νόσον, P. iv. 522. νόσοι, P. x.

ὄπιθεν, ὄπισθεν. ὄπιθεν, O. iii. 56. x. 43. N. vii. 149. ὄπισθεν, O. vi. 108. Fr. Inc. lxxxv. 1.
ὀπιθόμβροτος. ὀπιθόμβροτον, P. i. 179.
ὄπις. ὄπιν, P. viii. 101. I. v. 74.
ὀπίσω, N. iii. 109. ὀπίσσω, N. xi. 42.
ὀπλή. ὀπλαῖς, P. iv. 402.
ὁπλίτης. ὁπλίταις, I. i. 32.
ὅπλον. ὅπλα, Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 11. ὅπλων, N. vii. 37. viii. 47. ὅπλοις, N. ix. 51. i. 78. ὅπλοισι, P. x. 22. N. x. 26.
ὁπλότερος. ὁπλοτέροισιν, P. vi. 40. ὁπλοτάτου, I. vi. 9. ὁπλόταται, I. viii. 40.
ὄποθε, P. iii. 161. ix. 78.
ὁπόταν, P. i. 6. ii. 159.
ὁπότε, O. i. 60. ii. 59. ix. 146. P. xi. 29. xii. 19. I. i. 34. vii. 9. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 33. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 50.
ὀπυίω. ὀπυίει, I. iv. 102.
ὀπώρα. ὀπώρας, Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ὀπώραν, N. v. 11. I. ii. 8.
ὅπως, O. x. 70. xiii. 108. N. iii. 109.
ὁράω. ὁρᾶν, P. ii. 64. O. vii. 113. ὁρῶν, P. x. 55. ὁρῶντ᾽, O. ix. 165.
ὀργή. ὀργὰ, P. ix. 76. ὀργᾶς, corr. Fr. Inc. xxxviii. P. i. 173. ὀργὰν, N. v. 58. I. i. 58. ii. 52. ὀργαὶ, I. v. 44. ὀργαῖς, P. ii. 141. I. vi. 20. P. vi. 50. v. V. L. ὀργὰς, P. iv. 251. v. Not.
ὀργυιά. ὀργυιὰν, P. iv. 406.
ὀρέγω. ὤρεγον, P. iv. 426. ὤρεξεν, N. vii. 85. ὀρέξαι, P. iii. 195.
ὄρθιος. ὄρθιον, N. x. 142. O. ix. 163. ὀρθιᾶν, P. x. 56.
ὀρθόβουλος. ὀρθόβουλον, P. iv. 466. ὀρθοβούλοισι, P. viii. 106.
ὀρθοδίκας. ὀρθοδίκαν, P. xi. 16.
ὀρθόμαντις. ὀρθόμαντιν, N. i. 92.
ὀρθόπολις. ὀρθόπολιν, O. ii. 14.
ὀρθός. ὀρθὸς, O. vi. 153. P. x. 106. ὀρθᾶς, P. iv. 497. ὀρθῷ, O. xiii. 102. Fr. Encom. ii. p. 48. Fr. Inc. cxlviii. l. vii. 18. ὀρθᾶ, O. viii. 32. x. 7. ὀρθὰν, P. iii. 143. 171. vi. 19. xi. 60. O. vii. 84. N. xi. 5. Fr. Hymn. vi. p. 38. ὀρθὸν, N. i. 64. ὀρθαὶ, O. vii. 169. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 33. ὀρθαῖς, O. ii. 137. P. iv. 475. ὀρθοὺς, P. iii. 95. ὀρθὰς, P. iv. 404.
ὀρθόω. ὤρθωσεν, P. iv. 106. ὀρθῶσαι, I. i. 64. ὀρθώσειν, N. i. 21. ὀρθώσαις, O. iii. 5. I. iv. 65. ὀρθώσαντες, I. vi. 95. ὀρθωθεῖσα, I. v. 62.
ὀρθωτὴρ, P. i. 109.
ὀρικτίτυ, Fr. Inc. clix.
ὀρίνω. ὀρινομένων, Fr. Inc. xxxvi. corruptum. v. Not. et Add.
ὅρκιον, O. xi. 6. N. ix. 38.
ὅρκος. ὅρκος, P. iv. 297. ὅρκον, O. vii. 119. vi. 34. N. xi. 30. O. xiii. 116.
ὁρμή. ὁρμὰν, N. v. 38.
ὁρμαίνω. ὁρμαίνων, O. xiii. 119. viii. 53. ὥρμαινε, O. iii. 45.
ὁρμάω. ὥρμασεν, O. x. 24. ὁρμᾶται, N. i. 5.
ὅρμος. ὅρμον, N. iv. 28. ὅρμοις, O. ii. 135.
ὄρνις. ὄρνις, P. iv. 33. ὄρνιχος, P. viii. 70. I. vi. 77. ὄρνιν, P. iv. 384. ὄρνιχα, O. ii. 159. ὀρνίχων, P. iv. 7. N. ix. 44. ὀρνίχεσσι, P. iv. 388. ὄρνιξιν, P. v. 149.
ὀρνιχολόχος. ὀρνιχολόχω, I. i. 67.
ὀρνύω et ὄρνυμι. ὀρνύει, O. xiii. 15. ὄρνυεν, P. iv. 302. ὀρνύντος, P. x. 17. ὀρνύμενοι, P. i. 126. ὀρνύμενον, P. iv. 162. ὀρνυμένων, O. viii. 45.
ὄρειος. ὀρειᾶν, N. ii. 17.
ὅρος, ὅρος, οὖρος, οὐρὰ, ὅρω. v. V. L. N. ii. 17.
ὄρος. ὄρος, P. i. 57. O. vi. 129. ὄρει,

82. I. v. 54. P. i. 123. xii. 4. ὄχθαισιν, N. ix. 53.
ὄχθος. ὄχθῳ, N. xi. 31. ὄχθον, O. ix. 4. P. ix. 94.
ὄχλος. ὄχλου, P. iv. 151.
ὄψ. ὀπὸς, P. iv. 505. ὀπὶ, O. ii. 10. N. iii. 116. vii. 123. ὄπα, P. x. 10. 86. N. iii. 9.
ὀψὲ, N. iii. 138.
ὄψιος. ὀψία, I. iv. 59.
ὀψίνοος. ὀψινόου, P. v. 36. v. V. L. et ad O. vii. 81.
ὄψις. ὄψιν, N. x. 28.
ὄψον, N. viii. 36.

Π.

παγὰ (πηγή). παγὰν, P. iv. 532. παγαὶ, P. i. 42. παγᾶν, I. vi. 33. O. iii. 25. παγαῖς, Fr. Inc. c. 2.
παγγλωσσία. παγγλωσσίᾳ, O. ii. 157.
πάγκαρπος. πάγκαρπον, I. iv. 69. παγκάρπων, P. ix. 102.
πάγκοινος. πάγκοινον, O. vi. 107. Carm. in def. Solis. 13. p. 44. Fr. Inc. xviii.
παγκρατής. παγκρατὲς, N. iv. 101.
παγκράτιον. παγκρατίου, I. vii. 29. iv. 75. N. ii. 24. iii. 27. v. 9. 95. I. viii. 146. v. 23. vi. 88. παγκρατίῳ, O. viii. 77. N. xi. 27.
πάγος. πάγος, I. ii. 47. πάγον, O. x. 59.
πάγχρυσος. πάγχρυσον, O. vii. 6. P. iv. 120.
πάγχυ, P. ii. 152.
παθεῖν, etc. vide πάσχω.
πάθη. πάθας, O. vi. 65. πάθᾳ, P. iii. 74. viii. 68. πάθαις, P. iii. 174.
παίδειος. παιδείους, I. ii. 5.
παιδοφάγον, Fr. Inc. cxxxix.
παίζω. παίζομεν, O. i. 24. ἔπαιζον, O. xiii. 123.
παῖς. παῖς, O. ii. 50. ix. 107. P. iii. 178. N. iii. 77. vi. 23. O. ix. 133. I. vi. 76. O. xiii. 110. N. iii. 35. P. iv. 18. 209. O. xiii. 110. N. vii. 10. P. iv. 58. N. iv. 97. x. 123. P. x. 70. O. viii. 41. παιδὸς, N. xi. 28. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 32. παιδὶ, N. ix. 99. Fr. Epinic. i. 2. p. 5. O. iii. 16. vii. 121. παῖδα, O. i. 16. ii. 59. 148. iv. 31. P. iii. 76. I. vi. 65. N. ix. 123. O. vi. 50. P. iii. 164. O. ix. 86. I. i. 15. O. vii. 25. x. 2. N. ii. 16. O. iv. 10. vi. 137. x. 119. xi. 11. xii. 1. N. vii. 2. Fr. Inc. cliii. I. vii. 44. N. i. 42. xi. 1. O. ii. 22. P. iv. 246. Fr. Epinic. iv. 2. p. 7. P. viii. 45. N. iv. 146. vi. 106. Fr. Inc. xlviii. 1. παῖδες, I. ii. 43. O. xiii. 17. I. iii. 31. N. ix. 65. I. vi. 90. παίδων, N. vii. 147. I. viii. 53. O. xiii. 11. xiv. 20. P. iv. 22. xi. 12. Fr. Inc. xl. 1. N. iv. 117. P. iii. 22. O. viii. 90. xi. 3. P. i. 190. I. iv. 119. v. 45. O. viii. 59. P. x. 14. Fr. Scol. ii. 18. p. 19. P. iv. 83. N. viii. 3. παίδεσσι, P. i. 153. N. ix. 10. I. iv. 62. παισὶν, O. iii. 63. vii. 74. P. ii. 132. N. iii. 125. ix. 71. P. iv. 115. viii. 63. παῖδας, P. iv. 158. O. vii. 135. P. iii. 166. I. i. 79. ὦ παῖδες, Fr. Scol. i. 7. p. 14.
πάλαι, N. x. 18. xi. 43. I. ii. 1. v. 56. N. viii. 86. P. vi. 40. N. viii. 55.
πάλη. πάλᾳ, N. vi. 26. O. viii. 27. x. 79. N. xi. 26. iv. 16.
παλαίγονος. παλαιγόνων, O. xiii. 70. xiv. 5.
παλαιμονέω. παλαιμονεῖ, P. ii. 112.
παλαιός. παλαιὸς, P. v. 73. παλαιὰ, I. vii. 23. παλαιὸν, O. ix. 73. παλαιοῦ, Fr. Thren. iv. 2. p. 27. πα-

λαιὰν, I. iii. 25. iv. 37. P. ix. 182. παλαιαὶ, O. vii. 100. παλαιαῖσιν, N. iii. 55. παλαιότεροι, N. vi. 90. παλαιτέροις, P. x. 91. N. iii. 127. παλαιτάτῳ, N. vii. 65.

παλαισμα. παλαισμάτων, N. x. 40. vii. 106. παλαισμάτεσσι, P. viii. 48. O. ix. 20.

παλαίφατος. παλαίφατος, N. vi. 54. παλαίφατον, N. ii. 25. v. V. L. N. iii. 23. v. Not. O. ii. 72.

παλάμη. παλάμᾳ, P. i. 85. O. ix. 37. x. 25. παλάμαι, P. ii. 72. παλαμᾶν, P. iv. 360. παλάμαις, N. x. 121. P. i. 94. N. x. 9. O. xiii. 73. P. ii. 138.

παλίγγλωσσος. παλίγγλωσσος, I. vi. 35. παλίγγλωσσον, N. i. 88.

παλίγκοτος. παλίγκοτον, O. ii. 36. παλιγκότοις, N. iv. 156.

παλίμβαμος. παλιμβάμους, P. ix. 33.

πάλιν, O. i. 106. x. 103. N. iii. 110. x. 138. Fr. Thren. iv. 5. p. 28.

παλιναίρετος, Fr. Dithyramb. vii. p. 54.

παλιντράπελος, O. ii. 69.

παλλακός. παλλακῶν, e corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 53.

πάλλω. πάλλων, N. iii. 79. πάλλονται, N. v. 39. v. Not.

παμβίας. παμβίᾳ, N. ix. 58.

πάμπαν, O. ii. 152. xiii. 82. N. x. 108. Fr. Inc. ii. 7.

παμπειθής. παμπειθῆ, P. iv. 327.

παμποίκιλος. παμποικίλοις, N. x. 68.

παμπόρφυρος. παμπορφύροις, O. vi. 91.

πάμπρωτος. πάμπρωτον, I. vi. 70. P. iv. 415.

παμφάρμακος. παμφαρμάκου, P. iv. 415.

παμφόρος. παμφόρῳ, P. vi. 13.

πάμφανος. πάμφωνον, P. xii. 34. παμφώνων, P. iii. 29. παμφώνοις, I. v. 34. παμφώνοισιν, O. vii. 21.

πανάγυρις. πανάγυριν, O. ix. 145. παναγυρίων, I. iv. 47.

πανδαίδαλος. πανδαίδαλον, Fr. Dithyr. iii. 5. p. 50.

πανδόκος. πανδόκῳ, O. iii. 30. πάνδοκον, P. viii. 88. O. iv. 25.

πανδοξία. πανδοξίας, N. i. 14.

πανέτης. πάνετες, P. i. 38.

παννυχίζω. παννυχίζει, I. iv. 112.

παντοδαπός. παντοδαπὸν, Fr. Parthen. ii. p. 21. παντοδαπᾶν, Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 34. I. i. 63. παντοδαπᾶν, P. iii. 13. παντοδαποῖσιν, O. viii. 35.

παντᾷ, O. i. 188. ubi v. V. L. P. i. 187. ii. 42. x. 58. I. iv. 2. P. iv. 303. P. i. 187.

πάντοθεν, N. vi. 75. P. iii. 94.

παντοῖος. παντοῖαι, N. viii. 71. παντοίων, N. v. 45. παντοῖα, Fr. Thren. i. 14. p. 23.

πάντολμος. πάντολμον, Fr. Encom. i. 4. p. 48.

πάντως, P. iv. 133.

πάομαι. πέπαται, P. viii. 103.

παπταίνω. παπταίνει, P. iii. 39. I. vii. 61. πάπταινε, O. i. 183. παπτήναις, P. iv. 168.

παρὰ, cum Genit. N. ix. i. O. i. 112. P. v. 26. Fr. Parthen. v. ii. p. 21. P. iii. 107. 108. x. 97. N. x. 89. P. i. 148. 171. O. v. 21. cum Dat. P. iv. 132. I. iv. 99. viii. 76. P. iv. 379. v. V. L. O. i. 32. vii. 28. P. iii. 165. O. i. 37. P. iv. 1. O. i. 150. vi. 15. x. 101. xii. 28. I. viii. 42. O. xii. 21. I. i. 39. P. iii. 155. O. vii. 31. N. vi. 65. xi. 30. 31. P. iii. 50. O. xiv. 33. P. ii. 46. iii. 60. N. x. 33. P. iv. 330. x. 49. iv. 82. I. v. 54. P. ii. 132. N. x. 104. ix. 81. P. iii. 154. xii. 45. I. vi. 111. O. ii. 117. P. ii. 159. Fr. Inc. lv. Fr. Thren. i. 9. p. 23.

Fr. Inc. c. 2. P. i. 112. N. i. 111. O. viii. 22. N. x. 92. iv. 88. vi. 94. O. i. 118. x. 30. N. vi. 105. cum Accusat. P. viii. 16 i. 152. xi. 33. 95. O. iv. 16. Fr. Inc. xxiv. 1. O. x. 121. xii. 14. ii. 30. 116. N. vii. 67. O. xiii. 117. P. iii. 145. vii. 21. O. viii. 32. ix. 58. P. x. 5. N. ix. 117. Fr. Inc. lxxxiv. N. iii. 83. O. i. 178. P. iii. 123. viii. 85. Fr. Inc. xxxvii. 2. O. xiii. 116. ix. 4. P. xi. 6. O. vi. 46. P. iii. 138. I. viii. 4. 126. O. ix. 28. N. xi. 46. O. xiii. 134. N. vii. 28. ix. 33. O. ii. 127. P. i. 131. Fr. Scol. ii. 21. p. 19. N. v. 18. I. vii. 67. P. viii. 122. N. vii. 101. P. iv. 131. ix. 88. iv. 77. O. iv. 41.

ϖάρα, pro πάρεστι, Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 52.

ϖαραβάλλω. παραβάλλει, P. ix. 152.

ϖαράγω. παράγων, P. xi. 39. παράγοισα, N. vii. 34.

παραγορέω. παραγορεῖτο, O. ix. 117.

ϖαραδίδωμι. παρέδωκε, P. ii. 96. N. iv. 91. παραδόντος, P. v. 4.

ϖαραιθύσσω. παραιθύσσει, P. i. 169. παραίθυξε, O. x. 89.

ϖαραινέω. παραινεῖ, I. vi. 100. παραινεῖν, P. vi. 22.

ϖαραΐσσω. παρήϊξαν, Fr. Inc. xlvii. 2.

ϖαραιτέω. παραιτεῖται, N. x. 56.

ϖαράκειμαι. παρκείμενον, O. xiii. 103. N. iii. 131.

ϖαρακοινάω. παρεκοινᾶτο, P. iv. 236. v. Not.

ϖαραλέγομαι. παρελέξατο, P. ii. 67.

ϖαραλύω. παραλύει, O. ii. 95.

ϖαραμείβω. παραμείβῃ, N. iii. 47. παραμείβεται, P. ii. 93.

ϖαραμένω. παρέμεινε, P. i. 93. παρμενῶν, P. i. 173. παρμένοντας, P. viii. 58.

ϖαράμερος. παράμερον, O. i. 160.

ϖαραμόνιμος. παρμονίμαν, P. vii. 21.

ϖαράμονος. παρμονώτερος, N. viii. 29.

ϖαραπειράομαι. παραπειρῶνται, O. viii. 4.

ϖαραπλάζω. παρέπλαγξαν, O. vii. 56. παρεπλάγχθη, N. x. 10.

ϖαραστάτας, N. iii. 62.

ϖαρασφάλλω. παρέσφαλεν, N. xi. 41.

ϖαρασχέω. παράσχοι, P. i. 90. παρασχεῖν, P. iii. 116.

ϖαράτροπος. παράτροποι, P. ii. 65.

ϖαράφημι. παρφάμεν, O. vii. 120. P. ix. 77. παρφαμένα, N. v. 58.

ϖαράφασις, N. viii. 54.

ϖαρδαλέα, P. iv. 143. (παρδαλέᾳ, Not.)

ϖάρεδρος. πάρεδρος, P. iv. 7. O. viii. 29. N. vii. 1. πάρεδρον, I. vii. 3. O. ii. 139.

ϖάρειμι. πάρστι, O. vi. 31. παρεόντων, O. vii. 10.

ϖαρέλκω. παρέλκει, O. vii. 84.

ϖαρέχω. παρέχει, I. viii. 152. παρέχοντι, P. ii. 124. παρέχοι, O. vi. 175. παρέχων, O. i. 33. 63. παρέχοισα, P. ix. 41. παρέχειν, P. xi. 64. N. vi. 57.

ϖαρθενία. παρθενίας, I. viii. 96.

ϖαρθενικός. παρθενικαὶ, P. ix. 175.

ϖαρθένιος. παρθενίαν, O. vi. 51. παρθενίοις, N. viii. 3. v. Not. V. L. P. xii. 15. παρθενία, O. vi. 150.

ϖαρθένος. παρθένος, O. xiii. 101. P. ii. 16. 36. iii. 61. xii. 33. παρθένου, Fr. Inc. cxc. παρθένον, (v. Not.) P. ix. 10. 216. O. i. 143. παρθένοι, P. iii. 31. I. viii. 127. παρθένων, P. x. 59. Fr. Inc. clxxviii. Fr. Hyporchem. iv. 1. p. 31. παρθένοις, P. ix. 198. x. 92,

πέμπεν, N. i. 60. I. ii. 23. P. iv. 316. πέμψαι, O. ix. 37. πέμψεν, P. iii. 57. I. vi. 72. ἔπεμψαν, O. iv. 5. πέμψαν, N. ix. 125. πέμψαντα, N. iv. 29. v. V. L. πέμπεται, P. ii. 126. πεμπόμενοι, P. iv. 362. πεμφθεὶς, N. iii. 102. πεμφθεῖσαν, O. vii. 123. πεμφθὲν, O. viii. 58.

πένθος. πένθος, O. ii. 41. I. vii. 51. πένθεος, Fr. Thren. iv. 2. p. 27. πενθέων, I. viii. 13. N. x. 144. Fr. Inc. xliii. 4. v. V. L.

πενία. πενίας, Fr. Inc. vii. 5.

πενιχρὸς, N. vii. 27. v. Not.

πένταθλον, πεντάεθλον, et πενταέθλιον. πενταεθλίου, P. viii. 94. πενταέθλοις, N. vii. 12. πένταθλον, I. i. 35. πεντάθλῳ, O. xiii. 41.

πενταετηρίς. πενταετηρίδ', O. iii. 38. x. 69. N. xi. 34.

πεντάκις, N. vi. 33.

πέντε, P. iv. 231. vii. 12.

πεντήκοντα, I. vi. 8. N. x. 2.

πεντηκοντακέφαλον, Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. p. 12.

πεντηκόντορος. πεντηκόντορον, P. iv. 436.

πεπαίζω. πεπαρεῖν, V. L. P. ii. 105.

πέπλος. πέπλοις, P. ix. 213.

πεπρωμένον. πεπρωμένον, P. iv. 110. vi. 27. O. viii. 44. N. iv. 99. I. viii. 69. Fr. Inc. xxii. πεπρωμέναν, N. iv. 70. Fr. Inc. cxc.

περαίνω. περαίνει, P. x. 45. ἐπείραινε, I. viii. 49.

περαίτερος. περαίτεραι, O. ix. 159. περαίτερον, O. viii. 82.

πέραν, I. vi. 33. N. v. 39. v. Not.

περατός. περατὸν, N. iv. 112.

περάω. περᾶν, N. iii. 37. ἐπέρα, I. ii. 61. περάσαις, P. iii. 136. περάσαι, N. xi. 11. v. Not.

πέρθω. πέρσε, P. i. 105. ἔπερσεν, N. iii. 63. ἔπερσαν, O. x. 40. ἔπραθεν, P. ix. 141. N. vii. 52. πράθον, I. v. 46. περθόμενοι, P. iii. 87.

περὶ, cum Genit. O. iii. 66. P. iv. 472. O. viii. 6. N. v. 74. ix. 68. O. vi. 84. N. x. 160. I. v. 59. O. vi. 65. cum Dativ. P. v. 77 N. v. 87. x. 58. I. iv. 60. O. xiii. 64. P. ii. 109. Fr. Scol. ii. 12. p. 18. cum Accusat. O. vi. 126. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 34. O. iii. 59. P. iv. 217. v. Not.

περίαλλος. περίαλλα, P. xi. 8.

περιάπτω. περιάπτων, P. iii. 94.

περίγλωσσος. περίγλωσσοι, P. i. 82.

περικάδομαι. περικαδόμενοι, N. x. 101.

περίκειμαι. περίκειται, O. viii. 100.

περικτίων. περικτιόνων, N. xi. 24. περικτίονας, I. viii. 138.

περιναιετάω. περιναιεταόντων, N. viii. 16.

περίοδος. περιόδοις, N. xi. 51.

περιπλανάομαι. περιπλανᾶται, I. vi. 69.

περιπνέω. περιπνέουσιν, O. ii. 130.

περισθενής. περισθενεῖ, N. iii. 26. v. Not. Fr. Thren. ii. 3. p. 26.

περισσός. περισσᾶς, P. ii. 168. περισσὰ, N. vii. 63.

περισσᾶς, Fr. Hyporchem. ii. 2. p. 29. 30. Fr. Inc. xxix.

περιστέλλω. περιστέλλων, I. i. 46. N. xi. 20.

περιφεύγω. περιπέφευγεν, O. ii. 178.

περιώσιος. περιώσιον, I. v. 3.

πέσσω. πέσσοντα, P. iv. 331.

πεσσός. πεσσοῖς, Fr. Thren. i. 8. p. 23.

πέταλον. πέταλα, I. viii. 92. Fr. Inc. lxx.

πέταμαι. πέταται, P. viii. 128. N. vi. 81. Fr. Hyporchem. vi. p. 31.

πέτρα. πέτρας, P. x. 87. πέτρα, Fr.

Prosod. ii. in Del. p. 33. 34. πέτραν, O. vi. 109. P. x. 25. πέτραις, I. vi. 107. πετρᾶν, P. iv. 371. πέτρας, P. i. 44.
πετραῖος. πετραίου, P. iv. 246. Fr. Inc. xlviii. 2.
πετράεις. πετραέσσας, O. vi. 80.
πέτρος. πέτρῳ, O. x. 86. N. iv. 46. πέτρον, N. x. 126. v. Not.
πεύθομαι. πεύθομαι, P. iv. 67. 193. πυθέσθαι, P. vii. 7.
πεύκη. πεύκαις, Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 52. πεύκας, emend. in Add. p. 121.
πέφνω. πέφνε, O. ii. 74. x. 33. 34. P. xi. 56. I. vi. 45. Fr. Thren. vi. 1. p. 28 ἔπεφνεν, P. x. 72. O. xiii. 129. Fr. Inc. clxvi. πέφνον, I. v. 49.
πηδάλιον. πηδαλίῳ, P. i. 166. πηδάλιον, Fr. Inc. xxxi.
πηκτίς. πηκτίδος, Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron. p. 12.
πῆμα. πήματος, O. xii. 17. πῆμα, O. ii. 36. 68. P. ii. 73. iv. 529. πήματα, P. iii. 145.
πιαίνω. πιαίνων, P. iv. 267. ἐπίαναν, N. ix. 55. πιαινόμενον, P. ii. 101.
πιέζω. πιέζει, N. i. 82. P. i. 35. πιέζεις, Fr. Inc. xxviii. 2. πιέσας, O. vi. 61.
πίειρα. πίειραν, N. i. 21.
πιθών. v. πείθω.
πίθων, P. ii. 132. v. V. L.
πικρός. πικροτάτα, I. vii. 68.
πινυτός. πινυτοὶ, I. viii. 57.
πίνω. πίνοντες, Fr. Inc. lx. 7. πίνοντας, P. iii. 93. vide πίω.
πίπτω. ἔπεσεν, O. xii. 14. P. viii. 30. πέσεν ἐν (pro ἐνέπεσεν), N. vii. 45. πίσεν, I. iv. 39. πέσωμεν, I. viii. 14. πετοῖσαι, O. vii. 126. πετόντεσσιν, P. v. 65.
πίστις. πίστιν, N. viii. 75.
πιστός. πιστὸν, O. i. 51. Fr. Inc. cii. N. x. 102. O. xi. 6. N. ix. 38. O. xii. 11. πιστοὶ, P. i. 172. N. x. 147. P. xii. 48. πιστὰ, O. iii. 30. πιστοτάτας, Fr. Inc. xciii. 3. v. Not.
πίσυνος, P. iv. 413.
πιτνάω, πίτνημι, (v. V. L. ad N. v. 20.) πιτνέω. πιτνεῖ, O. ii. 42. P. viii. 133. πίτναν, N. v. 20. V. L. πιτνᾶν ἐν (pro ἐμπιτνᾶν), N. 76. πιτνᾶντα, I. ii. 39.
πλαγὰ (πλαγή). πλαγαὶ, P. iv. 438. πλαγᾶν, N. iii. 28. I. v. 76. πλαγαῖς, O. x. 45.
πλάγιος. πλαγίῳ, N. i. 97. v. Not. πλαγίαις, I. iii. 8.
πλάζω. ἐπλάζοντο, Fr. Inc. lx. 7. πλαχθέντες, N. vii. 55.
πλᾶκτρον. πλάκτρῳ, N. v. 44.
πλανάω. πλαναθέντα, N. viii. 6.
πλάξ. πλάκα, P. i. 46.
πλάξιππος. πλαξίπποιο, I. ii. 31. πλάξιππον, O. vi. 145.
πλάσσω (πλήσσω). πλᾶξε, N. x. 133.
πλέκω. πλεκέτω, I. viii. 47. πλέκων, O. vi. 147. N. iv. 153.
πλευρά. πλευραῖς, N. x. 131. Fr. corr. Hyporchem. iii. 3. p. 30. 31.
πλέων, πλείων. πλέονα, N. vii. 29. πλέον, N. vii. 109. Fr. Inc. lxxvii. πλεόνων, N. vi. 43. πλεῖστος, N. vii. 35. πλεῖστα, O. xi. 1. πλείστων, I. i. 26. πλείσταις, O. iii. 71. πλεῖστα, P. v. 159. ix. 172. Fr. Inc. clxvii.
πλειστόμβροτος. πλειστόμβροτον, O. vi. 116.
πλέω. πλέοις, Fr. Inc. xxxv. πλέων, I. ii. 62. πλευσάντων, P. iv. 122.
πλῆθος. πλήθει, O. xiii. 64.
πλήθω. πλήθοντος, P. iv. 151.

πλόκαμος. πλόκαμοι, P. iv. 145.
πλόκος. πλόκοι, O. xiii. 45.
πλόος. πλόος, P. iv. 375. πλόῳ, P. xi. 61. πλόον, P. i. 61. I. vi. 52. N. iii. 47. P. iv. 302. O. vi. 177. P. x. 46. O. vii. 59.
πλουτέω. πλουτέοντες, Fr. Inc. lxi. 6. πλουτεῖν, P. ii. 101.
πλοῦτος. πλοῦτος, O. ii. 96. P. v. 1. O. x. 106. πλούτου, I. iii. 27. O. i. 4. I. iii. 3. P. i. 96. O. xiii. 10. P. viii. 131. Fr. Inc. clxvii. πλούτῳ, N. viii. 31. xi. 52. πλοῦτον, P. x. 28. vi. 47. O. ii. 19. P. iii. 195. I. i. 97. N. i. 44. P. iv. 267.
πνέω. πνέομεν, N. vi. 2. πνέον, P. iv. 401. πνέοις, N. x. 163. πνέων, N. iii. 72. P. x. 69. xi. 46. πνέοντος, Fr. Inc. lxxviii. πνέοισαν, O. xiii. 128. πνεύσαις, O. x. 111.
πνοή. πνοιᾶς, O. iii. 56. πνοαὶ, P. iii. 187. πνοαῖς, O. vi. 143. πνοαῖσιν, N. iii. 137. πνοὰς, O. viii. 51.
πόα. ποᾳ, P. viii. 28.
ποδάρκης. ποδάρκης, O. xiii. 54. ποδαρκέων, P. v. 44. v. Not.
ποθατὸν, (ex corr.) Carm. in def. Solis. v. 5. p. 45.
ποθεινός. ποθεινὸς, O. x. 103. ποθεινὰ, P. iv. 388. ποθεινὸν, I. v. 9. ποθεινοτάταν, O. viii. 85.
πόθεν, O. xiii. 25.
ποθέω. ποθέω, O. vi. 26. ποθέων, O. xiii. 91.
πόθος. πόθῳ, Fr. Scol. ii. 4. p. 16. πόθον, P. iv. 328.
ποὶ, O. iii. 7.
ποιά. ποιᾶς, P. iv. 427. ποίαν, P. ix. 64.
ποιάεις. ποιάεντα, N. v. 98.
ποιέω. ποιήσεσθαι, Fr. Inc. in Add.
ποιητός. ποιητὸν, N. v. 53.
ποικιλόνωτος. ποικιλόνωτον, P. iv. 444.
ποικιλοφόρμιγξ. ποικιλοφόρμιγγος, O. iv. 4.
ποικίλος. ποικίλον, P. viii. 65. v. Not. O. vi. 148. Fr. Inc. lxxxvi. 2. Fr. Hymn. ix. 2. p. 39. ποικίλαν, P. iv. 381. ποικίλον, N. iv. 23. P. x. 73. ποικίλων, I. iv. 30. N. v. 77. ποικίλοις, N. v. 52. O. i. 46.
ποικιλάνιος. ποικιλανίους, P. ii. 14.
ποικίλλω. ποικίλλειν, P. ix. 134. πεποικιλμέναν, N. viii. 25. v. Not.
ποιμαίνω. ποιμαίνοντι, I. v. 15. ποιμαίνειν, O. xi. 9.
ποιμήν. ποιμένα, O. x. 107. ποιμένες, N. viii. 11. Fr. Inc. clxxi. 2. v. Not.
ποινή. ποινὰ, P. iv. 112. ποινὰν, N. i. 108. P. i. 113. Fr. Thren. iv. 2. p. 28. ποινὰς, O. ii. 106.
ποῖος. ποίας, P. ix. 59. ποίαν, P. iv. 172. ποίαις, N. i. 94.
ποιπνύω. ποιπνύων, P. x. 101.
πολεμαδόκος. πολεμαδόκοις, P. x. 22.
πολεμίζω. πολεμίζων, I. i. 71. O. ix. 49. πολεμιζόμενοι, N. viii. 50.
πολέμιος. πολέμιος, P. i. 30. πολεμία, N. iv. 90. πολεμίων, P. i. 156. ii. 37.
πολεμιστής. πολεμιστὰν, N. iv. 43. πολεμισταὶ, I. v. 32.
πόλεμος. πόλεμος, Fr. Hyporchem. ii. 1. p. 29. 30. πολέμου, O. ii. 7. 79. N. i. 24. Carm. in def. Solis. 14. p. 44. 45. πολέμοιο, O. x. 68. N. x. 16. I. iv. 26. vii. 50. πολέμῳ, I. viii. 81. N. x. 111. P. iii. 179. N. ix. 85. πόλεμον, O. ix. 61. xiii. 71. N. v. 36. I. vi. 39. πόλεμοι, O. xii. 5. πολέμων, P. ii. 116. viii. 3. Not. O. viii. 45. πολέμοισι, P. i. 92.

ϖολιάοχος. πολιάοχε, O. v. 22.
ϖολίαρχος. πολίαρχον, N. viii. 125.
ϖολιάτης. πολιατᾶν, I. i. 74.
ϖολιός. πολιᾶς, O. i. 115. P. ii. 126. I. iv. 96. P. iv. 175. O. vii. 112. πολιῷ, P. iii. 84. xi. 30. πολιὸν, I. vi. 22. πολιαὶ, O. iv. 40.
ϖόλις. πόλις, I. v. 61. vi. 35. N. v. 86. O. vii. 173. πόλιος, N. viii. 23. I. viii. 43. πόλει, O. xii. 3. P. xii. 46. πόλιν, O. vii. 64. P. xi. 78. O. viii. 116. N. x. 1. v. Not. P. i. 59. O. x. 119. v. 46. I. v. 28. O. x. 46. N. vii. 44. 51. P. i. 105. I. v. 46. P. ix. 124. 185. viii. 142. i. 118. iv. 14. N. ix. 29. P. v. 108. O. x. 17. P. v. 70. iv. 484. ii. 160. O. ii. 169. x. 82. P. ix. 162. I. vi. 96. O. ix. 33. Fr. Inc. clxvii. N. vii. 13. πόλιες, O. xiii. 159. N. x. 88. πολίων, O. iii. 7. P. xii. 1. N. i. 22. P. x. 111. v. 20. iv. 34. πολίεσι, P. vii. 8. πολίεσσι, Fr. Inc. xlviii. 3.
ϖολίτης. πολῖται, P. xi. 44. iv. 208. (ᾶ), N. ii. 37. πολίταις, O. v. 37.
ϖολλᾶ, O. viii. 31.
ϖολλάκις, O. i. 52. P. ii. 28. iv. 525. N. v. 32. I. i. 88. Fr. Scol. i. 4.
ϖολλός. πολλὸν, O. x. 44. πολλᾶ, O. x. 62. N. viii. 33. πολλὰν, P. ix. 40. iii. 66. πολλοὶ, O. ix. 153. P. ix. 188. iii. 65. i. 172. O. vi. 16. P. ix. 190. N. viii. 14. πολλαὶ, O. viii. 17. πολλᾶν, P. ii. 106. πολλᾶν, P. i. 171. xii. 41. N. ix. 130. i. 27. P. i. 157. πολλοῖς, P. viii. 104. v. V. L. N. ix. 109. P. iv. 442. viii. 35. πολλαῖσι, O. vi. 133. πολλὰ, O. xii. 14. N. viii. 33. x. 8. xi. 7. 8. ix. 102. O. xiii. 90. ii. 154. N. xi. 54. O. i. 73. N. viii. 14. I. v. 58. P. ix. 218. 220. O. xii. 7. ii. 15. vi. 133. P. ii. 98. N. ii. 2. v. 57. viii. 33.
ϖολυάνθεμος. πολυάνθεμοι, O. xiii. 23.
ϖολύβατος. πολύβατον, Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 50.
ϖολύβοσκος. πολύβοσκον, O. vii. 115.
ϖολύβουλος. πολυβούλῳ, I. iv. 122.
ϖολυγαθής. πολυγαθὴς, Fr. Inc. xxxvii. 1. Not. πολυγαθέα, Fr. Encom. i. 5. p. 48. πολυγαθέες, P. ii. 51.
ϖολύγναμπτος. πολυγνάμπτων, O. iii. 49.
ϖολύγνωτος. πολύγνωτον, N. x. 70. v. V. L.
ϖολύθυτος. πολύθυτον, P. v. 103. πολυθύτοις, N. vii. 69.
ϖολύκαρπος. πολυκαρποτάτας, P. ix. 12.
ϖολύκλειτος. πολύκλειτον, O. vi. 120. Fr. Inc. lxxxvi.
ϖολύκοινος. πολύκοινον, P. ii. 77.
ϖολυκτέανος. πολυκτέανον, O. x. 44.
ϖολύμαλος. πολυμάλου, P. ix. 11. πολυμάλῳ, O. i. 19.
ϖολύμυθος. πολύμυθοι, P. ix. 133.
ϖολυνεφέλας. πολυνεφέλα, N. iii. 16.
ϖολύξενος. πολυξέναν, N. iii. 3. πολύξενοι, Fr. Scol. i. 1. p. 14. 15. πολυξενωτάτῳ, O. i. 150.
ϖολυπάμων. πολυπάμονας, P. iii. 81.
ϖολύπονος. πολυπόνων, N. i. 49. v. Not. V. L.
ϖολύς. πολὺς, P. iii. 190. v. 18. πολὺν, N. i. 44. vii. 19. vi. 57. πολὺ, O. viii. 31. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 12.
ϖολύσκοπος. πολύσκοπε, Carm. in def. Solis. 1. p. 44. 45.

P. iv. 155. ix. 89. O. ii. 140. πόσιν, N. vii. 140. P. ix. 175.

ποταίνιος. ποταίνιον, O. x. 72. Carm. in def. Solis. 5. p. 44.

ποτάμιος. ποταμίας, P. ii. 12. ποταμία, P. vi. 6.

ποταμός. ποταμοῦ, O. ii. 17. ποταμὸν, O. v. 25. ποταμοὶ, P. i. 42. Fr. Thren. i. extr. p. 24. Fr. Inc. lxxix. ποταμοῖς, P. ix. 84.

ποτανός. ποτανὸς, P. v. 152. v. V. L. et Not. ad P. viii. 45. N. iii. 139. ποτανᾷ, N. vii. 32. v. Not. ποτανὸν, P. viii. 47. v. Not.

ποτὲ, O. iii. 24. vi. 20. 126. vii. 54. 63. x. 39. xiii. 78. 124. sequente νῦν, P. i. 31. iv. 6. 17. 25. 35. 459. 522. tandem, denique, P. ix. 8. 27. 45. x. 78. N. v. 17. I. ii. 65. viii. 114. Fr. Epinic. iv. 1. v. 3.

πότερος. πότερον, P. xi. 34. Fr. Inc. iv.

ποτὶ, cum Genit. I. ii. 12. cum Dat. P. ix. 208. cum Accusat. O. iv. 9. I. iv. 87. O. i. 68. P. ii. 154. N. x. 42. P. ii. 66. N. v. 68. P. ix. 91. ii. 173. O. x. 23. Fr. Inc. c. 3. P. ii. 123. 151. N. vi. 13. ix. 91. x. 46. I. ii. 61. N. iv. 114. P. iv. 42. N. vii. 100.

ποτικέκλιμαι. ποτικεκλιμένον, P. i. 55.

ποτικολλάω. ποτικολλῶν, Fr. Inc. lv.

ποτινίσσομαι. ποτινισσόμενον, O. vi. 168.

ποτιστάζω. ποτιστάζει, O. vi. 127. ποτιστάζων, P. iv. 244.

ποτίφορος. ποτίφορος, N. vii. 93. ποτίφορον, N. iii. 54. v. V. L.

ποτιψαύει, Fr. Epinic. ii. 4. p. 8.

πότμος. πότμος, N. iv. 68. vi. 12. O. viii. 19. P. iii. 153. I. i. 55. N. v. 73. πότμου, P. ii. 102. v. 4. πότμῳ, N. vii. 8. v. Not. V. L. πότμα, O. ii. 34. πότμον, O. ix. 91. x. 124. I. vii. 35. O. ii. 66. N. x. 107.

πότνιος. πότνια, O. xiv. 19. P. iv. 380. ix. 96. N. iii. 1. viii. 1. ὦ πότνια, Carm. in def. Solis. 13. p. 44. 45.

ποττὰν (ποτὶ τὰν), Fr. Scol. i. 6. p. 14.

πούς. ποδὸς, P. iii. 108. x. 97. N. vii. 98. I. viii. 26. ποδὶ, N. iii. 73. P. iv. 171. N. vi. 94. O. xiii. 102. Fr. Encom. ii. p. 48. Fr. Inc. cxlviii. Fr. Hyporchem. vi. p. 31. N. iv. 88. πόδα, P. iv. 514. N. vi. 28. O. vi. 13. P. xi. 54. ποδοῖν, N. ix. 113. ποδῶν, P. ix. 204. O. xiii. 49. I. viii. 83. P. x. 36. N. x. 90. viii. 81. O. i. 155. I. v. 12. O. xii. 22. πόδεσσιν, N. x. 118. ποσὶ, P. viii. 44. O. x. 73. N. iii. 142. ποσσὶ, N. viii. 32. iii. 90. O. x. 77. N. i. 74. πόδας, Fr. Inc. xcii. 5.

πρᾶγμα. πράγματος, O. xiii. 106. πράγματι, P. iv. 495. πρᾶγμα, I. i. 2. πραγμάτων, O. vii. 84.

πρᾶγος, N. iii. 10. Fr. Hyporchem. i. 2. p. 29.

πρᾶξις. πρᾶξις, P. ix. 120. πράξιος, O. xii. 11. πρᾶξιν, O. i. 136. Fr. Scol. ii. 2. v. Not. p. 18.

πραπίς. πραπίδι, P. ii. 112. πραπίδες, I. viii. 66. πραπίδων, P. iv. 500. Fr. Inc. vii. 4. xli. πραπίδεσσιν, O. xi. 10. πραπίσιν, O. ii. 171. πραπίδας, P. v. 90.

πράσσω. πράσσει, P. ix. 181. I. vi. 15. N. i. 39. πράσσετε, N. ix. 7. πράσσοντι, O. iii. 12. πρασσόντων, Fr. Thren. ii. 7. p. 25. πράξει, P. viii. 17. ἔπρασσεν, N. iii. 81.

Ρ.

ῥίπτω. ῥίψαις, P. i. 86. iii. 102. ἔρριψε, I. vii. 64. ἔριπτον, em. P. iv.
ῥίψ. ῥιπὸς, Fr. Inc. xxxv.
ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι, V. L. Fr. Inc. xxxvi.
ῥοά. ῥοαὶ, O. ii. 62. N. xi. 61. ῥοαῖσιν, I. vii. 26. N. vii. 17. ῥοὰς, N. iii. 43. vii. 91.
ῥόδον. ῥόδα, Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 50. ῥόδοις, I. iv. 31.
ῥόμβος. ῥόμβον, I. iv. 81. O. xiii. 133. ῥόμβοι, Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 52.
ῥόος. ῥόον, P. i. 43.
ῥόπαλον, Fr. Hyporchem. iii. 3. p. 30.
ῥυσίδιφρος. ῥυσίδιφρον, I. ii. 31.
ῥύω. ῥύοντο, I. viii. 114. ἐῤῥύσατο, P. xii. 33.

Σ.

σαθρός. σαθρὸν, N. viii. 58.
σαίνω. ἔσανεν, P. i. 100. ἔσαναν, O. iv. 7. σαίνων, P. ii. 151.
σᾶμα. σᾶμα, N. vii. 28. v. Not. Carm. in def. Solis. 14. p. 44. σάματι, O. x. 30. P. ix. 144. iv. 355. σάμασιν, P. i. 5.
σάμερον, O. vi. 47. P. iv. 1. xii. 52.
σὰν, Fr. Dithyramb. vi. 2. 53. v. Not.
σάρξ. σαρκῶν, Fr. Inc. lix. 3.
σάφα, O. viii. 61. P. ii. 104.
σαφανής. σαφανὲς, O. x. 67.
σαφής. σαφὴς, I. i. 30. σαφὲς, N. xi. 56. P. ii. 45. viii. 65. I. vii. 37. O. xiii. 64. 146.
σαφέως, O. vi. 35. P. iv. 208. σαφέστατον, I. vi. 28.
σαόω vel σαώζω. σαώθη, P. iv. 287. ἐσάωσεν, Fr. Inc. clxxxi.
σβεννύω. σβεννύεις, P. i. 8.
σεβίζω. σεβίζομεν, P. v. 106. σεβιζόμενοι, I. v. 37.

σέβω. σέβοντι, O. xiv. 17. σέβεσθαι, P. vi. 25.
σέθεν pro σέο vel σοῦ, O. i. 81. v. 44. vi. 139. P. i. 171. N. i. 4. vii. 3. iii. 7. I. i. 79. N. iii. 8. O. viii. 59.
σεισίχθων. σεισίχθονα, I. i. 76.
σείω. σεῖσαι, P. iv. 484. σεσεισμένον, P. viii. 134.
σελάνα. σελάνας, O. x. 91.
σέλας, Fr. Inc. xcviii. 4. P. iii. 69.
σέλινον. σελίνων, I. ii. 23. viii. 137. O. xiii. 45. σελίνοις, N. iv. 143.
σεμνός. σεμνὰν, P. iii. 140. N. v. 47. O. vii. 77. σεμνὸν, N. i. 112. O. ix. 11. N. i. 1. P. ix. 50. O. v. 43. vi. 115. N. iii. 121. vii. 33. σεμνᾶν, O. xiv. 11. σεμνᾶν, N. viii. 22. σεμνοῖς, N. x. 51. σεμνοὺς, O. v. 27.
σθένος. σθένος, N. i. 39. σθένει, P. x. 38. I. vii. 29. N. v. 72. I. iii. 3. N. x. 90. Fr. Thren. iv. 7. p. 28. σθένος, P. v. 151. N. vii. 107. P. iv. 257. N. xi. 49. vi. 20. P. v. 46. O. vi. 38. N. xi. 54. P. ii. 22. ix. 150. O. ix. 77. Carm. in def. Solis. 16. p. 44. Fr. Encom. i. 4. V. L. p. 48. Fr. Inc. lxxxii. p. 89.
σιγά. σιγᾶς, Fr. Inc. xciii. 3. p. 94.
σιγαλός. σιγαλὸν, P. ix. 163.
σίγημι (al. σιγῶμι), Fr. Inc. ii. p. 59.
σιγάω. σιγᾷ, N. x. 53. σιγάτω, I. ii. 65. σιγᾶν, N. v. 32. σεσιγαμένον, O. ix. 156.
σιδαρίτας. σιδαρίταν, N. v. 35.
σιδάρεος. σιδάρεον, Fr. Epinic. iii. p. 7.
σίδαρος. σιδάρου, P. iv. 438. O. x. 45. σιδηροῦν, Fr. Inc. xxii.
σιδαροχάρμας. σιδαροχαρμᾶν, P. ii. 4.
σιωπά. σιωπᾷ, P. iv. 101. σιωπαὶ, I. iv. 51.

σταθμός. σταθμὸν, O. x. 110. σταθμῶν, P. iv. 136. O. v. 22. σταθμὸς, I. vii. 65.

στάλα. στάλαν, N. iv. 131. v. Not. στηλᾶν, O. iii. 79. στάλαισιν, I. iv. 19.

στάσις. στάσις, O. xii. 23. στάσιν, N. ix. 31. Carm. in def. Solis. 17. p. 44. Fr. Inc. vii. 4. στασίων, Fr. Inc. xliii. 4. p. 76.

στάω (ἵστημι). ἔστασας, I. vii. 19. στᾶσεν, P. ix. 209. ἔστασεν, O. x. 70. P. iii. 95. ix. 200. O. ii. 5. ἔστασαν, P. iii. 171. iv. 354. στάσομαι, N. v. 29. ἐστάθη, P. iv. 149. στάθεν, N. x. 124. σταθεὶς, O. iii. 57. ix. 46. I. vii. 10. cf. ἵστημι.

στέγω. στέγετο, P. iv. 144. v. Not. V. L.

στείχω. στεῖχε, N. v. 6. στείχειν, N. ix. 47. στείχοντα, N. i. 38. 98.

στέλεχος. στελέχει, N. x. 115. cf. Not.

στέλλω. στέλλεν, O. vii. 61. σταλεὶς, O. xiii. 69.

στεναγμός. στεναγμὸν, Fr. Inc. lix. 4. p. 82.

στερεός. στερεῷ, O. x. 45. στερεᾶν, P. iv. 394.

στερέω. στερηθεὶς, N. viii. 46.

στέρνον. στέρνῳ, N. x. 127. στέρνων, P. iii. 103. στέρνα, P. i. 36.

στεροπή. στεροπᾶς, P. iv. 353. στεροπᾶν, P. vi. 26. στεροπαῖσι, I. viii. 83.

στεφαναφορία. στεφαναφορίαν, O. viii. 14.

στέφανος. στέφανος, O. viii. 100. στεφάνῳ, O. xi. 13. στέφανον, O. iv. 36. I. viii. 148. O. iii. 32. N. x. 48. P. xi. 22. I. vii. 72. v. 78. N. v. 9. O. x. 72. viii. 42. P. i. 195. στέφανοι, I. v. 13. O. iii. 11. Fr. Inc. lxxxix. 2. στεφάνων, O. v. 2. I. vi. 6. O. ix. 30. P. x. 89. N. iv. 125. I. i. 29. N. iii. 12. iv. 28. I. viii. 15. N. vi. 44. P. x. 41. O. xiii. 39. Fr. Dithyramb. iii. 6. στεφάνοις, O. ii. 136. P. iii. 131. ii. 11. N. ii. 34. ix. 126. στεφάνοισι, P. viii. 80. i. 71. iv. 426. v. V. L. I. vii. 54. στεφάνους, O. vi. 43. I. iii. 18. N. vii. 113. I. i. 11. P. ix. 119.

στεφανόω. ἐστεφάνωσε, O. xiv. 34. ἐστεφάνωσαν, N. xi. 26. στεφανῶσαι, O. i. 163. στεφανωσάμενος, O. xii. 25. N. vi. 34. στεφανωσάμενον, O. vii. 29. στεφανωθεὶς, O. iv. 19. ἐστεφανωμένον, P. viii. 27.

στεφάνωμα. στεφάνωμα, P. i. 96. xii. 9. I. ii. 22. P. ix. 5. I. iv. 76. στεφανώματα, I. iv. 106. N. v. 98.

στῆθος. στήθεσιν, Fr. Inc. xxxviii. στηθέων, Fr. Inc. lxi. 2.

στήλη. vid. στάλα.

στιβαρός. στιβαρὰς, Fr. Hyporchem. iii. 4. p. 30.

στίξ. στίχες, P. iv. 100. 373. στίχας, N. ix. 91.

στόλος. στόλῳ, P. viii. 141. N. iii. 27. στόλον, P. ii. 114.

στόμα. στόμα, N. x. 35. v. Not. N. x. 54. I. v. 55. στόματος, P. iv. 18. στόμα, P. iv. 78. 362. ix. 152. O. ix. 55. στόματα, I. viii. 106. στομάτων, Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 52.

στοναχά. στοναχαῖς, N. x. 141.

στονόεις. στονόεντα, I. viii. 54.

στράταρχος. στράταρχον, P. vi. 31. I. v. 50.

στρατιά. στρατιᾶς, N. iii. 59. O. vi. 26. στρατιὰν, N. xi. 45. P. xi. 75.

στρατεύομαι. ἐστρατεύθη, P. i. 98.

στρατός. στρατὸς, P. ii. 85. 160. vi. 11. στρατοῦ, P. ii. 108. viii. 74. στρατῷ, P. x. 12. I. vii. 41. v. V. L. I. i. 12. N. i. 93. O. ix. 143. στρατὸν, P. iv. 340. N. ix. 43. O. xiii. 127. x. 51. 79. N. x. 47. viii. 20. P. xi.

14. v. Not. P. i. 166. O. x. 40. xi. 17. v. 28. xi. 17. Fr. Inc. xvii.

στρέφω. στρέψαν (al. στρέψεν), Fr. Inc. lix. 2. στρέφοι, N. iv. 152. στρέφοισαν, Fr. Hyporchem. vi. p. 31. στρέφουσα, Fr. Inc. xxxi.

στρωμνά. στρωμνὰ, P. i. 54. στρωμνᾶς, N. i. 75. στρωμνὰν, P. iv. 410.

στυγέω. στυγέουσι, Fr. Inc. xcii. 2.

στυγερός. στυγερώτατος, O. x. 108.

συγγενής. συγγενὴς, P. v. 21. I. i. 56. N. v. 74. συγγενὲς, O. xiii. 16. P. x. 19. v. Not. N. vi. 15. i. 41. συγγενεῖ, N. iii. 69.

σύγγονος. σύγγονος, V. L. N. x. 74. συγγόνῳ, O. xii. 21. σύγγονοι, P. iii. 69. ix. 90. συγγόνων, O. viii. 105. συγγόνοις, P. viii. 87. v. ξύγγονος.

σύγκοιτος. σύγκοιτον, P. ix. 42.

συγκωμάζω. συγκωμάξατε, O. xi. 16.

συλάω. συλάσαις, P. xii. 28. συλαθεὶς, O. ix. 135.

συλλαμβάνω. συλλαβὼν, O. xiii. 103.

συμβάλλω. συμβαλεῖν, N. xi. 43. συμβάλλομαι, I. i. 84.

σύμβολον, O. xii. 10.

συμμαχία. συμμαχία, O. x. 88.

σύμμαχος. σύμμαχον, I. vi. 41.

σύμμετρος, Fr. Inc. xc.

συμμίσγω. συμμῖξαι, O. iii. 16. συνέμιξε, P. ix. 128.

συμπαρίστημι. συμπαρέστασεν, O. vi. 72.

σύμπειρος. σύμπειρον, N. vii. 15.

συμπέμπω. σύμπεμψιν, I. v. 81.

συμπίπτω. συμπεσεῖν, I. iv. 86.

συμποσία. συμποσίας, P. iv. 524.

συμπόσιον. συμπόσιον, N. ix. 115. συμποσίου, I. vi. 1. O. vii. 8.

συμπότας. συμπόταις, O. i. 99. P. vi. 55. Fr. Scol. iii. 1. p. 19.

συμφορά. συμφορᾶς, O. vii. 141. συμφορᾷ, P. viii. 125.

συμφυτεύω. συμφυτεύει, I. vi. 16.

σύμφυτος. σύμφυτον, I. iii. 23.

σύμφωνος. σύμφωνον, P. i. 136.

σὺν, (sæpe pro ἐν, διὰ, cum Genit.) O. ii. 60. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 50. I. iii. 2. P. ix. 203. O. vii. 35. Fr. Scol. ii. 4. P. iv. 69. 333. Fr. Scol. i. 11. I. i. 9. O. ii. 74. N. ix. 116. P. x. 88. N. iv. 73. P. i. 98. N. i. 12. O. i. 176. P. iv. 361. 445. N. x. 158. P. viii. 143. xi. 55. N. iii. 118. P. iv. 3. I. v. 48. O. ix. 109. P. viii. 145. Fr. Inc. lxxxvi. 3. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 50. I. iv. 123. N. v. 71. iii. 135. O. xiii. 81. P. iv. 16. 84. O. vii. 24. xiii. 26. P. ix. 170. N. ix. 105. xi. 10. x. 90. O. xiii. 124. P. iv. 393. iii. 15. v. 110. i. 119. I. viii. 31. P. xii. 37. N. ix. 52. P. viii. 94. xi. 18. O. ix. 7. P. v. 9. xii. 8. N. x. 98. P. i. 73. N. viii. 28. I. iv. 7. P. iii. 139. O. viii. 18. I. i. 7. P. xi. 72. viii. 9. xii. 18. O. xi. 4. N. i. 56. I. vi. 46. P. iv. 238. 475. Fr. Inc. xxxvi. v. Not. N. i. 97. xi. 12. O. x. 125. P. viii. 76. I. v. 45. N. ix. 104. ii. 38. i. 78. O. ii. 67. P. xi. 79. I. v. 16. Fr. Inc. xcvii. 2. O. ii. 34. N. v. 88. P. ii. 102. N. iv. 12. I. viii. 149. N. vi. 41. P. xi. 5. O. vi. 138. xiii. 58. O. vii. 121. P. iii. 74. i. 46. 134. iv. 91. 463. N. vii. 9. 21. x. 144. I. vi. 40. vii. 27. O. xiv. 7. N. x. 81. O. vi. 165. N. ix. 129. P. ix. 2. I. v. 26. N. v. 99. Fr. Scol. iv. 2. v. Not. P. xi. 39. iii. 145.

συναλέγω. συναλέγειν, I. viii. 102.

T.

ταμίας. ταμίας, O. vi. 7. I. vi. 84. P. i. 171. ταμία, P. v. 82. ταμίαν, N. vi. 44. ταμίαι, O. xiii. 9. xiv. 14. N. x. 97.

ταμιεύω. ταμιευομέναν, O. viii. 39.

τάμον. v. τέμνω.

τανύέθειρα, O. ii. 46.

τανύπτερος, P. v. 148.

τανύω. τάνυεν, O. viii. 65. P. iv. 230. τανύσαις, O. ii. 165.

ταξιόω. ταξιῶσθαι, O. ix. 118.

ταπεινός. ταπεινὰ, N. iii. 144.

ταράσσω. ταρασσέμεν, P. xi. 66. ταράσσοντες, O. ii. 113.

ταραχή. ταραχαὶ, O. vii. 55.

ταρβεῖ, Fr. Hyporchem. ii. 3.

τάσσω. τετάχθαι, O. ii. 54.

τατάω. ταταμένῳ, N. x. 147.

ταῦρος. ταύρῳ, P. i. 185. ταῦρον, O. xiii. 99. ταῦροι, Fr. Inc. cxl. ταύρων, P. iv. 366.

ταυροφόνος. ταυροφόνῳ, N. vi. 69.

τάφε, P. iv. 168.

τάφος. τάφον, I. viii. 126.

τάχα, P. ii. 53. iv. 303. 391. 148.

τάχος. τάχος, O. vi. 38. P. iv. 291. N. vi. 109. τάχει, N. v. 64.

ταχὺ, P. x. 79. N. i. 77. O. i. 174. τάχιστα, Fr. Inc. xxxvii. 3.

ταχύς. ταχείας, P. i. 161. ταχυτάταν, O. i. 124.

ταχέως, P. iv. 223. 319. N. x. 137.

ταχυτάς. ταχυτὰς, O. i. 154. ταχυτᾶτι, O. iv. 37. I. v. 12.

ταχύποτμος. ταχύποτμον, O. i. 107.

τὲ, O. vi. 72. 116. etc.

τέγγω. τέγγων, N. x. 141. τέγξω, O. iv. 28.

τέγος. τέγει, P. v. 54. N. iii. 93.

τέθηλεν, Fr. Thren. i. 10. p. 23. a θηλέω, θάλλω.

τεθμός. τεθμὸς, N. iv. 54. O. viii. 33. τεθμὸν, O. vi. 117. N. x. 61. O. xiii. 39. τεθμοῖσιν, O. xiii. 57. P. i. 124.

τέθμιος. τέθμιον, I. vi. 28. N. xi. 35.

τέθριππος. τεθρίππῳ, I. i. 18. τεθρίππων, O. ii. 91. P. i. 113.

τείνω. τείνων, O. xiii. 121.

τείρω. τειρόμενον, P. i. 101.

τειχίζω. τειχίζομεν, Fr. Inc. lxxxvi. 2. τετείχισται, P. vi. 9. I. v. 56.

τεῖχος. τεῖχος, Fr. Inc. iv. xxii. O. viii. 44. τείχει, P. iii. 68. τειχέων, O. xiii. 79. I. iv. 35. O. vi. 168. τείχεσιν, P. iv. 478.

τεκμαίρω. τεκμαίρει, O. vi. 123. N. vi. 14.

τεκμαίρομαι. τεκμαίρομαι, Fr. Inc. ii. 4. τεκμαιρόμενοι, O. viii. 4.

τέκμαρ, N. xi. 57. P. ii. 90. Fr. Inc. cl.

τέκνον. τέκνα, Fr. Inc. clxvi. τέκνων, N. vii. 3. τέκνοισιν, N. i. 62. vii. 154.

τέκος, I. vi. 44. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst. p. 7.

τέκτων. τέκτον', N. v. 90. P. iii. 11. τέκτονες, N. iii. 7. P. iii. 201. τεκτόνων, P. v. 48. Not.

τέκω vide sub τίκτω.

τελέθω. τελέθει, O. vii. 99. P. ii. 143. 174. iii. 204. N. vii. 154. ix. 105. τελέθοντι, P. ii. 56.

τέλειος. τέλειον, P. ix. 156. τελέαν, P. viii. 33. τελείαις, Fr. Scol. i. 4. p. 13. τελεώτατον, Fr. Parthen. iii. p. 21.

τελετά. τελετᾷ, O. x. 63. τελεταῖς, N. x. 63. P. ix. 172. τελετὰς, O. iii. 74.

τελευτά. τελευτὰ, I. vii. 68. τελευτᾷ, O. vii. 46. P. i. 68. τελευτὰν, O. v.

Fr. in Add. P. iv. 229. τεύχοιτα, I. i. 96.

τέχνη. τέχνα, I. iv. 57. τέχνας, P. ii. 58. τέχνα, P. xii. 12. τέχναν, O. vii. 92. τέχναι, N. i. 36. τέχναις, P. iii. 20. O. ix. 78. P. iv. 443. viii. 87.

τηλαυγής. τηλαυγὲς, N. iii. 112. O. vi. 5. τηλαυγέσιν, P. ii. 10. τηλαυγέστερον, P. iii. 135.

τῆλε, P. xi. 36.

τηλεβόλος. τηλεβόλῳ, P. iii. 86.

τηλεφανής. τηλεφανεῖ, Fr. Thren. i. 3. p. 23.

τηλέφατον, Fr. Prosod. i. 5. p. 32.

τηλέφαντον, Fr. Epinic. i. 2. p. 5.

τηλόθεν, N. vi. 82. O. i. 152. N. iii. 140.

τηρέω. τηρέοντι, P. ii. 161.

τίθημι a θήω. θήσω, O. xiii. 138. θήσεις, P. ix. 93. Carm. in def. Solis. 21. p. 45. θησέμεν, P. x. 90. θήσομαι, I. i. 3. θήσονται, P. ix. 110. (at θέσσαντο, N. v. 18. est a verbo θέσσομαι, v. V. L.) ἔθηκεν, P. x. 23. N. iii. 38. O. ii. 180. Fr. Inc. cxc. N. x. 13. O. x. 57. i. 31. ἔθηκ', O. xiii. 31. θῆκεν, P. xi. 56. O. xiii. 55. P. ix. 13. O. iii. 39. N. ix. 21. O. viii. 23. P. xii. 26. N. viii. 85. x. 89. ἔθηκας, Carm. in def. Solis. 4. p. 45. τιθεῖς, P. viii. 14. θέσαν, P. iii. 68. N. i. 89. P. ii. 72. θέσσαν, O. i. 102. τίθεν, P. iii. 114. τιθέμεν, P. i. 78. θέμεν, N. i. 5. O. vii. 111. ii. 33. xiii. 115. N. iv. 14. O. ii. 177. viii. 114. vi. 5. P. iv. 492. N. iv. 131. θέτο, N. x. 167. ἔθεντο, O. ix. 68. θέσθαι, N. viii. 74. O. vi. 119. θέμενος, O. x. 74. P. iv. 234. θεμέναν, O. xiii. 75. θέμενοι, O. xiv. 15. vii. 77.

τιθήνα, P. i. 39.

τίκτω a τέκω. τέκες, I. viii. 46. τέκεν, O. i. 144. P. ix. 148. I. i. 14. P. ii. 78. I. iv. 109. P. ix. 58. τέκοι, O. vi. 82. τεκεῖν, I. viii. 70. O. ii. 168. τεκέμεν, O. vi. 50. τέξεται, P. ix. 104. τέκωνται, P. iv. 92. τεκοῖσα, Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 33. ἔτικτε, P. ix. 30. ἔτικτεν, O. vi. 145. τίκτεν, P. iv. 82. N. v. 24. O. vi. 70. P. iii. 179.

τιμή. τιμὴ, O. xii. 22. I. vii. 36. N. vii. 46. x. 71. v. V. L. N. x. 146. τιμᾶς, P. vi. 26. τιμᾷ, P. ii. 109. iv. 91. τιμὰν, O. i. 50. P. i. 94. O. vi. 103. P. iv. 362. 495. viii. 6. O. xiv. 18. xiii. 50. I. v. 6. i. 95. P. iv. 192. Fr. Prosod. iii. 2. p. 34. Fr. Encom. i. 5. p. 48. τιμαὶ, I. v. 68. P. iv. 123. τιμαῖς, I. ii. 43. P. iv. 463. N. ix. 24. Fr. Epinic. ii. 3. p. 8. τιμαῖσιν, I. i. 49. τιμὰς, I. ii. 50.

τιμαλφέω. τιμαλφεῖν, N. ix. 130.

τιμάορος, O. ix. 124.

τιμάω. τιμᾷ, O. vi. 136. I. vi. 99. P. iv. 481. v. V. L. ἐτίμασε, P. xi. 8. τίμασε, N. vi. 70. O. ix. 105. ἐτίμασαν, O. i. 86. τετίμακεν, I. iv. 63. τιμῶν, O. v. 41. τιμῶντες, O. vi. 122. τιμάσας, O. vii. 8. x. 58. τετίμαται, I. iv. 101.

τίμιος. τίμιαι, O. vi. 16. τιμίοις, O. ii. 117.

τὶν pro σοὶ, O. x. 113. xii. 4. etc.

τινάσσω. τίναξε, O. ix. 45. τινάσσων, N. i. 80.

τίνω. τίνεσθαι, P. ii. 44.

τὶς, τὶ, *aliquis*, *aliquid*, O. i. 75. P. ii. 24. iii. 183. ix. 99. N. viii. 84.

P. iv. 205. θρέψαισα, P. viii. 37. τράφεισα, P. ii. 82. θρέψατο, P. ix. 32. θρέψαντο, P. ix. 154. ἐθρέψαντο, O. vi. 77. τραφεῖσα, O. vi. 57. τραφέντα, I. viii. 35.

τρέχω. τρεχέτω, Fr. Dithyramb. vii. p. 54. τρέχειν, Fr. Epinic. ii. 2. p. 11. τρέχων, O. x. 77. τρέχον, P. viii. 44.

τρητός. τρητὸν, P. vi. 54.

τρία, Fr. Epinic. iii. p. 6.

τριγλώχιν. τριγλώχινα, Fr. Inc. cxliii.

τριετηρίς. τριετηρίδι, N. vi. 69.

τρίοδος. τρίοδον, P. xi. 59.

τρίοδους. τριόδοντος, I. viii. 73. O. ix. 44.

τριπλόος, O. ix. 3.

τρίπολις. τρίπολιν, O. vii. 34.

τρίπους. τριπόδων, P. xi. 7. τριπόδεσσιν, I. i. 27.

τρὶς, O. ii. 123. P. iv. 108.

τρισολυμπιονίκης. τρισολυμπιονίκαν, O. xiii. 1.

τρίτος. τρίτος, P. xi. 22. τρίτον, N. iii. 126. I. vi. 10.

τριταῖος. τριταῖον, N. vii. 25.

τρίχα, O. vii. 138.

τρομέω. τρόμεον, O. xiii. 84.

τρόπος. τρόπος, O. viii. 83. Fr. Epinic. ii. p. 6. τρόπῳ, N. vii. 21. O. xiv. 25. τρόπον, I. vi. 86. O. x. 93. iii. 8. τρόποις, P. x. 58.

τροφή. τροφαῖς, O. iv. 24.

τροφός. τροφὸς, P. xi. 28. τροφοὶ, P. ii. 5.

τροχός. τροχῷ, P. ii. 41. τροχὸν, Fr. Inc. cxc.

τρωγάλιον, Fr. Inc. lxiv.

τρώω. τρῶσεν, I. v. 53. ἔτρωσεν, N. x. 113. τετρωμένοι, P. iii. 85.

τρώμη. τρώμαν, P. iv. 483.

τυγχάνω. τυγχανέμεν, O. ii. 86. τυγχάνοντα, P. iii. 186.

τύμβος. τύμβος, O. ix. 150. τύμβῳ, N. x. 124. τύμβον, N. iv. 33. O. i. 149.

τύπτω. τυπτόμενον, P. vi. 13. τυπεὶς, N. i. 81. Fr. Inc. cxlviii. lxviii. τυπέντα, N. ix. 62.

τυραννίς. τυραννίδος, Fr. Inc. clxxviii. τυραννίδι, P. ii. 159. τυραννίδων, P. xi. 81.

τύραννος. τύραννον, P. iii. 151.

τύρσις. τύρσιν, O. ii. 127.

τυφλός. τυφλὸν, N. vii. 34.

τυφλόω. τετύφλωται, I. v. 72. τετύφλωνται, O. xii. 13.

τυχέω. τύχον, N. i. 72. τύχοιμεν, I. iv. 73. τύχῃ, N. iv. 148. vii. 16. τυχεῖν, O. ii. 93. P. ix. 74. N. vii. 81. P. ii. 17. i. 69. O. vii. 48. τύχεν, N. vi. 46. τυχὼν, P. x. 96. τυχοῦσα, I. viii. 79. τυχόντα, P. x. 40.

τύχη. τύχας, I. iv. 52. τύχᾳ, N. x. 47. I. viii. 149. O. viii. 88. N. vi. 41. P. viii. 75. N. v. 88. iv. 12. P. ix. 128. τύχαν, O. xiii. 165. τύχαις, P. viii. 103. N. i. 94.

Υ.

ὕβρις. ὕβρις, P. ii. 52. ὕβριος, I. iv. 15. ὕβριν, Fr. Inc. xlvii. 2. P. iv. 199. xi. 85. O. xiii. 12. P. viii. 14. x. 55. N. i. 76. P. i. 140.

ὑβρίζω. ὑβρίζοντα, P. iv. 506.

ὑγίεια. ὑγίειαν, P. iii. 128.

ὑγίεις. ὑγίεντα, O. v. 53.

ὑγιηρός. ὑγιηρὸν, N. iii. 29.

ὑγρός. ὑγρᾷ, P. iv. 70. ὑγρὸν, N. viii. 71. P. i. 17. ubi Not.

ὕδωρ. ὕδωρ, O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. O. iii. 75. N. iv. 6. O. ii. 134. ὕδατος, O. i. 77. N. vii. 90. O. ix. 77. ὕδατι, N. iii. 6. v. V. L. Carm. in def. Solis. v. 20. p. 45. P. v. 40.

ὕδωρ, P. i. 131. I. vi. 109. Fr. Inc. lvi. 1. O. vi. 146. ii. 115. N. i. 35. ὑδάτων, P. ix. 153. O. xiv. 1. xi. 2.

υἷς. υἷα, O. ix. 104. υἱεύς. υἱέες, I. viii. 51. υἱέων, N. vi. 37. I. viii. 52.

υἱός. υἱὸς, N. x. 150. O. ii. 70. υἱοῦ, N. i. 88. υἱῷ, P. i. 135. υἱὸν, O. xiii. 89. Fr. Scol. ii. 21. p. 19. N. vi. 88. O. xiv. 31. ix. 23. 95. υἱῶν, O. v. 53. υἱοὺς, P. viii. 57.

ὕλη. ὕλαν, P. iii. 67.

ὑμέναιος. ὑμεναίων, P. iii. 30.

ὑμνέω. ὑμνήσομεν, Fr. Encom. i. 7. p. 48. ὑμνῆσαι, I. iii. 12. ὕμνησαν, N. v. 46. ὑμνεῖτε, N. x. 3. ὑμνέων, O. vii. 25. ὑμνεῖσθαι, Fr. Epinic. ii. 2. p. 8.

ὑμνητός. ὑμνητὸς, P. x. 34. ὑμνητὸν, P. xi. 93.

ὕμνος. ὕμνος, N. iv. 135. i. 5. viii. 85. I. i. 88. O. i. 14. N. iii. 115. ὕμνον, N. iv. 17. ix. 7. iii. 18. I. iv. 36. v. 81. O. vi. 148. N. vi. 57. P. ii. 25. i. 117. 153. O. iii. 5. N. iv. 26. O. vi. 9. ὕμνοι, P. iii. 113. O. ii. 1. xi. 4. ὕμνων, O. vi. 180. I. v. 25. N. vii. 19. P. x. 82. vi. 7. N. vii. 119. O. ix. 74. I. vi. 92. Fr. Inc. clxxiii. P. iv. 5. N. v. 77. O. i. 170. vi. 45. I. iv. 74. P. v. 134. ὕμνοις, Fr. Thren. iii. 5. p. 27. I. viii. 131. ὕμνους, I. ii. 6. 66.

ὑπαίθριος, O. vi. 104.

ὑπακούω. ὑπακουέμεν, O. iii. 44.

ὑπαντιάζω. ὑπαντίασεν, P. viii. 84. iv. 241. ὑπαντιάσαι, P. v. 59. v. Not. ὑπαντιάξαισα, P. viii. 13. v. Not.

ὑπάργυρος. ὑπάργυρον, P. xi. 65.

ὑπάρχω. ὑπᾶρχεν, P. iv. 366.

ὑπασπίζω. ὑπασπίζων, N. ix. 80.

ὕπαρ, O. xiii. 95.

ὕπατος. ὕπατος, P. vi. 42. ὕπατον, O. i. 161. N. x. 60. P. x. 14. O. i. 67. ὕπατ', O. xiii. 34. ὑπάτων, Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 50.

ὑπὲρ, cum Genit. N. vii. 95. P. ii. 126. Fr. Inc. c. P. ix. 90. I. ii. 53. N. viii. 24. I. vi. 4. P. i. 62. I. viii. 20. N. iii. 37. Fr. Inc. v. xv. P. i. 34. iv. 46. N. vii. 61. viii. 23. ix. 129. cum Accusat. I. vi. 43. O. x. 87. P. ii. 147. O. i. 45.

ὑπένερθε, Fr. Inc. v. N. x. 164.

ὑπέραλλος. ὑπέραλλον, N. iii. 57.

ὑπεράφανος. ὑπεράφανον, P. ii. 52. v. V. L.

ὑπερβάλλω. ὑπερβαλὼν, N. vii. 97. ὑπερβάλλοντα, Fr. Inc. l.

ὑπέρβιος. ὑπέρβιον, O. x. 20. 35.

ὑπέρδικος. ὑπέρδικον, P. x. 68.

ὑπερέρχομαι. ὑπερελθόντων, O. xiii. 20.

ὕπερθε, P. viii. 109. ii. 88.

ὕπερθεν, I. iv. 104. P. iv. 342. Fr. Thren. iv. 3. p. 27.

ὑπέρθυμος. ὑπέρθυμον, I. viii. 177. ὑπερθύμων, P. iv. 22.

ὑπερκρεμάω. ὑπερκρέμασε, O. i. 91.

ὑπερμάκης. ὑπερμάκει, O. vii. 69.

ὑπέροπλος. ὑπέροπλον, P. vi. 47. O. i. 90. ὑπερόπλων, P. ix. 24.

ὑπέροχος. ὑπερόχως, N. iii. 41. ὑπεροχωτάτα, P. ii. 69.

ὑπερπόντιος. ὑπερποντίαν, P. v. 79. ὑπερπόντιον, Fr. Inc. clv.

ὑπέρτερος. ὑπέρτερον, I. i. 2. P. ii. 111. ὑπέρτεροι, N. iv. 62. ὑπέρτατος, N. vi. 36. ὑπερτάτα, Fr. Inc. ii. 3. ὑπέρτατον, Carm. in def. Solis. v. 3. p. 44. P. iii. 157. O. ii. 141. ὑπέρτατε, O. iv. 1. ὑπερτάταις, N. iii. 34. ὑπερτάτους, P. viii. 37. ὑπερτάτας, P. viii. 5.

ὑπερώτατος. ὑπερώτατα, N. viii. 73.

ὑπερτίθημι. ὑπερτιθέμεν, P. v. 33.
ὑπέρφατος. ὑπέρφατον, Carm. in def. Solis. 16. p. 44. O. ix. 98.
ὑπερφθίω. ὑπερέφθιτο, P. vi. 29.
ὑπερφίαλος. ὑπερφίαλος, Fr. Epinic. v. 1. p. 12. ὑπερφιάλου, P. iv. 198. ὑπερφίαλον, P. ii. 79. ὑπερφίαλοι, O. x. 42.
ὑπερῷον. ὑπερῴου, Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 40. ubi Not.
ὑπέχω. ὑπέχων, O. ii. 99.
ὕπνος. ὕπνῳ, I. iv. 38.
ὑπὸ, cum Genit. O. ii. 149. xiii. 158. vii. 23. ii. 175. iv. 4. P. iii. 17. O. vi. 69. P. ix. 106. O. vi. 73. N. i. 53. ii. 32. O. ii. 35. P. viii. 110. xi. 27. O. vi. 73. P. x. 24. O. x. 37. cum Dat. O. vi. 57. Fr. Inc. xxxvii. O. v. 13. N. vii. 124. I. vi. 64. Fr. Thren. iii. 3. I. viii. 95. Fr. Dithyramb. vi. p. 52. N. vii. 26. x. 105. P. xii. 15. N. viii. 15. vi. 73. P. i. 123. O. x. 45. N. i. 102. O. i. 30. I. viii. 153. Fr. Inc. lxvii. cum Accusat. P. ix. 142. O. vi. 129. N. iii. 103. Fr. Inc. xcvi.
ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο, N. x. 14. P. ix. 16.
ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν, Fr. Inc. xlix. v. V. L.
ὑποθέω. ὑποθεύσομαι, P. ii. 155.
ὑπόκειμαι. ὑποκείσεται, O. i. 135.
ὑποκουρίζομαι. ὑποκουρίζεσθαι, P. iii. 32. em. ὑπὸ κουρίζεσθαι.
ὑποκρέκω. ὑποκρέκει, O. ix. 59.
ὑπόκρυφα, N. ix. 79.
ὑπομένω. ὑπέμεινεν, P. ii. 48.
ὑπόπτερος. ὑποπτέρου, O. ix. 36. ὑποπτέροις, P. viii. 129.
ὑποσκάπτω. ὑποσκάπτοι, N. v. 37.
ὑποστέλλω. ὑπέστειλ᾽, I. ii. 59.

ὑπουράνιος. ὑπουράνιοι, Fr. Thren. iii. 1. p. 27.
ὑποφῆτις. ὑποφάτιες, P. ii. 140.
ὑπόχευμα. ὑποχεύμασιν, P. v. 134.
ὑποχωρέω. ὑπεχώρησε, P. iv. 359.
ὕπτιος. ὕπτιον, Fr. Inc. iv. 2.
ὑπωρόφιος. ὑπωρόφιοι, P. i. 188.
ὗς. ὗν, O. vi. 153. cf. Fr. Dithyramb. iv. p. 51.
ὕστερος. ὑστέρῳ, P. iv. 98. ὑστέρων, O. xi. 5. ὑστέραισιν, P. x. 26. ὕστατος, O. x. 48.
ὑφαίνω. ὑφαίνω, Fr. Hymnor. ix. 1. p. 39. ὑφαίνειν, P. iv. 252.
ὑφέλω. ὑφελοῖσα, N. vii. 117.
ὑφίστημι. ὑπέστασε, O. viii. 35. ὑποστάσαντες, O. vi. 1.
ὑψηλός. ὑψηλᾶς, Fr. Epinic. iv. 3. p. 12. ὑψηλοῖο, O. vi. 109. ὑψηλὸν, O. ii. 38. P. iii. 197. ὑψηλὰν, Fr. Inc. clxvii. ὑψηλᾶν, O. v. 1. ὑψηλαῖς, I. v. 57. ὑψηλοτάτων, O. iv. 6.
ὑψίβατος. ὑψίβατοι, N. x. 88.
ὑψίγυιος. ὑψίγυιον, O. v. 31.
ὑψίθρονος. ὑψίθρονον, I. vi. 23. ὑψιθρόνων, N. iv. 105.
ὑψικέρατα, Fr. Inc. cxxvi.
ὑψίλοφος. ὑψιλόφου, O. xiii. 158.
ὑψιμέδων. ὑψιμέδοντι, N. ii. 29.
ὑψινεφής. ὑψινεφὲς, O. v. 39.
ὕψιον, Fr. Inc. iv. v. Not.
ὑψίπεδος. ὑψίπεδον, I. i. 42.
ὑψιπέτης. ὑψιπετᾶν, P. iii. 188.
ὑψίφρων. ὑψιφρόνων, P. ii. 94.
ὑψιχαίτης. ὑψιχαῖται, P. iv. 306.
ὕψιστος. ὑψίστου, N. i. 90. xi. 2. ὕψιστον, I. i. 73. P. i. 195.
ὑψόθεν, O. iii. 22. P. viii. 117.
ὑψοῦ, P. x. 109. O. i. 185.

Φ.

Φάγω. φάγον, O. i. 81.

97. φερέτω, O. x. 21. φέροις, O. ix. 62. φέροι, P. viii. 18. φέρειν, N. iii. 52. v. 98. O. v. 51. viii. 85. P. iv. 495. I. i. 61. P. iii. 148. N. iii. 49. i. 35. P. ii. 171. φέρων, P. iii. 79. N. viii. 24. P. ii. 7. vi. 29. N. x. 30. φέροισα, P. iii. 27. O. xiv. 30. φέροντες, Fr. Parthen. v. 3. p. 21. φέρεται, Fr. Inc. cxii. P. i. 170. φέρεσθαι, P. vii. 23.

φεύγω. φεύγομεν, O. vi. 152. φεύγοντι, N. ix. 65. φεῦγεν, N. ix. 30. πεφευγότες, Fr. Inc. xxx. 3. φύγε, P. ix. 215. φύγον, P. v. 78. φύγοι, O. vi. 9. φεύγειν, P. ii. 97. φεύγων, N. i. 55. φυγὼν, N. x. 155. Fr. Inc. clxxviii. P. ix. 163. φυγόντες, P. x. 67.

φήρ. φὴρ, P. iv. 211. φῆρ', P. iii. 8.

φθαίρω (vulgo φθείρω). ἔφθαρεν, P. iii. 66.

φθέγγω. φθέγξομαι, O. i. 59. ἐφθέγξατο, P. viii. 78. φθέγξατο, O. vi. 21. φθέγξαι, N. v. 95. φθέγξαιο, P. i. 157.

φθέγμα. φθέγμα, P. iv. 352. Fr. Inc. xviii. φθέγματι, P. viii. 42.

φθίνω. φθίνει, P. i. 184.

φθινόκαρπος, P. iv. 471.

φθινοπωρὶς, P. v. 161.

φθίω. φθιμένου, N. x. 110. P. iv. 200. φθιμένῳ, Fr. Epinic. i. 1. p. 5. φθίμενον, I. viii. 131. φθιμέναν, I. iv. 16.

φθίσις. φθίσιν, Carm. in def. Solis. 15.

φθονερός. φθονεροὶ, P. xi. 83. φθονεραὶ, I. ii. 63. φθονερᾶν, O. i. 76. P. ii. 166. φθονεροῖσιν, N. viii. 36. φθονεραῖς, P. x. 31. I. i. 61. φθονερὰ, N. iv. 64.

φθονέω. φθόνει, I. v. 30. φθονέων, P. iii. 125. φθονεόντων, O. vi. 125.

φθόνος. φθόνος, I. vii. 56. P. i. 164. O. viii. 73. φθόνον, P. vii. 19. Fr. Inc. xxvii. P. xi. 45.

φιάλη. φιάλαν, O. vii. 1. I. vi. 58. P. iv. 343. φιάλαις, N. x. 81. φιάλαισιν, N. ix 128. I. i. 28.

φιλάγλαος. φιλάγλαε, P. xii. 1.

φιλάνορα, Fr. Inc. cxli.

φιλάρματος. φιλαρμάτου, I. viii. 43.

φιλέω. φιλεῖς, P. i. 174. φιλεῖ, O. ii. 47. 49. N. iii. 12. ix. 114. i. 15. φιλέοισι, P. iii. 31. φίλησ', N. v. 82. πεφίληκε, P. i. 25. φιλεῖν, P. v. 34. φιλέειν, Fr. Inc. xliii. 1. φιλέων, O. vi. 175. φιλέοντα, P. x. 103. i. 75. φιλήσαντα, N. vii. 129. πεφιλημένον, N. iv. 74. ἐφίλασεν, P. ix. 34. ἐφίλασε, P. ii. 30.

φιλησίμολπος. φιλησίμολπε, O. xiv. 19.

φίλιππος. φίλιπποι, N. ix. 75.

φιλοκερδὴς, I. ii. 9.

φιλόμαχον, Fr. Inc. lvii.

φιλόμολπος. φιλόμολπον, N. vii. 13.

φιλόνεικος, O. vi. 32.

φιλόξεινος. φιλοξείνου, N. i. 30. φιλόξενον, I. ii. 37. φιλοξείνοις, O. iii. 1.

φιλόπολις. φιλόπολιν, O. iv. 26.

φίλος. φίλος, P. ix. 164. Fr. Hymn. vi. p. 38. Fr. Inc. lviii. 1. I. iv. 101. φίλου, I. vi. 26. φίλας, P. v. 153. ix. 106. I. vii. 39. N. viii. 23. φίλᾳ, P. iv. 1. N. x. 104. O. xiii. 81. φίλον, P. xii. 32. N. vii. 91. P. iii. 9. φιλοῖν, P. ii. 153. i. 98. φίλαν, Fr. Parthen. v. 3. p. 21. N. v. 16. O. ix. 33. i. 24. 62. 136. x. 16. φίλος, N. iii. 136. φίλε, P. i. 178. φίλα, P. viii. 140. iii. 109. φίλον, O. i. 6. φίλα, Fr. Inc. clxvi. φίλων, P. v. 165. N. viii. 72. I. ii. 18. N. x. 146. O. vii. 9.

σοντας, P. iv. 144. πεφρικυῖαν, I. vi. 59. πεφρίκοντας, P. iv. 325.

Φροίμιον. φροιμίων, P. i. 6.

Φρονέω. φρονεῖν, N. iii. 130. φρονέων, P. viii. 119. N. iv. 155. O. iii. 30.

Φροντίς. φροντὶς, Fr. Inc. lxxxvii. 2. φροντίδι, P. ii. 170. φροντίδα, P. x. 97. N. x. 40. φροντίσιν, O. i. 31.

Φυγόξενος. φυγόξενον, O. xi. 17.

Φυή. φυᾶς, I. vii. 32. φυᾷ, N. vii. 79. P. iv. 419. O. ix. 152. N. i. 38. P. viii. 62. φυὰν, O. i. 109. I. vi. 68.

Φυλακή. φυλακᾷ, P. iv. 134.

Φύλαξ, Fr. Inc. cix. P. viii. 83.

Φυλάσσω. φυλάσσοισι, N. xi. 6. φυλάξαι, P. iv. 73. I. ii. 15. φυλάσσοντες, O. iii. 73. φυλάξασθαι, O. vii. 73. πεφυλάχθαι, Fr. Inc. xxxviii.

Φύλλον. φύλλα, P. ix. 82. 219. I. iv. 46. φύλλοις, N. i. 26.

Φῦλον, P. iii. 36.

Φυλλοφόρος. φυλλοφόρων, O. viii. 101.

Φύρω. πεφύρεσθαι, N. i. 104.

Φύσις. φύσιν, N. vi. 9. I. iv. 83.

Φύτευμα, O. iii. 31.

Φυτεύω. φυτεύει, Fr. Inc. in Add. φύτευεν, N. iv. 96. φυτεῦσαι, N. vii. 124. O. iii. 60. φυτεύων, P. ix. 194. φύτευθεν, P. iv. 123. φυτεύεσθαι, P. iv. 26. φυτευθεὶς, N. viii. 28. φυτευθὲν, P. iv. 456. φυτευθέντες, P. iv. 256. φυτευθέντας, N. v. 13.

Φύτλη. φύτλας, O. ix. 82. P. ix. 59.

Φυτόν. φυτὸν, P. v. 56. φυτὰ, Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 50. φυτῶν, P. ix. 102.

Φύω, φῦμι. φύονται, O. iv. 39. ἔφυ, Fr. Inc. xcix. 3. ἔφυν, P. i. 82.

Φωνέω. φωνεῖ, P. iv. 290. φώνασε, O. xiii. 95. N. x. 142. φωνάσαις, I. vi. 75.

Φωνή. φωνὰ, N. ix. 118. φωνᾶς, P. iv. 111. φωνᾷ, N. ii. 40. P. iv. 244. O. ix. 2. P. ix. 49. φωνὰν, O. vi. 112. N. v. 93. O. iii. 9. N. x. 169. P. xi. 65.

Φωνήεις. φωνᾶεν, I. iv. 68. φωνᾶντα, O. ii. 152.

Φώς. φωτὸς, I. ii. 31. φωτὶ, N. x. 147. φῶτα, O. i. 130. x. 23. N. ii. 20. P. iv. 93. N. iv. 138. φῶτες, O. i. 74. P. v. 100. I. ii. 2. φωτῶν, N. ii. 32. P. iv. 23. I. iv. 16. φῶτας, O. ix. 138. N. ix. 57.

X.

χαίρω. χαίρω, N. v. 85. viii. 82. P. vii. 18. χαίρει, P. x. 55. ἔχαιρον, O. ii. 118. χαῖρον, I. iv. 50. χαῖρε, Fr. Prosod. i. 1. p. 32. P. ii. 124. N. iii. 132. χαίρετε, I. i. 44. χαίρειν, P. iv. 108. χαίρων, P. viii. 79. χαίροντα, O. iv. 25. χαρεὶς, I. vi. 14.

χαίτη. χαίταν, O. xiv. 35. I. vii. 54. χαίταις, N. i. 19. χαίταισι, O. iii. 10. χαίτας, I. i. 38.

χαιτάεις, P. ix. 6.

χάλαζα. χάλαζαν, I. vii. 38.

χαλαζάεις. χαλαζάεντι, I. v. 64.

χαλάζω. χαλάξαις, P. i. 12. χαλάξει, Fr. Inc. xlvii. 4. V. L.

χαλεπός. χαλεπὰ, N. x. 135. χαλεπῶν, Fr. Thren. ii. 10. p. 25.

χαλινός. χαλινὸν, P. iv. 44. I. viii. 95. O. xiii. 93.

χαλκάρματος, P. iv. 155.

χάλκασπις. χαλκάσπις, I. vii. 35. χαλκάσπιδα, P. ix. 1. χαλκάσπιδες, O. ix. 80.

χαλκέλατος. χαλκελάτῳ, O. vii. 66.

ψαύω. ἔψαυσας, N. v. 77. ἔψαυσεν, O. vi. 58. ψαύσειε, P. ix. 213.

ψᾶφος. ψᾶφον, P. iv. 472. O. x. 13. ψάφων, O. xiii. 66. ψάφοις, N. viii. 44.

ψέγιος. ψέγιον, N. vii. 102.

ψευδὴς, Fr. Inc. lxi.

ψεῦδις, N. vii. 72.

ψεῦδος. ψεύδει, O. iv. 28. N. viii. 43. v. Not. N. i. 28. v. V. L. P. ix. 75. Fr. Inc. xxiii. 3. ψεῦδος, P. ii. 68. ψευδέων, O. vi. 113. x. 7. P. iii. 53. ψεύδεσι, O. i. 46. ψεύδεσιν, P. iv. 117. v. V. L. ψευδέεσσιν, N. vii. 32. V. L. O. xii. 8.

ψεύδομαι. ψεύσομ', O. xiii. 72.

ψεύστης. ψεύσταν, N. v. 53.

ψεφηνὸς, N. iii. 71.

ψίθυρος. ψιθύρων, P. ii. 138.

ψογερός. ψογερὸν, P. ii. 100.

ψόγος. ψόγον, N. vii. 90.

ψολόεις. ψολόεντα, N. x. 133.

ψυχή. ψυχᾶ, N. ix. 92. P. xi. 32. i. 93. iii. 72. ψυχὰν, I. iv. 89. O. ii. 126. P. iii. 180. iv. 284. N. viii. 76. P. iv. 217. I. i. 99. Fr. Thren. iv. 4. p. 27. Fr. Scol. ii. 13. p. 18. ψυχὰ, P. iii. 109. ψυχαὶ, Fr. Thren. iii. 1. p. 27. ψυχὰς, N. i. 70. ix. 77.

ψυχρός. ψυχρᾶς, O. xiii. 125. ψυχρᾶ, Fr. Scol. ii. 10. ψυχρᾶν, O. ix. 146.

Ω.

ὦ, P. i. 159. sæpius.

ὠγύγιος. ὠγυγίοις, N. vi. 73.

ὧδε, P. viii. 61. iv. 408.

ὠδίν. ὠδῖνος, O. vi. 73. ὠδῖνα, O. vi. 51. N. i. 55. ὠδῖσιν, P. ix. 149.

ὠκεανίς. ὠκεανίδες, O. ii. 129.

ὠκεανός. ὠκεανοῦ, Fr. Inc. lxx. P. iv. 45. 447.

ὠκυδίνατος. ὠκυδινάτοις, I. v. 7.

ὠκυπόρος. ὠκυπόρων, P. i. 144. ὠκυπόρους, P. iv. 345.

ὠκύς. ὠκὺς, N. iii. 139. ὠκεῖα, P. ix. 119. ὠκεῖαν, P. i. 10. ὠκέα, O. ii. 150. ὠκείας, N. i. 63. ὠκύτεραι, P. iv. 247. ὠκύτατον, P. ix. 200.

ὠκέως, P. iii. 104. N. x. 120.

ὠκύτης. ὠκύτατι, P. xi. 75.

ὦμος. ὦμον, O. i. 42.

ὦν, Dorice pro οὖν, O. i. 138. 179. iii. 67. vi. 33. P. iii. 84. 148. iv. 529. N. vi. 18. xi. 50. I. ii. 19. iv. 11.

ὥρα. ὥρας, P. iv. 76. Fr. Scol. i. 10. ὥρᾳ, O. vi. 47. x. 123. ὥρα, N. viii. 1. V. L. ὧραι, N. iv. 55. O. iv. 3. ὡρᾶν, I. ii. 34. ὥραις, Fr. Inc. xc.

ὡραῖος, O. ix. 141.

ὥριος. ὡρίαις, P. ix. 173.

ὠρύω. ὤρυσαι, O. ix. 163.

ὣς, O. viii. 57.

ὡς, O. i. 72. N. vi. 15. i. 53. 57. Fr. Parthen. v. p. 21. N. v. 48. 54. P. ix. 174. O. xiii. 112. N. ix. 68. P. iv. 291. *cum optat.* O. x. 34. P. iv. 12. O. vii. 75. iii. 64. *cum futuro*, N. viii. 61.

ὡς, em. πρὸς, Fr. Parthen. i. p. 21.

ὡσεὶ, P. i. 84. iv. 199.

ὥσπερ, O. vii. 144. P. i. 176.

ὥστε, O. ix. 113. N. v. 2. 91. *tanquam*, O. xiii. 102. P. iv. 114. x. 83. N. vii. 104.

ὦτι, N. vii. 90. 137. vi. 47. v. V. L.

II.

INDEX

NOMINUM PROPRIORUM.

A.

78. I. vi. 27. Αἰακιδᾶν, O. xiii. 156. P. viii. 32. N. iii. 113. iv. 18. vi. 66. I. v. 24. sqq. viii. 121. N. vii. 14. 66. Αἰακίδαις, N. vi. 31. v. 15. sqq.

Αἴας, I. vi. 38. N. vii. 38. ii. 22. iv. 78. viii. 46. I. iv. 58. vi. 38. 79.

Αἴας (Locrus). Αἴαντεον, O. ix. 166.

Αἰγεῖδαι, I. vii. 21. P. v. 101.

Αἰγᾶθεν, N. v. 68.

Αἰγιαλεὺς, P. viii. 78.

Αἰγίμιος, P. i. 124. v. 96.

Αἴγινα, O. vii. 156. P. viii. 30. sq. 140. N. iv. 18—36. vii. 13. 73. I. vi. 96. Αἰγίνας, N. v. 6. 16. Αἰγίνᾳ, P. ix. 160. N. v. 75. I. viii. 36. Αἴγιναν, O. viii. 27. N. iii. 3—21. vi. 77. I. v. 55. vi. 12. viii. 122. De ea v. O. viii. 28. N. iv. 19. iii. 3. v. 16. P. viii. 1. ib. Not. I. v. 28. N. viii. 10. sqq.

Αἰγίοχος, I. iv. 99.

Αἴγισθος, P. xi. 57.

Αἴγυπτος. Αἰγύπτῳ, N. x. 8. Αἴγυπτον, Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 54.

Ἀΐδας, O. ix. 50. sq. Fr. Hymn. ii. p. 36. Ἀΐδα, O. viii. 95. x. 110. P. iii. 18. iv. 78. N. vii. 45. x. 126. ubi Not. I. i. 99. Ἀΐδαν, P. v. 130. I. vi. 21.

Αἰήτας, P. iv. 429. Αἰήτα, P. iv. 17. De eo, P. iv. 285. 379. 398. 424. 427.

Αἰθίοψ. Αἰθίοπα, O. ii. 148. Αἰθιόπαν, P. vi. 31. I. v. 50. Αἰθιόπεσσιν, N. iii. 108. Αἰθίοπας, N. vi. 83.

Αἵμονες, N. iv. 92.

Αἰνέας, O. vi. 149.

Αἰνησίδαμος, O. ii. 84. iii. 15. I. ii. 42.

Αἰολεὺς, Fr. Inc. clxxii.

Αἰολέες. Αἰολέων, N. xi. 45.

Αἰοληΐς. Αἰοληΐδι, O. i. 164.

Αἰολίς. Αἰολῖσιν, N. iii. 136. Αἰολίδεσσιν, P. ii. 128.

Αἴολος. Αἰόλῳ, P. iv. 192.

Αἰολίδας, O. xiii. 96. Αἰολίδαν, Fr. Epinic. i. 1. p. 5. Αἰολιδᾶν, P. iv. 127.

Αἴπυτος, O. vi. 54—60. 80.

Αἴσων. Αἴσονος, P. iv. 209. Αἰσονίδας, P. iv. 386. Κρηθεΐδας, P. iv. 271.

Αἰσωνὶς, Fr. Inc. cxlix.

Αἴτνα, (1.) mons, P. i. 38. sqq. Fr. Epinic. v. 1. Αἴτνας, P. i. 52. Αἴτνα, P. i. 38. 57. (2.) urbs, N. ix. 3. O. iv. 10. xiii. 158. P. i. 116. N. ix. 5. coll. 3. P. i. 115—121. Αἴτνας, Fr. Epinic. in Hieron. v. p. 9.

Αἰτναῖος. Αἰτναίου, O. vi. 162. N. i. 7. Αἰτναῖον, P. iii. 123. N. ix. 71.

Αἰτωλοί. Αἰτωλὸς, O. iii. 22. Αἰτωλῶν, I. v. 38.

Ἄκαστος, N. iv. 94. 97. v. 49—55.

Ἀκράγας, (1.) Siciliæ fl. Ἀκράγαντος, P. xii. 5. (2.) urbs ad eum sita, Agrigentum, O. ii. 12. 165. iii. 3. P. vi. 6. xii. 1. sqq. 46. Ἀκραγαντίνων, I. ii. 25.

Ἄκρων, O. v. 18.

Ἄκτωρ, Menœtii pater, O. ix. 104. Iri pater, Fr. Hymn. vii. p. 39.

Ἀλάθεια, O. x. 6. Fr. Inc. xxiii.

Ἀλαλὰ, Fr. Inc. xxvi 2.

Ἀλάτας. Ἀλάτα, O. xiii. 17.

Ἀλέξανδρος, Fr. Epinic. iv. 1. p. 7.

Ἀλεξιβιάδας, P. v. 59.

Ἀλεξίδαμος, P. ix. 214.

Ἄλεκτραι, I. iv. 104.

Ἀλέρα, Fr. Inc. cxx.

Ἀλεύας. Ἀλεύα, P. x. 8. Ἀλευάδας, Fr. Inc. clxxxii.

N.

Ρ.

Σ.

Ω.

Ὥανος, O. v. 25.

Ὠαρίων. v. Ὠρίων. Ὠαριωνείαν, I. iv. 83. cf. V. L.

Ὠκεανός. Ὠκεανοῦ, O. v. 4. P. ix. 26. Fr. Inc. c. 2.

Ὧραι, O. xiii. 23. Ὥραις, P. ix. 105. Ὥρας, Fr. Inc. 6. 7.

Ὠρίων. De eo, Fr. Dithyramb. viii. ib. Not. p. 54. Fr. Dithyramb. v. 70. Not. p. 52. Ὠρίωνα, N. ii. 18.

Ὦτος, P. iv. 158.

CHR. G. HEYNIO

S.

GODOFREDUS HERMANNUS.

QUUM superiore anno in Academia Lipsiensi Pindari Olympia et Pythia interpretarer, quosdam animadverti locos, qui nondum satis viderentur emendati esse. De quibus locis quid sentirem, ad Te, Heyni, perscribendum putavi, ut, si Tibi videretur, has annotationes ultimo editionis Tuæ volumini adderes. Etenim insignis illa humanitas ac benevolentia, qua me ad Pindari metra restituenda excitasti, hoc a me postulare videbantur, ut, quidquid haberem, quod Tibi non displiciturum sperarem, id etiam ultro offerre in officiis numerandum ducerem. Quanquam enim bene sentio leves esse istas conjecturas nec magni ponderis, tamen et Tibi et lectoribus Pindari gratum fore existimavi, si nihil eorum, quæ aliquid ad Pindarum emendandum conferre possent, ab editione Tua abesset. Ac protraxi nuper e bibliotheca nostra Paullina codicem, Cizensi, cujus pleræque lectiones in commentatione de metris Pindari commemoratæ sunt, longe antiquiorem. Is codex scriptus est in charta Pergamenæ simillima, forma quadrata, et, præter Pindari Olympica cum maxima parte scholiorum recentiorum, Theocriti octo priora idyllia cum scholiis, atque Hesiodi Opera et Dies cum scholiis continet. Servatus est pessime: quippe nullum prope folium est, cujus non aliqua pars vetustate, situ, humore aut tabefacta sit, aut penitus interierit, quibusdam etiam foliis plane perditis, quorum duo a manu admodum recente in charta vulgari suppleta sunt. Ceterum inter lineas glossæ adjectæ, partim ab eadem manu, quæ textum et scholia scripsit, partim ab alia recentiore, sed quæ antiquior est illa, a qua folia, quæ interiere, scripta sunt. A prima manu interdum transversæ lineæ supra eas syllabas positæ sunt, quas librarius producendas indicare voluit. In quo genere etsi nonnunquam erravit, interdum tamen opportuna est ista admonitio ad metrorum correctionem. Sæpe enim eas syllabas ista lineola notavit, quas alii ineptis fulcrorum additamentis auxerunt, quum essent in fines versuum rejiciendæ. Ita Olymp. x. 70. ultimam

syllabam in ἄρα, et v. 122. in χρόνον notavit. Hic igitur codex etiamsi non continet eximias quasdam et singulares lectiones, hanc tamen habebit auctoritatem, ut aliorum librorum scripturam nonnullis in locis confirmet atque corroboret. Ex quo genere quæ lectiones in eo inveniuntur, eas annotandas putavi.

Olymp. i. 16. Codex noster ἱκόμενοι.

Ibid. v. 61, 62. τὸν εὐνομώτατον εἰς ἔρανον, idem liber, sed εἰς, quod evanuerat, a recentiore manu restitutum.

Ibid. v. 66. MS. Lips. et Ciz. χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις. Ea haud dubie vera lectio est, quam Schmidius, addita copula τὲ, quæ in nullo libro invenitur, male mutavit. Μεταβᾶσαι non pendet e φθέγξομαι, sed ex ἁρπάσαι. Dicam, inquit, ab Neptuno te raptum esse, ut ad deorum sedem adducereris.

Ibid. v. 102. Codex θέσσαν.

Ibid. v. 128. Codex ἐρῶντας.

Ibid. v. 134. Codex οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται.

Olymp. ii. 17. Codex ποταμῶ, sed a prima manu supra ultimam syllabam scriptum Doricum ᾶ.

Ibid. v. 35. Codex ἐσλῶν.

Ibid. post v. 48. addit codex, ut alii libri, φιλέοντι δὲ Μοῖσαι.

Ibid. v. 56. Codex βροτῶν κέκριται.

Ibid. v. 66. Codex τῶνδ' ἔχει.

Ibid. v. 74. Scribendum ἔπεφνέν οἱ. Codex noster πέφνεν ἑοῖ. Cizensis οἱ.

Ibid. v. 78. Codex noster νέοις ἐν αέθλοις.

Ibid. v. 82. MSS. Lips. et Ciz. ἔχοντι. Ac Lips. interpungit post ῥίζαν.

Ibid. v. 114. Codex ἀλκᾷ χερῶν.

Ibid. v. 129. Recte codex νᾶσος.

Ibid. v. 136. Codex στεφανοῖς.

Ibid. v. 165. Codex Ἀκράγαντα.

Ibid. v. 166. Codex a manu prima αὐδάσομεν. Sed postea erasum, et a manu secunda supra scriptum, λέξω, διαβεβαιοῦμαι.

Ibid. v. 177. Codex ἐσθλῶν καλοῖς.

Olymp. iii. 23. Codex βάλη.

Ibid. v. 29. Codex θεράποντα. ὄγε, ac deinde Διὸς αἰτεῖ, et σκιερὸν, quod postremum etiam Ciz. habet.

Ibid. v. 38. Codex ἅμα. Mox ἔθαλλεν et ἔδοξεν, utrumque recte.

Ibid. v. 54. Codex ἱρὰν, ut Ciz. et v. 56. uterque codex πνοιαῖς.

Ibid. v. 63. Codex:

σὺν βαθυζώνοις διδύμμοις παισὶ Λήδας. Cizensis διδύμοισι. Mediam in διδύμοις producere suadet sane et metri ratio, et omnium librorum scriptura βαθυζώνοις. At μ geminari hic non potest. Quare videndum, ne forte hujus vocabuli alia forma apud poetas exstiterit, δίδυμνος, quemadmodum νώνυμος et νώνυμνος, ἀπάλαμος et

ἀπάλχμνος, atque alia in usu sunt. Ac fortasse confirmari hæc conjectura poterit simili loco Olymp. xiii. 30. ubi si δίδυμνον scripsit Pindarus, præferenda erit vulgata versuum descriptio,

-́ υ υ - υ υ -

υ υ -́ -́ υ - - -́ υ -

quæ quidem interpunctionibus antitheticorum versuum magnopere commendatur.

Olymp. iv. v. 40. Codex bene ἀνδράσιν. Mox καὶ πὰρ τὸν ἁλικίας.

Olymp. v. v. 9. Codex recte Καμάριναν, proparoxytonon, quia ultima brevis est.

Ibid. v. 40. Ναίων in cod. nostro abest.

Olymp. vi. v. 31. Codex νῦν πάρςι. Mox, v. 32, 33. ordo verborum idem, qui in Pal. C. et Gott. sed a manu secunda.

Ibid. v. 47. et 55. γὲ omittunt MSS. Lips. et Ciz.

Ibid. v. 65. Noster quoque codex πέρ', quod ferri non potest. Nec πὲρ, quod Ciz. et Ald. habent, placet, quod asperum est. Quare vereor, ne hoc vocabulum natum sit ex ὑπὲρ, quod quum per compendium literarum scriberetur, facile oriri potuit ex ὑπὸ, cui est in libris MSS. et antiquis edd. simillimum. Recte enim et eleganter scriberetur, ταύτας ὑπ' ἀτλάτῳ πάθας, quæ verba non cum μαντευσόμενος, sed cum ᾤχετο jungenda sunt.

Ibid. v. 72. veram lectionem habet codex.

Ibid. v. 79. Codex καδόμενοι.

Ibid. v. 106. Noster quoque codex μετάλλασέν τέ μιν. Verum μεταλλᾷν nec Pindarus, nec quisquam alius scriptor, quod equidem sciam, ita adhibuit, ut compellare significaret. Itaque vereor ne huic loco acciderit idem, quod ad Pyth. iv. 63. in duobus aliis locis factum notavi, ut grammatici Doricam formam ἱν pro οἱ ignorantes, lectionem corruperint. Omnis enim difficultas tolletur, si sic scribitur: ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα μεταλλάσαντί ἱν.

Ibid. v. 116. Codex πατρός θ' ἑορτάν τε.

Ibid. v. 126. Noster quoque codex τοῖς, οἷς, quod auribus molestissimum est. Scribendum haud dubie: μῶμος ἐκ δ' ἄλλων κρέμαται φθονεόντων, τοῖσίν ποτε, et quæ sequuntur.

Ibid. v. 149. Non habeo magnam fidem narrationi scholiastæ de Ænea. Quid enim Thebis chorus canat præconium Agesiæ Syracusani, quod ibi erat canendum, quo carmen missum esset, ut Nem. iii. 6. sqq. 18. 116. Aut si chorodidascalus a Pindaro ad Agesiam missus cum hoc carmine fuit, cane tam insignis persona erat, ut, si omnino compellanda esset, tantis laudibus extolleretur? Equidem vereor, ne grammatici, ut Æneam Pindari chorodidascalum fuisse perhiberent, nullo adducti alio argumento sint, quam hisce ipsius poetæ verbis: ἐστὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς, ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ (ita recte MS. Ciz.) ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν. Quæ quidem etiam de quovis alio homine, cui poeta car-

men suum choro tradendum committeret, dici potuere. In scholiis cod. Lips. nihil prorsus de Ænea annotatum. Enimvero longe aptius et de more Pindari Æneam cognatum et hospitem Agesiæ Stymphalium intelligemus, cui missum fuerit hoc carmen, ut is eo Agesiam exciperet. Ac videntur mihi satis gravia argumenta reperiri, quibus Stymphalum, non Syracusas, carmen hoc missum esse conjiciamus. Primum enim quid est, quod poeta Syracusas, quam urbem eximiis laudibus ornare solet, quamque nunc, ut victoris patriam, maxime prædicare debebat, negligentius et in transcursu tantum commemoret, Stymphalo autem et Arcadia atque Iamidis potissimum occupetur? Quod si Stymphalum misit carmen, nihil est, quare miremur. Deinde, si Syracusas misisset, victoria Agesiæ magis ad Ætnæum Jovem referri, quam ad Partheniam Junonem debebat, quæ ad Arcadiam, ac, nisi fallor, ad ipsam Stymphalum pertinet. Dubito enim, an illa non sit a monte Parthenio dicta, quod nemo præter scholiasten tradidit, sed ab eo, quod Stymphali antiquæ ab Temeno educata, dum virgo esset, Παιδὸς nomine colebatur, ut refert Pausanias viii. 22. Atque confirmat opinionem nostram de carmine Stymphalum misso etiam hoc, quod poeta omnium primam Junonem Partheniam cani, postremo autem loco Syracusarum mentionem, quæ quidem omitti non poterat, fieri jubet: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, et postea, εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας. Porro illa quoque, quæ v. 165. de Hierone dicuntur, optime videntur cum nostra sententia congruere: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον, οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον, ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. Λείποντα dicit, non λιπόντα, quo non reversum Syracusas, sed rediturum significat. Ματὴρ autem Ἀρκαδίας, ut hoc obiter moneam, cum scoliasta recentiore intelligendum est de matre Agesiæ Arcadica, *i. e.* de patria ejus Arcadica. Denique etiam quæ v. 46. leguntur, πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρα, nolim de solo argumento carminis, quod circa Pitanam versetur, sed de misso carmine ad loca Pitanæ vicina intelligere. Similis locus est in initio carminis iv. Pyth. Quin etiam, quum idem nomen in eadem gente et familia sæpius frequentatum reperiatur, conjectura nostra eo erit probabilior, quod Æneas quidam, qui cum Mantineensibus et Arato contra Agidem tertium annis circiter cc post Agesiam pugnavit, inter Iamidas memoratur a Pausania viii. 10.

Olymp. vi. v. 172. Codex ἀπεσκίμφθαι.

Olymp. vii. v. 3. Codex ἔνδον ἀμπέλου.

Ibid. v. 27. Codex interpungit post Ῥόδον.

Ibid. v. 35. Codex ἐμβόλου.

Ibid. v. 47. Codex ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ.

Ibid. v. 61. Codex στέλλε.

Ibid. v. 71. Codex φαυσίμβροτος.

Ibid. v. 83. Codex ἀτέκμαρτον.

Ibid. v. 109. Codex λίπον.

Olymp. vii. v. 156. Codex Αἴγινα Πελλάνα τε. Sed scribendum Πέλλανά τ' Αἰγίνα τε, quod etiam MS. Ciz. habet, in quo tamen pravi accentus, Πελλάνα τ' Αἴγινά τε.

Ibid. v. 172. Codex noster Ἐρατιδᾶν.

Olymp. viii. 10, 11. Codex Lips. πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν λιταί.

Ibid. v. 18. Codex noster εὐπραξίας. Ciz. εὐπραγίας.

Ibid. v. 31. Codex Lips. πολλά.

Ibid. v. 43. Codex τεύξειν.

Ibid. v. 51. Codex Lips. et Ciz. ἀτυζόμενοι. Cizensis etiam ψυχάς.

Ibid. v. 71. MS. Ciz. Μελησία. Lips. Μελησίᾳ, recte.

Ibid. v. 103. MS. Ciz. κἀν νόμον. Lips. κἀν νόμον ἑρδόμενον.

Ibid. v. 109, 110. Cod. Lips. ὅν σφιν ὤπασε Ζεὺς γένει.

Olymp. ix. Hoc carmen non potest ad Olympiadem lxxiii. referri, quod Corsinus fecit. Scholiastes ad v. 17. ἐνίκησε δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς προεῖπε, καὶ Πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι. Et ad v. 18. καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ Πυθιάδι. Quod si hic numerus Pythiadis, ut videtur, verus est, Pythica Epharmosti victoria ad Olympiadem lxxviii. referenda est, in quam incidit Pythias xxx. Atque ita etiam Corsinus. Atqui quum Pindarus et Olympicæ et Pythicæ victoriæ meminerit, necessarium foret, ut carmen hoc, in Olympicam victoriam scriptum, quinta Olympiade post adeptam victoriam factum esset. Quod quis verisimile putabit? Quamobrem mihi videtur scholiastes ad v. 17. quod ipse verborum ordo indicat, non qua Olympiade Olympia, sed qua Olympiade Pythia vicerit Epharmostus, indicare voluisse. Inde eum scripsisse puto οη' Ὀλυμπιάδι, quod deinde in ογ' mutatum fuit. Igitur Olympia qua Olympiade Epharmostus vicerit, incertum est.

Ibid. v. 13. Cod. Lips. μέλεσσιν.

Ibid. v. 22. Codex distinguit post Ὀπόεντος.

Ibid. v. 43. Codex ἔναντ' ἂν πῶς τριόδοντος.

Ibid. v. 78. Codex Lips. ἀνάπτωσιν. Ciz. ἄμπωτιν.

Ibid. v. 82. Codex Lips. κοῦροι κορῶν τε φερτάτων τε Κρονιδᾶν.

Ibid. v. 100. Codex λεὼν, et mox, ἰδ' Ἀρκάδες.

Ibid. v. 120. Codex εὑρησιεπής.

Ibid. v. 157. Codex omittit γέ.

Ibid. v. 162. seqq. hic locus neque interpunctione nec scriptura satis elegans est. Scribendum:

— τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον ὁρῶντ' ἀλκάν,

Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὃς Οἰλιάδα
νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

Δαιμονίᾳ recte habent MS. Ciz. et scholiastes. Post εὔχειρα interpungit cod. Lips. in quo postrema sic scripta sunt: Αἰαντεῶ τε δαιτὶ ὅς τ' Ἰλιάδα νικῶν ἐπὶ στεφάνωσε βωμόν. Sed ἐν, quod MS. Ciz. et ed. Ald. habent, quum propter sensum abesse non potest, tum etiam ad casum tertium nominis δαίθ' declarandum necessario requiritur.

Olymp. x. v. 3. Codex Lips. ἡμᾶς, quo confirmatur conjectura Mingarelli ἁμᾶς. Equidem tamen vulgatam lectionem prætulerim.

Ibid. v. 12. Cod. Lips. ὁ τόκος ἀνδρῶν. Ciz. τόκος θνατῶν, omisso articulo, ut alii libri. Exquisitior hæc lectio videtur, sed scribendum, τόκος ὁ θνατῶν.

Ibid. v. 21. Codex noster Ἴλᾳ.

Ibid. v. 27. Idem codex ἔργων. Ciz. ἔργον.

Ibid. v. 35. MS. Ciz. ἀέκονθ' ἑκών. Lipsiensis recte ἄκονθ' ἑκών. Nam ubicunque ambiguitas in metro nasci potest, etiam scriptura contrahendæ sunt syllabæ. Quod est in anacrusi iambica, quæ nunc una, nunc duabus syllabis constat.

Ibid. v. 41. Uterque codex ἄμεινον.

Ibid. v. 48. Male interpungitur, χάλκεῖνος ἀεθλίᾳ, ὕστατος ἀλώσιος ἀντάσαις, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Scribendum, χάλκεῖνος, ἀεθλίᾳ ὕστατος ἀλώσιος ἀντάσαις, (in MS. Ciz. est ἀντιάσαις) θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Quum inopia consilii sero pugnæ se immiscuisset, periit. Ἀεθλίᾳ etiam Lips. sed Ciz. ἀεθλίαις.

Ibid. v. 56. Verborum, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν, hic sensus est: campum, qui circa est, destinavit ad persolvendas diis epulas sacrorum.

Ibid. v. 76. Uterque codex εὐθύτονον. Schmidii εὐθύδρομον elegans quidem est, sed longius recedit ab librorum scriptura, in qua si quærenda sunt veræ lectionis vestigia, vide an ita scripserit poeta:

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν πόνον,
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός.

Mox, v. 81, 82. vulgatus verborum ordo in nostro codice est.

Ibid. v. 84. Codex [illegible] ἄκοντι [illegible] ἔλασε σκοπόν. et v. 78. ἅπαντας. ubi Ciz. [illegible]. Mox, v. 89. uterque παραίθιζε.

Ibid. v. 97. Codex Lips. γὲ omittit. Idem in præcedente versu βροντὰν, atque sic etiam Ciz. in quo βροτὰν est.

Ibid. v. 103. Etiam codex Lips. νεότατι. Mox θερμαίνει, et v. 115. ἔχοντι.

Ibid. v. 119. Δὲ post μέλιτι abest a cod. Lips. Idem mox recte habet ἐρατὸν δ', et v. seq. χερὸς ἀλκᾷ.

Ibid. v. 122. Codex γὲ omittit. Mox habet, ἅ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει θάνατον.

Olymp. xi. v. 4. Uterque codex πράσσοι. Mox etiam in Lipsiensi interpunctio post τέλλεται, supra quod a prima manu scriptum, ἀντὶ τῦ τέλλονται.

Ibid. v. 8. Cod. Lips. ἄγκειται. Ciz. ἐγκεῖται.

Olymp. xii. v. 2, 3. Codex noster ἱμέρα εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει.

Ibid. v. 7. Uterque codex, ut ceteri libri, τὰ δ' αὖ. Versu sequente cod. Lips. ψευδῆ.

Ibid. v. 23. Cod. Lips. εἴ κε μὴ, sed a manu recenti, a qua integri folii jactura suppleta est, inde a carminis xii. v. 21. usque ad xiii. 33.

Ibid. v. 28. Codex ὁμιλέων οἰκείαις παρ' ἀρέραις.

Olymp. xiii. v. 17. Codex παῖδες Ἀλίτα, et mox ἅπασαν ἄκραις. Hoc etiam Cizensis habet.

Ibid. v. 25. Codex Lips. ταὶ Διωνύσε πόθεν ἐξέφαναν. Ciz. ἐξέφανε. Mox, v. 27. τίς δὲ, quod etiam cod. Lips. habet, propter nexum restitui debet. Atque hiatu frequenter uti Pindarum ostendimus in commentatione de metris ejus.

Ibid. v. 30. fortasse δίδυμνον scribendum, ut supra ad Olymp. iii. 63. notavimus.

Ibid. v. 43. Codex ἀντεβόλεσε.

Ibid. v. 47. Codex Νέμεά τ' ἐκ. Versu sequente omittit δέ.

Ibid. v. 53. Codex μάν.

Ibid. v. 59. Etiam cod. Lips. τέρψιές θ' ἕψοντ' ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί. Futurum quidem vereor ut recte possit defendi. Nisi fallor, ἕποντ' a Pindaro profectum est, mutatum a grammaticis propter versus antitheticos, in quorum plerisque eo loco longa syllaba est. Sed brevis occurrit etiam v. 26. eaque numeris non minus apta est.

Ibid. v. 76. Codex interpungit, αὐτᾶ, καὶ σώτειραν.

Ibid. v. 85. Uterque codex μέν. In Lips. supra posita linea ad indicandam productionem.

Ibid. v. 99. Cod. Lips. ἀργόν. Videtur duplex olim in hoc loco lectio exstitisse, altera vulgata, ἀργὸν πατρὶ, altera ἀργάεντα, omisso πατρὶ, quod Neptunus non satis recte pater Bellerophontis dicatur.

Ibid. v. 111. Etiam cod. Lips. χρυσόν. Mox, v. 114. idem liber recte αὐερύη. Cizensis ἀναρύη. Deinde v. 115. Lips. recte Ἱππία, v. 121. autem male γένυ. Cizensis γένυϊ.

Ibid. v. 130. Codex Lips. διασιωπάσομαι αὐτῷ μόρον, et v. 132. ἀρχαῖαι.

Ibid. v. 136. sq. Codex noster, Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἕκων Ὀλιγαιθίδεσίν τ' ἔβαν, atque supra ἕκων scriptum est ἀντὶ τῦ εἴκων, supra τ' autem τοι.

Ibid. v. 151. Receptam ex Pal. A. et B. lectionem confirmat codex noster.

Ibid. v. 155. Mutato accentu scribendum Πελλανά τε.

Olymp. xiv. Καφισίων etiam noster codex. Ciz. Καφησίων. Deinde noster codex recte totum vocabulum λαχοῖσαι primo versui tribuit, et ἕδραν secundo.

Ibid. v. 10. Uterque codex Χαρίτων. Etiam versus 21. in utroque finitur copula τέ.

Ibid. v. 24. Uterque codex Λυδίῳ, et v. 27. ἔμολον, et v. 29. ἐλθέ, et v. 31. ὄφρ' ἰδοῖσ' habet: sed in Lips. versus 28. et reliqui a recente manu in folio serius inserto additi sunt, quum antiquum folium interiisset. In eodem cod. etiam v. 33. κόλποις scriptum.

Pyth. i. v. 125. Δωριῆς quum propter Atticam formam, tum multo magis propterea displicet, quod ad illa, Παμφύλων καὶ Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι, referendum est, quæ et nimis remota sunt, neque isto additamento indigent. Scribendum puto τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωρίοις. Corruptio nata ex iotacismo, ut alia multa.

Ibid. v. 161. Damnavi corruptum ἀπάδις in commentatione. Nunc persuasum mihi habeo, scribendum esse ἀπίδας. De origine vocabuli nihil nunc quæram, sed satis habebo, certam pro eo auctoritatem ex Æschylo afferre. Is in Supplicibus, v. 101. hæc dicit de Jove, quæ nemo adhuc intellexit: ἰάπτει δ' ἀπιδὼν ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς. Scribendum:

ἰάπτει δ' ἀπίδων
ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς.

Ἀπίδες ὑψίπυργοι idem, quod mox dicit ἥμενον ἄνω φρόνημα. In antistrophico versu ἐς mutandum in εἰς.

Pyth. ii. v. 77. Ἀνεδέξατο nec pro ἀνεδείξατο dictum videtur, neque in ἀνεδείξατο mutandum. Scribendum τὰν πολύκοινον ἀνεδέξατ' ἀγγελίαν. In se recepit, inquit, hunc nuntium.

Ibid. v. 97. Elegantius videtur, quod scholiastes habuit, ἄκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.

Ibid. v. 104. Comparanti Olymp. ii. 102. clarum erit, νιν referendum esse ad πλοῦτον, quod latet in verbo πλουτεῖν.

Pyth. iii. v. 17. Scribendum τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος.

Ibid. v. 50. Tollitur omnis ex hoc loco difficultas, si verba κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ sic intelliguntur: verax apud oraculum. Si solus Pindarus oraculum κοινᾶνα vocavit, quis mirabitur? aut quis recte eleganterque factum negabit?

Pyth. iv. v. 35. πολίων sine epitheto friget; ματρόπολιν epitheto non indiget. Scribendum μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν.

Ibid. v. 128. Ἀκνάμπτοις prima brevi aures lædit. Ea syllaba si brevis est, ἄκαμπτος scribit Pindarus, ut Isthm. iv. 89. Itaque reponendum ἀκάμπτοις.

Ibid. v. 175. πολιὰ γαστὴρ vereor ut candidam significare pos-

sit. Quin ne decorum quidem est, Jasonis matrem ita et Pelia describi, tanquam si ἀναπεπτυγμένην contemplatus esset. Πολιὰ γαστὴρ est senilis uterus. Significat enim τηλύγετον videri Jasonem, et idcirco carum parentibus ac sedulo educatum.

Ibid. v. 400, 401. Servari fortasse poterit vulgata lectio, contracto γενύων in duas syllabas. Certe Sophocles δυοῖν monosyllabum fecit in Œd. R. 640.

Ibid. v. 497. seq. Retinenda lectio, ἐπέγνω δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων. Iliad. iv. 357. ὡς γνῶ χωομένοιο. xxiii. 450, 451. τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ἔγνω.

Pyth. v. v. 23. γέρας τοῦτο non debebam de regio honore intelligere. Refertur ad ὄλβον. Eum dicit τεᾷ μιγνύμενον φρενὶ, ut Olymp. ii. 96. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος, et Pyth. ii. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας.

Ibid. v. 30, 31. Vereor ne frustra quæratur, ubi terrarum situs fuerit iste κᾶπος 'Αφροδίτας. Videtur enim nihil aliud, quam venustum amabile carmen significare. Ita Olymp. ix. 39. dicit ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον. Ita Pyth. vi. 1. ἑλικώπιδος 'Αφροδίτας ἢ Χαρίτων ἄρουραν ἀναπολίζομεν. Alia similia loca attulit Jacobsius ad Anthologiam, p. 1. Neque ἀμφὶ habet, in quo quis offendat. Sic Olymp. x. 92. ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον, *i. e.* ἐν τρόπῳ, ut Olymp. xiv. Λύδῳ γὰρ 'Ασώπιχον ἐν τρόπῳ ἀείδων ἔμολον. Igitur, memento, inquit, rei bene gestæ auctorem putare deum, dulcique carmine celebrare.

Ibid. v. 44. Vehementer displicet verbum ποδαρκεῖν. Ποδαρκέων genitivus est. Illa enim τέμενος δώδεκα δρόμων ποδαρκέων ἀκηράτοις ἁνίαις, explicationis causa addidit ad vocabulum γέρας. Simillimus locus est Olymp. xiii. 54. ubi pari audacia dicit, τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

Ibid. v. 50. Retinendum nunc puto ἐν. Interpungendum sic: ἀλλὰ κρέμαται, ὁπόσα χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ. Jungenda enim hæc: ἄγων ἐν νάπος.

Ibid. v. 67. Mala interpunctio est, quæ verba ἀταρβεῖ φρενὶ ad ἦλθες refert. Interpungendum: ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενὶ, ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον.

Ibid. v. 78. Attica forma γλῶτταν cedere debet communi γλῶσσαν.

Ibid. v. 142. Λυτήριον adjectivum est. Quare sublata interpunctione verba continuanda sunt: τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.

Pyth. vi. v. 13. Retinenda videtur librorum plerorumque lectio τυπτόμενος. Nam ἄνεμος πολυφθόρῳ χεράδι τυπτόμενος ventus dici potest glareæ immissus, irruens in eam.

Ibid. v. 20. Locis, quibus emendationem nostram confirmavimus, addendus alius ex ipso Pindaro, Pyth. ii. 138. ubi οἷα refertur ad ἀπάταισι.

Pyth. viii. v. 19. Male scriptum βίᾳ, ut ἔσφαλεν ad 'Ασυχίαν

referatur, ad quam referri non potest, quia quum nimis remotum sit hoc nomen, eo etiam obscurior fit oratio, quod ab secunda ad tertiam personam transit. Scribendum *βία*, casu primo. Ad eam refertur *μίν* : *i. e.* vim mole sua ruentem expertus est Typhœus.

Ibid. v. 94. Scribendum *πενταθλίῳ*.

Ibid. v. 126. Interpungendum : *ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλπίδος, πέταται ἀνορέαις.*

Pyth. x. v. 76. Scribi posset, *θαυματὰ θεῶν τελεσάντων, i. e. θαυμαστά.* Sic in scuto Herculis, 165. et in hymno Hom. In Merc. 80. ubi vid. Ilgen. et 440. Sed recte retinebitur vulgata lectio, modo sic interpungatur : *ἐμοὶ δὲ, θαυμάσαι θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.* Mihi, inquit, etiamsi dii faciunt, ut mirari necesse sit, nihil tamen videtur esse, quod effectum dare nequeant. Τελεῖν adjuncto infinitivo adhibuit etiam Olymp. xiii. 154. Pyth. i. 130.

Pyth. xi. v. 46. Verba *ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει*, non possunt intelligi de obtrectatione hominum ignobilium. Nam non modo talis sententia inutilis ac superflua foret, quoniam v. 44. jam dixerat *κακολόγοι δὲ πολῖται*, sed manifesto etiam verba illa opposita sunt præcedentibus, *ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.* Itaque hæc mens est poetæ, ex plebe homines si feroces sint et improbi, scelera eorum facilius latere atque ignorari, nobilium. Βρέμειν, ferocem esse, occurrit etiam in εἰρεσιώνῃ Homerica.

Ibid. v. 48. Mirum ac prope incredibile est, Agamemnonem Amyclis peremptum a Pindaro perhiberi, contra scriptorum omnium fidem. Quæ tua est opinio, Heyni, fortasse Amyclas pro Peloponneso dictas esse, ut v. 24. Orestem Laconem, ei hoc minus accedere possum, quod iste Laco Orestes sic est a Te ad v. 24. explicatus, ut merito videtur Laco vocatus esse. Itaque alia mihi nata est suspicio, subtilior fortasse, quam verior. Vide enim ne vitium sit in litera majore, quam recentiores editiones habent, rectiusque scribatur, *θανεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδας ἱκὼν χρόνῳ κλυταῖς ἐν ἀμύκλαις.* Ἀμυκαλαὶ, inquit Hesychius, *αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν, παρὰ τὸ ἀμύσσειν.* Etymol. M. p. 87. l. 41. *ἀμυκάλαι, τῶν τοξικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες.* Etiam in vetere lexico H. Stephani *παροξυτόνως* scribi *ἀμυκάλαι* notatum ad Hesychium. Inde metri causa, ejecta vocali, fieri potuit *ἀμύκλαι*, ut in aliis vocabulis solet. Quin ipsum oppidum Amyclæ, quod apud Hesychium in *ἀμυκαλίδες* scribitur Ἀμύκαλαι, tali compendio dictum videtur. Neque in poeta offensioni erat, quod sagittarum cuspides pro mucrone nominantur. Ἐν autem sæpe superfluum in Pindaro. Sic igitur *θάνε κλυταῖς ἐν ἀμύκλαις* significare poterit, interemptus est nobilibus decantatisque Clytæmnestræ spiculis.

Ibid. v. 67. Languent hæc sic nude dicta, *πατρὶ Πυθιονίκῳ*, quia quare pater celebrandus sit, nulla redditur ratio præter filii victoriam. Scribendum dativo casu Πυθιονίκῳ. Vide v. 22.

Ibid. v. 95. τὸ μὲν παρ' ἆμαρ conjungenda sine interpunctione.

Pyth. xii. v. 3. seq. Verba ἅτ' ὄχθαις ἔπι μαλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν, ὦ ἄνα, de Proserpina videntur intelligenda esse.

Ibid. v. 39. seq. Sensus horum versuum hic est: tibiam inventam quidem esse a Minerva, sed esse hominibus, non diis inventam. Abjecit enim Minerva tibiam, ubi eam non sine oris deformitate inflari sensit. Vid. Athen. xiv. p. 616. seq. Multis eam rem disputavit Böttigerus in Wielandii Museo Attico, vol. i. part. 2. In iis, quæ sequuntur, male εὐκλεᾶ refertur ad νόμον. Non enim εὐκλεᾶ νόμον, sed νόμον appellavit. Quare sic interpungendum: ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων.

Scr. Lipsiæ d. xxiv. Martii, cIↃIↃccxcix.

Typis N. Bliss, Oxon.